

หนังสืออิชยาห์

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์

(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ้าพิศอิสระ)

โดย คร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส

(พันธกิจของคริสตจักรเบ้าพิศนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัซ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระกัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสืออิสยาห์

บทนำสู่อิสยาห์: อิสยาห์ได้ชื่อว่าเป็นตัวเอกในหมู่ผู้พยากรณ์ที่เขียนหนังสือ คำพยากรณ์ของเขามีไปถึงประชาชาติยูดาห์โดยเริ่มต้นประมาณปี 760 ก่อน ค.ศ. หรือมากกว่า 160 ปีก่อนการกวาดต้อนเป็นเชลยไปยังบาบิโลน พระเจ้าทรงเตือนยูดาห์ผ่านทางอิสยาห์ถึงการพิพากษาที่ใกล้เข้ามาหากพวกเขาไม่ยอมหันกลับจากความบาปของตน นำเศร्राที่ยูดาห์มีเงินเจยกำเดือนของพระเจ้าเสียส่วนใหญ่

หนังสืออิสยาห์มีความเป็นเอกลักษณ์ตรงที่ว่ามันมีคำพยาณของพระเยโฮวาห์พระเจ้ามากกว่าผู้พยากรณ์ที่เขียนหนังสือคนอื่นใดๆ นอกจากนี้ เห็นได้ชัดว่าอิสยาห์เป็นผู้พยากรณ์แห่งการทรงไถ่ ไม่มีที่ใดอีกแล้วในพระคัมภีร์เดิมที่พระเมสสิยาห์ผู้ทนทุกข์ถูกนำเสนออย่างชัดเจนเท่าในหนังสืออิสยาห์ มันเป็นลำดับแรกในหนังสือหมวดผู้พยากรณ์ใหญ่ มิใช่เพราะว่ามันถูกเขียนเป็นลำดับแรก แต่เป็นเพราะความเป็นเลิศของสิ่งที่มีอยู่ในหนังสือเล่มนี้มากกว่า ไม่มีผู้ใดเขียนได้อย่างครบถ้วนและอย่างชัดเจนขนาดนี้เกี่ยวกับบุคคล ตำแหน่ง พระคุณและอาณาจักรของพระคริสต์ เกี่ยวกับการเสด็จมารับสภาพเนื้อหนังและการประสูติของพระองค์จากหญิงพรหมจารีคนหนึ่ง เกี่ยวกับการทนทุกข์และการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ และสงวราสีที่ควรตามมาเหมือนที่อิสยาห์เขียน

John Gill ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเทศนาคำเทศนาแรกของพระองค์ที่เมืองนาซาเร็ธจากหนังสือเล่มนี้, (ลูกา 4:17-21) และในหนังสือเล่มนี้เองที่ขันทีผู้นั้นกำลังอ่านตอนที่ฟิลิปเข้ามาหาเขา ซึ่งจากข้อพระคัมภีร์ตอนเดียวกันนี้ประกาศพระคริสต์ให้เขาฟัง, กิจการ 8:28-35 และมีการยกข้อความในพระคัมภีร์ใหม่จากหนังสือพยากรณ์นี้มากกว่าจากหนังสือเล่มอื่นใด ยกเว้นหนังสือเพลงสดุดี” บางท่านได้เสนอว่าอิสยาห์มีชีวิตอยู่จนถึงสมัยของมนัสเสห์และเขาถูกเลื่อยเป็นท่อนๆ โดยกษัตริย์ผู้นี้ดังที่ถูกอ้างอิงถึงในฮีบรู 11:37

หนังสือเล่มนี้ยังรวมถึงคำเตือนอันเฉียบขาดเรื่องการพิพากษาที่จะมายังประชาชาติเพื่อนบ้านทั้งหลายในสมัยนั้นด้วย อย่างไรก็ตาม ข้อความส่วนใหญ่ก็มีมาถึงยูดาห์ (อิสราเอล) เห็นได้

ชัดว่าอิสยาห์เตือนเรื่องการกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลนที่จะมารวมถึงการกล่าวล่วงหน้าถึงการกลับมาจากการเป็นเชลยนั้นด้วย การถูกทำให้อับอายและการทนทุกข์ของพระเมสสิยาห์ถูกนำเสนออย่างชัดเจนในหนังสือเล่มนี้มากกว่าที่ใด (โดยอาจยกเว้นเพลงสดุดี 22) หนังสือเล่มนี้ยังนำเสนอภาพของพระคริสต์ในอาณาจักรของพระองค์อย่างครอบคลุมมากกว่าหนังสือเล่มอื่นใดของพระคัมภีร์ทั้งเล่มด้วย หนังสือเล่มนี้จริงๆแล้วแบ่งได้เป็นสองส่วน: (1) ตั้งตาคอยการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย (บทที่ 1-39) และ (2) มองไปไกลเกินกว่าการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย (บทที่ 40-66) นี่ทำให้นักศาสนศาสตร์หัวเสรีบางท่านอ้างว่ามีผู้เขียนหนังสืออิสยาห์สองคน อย่างไรก็ตามไม่มีหลักฐานใดเลยที่สนับสนุนคำกล่าวอ้างนี้

ภาพรวมของอิสยาห์ 1: หนังสือเล่มนี้ขึ้นต้นทันทีและเียบขาดด้วยข้อกล่าวหาต่างๆของพระเจ้าที่มีต่อยูดาห์ จากนั้นจุดสนใจก็เปลี่ยนไปยังคำเตือนสติหลายประการของพระเจ้าที่ตรัสผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ถึงประชาชนที่กลับสัจย์ของพระองค์ ใกล้ตอนจบของบทนี้ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะหันพระพิโรธของพระองค์ไปเสียหากยูดาห์ยอมหันเสียจากความบาปของมัน กระนั้นการพิพากษาก็เป็นสิ่งที่เลี่ยงไม่ได้ที่ดี

อสย 1:1 คำพยากรณ์ของอิสยาห์เริ่มต้นขึ้น โดยหมายเหตุยุคสมัยที่มันถูกนำเสนอ นิमितของอิสยาห์บุตรชายของอามอส ซึ่งท่านได้เห็นเกี่ยวกับยูดาห์และเยรูซาเล็ม ในรัชกาลของอัสซิริยาห์ โยธาม อาหัท และเฮเซคิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ หนังสือเล่มนี้จึงขึ้นต้นด้วยหมายเหตุเกริ่นนำหลายประการ (1) หนังสือเล่มนี้ถูกหมายเหตุว่าเป็น นิमित หนึ่งซึ่งถูกใช้ในความหมายที่เป็นคำพยากรณ์ ที่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนก็คือว่าคำพยากรณ์ของอิสยาห์มาจากพระเจ้า (2) อิสยาห์หมายเหตุสั้นๆเรื่องชื่อของบิดาของเขา นั่นคือ อามอส เราทราบน้อยมากเกี่ยวกับภูมิหลังส่วนตัวของเขา (3) จุดสนใจของคำพยากรณ์นี้คือ “เกี่ยวกับยูดาห์และเยรูซาเล็ม” และอาณาจักรฝ่ายใต้ (4) สมัยแห่งการรับใช้ด้านการเขียนของอิสยาห์คือ “ในรัชกาลของอัสซิริยาห์ โยธาม อาหัท และเฮเซคิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์” ช่วงเวลาดังกล่าวยาวนานประมาณแปดสิบ

ห้าปี ประเพณียิวบางสายเชื่อว่าอิสยาห์มีชีวิตอยู่จนถึงรัชกาลของมนัสเสห์และ “ถูกเลี้ยงเป็น
ท่อนๆ” โดยเขา

อสย 1:2-3 อิสยาห์ไม่ยอมเสียเวลาเลยในการเข้าเรื่องสู่สารจากพระเจ้าที่มามา
ถึงยูดาห์ โอ ฟัสววรรค์เอ๋ย จงฟัง โอ แผ่นดินโลกเอ๋ย จงเงี้ยว เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า
แหล่งที่มาของสารของผู้พยากรณ์ท่านนี้ปรากฏชัดเจน พระเยโฮวาห์ได้ตรัส สารของพระเจ้าก็
คือ "เราได้เลี้ยงดูบุตรและให้เติบโตขึ้น แต่เขาทั้งหลายได้กบฏต่อเรา แน่แน่นอนว่าบุตรเหล่านี้คือ
วงศ์วานยูดาห์และหมายรวมถึงอิสราเอลด้วย พระเจ้าได้ประคบประหงมดูแลพวกเขาในฐานะ
ประชาชาติหนึ่งและอวยพรพวกเขาในทุกด้านเท่าที่จะนึกได้ กระนั้นพวกเขาก็หันหลังของตน
ให้พระเจ้าของพวกเขาเสีย

พระเจ้าโดยทางผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงใช้ภาพประกอบต่อไปนี้ 3 วัฏจักรเจ้าของของมัน
และลาก็รู้จักรางหญ้าของนายมัน แต่อิสราเอลไม่รู้จัก ชาติของเราไม่พิจารณาเลย" แม้แต่
สัตว์เดรัจฉานอย่างวัวผู้หรือลาที่ยังรู้จักนายของมันเอง แต่อิสราเอลจงใจทำเป็นลืมนพระเจ้าของ
พวกเขา และพวกเขาไม่สนใจด้วย คำกล่าวโทษของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์จึงถูก
สรุปดังนี้

อสย 1:4 ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงกล่าวแก่ชนชาติของเขาเอง เออ ประชาชาติ
บาปหนา ชนชาติซึ่งหนักด้วยความชั่วช้า เชื้อสายของผู้กระทำความชั่วร้าย บรรดาบุตรที่
ทำความเสียหาย เขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์ เขาได้ยั่ววงศ์บริสุทธิ์ของอิสราเอลให้ทรง
พระพิโรธ เขาทั้งหลายหันหลังให้เสีย อิสยาห์ใช้ภาพประกอบสามประการเพื่อพรรณนาถึง
ประชาชาติที่บาปหนาของเขา (1) พวกเขาเป็นชนชาติหนึ่งที่แบกความชั่วช้าใหญ่โต (2) พวกเขา
เป็นเชื้อสายของผู้กระทำความชั่วร้าย (3) พวกเขาเป็นคนเสื่อมทราม ผู้พยากรณ์ท่านนี้ใช้คำ
พรรณนาอีกสามประการเพื่อบรรยายลักษณะเฉพาะตัวของประชาชนของเขา ที่แย่ที่สุดเลยก็คือ
(1) พวกเขาได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน (2) พวกเขาจึงยั่วพระเจ้าให้ทรงกริ้ว ที่ควร
หมายเหตุไว้ก็คือวลีที่ว่า “วงศ์บริสุทธิ์ของอิสราเอล” นอกเหนือจากการอ้างอิงสองครั้งถึงชื่อ

เรียกนี้ในหนังสือเพลงสดุดี อิศยาห์ก็คือที่มาหลักของชื่อเรียกนี้ จากสามสิบครั้งที่มันปรากฏใน พระคัมภีร์ ยี่สิบเจ็ดครั้งของพวกมันถูกพบในอิสยาห์ (เยเรมีย์ใช้วลีนี้ครั้งเดียว) แน่ทีเดียว พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล พระองค์ทรงบริสุทธิ์ในทุกด้าน นอกจากนี้ ความบริสุทธิ์นั้นของพระเจ้าจะถูกพรรณนาถึงขีดสุดในบทที่ 6 (3) สุดท้าย ผู้พยากรณ์ท่านนี้ กล่าวโทษชนชาติของเขาเองที่ได้ “หันหลังให้เสีย” พวกเขาได้ถอยกลับไปจากพระเจ้าของตน

ออสย 1:5-6 ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงถามประชาชนของเขาว่า **ยังจะให้เขี่ยเจ้าตรงไหนอีก** พระเจ้าได้ทรงตีสอนประชาชนของพระองค์มาตลอดเพราะความบาปของพวกเขา ยูดาห์ถูกทำให้พ่ายแพ้ในสงครามหนึ่งกับอิสราเอล 2 พงศาวดาร 28:19 หมายความว่าพระเจ้าทรงทำให้พวกเขาตกต่ำลงเพราะความบาปทั้งหลายของอาหัทสัคษัตริย์ของพวกเขา ถึงกระนั้นยูดาห์ก็ยังกบฏต่อพระเจ้าของเธอต่อไป **ที่เจ้ากบฏอยู่เรื่อยไป** ดังนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงใช้ภาพเปรียบเทียบของความเจ็บป่วยทางร่างกายเพื่อพรรณนาถึงประชาชาติของเขา **ศีรษะก็เจ็บหมด จิตใจก็อ่อนเปลี้ยไปสิ้น 6** ตั้งแต่ฟ้าทำงานถึงศีรษะไม่มีความปกติในนั้นเลย มีแต่บาดแผลและฟกช้ำและเป็นแผลเลือดไหล ไม่เห็นبيبออกหรือฟื้นไว้ หรือทำให้อ่อนลงด้วยน้ำมัน ประชาชาตินี้เต็มไปด้วยมะเร็งฝ้ายวิญญาณตั้งแต่ศีรษะของมัน ไปจนถึงเท้าของมัน พวกเขา กบฏต่อพระเจ้าของตนมานานแล้ว

ออสย 1:7-8 เกรงว่าจะมีคำถามใดๆเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ภาพเปรียบเทียบของเขา อิศยาห์จึงกล่าวต่อไปว่า **ประเทศของเจ้าก็รกร้างและหัวเมืองของเจ้าก็ถูกไฟเผา** ส่วนแผ่นดินของเจ้าคนต่างด้าวก็ทำลายเสียต่อหน้าเจ้า มันก็รกร้างไป เหมือนอย่างถูกพลิกคว่ำเสียโดยคนต่างด้าวนั้น ยูดาห์ตกอยู่ในสภาพอันน่าเศร้าและอิสยาห์ก็กล่าวชัดเจนมากๆว่ามันเป็นเพราะการตีสอนของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขาเพราะความบาปของพวกเขา

ด้วยคำเปรียบอันคมคาย ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวต่อไปว่า **8 ส่วนธิดาแห่งศิโยนก็ถูกทิ้งไว้** เหมือนอย่างเพิงที่ในสวนองุ่น เหมือนเพิงในไร่แตงกวา เหมือนเมืองที่ถูกล้อม แม้คำเปรียบนี้อาจฟังดูแปลกและบ้านนอก นั่นก็ไม่ใช่เจตนา “เพิงที่ในสวนองุ่น” คือกระต๊อบที่ใช้เป็นที่พักพิงเพื่อ

เผ่าระวังเหล่าสัตว์และขโมยที่จะมาขโมยของงู ในแบบเดียวกัน “เพิงในไร่แดงกวาง” คือกระท่อมที่ชาวสวนสามารถซ่อนตัวอยู่ในนั้นเพื่อเผ่าระวังพวกขโมยได้ ภาพเปรียบสุดท้ายยิ่งทิ่มแทงเข้าไปใหญ่ “เมืองที่ถูกล้อม” คือ นครหนึ่งที่เกิดบจะอดตายอยู่แล้ว

แม้เยรูซาเล็มยังไม่ได้เผชิญกับสถานการณ์ที่อัปยศขนาดนั้น การบอกเป็นนัยก็ชัดเจน ยูดาห์กำลังเผชิญกับช่วงเวลาที่ยากลำบากแล้วเพราะการติสอนของพระเจ้าและมันจะเลวร้ายยิ่งกว่านี้เสียอีก ประชาชาติที่เคยเกรียงไกรและเยอหียังของดาวิดและซาโลมอนบัดนี้ตกอยู่ในสภาพยากจนข้นแค้นและจะเผชิญกับการรุกราน การปิดล้อม และความพ่ายแพ้ในที่สุด คำเตือนของพระเจ้าปรากฏชัดเจน

อสย 1:9-10 คราวนี้ผู้พยากรณ์ท่านนี้เปลี่ยนไปใช้ภาพเปรียบหนึ่งที่ทิ่มแทงยิ่งกว่าเดิม เขาประกาศว่า ถ้าพระเยโฮวาห์จอมโยธาไม่ได้เหลือคนไว้ให้เราบ้างเล็กน้อยแล้ว เราก็จะ **ได้เป็นเหมือนเมืองโสโดม และจะเป็นเหมือนเมืองโกโมราห์** การกวาดต้อนอาณาจักรฝ่ายเหนือไปเป็นเชลยยังอัศจรรย์ยิ่งไม่เกิดขึ้น กระนั้น ด้วยการหยั่งรู่วางหน้าแบบผู้พยากรณ์ อิสยาห์จึงเตือนว่าหาก “พระเยโฮวาห์จอมโยธา” มิได้เหลือคนส่วนน้อยมากมายไว้ให้พวกเขาแล้ว อิสราเอลก็คงเป็นเหมือนเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ คนที่เหลืออยู่น้อยมากมายที่ถูกกล่าวถึงนี้หาใช่ใครอื่นนอกจากยูดาห์หลังจากที่สิบตระกูลฝ่ายเหนือถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยแล้ว โดยคนอัศจรรย์ ยูดาห์ (และเบนยามิน) จะเป็นคนส่วนน้อยที่เหลืออยู่ของประชาชาติอิสราเอลอันเกรียงไกรเมื่อครั้งอดีต นอกจากนี้ มันเป็นเพราะพระเมตตาของพระเจ้าท่านนั้นที่พวกเขาไม่ได้ลงเอยเหมือนเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ คำพูดเปรียบเทียบนี้ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ ผู้พยากรณ์ท่านนี้บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าสภาพฝ่ายวิญญาณต่างๆ ในยูดาห์ไม่ได้แตกต่างมากนักจากที่มันเคยเป็นในเมืองซ็อกระลอนทั้งสองนั้นในสมัยโบราณ

ดังนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงลั่นวาจาว่า **10** **ดูก่อนท่านผู้ปกครองเมืองโสโดม จงฟังพระวอนของพระเยโฮวาห์** **ดูก่อนท่านประชาชนเมืองโกโมราห์ จงเงี่ยหูฟังพระราชบัญญัติของพระเจ้าของเรา** **อิสยาห์กำลังพูดถึงพวกผู้นำของยูดาห์และเยรูซาเล็ม** เขาเปรียบพวกเขาว่าเป็น

เหมือนกับเหล่าผู้ปกครองของเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ในสมัยโบราณ เขาจึงตั้งพวกผู้นำที่กลับสัตย์แห่งยูดาห์ให้ฟังพระวาทะที่ถูกตรัสออกมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์เหล่านั้นและใส่ใจต่อพระวาทะของพระเจ้าที่เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งพวกเขาที่มีอยู่ในครอบครองอยู่แล้ว

อสย 1:11-12 พระวาทะขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ถูกตรัสออกมาผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็คือว่า พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เครื่องบูชาอันมากมายของเจ้านั้นจะเป็นประโยชน์อะไรแก่เรา เราเอือมแะตัวผู้อันเป็นเครื่องเผาบูชา และไขมันของสัตว์ที่ขุนไว้วันนั้นแล้ว เรามิได้ปีติยินดีในเลือดของวัวผู้หรือลูกแกะหรือแพะผู้ แม้ยูดาห์ยังได้ชื่อว่านัมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้า มันก็ไม่ได้ออกมาจากใจของพวกเขา พวกเขาเมินสิ่งต่างๆที่มีน้ำหนักมากกว่าของพระราชบัญญัติ พวกเขาถวายเครื่องบูชาของคนเลวแบบขอไปที และมันเป็นการเยาะเย้ย พระเจ้าจึงตรัสชัดเจนว่าพระองค์ทรงเอือมระอาเครื่องสัตวบูชาต่างๆอันไร้ประโยชน์ของพวกเขาแล้ว พระองค์ทรงเหนื่อยหน่ายกับเครื่องสัตวบูชาแบบคนหน้าซื่อใจคดทั้งสิ้นของพวกเขา ใจของพวกเขาอยู่ห่างไกลจากพระองค์ เหมือนที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้จะร้องบอกในอิสยาห์ 29:13 และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "เพราะชนชาตินี้เข้ามาใกล้เราด้วยปากของเขา และให้เกียรติเราด้วยริมฝีปากของเขา แต่เขาให้จิตใจของเขาห่างไกลจากเรา เขายำเกรงเราเพียงแต่เหมือนเป็นข้อบังคับของมนุษย์ที่สอนกันมา

องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสตามว่า **12** เมื่อเจ้าเข้ามาเฝ้าเรา ผู้ใดขอให้เจ้าทำอย่างนี้ที่เหยียบย่ำเข้ามาในบริเวณพระนิเวศของเรา คำถามนี้ไม่ต้องการคำตอบ พระเจ้าทรงขอมันแล้วในพระราชบัญญัติของโมเสส กระนั้นยูดาห์ก็เยาะเย้ยในเรื่องนี้โดยการถือปฏิบัติแบบคนหน้าซื่อใจคดและพิธีกรรมที่ไร้หัวใจของพวกเขา

อสย 1:13-15 พระเจ้าตรัสผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ต่อไปว่า **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100** **101** **102** **103** **104** **105** **106** **107** **108** **109** **110** **111** **112** **113** **114** **115** **116** **117** **118** **119** **120** **121** **122** **123** **124** **125** **126** **127** **128** **129** **130** **131** **132** **133** **134** **135** **136** **137** **138** **139** **140** **141** **142** **143** **144** **145** **146** **147** **148** **149** **150** **151** **152** **153** **154** **155** **156** **157** **158** **159** **160** **161** **162** **163** **164** **165** **166** **167** **168** **169** **170** **171** **172** **173** **174** **175** **176** **177** **178** **179** **180** **181** **182** **183** **184** **185** **186** **187** **188** **189** **190** **191** **192** **193** **194** **195** **196** **197** **198** **199** **200** **201** **202** **203** **204** **205** **206** **207** **208** **209** **210** **211** **212** **213** **214** **215** **216** **217** **218** **219** **220** **221** **222** **223** **224** **225** **226** **227** **228** **229** **230** **231** **232** **233** **234** **235** **236** **237** **238** **239** **240** **241** **242** **243** **244** **245** **246** **247** **248** **249** **250** **251** **252** **253** **254** **255** **256** **257** **258** **259** **260** **261** **262** **263** **264** **265** **266** **267** **268** **269** **270** **271** **272** **273** **274** **275** **276** **277** **278** **279** **280** **281** **282** **283** **284** **285** **286** **287** **288** **289** **290** **291** **292** **293** **294** **295** **296** **297** **298** **299** **300** **301** **302** **303** **304** **305** **306** **307** **308** **309** **310** **311** **312** **313** **314** **315** **316** **317** **318** **319** **320** **321** **322** **323** **324** **325** **326** **327** **328** **329** **330** **331** **332** **333** **334** **335** **336** **337** **338** **339** **340** **341** **342** **343** **344** **345** **346** **347** **348** **349** **350** **351** **352** **353** **354** **355** **356** **357** **358** **359** **360** **361** **362** **363** **364** **365** **366** **367** **368** **369** **370** **371** **372** **373** **374** **375** **376** **377** **378** **379** **380** **381** **382** **383** **384** **385** **386** **387** **388** **389** **390** **391** **392** **393** **394** **395** **396** **397** **398** **399** **400** **401** **402** **403** **404** **405** **406** **407** **408** **409** **410** **411** **412** **413** **414** **415** **416** **417** **418** **419** **420** **421** **422** **423** **424** **425** **426** **427** **428** **429** **430** **431** **432** **433** **434** **435** **436** **437** **438** **439** **440** **441** **442** **443** **444** **445** **446** **447** **448** **449** **450** **451** **452** **453** **454** **455** **456** **457** **458** **459** **460** **461** **462** **463** **464** **465** **466** **467** **468** **469** **470** **471** **472** **473** **474** **475** **476** **477** **478** **479** **480** **481** **482** **483** **484** **485** **486** **487** **488** **489** **490** **491** **492** **493** **494** **495** **496** **497** **498** **499** **500** **501** **502** **503** **504** **505** **506** **507** **508** **509** **510** **511** **512** **513** **514** **515** **516** **517** **518** **519** **520** **521** **522** **523** **524** **525** **526** **527** **528** **529** **530** **531** **532** **533** **534** **535** **536** **537** **538** **539** **540** **541** **542** **543** **544** **545** **546** **547** **548** **549** **550** **551** **552** **553** **554** **555** **556** **557** **558** **559** **560** **561** **562** **563** **564** **565** **566** **567** **568** **569** **570** **571** **572** **573** **574** **575** **576** **577** **578** **579** **580** **581** **582** **583** **584** **585** **586** **587** **588** **589** **590** **591** **592** **593** **594** **595** **596** **597** **598** **599** **600** **601** **602** **603** **604** **605** **606** **607** **608** **609** **610** **611** **612** **613** **614** **615** **616** **617** **618** **619** **620** **621** **622** **623** **624** **625** **626** **627** **628** **629** **630** **631** **632** **633** **634** **635** **636** **637** **638** **639** **640** **641** **642** **643** **644** **645** **646** **647** **648** **649** **650** **651** **652** **653** **654** **655** **656** **657** **658** **659** **660** **661** **662** **663** **664** **665** **666** **667** **668** **669** **670** **671** **672** **673** **674** **675** **676** **677** **678** **679** **680** **681** **682** **683** **684** **685** **686** **687** **688** **689** **690** **691** **692** **693** **694** **695** **696** **697** **698** **699** **700** **701** **702** **703** **704** **705** **706** **707** **708** **709** **710** **711** **712** **713** **714** **715** **716** **717** **718** **719** **720** **721** **722** **723** **724** **725** **726** **727** **728** **729** **730** **731** **732** **733** **734** **735** **736** **737** **738** **739** **740** **741** **742** **743** **744** **745** **746** **747** **748** **749** **750** **751** **752** **753** **754** **755** **756** **757** **758** **759** **760** **761** **762** **763** **764** **765** **766** **767** **768** **769** **770** **771** **772** **773** **774** **775** **776** **777** **778** **779** **780** **781** **782** **783** **784** **785** **786** **787** **788** **789** **790** **791** **792** **793** **794** **795** **796** **797** **798** **799** **800** **801** **802** **803** **804** **805** **806** **807** **808** **809** **810** **811** **812** **813** **814** **815** **816** **817** **818** **819** **820** **821** **822** **823** **824** **825** **826** **827** **828** **829** **830** **831** **832** **833** **834** **835** **836** **837** **838** **839** **840** **841** **842** **843** **844** **845** **846** **847** **848** **849** **850** **851** **852** **853** **854** **855** **856** **857** **858** **859** **860** **861** **862** **863** **864** **865** **866** **867** **868** **869** **870** **871** **872** **873** **874** **875** **876** **877** **878** **879** **880** **881** **882** **883** **884** **885** **886** **887** **888** **889** **890** **891** **892** **893** **894** **895** **896** **897** **898** **899** **900** **901** **902** **903** **904** **905** **906** **907** **908** **909** **910** **911** **912** **913** **914** **915** **916** **917** **918** **919** **920** **921** **922** **923** **924** **925** **926** **927** **928** **929** **930** **931** **932** **933** **934** **935** **936** **937** **938** **939** **940** **941** **942** **943** **944** **945** **946** **947** **948** **949** **950** **951** **952** **953** **954** **955** **956** **957** **958** **959** **960** **961** **962** **963** **964** **965** **966** **967** **968** **969** **970** **971** **972** **973** **974** **975** **976** **977** **978** **979** **980** **981** **982** **983** **984** **985** **986** **987** **988** **989** **990** **991** **992** **993** **994** **995** **996** **997** **998** **999** **1000**

เพราะความหน้าซื่อใจคดของยูดาห์ พระเจ้าจึงทรงสั่งพวกเขาให้หยุดการนมัสการแบบเสแสร้ง
ของพวกเขา นอกจากนี้ยูดาห์ยังหลงระเริงอย่างเปิดเผยในการนับถือรูปเคารพในหัวเมืองต่างๆ
ของประชาชาตินั้นด้วย ในช่วงรัชกาลของอาหัส กษัตริย์องค์นี้ถึงขนาดตั้งแท่นบูชาสำหรับพระ
ต่างด้าวต่างๆในลานของพระวิหารด้วย ดู 2 พงศกษัตริย์ 16:10-18 กระนั้นประชาชาตินี้ยัง
นมัสการพระเยโฮวาห์แบบขอไปทีอย่างคนหน้าซื่อใจคดต่อไป พระองค์ทรงเปี่ยมเต็มทน

ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าทรงร้องออกมาว่า **14** **ใจของเราเกลียดวันข้างขึ้นของเจ้าและ**
วันเทศกาลตามกำหนดของเจ้า มันกลายเป็นภาระแก่เรา เราแบกหนักเหนื่อยเสียแล้ว เพราะ
ว่าการนับถือรูปเคารพแทรกซึมไปทั่วประชาชาตินั้นทั้งสิ้น พระเจ้าจึงทรงขะเขยงการประชุม
ระดับชาติเหล่านั้นเมื่อยูดาห์มานมัสการพระเจ้าแท้จริงของพวกเขาแต่ปากอย่างคนหน้าซื่อใจคด

ยิ่งกว่านั้นพระองค์ทรงเตือนว่า **15** **เมื่อเจ้ากางมือของเจ้าออกเราจะซ่อนตาของเราเสีย**
จากเจ้า แม้ว่าเจ้าจะอธิษฐานมากมายเราจะไม่ฟัง มือของเจ้าเปราะไปด้วยโลหิต เมื่อยูดาห์จะ
พยายามอธิษฐานต่อพระเจ้าในที่สุด พระองค์ทรงประกาศว่าพระองค์จะไม่ทรงฟังพวกเขาเลย ยู
ดาห์ยอมให้มีการฆาตกรรมเศคาริยาห์โดยฝีมือของโยอาช (2 พงศาวดาร 24:20-22) พวกเขาได้มี
ส่วนร่วมในการนำสะอิดสะเอียนเหล่านั้นของพระโมเลคโดยใช้ลูกเล็กๆของพวกเขา (2 พงศ
กษัตริย์ 16:3) พวกเขายอมให้มีการทำให้โลหิตตกในแผ่นดินของตน พระเจ้าทรงเหลืออดเต็ม
ทนแล้ว พระองค์ทรงเตือนว่า พระองค์จะไม่ทรงสดับฟังคำอธิษฐานของพวกเขาอีกต่อไปหาก
และเมื่อพวกเขาอธิษฐาน

อสย 1:16-17 ด้วยฉากหลังที่มีดমনเช่นนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงขอร้อง
ประชาชนของพระองค์ว่า **จงชำระตัว จงทำตัวให้สะอาด จงเอาการกระทำที่ชั่วของเจ้าออกไปให้**
พ้นจากสายตาของเรา จงเลิกกระทำชั่ว พระเจ้าทรงขอร้องยูดาห์ให้กลับมาคืนดีกับพระองค์
พระองค์ทรงอ่อนวอนพวกเขาให้ชำระตัวให้สะอาดจากความบาปของพวกเขา พระองค์ไม่ทรง
สนพระทัยในพิธีล้างชำระต่างๆ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พระองค์ทรงขอร้องพวกเขาให้หันเสียจาก
ความบาปของพวกเขา

ยิ่งกว่านั้นพระเจ้าทรงอ้อนวอนพวกเขาว่า 17 จงฝึกกระทำดี จงแสวงหาความยุติธรรม
จงบรรเทาผู้ถูกบีบบังคับ จงป้องกันให้ลูกกำพร้าพ่อ จงผู้ความเพื่อหญิงม่าย " พระองค์ทรง
ขอร้องประชาชนของพระองค์ให้กลับมาสู่ความชอบธรรม นั้นรวมถึงการทำดี การประพฤติ
อย่างยุติธรรม การช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่ขัดสน และการดูแลคนเหล่านั้นที่ทุกข์ใจ นี่บอกเป็น
นัยอย่างชัดเจนว่าการกระทำทุกสิ่งข้างบนได้สูญหายไปจากยูดาห์แล้ว

อสย 1:18-20 พร้อมกับความคมคายที่ไม่มีใครเทียบได้ พระเยโฮวาห์พระเจ้า
ทรงขอร้องประชาชนของพระองค์ว่า พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "มาเถิด ให้เราสู้ความกัน ถึงบาปของ
เจ้าเหมือนสีแดงเข้มก็จะขาวอย่างหิมะ ถึงมันจะแดงอย่างผ้าแดงก็จะกลายเป็นอย่างขนแกะ
พระเจ้าทรงเชิญชวนประชาชนของพระองค์ให้นั่งลงและพิจารณาข้อเสนอนั้นเปี่ยมกรุณาของ
พระองค์ แม้ความบาปของพวกเขาคือเหมือนสีแดงเข้ม ซึ่งบ่งบอกถึงความลึกและความวิปริต
ของความบาปนั้น พระองค์ก็ทรงเต็มพระทัยที่จะชำระพวกเขาให้สะอาดและอภัยโทษพวกเขา
นอกจากนี้ เมื่อพระเจ้าทรงชำระความบาปของเราให้สะอาดแล้ว แม้มันมีสีแดงอย่างผ้าแดง
พระองค์ก็ทรงทำให้เราขาวกว่าหิมะ คูวีรณ 1:18 (การเอ่ยถึงขนแกะเป็นภาพเปรียบถึงความ
ขาว) ไม่มีอะไรขาวกว่าหิมะที่เพิ่งตกใหม่ ๆ มันเป็นสีขาวที่ทำให้สีขาวอื่นๆดูหมองและเหลืองไป
เลยเมื่อเปรียบเทียบกัน พระเจ้าจึงทรงเสนอการชำระให้สะอาดสุดๆเช่นนั้นแก่ยูดาห์หากพวกเขา
ยอมกลับใจใหม่และยอมให้พระองค์ชำระให้สะอาดอย่างเปี่ยมกรุณา การชำระให้สะอาดเช่นนั้น
ในปัจจุบันมาจากพระโลหิตอันมีค่าประเสริฐของพระคริสต์ ดู 1 ยอห์น 1:7 และวีรณ 1:5 ด้วย

อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงเสนอเงื่อนไขที่ชัดเจนสำหรับการชำระให้สะอาดในตอนนั้น
แก่ยูดาห์ 19 ถ้าเจ้าเต็มใจและเชื่อฟัง เจ้าจะได้กินผลดีแห่งแผ่นดิน หลักการนั้นคือ ใจที่เต็มใจ
นั่นหมายถึงหัวใจที่กลับใจใหม่ จากใจที่กลับใจใหม่จะมีการเชื่อฟังพระเจ้าออกมา ความคิดที่
สำคัญกว่าก็คือว่า เมื่อยูดาห์เต็มใจที่จะกลับมาหาพระเจ้าของเธอในการกลับใจใหม่และเริ่มเชื่อ
ฟังพระวาทะของพระองค์ พระองค์ก็ทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงอวยพรพวกเขาอีกครั้งใน
แผ่นดินของพวกเขา คำสำคัญก็คือ ถ้า ถ้าพวกเขาเต็มใจกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขาในความ
เชื่อฟังอย่างสุดจิตสุดใจ พระองค์ก็จะทรงอวยพรพวกเขา

อย่างไรก็ตามพระองค์ทรงเตือนว่า **20** แต่ถ้าเจ้าปฏิเสธและกบฏ เจ้าจะถูกทำลายเสียด้วย
คมดาบ เพราะว่าพระโอรสของพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแล้ว" ถ้ายูดาห์ไม่ยอมกลับมาหาพระเจ้าของ
เธอและยังขึ้นกบฏอยู่ต่อไป การพิพากษาอันรุนแรงก็จะมาอย่างแน่นอน วันนั้น โกลีเข้ามาแล้ว
เมื่อคนอัสซีเรียจะรุกรานแผ่นดินของพวกเขา ก่อน จากนั้นคนบาบิโลนก็จะทำให้พวกเขาพ่ายแพ้
อย่างยับเยินและกวาดต้อนพวกเขาไปเป็นเชลยเพราะความบาปของพวกเขา พระเจ้าได้ประทาน
ทางเลือกที่ชัดเจนให้แก่พวกเขาแล้ว จงกลับใจเสียใหม่ กลับมา เชื่อฟังและรับพระพร หรือจง
ปฏิเสธ กบฏและไม่เชื่อฟังและถูกล้างผลาญ พระเจ้าทรงลงนามข้อเสนอของพระองค์ด้วยคำ
ปฏิญาณแห่งคำตรัสของพระองค์เอง เพราะว่าพระโอรสของพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแล้ว

อสย 1:21-23 คราวนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้เปลี่ยนไปกล่าว
ถึงเพลงคร่ำครวญถึงสภาพฝายวิญญาณของเยรูซาเล็ม เมืองที่สัตย์ซื่อกลายเป็นแพศยาเสียแล้ว
หนอ คือเธอที่เคยเปี่ยมด้วยความยุติธรรม ความชอบธรรมเคยพำนักอยู่ในเธอ แต่เดี๋ยวนี้พวก
ฆาตกรพำนักอยู่ พระเจ้าทรงใช้ภาพเปรียบเทียบของชีวิตคู่และภรรยาที่สัตย์ซื่อคนหนึ่งที่สุดท้าย
แล้วกลายเป็นหญิงเล่นชู้ เยรูซาเล็มได้กระทำเช่นนั้นต่อพระเจ้าของเธอ ขณะที่ครั้งหนึ่ง
เยรูซาเล็มและยูดาห์เคยเป็นที่พักพิงสำหรับความยุติธรรมและความชอบธรรม บัดนี้มันกลับเป็น
นครแห่งเหล่าฆาตกร อีกเจ็ดร้อยปีต่อมาพระเยซูก็จะทรงกล่าว โทษเยรูซาเล็มเรื่องที่เรา
ฆาตกรรมเหล่าผู้พยากรณ์ ดู มัทธิว 23:37

ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงคร่ำครวญว่า **22** เงินของเจ้าได้กลายเป็นขี้เงินไปแล้ว น้ำองุ่น
ของเจ้าปนน้ำแล้ว สง่าราศีของเยรูซาเล็มได้ถูกแปลงสภาพเป็นความมุข่งแล้ว ภาพเปรียบเทียบของ
เงินที่กลายเป็นขี้เงินก็หมายถึงการเร่งของกระบวนการหลอม พวกเขาเอากากแห่งความบาปมา
แทนที่สง่าราศีแห่งความชอบธรรมซึ่งเปรียบเหมือนเงิน น้ำองุ่นรสเลิศของพวกเขาได้ปนน้ำไป
เสียแล้ว ภาพเปรียบเทียบนี้ก็คือการที่ยูดาห์ได้แทนที่สิ่งที่มีค่ามากด้วยสิ่งไร้ค่า

นอกจากนี้ **23** เจ้านายของเจ้าเป็นพวกกบฏและเป็นเพื่อนของโจร ทุกคนรักสินบนและ
วิ่งตามของกำนัล เขามิได้ป้องกันให้ลูกกำพร้าพ่อ และคดีของหญิงม่ายก็ไม่มาถึงเขา ความน้อยถ

และความคดโกงของพวกผู้นำแห่งยูดาห์ถูกประณาม พวกเขาไม่เพียงเป็นคนไม่ซื่อตรงเท่านั้น แต่พวกเขายังรับสินบนอย่างเต็มใจด้วย พวกเขามีใจแข็งกระด้างต่อคนเหล่านั้นที่ขัดสนและไม่หวังใยพวกเขาเลย

ออสย 1:24-25 พระเจ้าจึงทรงเตือนว่า **ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเยโฮวาห์จอมโยธา ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของอิสราเอลตรัสว่า "ดูเถิด เราจะระบายความโกรธของเราเหนือศัตรูของเรา และแก้แค้นข้าศึกของเราเสียเอง** โปรดสังเกตคำบรรยายสามประการที่พระเจ้าทรงกล่าวถึงพระองค์เอง: (1) องค์พระผู้เป็นเจ้า, (2) พระเยโฮวาห์จอมโยธา และ (3) ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของอิสราเอล แน่แน่นอนว่ามีการเอ่ยถึงพระลักษณะที่เป็นสามพระภาคของพระองค์และอาจบอกเป็นนัยถึงเรื่องตรีเอกานุภาพด้วย คำประกาศของพระองค์มีลักษณะเป็นปริศนาเล็กน้อย แต่ความคิดตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าจะทรงได้รับความสบายพระทัยจากเหล่าข้าศึกของพระองค์ และแก้แค้นเหล่าศัตรูของพระองค์ (คำที่แปลว่า **ระบายความโกรธ (นาซาม)** อาจหมายถึงการได้รับความปลดปล่อยโลมใจก็ได้) เราไม่ทราบชัดเจนว่าศัตรูและข้าศึกเหล่านี้คือผู้ใด อย่างไรก็ตามบริบทที่มาก่อนหน้านั้นจะบอกเป็นนัยถึงคนเหล่านั้นในยูดาห์ที่ได้กบฏต่อพระเจ้าของตน หากเป็นเช่นนั้นจริง การพิพากษาที่ถูกบอกเป็นนัยตรงนี้ ความคิดนี้ถูกเน้นย้ำเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเตือนว่า **25 เราจะหันมือของเรามาสู่เจ้าและจะถลุงไล่ซี่แร่ของเจ้าออกเสียอย่างกับล้างด้วยน้ำด่าง และเอาของเจือปนของเจ้าออกให้หมด**

ออสย 1:26-27 น้ำเสียงของบทนี้เปลี่ยนแปลงอย่างมากตรงนี้ ขณะที่พระเจ้าทรงเตือนแล้วถึงการพิพากษาที่จะมานั้น บัดนี้ น้ำเสียงก็สื่อถึงการกลับสู่สภาพเดิมหลังการพิพากษานั้น แม้พระเจ้าจะทรงเตือนประชาชนของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงใช้มันเพื่อทำให้พวกเขากลับคืนสู่ความชอบธรรมหลังจากนั้น และเราจะคืนผู้พิพากษาของเจ้าให้ดังเดิม และคืนที่ปรึกษาของเจ้าอย่างกับตอนแรก ภายหลังเขาจะเรียกเจ้าว่า **"นครแห่งความชอบธรรม นครสัตย์ซื่อ"** หลังจากทรงอนุญาตให้เยรูซาเล็มถูกตีสอนอย่างหนักเพราะความบาปของเธอแล้ว สักวันหนึ่งพระเจ้าก็จะทรงให้พวกผู้นำของประชาชาตินี้กลับคืนสู่ความชอบธรรมเหมือนอย่างที่มีมันเคยเป็นในอดีต ในวันนี้เยรูซาเล็มจะถูกเรียกว่า **"นครแห่งความชอบธรรม นครสัตย์ซื่อ"** อีกครั้ง

คำพยากรณ์นี้ยังไม่สำเร็จจริงในที่สุด แม้พระเจ้าทรงอนุญาตให้มีการกลับคืนสู่แผ่นดินนั้นและการสร้างเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ภายใต้เอสราและเนหะมีย์จริงๆก็ตาม และแม้มีแสงเรืองรองแห่งการฟื้นฟูในปีเหล่านั้นอยู่บ้าง การสำเร็จจริงอย่างเต็มเปี่ยมของความชอบธรรมและความสัตย์ซื่อในเยรูซาเล็มจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าพระมหากษัตริย์แห่งความชอบธรรมทรงปกครองและครอบครองจากที่นั่น

ในวันนั้น 27 ศิโยนจะรับการไถ่ด้วยความยุติธรรม และบรรดาคนในนครที่กลับใจจะรับการไถ่ด้วยความชอบธรรม แน่แน่นอนว่าศิโยนเป็นคำเปรียบถึงเยรูซาเล็ม แม้ว่าพวกยิวกลับไปยังเยรูซาเล็มแล้วภายใต้เอสราและเนหะมีย์และอีกครั้งในศตวรรษที่ยี่สิบ ความยุติธรรมและความชอบธรรมอย่างเต็มเปี่ยมก็ยังไม่สำเร็จจริง อีกครั้งที่นี้จะไม่สำเร็จจริงจนกว่าพระเยซูคริสต์ผู้ทรงชอบธรรมประทับนั่งบนบัลลังก์ของพระองค์ในเยรูซาเล็ม

อสย 1:28-29 หลังจากได้รับแสงสว่างที่ทำให้กำลังใจจากฟ้าสวรรค์แล้ว เมฆมืดแห่งคำเตือนก็กลับมา แต่พวกละเมิดและพวกคนบาปจะถูกทำลายด้วยกัน และบรรดาคนเหล่านั้นที่ละทิ้งพระเยโฮวาห์จะถูกล้างผลาญ พระเจ้าทรงเตือนว่าคนบาปเหล่านั้นในแผ่นดินนั้นจะถูกทำลายพร้อมกับคนเหล่านั้นที่ละทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจะทรงพิสูจน์ให้พวกเขาเห็นว่ามันเป็นเรื่องน่ากลัวจริงๆที่จะตกอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

ประเด็นนี้ถูกขยายความเพิ่มเติม 29 เพราะเจ้าจะละอายเรื่องต้นโอ๊กที่เจ้าปรารถนานั้น และเจ้าจะอับอายเรื่องสวนซึ่งเจ้าเลือก ต้นโอ๊กที่พวกเขาปรารถนาและสวนที่พวกเขาเลือกย่อมหมายถึงการนับถือรูปเคารพบนเนินเขาสูงทุกลูกและได้ต้นไม้อื่นๆทุกต้น ดู 2 พงศกษัตริย์ 16:4, 17:10 และ 2 พงศาวดาร 28:4 เมื่อการพิพากษาของพระเจ้ามาถึงในที่สุด คนมากมายจะอับอายด้วยการนับถือรูปเคารพในรูปแบบต่างๆของตน

อสย 1:30-31 บทนี้ปิดท้ายด้วยคำเตือนที่เป็นกลางร้ายเพราะเจ้าจะเป็นเหมือนต้นโอ๊กที่ใบเหี่ยวแห้ง และเหมือนสวนที่ขาดน้ำ 31 และผู้ที่แข็งแรงจะกลายเป็นโยปาน และผู้ประกอบมันขึ้นจะเป็นเหมือนประกายไฟ และทั้งสองจะไหม้เสียด้วยกัน ไม่มีผู้ใดดับได้ ต้นโอ๊ก

ที่โยเซฟแห่งอียิปต์คือ ต้นไม้ที่กำลังจะตาย เช่นเดียวกับสวนที่ขาดน้ำ ผู้พยากรณ์ท่านนี้เตือนว่าเหล่าผู้ปกครองแห่งยูดาห์จะกลายเป็นโยปานซึ่งไม่มีเขียวแรง โยปานถูกใช้เป็นไม้เทียบ อีสยาห์จึงเตือนว่าพระเจ้าผู้สร้างของมัน (พระเยโฮวาห์พระเจ้า) จะทรงเผาพวกเขาทั้งหมดในไม้ช้าและจะไม่มีผู้ใดสามารถดับไฟแห่งพระพิโรธของพระองค์ได้

ดังนั้น พระพิโรธแห่งการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อยูดาห์ที่กลับสัตย์จึงถูกนำเสนอ แม้พระเจ้าจะทรงทำให้พวกเขากลับคืนสู่สภาพเดิมในที่สุดในวันแห่งพระเยโฮวาห์ การพิพากษาที่ตัดสินของพระองค์ก็กำลังใกล้เข้ามา คำเตือนของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์จะมีอยู่ต่อไปในบทถัดไป

ภาพรวมของอิสยาห์ 2: ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวถึงหัวข้อเกี่ยวกับอวสานกาลและโดยเฉพาะอย่างยิ่งวันแห่งพระเยโฮวาห์ ทั้งพระพรต่างๆในสมัยยุคพันปีและการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอลถูกกล่าวถึงในบทนี้

อิสยาห์ 2:1 ผู้พยากรณ์ท่านนี้เกริ่นนำคำพยากรณ์ของตนอย่างเป็นทางการ ถ้อยคำซึ่งอิสยาห์บุตรชายของามอสเห็นเกี่ยวกับยูดาห์และเยรูซาเล็ม ดังที่หมายเหตุไว้ในบทที่แล้ว เราไม่ทราบมากนักเกี่ยวกับภูมิหลังของอิสยาห์นอกจากชื่อบิดาของเขา อย่างไรก็ตาม ตรงนี้เขากล่าวชัดเจนถึงจุดรวมความสนใจของการรับใช้ในด้านนี้ของเขา มันพุ่งเป้าไปที่ยูดาห์และเยรูซาเล็ม แน่แน่นอนว่าอันแรกคืออาณาจักรฝ่ายใต้และเยรูซาเล็มคือนครหลวงของมัน

อิสยาห์ 2:2-3 อิสยาห์มองตรงไปยังยุคสุดท้าย ในยุคหลังจะเป็นดังนี้ คือภูเขาแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จะถูกสถาปนาขึ้นให้สูงที่สุดในจำพวกภูเขาทั้งหลาย และจะถูกยกขึ้นให้เหนือบรรดาเนินเขา และประชาชาติทั้งสิ้นจะหลั่งไหลเข้ามาหา วลี “ยุคหลัง” หมายถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์และมีลักษณะเป็นอวสานกาล แม้ว่าบางส่วนของคำพยากรณ์ที่ตามมานี้อาจมีการประยุกต์ใช้กับการพิพากษาของยูดาห์โดยคนอัสซีเรียและคนบาบิโลน ขอบเขตที่ใหญ่กว่า

ของมันก็คือ 'วัน' นั้นเมื่อพระเยซูคริสต์ทรงกุมบังเหียนการปกครองของมนุษย์เพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนพื้นพิภพนี้

ดังนั้นในวันนั้น เยรูซาเล็มจะถูกยกชูให้สูงเหนือนครทั้งปวง ตรงนี้มันถูกเรียกในเชิงคำพูดเปรียบเทียบว่า "ภูเขาแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์" การยกชูที่ว่านี้อาจไม่ใช่แค่การที่มันมีชื่อเสียงโดดเด่นเหนือนครอื่นๆเท่านั้น แต่หมายถึงทางกายภาพด้วย เมื่อยุคพันปีมาถึง ภูมิประเทศของอิสราเอลจะถูกเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง โดยที่เยรูซาเล็มถูกยกชูให้สูงจริงๆ ในวันนั้นประชาชาติทั้งปวงจะหลั่งไหลมายังกรุงนั้น เยรูซาเล็มจะกลายเป็นนครหลวงแห่งแผ่นดินโลกและประชาชาติทั้งปวงจะหลั่งไหลมายังที่นั่นในการนมัสการและเพื่อจุดประสงค์ทางการเมืองต่างๆ

ยิ่งกว่านั้น คนมากมายจะไปและกล่าวว่า 3 "มาเถิด ให้เราขึ้นไปยังภูเขาของพระเยโฮวาห์ ยังพระนิเวศแห่งพระเจ้าของยาโคบ เพื่อพระองค์จะทรงสอนวิถีของพระองค์แก่เรา และเพื่อเราจะเดินในมรรคาของพระองค์" เพราะว่าพระราชบัญญัติจะออกมาจากศิโยน และพระวณะของพระเยโฮวาห์จะออกมาจากเยรูซาเล็ม ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเหนือทั้งพิภพโลก ดูเศคาริยาห์ 14:9 เห็นได้ชัดด้วยว่าในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์ (โดยเฉพาะยุคพันปี) ทั้งพิภพโลกจะมายังเยรูซาเล็มเพื่อนมัสการพระมหากษัตริย์องค์นั้น พวกเขาจะมาเพื่อรับการสั่งสอนในเรื่องสติปัญญาและวิถีทั้งหลายของพระองค์ ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวล่วงหน้าชัดเจนว่าในวันนั้น พระราชบัญญัติของพระเจ้าและพระวณะของพระเจ้าจะแผ่ออกมาจากเยรูซาเล็มเพื่อเป็นประโยชน์ต่อทั้งพิภพโลก มันจะเป็นช่วงเวลาที่ยี่ยมด้วยสง่าราศีที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษย์

อสย 2:4 นอกจากนี้ในวันนั้นพระมหากษัตริย์องค์นั้นจะทรงวินิจฉัย

ระหว่างบรรดาประชาชาติ และจะทรงกำหนดนิชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก และเขาทั้งหลายจะติดตามของเขาให้เป็นผาลไถนา และหอกของเขาให้เป็นขอลิด ประชาชาติจะไม่ยกดาบต่อสู้กันอีก เขาจะไม่ศึกษายุทธศาสตร์อีกต่อไป เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาเพื่อปกครองและครอบครอง

บนแผ่นดินโลกนี้ สงครามจะไม่ได้รับอนุญาตให้มีอีกต่อไป พระมหากษัตริย์ในสง่าราศีของ พระองค์จะทรงปกครองแผ่นดินโลกในแบบที่ว่าสันติสุขและความสงบสุขอันบริบูรณ์จะมีชัย อารุชยุทธโศภณต่าง ๆ จะถูกเปลี่ยนเป็นเครื่องมือต่างๆ สำหรับใช้งานในบ้าน สงครามจะถูก กำจัดออกไปและสันติสุขจะมีชัยชนะ แม้มนุษยชาติตลอดหลายศตวรรษได้หาทางที่จะหยุดยั้ง สงครามต่างๆ และส่งเสริมสันติภาพ มันก็จะไม่มีทางสำเร็จจนกว่าองค์สันติราชทรงยึดอำนาจ ควบคุมและสันติสุขจะมีชัยบนแผ่นดินโลก

ออสย 2:5 เมื่อเห็นถึงภาพอันเปี่ยมด้วยสง่าราศีเช่นนี้ ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึง ร้องออกมาว่า โอ วงศ์วานของยาโคบเอ๋ย มาเถิด ให้เราทั้งหลายดำเนินในสว่างของพระเยโฮวาห์ จุรวบรวมความสนใจกลับมายังคนในสมัยของอิสยาห์ หลังจากได้เห็นสง่าราศีของอาณาจักรที่ จะมาขึ้นของพระเจ้าในวันแห่งพระเยโฮวาห์แล้ว ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็ร้องบอกผู้คนของเขาให้ ดำเนินในสว่างและมรรคาทั้งหลายของพระเจ้าของพวกเขา นำเสรีภาพที่พวกเขาส่วนใหญ่ เมินเฉยคำขอร้องนั้น

ออสย 2:6 บริบทที่ตามมาแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ายูดาห์ไม่มีความสนใจ ในข่าวสารของผู้พยากรณ์ท่านนี้หรือพระเจ้าของผู้พยากรณ์ท่านนี้เลย เขาจึงสรุปว่า เพราะฉะนั้น พระองค์ทรงละทิ้งชนชาติของพระองค์เสีย คือวงศ์วานของยาโคบ เพราะว่าเขาอุดมด้วยหมอดู จากตะวันออกอย่างคนฟีลิสเตีย และเขาตีสนิทกับคนต่างชาติ

นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่ากระทั่งในสมัยของอิสยาห์ พระเจ้าได้ทรงหันพระพรของ พระองค์ไปเสียจากยูดาห์แล้ว กล่าวได้ว่าพระองค์ทรงทอดทิ้งพวกเขาแล้ว ประวัติศาสตร์ของยู ดาห์ในรัชกาลของอัสซีเรีย, โยธาม, อาหัสและเฮเซคียาห์เต็มไปด้วยสภาพที่กลับสัจย์ของ ประชากรของพระเจ้า สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติม กรุณาอ่าน 2 พงศาวดาร 26-33

ผู้พยากรณ์ท่านนี้บอกว่ายูดาห์ได้หันไปทางทิศตะวันออกเพื่อขอคำชี้แนะ นั่นอาจเป็น อิทธิพลของบาบิโลนและศาสนาถือลึกลับต่างๆ ที่เป็นศาสตร์เร้นลับของคนเคลเดีย ยิ่งกว่านั้น เห็น ได้ชัดว่ายูดาห์เลือกเอาการทรงเจ้าเข้าผีและการใช้วิทยามจากคนฟีลิสเตียที่เป็นเพื่อนบ้านด้วย

พวกเขาหันไปหาคนที่นับถือพระต่างค้ำเพื่อความบันเทิงของตน (ที่น่าสนใจก็คือคำที่แปลว่า **ทีสนิท (คาพิค)** มันมีความหมายตรงตัวว่า ‘การตบมือ’ เช่นในการปรบมือแสดงความยินดี นี่บอกเป็นนัยว่ายูดาห์พบความสนุกสนานรื่นเริงของมันในความบันเทิงต่างๆของคนนับถือพระต่างค้ำ) กล่าวโดยสรุปก็คือ ยูดาห์ได้เหวี่ยงทิ้งหลักการเรื่องการแยกออกจากชาวโลกไปเสียอย่างไม่ไยดีแล้ว พวกเขาได้ฝ่าฝืนหลักการที่ว่า จงออกมาจากคนเหล่านั้นและท่านทั้งหลายจงแยกออกเสีย หลักการนั้นถูกสถาปนาไว้อย่างชัดเจนในอพยพ 33:16

อสย 2:7-9 ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวโทษชนชาติของเขาต่อไป แผ่นดินของเขาเต็มไปด้วยเงินและทองคำ ทรัพย์สมบัติของเขาไม่มีสิ้นสุด แผ่นดินของเขาเต็มไปด้วยม้า ทรัพย์ของเขาไม่มีสิ้นสุด ความเจริญรุ่งเรืองของยูดาห์ได้ทำให้ใจของพวกเขาแข็งกระด้างต่อพระเจ้าของพวกเขา พวกเขากลายเป็นคนอ่อนๆและเยี่ยงกว่านั้นอีกในความสัมพันธ์ของตนกับพระเจ้าของพวกเขา พวกเขามีเงินไว้จับจ่ายใช้สอยซึ่งพวกเขาก็ใช้มัน นอกจากนี้ ยานพาหนะเพื่อการคมนาคมในรูปของรถรบก็มีอยู่เกลื่อนกลาดในแผ่นดินนั้น ภาพเหมือนกับอเมริกาสมัยใหม่ที่ชัดเจนเหลือเกิน

แต่มันเลวร้ายยิ่งกว่านั้นเสียอีก **8** แผ่นดินของเขาเต็มไปด้วยรูปเคารพ เขากราบไหว้ผลงานแห่งมือของเขา ต่อสิ่งซึ่งนิ้วมือของเขาได้กระทำ การนับถือรูปเคารพแพร่หลายไปทั่วแผ่นดินนั้น ยูดาห์หันมัสการพระต่างค้ำหลายองค์บนปูชนียสถานสูงและใต้ต้นไม้เขียวสดทุกต้น ดู 2 พงศาวดาร 28:4, 25, 31:1 ยิ่งกว่านั้น **9** คนต่ำต้อยจึงกราบลงและคนใหญ่โตก็ถ่อมตัวลง ฉะนั้นอย่าอภัยเขาเลย พวกคนชั้นสูงและคนมีอำนาจรวมถึงสามัญชนก็มกราบลงต่อรูปเคารพทั้งหลาย ดังนั้นอิสยาห์จึงบอกพระเจ้าว่าอย่าอภัยพวกเขาเลย

อสย 2:10-11 ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงออกคำเตือนนี้แก่ยูดาห์ จงหลบเข้าไปในหิน และซ่อนอยู่ในผงคลี ให้พ้นจากความน่าเกรงขามของพระเยโฮวาห์ และจากสง่าราศีแห่งความโอ้อ่าตระการของพระองค์ พระเจ้ากำลังจะพิพากษาแผ่นดินนั้นแล้ว ดังนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเตือนยูดาห์ให้ไปซ่อนตัวพวกเขาเสียในถ้ำและโศดหินต่างๆ เกรงว่าพวกเขาจะถูกผลาญโดยการ

พิพากษาของพระเจ้า พวกเขากำลังเรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเจ้าด้วยบทเรียนอันแสนเจ็บปวดแล้ว พวกเขาจะได้ทราบถึงสง่าราศีแห่งความโอ้อำตะการของพระองค์ผ่านทางบทเรียนอันเจ็บปวด

ความเย่อหยิ่งมีอยู่ทั่วไปในแผ่นดินนั้นเช่นกัน ดังนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงตั้งหน้าว่า
11 และทำอันผยองของมนุษย์จะตกต่ำลง และความจองหองของคนจะถูกปราบลง พระเยโฮวาคือองค์เดียวจะเป็นผู้เกิดเหตุในวันนั้น ความเย่อหยิ่ง ความยโสโอหัง และความจองหองของแผ่นดินนั้นจะถูกทำให้ถ่อมลงเมื่อพระเจ้าทรงเทพพระพิโรธของพระองค์ออกเหนือแผ่นดินนั้น แม้บรรดาคนที่ผยองได้ยกตัวขึ้น ในวันแห่งการพิพากษาของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงผู้เดียวจะทรงได้รับการเกิดเหตุ การปรากฏครั้งแรกของสี่สิบสามครั้งของวลี “ในวันนั้น” ถูกพบตรงนี้ นี่อาจหมายถึงการพิพากษาของพระเจ้าซึ่งเกิดแก่ยูดาห์ผ่านทางคนซีเรีย คนอัสซีเรียและคนบาบิโลนในท้ายที่สุด อย่างไรก็ตาม ภาพรวมที่ใหญ่กว่าก็หมายถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์อย่างไม่ต้องสงสัย การสำเร็จจริงในที่สุดของคำพยากรณ์นี้จะเกิดขึ้นในช่วงยุคเจ็ดปีซึ่งเป็นระยะแรกของวันแห่งพระเยโฮวาห์ ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงจัดการกับอิสราเอลเพื่อถึงความสนใจของพวกเขาจนพวกเขาหันมาหาพระเมสสิยาห์และพระมหากษัตริย์ของพวกเขา

อสย 2:12-18 ดังที่เนื้อความนี้จะค่อยๆเผยให้เห็น มันจะปรากฏชัดเจนว่าวันแห่งพระเยโฮวาห์และการพิพากษาที่จะมาพร้อมกันด้วยนั้นเป็นมากกว่าการติสอนซึ่งตกลงเหนือยูดาห์ในสมัยของอิสยาห์ เฮอร์มีย์และเอเสเคียล แน่แน่นอนว่ามันเล็งถึงการติสอนในสมัยนั้น อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงในที่สุดนั้นเห็นได้ชัดว่ามีลักษณะเป็นอวสานกาลกระทั่งจากมุมมองในปัจจุบันนี้ก็ตาม ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงตั้งหน้าว่าเกี่ยวกับการพิพากษาของพระเจ้าซึ่งจะมาในวันนั้น

เพราะว่าวันแห่งพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะผู้สารพัดที่เย่อหยิ่งและสูงส่ง ผู้สารพัดที่ถูกยกขึ้นและพวกเขาจะถูกปราบลง 13 ผู้ต้นสนสัตว์ทั้งสิ้นของเลบานอนที่สูงและที่ถูกยกขึ้น และผู้ต้นโอ๊กทั้งสิ้นของบาซาน 14 ผู้ภูเขาสูงทั้งสิ้น และผู้เนินเขาทั้งปวงที่ถูกยกขึ้น 15 ผู้หอคอยสูงทุกแห่ง และผู้กำแพงที่เข้มแข็งทุกแห่ง 16 ผู้กำปั่นทั้งสิ้นของทารซิช และผู้รูปภาพงดงามทั้งสิ้น

ขอบเขตของการพิพากษาของพระเจ้าในวันแห่งพระเยโฮวาห์จะตกลงเหนือทุกคนที่เยอหียังและโอหัง มันจะขยายออกไปยังไม่เพียงยูดาห์และอิสราเอลเท่านั้น แต่ไปยังประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติด้วย การสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้จะเกิดขึ้นในช่วงยุคเจ็ดปี

17 และความผยองของมนุษย์จะต้องถูกราบลง และความจองหองของคนจะตกต่ำลง
ในวันนั้นพระเยโฮวาห์องค์เดียวจะเป็นที่เทิดทูน **18 และรูปเคารพทั้งหลายพระองค์จะทรงทำลายอย่างเต็มที่** อีกครั้งที่แม้ว่าอาจมีความเหมือนกันหลายเรื่องและการสำเร็จจริงบางส่วนของคำพยากรณ์เหล่านี้ในสมัยของอิสยาห์ เเยเรมีย์และเอเสเคียลที่มีต่อยูดาห์และอิสราเอลก็ตาม การสำเร็จจริงในที่สุดนั้นก็เกิดขึ้นในวันแห่งพระเยโฮวาห์ในช่วงยุคเจ็ดปี ในวันนั้น ความโอหังและการกบฏของมนุษยชาติจะถูกทำให้ต่ำลง เมื่อนั้นเองและเมื่อถึงตอนนั้นเท่านั้น “พระเยโฮวาห์องค์เดียวจะเป็นที่เทิดทูน” นั้นยังไม่เคยเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์มนุษย์ การสำเร็จจริงของมันยังมาไม่ถึง ยิ่งกว่านั้นเมื่อยุคเจ็ดปีครบบริบูรณ์ การนับถือรูปเคารพก็จะถูกกำจัดทิ้งไปเสียจากแผ่นดินโลก นั้นยังไม่เคยถูกทำให้สำเร็จจริงแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม เมื่อยุคเจ็ดปีสิ้นสุดลง และองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง การนับถือรูปเคารพก็จะถูกกำจัดออกไปเสีย

ออสย 2:19-22 ลักษณะเฉพาะตัวเชิงอวสานกาลและการพิพากษาที่เป็นสากลของบทนี้ถูกแสดงออกชัดเจนตรงนี้ และคนจะเข้าไปในถ้ำหินและในโพรงดินให้พ้นจากความน่าเกรงขามของพระเยโฮวาห์ และจากสง่าราศีแห่งความโอ้อำตรการของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงลุกขึ้นกระทำให้โลกสั่นสะท้าน

ความสอดคล้องกันกับวิวรณ์ 6:12-14 ปรากฏชัดเจน การสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้เห็นได้ชัดว่ามีขึ้นในช่วงยุคเจ็ดปี ผู้คนจะหลบซ่อนตัวในโพรงและถ้ำของแผ่นดินโลกเพื่อหลบภัยจากพระพิโรธของพระเจ้าในวันนั้น ในวันนั้นสง่าราศีแห่งความโอ้อำตรการของพระองค์จะเป็นที่ประจักษ์ นอกจากนี้ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงเขย่าแผ่นดินโลกอย่างรุนแรง ดู อิสยาห์ 24:19-20 ด้วยสำหรับข้ออ้างอิงที่มีเนื้อหาสอดคล้องกัน การเขย่าแผ่นดินโลกนี้อาจเป็นแผ่นดิน

ไหวครั้งใหญ่ คู่มัทธิว 24:7, วิวรรณ์ 6:12, 8:5, 11:13, 11:19 และ 16:8 ภาพเปรียบเทียบของสุนัขตัวหนึ่งที่เขย่ำสัตว์เล็กๆตัวหนึ่งจนตายในขากรรไกรของมันก็ปรากฏให้เห็น เมื่อวันแห่งพระเยซูอวามมาถึง พระเจ้าจะทรงทำให้มนุษย์ชาติที่มักกบฏเกิดความเกรงกลัวพระองค์

นอกจากนี้ 20 ในวันนั้นคนจะเหวี่ยงรูปเคารพของตนออกไปอันทำด้วยเงิน และรูปเคารพของตนที่ทำด้วยทองคำ ซึ่งเขาทำไว้เพื่อตนเองจะนมัสการ ไปยังตัวคุ่นและตัวค้ำคาว 21 เพื่อเขาจะเข้าถ้ำหินและเข้าซอกผา ให้พ้นจากความน่าเกรงขามของพระเยซูอวาม และจากสง่าราศีแห่งความโอ้อ่าตระการของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงลุกขึ้นกระทำให้โลกสั่นสะท้าน การพิพากษาของพระเจ้าจะนำสะพริงกลัวเหลือเกินจนบรรดาคนที่นับถือรูปเคารพทั่วโลกจะโยนรูปเคารพต่างๆของตนไปยังสัตว์ต่างๆที่อยู่ในถ้ำที่พวกเขาซ่อนตัว แม้ก่อนหน้านั้นพวกเขาไม่มีความเกรงกลัวพระเจ้า (โรม 3:18) พวกเขาจะถูกทำให้หายจากความโง่เขลานั้นอย่างรวดเร็ว พระเจ้าทรงใส่ความเกรงกลัวพระองค์ไว้ในใจของพวกเขาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มต้นพิพากษาแผ่นดินโลกทั้งสิ้น วันแห่งพระเยซูอวามจะเป็นวันแห่งความกลัวใหญ่ยิ่งสำหรับคนเหล่านั้นที่ถูกทิ้งไว้หลังการรับขึ้น เมื่อยุคเจ็ดปีทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ มนุษย์จะเรียนรู้ที่จะเกรงกลัวความโอ้อ่าตระการแห่งฤทธานุภาพของพระองค์

บทนี้ปิดท้ายด้วยคำเตือนสตินี้ 22 จงตัดขาดจากมนุษย์เสียเถิด ซึ่งในจมูกของเขามีลมหายใจ เพราะเขามีคุณค่าอะไรเล่า ความคิดในทันทีก็คือ จงหยุดเสียจากการพึ่งพามนุษย์ พลละกำลังของเขาเป็นเพียงกำลังของจมูกของเขาเอง เมื่อวิเคราะห์ถ้วนถี่แล้ว มนุษย์ก็ไม่มีค่าอะไรเลย (บางคนพยายามที่จะประยุกต์ใช้ข้อสุดท้ายนี้กับปฏิบัติต่อพระคริสต์ นั่นอาจเป็นไปได้แต่ไม่มีข้อบ่งชี้ถึงเรื่องนั้นจริงๆเลยในเนื้อความตอนนี้)

ภาพรวมของอิสยาห์ 3: ขณะที่อิสยาห์ 2 มีเนื้อหาเกี่ยวกับอวสานกาลอย่างเห็นได้ชัด จุดสนใจหลักของบทที่ 3 คูเหมือนจะวกกลับมาถึงความบาปของยูดาห์และเยรูซาเล็ม ผู้พยากรณ์

ท่านนี้สาธยายต่อไปถึงความบาปต่างๆของยูดาห์ซึ่งรวมถึงพวกผู้หญิงของแผ่นดินนั้นด้วย เขา จึงยกเหตุผลชัดเจนสำหรับพระพิโรธของพระเจ้าที่จะมีต่อประชากรของพระองค์ในวันนั้น

อสย 3:1-3 เพราะความบาปของยูดาห์ ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเตือนถึงการ พิพากษาที่จะมาของพระเจ้า เพราะคุณเกิด องค์พระผู้เป็นเจ้า คือพระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงนำ ออกไปเสียจากเยรูซาเล็มและจากยูดาห์ ซึ่งเครื่องค้ำและเครื่องจุน เครื่องค้ำอันเป็นอาหาร ทั้งหมด และเครื่องค้ำอันเป็นน้ำทั้งหมด ผู้พยากรณ์ท่านนี้เตือนว่าอีกไม่นานพระเจ้าจะทรงเอา ความเจริญรุ่งเรืองออกไปจากเยรูซาเล็มและยูดาห์ อันที่จริงมันจะนำไปสู่การกัณดารอาหารและ ความอดอยาก ในการตีสอนที่จะมานั้นของพระเจ้าที่มีต่อยูดาห์ กองทัพต่างๆจะปิดล้อมแผ่นดิน นั้นและยึดเอาอาหารและน้ำของแผ่นดินนั้นมาเป็นของตัวเอง แม้มันอัศจรรย์ไม่เคยจับยูดาห์เป็น เชลยได้ พวกเขากัณดารและยึดเมืองลาคีซและคูคามเยรูซาเล็มอย่างแน่นอน คนบาบิโลนทำ แบบเดียวกันในเวลาต่อมา วันนั้นกำลังจะมาเมื่อเศรษฐกิจของพวกเขาจะถูกทำลายและความ อดอยากจะจ้องหน้าพวกเขาตรงๆ

นี่จะเกิดขึ้นกับ 2 พวกทแกล้วและพวกทหาร ผู้วินิจฉัยและผู้พยากรณ์ ผู้เฉลียวฉลาดและ พวกผู้ใหญ่ 3 นายหัวสิบและผู้มียศ ที่ปรึกษาและคนเล่นกลที่มีฝีมือ และนักพูดที่วาทะโวหารดี การกัณดารอาหารปกติแล้วก็ทำให้ชนชั้นที่อยู่ต่ำกว่าทางเศรษฐกิจและสังคมทุกข์ทรมาณมาก ที่สุด อย่างไรก็ตาม ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวตรงนี้ชัดเจนว่า เมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาแผ่นดินนั้น บรรดาคนมีอำนาจและพวกชนชั้นสูงจะทนทุกข์เช่นกัน ไม่มีการเลือกหน้าคนในการพิพากษา ของพระเจ้า นอกจากนี้ ปกติแล้วคนชนชั้นนี้ก็เป็นคนที่เย่อหยิ่งและจองหองที่สุดด้วย

อสย 3:4-7 สภาพอันเลวร้ายซึ่งจะเกิดแก่ยูดาห์และเยรูซาเล็มเมื่อพระเจ้าทรง พิพากษาพวกเขาถูกนำเสนอ และเราจะกระทำให้เด็กๆเป็นเจ้านายของเขา และทารกจะปกครอง เขา บรรดาคนที่มีอำนาจจะถูกกำจัดออกไปเสียและพวกเขาจะกลายเป็นผู้นำ ระเบียบทาง สังคมทั้งปวงจะพังทลาย 5 และประชาชนจะถูกบีบบังคับ ทุกคนจะบีบบังคับเพื่อนของตน และ ทุกคนจะบีบบังคับเพื่อนบ้านของตน เด็กๆจะทะเล้งต่อผู้ใหญ่ และคนถ้อยต่อคนผู้มีเกียรติ ผู้คน

จะหันมาต่อสู้กันและกัน คนหนุ่มสาวจะลุกฮือต่อสู้บรรดาผู้ที่อาวุโสกว่าตน คนชั้นต่ำที่สุดของสังคมจะลุกขึ้นต่อสู้ชนชั้นสูง อนาธิปไตยจะมีอยู่ทั่วไปในวันนั้น

สภาพต่างๆ ที่สับสนอลหม่านในนครสำคัญๆ ของยูดาห์ถูกให้รายละเอียดเพิ่มเติม เห็นได้ชัดว่าสิ่งเหล่านี้หมายถึงสภาพต่างๆ ในเยรูซาเล็มขณะที่ถูกปิดล้อมโดยคนอัสซีเรียและต่อมาโดยคนบาบิโลน 6 เมื่อใครคนหนึ่งไปยึดตัวพี่น้องของเขาในเรือนของบิดาของเขา กล่าวว่า "เข้ามิลือคลุมอยู่แล้ว เจ้าจงเป็นผู้นำของเรา และซากที่อยู่นี้จะอยู่ใต้กำมือของเจ้า" 7 ในวันนั้นเขาจะคัดค้านว่า "ข้าพเจ้าจะไม่ยอมเป็นผู้สวามิภักดิ์ เพราะในเรือนของข้าพเจ้าไม่มีทั้งอาหารและลือคลุม ท่านจะตั้งข้าพเจ้าให้เป็นผู้นำของประชาชนไม่ได้" ญาติคนหนึ่งซึ่งยังมีเสื้อผ้าหลงเหลืออยู่จะถูกกดดันให้เป็นผู้ปกครองประจำท้องถิ่น กระนั้นคนเหล่านี้ก็จะปฏิเสธ อนาธิปไตยด้านสังคม การเมืองและเศรษฐกิจปรากฏชัดเจน เมื่อพระเจ้าทรงลุกขึ้นเพื่อพิพากษาประชาชนของพระองค์ สถานะต่างๆ อันเลวร้ายจะมีอยู่ทั่วไปในวันนั้น

อสย 3:8 ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวทำนายถึงชะตากรรมของเยรูซาเล็มเมื่อเจอกับการพิพากษาที่จะมาของพระเจ้า เพราะเยรูซาเล็มก็ลุ่มจมและยูดาห์ก็ลุ่มจม เพราะว่าลึนของเขาและการกระทำของเขาก็ต่อสู้พระเยโฮวาห์ กบฏต่อพระเนตรอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ เมื่อการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์เองสิ้นสุดลง เยรูซาเล็มก็จะเหลือแต่ซากแน่นอนว่านั่นถูกทำให้สำเร็จจริงโดยคนบาบิโลนหลังการรุกรานครั้งสุดท้ายของพวกเขา ยูดาห์ใช้ลึนและการกระทำต่างๆ ของตนอย่างโง่เขลาเพื่อช่วยยูดาห์ พวกเขาสมควรได้รับพระพิโรธของพระองค์เป็นผลที่ตามมา

อสย 3:9-11 สีหน้าของเขาเป็นพยานปรักปรำเขาทั้งหลาย เขาป่าวร้องความผิดของเขาอย่างโหดโหด เขามีได้ปิดบังไว้ วิบัติแก่จิตใจของพวกเขา! เพราะว่าพวกเขาได้ให้ความชั่วร้ายเป็นบำเหน็จแก่ตัวเอง ในยูดาห์ สีหน้าของผู้คนก็เปิดเผยถึงความจ้องมองแห่งหัวใจของพวกเขา ไม่มีความละอายในเรื่องความบาปเลย นี่บอกเป็นนัยว่าการรักร่วมเพศอาจมีอยู่ทั่วไปในยูดาห์ด้วย นอกจากนี้พวกเขายังหน้าไม่อายและเปิดเผยเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยเรียกเรื่องให้

มีการยอมรับอีกต่างหาก (ภาพที่สอดคล้องกับอเมริกาสมัยปัจจุบันก็ชัดเจนเหลือเกิน) พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเอ่ยคำสาปแช่งให้ตกบนพวกเขา **วิบัติแก่จิตใจเขา** เพราะว่าเขาได้นำความชั่วร้ายมาเป็นบำเหน็จแก่ตัวเขาเอง เพราะลักษณะเฉพาะตัวที่หน้าไม่อายแห่งความบาปของพวกเขา พวกเขาจะได้รับความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งเป็นบำเหน็จ การพิพากษาของพระเจ้ากำลังจะตกลงเหนือความบาปของประชาชนของพระองค์

อย่างไรก็ตาม พระเจ้าก็ทรงมีคำหนุนใจสำหรับคนส่วนน้อยที่ยังเป็นคนชอบธรรมต่อพระพักตร์พระองค์อยู่เหมือนเดิม **10** จึงบอกคนชอบธรรมว่า **เขาทั้งหลายจะเป็นสุข** เพราะเขาจะได้รับประทานผลแห่งการกระทำของเขา ในวิธีต่างๆที่ไม่ถูกระบุไว้เฉพาะเจาะจง พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะอวยพรและปกป้องคนชอบธรรมขณะที่การพิพากษาดกลงเหนือคนที่เหลือของแผ่นดินนั้น เอเสเคียลพูดเป็นนัยถึงเรื่องนี้เช่นกันในเอเสเคียล 14: 14, 20 ในทางกลับกัน ผู้พยากรณ์ท่านนี้ร้องขอคำสาปแช่งเพิ่มเติมให้ตกแก่คนชั่ว **11** **วิบัติแก่คนชั่ว** ความร้ายจะตกแก่เขา เพราะ **ว่าสิ่งใดที่มือเขาได้กระทำ เขาจะถูกกระทำเช่นกัน** ความคิดตรงนี้ก็คือว่ามีแต่ความยากลำบากรอคอยคนชั่ว นั่นเป็นความจริงในสมัยนั้น มันยังเป็นความจริงอยู่เหมือนเดิมจนถึงวันนี้

อสย 3:12-15 ความบาปเพิ่มเติมและการพิพากษาที่จะมาถูกพรรณนาถึง **ส่วนชนชาติของเรา** เด็กๆเป็นผู้บีบบังคับเขา และผู้หญิงปกครองเหนือเขา **ธรรมเนียมปฏิบัติต่างๆ** ทางสังคมถูกพลิกกลับจากหน้ามือเป็นหลังมือ คนเหล่านั้นที่ไม่มีวุฒิภาวะและไม่มีคุณสมบัติเลยคือผู้ที่มีอำนาจ แม้แต่พวกผู้หญิงก็ปกครองเหนือผู้ชายซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีการเคยได้ยินมาก่อนเลย ในสมัยนั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงร้องประกาศว่า **โอ ชนชาติของเราเอ๋ย ผู้นำของเจ้าทำเจ้าให้ผิด** และทำลายแนวทางทั้งหลายของเจ้า **ยูดาห์เป็นเหยื่อของความเป็นผู้นำที่วิปริตของมันเอง** แนวทางของพวกเขานำไปสู่การพิพากษาที่จะมา

ถึงกระนั้น **13** **พระเยโฮวาห์ทรงเข้าประทับสู่ความ** พระองค์ประทับยืนพิพากษาชนชาติของพระองค์ **14** **พระเยโฮวาห์จะทรงเข้าพิพากษาพวกผู้ใหญ่และเจ้านายชนชาติของพระองค์** "เจ้าทั้งหลายนี้แหละซึ่งได้กลืนกินสวนองุ่นเสีย ของที่รับมาจากคนจนก็อยู่ในเรือนของเจ้า แม้

ประชาชนของพระองค์มีความบาป พระเจ้าก็ยังทรงวิงวอนพวกเขา พระองค์ทรงใช้เหล่าผู้พยากรณ์และพระบุตรของพระองค์มาในท้ายที่สุด พวกเขาปฏิเสธคนเหล่านั้นทั้งสิ้น ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงประกาศว่าพระองค์จะทรงยื่นเพื่อพิพากษาไม่เพียงสามัญชนเท่านั้น แต่ชนชั้นที่ปกครองด้วยเป็นพิเศษ พวกเขาได้บีบบังคับและเอาเปรียบคนเหล่านั้นที่ไม่อาจจัดชั้นพวกเขาได้อย่างยุติธรรม พระองค์จึงทรงถามว่า **15** "ซึ่งเจ้าได้ทุบชนชาติของเราเป็นชิ้นๆ และได้บดบิ่หน้าของคนจนนั้นเจ้าหมายความว่าอะไร" องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้แหละ การกดขี่ข่มเหงของพวกผู้ที่มีอำนาจที่กระทำต่อคนยากจนถูกแสดงให้เห็นชัดเจน พระเจ้าทรงเห็นมันและทรงทราบเกี่ยวกับมัน พระองค์จึงทรงมีเหตุเพิ่มเติมสำหรับการพิพากษา

อสย 3:16-17 คราวนี้พระเจ้าทรงหันความสนใจของพระองค์ไปยังความหยิ่งยโสและความชั่วช้าของพวกผู้หญิงของแผ่นดินนั้นบ้าง พระเยโฮวาห์ตรัสอีกว่า "เพราะธิดาทั้งหลายของศิโยนนั้นก็ผยอง และเดินคอยืดคอยาว ตาของเขาหม้อยม้าย เดินกระตุ้งกระตึง ขยับเท้าให้เสียงกรังกริ่ง ความจองหองและความเย่อหยิ่งปรากฏชัดเจนในเหล่าผู้หญิงแห่งยูดาห์ มีบอกเป็นนัยถึงการทำผิดศีลธรรมของหญิงเหล่านี้ด้วย พวกนางขยิบตาของตนและทำตัวเหมือนกับว่าพวกนางแสดงออกถึงความเต็มใจของตนที่จะมีสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวกับชายที่สนใจ

ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงประกาศก้องว่า **17** องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงให้เป็นชัณหะตู่ที่ศิระระของบรรดาธิดาของศิโยน และพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ที่ส่วนลับของเขาทั้งหลายโล้นไป ตรงข้ามกับความจองหองของพวกนาง พระเจ้าจะทรงทำให้พวกเขาต่ำลง ขณะที่ศิระระของพวกนางเคยเป็นที่รองรับทรงผมแก่ๆ ศิระระของพวกนางจะถูกทำให้กระเซิงด้วยชันนะตุตรงที่ๆ ทรงผมสวยงามเคยอยู่ นอกจากนี้ พระเจ้าเองจะทรงเผยส่วนที่ลับของพวกนางด้วย นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงการพิพากษาอันน่ากลัวที่มีต่อพวกหญิงชั่วแห่งแผ่นดินนั้น

อสย 3:18-24 ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวโทษความหยิ่งยโสของพวกผู้หญิงแห่งแผ่นดินนั้นต่อไป ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำเอาเครื่องวิจิตรงดงามไปเสีย คือกำไลข้อเท้า ปันจูหรือตุ้มวงเดือน **19** จี้ กำไลมือ ผ้าแถบ **20** ผ้ามาลา กำไลเท้า ผ้าคาดศิระระ หีบเครื่อง

น้ำอบ ตะกรุดพิสมร 21 แหวนตรา และแหวนจมูก วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระเจ้าจะทรงเอาความงามอันหยิ่งยโสแห่งเครื่องประดับ ต่างหู กำไลข้อมือ สร้อยคอ แถบรัดศีรษะ หมวกและอุปกรณ์โง่เขลาทั้งสิ้นที่หญิงเหล่านั้นใช้เพื่อทำให้ตัวเองสวยออกไปเสีย

นอกจากนี้ การให้ความสำคัญต่อเสื้อผ้าและทรงผมทั้งสิ้นเหล่านั้นจะถูกพระเจ้าจัดการอย่างเด็ดขาด **22** เสื้องาน และเสื้อคลุม ผ้าคลุม และกระเป๋าสี 23 กระจก เสื้อผ้าลินิน ผ้าโพกศีรษะ และผ้าคลุมตัว เสื้อคลุมและผ้าคลุมคือ เครื่องประดับของเสื้อผ้า เช่น ผ้าพันคอและอะไรประมาณนั้น ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือเรื่องของการแต่งตัวอย่างพิถีพิถัน การเน้นเรื่องเครื่องแต่งกาย และความหยิ่งยโสโดยทั่วไป เห็นได้ชัดว่าแม้พระเจ้าไม่ถึงขนาดไม่พอพระทัย พระองค์ก็ทรงไม่ประทับใจกับสิ่งเหล่านี้

ยิ่งกว่านั้น **24** ต่อมาแทนน้ำอบจะมีแต่ความเน่า แทนผ้าคาดเอวจะมีเชือก แทนผมตัดจะมีแต่ศีรษะล้าน แทนเสื้องามล้ำค่าจะคาดเอวด้วยผ้ากระสอบ แทนความมั่งคั่งจะมีแต่รอยไหม้ตรงที่พวกนางเคยใช้น้ำหอม จะเกิดกลิ่นเหม็น แทนที่เสื้อผ้าสวยๆ พวกมันจะฉีกขาด แทนที่ทรงผมเก๋ๆ พระเจ้าจะทรงนำความล้านเลี่ยนมา แทนที่เสื้อผ้าสวยๆจะมีผ้ากระสอบ แทนที่ความงามจะมีรอยไหม้ พวกผู้หญิงแห่งยูดาห์จะเจอกับพระพิโรธของพระเจ้าในไม่ช้าเพราะการประพฤติผิดศีลธรรม ความหยิ่งยโสและความชั่วของตน

อสย 3:25-26 สุดท้ายพวกผู้ชายแห่งเยรูซาเล็มจะถูกสังหารในการสู้รบ พวกผู้ชายของเจ้าจะล้มลงด้วยดาบ และทแกล้วทหารของเจ้าจะล้มในสงคราม **26** ประตู่ทั้งหลายของเธอจะคร่ำครวญและโศกเศร้า เธอผู้อยู่อย่างโดดเดี่ยวจะนั่งบนพื้นดิน" พระเจ้าจะทรงพิพากษาทั้งบรรดาหญิงชั่วแห่งแผ่นดินนั้นและพวกผู้ชายของพวกนางในการศึกสงคราม คำว่า "ของเธอ" ในที่นี้อาจหมายถึงกรุงเยรูซาเล็ม ในวันนั้นจะมีความโศกเศร้าครั้งใหญ่ แม้แต่พวกผู้หญิงที่จองหองแห่งกรุงนั้นก็จะนั่งในพงคลีบนพื้นดินอย่างโดดเดี่ยวในวันนั้น

ภาพรวมของอิสยาห์ 4: ผู้พยากรณ์ท่านนี้เปลี่ยนจุดสนใจของคนตรงนี้ไปยังการครอบครองในยุคพันปีของพระเมสสิยาห์ บทสั้นๆนี้นำเสนอความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับสภาพต่างๆซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นยุคเจ็ดปี

อสย 4:1 ในวันนั้นหญิงเจ็ดคนจะยึดชายคนหนึ่งไว้ กล่าวว่า "เราจะหากินของเรา หาน่งหาหม่มของเราเอง ขอเพียงให้เขาเรียกเราด้วยชื่อของเธอ ขอจงปลดความอดสูของเราเสีย" บทนี้เริ่มต้นด้วยวลีที่ถูกใช้ซ้ำบ่อยๆ "ในวันนั้น" หลังจากได้นำเสนอการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอลทั้งในระยะไกลและระยะใกล้ (ในช่วงยุคเจ็ดปีและหลังจากสมัยของอิสยาห์ไม่นาน) คราวนี้ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็เริ่มนำเสนอแง่มุม 'ด้านบวก' ของวันแห่งพระเยโฮวาห์บ้าง มันเป็นเรื่องการพิพากษาและการอวยพร บทนี้เริ่มให้รายละเอียดเกี่ยวกับพระพรต่างๆของวันแห่งพระเยโฮวาห์เมื่อยุคพันปีเริ่มเบ่งบานหลังยุคเจ็ดปี

เขาพรรณาน่าว่าในวันนั้น อิสราเอลจะเสียผู้ชายเป็นจำนวนมากให้แก่การสู้รบครั้งต่างๆของยุคเจ็ดปี เห็นได้ชัดว่าในสถานที่บางแห่งจะมีผู้หญิงเจ็ดคนสำหรับผู้ชายแต่ละคนและพวกเธอก็จะแก่งแย่งกันเพื่อที่จะแต่งงานกับผู้ชายจำนวนน้อยเหล่านั้นที่ยังว่างอยู่ โดยเสนอที่จะหากินเองด้วยซ้ำ

อสย 4:2 อย่างไรก็ตาม ความทุกข์ลำบากต่างๆของยุคเจ็ดปีจะเลื่อนหายไปอย่างรวดเร็วเมื่อพระมหากษัตริย์องค์นั้นทรงเริ่มครอบครอง ในวันนั้นอังกูรของพระเยโฮวาห์จะงดงามและรุ่งโรจน์ และพืชผลของแผ่นดินนั้นจะเป็นความภูมิใจและเป็นเกียรติของผู้ที่หลีกเลี่ยงหลบหนีแห่งอิสราเอล

“อังกูรของพระเยโฮวาห์” หาใช่ใครอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์ นี่ก็หนึ่งในหกที่ๆพระเมสสิยาห์ทรงถูกเรียกว่าอังกูร ดู อิสยาห์ 11:1, เยเรมีย์ 33:15, เศคาริยาห์ 3:8 และ 6:12 พระองค์ทรงถูกพรรณาวางดงามมากๆในพระลักษณะทางกายภาพของพระองค์ (คำที่แปลว่า งดงาม (เชบิย์) มีความหมายตรงตัวว่าความสว่างของเนื้อสมัน) นอกจากนี้ พระองค์จะทรงรุ่งโรจน์ (เปี่ยมด้วยสง่าราศี)

ยิ่งไปกว่านั้นบรรดาพืชผลแห่งแผ่นดินโลกจะงอกงามและอุดมสมบูรณ์เพื่ออิสราเอลในวันนั้นเมื่อพระมหากษัตริย์เสด็จกลับมาเพื่อปกครองและครอบครองในความชอบธรรม อิสยาห์กล่าวถึงชนส่วนที่เหลืออยู่ของอิสราเอลซึ่งรอดชีวิตมาจากยุคเจ็ดปีว่า “ผู้ที่หลีกเลียกลบหนีแห่งอิสราเอล” แน่แน่นอนว่ายิวจำนวนมากจะพินาศในวันนั้น อย่างไรก็ตามพระเจ้าจะทรงพิทักษ์รักษาชนส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งเป็นคนชอบธรรมให้รอดผ่านพ้นยุคเจ็ดปีมาได้ซึ่งจะกลับมายังแผ่นดินของยาโคบในความชอบธรรม ‘ในวันนั้น’

อสย 4:3-4 ผู้พยากรณ์ท่านนี้มองผ่านหมอกแห่งคำพยากรณ์ไปยังช่วงวันแรกๆของยุคพันปีหลังยุคเจ็ดปีต่อไป และต่อมากคนที่เหลืออยู่ในศิโยนและค้างอยู่ในเยรูซาเล็ม เขาจะเรียกว่า **บริสุทธิ** คือทุกคนผู้มีชื่อในทะเบียนชีวิตในเยรูซาเล็ม ยิวเหล่านั้นที่รอดชีวิตมาจากรวันต่างๆของยุคเจ็ดปีในเยรูซาเล็มและเข้าไปในอาณาจักรนั้นจะถูกเรียกว่า **บริสุทธิ** นี่อาจหมายถึงความชอบธรรมและการถูกชำระให้บริสุทธิซึ่งพวกเขาจะได้รับในพระคริสต์ในฐานะยิวที่กลับใจเชื่อ อันที่จริงยิวทุกคนที่รอดชีวิตมาจากยุคเจ็ดปีได้จะถูกเรียกเช่นนั้น อิสราเอลที่ได้รับการไถในวันนั้นจะเป็นความบริสุทธิต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า อิสราเอลจะกลับใจเชื่อพระคริสต์อันเป็นผลมาจากยุคเจ็ดปี

นี่จะเกิดขึ้น 4 เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงล้างความโสโครกของธิดาทั้งหลายของศิโยน และชำระรอยโลหิตของเยรูซาเล็มจากท่ามกลางเมืองนั้น ด้วยอนุภาพแห่งการพิพากษาและด้วยอนุภาพของการเผา เมื่ออิสราเอลที่รอดชีวิตโผล่พื้นขึ้นมาจากความเสียหายแห่งยุคเจ็ดปี พวกเขาจะถูกชำระล้างในพระโลหิตของพระเมษโปดก ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงกำจัดออกไปเสียจากเยรูซาเล็มซึ่งวันหลายๆแห่งการพิพากษาและการเผาซึ่งมันต้องเผชิญในช่วงยุคเจ็ดปี พระเจ้าทรงยอมให้การพิพากษาของยุคเจ็ดปีเกิดขึ้นเพื่อถึงความสนใจของอิสราเอลจนถึงขนาดที่ว่าพวกเขาหันมาหาพระคริสต์เป็นหมู่ใหญ่

อสย 4:5-6 ขณะที่ยุคพันปีโผล่ขึ้นมาจากความมืดแห่งยุคเจ็ดปี พระเจ้าก็ทรงจัดเตรียมการปกป้องอันน่าอัศจรรย์เพื่ออิสราเอลในแผ่นดินของพวกเขา และพระเยโฮวาห์จะ

ทรงสร้างเมฆและควันเพื่อกลางวัน และแสงแห่งเปลวเพลิงเพื่อกลางคืนเหนือที่อยู่อาศัยทั้งสิ้น ของภูเขาศิโยน และเหนือประชุมชนเมืองนั้น เพราะจะมีการป้องกันอยู่เหนือสง่าราศีทั่วสิ้น ใน คำต่างๆที่ชวนให้นึกถึงสมัยอพยพ พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ทรงสัญญาว่าจะครอบคน เหล่านั้นในอิสราเอล (และเยรูซาเล็มโดยเฉพาะ) ด้วยผืนฟ้าแห่งสง่าราศี เห็นได้ชัดว่าที่เยรูซาเล็ม จะมีเมฆที่เป็นควันในตอนกลางวันและเสาไฟตอนกลางคืนเหนือแต่ละบ้าน นี่อาจเป็นผืนฟ้า แห่งสง่าราศีขนาดใหญ่ที่ลอยอยู่เหนือกรุงนั้น

การบอกเป็นนัยเพิ่มเติมถึงสิ่งนี้ถูกพบในข้อ 6 6 จะมีลัทธิพลาทาร์มกลางวันบังแดด และเป็นทีลี้ภัยและที่กำบังพายุและฝน นี่บอกเป็นนัยว่าในช่วงยุคพันปี พระเจ้าจะทรงตั้งผืนฟ้า อันเปี่ยมด้วยสง่าราศีเหนือเยรูซาเล็มเพื่อปกป้องมันจากแดดลมฝน ทั้งความร้อนในเวลากลางวัน และความมืดครึ้มของฝนจะไม่เป็นสิ่งที่รบกวนต่อเยรูซาเล็มในวันนั้นเลย

ภาพรวมของอิสยาห์ 5: บทถัดไปนี้วกกลับมากล่าวถึงความบาปของอิสราเอลและการ พิพากษาของพระเจ้าซึ่งจะตกแก่มัน สามเรื่องสำคัญถูกพบในบทนี้: (1) คำอุปมาเรื่องสวนองุ่น ของพระเยโฮวาห์ (องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงประยุกต์ใช้คำอุปมานี้อย่างชัดเจนในมัทธิว 21:33-44, มาระโก 12:1-11, ลูกา 20:9-19 ในการประยุกต์ใช้กับอิสราเอลในสมัยนั้น), (2) วิบัติ หกประการนั้นที่มีแก่อิสราเอลและ (3) การรวมตัวกันของประชาชาติทั้งปวงเพื่อต่อสู้กับ อิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปี

อสย 5:1-2 บทนี้ขึ้นต้นด้วยหนึ่งในคำอุปมาที่ทิ่มแทงจิตใจมากที่สุดในพระ คัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม บัดนี้ข้าพเจ้าจะร้องเพลงถึงที่รักของข้าพเจ้า เป็นเพลงของที่รักของข้าพเจ้า เกี่ยวกับสวนองุ่นของท่าน ที่รักของข้าพเจ้ามีสวนองุ่นแปลงหนึ่ง อยู่บนเนินเขาอันอุดมยิ่ง ดังที่ บริบทจะค่อยๆเผยให้เห็น ตัวละครหลักของคำอุปมานี้หาใช่ใครอื่นนอกจากพระเยโฮวาห์ พระเจ้า ข้อ 7 กล่าวชัดเจนถึงเรื่องนี้เช่นเดียวกับบริบทที่แทรกกลาง สวนองุ่นที่ว่านี้หาใช่ใครอื่น นอกจากอิสราเอล เนินเขาอันอุดมยิ่งย่อมหมายถึงเทือกเขาและเนินเขาต่างๆของยูดาห์

ผู้พยากรณ์ท่านนี้พรรณนาต่อไปผ่านทางคำอุปมานี้ถึงการที่พระเยโฮวาห์ 2 ทำรั้วไว้รอบ แล้วเก็บก้อนหินออกหมดและปลูกเถาองุ่นอย่างดีไว้ ท่านสร้างหอเฝ้าไว้ท่ามกลาง และสกัดบ่อยาองุ่นไว้ในสวนนั้นด้วย ท่านมุ่งหวังว่ามันจะบังเกิดลูกองุ่น แต่มันบังเกิดลูกเถาเปรี้ยว ในคำพูดต่างๆที่คนคุ้นเคยกับสวนองุ่นในสมัยนั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้พรรณนาว่าชาวสวนคนนี้ได้เก็บก้อนหินออกไปจากดินและปลูกเถาองุ่นพันธุ์ดีไว้บนไหล่เขา เขาได้ลงทุนสร้างสิ่งต่างๆเพื่อจะให้เกิดสวนองุ่นที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งรวมถึงหอคอยเพื่อเฝ้าระวังสัตว์ต่างๆ (ซึ่งเข้ามากินเถาองุ่น) และบ่อยาองุ่นเพื่อแปรรูปผลเก็บเกี่ยว หลังจากการลงทุนลงแรงทั้งหมดของชาวสวนผู้นี้ เขาก็ตั้งตาคอยการ ได้เก็บเกี่ยวองุ่นรสเลิศ อย่างไรก็ตาม มันกลับออกผลเป็นองุ่นป่า ซึ่งมีรสชาติขมและเปรี้ยว

อสย 5:3-4 ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเริ่มถึงการประยุกต์มายังคำอุปมานี้ บัดนี้ โอชาวเยรูซาเล็มและคนยูดาห์เอ๋ย ขอตัดสินระหว่างเราและสวนองุ่นของเรา เกรงว่าจะมีคำถามใดๆ ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวชัดเจนว่าผู้ที่ถูกกล่าวถึงในคำอุปมานี้หาใช่ใครอื่นนอกจากเยรูซาเล็มและคนยูดาห์ เขาสั่งพวกเขาให้วินิจฉัยความแตกต่างระหว่างพวกเขา กับสวนองุ่นนี้ ไม่มีอะไรต่างกันเลย นอกจากนี้พระเจ้าตรัสถามผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่า 4 มีอะไรอีกที่จะทำได้เพื่อสวนองุ่นของเรา ซึ่งเรายังไม่ได้ทำให้ ก็เมื่อเรามุ่งหวังว่ามันจะบังเกิดลูกองุ่น โฉนมันจึงเกิดลูกเถาเปรี้ยว พระเจ้าจึงทรงถามว่า เราจะทำอะไรได้อีกเพื่อที่จะให้เกิดผลเก็บเกี่ยวที่ดี กระนั้นเมื่อพระองค์ทรงมองหาผลเก็บเกี่ยวที่ดี พระองค์กลับได้แต่องุ่นป่าที่มีรสเปรี้ยวและขม

อสย 5:5-6 พระเจ้าจึงทรงประกาศว่าพระองค์ทรงมีแผนจะทำอะไรกับสวนองุ่นที่คือสิ่งของพระองค์ บัดนี้เราจะบอกเจ้าทั้งหลายให้ว่าเราจะทำอะไรกับสวนองุ่นของเรา เราจะรื้อรั้วต้นไม้ของมันเสีย แล้วมันก็จะถูกเผา เราจะพังกำแพงของมันลง มันก็จะถูกเหยียบย่ำลง 6 เราจะกระทำมันให้เป็นที่ร้าง จะไม่มีใครลิดแขนงหรือพรวนดิน หนามย่อยหนามใหญ่ก็จะงอกขึ้น และเราจะบัญชาเมฆไม่ให้โปรยฝนรดมัน ด้วยถ้อยคำที่ชัดเจน พระเจ้าตรัสชัดเจนว่า พระองค์ทรงตั้งพระทัยที่จะทำลายสวนองุ่นของพระองค์เสีย พระองค์จะทรงทำลายกำแพงของ

มันและปล่องมันทิ้งไว้โดยไม่มีการเพาะและการดูแล นอกจากนี้ฝนจากฟ้าสวรรค์ก็จะถูกยับยั้ง
เสียจากมันด้วย

อสย 5:7 เกรงว่าจะมีคำถามใดๆ ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวชัดเจนถึงความ
หมายของคำอุปมานี้ เพราะว่าสวนองุ่นของพระเยโฮวาห์จอมโยธาคือวงศ์วานอิสราเอล และ
คนยูดาห์เป็นเหมือนไม้ที่พระองค์ทรงขึ้นพระทัย และพระองค์ทรงมุ่งหวังความยุติธรรม แต่ดูเถิด
มีแต่การนองเลือด หวังความชอบธรรม แต่ ดูเถิด เสียงร้องให้ช่วย อิสราเอลคือสวนองุ่นนั้นที่
พระเจ้าได้ปลูกไว้ในแผ่นดินที่พระองค์ได้ประทานแก่พวกเขา กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ ยูดาห์คือ
เถาองุ่นพันธุ์ดีที่พระองค์ได้ทรงปลูกไว้ในนั้น คราวนี้ภาพเปรียบเทียบนี้อยู่ดีๆก็เปลี่ยนไปกล่าวถึง
ความบาปฝ่ายวิญญาณเหล่านั้นของยูดาห์ เหมือนกับที่ในคำอุปมานั้นชาวสวนผู้นั้นแสวงหาองุ่น
ดีและได้อองุ่นเปรี้ยว พระเจ้าก็ทรงมองหาความยุติธรรมและความชอบธรรมในแผ่นดินนั้น
อย่างไรก็ตามสิ่งที่พระองค์พบคือการนองเลือดและเสียงร้องของคนเหล่านั้นที่ได้รับการปฏิบัติ
อย่างไม่เป็นธรรม สรุปก็คือพระเจ้าทรงมุ่งหวังความชอบธรรมในประชากรที่เลือกสรรของ
พระองค์ กระนั้นพระองค์ก็ทรงได้รับแต่ความบาป

อสย 5:8-10 ในเนื้อหาส่วนถัดไปของบทนี้ พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้
ทรงนำเสนอการละเมิดต่างๆของยูดาห์ พระองค์ทรงทำเช่นนั้นโดยการหมายเหตุความบาปของ
ประชากรชาตินั้นในวิบัติหกประการ วิบัติแก่ผู้เหล่านั้นที่เสริมบ้านหลังหนึ่งเข้ากับอีกหลังหนึ่ง
และเสริมเข้ากับนา จนไม่มีที่อีกแล้ว เพื่อเขาทั้งหลายต้องอยู่ลำพังในท่ามกลางแผ่นดินนั้น แม้
บางคนในยุคสมัยใหม่อาจคิดว่าข้อความตอนนี้กล่าวถึงการขยายตัวของเมืองและการพัฒนาจน
เกินพอดี นั่นก็ไม่ใช่สารที่ถูกต้อง ตรงกันข้ามข้อความตรงนี้กล่าวถึงความหน้าเลือดและความ
โลภ นี่หมายความว่าในยูดาห์ผู้คนก่อสร้างและพัฒนาและปลูกพืชผลต่างๆจนไม่มีที่สำหรับ
มรดกที่พระเจ้าประทานให้แก่ครอบครัวต่างๆของมัน ยูดาห์ได้ไขว่คว้าอำนาจเงินตราจนทอดทิ้ง
การเหลื่อมรดกซึ่งเป็นที่ดินไว้ให้แก่ประชาชนแห่งยูดาห์ ความบาปนั้นคือ ความโลภและความ
อยากได้ของคนอื่น

ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงตรัสบอกล่วงหน้าว่า 9 พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงกล่าวที่หูของข้าพเจ้าว่า "เป็นความจริงทีเดียว บ้านหลายหลังจะต้องรกร้าง บ้านใหญ่บ้านงามจะไม่มีคนอาศัย 10 เพราะว่าสวนองุ่นยี่สิบห้าไร่จะได้ผลแต่เพียงบัทเดียว และเมล็ดพืชหนึ่งโฮเมอร์จะให้ผลแต่เอฟัทเดียว" วันนั้นกำลังจะมาเมื่อแผ่นดินนั้นจะถูกทำให้ว่างเปล่าเสีย นั้นเกิดขึ้นเมื่อการกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลนเกิดขึ้นในอนาคตไม่ไกลนั้น นอกจากนี้แม้พวกเขาโลกอยากได้เงินทอง วันนั้นก็กำลังจะมาเมื่อสวนองุ่นสิบเอเคอร์จะออกผลเป็นน้ำองุ่นแค่ประมาณสิบแกลลอน นั่นเป็นส่วนกระจัดริคของสิ่งที่สวนองุ่นใหญ่ขนาดนั้นควรผลิตได้ นอกจากนี้เมล็ดพืชของพวกเขาที่ถูกปลูกจะให้ผลเพียงนิดเดียวของสิ่งที่ถูกปลูกลงไป มันควรจะเป็นในทางกลับกัน เมล็ดพืชปริมาณเล็กน้อยควรออกผลเป็นพืชผลมากกว่าเดิมหลายเท่าตัว

ภาพเปรียบเทียบนี้อาจถูกพบในการที่ชาวนาคนหนึ่งปลูกเมล็ดพืชสิบถังและได้ผลผลิตทั้งหมดเพียงถังเดียวเป็นผลตอบแทน ยูดาห์ไล่ตามพืชผลแห่งความโลภ พวกเขาจะเก็บเกี่ยวความยากจนแทน

อสย 5:11-12 วิบัติประการที่สองถูกประกาศ วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ลุกขึ้นแต่เช้ามืด เพื่อวิ่งไปตามเมรัย ผู้เฉื่อยและอยู่จนดึก จนเหล้าองุ่นทำให้เขาเมาหยาบ "เมรัย" ที่ว่านี้คือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รูปแบบหนึ่ง โดยเฉพาะเหล้าแรงๆ การดื่มเพื่อสังสรรค์มักถูกกระทำตอนกลางคืน อย่างไรก็ตาม คนเหล่านั้นที่ดื่มก่อนเลยในตอนเช้าคือ พวกขี้เมา การดื่มเช่นนั้นก่อให้เกิดค้นหาและอารมณ์ต่างๆ ที่ถูกเป็นไฟ ความบาปและความรุนแรงมักออกมาจากอารมณ์เหล่านั้น พระเจ้ากำลังกล่าวโทษการเมาเหล้าซึ่งมีอยู่ทั่วยูดาห์

พระองค์ตรัสต่อไปว่า 12 เขามีพินเขาคู่และพินใหญ่ รำมะนา ปี และเหล้าองุ่น ณ งานเลี้ยงของเขา แต่เขาทั้งหลายมิได้เอาใจใส่ในพระราชกิจของพระเยโฮวาห์ หรือพิจารณาพระหัตถกิจของพระองค์ ภาพแห่งการสำมะเลเทเมาถูกพรรณนา คนตรีป้อบ เหล้าสุราและการกินเลี้ยงรื่นเริงถูกสื่อให้เห็น ไม่ว่าจะในบ้านส่วนตัวหรือในสถานบันเทิงต่างๆ เพื่อการพาณิชย์ ยูดาห์ก็หลงระเหิดไปกับการจัดปาร์ตี้ ความบันเทิง เพลงชาวโลกและการเมาเหล้า พวกมันไม่ต่าง

จากภาพที่เห็นตามในทอล์คคลับและบาร์ในปัจจุบันเลย ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่สนใจพระราชกิจของพระเจ้า ดังที่โฮเซยาได้เขียนไว้ไม่กี่ปีก่อนหน้านั้นเพื่อกล่าวโทษอิสราเอลที่อยู่ฝ่ายเหนือ “การเล่นซู้ เหล้าองุ่นและเหล้าองุ่นใหม่ซึ่งเอาจิตใจไปเสีย” (โฮเซยา 4:11) การประพุดติพิศคิดธรรมและการเมาเหล้าทำให้ใจคนเราค้านซาต่อสิ่งต่างๆของพระเจ้า ยูดาห์ไม่แตกต่างเลยจากวิธีการใช้ชีวิตของพวกคนนับถือพระต่างค้ำในสมัยนั้นและในปัจจุบัน

ออสย 5:13-14 พระเจ้าจึงทรงหยุดชั่วขณะตรงกลางคำกล่าวโทษของพระองค์ที่มีต่อประชากรของพระองค์เพื่อประกาศถึงการพิพากษาที่จะมานั้น เพราะฉะนั้นชนชาติของเราจึงตกไปเป็นเชลย เพราะขาดความรู้ ผู้มีเกียรติของเขาก็หิวแยม และมวลชนของเขาก็แห้งผากไป เพราะความกระหาย รูปกาลของคำกริยานี้ทำให้ความหมายอาจเป็นได้ว่ายูดาห์จะตกไปเป็นเชลย ดังนั้นรูปกาลดังกล่าวอาจเป็นอย่างนี้ไปจนจบข้อนี้ เพราะว่ายูดาห์ได้ทอดทิ้งความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า กระทั่งบรรดาผู้นำที่มั่งมีและมีอิทธิพลของประชาชาตินั้นก็จะเผชิญกับความหิวโหย ประชาชาตินั้นทั้งสิ้นจะขาดน้ำ กล่าวอีกนัยหนึ่งการพิพากษาอันน่ากลัวของกองทัพหนึ่งที่มาปิดล้อมถูกสื่อตรงนี้ นั้นเกิดขึ้นจริงเมื่ออัสซีเรียรุกรานแผ่นดินนั้นและบาบิโลนพิชิตมัน

แต่มันจะเลวร้ายยิ่งกว่านี้อีก 14 เพราะฉะนั้นนรกก็ขยายที่ของมันออก และอ้าปากเสีย โดยไม่จำกัด และสง่าราศีของเขา และมวลชนของเขา และเสียงอึงคะนึงของเขา และผู้สิงโลดอยู่ก็จะลงไป ปากที่เปิดออกของหลุมศพซึ่งนำไปสู่ นรกจะต้องถูกขยายให้ใหญ่ขึ้นเพื่อรองรับคนทั้งปวงในยูดาห์ผู้ซึ่งจะไปทีนั้นในไม่ช้า กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ พวกคนใหญ่คนโตและผู้มีอิทธิพลของแผ่นดินนั้นคือผู้ที่เข้าไปในทีนั้น สรุปก็คือ พระเจ้าจะไม่เพียงพิพากษาประชาชาตินั้นเท่านั้น แต่ชนชั้นสูงของประชาชาตินั้นจะเผชิญกับความตายและนรกด้วยเป็นพิเศษ นั่นถูกทำให้สำเร็จจริงอย่างแน่นอนในช่วงการรุกรานเหล่านั้นของบาบิโลน คนอัสซีเรียเอาการฆมาก่อนมาให้ด้วยในช่วงการรุกรานครั้งต่างๆของพวกเขาที่กระทำต่อยูดาห์

อสย 5:15-17

แต่การพิพากษาจะไม่เกิดกับพวกชนชั้นสูงเท่านั้น คนต่ำต้อยจึงจะกราบลง และคนเข้มแข็งก็ถ่อมตัวลง และนัยน์ตาของผู้หยิ่งก็ถูกลดต่ำ คนทั้งปวงในแผ่นดินนั้นซึ่งรวมถึงพวกชนชั้นสูงและพวกคนมีอำนาจด้วยจะถูกทำให้ต่ำลงและถูกโค่นลงเสีย

ตรงกันข้าม 16 แต่พระเยโฮวาห์จอมโยธาจะได้รับการเทิดทูนไว้โดยความยุติธรรม และพระเจ้าองค์บริสุทธิ์จะได้ทรงสำแดงความบริสุทธิ์โดยความชอบธรรม ตรงข้ามอย่างสิ้นเชิงกับความบาปและความชั่วของยูดาห์ พระเจ้าจะทรงได้รับการเทิดทูนในการพิพากษาอันยุติธรรมของพระองค์ที่กระทำต่อแผ่นดินนั้น สังเกตว่าพระองค์ทรงถูกพรรณนาว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ ดังนั้นเมื่อพระองค์ทรงพิพากษายูดาห์และความบาปของมัน พระเจ้าจะทรงสำแดงความบริสุทธิ์ (นั่นคือ ได้รับเกียรติ) ในการพิพากษาอันชอบธรรมของพระองค์ เพราะความบาปของยูดาห์ การกระทำเดียวที่ยุติธรรมที่พระเจ้าจะทรงปฏิบัติได้ก็คือ พิพากษาพวกเขา พระองค์จึงจะได้รับการเทิดทูนในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ในการกระทำการพิพากษา

การพิพากษานั้นจะถึงขนาดที่ว่า 17 แล้วลูกแกะจะเที่ยวหากินที่นั่นตามลักษณะท่าทางของมัน คนแปลกหน้าจะหากินในที่สลักหักพังของสัตว์ที่อ้วน ความหมายก็คือว่า พวกคนต่างด้าวจะกินลูกแกะของพวกเขาเสีย ผุงแกะแห่งแผ่นดินนั้นจะร่อนเร่ไปและหากินในที่แห่งใดก็ตาม – ทุ่งหญ้าต่างๆหรือที่รกร้างต่างๆ พวกมันจะไม่มีผู้เลี้ยง ผู้ใดก็ตามที่ผ่านไปมาจะเอาพวกมันไปเป็นอาหาร ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่า แผ่นดินนั้นจะถูกทำให้ปราศจากผู้คนอาศัยอยู่จนถึงขนาดที่ว่าจะไม่มีการหลงเหลืออยู่เลยเพื่อเลี้ยงแกะของแผ่นดินนั้น นั่นเกิดขึ้นเมื่อบาบิโลนกวาดต้อนยูดาห์ไปจากแผ่นดินของมัน

อสย 5:18-19

วิบัติประการที่สามถูกประกาศ วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ลากความชั่วเข้าด้วยสายของความไร้สาระ ผู้ลากบาปอย่างกับใช้เชือกโยงเกวียน ภาพเปรียบเทียบก็คือ ชายคนหนึ่งที่ลากความบาปไปมาด้วยเชือกหนักเส้นหนึ่ง นอกจากนี้ความบาปของพวกเขาคือความไร้สาระ – ความว่างเปล่า, ความโง่เขลาและความไร้ค่าใดๆ ความบาปกลายเป็นภาระอย่างหนึ่งอย่างรวดเร็ว กระนั้นผู้คนที่ลากความบาปของตนไปมาปีแล้วปีเล่าต่างๆที่มันเป็นภาระหนักขนาด

นั่น ความบาปลึกทอโยต่างๆซึ่งกลายเป็นสิ่งที่ยากที่จะทำลาย มันพันชนาการมนุษย์ด้วยโซ่ตรวนของมัน กระนั้นมนุษยชาติที่บาปหนักก็ยังลากมันติดตัวพวกเขาต่อไปไม่ว่าพวกเขาจะไปที่ไหนก็ตาม

นอกจากนี้ยังมีการเยาะเย้ยพระเจ้าด้วย ถึงขนาดช่วยยูพระองค์ให้กระทำกิจโดยเร็ว 19 ผู้กล่าวว่า "ให้พระองค์รีบร้อน ให้พระองค์เร่งงานของพระองค์ เพื่อเราจะได้เห็น ให้พระประสงค์ขององค์ผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลเสด็จมาใกล้ ขอให้มาเพื่อเราจะได้รู้" ความหมายก็คือว่า ผู้คนในยูดาห์เย้ยหยันการพิพากษาของพระเจ้าที่ถูกบอกไว้ล่วงหน้าแล้ว พวกเขาช่วยยูพระเจ้าอย่างหน้าด้านให้ทำมันเร็วๆหากพระองค์จะทรงทำเช่นนั้นจริงๆ อย่างไรก็ตาม เมื่อการพิพากษาของพระเจ้ามาจริงๆ น้ำเสียงของพวกเขาก็เปลี่ยนอย่างรวดเร็ว

อสย 5:20 วิบัติประการที่สี่ถูกประกาศ วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่เรียกความชั่วร้ายว่าความดี และความดีว่าความชั่วร้าย ผู้ถือเอาว่าความมืดเป็นความสว่าง และความสว่างเป็นความมืด ผู้ถือเอาว่าความขมเป็นความหวาน และความหวานเป็นความขม

ความบาปถูกเรียกว่าความดี ความเหมาะสมและสิ่งที่ถูกต้องถูกเรียกว่าสิ่งที่ผิด มันเปลี่ยนแปลงไปน้อยมากในช่วง 2,750 ปีที่ผ่านมา การรักร่วมเพศถูกเรียกว่าสิทธิมนุษยชนและการเทศนาต่อต้านความบาปเช่นนั้นถูกเรียกว่าสุนทรพจน์แสดงความเกลียดชัง การตีพิมพ์หรือการผลิตสิ่งชั่วร้ายที่สุดทั้งหลายถูกเรียกว่าเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการต่อต้านสิ่งดังกล่าวถูกประณามว่าเป็นการเซ็นเซอร์ การมีศีลธรรมถูกเย้ยหยันว่าเป็นการเคร่งศาสนาและหัวโบราณแต่ล้านปี สิ่งใดที่เป็นตามแบบพระเจ้าถูกกำจัดออกไปเสียจากภาคส่วนของสาธารณะโดยอ้างเรื่องการแยกออกของคริสตจักรและรัฐ ความชั่วแบบคล้ายๆกันมีอยู่ทั่วไปในยูดาห์สมัยนั้นและพระเจ้าทรงประกาศวิบัติแก่มัน

อสย 5:21 วิบัติประการที่ห้าถูกประกาศ วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ฉลาดตามสายตาของตนเอง และสุขุมรอบคอบในสายตาของตนเอง การคิดว่าตัวเองชอบธรรมและความเยอหยิ่งของพวกคนมีมันสมองมีอยู่ทั่วไปในสมัยนั้น พระเจ้าทรงเตือนให้ระวังทำที่เช่นนั้น พวก

ชนชั้นสูงที่ฉลาดๆก็คือง่าย โอหังว่าตนมีคำตอบสำหรับทุกเรื่อง แต่วันนั้นกำลังจะมาเมื่อคนเหล่านี้ที่ประกาศตัวว่าตนเป็นคนมีปัญญา พวกเขากลับกลายเป็นคนโง่

ออสย 5:22-23 วิบัติประการที่หกและเป็นอันสุดท้ายก็มีลักษณะเฉพาะตัวคล้ายกับวิบัติที่สอง วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่เป็นวีรชนในการดื่มเหล้าองุ่น และเป็นคนแกล้วกล้าในการประสมเมรัย อีกครั้งที่ความชั่วร้ายของเหล่าลูกกล่าวถึง ยูดาห์เต็มไปด้วยคนเหล่านั้นที่ดื่มจัด

นอกจากนี้ ในบริบทนี้เองที่เราได้รับการบอกว่าพวกเขาจะ **23** ปล่อยตัวคนทำผิดเพราะเขารับสินบน และเอาความชอบธรรมไปจากผู้ชอบธรรม นี่บอกเป็นนัยถึงความฉ้อฉลในเรื่องความยุติธรรมซึ่งเต็มไปด้วยการรับสินบน มันอยู่ในบริบทเรื่องการดื่มเหล้าโดยตรงที่ความฉ้อฉลเช่นนั้นเกิดขึ้น พระเจ้าทรงเตือนถึงการพิพากษาที่จะมาเพราะมัน

ออสย 5:24-25 เกรงว่าจะมีคำถามใดๆเกี่ยวกับปฏิภิกิริยาของพระเจ้าที่มีต่อความบาปที่มีอยู่ทั่วไปเช่นนั้นของยูดาห์ พระเจ้าทรงประกาศว่า ดังนั้นเปลวเพลิงกลืนต่อข้าวฉันใด และเพลิงเผาผลาญหญ้าแห้งฉันใด รากของเขาก็จะเป็นเหมือนความเปื่อยเน่า และดอกบานของเขาก็ฟุ้งไปเหมือนผงกลิ้งฉันนั้น เพราะเขาทั้งหลายทอดทิ้งพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์จอมโยธา และได้ดูหมิ่นพระวณะขององค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล เพลิงแห่งการพิพากษาของพระเจ้ากำลังจะมา เผลกเช่นไฟที่กลืนกินต่อข้าวและหญ้าแห้งของการเก็บเกี่ยว การพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อยูดาห์ก็จะเป็นเหมือนความเปื่อยเน่าและความเบ่งบานของประชาชาตินั้นจะกลายเป็นผงกลิ้ง การทำลายล้างกำลังจะมาและมันเป็นเพราะว่ายูดาห์ “ทอดทิ้งพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์จอมโยธา และได้ดูหมิ่นพระวณะขององค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล” พวกเขาเมินและดูหมิ่นพระวณะของพระเจ้า

25 เหตุฉะนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จึงพลุ่งขึ้นต่อชนชาติของพระองค์ และพระองค์ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกสู้เขาและตีเขา และภูเขาก็ตกสั่นสะเทือน และซากศพของเขาทั้งหลายถูกฉีกขาดกลางถนน ถึงกระนั้นก็ดี พระพิโรธของพระองค์ก็มีได้หันกลับ แต่พระหัตถ์ของพระองค์ก็ยังเหยียดออกอยู่

พระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์เองกำลังเข้ามาใกล้เพราะความบาปของพวกเขา เนินเขาทั้งหลายแห่งยูดาห์จะสั่นสะเทือนเมื่อเจอกับการพิพากษาที่จะมานั้นของพระเจ้า ซากศพของบรรดาผู้อยู่อาศัยในยูดาห์จะนอนเกลื่อนอยู่ตามท้องถนน และด้วยคำพูดที่เป็นลางน่ากลัว คำประกาศนี้ก็ชัดเจนว่ายังมีมากกว่านี้อีก “ถึงกระนั้นก็ดี พระพิโรธของพระองค์ก็มีได้หันกลับ แต่พระหัตถ์ของพระองค์ก็ยังเหยียดออกอยู่” ดังที่หมายเหตุไว้ในหัวข้อต่อไปนี้ พระพิโรธถึงขีดสุดของพระเจ้าที่มีต่อยูดาห์จะมาในภายหลัง

อสย 5:26-29 ในรายละเอียดที่เห็นภาพชัดเจน คำพยากรณ์ของเศคาริยาห์ 14:1-2 ถูกขยายความตรงนี้ พระองค์จะทรงยกอาณัติสัญญาอันให้แก่ประชาชาติที่ห่างไกล และจะทรงพิวพระโอรสผู้เรียกขานมาจากที่สุดปลายแผ่นดินโลก และดูเถิด เขาจะมาอย่างรวดเร็วและรีบเร่ง เห็นได้ชัดว่าคำพยากรณ์นี้จะสำเร็จจริงในอนาคต แม้อิสราเอลถูกตีสอนอย่างเจ็บปวดโดยประชาชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติตั้งแต่สมัยที่จำความไม่ได้แล้ว ประชาชาติที่ห่างไกลที่สุดปลายแผ่นดินโลกก็ยังไม่เคยยกมาต่อสู้มันเลย นั่นจะเกิดขึ้นในช่วงวันท้ายๆของยุคเจ็ดปี เศคาริยาห์เตือนถึงเรื่องนี้ วิวรณ์ 16:14 กล่าวถึงเรื่องนี้เช่นกัน

เมื่อประชาชาติเหล่านั้นของทั้งแผ่นดินโลกซึ่งยกมาภายใต้ธงของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ และประชาชาติต่างๆของมันที่รวมใจกันมาต่อสู้อิสราเอล 27 ไม่มีผู้ใดในพวกเขาจะอ่อนเปลี้ย ไม่มีผู้ใดจะสะดุด ไม่มีผู้ใดจะหลบหนีหรือหนีตรา ฝ่าคาดเอวสักผืนหนึ่งก็จะไม่หลุดลุ่ย สายรัดรองเท้าก็จะไม่ขาดสักสายหนึ่ง 28 ลูกธนูของเขาก็แหลม บรรดาคันธนูของเขาก็งอไว้ กีบม้าทั้งหลายของเขาจะเหมือนกับหินเหล็กไฟ และล้อของเขาทั้งหลายเหมือนลมหมุน 29 เสียงคำรามของเขาจะเหมือนสิงโต เหมือนสิงโตหนุ่ม เขาเหล่านั้นจะคำราม เขาจะคำรนและตะครุบเหยื่อของเขา และเขาจะขนเอาไปเสียบ และไม่มีผู้ใดช่วยเหยื่อนั้นให้พ้นไปได้ โยเอล 2:1-10 อาจกล่าวถึงการพิพากษาเดียวกันนี้ ในช่วงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี ประชาชาติต่างๆจากทั่วโลกจะมารวมตัวกันในที่ราบแห่งอิสราเอลซึ่งอยู่ข้างใต้ภูเขาเมกิดโดในอิสราเอลเพื่อทำการรุกรานอิสราเอลเป็นครั้งสุดท้ายด้วยความเกลียดชังที่มีต่อชาวยิว เยรูซาเล็มจะถูกยึดและถูกลงแขกโดยคนเหล่านั้น

อสย 5:30

ครึ่งหลังของยุคเจ็ดปีจะน่ากลัวจริงๆสำหรับอิสราเอล ในวันนั้น

เขาทั้งหลายจะคำรนหนือเหยื่อนั้นเหมือนเสียงคะนองของทะเล และถ้ามีผู้หนึ่งผู้ใดมองที่แผ่นดิน ดูเถิด ความมืดและความทุกข์ใจ และสว่างแห่งฟ้าสวรรค์ก็มีมืดลง การพิพากษาและการตีสอนครั้งสุดท้ายของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอลจะถูกเทออกในวันนั้น กระนั้นแม้เจอกับสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น อิสราเอลก็จะกลับมาหาพระมหากษัตริย์ของมันและโอบกอดพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาในไม่ช้าด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง บทที่น่าสะพรึงกลัวนี้ของการพิพากษาที่มีต่อความบาปที่พอกพูนของอิสราเอลจึงปิดท้ายด้วยประการฉะนี้

ภาพรวมของอิสยาห์ 6: บทที่หกของอิสยาห์เป็นบทที่น่าตื่นเต้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้บันทึกเรื่องนิมิตที่เปลี่ยนแปลงชีวิตนั้นซึ่งพระเจ้าทรงใช้มันเพื่อมอบหมายพันธกิจให้แก่เขา สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ปรากฏและโดยเฉพาะอย่างยิ่งความบริสุทธิ์ของพระเจ้า ซึ่งถูกป่าวร้องตลอดหน้าพระที่นั่งของพระองค์ 'ผ้าคลุมหน้า' แห่งความมืดบอดฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้ากำลังจะเอามาคลุมหน้าอิสราเอลก็ถูกประกาศให้ทราบด้วย

อสย 6:1-3

พร้อมกับการเจาะจงช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ที่ชัดเจน อิสยาห์เริ่มพรรณนาถึงพันธกิจที่เปลี่ยนแปลงชีวิตเขา ในปีที่กษัตริย์อัสซีเรียสิ้นพระชนม์ ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับ ณ พระที่นั่งสูงและเทิดทูนขึ้น และชายฉลองพระองค์ของพระองค์เต็มพระวิหาร มีความเห็นแตกต่างมากมายเกี่ยวกับว่าอัสซีเรียสิ้นชีวิตเมื่อไรกันแน่ แต่มันเป็นสักช่วงเวลาในสมัยกลางศตวรรษที่แปดก่อน ค.ศ. ถึงอย่างไรแล้วในปีนั้นเองอิสยาห์ก็เห็นพระที่นั่งของพระเจ้าในนิมิตหนึ่ง พระที่นั่งของพระองค์ "สูงและเทิดทูนขึ้น" ซึ่งสื่อถึงอำนาจอันโอ้อ่าตระการของพระเยโฮวาห์ คำที่แปลว่า ชายฉลองพระองค์ (ชววล) มีความหมายตรงตัวว่าชายกระโปรงหรือชายเสื้อคลุมที่ยาวๆ ตรงนี้อาจเป็นภาพเปรียบเทียบของสง่าราศีของพระเจ้า นอกจากนี้บริเวณพระที่นั่งนั้นแห่งสวรรค์ยังถูกเรียกอย่างชัดเจนว่าเป็นพระวิหารซึ่งบ่งบอกว่ามีพระวิหารแท้จริงของพระเจ้าซึ่งมิได้ถูกสร้างด้วยมือและตั้งอยู่เป็นนิรันดร์ในฟ้าสวรรค์ ผ่านทาง

นิมิตหนึ่งอิสยาห์ได้รับอนุญาตให้เห็นสถานที่พิเศษแห่งนี้ซึ่งเป็นที่ของคัมภีร์ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรง
ครองราชย์อยู่เบื้องบน

2 **เหนือพระองค์มีเสราฟิมยืนอยู่ แต่ละคนมีปีกหกปีก ใช้สองปีกบังหน้า และสองปีก**
คลุมเท้า และด้วยสองปีกบินไป เห็นได้ชัดว่าที่บริสุทธิ์ที่สุดของพลับพลาและพระวิหารนั้นถูก
จำลองแบบตามพระวิหารแท้จริงหลังนั้นในสวรรค์ เหนือพระที่นั่งของพระเจ้าเราเห็นพวกเส
ราฟิม ทูตสวรรค์เหล่านี้ถูกกล่าวถึงเฉพาะตรงนี้ในอิสยาห์ 6 คำว่า *เสราฟิม* ไม่ถูกแปลออกมา
และมีความหมายตรงตัวว่า 'เหล่าผู้ถูกเป็นเพลิง' พวกเขาถูกพรรณนาว่าแต่ละคนมีหกปีก สองปีก
ถูกใช้ในการบิน สองปีกมีไว้เพื่อบังหน้าของตน และสองปีกมีไว้คลุมเท้าของพวกเขา ไม่ต้อง
สงสัยเลยว่าเหล่านี้คือพวกทูตสวรรค์ที่ถูกสร้างขึ้นมาเป็นพิเศษและได้รับมอบหมายให้อารักขา
พระที่นั่งของพระเจ้าในสวรรค์ เห็นได้ชัดว่าพวกเขาอยู่ห่างกันคนละด้านของพระที่นั่งนั้นโดย
ปีกของพวกเขาทางออกเหนือพระที่นั่ง แบบจำลองบนโลกนี้ของพวกเขาคือ เครูบาทองคำเหล่า
นั้นของพลับพลาและพระวิหาร

อิสยาห์พรรณนาต่อไปถึงสิ่งที่เขาได้ยินขณะที่เขามองดูพระที่นั่งของพระเจ้าในสวรรค์ **3**
ต่างก็ร้องต่อกันและกันว่า "บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระเยโฮวาห์จอมโยธา แผ่นดินโลกทั้งสิ้น
เต็มด้วยสง่าราศีของพระองค์" เห็นได้ชัดว่าที่พระที่นั่งของพระเจ้าในสวรรค์ พวกเสราฟิมร้อง
ต่อกันและกันตลอดว่า "บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระเยโฮวาห์จอมโยธา แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็ม
ด้วยสง่าราศีของพระองค์" นี้คล้ายอย่างมากกับสิ่งที่ถูกบันทึกไว้ในวิวรณ์ 4:8 อันหลังนี้เป็นคำ
พรรณนาของยอห์นเกี่ยวกับพระที่นั่งของพระเจ้าในนิมิตที่เขาได้รับ มันคล้ายกันอย่างน่าทึ่งกับ
สิ่งที่อิสยาห์เขียน

มันสำคัญตรงที่ว่าพระเจ้าทรงถูกยกว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ถึงสามครั้ง บางท่านได้สันนิษฐานว่า
นี้อาจบอกเป็นนัยถึงตรีเอกานุภาพ นั่นเป็นไปได้อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้อาจถูกสื่อถึง
ตรงนี้ก็คือ ความบริสุทธิ์อย่างที่สุดของพระเจ้าซึ่งเป็นพระลักษณะหลักและเด่นของความเป็น
พระเจ้าของพระองค์ พระองค์ทรง**บริสุทธิ์!**

คำที่แปลเช่นนั้น (คาโควซ์) มีความหมายว่าถูกแยกไว้ต่างหากหรือแยกออกจากความบาป ที่บอกเป็นนัยในความบริสุทธิ์คือ การไร้ซึ่งความบาป เราอาจเสริมได้ว่าความบริสุทธิ์คือความหลุดพ้นขั้นขีดสุด ความหมายโดยนัยแบบอื่นๆของความบริสุทธิ์ของพระเจ้าก็คือว่าพระองค์ไม่เพียงปราศจากบาปเท่านั้น แต่พระองค์จะทรงพิพากษาความบาปด้วย ความบาปไม่อาจอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ได้เลย

พระเจ้ายังทรงถูกเรียกด้วยว่า **พระเยโฮวาห์จอมโยธา (เยโฮวาห์ ซาบา)** วลีนี้ปรากฏ 235 ครั้งในพระคัมภีร์และสื่อถึงการบัญชาการกองทัพเหล่านั้นแห่งสวรรค์ของพระองค์ กองทัพเหล่านี้อาจหมายถึงพวกทูตสวรรค์

เพราะว่าพระเจ้าทรงบริสุทธิ์ เสรราฟิมเหล่านั้นแห่งสวรรค์จึงร้องออกมาว่า “แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยสง่าราศีของพระองค์” นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงความเชื่อมโยงกันโดยตรงระหว่างความบริสุทธิ์ของพระเจ้ากับสง่าราศีของพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงบริสุทธิ์ แผ่นดินโลกทั้งสิ้นจึงสะท้อนให้เห็นสง่าราศีของพระองค์ มันถูกพบเห็นผ่านทางสิ่งทรงสร้างของพระองค์และการปฏิบัติของพระองค์กับบุตรทั้งหลายของมนุษย์ พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยสง่าราศี เพราะว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์

อสย 6:4 ขณะที่อิสยาห์มองดูภาพอันน่าตื่นตานี้ในนิมิตของตนอยู่นั้น เขาก็หมายเหตุต่อไปว่า **รากฐานของธรณีประตูทั้งหลายก็สั่นสะเทือนด้วยเสียงของผู้ร้อง และพระนิเวศก็มีวันเต็มไปหมด** เห็นได้ชัดว่าอิสยาห์กล่าวถึงพระวิหารหลังนั้นในสวรรค์ เมื่อเสียงของทูตสวรรค์เหล่านั้นร้องถวายความบริสุทธิ์แด่พระเจ้า พระวิหารนั้นแห่งสวรรค์ก็สั่นสะเทือน ฤทธานุภาพอันน่าสะพรึงกลัวแห่งความบริสุทธิ์ของพระเจ้าถูกบอกเป็นนัย แม้ชื่อก่อนหน้ากล่าวถึงเสราฟิมเหล่านั้นที่ร้องออกมา ข้อ 5 ก็บ่งบอกว่าอิสยาห์ได้เห็นพระเจ้าเองประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ นั่นอาจเป็นเสียงที่เขาได้ยินตรงนี้ เมื่อองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ตรัส พระวิหารแห่งสวรรค์นั้นก็เต็มไปด้วยควัน ควันในพระคัมภีร์มักถูกเชื่อมโยงกับการพิพากษาหรือ

พระพิโรธ นี่อาจบอกเป็นนัยถึงพระพิโรธที่ซ่อนอยู่ของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ที่มีต่อความไม่บริสุทธิ์ของอิสราเอลประชากรของพระองค์ นี่อาจเป็นสถานที่แห่งเดียวที่มีคว้นบริสุทธิ์แท้จริง

ออสย 6:5 ขณะที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้ตรัสกรองสิ่งที่เขาได้เห็นและได้ยิน เขาก็ร้องได้แต่เพียงว่า "วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าพินาศแล้ว เพราะข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากไม่สะอาด และข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในหมู่ชนชาติที่ริมฝีปากไม่สะอาด เพราะนัยน์ตาของข้าพเจ้าได้เห็น กษัตริย์ คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา" เมื่อได้เห็นความบริสุทธิ์อันไร้ขีดจำกัดของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ อิสยาห์ก็ได้แต่โอดครวญว่า "วิบัติแก่ข้าพเจ้า!" ความชอบธรรมทั้งสิ้นของเขาต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้บริสุทธิ์อย่างไร้ขีดจำกัดก็ไม่มีค่าอะไรเลย เขารู้สึกฟุ้งงายที่ถึงสภาพอันเปี่ยมด้วยบาปและน่าสมเพชของตน

คำที่แปลว่า **พินาศ (ความหายนะ)** มีความหมายว่า 'ถูกตัดออก' หรือ 'พินาศ' เมื่ออิสยาห์ได้เห็นความบริสุทธิ์ของพระเจ้า เขาก็ตระหนักในทันทีถึงความบาปหนาของตัวเองและการปรับโทษของมัน เขารู้ตัวว่าเขาถูกปรับโทษเสียแล้วและได้เผชิญหน้ากับพระพิโรธของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ที่เขาทำได้ก็คือร้องออกมาว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากไม่สะอาด และข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในหมู่ชนชาติที่ริมฝีปากไม่สะอาด"

มันสำคัญตรงที่ว่า การปรับโทษและการตัดสินใจมีความผิดในเรื่องความบาปตอนนั้นตัดสินใจจากสิ่งที่ออกมาจากปากของเขาในสมัยอดีต แม้ที่เดียวโดยคำพูดของเราเองเราย่อมถูกปรับโทษ นอกจากนี้ พระเยซูตรัสว่าคำพูดเสียๆทุกรูปแบบล้วนออกมาจากใจ สิ่งที่อยู่ทางปากเปิดเผยให้เห็นสภาพของใจ การฟุ้งงายอันทรงพลังนี้เกิดขึ้นแค่จากการได้เห็นความบริสุทธิ์อันไร้ขีดจำกัดของพระเจ้าผู้ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ นี่เป็นมาโดยนิमितและในความเป็นจริงแล้วไม่มีมนุษย์คนใดในเนื้อหนังที่เปี่ยมด้วยบาปของตนสามารถมองเห็นพระเจ้าได้ การฟุ้งงายและความหวาดกลัวจะมีมากกว่านี้สักเท่าใดเมื่อมนุษย์ที่บาปหนาเฝ้าอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าที่การพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาว แค่นี้ได้เห็นสง่าราศีและความบริสุทธิ์ของพระองค์ก็จะทำให้พวกเขาหุบปากและปรับโทษพวกเขาแล้ว

ออสย 6:6-7

แล้วคนหนึ่งในเสราฟิมบินมาหาข้าพเจ้า ในมือมีถ่านเพลิง ซึ่งเขา

เอาคีมคีบมาจากแท่นบูชา 7 และเขาถูกต้องปากของข้าพเจ้าพูดว่า "ดูเถิด สิ่งนี้ได้ถูกต้องริม
ฝีปากของเจ้าแล้ว ความชั่วช้าของเจ้าก็ถูกยกเสีย และเจ้าก็จะรับการลบมลทินบาป" เราจะเข้าใจ
เรื่องนี้ได้หากเราระลึกว่านี่ยังเป็นนิมิตหนึ่งอยู่ มันไม่ได้เกิดขึ้นจริงๆในทางกายภาพ ถึงกระนั้น
ในนิมิตของเขา เสราฟิมคนหนึ่งที่อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้าก็บินมาหาอิสยาห์โดยเอาถ่าน
ร้อนๆก้อนหนึ่งมาจากแท่นบูชาของพระเจ้าหน้าพระที่นั่งนั้น (นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่ามี
แท่นบูชาด้วยไฟแท่นหนึ่งหน้าพระที่นั่งของพระเจ้าในสวรรค์) เสราฟิมทุดสวรรค์คนนั้นเอา
ถ่านร้อนๆนั้นมาแตะปากของอิสยาห์โดยหมายเหตุน่าทึ่งว่าความมลทินแห่งริมฝีปากของเขาถูกชำระ
ให้สะอาดแล้ว ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าความบาปไม่อาจอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าได้ เห็น
ได้ชัดว่าอิสยาห์รู้สึกพอใจเรื่องปากที่บาปหนาของตน ดังนั้นทุดสวรรค์คนนั้นจึงชำระความบาป
นั้นเสียด้วยถ่านร้อนๆก้อนหนึ่งบนปากนั้น ในนิมิตนี้ ความบาปทั้งหลายของอิสยาห์จึงถูกชำระ
ให้สะอาดแล้ว

ออสย 6:8

หลังจากทำอย่างนั้นแล้ว อิสยาห์ก็เขียนว่า และข้าพเจ้าได้ยินพระ

สุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "เราจะใช้ผู้ใดไป และผู้ใดจะไปแทนพวกเรา" แล้วข้าพเจ้า
ทูลว่า "ข้าพระองค์นี่พระเจ้าข้า ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเถิด" หลังจากถูกชำระให้สะอาดจาก
ความบาปของตนแล้ว อิสยาห์ก็ได้ยินพระเจ้าเองตรัสถามว่า "เราจะใช้ผู้ใดไป และผู้ใดจะไป
แทนพวกเรา" พระเจ้าทรงมองหาชายคนหนึ่งที่จะยืนอยู่ในช่องว่างนั้นเพื่อกล่าวแก่ประชากรที่
บาปหนาของพระองค์ มันสำคัญตรงที่ว่าคำสรรพนามพหูพจน์ พวกเรา ถูกใช้ นี่อาจบอกเป็นนัย
ถึงตรีเอกานุภาพอีกแล้ว เห็นได้ชัดว่าพระเจ้ามิได้กำลังให้พระองค์เองอยู่ระดับเดียวกับเสราฟิม
เหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึง ตรงกันข้ามผู้ที่เท่าเทียมกันกับพระองค์ถูกสื่อถึง – พระบุตรและพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ ยอห์น 12:41 บ่งบอกอย่างเจาะจงว่าอิสยาห์เห็นไม่เพียงพระบิดาเท่านั้นแต่พระ
บุตรด้วย (1) หลังจากให้ความบาปของเขาถูกชำระแล้วและ (2) ได้ยินการทรงเรียกของพระเจ้า
สำหรับพันธกิจที่จำเป็นนั้นแล้ว อิสยาห์ก็ (3) อาสาทันทีและกล่าวว่า "ข้าพระองค์นี่พระเจ้าข้า
ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเถิด"

ออสย 6:9-10 การมอบหมายหน้าที่ให้แก่อิสยาห์อาจไม่ใช่สิ่งที่เขาคาดหวังไว้ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "ไปเถอะ และกล่าวแก่ชนชาตินี้ว่า 'ฟังแล้วฟังเล่า แต่อย่าเข้าใจ ดูแล้วดูเล่า แต่อย่ามองเห็น' 10 จงกระทำให้อจิตใจของชนชาตินี้มึนงง และให้หูทั้งหลายของเขาหนวก และปิดตาของเขาทั้งหลายเสีย เกรงว่าเขาจะเห็นด้วยตาของเขา และได้ยินด้วยหูของเขา และเข้าใจด้วยจิตใจของเขา และหันกลับมาได้รับการรักษาให้หาย"

เพราะความหัวแข็งและความดื้อรั้นของอิสราเอลตลอดระยะเวลาหลายปี พระเจ้าจึงตรัสทำนองว่า เชิญตามสบาย พระองค์ได้ประทานพระวจนะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระองค์แก่พวกเขาแล้วในรูปพระราชบัญญัตินั้น พระองค์ทรงใช้เหล่าผู้พยากรณ์มายังประชากรของพระองค์แล้วและพวกเขาก็ไม่ยอมฟังคนเหล่านั้นเลย ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงวางคำสาปแช่งหนึ่งไว้บนพวกเขาในรูปของผ้าคลุมหน้าผืนหนึ่งที่บังจิตใจของพวกเขาไว้ พวกเขาจะได้ยินพระวจนะนั้นที่ถูกเทศนา แต่จะไม่เข้าใจ พวกเขาจะเห็นการกระทำกิจของพระเจ้าแต่จะดูไม่ออกว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น ใจของพวกเขาจะมึนงง หูของพวกเขาจะหนวกและตาของพวกเขาจะปิด พวกเขาได้ทำเช่นนั้นต่อพระเจ้าแล้ว คราวนี้พระเยโฮวาห์เท่ากับตรัสว่าหากพวกเขาต้องการแบบนี้ก็เอาเลย!

การสำเร็จจริงของคำพยากรณ์ที่น่ากลัวนี้ถูกหมายเหตุชัดเจนในการรับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระองค์ตรัสชัดเจนว่าผ้าคลุมแห่งการแช่งสาปของพระเจ้ายังบังพวกเขาอยู่ เหมือนเดิม ดู มัทธิว 13:14-15, มาระโก 4:12, ลูคา 8:10 และ ยอห์น 12:40 อัครทูตเปาโล หมายเหตุเรื่องเดียวกันนี้ในกิจการ 28:26-27 เช่นเดียวกับใน 2 โครินธ์ 3:14-15 การรับใช้ที่จะมานั้นของอิสยาห์จะเป็นเหมือนการพุดกับก้อนหิน คนอิสราเอลจะได้ยินแต่ก็ไม่เข้าใจ ใจของพวกเขาถูกทำให้ตายด้านไปแล้วโดยการกบฏของพวกเขาเอง บัดนี้พระเจ้าทรงทำให้ใจของพวกเขาตายด้านยิ่งกว่าเดิม

ออสย 6:11-12 เมื่อเห็นถึงลักษณะเฉพาะตัวอันน่าสะพรึงกลัวของสิ่งที่พระเจ้าเพิ่งบังคับใช้กับอิสราเอลแล้ว อิสยาห์ก็ถามว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า นานสักเท่าใด" อิสยาห์

เข้าใจความหมายโดยนัยของสิ่งที่พระเจ้าเฟิงตรีส เขาอยากรู้ว่าคำสาปแช่งนี้จะตกบนชนชาติ
ของเขานานเท่าใด องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสตอบว่า "จนหัวเมืองทั้งหลายถูกทิ้งร้างไม่มีชาวเมือง
และบ้านเรือนไม่มีคน และแผ่นดินก็รกร้างอย่างสิ้นเชิง

12 และพระเยโฮวาห์ทรงกวาดคนออกไปไกล และที่ที่ทอดทิ้งก็มีมากอยู่ท่ามกลางแผ่นดิน
นั้น การตกเป็นเชลยครั้งต่างๆที่จะมานั้นถูกกล่าวถึงล่วงหน้าอย่างชัดเจน วันเหล่านั้นกำลังจะ
มาเมื่อทั้งอิสราเอลและยูดาห์จะถูกเอาออกไปจากที่ของพวกเขาและแผ่นดินนั้นจะรกร้างอย่าง
สิ้นเชิง คำที่แปลว่า ทอดทิ้ง (อาซูว์บาร์ท) มีความหมายด้วยความรกร้างว่างเปล่า นั่นน่าจะใช่
ความหมายตรงนี้ ฝ่ายคลุมฝ่ายวิญญาณจะบังอิสราเอลตลอดระยะเวลาของการกระจัดกระจายไป
ที่จะมานั้นของพวกเขา มันยังอยู่จนถึงวันนี้ แน่แน่นอนว่ามันก็อยู่ที่นั่นในสมัยการรับใช้ของพระ
เยซูและเหล่าอัครทูตหลังจากนั้น

อสย 6:13 แม้ความมืดถูกไล่ไ้บนอิสราเอลแล้ว การกลับมายังแผ่นดินของ
พวกเขาก็ถูกกล่าวถึงล่วงหน้าและแม้ว่ามีเหลืออยู่ในนั้นสักหนึ่งในสิบ ก็จะกลับมาและถูกเผาไฟ
เหมือนต้นน้ำมันสนหรือต้นโอ๊กซึ่งเหลืออยู่แต่ต่อเมื่อถูกโค่น" ตอของมันจะเป็นเชื้อสายบริสุทธิ์
มีการบอกล่วงหน้าชัดเจนว่าหนึ่งในสิบจะกลับมา ไม่มีบอกชัดเจนว่าหนึ่งในสิบที่ว่านั้นคิดเป็น
ตัวเลขเยอะขนาดไหน สิ่งที่ถูกอ้างอิงถึงในทันทีคือแผ่นดินนั้น แต่บริบทที่มาก่อนหน้าก็กล่าวถึง
การกระจัดกระจายไปของชนชาติอิสราเอล หนึ่งในสิบที่ว่านี้อาจหมายความว่า แค่ส่วนน้อยของ
คนเหล่านั้นที่ถูกกวาดต้อนไปจะกลับมา แน่แน่นอนว่านั่นเป็นความจริงในสมัยของเนหะมียะและเอ
สรา มันยังเป็นจริงอยู่จนทุกวันนี้

ภาพประกอบของต้นโอ๊กและต้นน้ำมันสนถูกใช้ เหล่าผู้แปลของฉบับคิงเจมส์ใส่คำว่า
ใบทั้งหลายของพวกมันเข้าไป มันอาจหมายถึงผล (นั่นคือ ผลที่เปลือกแข็ง) ของพวกมันได้เช่น
กัน เหมือนกับที่ต้นไม้ใหญ่ๆตัดต้นทิ้งเมล็ดของมันออกมาในรูปของผลต้นโอ๊กและต้นไม้
ใหม่ๆแค่ไม่กี่ต้นผุดขึ้นมา มันก็จะเป็นอย่างนั้นกับอิสราเอลด้วย วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพวกเขาจะ
ได้รับอนุญาตให้กลับมาจากการกระจัดกระจายไปของพวกเขาที่ถูกกล่าวถึงล่วงหน้ามานานแล้ว

แต่มันจะเป็นเพียงเศษส่วนเล็กๆของสิ่งที่พวกเขาเคยเป็นในอดีต เมฆพายุแห่งการพิพากษาของพระเจ้ากำลังก่อตัวเพื่อต่อสู้ความบาปของประชากรของพระองค์

ภาพรวมของอิสยาห์ 7: ขณะที่บัทท่อนหน้ามองเข้าไปในอนาคตอีกไกล คำพยากรณ์ของบทนี้ก็อยู่ในช่วงเวลาใกล้กว่าเดิม ผู้พยากรณ์ท่านนี้ใช้ความยุ่งยากทางการเมืองที่เกิดขึ้นสมัยนั้นระหว่างยูดาห์ คนซีเรียและอาณาจักรฝายเหนือเป็นฉากหลังสำหรับหนึ่งในคำพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในพระคัมภีร์เดิม จากฉากหลังดังกล่าวเราได้คำพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่เกี่ยวกับการประสูติจากหญิงพรหมจารีของพระเมสสิยาห์ จากนั้นคำพยากรณ์นี้ก็วกกลับไปกล่าวถึงการรุกรานยูดาห์ในอนาคตโดยคนอัสซีเรีย

อิสยาห์ 7:1-2 **ต่อมาในรัชกาลของอาหัสโอรสของโยธาม โอรสของอูสซียาห์**
กษัตริย์แห่งยูดาห์ เรซินกษัตริย์แห่งซีเรีย และเปคาห์โอรสของเรมาลียาห์ กษัตริย์แห่งอิสราเอล ได้ขึ้นมาแย่งยูดาห์เพื่อกระทำสงครามกับเมืองนั้น แต่รบไม่ชนะ อาหัสเป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์ในขณะนั้นและเป็นหนึ่งในบรรดากษัตริย์ที่ชั่วร้ายที่สุดของประชากรชาติเล็กๆนั้น 2 พงศาวดาร 28:5-6 บ่งบอกว่าเป็นเพราะพระหัตถ์ของพระเจ้า ซีเรียกับอิสราเอลซึ่งเป็นอาณาจักรฝายเหนือจึงยกมาต่อสู้ยูดาห์เพื่อตีลอนัน แม้พวกเขาโจมตียูดาห์แล้ว พวกเขาก็ไม่อาจพิชิตมันได้ (เราควรหมายเหตุเกี่ยวกับกษัตริย์เหล่านี้ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง อาหัสคือกษัตริย์แห่งยูดาห์ เปคาห์โอรสของเรมาลียาห์คือกษัตริย์แห่งอาณาจักรฝายเหนือ และเรซินคือกษัตริย์แห่งซีเรีย)

2 เมื่อเขาไปบอกที่ราชสำนักของดาวิดว่า "ซีเรียเป็นพันธมิตรกับเอฟราอิมแล้ว" พระทัยของพระองค์และจิตใจของประชาชนของพระองค์ก็สั่นเหมือนต้นไม้ในป่าสั่นอยู่หน้าลม ข่าวแพร่ไปถึงหูกาห์สอยอย่างรวดเร็ว (เขาคืออองศ์วานของดาวิด) ว่าคนซีเรียได้ร่วมเป็นพันธมิตรกับอิสราเอล (เอฟราอิม) แล้วเพื่อต่อสู้กับยูดาห์ ดังนั้นทั้งอาหัสและประชาชนของเขาจึงตัวสั่นเพราะข่าวนั้น พวกเขาดูเหมือนจะเผชิญหน้ากับคู่ต่อสู้ซึ่งมีแต้มต่อเหนือกว่าเยอะ โดยที่คนซีเรียรวมพลังกับอิสราเอล

อสย 7:3-4

และพระเยโฮวาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า "จงออกไปพบอาหัส ทั้งเจ้า

และเซอารยาชบุตรชายของเจ้า ณ ที่ปลายท่อน้ำสระบนที่ถนนลานซักฟอก อิสยาห์ได้รับ
บัญชาให้ออกไปพร้อมกับบุตรชายของเขา คือ เซอารยาช ซึ่งมีความหมายว่า 'ชนส่วนที่
เหลือจะกลับมา' (ที่บอกเป็นนัยในชื่อบุตรชายของผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็คือ การตกเป็นเชลยที่ใกล้
จะเกิดขึ้นของยูดาห์และอิสราเอลและที่ว่าชนส่วนที่เหลือเท่านั้นจะกลับมาสักวันหนึ่ง) อิสยาห์
และบุตรชายของเขาจึงต้องออกไปพบอาหัสนอกกรุงเยรูซาเล็มซึ่งเป็นที่ๆมีสระน้ำแห่งหนึ่งที่
คนไปซักผ้ากัน

ที่นั่นอิสยาห์ได้รับบัญชาให้แจ้งแก่อาหัสว่า 4 'จงระวังและสงบใจ อย่างกลัว อย่าให้
พระทัยของพระองค์ลัดด้วยเหตุเสียด้านพื้นที่จะจวนมอดทั้งสองนี้ เพราะความกริ้วอันร้ายแรง
ของเรซิน และซีเรีย และโอรสของเรมาลียาห์ อิสยาห์จึงบอกอาหัสในทำนองว่าอย่างกลัวกษัตริย์
สององค์นั้นที่มาโจมตีเขา (เรซินกษัตริย์แห่งซีเรียและเปคาห์โอรสของเรมาลียาห์แห่งอาณาจักร
ฝ่ายเหนือ) สองคนนี้เป็นแก่เสียด้านพื้นที่จะจวนมอดซึ่งจะดับไปในไม่ช้า

อสย 7:5-6

อิสยาห์หยุดชั่วคราวเพื่อหมายเหตุเรื่องคำขู่ของกษัตริย์ที่มาโจมตีทั้ง

สององค์นี้ เพราะว่าซีเรียพร้อมกับเอเฟราอิมและโอรสของเรมาลียาห์ได้คิดการชั่วร้ายต่อ
พระองค์ กล่าวที่ 6 "ให้เราทั้งหลายขึ้นไปต่อสู้กับยูดาห์และทำให้มันคร่ำมกแล้ว และให้เรา
ทะลวงเอาเมืองของเขาเพื่อเราเอง และตั้งบุตรของทาเบเอลให้เป็นกษัตริย์ท่ามกลางเมืองนั้น"
อิสยาห์ทราบดี (เหมือนที่อาหัสก็ทราบด้วย) ว่ากษัตริย์ที่เป็นศัตรูสององค์นี้ได้ร่วมเป็นพันธมิตร
กันเพื่อต่อสู้ยูดาห์และไปพิชิตมัน และแต่งตั้งกษัตริย์หุ่นเชิดของพวกเขาซึ่งมีนามว่าทาเบเอล

อสย 7:7-9

อิสยาห์จึงแจ้งแก่อาหัสว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า

มันจะไม่เป็นไป และจะไม่เกิดขึ้น พระเจ้าทรงส่งข่าวมาบอกผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่า แม้
กษัตริย์แห่งซีเรียและอิสราเอลที่มาโจมตีกำลังขู่อยู่นั้น การรุกรานของพวกเขาก็จะไม่ตั้งมั่นหรือ
มีชัย (น่าสนใจที่คำว่า พระเจ้า จริงๆแล้วแปลได้ด้วยว่า พระเยโฮวาห์)

ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงแจ้งแก่อาหัสเพิ่มเติมอีกว่า 8 เพราะเศียรของซีเรียคือดามัสกัส และเศียรของดามัสกัสคือเรซิน ภายในหกสิบห้าปีเอฟราอิมจะแตกเป็นชิ้นๆ กระทั่งไม่เป็นชนชาติอีกแล้ว อิสยาห์หมายเหตุอย่างรวบรัดว่ากษัตริย์แห่งซีเรียคือเรซิน อย่างไรก็ตาม ภายในหกสิบห้าปีอาณาจักรของวงศ์วานอิสราเอลจะไม่มีอยู่อีกต่อไป การเริ่มต้นของหกสิบห้าปีนั้นถูกนับโดยเหล่าผู้เขียนชาวยิวว่าเป็นตั้งแต่คำพยากรณ์ของอาโมส ผู้พยากรณ์อยู่สองปีก่อนแผ่นดินไหวนั้นในสมัยของอุสซิชยาห์เกี่ยวกับการตกเป็นเชลยของทั้งซีเรียและอิสราเอล ดู อาโมส 1:1, 5 และ อาโมส 7:11, 17

ผู้พยากรณ์ท่านนี้เตือนใจอาหัสอีกว่า 9 และเศียรของเอฟราอิมคือสะมาเรีย และเศียรของสะมาเรียคือโอรสของเรมาลียาห์ ถ้าเจ้าจะไม่มั่นใจ แน่ละ ก็จะตั้งมั่นเจ้าไว้ไม่ได้" อิสยาห์บอกอาหัสตรงๆว่ากษัตริย์ในอาณาจักรฝ่ายเหนือ (สะมาเรีย) คือเปคาห์โอรสของเรมาลียาห์ อย่างไรก็ตามวันนั้นกำลังจะมาในไม่ช้าเมื่ออาณาจักรฝ่ายเหนือจะไม่มีอยู่อีกต่อไป เขาหมายเหตุอีกว่าถ้าอาหัสไม่ยอมเชื่อ เขาก็จะตั้งมั่นในฐานะกษัตริย์ไม่ได้ ดังนั้นถ้อยคำของผู้พยากรณ์ท่านนี้ที่กล่าวแก่อาหัสก็คือ อย่าตกใจกลัวเกี่ยวกับบรรดาศัตรูของเขา ตรงกันข้ามจงวางใจพระเจ้าที่จะจัดการเกี่ยวกับมัน แม้อาหัสมิใช่กษัตริย์ที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าเลย เวลาที่พระเจ้าจะทรงพิพากษายูดาห์ก็ยังไม่ถึง ดังนั้นพระเจ้าจะทรงช่วยพวกเขาให้พ้น

อสย 7:10-12 พระเยโฮวาห์ตรัสกับอาหัสอีกว่า 11 "จงขอหมายสำคัญจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า จงขอในที่ลึกหรือที่สูงเบื้องบนก็ได้" พระเจ้าจึงมีคำตรัสมายังอาหัสเพิ่มเติมอีก ที่ถูกบอกเป็นนัยก็คือว่า ถ้าเขาไม่เชื่อสิ่งที่อิสยาห์เพิ่งบอกล่วงหน้าไป ก็จงขอหมายสำคัญหนึ่งที่น่าอัศจรรย์จากพระองค์ เขาสามารถขอจากที่ลึกเบื้องใต้หรือจากท้องฟ้าเบื้องบนก็ได้ สรุปก็คือ อาหัสสามารถขอหมายสำคัญที่เหนือธรรมชาติอะไรก็ได้ที่เขาปรารถนาจากพระเจ้า 12 แต่อาหัสตอบว่า "เราจะไม่ทูลขอ และเราจะไม่ทดลองพระเยโฮวาห์" อาหัสเริ่มเป็นคนน่าเลื่อมใสขึ้นมาทันทีและปฏิเสธที่จะบังคับหรือทดสอบพระเจ้าโดยการขอหมายสำคัญอย่างหนึ่งจากพระองค์ เขาทำเช่นนี้ทุกๆที่เขาเพิ่งถูกสั่งให้ทำเช่นนั้น โดยผู้พยากรณ์ท่านนี้ของพระเจ้า

อสย 7:13-14

ในบริบทขณะนั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้ตอบกลับอาหัสผู้อ่อนแอไปอย่างโมโห และท่านกล่าวว่า "โอ ข้าแต่ข้าราชสำนักของดาวิด ของงฟัง การที่จะให้มนุษย์อ่อนใจนั้นเล็กน้อยอยู่หรือ และท่านยังให้พระเจ้าของข้าพเจ้าอ่อนพระทัยด้วย มันสำคัญตรงที่ว่าอิสยาห์ตอบกลับไปไม่ใช่อาหัสเท่านั้น คราวนี้การตอบกลับไปของเขาคือ แก้วศ้วนทั้งสิ้นของดาวิด – ราชวงศ์ทั้งสิ้นของดาวิดซึ่งได้หันหลังของพวกเขาใส่พระเจ้าของพวกเขา ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเตือนพวกเขาว่าแม้พวกเขาได้ทำให้คนทั้งหลายเหน้อยใจด้วยการไม่มีความเชื่อของพวกเขาและความไม่สัตย์ซื่อของพวกเขา คราวนี้พวกเขาจะทำให้พระเจ้าเหน้อยพระทัยด้วยหรือ

เพราะว่าอาหัสมีข้อเสนอของพระเจ้าที่ให้ขอมหายสำคัญอย่างหนึ่ง ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงประกาศว่า 14 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของจะประทานหมายสำคัญเอง ดูเถิด หญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล คำพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่เรื่องการประสูติจากหญิงพรหมจารีของพระเมสสิยาห์ถูกประกาศ บางคนได้พยายามที่จะอ้างว่าคำที่แปลเป็น หญิงพรหมจารี (*อัลมาห์*) มีความหมายแก่ว่าหญิงสาวคนหนึ่ง อย่างไรก็ตาม มันไม่ใช่หมายสำคัญที่ยิ่งใหญ่อะไรเลยที่หญิงสาวสักคนจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง นั่นเกิดขึ้นทุกวันอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม การที่หญิงพรหมจารีสักคนจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรนั้นคือการอัศจรรย์อย่างหนึ่ง นอกจากนี้คำพยากรณ์นี้ก็ยังคงกล่าว แก้วศ้วนของดาวิดและไม่ใช่แค่อาหัสด้วย พระองค์ผู้ที่จะประสูติจากมารดาที่เป็นหญิงพรหมจารีนั้นจะทรงถูกเรียกว่าอิมมานูเอล ชื่อหลังนี้มีความหมายตรงตัวว่า 'พระเจ้าทรงอยู่กับเรา' คำพยากรณ์นี้ถูกทำให้สำเร็จอย่างชัดเจนในมัทธิว 1:18-25

อสย 7:15-16

อิสยาห์ใส่รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำพยากรณ์ที่ลึกซึ้งนี้เข้าไป ท่านจะรับประทานนมข้นและน้ำผึ้ง เพื่อท่านจะรู้ที่จะปฏิเสธความชั่วและเลือกความดี เนย (นั่นคือนมข้น) และน้ำผึ้งจะเป็นอาหารของเด็กอัศจรรย์ผู้นี้ นี่บอกเป็นนัยถึงชีวิตที่มีพื้นเพต่ำต้อย พระองค์จะทรงรู้จักแยกแยะที่จะปฏิเสธความชั่วร้ายและเลือกสิ่งที่ดี แน่ทีเดียวองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงดำเนินชีวิตที่ปราศจากบาป

คราวนี้คำพยากรณ์นี้วกกลับมาประยุกต์ใช้กับอาหัส 16 เพราะก่อนที่เด็กนั้นจะรู้ที่จะ
ปฏิเสธความชั่วและเลือกความดีนั้น แผ่นดินซึ่งท่านเกลียดชังนั้น มันจะขาดกษัตริย์ทั้งสององค์
ก่อนที่เด็กมหัศจรรย์ผู้นี้ที่จะเกิดมาถึงวัยที่รู้จักแยกแยะผิดชอบชั่วดี (รู้ที่จะปฏิเสธความชั่ว
และเลือกความดี) กษัตริย์ทั้งสององค์ที่มาโจมตียูดาห์ก็จะจากไปแล้ว บางคนได้เสนอทรศนะที่
ว่าเด็กที่ถูกกล่าวถึงนี่คือบุตรชายของอิสยาห์ (เซอารยาซุบ) และเวลาที่ลูกชายเล็กๆของเขาถึงวัย
ที่รู้จักแยกแยะผิดชอบชั่วดี อย่างไรก็ตาม ทรศนะหลังนี้ก็ดูเหมือนไม่เข้ากับบริบทในขณะนั้น
อย่างไรก็ตามความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่า อีกไม่นานแวนแคว้นที่อาหัสเกลียดชัง (อิสราเอลและ
ซีเรีย ซึ่งอยู่ทางเหนือทั้งคู่) ก็จะไม่มีเรซินหรือเปคาห์เป็นกษัตริย์อีกต่อไปแล้ว และนั่นก็เป็นสิ่ง
ที่เกิดขึ้นจริงๆ ในอีกหลายปีต่อมาเมื่อคนอัสซีเรียรุกรานและยึดซีเรียและเปคาห์ก็สิ้นชีวิตในสะ
มาเรีย

อสย 7:17 แม้อยูดาห์จะถูกช่วยให้พ้นจากการคุกคามของอาณาจักรฝ่ายเหนือ
และซีเรีย พวกเขาก็จะเจอกับภัยคุกคามที่ใหญ่โตยิ่งกว่าในไม่ช้า นอกจากนี้ เนื้อความที่ตามมา
จะกล่าวชัดเจนว่าการรุกรานนี้จะเป็นการตีสอนของพระเจ้า

พระเยโฮวาห์จะทรงนำวันนั้นมาเหนือพระองค์เหนือชนชาติของพระองค์และเหนือวงศ์
วานแห่งบิดาของพระองค์ คือวันอย่างที่ไม่เคยพบเห็น ตั้งแต่วันที่เอฟราอิมได้พรวดจากยูดาห์
คือกษัตริย์ของอัสซีเรีย ตั้งแต่เวลานั้นที่อาณาจักรฝ่ายเหนือได้แยกตัวออกไปจากยูดาห์ วันทั้ง
หลายแห่งความยากลำบากที่พวกเขาไม่เคยประสบพบเจอมาก่อนเลยที่กำลังจะตกลงเหนือยูดาห์
นั้นจะเป็นมาโดยการรุกรานของคนอัสซีเรีย

อสย 7:18-19 ด้วยภาพเปรียบเทียบๆ ผู้พยากรณ์ท่านนี้บอกล่วงหน้าว่าพระเจ้า
กำลังจะทรงตีสอนยูดาห์ ต่อมาในวันนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงพิวพระโอบธูร์เรียกเหลือบซึ่งอยู่ทาง
ต้นกำเนิดแม่น้ำแห่งอียิปต์ และเรียกฝั่งซึ่งอยู่ในแผ่นดินอัสซีเรีย คำที่แปลว่า พิวพระโอบธูร์
(ซาร์ค) มีความหมายด้วยว่า ‘พิวปาก’ ซึ่งน่าจะใช่ความหมายตรงนี้ วันเหล่านั้นกำลังจะมาเมื่อ

พระเจ้าจะทรงพิพากษาเรียกทั้งคนอียิปต์และคนอัสซีเรียให้มาโจมตีอิสราเอล ฝ่ายแรกจะมาก่อน คนอียิปต์จะโจมตีโยสียาห์ในเวลาต่อมา

19 และมันจะมากขึ้นและทั้งหมดก็จะหยุดพักตามหุบเขาที่ร้าง และในซอกหิน และบนต้นหนามทั้งสิ้น และบนพุ่มไม้ทั้งสิ้น คุณฝูงแมลงที่ก่อความรำคาญ เหล่าศัตรูของยูดาห์จะรุกรานแผ่นดินของพวกเขา

อสย 7:20 กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโกนทั้งศีรษะและขนที่เท้าเสียด้วยมีดโกนซึ่งเข้ามาจากปากแม่น้ำข้างโน้น คือโดยกษัตริย์แห่งอัสซีเรียนั่นเอง และจะผลาญคราดด้วย ภาพเปรียบเทียบนี้ถูกเปลี่ยนแล้ว เหมือนช่างตัดผมจะโกนหัวของคนๆ หนึ่ง พระเจ้าก็กำลังจะโกนยูดาห์ตั้งแต่ศีรษะถึงเท้าในการพิพากษา ช่างตัดผมที่ดีสอนผู้นั้นจะเป็นคนอัสซีเรียซึ่งมาจากเลยแม่น้ำยูเฟรติสไปอีก คนเหล่านั้นจะทำให้ยูดาห์อับอายขายหน้าสิ้นดีแม้ไม่ทำลายหรือกวาดต้อนพวกเขาไปเป็นเชลยก็ตาม

อสย 7:21-22 คำพรรณนาเกี่ยวกับความยากจนซึ่งจะเกิดขึ้นตามมาเพราะการรุกรานของอัสซีเรียที่กระทำต่อยูดาห์ถูกหมายเหตุไว้ ต่อมาในวันนั้นชายคนหนึ่งจะเลี้ยงแม่วัวสาวไว้ตัวหนึ่งและแกะสองตัว **22** และต่อมาเพราะมันให้นมมากมาย เขาจะรับประทานนมข้น เพราะว่าทุกคนที่เหลืออยู่ในแผ่นดินจะรับประทานนมข้นและน้ำผึ้ง ชายคนหนึ่งที่มิแม่วัวสาวแค่ตัวเดียวและแกะสองตัวก็สื่อถึงความยากจน นอกจากนี้ ทั้งหมดที่เขาและครอบครัวของเขาจะมีรับประทานก็คือ เนย (นมข้น) จากฝูงสัตว์ที่มีจำนวนเล็กน้อยนี้และน้ำผึ้งที่พวกเขาจะหาได้ เมื่อคนอัสซีเรียถูกพาออกไปจากแผ่นดินนั้นในที่สุด จะมีอาหารเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยให้ชาวแผ่นดินนั้นรับประทาน

อสย 7:23-25 เพราะการรุกรานของคนอัสซีเรีย ต่อมาในวันนั้นทุกแห่งที่เคยมีเถาองุ่นหนึ่งพันเถา มีค่าเงินหนึ่งพันเซเชล ก็จะกลายเป็นต้นหนามย่อยและหนามใหญ่ ที่ๆเคยมีเถาองุ่นเป็นพันๆ ในยูดาห์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินหลายพันเซเชล วันนั้นกำลังจะมาในไม่ช้า เมื่อทั้งหมดที่จะเหลืออยู่คือ ต้นหนามย่อยและหนามใหญ่ ในวันนั้น **24** คนจะมาที่นั่นพร้อมกับ

คันธนูและลูกธนู เพราะว่าแผ่นดินทั้งสิ้นนั้นจะกลายเป็นที่หนามย้อยและหนามใหญ่ พวกชาวสวนจะไม่ออกมาพร้อมกับอุปกรณ์ต่างๆเพื่อแต่งเล็มสวนองุ่นของตนอีกต่อไป แต่พวกเขาจะมาพร้อมกับคันธนูและลูกธนูเพื่อพยายามล่าสัตว์ป่าต่างๆเป็นอาหารเพื่อประทังชีวิต ทั้งหมดที่เหลืออยู่หลังจากการรุกรานของอัสซีเรียก็คือต้นหนามย้อยและหนามใหญ่

หาชนะทางเศรษฐกิจถูกบอกล่วงหน้าเพิ่มเติม 25 ส่วนเนินเขาทั้งสิ้นที่เขาเคยขุดด้วยจอบ การกลั้วหนามย้อยและหนามใหญ่จะไม่มาที่นั่น แต่เนินเขาเหล่านั้นจะกลายเป็นที่ซึ่งเขาปล่อยฝูงวัวและที่ซึ่งฝูงแกะจะเหยียบย่ำ" ขณะที่ไหล่เขาต่างๆของยูดาห์เคยเป็นที่ของสวนองุ่นอันสวยงามและหมู่ต้นมะกอกเทศ ปศุสัตว์หลายขนาดจะเหยียบย่ำพื้นดินนั้นและแทะเล็มอะไรก็ตามที่รับประทานได้ แม้การรุกรานยูดาห์ของคนอัสซีเรียไม่ทำลายหรือกวาดต้อนยูดาห์ไปเป็นเชลย มันก็จะเป็นการตีสอนอย่างหนักของพระเจ้าที่เกิดกับพวกเขา พวกเขาจะต้องชดใช้อย่างสาสมสำหรับการกบฏของพวกเขาและการเมินเฉยต่อพระวาระของพระเจ้า

ภาพรวมของอิสยาห์ 8: บทนี้ยืนยันเรื่องความพินาศแบบลับปล้นของอาณาจักรแห่งซีเรียและอิสราเอลโดยหมายสำคัญอีกประการ – คำขู่ไปถึงคนเหล่านั้นที่โอ้อวดในกษัตริย์ของประชาชาติทั้งสองนั้น – พร้อมกับการรุกรานแผ่นดินของพวกเขาโดยคนอัสซีเรีย บทนี้ปิดท้ายด้วยคำเตือนต่างๆเพิ่มเติมถึงอิสราเอลและยูดาห์

อิสยาห์ 8:1-4 ผู้พยากรณ์ท่านนี้ขึ้นต้นบทนี้โดยบันทึกเหตุการณ์พิศกรรมคาเหล่านี้ที่เกิดขึ้นในช่วงการตั้งครรรภ์บุตรชายอีกคน แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า "จงเอาแผ่นจารึกใหญ่มาแผ่นหนึ่ง และจงเขียนด้วยปากกาของมนุษย์เรื่อง 'มาฮอร์ซาลาห์ซบัส'" แผ่นจารึกใหญ่ที่วางนี้อยู่ในรูปของหนังสือม้วนเล่มหนึ่ง ที่ว่ามันมีขนาดใหญ่นั้นก็บ่งบอกว่าหลายสิ่งจะถูกเขียนข้างในนั้น หัวข้อหลักของบันทึกนี้จะเกี่ยวกับ มาฮอร์ซาลาห์ซบัส ซึ่งนั้นไม่ได้ถูกแปลแต่จริงๆแล้วมีความหมายว่า 'ของริบว่องไว เหยื่อเร็วใจ' ท่านอื่นๆก็คิดว่ามันมี

ความหมายว่า ‘ท่านทั้งหลายจงรีบเร่งไปเอาของรีบ’ กระนั้นท่านอื่นๆก็ตีความว่า ‘จงรีบเร่งไป
ฉวยเหยื่อ และเอาของรีบไป’

ความหมายเชิงอุปมาจากบริบทที่ใหญ่กว่าก็คือว่า คนอัสซีเรียจะรีบเร่งไปเอาของรีบของ
ดามัสกัสและสะมาเรีย ดังนั้นชื่อแปลกๆนี้ของบุตรชายคนต่อไปของอิสยาห์จึงเป็นคำพยากรณ์
หนึ่งในตัวมันเองที่กล่าวถึงหายนะที่จะมาของอาณาจักรฝ่ายเหนือรวมถึงของซีเรียด้วย นี่คือสอง
ประชาชาติที่อาหัสกษัตริย์แห่งยูดาห์กังวลเกี่ยวกับในบทที่ 7

อิสยาห์จึงหมายความว่า 2 และข้าพเจ้าได้พยานที่เชื่อถือได้ คือ อูรีอาห์บุโรหิต และเศคาริ
ยาห์บุตรชายของเยเบเรลียาห์ให้บันทึกไว้เพื่อข้าพเจ้า พยานเหล่านั้น (นั่นคือพยานลงนามใน
เอกสาร) ของสิ่งที่จะถูกเขียนถูกหมายเหตุตรงนี้เป็นอูรีอาห์บุโรหิตและเศคาริยาห์ที่หากไม่
บอกชื่อก็คงไม่รู้ว่าเป็นใคร

อิสยาห์จึงบันทึกว่า 3 และข้าพเจ้าได้เข้าไปหาหญิงผู้พยากรณ์ และเธอก็ตั้งครรถ์และ
คลอดบุตรชายคนหนึ่ง ด้วยความตรงไปตรงมาแบบกระซิบ อิสยาห์บันทึกเรื่องการกำเนิดของ
บุตรชายของเขา อย่างไรก็ตามความหมายของเนื้อหาตอนนี้ทั้งหมดก็ถูกหมายเหตุไว้ในสิ่งที่องค์
พระผู้เป็นเจ้าทรงแจ้งแก่เขา และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงเรียกชื่อบุตรนั้นว่า มาเซอร์
ซาลาลหับบัส 4 เพราะก่อนที่เด็กจะรู้ที่จะร้องเรียก 'พ่อ แม่' ได้ ทรัพย์สมบัติของดามัสกัสและ
ของที่รีบได้จากสะมาเรีย จะถูกขนเอาไปต่อพระพักตร์กษัตริย์อัสซีเรีย"

บุตรชายคนใหม่ของอิสยาห์คือคำอุปมาหนึ่งของสิ่งที่จะเกิดขึ้นแก่อาณาจักรฝ่ายเหนือ
ดังที่หมายเหตุไว้ในความเห็นเกี่ยวกับข้อ 1 ชื่อ มาเซอร์ซาลาลหับบัส มีความหมายว่า ‘จงรีบเร่ง
ไปฉวยเหยื่อ และเอาของรีบไป’ นั่นคือสิ่งที่คนอัสซีเรียจะกระทำจริงๆกับทั้งซีเรียและอิสราเอล
(อาณาจักรฝ่ายเหนือ) ก่อนบุตรคนใหม่ของอิสยาห์จะโตพอที่จะกล่าวว่า “พ่อจ๋า แม่จ๋า” คนอัส
ซีเรียก็จะยึดดามัสกัสและเป็นนายเหนือหัวของสะมาเรียซึ่งเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรฝ่าย
เหนือแห่งอิสราเอล เราควรหมายเหตุไว้ว่าอัสซีเรียบังคับใช้ความเป็นประเทศเหนือหัวกับสะมา

เรียกก่อนกวาดต้อนมันไปเป็นเชลยในอีกหลายปีต่อมา เหตุการณ์แรกถูกสื่อถึงตรงนี้ ดู 2 พงศกษัตริย์ 16:9-17:5

ออสย 8:5-8 อิศยาห์จึงบันทึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่เขา แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า 6 "เพราะว่าชนชาตินี้ได้ปฏิเสธน้ำแห่งซิโลอาห์ซึ่งไหลเอื่อยๆ และปดियินดีต่อเรชินและโอรสของเรมาลียาห์ ซิโลอาห์คือสิ่งที่ในพระคัมภีร์ใหม่ถูกเรียกว่าสิโลอัม นี่ก็คือน้ำอันหนึ่งบนฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของเยรูซาเล็มสมัยโบราณ ข้อกล่าวหาของพระเจ้าที่มีต่อยูดาห์ก็คือว่า พวกเขาได้ปฏิเสธการนมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้าที่แท้จริง และไปแสวงหาการนับถือรูปเคารพของอาณาจักรฝ่ายเหนือ (โอรสของเรมาลียาห์) และของซีเรีย (เรชิน)

เพราะเหตุนั้นเองผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเขียนว่า 7 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำน้ำแห่งแม่น้ำมาสู่ขาทั้งหลาย ที่มีกำลังและมากมาย คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรียและสง่าราศีทั้งสิ้นของพระองค์ และน้ำนั้นจะไหลล้นห้วยทั้งสิ้นของมัน และท่วมฝั่งทั้งสิ้นของมัน 8 และจะกวาดต่อไปเข้าในยูดาห์ และจะไหลท่วมและผ่านไปแม้จนถึงคอ และปีกอันแผ่กว้างของมันจะเต็มแผ่นดินของท่านนะ โอ ท่านอิมมานูเอล" พระเจ้าทรงใช้ภาพเปรียบของแม่น้ำที่มีพลังมากสายหนึ่งเพื่อพรรณนาถึงการที่คนอัสซีเรียจะลงมาต่อสู้อูดาห์ น้ำที่ไหลท่วมนั้นแห่งคนอัสซีเรียจะท่วมถึงคอของยูดาห์ นี่บอกเป็นนัยว่ายูดาห์จะไม่ถูกทำลายโดยคนอัสซีเรีย แต่พวกเขาจะอยู่ในน้ำลึก พวกเขาจะแทบลอยคออยู่เหนือน้ำไม่ได้ นอกจากนี้ การรุกรานเข้ามาในยูดาห์ของอัสซีเรียจะแผ่ขยายไปทั่วอาณาจักรแห่งยูดาห์ โดยเต็มส่วนกว้างของแผ่นดินนั้น นี่ถูกทำให้สำเร็จจริงโดยเซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียในสมัยของเฮเซคียาห์ ดู 2 พงศกษัตริย์ 18:13 ตรงนี้ยูดาห์ถูกเรียกว่าอิมมานูเอล เราต้องไม่สับสนชื่อนี้กับพระบุตรของหญิงพรหมจารีนั้นใน 7:14 แต่ทว่ายูดาห์คือที่ตั้งของพระวิหารและที่บริสุทธิ์ที่สุดของมันคือที่ๆ สง่าราศีเชคินาห์ของพระเจ้าสถิตอยู่ อีกครั้งที่จงระลึกว่าอิมมานูเอลหมายความว่า 'พระเจ้าทรงอยู่กับเรา' ด้วยการเหยียหยันแบบที่มั่งคั่งจิตใจ ผู้พยากรณ์ท่านนี้เตือนใจยูดาห์ว่านี่เคยเป็นสิทธิพิเศษซึ่งเป็นเอกลักษณ์

ประจำชาติของพวกเขา พระเจ้าเคยอยู่กับพวกเขา แต่บัดนี้พวกเขากำลังจะไปจากพระเจ้าของ พวกเขาอย่างสิ้นเชิงแล้ว

อสย 8:9-10 จุดสนใจของผู้ฟังของอิสยาห์คราวนี้เปลี่ยนจากยูดาห์เป็นหลักปฏิบัติของเธอบ้าง โอ ประชากรทั้งหลายเอ๋ย จงเข้าร่วมกัน และเจ้าจะถูกทำให้هلكเป็นชิ้นๆ บรรดาประเทศโลกๆทั้งหมด เจ้าเอ๋ยจงเงี้ยว จงคาดเอวเจ้าไว้และเจ้าจะถูกทำให้هلكเป็นชิ้นๆ จงคาดเอวเจ้าไว้และเจ้าจะถูกทำให้هلكเป็นชิ้นๆ 10 จงปรึกษากันเถิด แต่ก็ไร้ผล จงพูดกันเถิด แต่ก็จะไม่สำเร็จผล เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตกับเรา *ชนชาติที่*ว่านี่ในตอนต้นอาจเป็น *ชนชาติอิสราเอล* (อาณาจักรฝ่ายเหนือ) และซีเรียพันธมิตรของมัน อีกไม่นานพวกเขาจะถูกทำให้هلكในการพิพากษา “บรรดาประเทศโลกๆ” ที่ว่านี้อาจหมายถึงอัสซีเรีย แม้ว่าพระเจ้าจะทรงใช้พวกเขาเพื่อทดสอบและถึงกับกวาดต้อนอาณาจักรฝ่ายเหนือไปเป็นเชลยด้วยซ้ำ วันของพวกเขาจะมาถึงในไม่ช้าเช่นกัน ด้วยคำพูดถากถางซึ่งได้รับการคล้อยจากพระเจ้า ผู้พยากรณ์ท่านนี้ยุประชาชาติเหล่านี้ซึ่งห่างไกลจากพระเจ้าให้ปรึกษากันในการวางแผนต่างๆเพื่อทำสงคราม กระนั้นแผนการต่างๆของพวกเขาก็จะล้มเหลว พวกเขาอาจมีคำประกาศต่างๆออกมา แต่มันก็จะเปล่าประโยชน์ ตรงกันข้ามพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับยูดาห์เพื่อปกป้องพวกเขา ณ จุดนี้ นี่เป็น ‘การเล่นคำ’ ที่ชัดเจนของชื่ออิมมานูเอล – พระเจ้าทรงสถิตกับเรา

อสย 8:11-12 เพราะว่าพระเยโฮวาห์ตรัสดังต่อไปนี้กับข้าพเจ้าพร้อมด้วย พระหัตถ์อันเข้มแข็ง และทรงสั่งสอนข้าพเจ้ามิให้ดำเนินในทางของชนชาตินี้ พระองค์ตรัสว่า 12 "สิ่ง^ๆที่ชนชาตินี้เรียกว่า การร่วมคิดกบฏ เจ้าอย่าเรียกว่า การร่วมคิดกบฏ เสียหมด อย่างกลัวสิ่ง^ๆที่เขากลัว หรืออย่าครั่นคร้าม อิสยาห์สารภาพว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาได้ทรงบัญชาเขาแล้วว่าเขาไม่ควรมีส่วนเกี่ยวข้องกับใดๆเลยกับการร่วมคิดกบฏระหว่างอาณาจักรฝ่ายเหนือแห่งอิสราเอลและซีเรีย เขาจึงประกาศแก่ยูดาห์ว่าอย่ากลัวการร่วมคิดกบฏของสะมาเรียและดามัสกัส (อิสราเอลและซีเรีย) ซึ่งกำลังคุกคามพวกเขาอยู่

อสย 8:13-15

ผู้พยากรณ์ท่านนี้กลับเตือนยูดาห์ว่า แต่พระเยโฮวาห์จอมโยธานั้น แลละ เจ้าต้องว่าพระองค์บริสุทธิ์ จงให้พระองค์ทรงเป็นผู้ที่เจ้ายำเกรง จงให้พระองค์ทรงเป็นผู้ที่เจ้าครั่นคร้าม แทนที่จะกลัวการร่วมคิดคบฏที่คุกคามพวกเขาอยู่นั้น อิสยาห์เตือนสติยูดาห์ให้ยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าและให้พระองค์เป็นองค์บริสุทธิ์ของพวกเขา ในการทำเช่นนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้ายิ่งจะทรง 14 เป็นสถานบริสุทธิ์ แต่เป็นศิลาที่ทำให้สะดุด และเป็นก้อนหินที่ทำให้ขัดเคืองใจของวงศ์วานทั้งคู่อิสราเอล เป็นกับและเป็นบ่วงดักชาวเยรูซาเล็ม

ถ้ายูดาห์ยอมกลับมามาหาพระเจ้าของพวกเขา พระองค์ก็จะทรงเป็นสถานบริสุทธิ์สำหรับพวกเขา ความคิดที่ต่อเนื่องมีลักษณะคลุมเครือ หากยูดาห์ไม่ยอมกลับมามาหาพระเจ้าของพวกเขา โดยให้พระองค์เป็นความยำเกรงและสถานบริสุทธิ์ของพวกเขา พระองค์ก็จะทรงเป็นหินสะดุดแก่วงศ์วานทั้งคู่อิสราเอล – ยูดาห์และอาณาจักรฝ่ายเหนือ ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าจะทรงเป็นกับดักและเป็นบ่วงเร็วสำหรับ “ชาวเยรูซาเล็ม” เพราะคำพยากรณ์เรื่องพระเยโฮวาห์พระเจ้าอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มจนถึงขนาดที่ว่าพวกเขาเป็นที่รู้จักในฐานะอิมมานูเอล – พระเจ้าทรงสถิตกับเรา – พวกเขาจะเผชิญกับพระพิโรธของพระเจ้าเว้นเสียแต่ว่าพวกเขากลับมามาหาพระเจ้าของตน ผู้ใดได้รับฝากไว้มาก ก็จะทรงเรียกเอาจากผู้นั้นมาก ยิ่งกว่านั้น 15 และคนเป็นอันมากในพวกเขาจะสะดุดหินนั้น เขาทั้งหลายจะล้มลงและแตกหัก เขาจะติดบ่วงและถูกจับไป” นั่นจะเกิดขึ้นจริงๆกับทั้งอิสราเอลและยูดาห์ในการตกเป็นเชลยที่ตามมาเหล่านั้น ในความหมายเชิงอุปไมยมากขึ้น นั่นก็เกิดขึ้นต่อมาจนถึงวันนี้ขณะที่อิสราเอลมีใจมืดบอดต่อข่าวประเสริฐมาโดยตลอด

อสย 8:16-17

คราวนี้ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวต่อไปถึงประเด็นสุดท้ายของเนื้อหาส่วนนี้ – ความมืดในแผ่นดินนั้นเพราะการที่พวกเขาเพิกเฉยพระวณะของพระเจ้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร จงมัดถ้อยคำพยากรณ์ไว้เสีย และจงตีตราพระราชบัญญัติไว้ในหมู่พวกสาวกของข้าพเจ้าเสีย นี่อาจหมายความว่าเฉพาะคนเหล่านั้นที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าอย่างแท้จริง – เหล่าสาวกของพระเจ้า – จะเข้าใจพระราชบัญญัติและคำพยากรณ์นั้น นั่นคือ พระวณะของพระเจ้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร ความคิดตรงนี้สอดคล้องกับคำสาปแช่งนั้นที่ตกแก่อิสราเอลซึ่งถูกพบใน

อิสยาห์ 6:9-10 คนอิสราเอลส่วนใหญ่จะถูกทำให้มีคอดฝายวิญญาณ อย่างไรก็ตามคนเหล่านั้นที่เป็นนักเรียนและสาวกที่แท้จริงแห่งพระวาระของพระเจ้าจะยังมีความสว่างอยู่

นี่เป็นความจริงอย่างแน่นอนในหลายศตวรรษต่อมา นั่นแม้ว่าคนส่วนใหญ่ของอิสราเอลเดินเปะปะไปมาในความมืดฝายวิญญาณ มีคนส่วนน้อยอยู่เสมอซึ่งเป็นชายและหญิงทั้งหลายที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าและยังสัจซื่อต่อพระเจ้าของตนอยู่ นี่จะรวมถึงชายและหญิงอย่างเยเรมีย์ ดาเนียล เอสราและเนหะมีย์ และรวมถึงมารีย์และโยเซฟ เศคาริยาห์และนางเอลีซาเบธ และสิเมโอนและนางอнна

เมื่อเห็นถึงพระสัญญาที่อิสยาห์จึงหมายความว่า 17 ข้าพเจ้าจะรอคอยพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากดวงตะวันของยาโคบ และข้าพเจ้าจะคอยท่าพระองค์ แม้พระเจ้าจะทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากคนอิสราเอลส่วนใหญ่ คนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าอย่างอิสยาห์ก็จะยังรอคอยพระองค์และคอยท่าพระองค์

อสย 8:18 ก่อนจะไปต่อยังส่วนสุดท้ายของเนื้อหาตอนนี้ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็กล่าวชัดเจนถึงสิ่งที่ถูกหมายเหตุไปแล้วในเนื้อหาตอนก่อนๆ **ดูเถิด ข้าพเจ้าและบุตรผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประทานแก่ข้าพเจ้า เป็นหมายสำคัญและเป็นการมหัศจรรย์ต่างในอิสราเอล จากพระเยโฮวาห์จอมโยธา ผู้ทรงประทับบนภูเขาศิโยน** อิสยาห์ตระหนักดีว่าตนเป็นผู้พยากรณ์คนหนึ่งของพระเจ้าแก่อิสราเอล นอกจากนี้เขารู้ว่าแม้แต่บุตรชายทั้งสองของเขา (เชออารยาชูปและมาเฮอร์ชาลาดหัชบัส) ถูกให้เป็นหมายสำคัญอันนำอัสจรรย์แก่ยูดาห์และอิสราเอล **ดู อิสยาห์ 6:3-16 และ 8:1-4**

สังเกตว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้า จอมโยชายังทรงประทับในภูเขาศิโยนอยู่เหมือนเดิม คำหลังนี้หมายถึงกรุงเยรูซาเล็มและพระวิหารที่นั่น โดยเฉพาะ ยูดาห์ยังมีข้อแตกต่างของการเป็นที่รู้จักในชื่อ ‘พระเจ้าทรงสถิตกับเรา’ – อิมมานูเอล อิสยาห์ตระหนักว่าทั้งตัวเขาและครอบครัวของเขาเป็นหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ต่างๆแก่อิสราเอลที่มักกบฏ

อสย 8:19-20

ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเตือนอิสราเอลและยูดาห์ว่า และเมื่อเขาทั้ง

หลายจะกล่าวแก่พวกท่านว่า "จงปรึกษากับคนทรงและพ่อมดแม่มดผู้ร้องเสียงจ๊อกแจ๊กและเสียงพึมพำ" ไม่ควรที่ประชาชนจะปรึกษากับพระเจ้าของเขาหรือ ควรเขาจะไปปรึกษาคนตายเพื่อคนเป็นหรือ การใช้ศาสตร์เร้นลับถูกปฏิบัติแพร่หลายในทั้งยูดาห์และอิสราเอล ในรัชกาลของกษัตริย์ที่ชั่วร้ายอย่างอาหัสในยูดาห์และการละทิ้งความจริงแบบตกทอดกันมาอย่างไม่ขาดสายในอาณาจักรฝ่ายเหนือ วิธีปฏิบัติต่างๆของคนนับถือพระต่างด้าว เช่น ดาราศาสตร์ การเป็นหมอผี และศาสตร์เร้นลับรูปแบบอื่นๆมีอยู่ทั่วไปในวงศวานทั้งสองแห่งอิสราเอล อิสราเอลจึงร้องประกาศว่าแทนที่จะแสวงหาบทสวดมนต์คาถาต่างๆ (การร้องเสียงจ๊อกแจ๊กและเสียงพึมพำ) ของพวกพ่อมดแห่งศาสตร์มืดเหล่านั้น "ไม่ควรที่ประชาชนจะปรึกษากับพระเจ้าของเขาหรือ" พวกเขาไม่ควรแสวงปรึกษากับพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่หรือแทนที่จะไปปรึกษากับเหล่าวิญญาณของคนตายผ่านทางกรเข้าทรงต่างๆ การใช้ศาสตร์เร้นลับได้เข้ามาแทนที่การนมัสการพระเยโฮวาห์ในทั้งยูดาห์และอิสราเอล

ดังนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงประกาศก้องว่า 20 **ไปค้นพระราชบัญญัติและถ้อยคำพยาน ถ้าเขาไม่พูดตามคำเหล่านี้ก็เพราะในตัวเขาไม่มีแสงสว่างเสียเลย** แทนที่จะไปแสวงหาความชั่วฝ่ายวิญญาณของชาวโลกที่อยู่รอบตัวพวกเขา ประชาชนของพระเจ้าถูกกำชับให้กลับมามาหาพระวจนะของพระเจ้า – "ไปค้นพระราชบัญญัติและถ้อยคำพยาน" หากผู้ใดกล่าวเรื่องอื่นนอกจากความจริงและคำสั่งต่างๆที่ถูกพบอยู่ในนั้น มันก็เป็น "เพราะในตัวเขาไม่มีแสงสว่างเสียเลย" ความมืดฝ่ายวิญญาณมีอยู่ทั่วอิสราเอลและยูดาห์เพราะพวกเขาได้ละเลยพระวจนะของพระเจ้า อิสยาห์เตือนว่าผู้ใดก็ตามที่ไม่พูดตาม *พระคัมภีร์* ก็เผยให้เห็นถึงความมืดฝ่ายวิญญาณในตัวพวกเขา คำกำชับให้แสวงหาพระราชบัญญัติและคำพยานยังมีอยู่จนทุกวันนี้

อสย 8:21-22

เพราะความมืดฝ่ายวิญญาณนั้นที่แพร่หลายไปทั่วยูดาห์และ

อิสราเอล ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเตือนให้ระวังวันที่มืดมิดเหล่านั้นซึ่งรอคอยอยู่ข้างหน้า เขาทั้งหลายจะผ่านแผ่นดินไปด้วยความระทมใจอันยิ่งใหญ่และด้วยความหิว และต่อมาเมื่อเขาหิว เขาจะเรียกร้องราคาและแข่งด่ากษัตริย์ของเขาและพระเจ้าของเขา และจะแหงนหน้าขึ้นข้างบน นี้

หมายความว่าวันนั้นกำลังจะมาเมื่อวงศ์วานของยาโคบจะผ่านไปทั่วแผ่นดินของตน “ด้วยความระทมใจอันยิ่งใหญ่และด้วยความหิว” ประโยคหลังนี้หมายความว่าพวกเขาจะผ่านไปทั่วแผ่นดินของตนอย่างทุกข์ลำบากและหิวโหย พวกเขาจะคับข้องใจอย่างหนัก (“เกรี้ยวกราด”) และถึงกับ “แข่งคำภักดิ์ริย์ของเขาและพระเจ้าของเขา” ในความจนตรอก สุดท้ายพวกเขาจะแหงนหน้ามองคูสวรรค์ “และฟ้าสวรรค์ที่อยู่เหนือศีรษะของท่านจะเป็นทองเหลือง และแผ่นดินที่อยู่ใต้ท่านจะเป็นเหล็ก” (พระราชบัญญัติ 28:23)

เมื่อไม่พบความช่วยเหลือที่นั่น 22 และจะมองดูที่แผ่นดินโลก และจะมองเห็นความทุกข์ใจและความมืด ความกลุ้มแห่งความแสนระทม และเขาจะถูกผลักไสเข้าไปในความมืดทึบ เมื่อการพิพากษาของพระเจ้าตกลงมายังทั้งสองวงศ์วานแห่งอิสราเอล แม้แต่แผ่นดินโลกเองก็จะออกผลเป็นความทุกข์ลำบากและวันทั้งหลายอันมืดมิด วัสดุสุดท้ายที่กล่าวว่าพวกเขาถูกผลักไสเข้าไปในความมืดทึบอาจหมายถึงความสิ้นหวัง วันมืดมิดเหล่านั้นแห่งการพิพากษาที่มีต่อวงศ์วานอิสราเอลกำลังจะมาแล้ว พวกมันยังมีอยู่มาจนถึงทุกวันนี้และจะไม่ถูกยกออกไปจนกว่าอิสราเอลหันมาหาพระเจ้าของเธอและพระเมสสิยาห์ของพระองค์ในการกลับใจใหม่

ภาพรวมของอิสยาห์ 9: พร้อมกับฉากหลังที่เป็นความมืดยิ่งนักแห่งการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์ มีแสงเรืองรองแห่งความหวังสำหรับอิสราเอล มันคือการประสูติของพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่จะเสด็จมานั้นของพวกเขา เนื้อหาตอนท้ายของบทนี้ย้อนกลับมาที่คำเตือนเรื่องการพิพากษาที่จะมานั้นของพระเจ้า

อสย 9:1-2 แม้วันทั้งหลายอันมืดมิดแห่งการพิพากษากำลังจะมา แต่กระนั้นแผ่นดินนั้นซึ่งอยู่ในความแสนระทมจะไม่กลัดกลุ้ม ในกาลก่อนพระองค์ทรงนำแคว้นเศบูลุนและแคว้นนัฟทาลีมาสู่ความดูหมิ่น แต่ในกาลภายหลังพระองค์จะทรงกระทำให้หนทางข้างทะเลแคว้นฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น คือ กาลิลีแห่งบรรดาประชาชาติ ให้เจิบปูดทรมานอย่างมาก ความแสนระทมที่ว่านี้อาจหมายถึงการรุกรานอาณาจักรฝ่ายเหนือจากทิศเหนือโดยทีกัททปีเอเส

อัครกษัตริย์แห่งอัสซีเรียในรัชกาลของเปคาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล ณ เวลานั้นกาลิลีและแผ่นดิน
ทั้งสี่แห่งนัฟทาลีถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย ดู 2 พงศกษัตริย์ 15:19-29 การรุกรานของอัสซีเรีย
มาจากทางทิศเหนือผ่านแคว้นเศบูลุนและแคว้นนัฟทาลีและแคว้นกาลิลี ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือ
คือว่าความทุกข์ใจที่วงศ์วานทั้งสองแห่งอิสราเอลได้ประสบมาจนถึงบัดนี้เทียบไม่ได้เลยกับสิ่ง
ที่จะเกิดขึ้น การพิพากษาที่รุนแรงมากกว่านั้นเยอะของพระเจ้ากำลังก่อตัวขึ้นที่ขอบฟ้าทางทิศ
เหนือ

แม้กระนั้น 2 คนชาติที่ดำเนินในความมืดได้เห็นความสว่างยิ่งใหญ่แล้ว บรรดาผู้ที่อาศัย
อยู่ในแผ่นดินแห่งแอมัจจูราห์ สว่างได้ส่องมาบนเขา ในการพิชิตอิสราเอลครั้งต่อๆมาตั้งแต่คน
อัสซีเรียจนถึงคนบาบิโลน ตั้งแต่คนเปอร์เซียจนถึงคนกรีกจนถึงคนโรมัน การรุกรานเหล่านั้น
มาจากทิศเหนือผ่านแคว้นกาลิลีทั้งสิ้น ไม่ต้องสงสัยเลยว่าคำพยากรณ์ตรงนี้กล่าวถึงการเสด็จมา
ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา แม้ทรงประสูติในเบธเลเฮม พระองค์ก็ทรงใช้ชีวิตและรับใช้ใน
แคว้นกาลิลีเป็นหลัก พื้นที่ส่วนนั้นของอิสราเอลซึ่งตกเป็นเป้าโจมตีตลอด (ที่ดำเนินในความ
มืด) จะเห็นความสว่างยิ่งใหญ่ แม้พวกเขาเป็นเส้นทางแห่งการรุกรานและการโจมตีอิสราเอล
("แผ่นดินแห่งแอมัจจูราห์") สักวันหนึ่งพระเจ้าจะทรงให้ความสว่างยิ่งใหญ่ส่องมาบนพวกเขา
การให้ความสว่างนั้นจะมาในรูปของพระองค์ผู้ทรงเป็นความสว่างของโลก

อสย 9:3-5 ขณะมองทะลุผ่านความมืดแห่งการพิพากษาที่จะมานั้น ผู้
พยากรณ์ท่านนี้ก็เห็นล่วงหน้าถึงสง่าราศีของวันแห่งพระเยโฮวาห์ที่จะมานั้น พระองค์ได้ทรงทวี
ชนในประชาชาตินั้นขึ้น พระองค์มิได้ทรงเพิ่มความชันบานของเขา เขาทั้งหลายเปรมปรีดีต่อ
พระพักตร์พระองค์ ดังด้วยความชันบานเมื่อฤดูเกี่ยวเก็บ ดังคนเปรมปรีดีเมื่อเขาแบ่งของริบมา
นั้นแก่กัน นักอธิบายพระคัมภีร์บางท่านเชื่อว่าคำว่า มิได้ถูกใส่เข้ามาอย่างไม่ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม
ก็ตามความหมายก็คือว่าวันนั้นกำลังจะมาเมื่อแม้ประชาชาติอิสราเอลจะถูกทวิให้มากขึ้น จะไม่มี
ความชันบานเพิ่มขึ้นเลย ความชันบานเดียวในแผ่นดินนั้นมาจากภายในและเกิดจากสาเหตุต่างๆ
ที่แฝงอยู่ภายใน: การเก็บเกี่ยวหรือการแบ่งเหยื่อที่ล่ามาได้

กระนั้นก็มีเหตุผลให้ชื่นชมยินดี 4 เพราะว่าแอกันเป็นภาระของเขาก็ดี ไม้พลองที่ตีว่า เขาก็ดี ไม้ตะบองของผู้บีบบังคับเขาก็ดี พระองค์จะทรงหักเสียด่างในวันของคนมีเดียน วันนั้น กำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะชื่นชมยินดีด้วยความชื่นบานใหญ่ยิ่งกับการเอาออกไปเสียซึ่งการตก เป็นชเลยต่างๆ การถูกบีบบังคับและการกระจัดกระจายไปของเธอ มันจะเป็นเหมือนตอนที่เกิด โอนคว่าคนมีเดียนในผู้วินิจฉัย 7:16-22 แน่แน่นอนว่าวันนั้นจะมาเมื่อพระองค์ผู้ทรงเป็นจอม กษัตริย์ทรงประทับพระบาทลงบนภูเขามะกอกเทศจากสวรรค์เพื่อสถาปนาอาณาจักรของ พระองค์จากเยรูซาเล็ม

5 เพราะการรบทั้งสิ้นของนักรบมีเสียงวุ่นวาย และเลือดลมที่เกลือกอยู่ในโลหิต แต่การ รบครั้งนี้จะถูกเผาเป็นเชื้อเพลิงใส่ไฟ หมอกแห่งสงครามและโลหิตแห่งการสู้รบมักนำสับสน และน่าตกใจกลัวบ่อยๆ แต่วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระองค์ผู้ทรงเป็นจอมกษัตริย์จะเสด็จกลับมา ใน “เปลวเพลิงจะลงโทษสนองคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า” (2 เศสะโลนิกา 1:8) ในวันนั้น “ท่านจะประหารคนชั่วด้วยคมแห่งริมฝีปากของท่าน” (อิสยาห์ 11:4) เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จ กลับมาในฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง พระองค์จะทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นจากการโจมตี และการรุกรานของสหประชาชาติภายใต้การนำของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ฤทธิ์เดชของพระเมส สลियाห์ถูกกล่าวถึงชัดเจนในสองข้อถัดไป

อสย 9:6-7 ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้ เรา และการปกครองจะอยู่ที่ป่าของท่าน และท่านจะเรียกนามของท่านว่า "ผู้ที่มีหัตถ์จรรย ที่ ปรีक्षा พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดานิรันดร์ องค์สันติราช" การช่วยอิสราเอลให้พ้นที่จะ มานั้นจะเป็นมาโดยพระบุตรอัครรยองค์นั้นที่จะประสูติ พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวกับที่จะ ประสูติจากหญิงพรหมจารีคนนั้นดังที่หมายเหตุไว้ในอิสยาห์ 7:14 พระบุตรองค์นี้จะทรงเป็น ของขวัญของพระเจ้าแก่อิสราเอล การเสด็จมาทั้งสองครั้งขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราถูกนำ เสนอ แน่แน่นอนว่าการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์ถูกกล่าวถึงตรงนี้พร้อมกับการประสูติและ การเสด็จมารับสภาพมนุษย์ของพระองค์ แต่จากนั้นกล้องโทรทรรศน์แห่งคำพยากรณ์ก็ชุมไปยัง การเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์เมื่อพระองค์จะทรงปกครองและครอบครองเหนือทั้งพิภพ

โลก น่าสนใจที่ว่าแค่สองแห่งในพระคัมภีร์ที่คำว่า *การปกครอง* ถูกพบคือในสองข้อนี้ การปกครองไม่ใช่แค่ของอิสราเอลเท่านั้นแต่ของทั้งโลกจะอยู่บนบ่าของพระองค์ในวันนั้น พระเยซูจะทรงครอบครองที่ใดก็ตามที่ดวงอาทิตย์ส่องถึง

จากนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็เริ่มบอกพระนามและชื่อเรียกต่างๆขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา บางคนได้พยายามที่จะรวม *ผู้ทรมห้ศจรรย* และ *ที่ปรึกษา* เข้าด้วยกัน นี่อาจเป็นไปได้เพราะว่าคำว่า *มห้ศจรรย* เป็นคำคุณศัพท์และ *ที่ปรึกษา* เป็นคำนาม อย่างไรก็ตามไม่มีคำถามเลยว่าพระนามของพระเยซูนั้นมห้ศจรรย นอกจากนี้พระองค์ยังทรงเป็นที่ปรึกษาผู้ยิ่งใหญ่ของเราด้วย นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงเป็น *พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์* ในพระองค์เองด้วย

ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ปรากฏชัดเจน ขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงมีชื่อว่า *พระบิดานิรันดร* ด้วย ความเป็นเอกภาพของเทวสภาพถูกสื่อตรงนี้ พระคริสต์และพระบิดาทรงเป็นองค์เดียวกัน พระบิดาทรงอยู่ในพระองค์ และพระองค์ทรงอยู่ในพระบิดา แม้มีความแตกต่างอย่างแน่นอนระหว่างพระบิดากับพระบุตร เราก็ไม่ได้ทำผิดที่จะเรียกพระบุตรว่าพระบิดา พระองค์หนึ่งทรงถูกพบในอีกพระองค์ สุดท้ายเด็กยอดเยี่ยมผู้นี้ที่จะเกิดมาจะถูกเรียกว่า *องค์สันติราช* สันติภาพจะยังไม่มีบนแผ่นดินโลกจนกว่าพระองค์เสด็จมาเพื่อปกครองและครอบครอง พระองค์ทรงเป็นผู้ริเริ่มไม่เพียงสันติสุขแห่งหัวใจเท่านั้น แต่สันติภาพของประชาชาติต่างๆและความสัมพันธ์ระหว่างนั้นด้วย

7 เพื่อการปกครองของท่านจะเพิ่มพูนยิ่งขึ้น และสันติภาพจะไม่มีที่สิ้นสุดเหนือพระที่นั่งของดาวิด และเหนือราชอาณาจักรของพระองค์ ที่จะสถาปนาไว้ และเชิดชูไว้ด้วยความยุติธรรมและด้วยความเที่ยงธรรม ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนนิรันดรกาล ความกระตือรือร้นของพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะกระทำการนี้ วลีแรก “เพื่อการปกครองของท่านจะเพิ่มพูนยิ่งขึ้น” มีความหมายว่า ‘ในเรื่องความยิ่งใหญ่แห่งการปกครองของพระองค์นั้น’ จะไม่มีที่สิ้นสุดเลย นอกจากนี้จะไม่มีที่สิ้นสุดสำหรับสันติภาพภายใต้การปกครองของพระเมสสิยาห์ด้วย พระองค์จะประทับบนพระที่นั่งของดาวิด นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าพระเยซูคริสต์จะทรงปกครองและ

ครอบครองจากเยรูซาเล็มและบัลลังก์มัทธิยี่แห่งอิสราเอล อาณาจักรของพระองค์จะถูกจัดระเบียบและถูกสถาปนาด้วยความยุติธรรม (การพิพากษา) และความชอบธรรม (ความเที่ยงธรรม) ตลอดไป ความยิ่งใหญ่แห่งอาณาจักรของพระองค์จะถูกทำให้สำเร็จด้วยความกระตือรือร้นขององค์พระผู้เป็นเจ้า

จะไม่มีสิ่งใดสำเร็จแบบครึ่งๆกลางๆหรือสุกๆดิบๆเกี่ยวกับอาณาจักรที่จะมานั้นและการปกครองขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเลย มันจะถูกกระทำด้วยความกระฉับกระเฉง ความร้อนรนและความกระตือรือร้นของพระองค์เอง มันจะบังคับการปกครองของมนุษย์ทั้งปวงเหมือนที่ดวงอาทิตย์สว่างกว่าดวงจันทร์

ออสย 9:8-12 หลังจากได้เห็นสง่าราศีของพระเมสสิยาห์ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็วกกลับมากล่าวคำพยากรณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับพระพิโรธที่จะมานั้นของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนที่มักกบฏของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้พระวณะไปต่ออัสยาโคบ และจะตกอยู่เหนืออิสราเอล 9 และประชาชนทั้งสิ้นจะรู้เรื่อง คือเอฟราอิมและชาวสะมาเรีย ผู้กล่าวด้วยความเยอหยิ่งและด้วยจิตใจของหอง 10 ว่า "ก่อนอิฐพังลงแล้ว แต่เราจะสร้างด้วยศิลาสลัก ต้นมะเดื่อถูกโค่นลง แต่เราจะใส่ต้นสิดาร์เข้าแทนไว้ในที่นั้น" อิสยาห์กล่าวชัดเจนว่าพระเจ้าได้ตรัสชัดเจนแก่อาณาจักรฝ่ายเหนือเมื่อนานมาแล้ว กระนั้นในความเยอหยิ่งของพวกเขาๆก็เยาะเย้ยคำเตือนของพระเจ้า พระเจ้าได้ทรงเตือนพวกเขาแล้วถึงการพิพากษาที่จะมา กระนั้นอิสราเอลผู้ของหองก็กล่าวว่าแม้โครงสร้างอาคารซึ่งเป็นก้อนอิฐและไม้ต้นมะเดื่อถูกโค่นลง พวกเขาก็จะสร้างขึ้นใหม่ด้วยศิลาสลักและไม้ต้นสิดาร์ อย่างหลังนี้มีขนาดใหญ่กว่าและแพงกว่า พวกเขาจึงเยาะเย้ยคำเตือนของพระเจ้าซึ่งถูกส่งมาโดยผู้พยากรณ์เหล่านั้น

อิสยาห์จึงเตือนอิสราเอล (อาณาจักรฝ่ายเหนือ) ว่า 11 พระเยโฮวาห์จึงทรงหนูนปฏิบัติของเรขึ้นมาสู่เขา และทรงกระตุ้นศัตรูของเขาให้ร่วมกัน 12 คือคนซีเรียทางข้างหน้าและคนฟีลิสเตียทางข้างหลัง และเขาจะอำปากออกกลืนอิสราเอลเสีย ถึงกระนั้นก็ดีพระพิโรธของพระองค์ก็ยังมีได้หันกลับ และพระหัตถ์ของพระองค์ยังเหยียดออกอยู่

เพื่อต่อสู้กับความโหดของอิสราเอล พระเจ้าจึงตรัสล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรงเอาเหล่าปฏิบัติของคณชีเรีย (นั่นคือ คนอัสซีเรีย) และรวมกำลังพลของคนเหล่านั้นกับเหล่าศัตรูของอิสราเอล – ประชาชาติซีเรียและคนฟิลิสเตีย – มาต่อสู้พวกเขา (แม้ขณะนั้นเรชินกษัตริย์แห่งซีเรียเป็นมิตรกับเปคาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล อีกไม่นานเรชินก็จะถูกคนอัสซีเรียฆ่าตายในการสู้รบและกองทัพคนซีเรียก็จะถูกเกณฑ์ให้เข้าร่วมในกองทัพของคนอัสซีเรียเพื่อที่จะถูกใช้ต่อสู้อิสราเอล) พระเจ้าจะทรงทำให้เกิดการเป็นพันธมิตรกันระหว่างศัตรูทั้งหลายของอาณาจักรฝ่ายเหนือเพื่อพิพากษาพวกเขา ด้วยการหยั่งรู้ล่วงหน้าแบบเป็นกลางร้าย ผู้พยากรณ์ท่านนี้เตือนว่า “ถึงกระนั้นก็ดีพระพิโรธของพระองค์ก็ยังมีได้หันกลับ และพระหัตถ์ของพระองค์ยังเหยียดออกอยู่” แม้พระเจ้าจะทรงเตือนอิสราเอลเช่นนั้น ความกริ้วของพระองค์ก็ยังไม่หายไป และพระหัตถ์แห่งการพิพากษาของพระองค์จะยังเหยียดออกต่อสู้ประชาชนที่มักกบฏของพระองค์อยู่เหมือนเดิม ดู อิสยาห์ 5:25, 7:17, 20 และ 10:4 พระเจ้ายังไม่เสร็จธุระกับการจัดการกับประชาชนของพระองค์ในพระพิโรธ

อสย 9:13-16 สาเหตุแห่งพระพิโรธของพระเจ้าถูกสาธยายเพิ่มเติม เพราะประชาชนมิได้หันมาหาพระองค์ผู้ทรงตีเขา มิได้แสวงหาพระเยโฮวาห์จอมโยธา แม้พระเจ้าจะทรงเตือนประชากรของพระองค์ในการพิพากษา พวกเขาก็ไม่ยอมกลับมาและแสวงหาพระองค์

14 พระเยโฮวาห์จึงจะทรงตัดหัวตัดหางออกเสียจากอิสราเอล ทั้งกิ่งก้านและต้นกกในวันเดียว วันนั้นกำลังใกล้เข้ามาอย่างรวดเร็วเมื่อพระเจ้าจะทรงพิพากษาทุกระดับชั้นของสังคมในอิสราเอล คำอธิบายเกี่ยวกับว่าหัวและหางนั้นคือผู้ใดถูกพบในข้อต่อไปนี้

15 ผู้ใหญ่และคนมีเกียรติคือหัว และผู้พยากรณ์ผู้สอนเท็จเป็นหาง ผู้นำของประชาชาติ นั้นถูกเปรียบว่าเป็นหัวของมัน การเรียกพวกผู้พยากรณ์เท็จว่าเป็นหางก็บอกเป็นนัยถึงความเหยียดหยามของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขา ดูเหมือนว่าวลีที่กล่าวถึง “กิ่งก้านและต้นกก” เป็นคำขยายความของหัวและหางที่ว่ามันั้น ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า **16** เพราะบรรดาผู้ที่นำชนชาตินี้ได้นำเขาให้หลง และบรรดาผู้ที่เขานำก็ถูกทำลาย อิสราเอลกำลังถูกนำไปสู่ความพินาศโดย

เหล่าผู้นำของพวกเขาเอง ความผิดพลาดต่างๆฝ่ายวิญญาณของแผ่นดินนั้นมาจากคนระดับบน
เหล่ากษัตริย์ที่ชั่วร้ายและพวกผู้พยากรณ์เท็จกำลังนำพวกเขาไปสู่หายนะของพวกเขา

ออสย 9:17-18 **ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะหาทรงเปรมปรีดีในคนหนุ่มของเขา**
ไม่ และจะมีได้ทรงมีพระกรุณาต่อคนกำพร้าพ่อหรือหญิงม่ายของเขา เพราะว่าทุกคนเป็นคน
หน้าซื่อใจคดและเป็นคนทำความชั่วและปากทุกปากก็กล่าวคำโหดเหี้ยม ถึงกระนั้นก็ดีพระพิโรธ
ของพระองค์ก็ยังมิได้หันกลับ และพระหัตถ์ของพระองค์ยังเหยียดออกอยู่ พระเจ้าไม่ทรงมี
ความยินดีเลยในพวกคนหนุ่มแห่งประชาชาตินั้น ตรงกันข้าม พระองค์จะไม่ทรงมีความเมตตา
ต่อพวกเขาเลย – แม้แต่พวกคนกำพร้าพ่อและหญิงม่าย พวกเขาทุกคนเป็นคนหน้าซื่อใจคดและ
คนทำความชั่ว พวกเขาทุกคนพูดด้วยปากที่เลวทราม ดังนั้นพระพิโรธของพระเจ้าจึงมีต่อ
ประชาชนของพระองค์เองต่อไป พระหัตถ์แห่งการพิพากษาของพระองค์ยังอยู่เหมือนเดิมและ
จะยังต่อสู้อิสราเอลอยู่ต่อไป

18 เพราะความชั่วก็ไหม้เหมือนไฟไหม้ มันจะผลาญทั้งหนามย่อยและหนามใหญ่ มันจะ
จุดไฟเข้าที่ป่าทึบ และป่าทึบก็จะม้วนขึ้นข้างบนเหมือนควันเป็นลูกๆ เหมือนไฟที่ไหม้ในวัชพืช
ก่อน และจากนั้นก็ลามขึ้นไปบนต้นไม้ทั้งหลายซึ่งก่อให้เกิดไฟป่าใหญ่โต การพิพากษาที่จะมา
เหนือแผ่นดินนั้นก็จะเป็นแบบเดียวกัน ความชั่วของประชาชนเหล่านั้นจะนำพระพิโรธของพระเจ้า
ลงมาถึงระดับของพวกเขา จากนั้นก็ลุกลามไปทั่วแผ่นดินนั้นจุดไฟไหม้ใหญ่โต

ออสย 9:19-21 **แผ่นดินนั้นก็มืดไปโดยเหตุพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จอมโยธา**
ประชาชนก็จะเหมือนเชื้อเพลิง ไม่มีคนใดจะไว้ชีวิตที่ห้องของตน ควันแห่งพระพิโรธของ
พระเจ้าจะทำให้แผ่นดินนั้นมีคมัว นอกจากนี้ ประชาชนแห่งอิสราเอลเองก็จะเป็นเชื้อเพลิง
สำหรับไฟนั้นด้วย นี่บอกเป็นนัยว่าในพระพิโรธที่จะมาเหนือแผ่นดินนั้น ฟืน้องทั้งหลายจะลุก
ขึ้นต่อสู้กันและกันเพื่อแย่งชิงอาหารเล็กน้อยที่ยังเหลืออยู่ 20 เขาจะฉวยได้ทางขวา แต่ยังหวอยู่
เขาจะกินทางซ้าย แต่ก็ยังไม่อิ่ม ต่างก็จะกินเนื้อแขนของตนเอง นี่สื่อถึงความจนตรอกและความ
อดอยากอันเกิดจากการสงคราม การกัณการอาหารและความอดอยากจะรุนแรงจนถึงขนาดที่ว่า

คนที่เป็ญญาคักันจะต่อสู้อันและกันอย่างสิ้นหวังเพื่อแยงชิงอาหารเล็กน้อยที่ตนพอจะหาได้ นีถึงขึ้นบอกเป็นนัยถึงการกินเนื้อคนด้วยเพราะความอดอยากอันเกิดจากสงคราม

นอกจากนี้ 21 มนัสเสห์กินเอฟราอิม เอฟราอิมกินมนัสเสห์ และทั้งคู่ก็สู้กับยูดาห์ ถึงกระนั้นก็ดีพระพิโรธของพระองค์ก็ยังมีได้หันกลับ และพระหัตถ์ของพระองค์ยังเหยียดออกอยู่ พระเจ้าจะไม่เพียงพิพากษาฝ่ายเหนือ (มนัสเสห์และเอฟราอิม) เท่านั้น แต่พระองค์จะทรงใช้อาณาจักรฝ่ายเหนือเพื่อตีสอนยูดาห์ด้วย การสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้ถูกพบใน 2 พงสาวดาร 28:5-8 ที่อาณาจักรฝ่ายเหนือเอาชนะอาหัสกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้อย่างราบคาบ แม้กระนั้นพระหัตถ์แห่งการพิพากษาของพระเจาก็ยังต่อสู้อิสราเอลและยูดาห์อยู่เหมือนเดิม พระพิโรธของพระเจ้ายังเผาไหม้อยู่

ภาพรวมของอิสยาห์ 10: บทถัดไปนี้ของอิสยาห์นำเสนอคำเตือนเพิ่มเติมถึงยูดาห์ จากนั้นจุดสนใจก็เปลี่ยนไปยังการบอกล่วงหน้าถึงการพิพากษาที่มีต่ออัสซีเรีย จากนั้นจุดสนใจก็ขุมไปยังวันแห่งพระเยโฮวาห์และพวกยิวที่เหลืออยู่ในแผ่นดินนั้น ในช่วงยุคเจ็ดปี สุดท้ายกำหนดการของการรุกรานยูดาห์โดยคนอัสซีเรียถูกนำเสนอแม้บางท่านคิดว่ามันมีลักษณะเป็นอวสานกาลก็ตาม

อสย 10:1-2 บทนี้ขึ้นต้นด้วยวิบัติหนึ่งที่มีต่อความบาปของยูดาห์ วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ออกกฎหมายอธรรม และแก่ผู้เขียนที่เขียนแต่การบีบบังคับเรื่อยไป พวกผู้นำระดับกลางของประชาชาตินั้นถูกกล่าวโทษ ส่วนหนึ่งก็เพราะการออกกฎหมายและประกาศิตต่างๆซึ่งไม่เพียงเป็นภาระหนักเท่านั้น แต่ยังอยู่ติธรรมด้วย กล่าวอย่างเจาะจงก็คือพวกเขาแสวงหา 2 เพื่อหันคนขัดสนไปจากความยุติธรรม และปล้นสิทธิของคนจนแห่งชนชาติของเราเสีย เพื่อว่าหญิงม่ายจะเป็นเหยื่อของเขา และเพื่อเขาจะปล้นคนกำพร้าพ่อเสีย ยูดาห์ไม่เพียงหัน ไปฟังการนับถือรูปเคารพเท่านั้น แต่คนเหล่านั้นที่มีอำนาจก็เกี่ยวไปน้อ โกงคนยากจน เหล่าหญิงม่ายและคน

กำพร้าพ่อแห่งแผ่นดินนั้น กระบวนการยุติธรรมก็ฉ้อฉล โดยเฉพาะต่อคนเหล่านั้นที่มีฐานะ
ต่ำต้อย

อสย 10:3-4 เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงเตือนว่า พวกเจ้าจะกระทำอย่างไรใน
วันแห่งการลงอาญา และในการกวาดล้างซึ่งจะมาจากที่ไกล เจ้าจะหนีไปพึ่งใคร และเจ้าจะฝาก
สง่าราศีของเจ้าไว้ที่ไหน คำที่แปลว่า การลงอาญา (การเย็บมเย็บน) (เบคอคคอว์) มีความหมาย
ว่าการพิพากษาในบริบทนี้ ยูดาห์ได้ประพฤติน้อฉลและอยุติธรรมและบัดนี้พระเจ้าก็ตรัสถามว่า
‘พวกเจ้าจะทำอย่างไรเมื่อพวกเจ้าถูกพิพากษา’ พระองค์ทรงถามแบบไม่ต้องการคำตอบว่า ‘พวก
เจ้าจะหันไปขอความช่วยเหลือที่ไหน’ การพิพากษานั้นจะมาจากที่ไกล ทั้งบริบทในทันทีและ
ประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงใช้คนอัสซีเรียเพื่อตีสอนยูดาห์เพราะความบาปของ
พวกเขา

ยิ่งกว่านั้นพระเจ้าทรงเตือนว่า 4 ปราศจากเราพวกเขาจะกราบลงอยู่กับนักโทษ เขาจะล้ม
ลงในหมู่พวกคนที่ถูกฆ่า ปราศจากการปกป้องคุ้มครองของพระเจ้า ยูดาห์จะถูกทำให้ต่ำลงกว่า
กระทั่งพวกนักโทษ เหล่าคนตายของการสู้รบต่างๆที่จะมานั้นจะล้มทับพวกเขา ดังที่หมายเหตุ
ไว้แล้วก่อนหน้านี้ ผู้พยากรณ์ท่านนี้เตือนอีกว่า ถึงกระนั้นก็ดีพระพิโรธของพระองค์ก็ยังมิได้
หันกลับ และพระหัตถ์ของพระองค์ยังเหยียดออกอยู่ พระพิโรธของพระเจ้ายังจะมาต่อสู้อยู่
อยู่เหมือนเดิม

อสย 10:5-6 การพิพากษาจากที่ไกลนั้นจะมาทางกองทัพคนอัสซีเรีย โอ ชาว
อัสซีเรียเอ๋ย ผู้เป็นตะบองแห่งความกริ้วของเรา และไม้พลองในมือของเขาคือความกริ้วกราด
ของเรา พระเจ้าตรัสชัดเจนมากกว่าพระองค์กำลังจะใช้กองทัพอัสซีเรียเพื่อเป็น ไม้เรียวแห่งการ
ตีสอนต่อประชาชนที่บาปหนาของพระองค์ คือ ยูดาห์ เมื่อคนอัสซีเรียรุกรานยูดาห์ อาวุธเหล่า
นั้นในมือของพวกเขาจะเป็นอาวุธแห่งความกริ้วกราดของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขา

พระเจ้าทรงเตือนผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่า 6 เราจะใช้เขาไปสู้ประชาชาติอันหน้าซื่อใจคด
เราจะบัญชาเขาให้ไปสู้ชนชาติที่เรารู้ว ไปเอาของริบและฉวยเหยื่อและให้เหยียบย่ำลงเหมือน

เหยียบเลนในถนน เกรงว่าจะมีคำถามใดๆ พระเจ้าจึงตรัสชัดเจนว่าพระองค์จะทรงใช้กษัตริย์อัสซีเรียมาต่อสู้ “ประชาชาติอันหน้าซื่อใจคด” ประชาชาตินั้นคือยูดาห์ ยูดาห์คือเป้าแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ดังนั้นคนอัสซีเรียจึงจะรุกราน พิชิตปล้นแผ่นดินนั้น และเหยียบย่ำยูดาห์ดุจโคลนในท้องถนน การตีสอนแห่งพระพิโรธของพระเจ้ากำลังใกล้เข้ามาแล้ว แม้กษัตริย์เฮเซคียาห์ดำเนินตามทางของพระเจ้า ประชาชาติที่อยู่ใต้ปกครองของเขาก็ไม่ได้เป็นแบบนั้น

อสย 10:7-11 อย่างไรก็ตาม คนอัสซีเรียก็ไม่เข้าใจว่าตนกำลังถูกพระเจ้าใช้อยู่ แต่เขามีได้ตั้งใจอย่างนั้น และจิตใจของเขาก็มิได้คิดอย่างนั้น แต่ในใจของเขาคิดจะทำลาย และตัดประชาชาติเสียมิใช่น้อย เหตุจูงใจของคนอัสซีเรียคือ ที่จะพิชิตประชาชาติให้เยอะที่สุดเท่าที่พวกเขาจะทำได้ เหตุจูงใจของพวกเขาคือ การพิชิต 8 เพราะเขาพูดว่า "ผู้บังคับบัญชาของข้าเป็นกษัตริย์หมดมิใช่หรือ 9 เมืองกาลโนก็เหมือนเมืองการเคมิซมิใช่หรือ เมืองฮามัทก็เหมือนเมืองอารบัดมิใช่หรือ เมืองสะมาเรียก็เหมือนเมืองดามัสกัสมิใช่หรือ ความโอหังของกษัตริย์อัสซีเรียปรากฏชัดเจน ผู้พยากรณ์ท่านนี้บันทึกคำโอ้อวดต่างๆของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย (อาจเป็นเซนนาเคอริบ) คนอัสซีเรียได้เหยียบย่ำนครรัฐการเคมิซอย่างง่ายดาย พวกเขาทำเช่นนั้นด้วยต่อเมืองกาลโน ซึ่งเป็นนครหนึ่งในบาบิโลเนีย เช่นเดียวกัน พวกเขาไม่ประสบความสำเร็จเลยในการพิชิตเมืองอารบัดในซีเรียตอนเหนือเหมือนกับที่พวกเขาได้ปล้นเมืองฮามัทซึ่งเป็นอีกนครหนึ่งของซีเรีย ขณะที่จักรวรรดิของพวกเขาขยายออกไปทางทิศใต้ พวกเขาก็พิชิตเมืองดามัสกัส จากนั้นก็เมืองสะมาเรียในปี 722 ก่อน ค.ศ. เซนนาเคอริบไม่อาจเลยที่จะพูดโอ้อวดเรื่องการพิชิตนครต่างๆของตน นี่บอกเป็นนัยว่ายูดาห์และเยรูซาเล็มเป็นรายต่อไป

เขายังโอ้อวดอีกว่า 10 เหมือนอย่างมือของเราไปถึงบรรดาราชอาณาจักรของรูปเคารพ ซึ่งรูปเคารพแกะสลักของเขานั้นใหญ่กว่าของเยรูซาเล็มและสะมาเรีย 11 เราก็คจะไม่ทำแก่เยรูซาเล็มกับรูปเคารพของเขาดอกหรือ ดังที่เราได้ทำแก่สะมาเรียและรูปเคารพของเขา" เซนนาเคอริบโอ้อวดว่าตนได้เหยียบย่ำอาณาจักรต่างๆที่ปล่อยตัวไปกับการนับถือรูปเคารพ นอกจากนี้คุณภาพและปริมาณของรูปเคารพของประชาชาติเหล่านั้นก็เหนือกว่าการนับถือรูปเคารพของเยรูซาเล็มและสะมาเรีย เซนนาเคอริบเข้าใจน้อยจริงๆเกี่ยวกับคำกล่าวโทษของตนที่มีต่อรัฐฮีบรู

ทั้งสองนั้น เขาเยาะเย้ยลักษณะเฉพาะตัวของการนับถือรูปเคารพของพวกเขา แต่แม้แต่ประชาชนชาติทั้งหลายที่นับถือพระต่างดาวแห่งภูมิภาคนั้นก็ตระหนักดีถึงการนมัสการรูปเคารพที่ได้ก่อตัวขึ้นแล้วในทั้งสะมาเรีย (อาณาจักรฟายเหนือ) และยูดาห์ (อาณาจักรฟายใต้)

ประมาณเก้าปีก่อนหน้านั้น คนอัสซีเรียได้ยึดอาณาจักรฟายเหนือของอิสราเอล (สะมาเรีย) บัดนี้เยรูซาเล็มจะเป็นรายต่อไป ความโอหังของคนอัสซีเรียปรากฏชัดเจน ถึงกระนั้นพระเจ้าก็จะทรงใช้พวกเขาเพื่อทดสอบประชาชนของพระองค์ ความรู้เกี่ยวกับการนับถือรูปเคารพของพวกเขาโดยคนอัสซีเรียเป็นคำกล่าวโทษในตัวเอง

อสย 10:12 กระนั้น พระเจ้าก็ตรัสชัดเจนว่าแม้พระองค์จะทรงทดสอบประชากรของพระองค์โดยคนอัสซีเรีย วันของพวกเขาก็กำลังจะมา ต่อมาเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำเร็จพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์ที่ภูเขาศิโยนและที่เยรูซาเล็มแล้ว เราจะทรงลงทัณฑ์แก่ผลแห่งจิตใจองหองของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และสง่าราศีแห่งตายโสของเขา พระเจ้าตรัสชัดเจนมากกว่าหลังจากที่พระองค์ทรงใช้คนอัสซีเรียเพื่อทดสอบยูดาห์แล้ว พระองค์จะทรงลงโทษความยโสและความโอหังของเซนนาเคอริบ พระเจ้าจะทรงใช้คนอัสซีเรียเพื่อพิพากษาความบาปของเยรูซาเล็ม แต่เพราะความโอหังและความชั่วของพวกเขา คนอัสซีเรียก็จะถูกพระเจ้าพิพากษาเช่นกัน

อสย 10:13-14 ผู้พยากรณ์ท่านนี้บันทึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับความโอหังของอัสซีเรีย เพราะเขาว่า "ข้าได้กระทำการนี้ด้วยกำลังมือของข้า และด้วยสติปัญญาของข้า เพราะข้ามีความเข้าใจ ข้าได้รู้เขตแดนของชนชาติทั้งหลาย และได้ปล้นทรัพย์สมบัติของเขา ข้าได้โยนบรรดาชาวเมืองลงมาอย่างคนกล้าหาญ 14 มือของข้าได้ฉวยทรัพย์สมบัติของชนชาติทั้งหลายเหมือนฉวยรังนก และอย่างคนเก็บไข่ซึ่งละทิ้งไว้ ข้าก็รวบรวมแผ่นดินโลกทั้งสิ้นตั้งนั้นแหละ และไม่มีผู้ใดขยับปีกมาปก หรืออ้าปากหรือร้องเสียงจ้อกแจ้ก" กษัตริย์อัสซีเรียมีใจสิ้นไปด้วยความเยอหยิ่งและความโอหัง เขาโอ้อวดว่าด้วยพลังกำลังและสติปัญญาของเขาเอง เขาได้เหยียบย่ำประชาชาติอื่นๆซึ่งรวมถึงสะมาเรียด้วย ในกรณีหลังนี้ เขาน่าจะทราบมาว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรง

อนุญาตให้เขาพิชิตอิสราเอลเพื่อพิพากษาพวกเขา กระนั้นเขาก็ไม่ถวายสง่าราศีหรือความดีความชอบแก่พระเจ้าสำหรับความสำเร็จของตนเลย

ออสย 10:15 ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเตือนว่า ขวานจะคุยข่มคนที่ใช้มันสกัดนั้น หรือ หรือเลื่อยจะทะนงตัวเหนือผู้ที่ใช้มันเลื่อยนั้นหรือ เหมือนกับว่าตะบองจะยกผู้ซึ่งถือมันขึ้นตี หรืออย่างไม้พลองจะยกตัวขึ้นเหมือนกับว่ามันไม่ทำด้วยไม้ ในคำถามเป็นชุดแบบไม่ต้องการคำตอบ (คำถามที่คำตอบของมันชัดเจนอยู่แล้ว) ผู้พยากรณ์ท่านนี้เปรียบกับเครื่องมือหลายชนิดที่ไอ้พวกตัวมันเองต่อเจ้าของๆมัน มันไม่ใช่ขวานแต่เป็นความชำนาญของคนฝ่าฟันที่ทำให้ขวานนั้นมีประสิทธิภาพ นี่เป็นความจริงด้วยสำหรับเลื่อยอันหนึ่งหรืออาวุธชิ้นหนึ่ง ด้วยความโง่เขลาแบบเดียวกันนั้น กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็กำลังไอ้พวกตัวเขาเองต่อพระเจ้า

พระเจ้ากำลังใช้เขาเป็นไม้เรียวเพื่อตีสอนประชากรของพระองค์ อย่างไรก็ตาม กษัตริย์อัสซีเรีย (บางทีอาจรู้เรื่องนั้นด้วยซ้ำ) ก็ยังไอ้พวกเรื่องอำนาจของตนอย่างโอหังต่อไป การที่เขาทำเช่นนั้น มันก็ทำให้เขาตกอยู่ในภาวะที่เสี่ยงอันตรายมากๆ พระเจ้าจะทรงเล่นงานเขาในไม่ช้า

ออสย 10:16-19 ด้วยการมคมคายแบบกวี อิสยาห์เขียนถึงการที่พระเจ้าจะทรงพิพากษาคณอัสซีเรีย ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาจะทรงให้โรคผอมแห้งมาในหมู่พวกคนอ้วนพีของเขา ภายใต้เกียรติของเขาจะมีการไหม้ใหญ่โตเหมือนอย่างไฟไหม้ การพิพากษาของพระเจ้าจะตกลงเหนืออัสซีเรียในไม่ช้า ความมั่งคั่งของมันจะผ่ายผอมในไม่ช้าและสง่าราศี (ที่คิดว่ามี) ของชนนาเคอริบจะเปลี่ยนเป็นไฟที่ทำลายล้างอยู่ภายในนั้น

17 ความสว่างแห่งอิสราเอลจะเป็นไฟ และองค์บริสุทธิ์ของท่านจะกลายเป็นเปลวเพลิง และจะเผาและกินหนามใหญ่และหนามย่อยของเขาเสียในวันเดียว ด้วยการเขี่ยหยันแบบจงใจ ผู้พยากรณ์ท่านนี้บอกล่วงหน้าเพิ่มอีกถึงหายนะที่ใกล้จะเกิดแก่คนอัสซีเรีย ขณะที่กษัตริย์แห่งอัสซีเรียรื่นเริงอยู่ในสง่าราศีที่คิดว่าเป็นของตน พระองค์ผู้ทรงเป็นสง่าราศีแห่งอิสราเอลจะกลายเป็นเพลิงซึ่งจะเผาผลาญเขา การเอ่ยถึง “หนามใหญ่และหนามย่อย” ของเขาอาจหมายถึงกองทัพ

อัสซีเรีย พวกเขาถูกทำลายในคืนเดียวจริงๆ โดยทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าดังที่มีบันทึกไว้
ใน 2 พงศกัศตรีย์ 19:35

ผู้พยากรณ์ท่านนี้ขยายความเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพ่ายแพ้ครั้งนี้โดยหมายเหตุ
ว่า **18** พระองค์จะทรงผลาญสง่าราศีแห่งป่าของเขาและแห่งสวนผลไม้ของเขา ทั้งจิตวิญญาณ
และร่างกาย และจะเป็นเหมือนเวลาผู้ถือธงอ่อนเปลี้ยลงไป **19** ต้นไม้แห่งป่าของเขาจะเหลือน้อย
เต็มที จนเด็กๆจะเขียนลงได้ ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่า หลังจากพระเจ้าทรงพิพากษาคนอัส
ซีเรียเสร็จแล้ว พวกเขาจะถูกทำให้พ่ายแพ้อย่างย่อยยับ พวกเขาจะเป็นเหมือนกองทัพหนึ่งที่ผู้นำ
ของมัน ได้ยอมแพ้เสียแล้ว พวกเขาจะเป็นเหมือนป่าๆหนึ่งที่มีต้นไม้เหลืออยู่น้อยเสียจนแม้แต่
เด็กเล็กๆคนหนึ่งก็นับต้นไม้เหล่านั้นที่ยังตั้งอยู่ได้ แม้พระเจ้าจะทรงใช้คนอัสซีเรียเพื่อทดสอบยู
ดาห์ วันนั้นก็จะมาหลังจากนั้นในไม่ช้าเมื่อพระองค์จะทรงพิพากษาคนอัสซีเรีย ความโอหังและ
ความชั่วของพวกเขาร้องขอมันเอง

ออสย 10:20-21 จุดสนใจของบทนี้เปลี่ยนแปลงอย่างมหาศาล คราวนี้พระเจ้าผ่าน
ทางผู้พยากรณ์ท่านนี้เปลี่ยนความสนใจของพระองค์กลับไปที่ยูดาห์ ดังที่เนื้อหาส่วนนี้จะค่อยๆ
เผยให้เห็น เห็นได้ชัดว่าการสำเร็จจริงของมันเป็นระยะยาวในวันแห่งพระเยโฮวาห์ ทั้งสองวงศ์
วานของอิสราเอลจะถูกกวาดต้อนไปจากแผ่นดินนั้น อาณาจักรฝ่ายเหนือถูกกวาดต้อนไปแล้ว
การกระจัดกระจายไปของยูดาห์จะเกิดขึ้นในอีกหนึ่งศตวรรษต่อมา กระนั้นการกลับมาของพวก
เขาในความชอบธรรมก็ถูกบอกล่วงหน้าตรงนี้

ต่อมาในวันนั้น คนอิสราเอลที่เหลืออยู่ และคนที่รอดหนีไปแห่งวงศ์วานของยาโคบ จะ
ไม่พึ่งผู้ที่ติเขาอีก แต่จะพักพิงที่พระเยโฮวาห์ องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล โดยความจริง วันนั้น
กำลังจะมาเมื่อ “คนอิสราเอลที่เหลืออยู่” จะไม่พึ่งพาเหล่าคนที่จับพวกเขาเป็นเชลยอีกต่อไป วลี
ที่กล่าวถึง “วันนั้น” อาจหมายถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ที่จะมานั้น (คำที่แปลว่า พึง (ชอว์อัน) มี
ความหมายว่าไว้วางใจหรือพึ่งพา) ไม่ว่าจะเป็นการกวาดต้อนไปเป็นเชลยโดยคนอัสซีเรีย
สำหรับอาณาจักรฝ่ายเหนือหรือการกวาดต้อนไปเป็นเชลยโดยคนบาบิโลนที่จะมานั้นสำหรับยู

ดาห์ พวกยิวก็ต้องจำใจฟังพาดคนเหล่านั้นที่จับพวกเขาเป็นเชลยเพื่อที่จะเอาชีวิตรอด อย่างไรก็ตาม วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพวกเขาจะฟังพาดองค์พระผู้เป็นเจ้า “ในความจริง” อีกครั้ง นีบอกเป็นนัยว่าคนอิสราเอลที่เหลื่ออยู่สักวันหนึ่งจะกลับมาหาพระเยโฮวาห์ไม่เพียงในความเชื่อเท่านั้นแต่ในความจริงด้วย จนถึงทุกวันนี้มันยังไม่เคยถูกทำให้สำเร็จจริงเลย แม้พวกยิวอยู่ในแผ่นดินของตนแล้ววันนี้ พวกเขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นในความเชื่อหรือในความจริงตามพระคัมภีร์ แต่วันนั้นจะมาอย่างแน่นอน

ในวันนั้น 21 ส่วนคนที่เหลื่ออยู่จะกลับมายังพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ คือคนที่เหลื่ออยู่ของยาโคบ แม้มีการสำเร็จจริงบางส่วนของคำพยากรณ์นี้ในสมัยเอสราและเนหะมีย์ การสำเร็จจริงในที่สุดนั้นก็เกิดขึ้นในอนาคต ตั้งแต่การถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยของพวกเขา อิสราเอลก็ยังไม่เคยกลับมาหาพระเจ้าของเธอในความเชื่อและความจริงเลย กระนั้นมันจะเกิดขึ้นในสมัยวันแห่งพระเยโฮวาห์

อสย 10:22-23 ผู้พยากรณ์ท่านนี้นำเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้
อิสราเอลเอ๋ย เพราะแม้ว่าชนชาติของเจ้าจะเป็นดังเม็ดทรายในทะเล คนที่เหลื่ออยู่ท่านนั้นจะกลับมา การเผาผลาญซึ่งกำหนดไว้แล้วจะสิ้นหลามไปด้วยความชอบธรรม ดังที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้กับอับราฮัมในปฐมกาล 22:17 เชื้อสายของเขามากเหมือนทรายแห่งท้องทะเล อย่างไรก็ตาม เฉพาะพวกเขาที่เหลื่ออยู่ท่านนั้นจะกลับมายังแผ่นดินแห่งมรดกของตน คำที่แปลว่า การเผาผลาญ (*คิลตอว์โยน*) มีความหมายว่า ‘ความสำเร็จครบถ้วน’ หรือ ‘การสำเร็จจริง’ ความหมายก็คือว่า การสำเร็จจริงในที่สุดของการกลับมาของคนอิสราเอลยังแผ่นดินของตนจะเกิดขึ้นในความชอบธรรม อันที่จริง มันจะเปี่ยมล้นไปด้วยความชอบธรรม ไม่มีคำถามเลยว่าคำพยากรณ์นี้ยังไม่ถูกทำให้สำเร็จจริงทั้งหมด แม้พวกยิวกลับมาแล้วภายใต้เอสราและเนหะมีย์ สมัยนั้นก็ยังมีความบาปและความไม่ชอบธรรมในหมู่ประชาชนอยู่ การกลับมาของพวกเขายังแผ่นดินนั้นในศตวรรษที่ยี่สิบแน่นอนว่าไม่ใช่ในความชอบธรรม อย่างไรก็ตาม เมื่อคำพยากรณ์นี้ถูกทำให้สำเร็จจริงในที่สุดในวันแห่งพระเยโฮวาห์ การกลับมาของพวกเขาจะเปี่ยมล้นไปด้วยความชอบธรรม

23 เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจอมโยธาจะทรงกระทำให้การเผาผลาญนั้นสิ้นสุดลงตามที่กำหนดไว้แล้วในท่ามกลางแผ่นดินทั้งสิ้น (พระนาม องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรงตัวก็คือ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเยโฮวาห์) พระเจ้าเองจะทรงทำให้คำพยากรณ์นี้สำเร็จในแผ่นดินทั้งสิ้นที่ทรงสัญญาไว้ต่ออิสราเอล นั่นก็ยังไม่สำเร็จจริงทั้งหมดเช่นกัน อิสราเอลไม่เคยครอบครองแผ่นดินทั้งสิ้นที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้แก่อับราฮัมตั้งแต่สมัยของดาวิดและซาโลมอน อย่างไรก็ตามเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา สิ่งที่ถูกสัญญาไว้นั้นจะถูกทำให้สำเร็จ

อสย 10:24-25 คราวนี้พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ทรงทำให้เรื่องราวทั้งหมดกระจ่างแจ้งแก่ยูดาห์ ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้ว่า "โอชนชาติของเราเอ๋ย ผู้อยู่ในศิโยน อย่างกลัวคนอัสซีเรีย เขาจะตีเจ้าด้วยตะบองและจะยกไม้พลองของเขาขึ้นสู้เจ้าอย่างทีในอียิปต์ พระเจ้าทรงใช้อิสยาห์เพื่อแจ้งแก่ยูดาห์ (ประชาชนของพระองค์ที่อาศัยอยู่ในศิโยน) ว่าอย่างกลัวคนอัสซีเรีย ฝ่ายหลังจะโจมตีพวกเขาอย่างแน่นอน พระเจ้าจะทรงอนุญาตให้พวกเขาตีสอนยูดาห์

แต่ 25 เพราะอีกสักหน่อยเท่านั้น แล้วความกริ้วนั้นจะสิ้นสุด และความโกรธของเราจะมุ่งตรงที่การทำลายเขา แม้ยูดาห์จะถูกตีสอนโดยกองทัพที่มารุกรานของอัสซีเรียขณะที่คนเหล่านั้นพิชิตกรุงต่างๆที่อยู่รอบนอกของอาณาจักรนั้น มันก็จะกินเวลาไม่นาน พระเจ้าจะทรงเข้าแทรกแซงผ่านทางคำวิงวอนของเฮเซคียาห์และอิสยาห์และจะทรงไว้ชีวิตเยรูซาเล็ม นอกจากนี้เมื่อพระองค์ทรงจัดการเสร็จสิ้นแล้ว กองทัพอัสซีเรียก็จะถูกทำลาย นี่หมายถึงทหารอัสซีเรีย 185,000 นายนั้นที่ถูกฆ่าตายในคืนเดียวโดยทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ดู 2 พงศกัณฑ์ 19:35

อสย 10:26-27 นอกจากนี้ และพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงเหวี่ยงแค้นมาสู่เขา ดังที่พระองค์ทรงโจมตีคนมีเดียน ณ คีลาโอเรบ และไม้พลองของพระองค์ที่เคยอยู่เหนือทะเล พระองค์จะทรงยกขึ้นอย่างทีในอียิปต์ แม้พระเจ้าจะทรงอนุญาตให้คนอัสซีเรียตีสอนยูดาห์ พระเจ้าเองก็จะทรงเหวี่ยงแค้นเพื่อจัดการกับเซนนาเคอริบ มันจะเป็นเหมือนตอนที่กิเดโอน

ทำลายคนมีเดียนตามที่บันทึกไว้ในผู้วินิจฉัย 7:19-25 และเหมือนกับที่ไม้เท้าของโมเสสถูกยกขึ้นเหนือทะเลแดง โดยให้การช่วยให้พ้นจากอียิปต์ พระเจ้าก็จะทรงช่วยยูดาห์ให้พ้น

27 และต่อมาในวันนั้นภาระของเขาคือจะพรวดไปจากบ่าของเจ้า และแอกของเขาจะถูกทำลายเสียจากคอของเจ้า และแอกนั้นจะถูกทำลายเพราะเหตุการเจิม" คนอัสซีเรียที่เป็นภัยคุกคามจะถูกทำลายในไม่ช้า – แอกของพวกเขาจะถูกเอาออกไปจากยูดาห์ การเอ่ยถึง “การเจิม” ตรงนี้มีความหมายตรงตัวว่าน้ำมัน (มะกอกเทศ) นี่เป็นน้ำหอมที่ใช้สำหรับการเจิม บางคนคิดว่านี่ที่สุดแล้วก็หมายถึงพระเมสสิยาห์ อย่างไรก็ตามในบริบทนี้ มันอาจหมายถึงคำอธิษฐาน อ่อนวอนของเฮเซคียาห์เพื่อขอการช่วยให้พ้นของพระเจ้า ดู 2 พงศกษัตริย์ 19:14-19 พระเจ้าทรงเจิมคำอธิษฐานของเขาอย่างชัดเจนด้วยคำตอบซึ่งมาในทันทีและเปี่ยมด้วยพลัง ดู 2 พงศกษัตริย์ 19:20-34

อสย 10:28-32 บางท่านโดยเฉพาะ C.I. Scofield พยายามที่จะประยุกต์ใช้ข้อความตอนนี้กับเหตุการณ์ต่างๆในยุคสุดท้าย และโดยเฉพาะกับการรุกรานอิสราเอลโดยปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ในช่วงยุคเจ็ดปี มันพอจะนึกภาพออกว่านี่อาจมีการประยุกต์ใช้อยู่บ้างเมื่อถึงตอนนั้น อย่างไรก็ตาม บริบทในทันทีเรื่องการรุกรานของอัสซีเรียในสมัยของเฮเซคียาห์ก็ดูเหมือนเป็นไปได้มากกว่า

เขาได้มาถึงอัยยาทแล้ว เขาได้ข้ามมิโอรน เขาก็เก็บสัมภาระของเขาไว้ที่มิคมาซ 29 เขาเหล่านั้นผ่านช่องหว่างเขามาแล้ว เกบาเป็นที่เขาค้างคืน ราม่าห์สะทกสะท้าน กิเบอาห์ของซาอูลหนีไปแล้ว 30 โอ ธิดาของกัลลิมเอ๋ย ส่งเสียงร้องซี ใ้เขายินได้ในไลซาห์เกิด โอ อานาโธทเอ๋ย นำสงสารจริง 31 มัดเมนาห์กำลังหนีอยู่ คนเกบิมหนีให้พ้นภัย 32 ในวันนั้นเอง เขาจะยับยั้งอยู่ที่เมืองโนบ เขาจะสายมือของเขาต่อต้านภูเขแห่งธิดาของศิโยน เนินเขาของเยรูซาเล็ม

บันทึกเรื่องราวอันแสนเจ็บปวดนี้กล่าวถึงการรุกรานของกองทัพอันเปี่ยมแสนยานุภาพจากทิศเหนือซึ่งเข้ามาใกล้เยรูซาเล็ม แม้ Scofield พยายามที่จะประยุกต์ใช้บันทึกตอนนี้กับการสู้รบที่อาร์มาเกดโดนเมื่อสิ้นยุคเจ็ดปี มันก็ไม่มีอะไรในเนื้อความตอนนี้เลยที่บ่งชี้เช่นนั้น ตรงกัน

ข้าม สภามหาวิทยาลัยที่ถูกพรรณนาถึงก็เป็นเพียงการรุกรานจากทิศเหนือมาสู่เยรูซาเล็ม ผู้รุกรานนี้ถึงขนาดเป็นภัยคุกคามต่อเยรูซาเล็มดังที่หมายเหตุไว้ในข้อ 32 นครเหล่านี้ที่ถูกกล่าวถึงก็อยู่ทางทิศเหนือของเยรูซาเล็ม อันที่จริงชนนาเคอริบก็รุกรานมาตามเส้นทางนั้นจริงๆและทำท่าว่าจะโจมตีเยรูซาเล็มก่อนที่พระเจ้าทรงทำลายกองทัพทั้งหลายของเขาดังที่หมายเหตุไว้ใน 2 พงศกษัตริย์ 18-19

ออสย 10:33-34 ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงบอกล่วงหน้าว่าพระเจ้าจะทรงเข้าแทรกแซงเพื่อประชากรของพระองค์ ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเยโฮวาห์จอมโยธา จะทรงตัดกิ่งไม้ด้วยกำลังอันน่าคร้ามกลัว ต้นที่สูงยิ่งจะถูกโค่นลงมา และต้นที่สูงจะต้องต่ำลง พระเจ้าจะทรงตัดกิ่งแห่งการคุกคามของอัสซีเรียทิ้งเสีย ความโอหังของพวกเขาจะถูกทำให้ต่ำลงจริงๆ โดยใช้ภาพเปรียบเทียบของป่าไม้เพื่อหมายถึงคนอัสซีเรีย ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงบอกล่วงหน้าว่าพระเจ้าจะทรง **34** ใช้ขวานเหล็กฟันป่าทึบ และเลบานอนจะล้มลงโดยคนมีอำนาจใหญ่โต

ภาพรวมของอิสยาห์ 11: บทที่สิบเอ็ดของอิสยาห์เปลี่ยนจากบทก่อนหน้าอย่างมหาศาล เพื่อให้ชมภาพอันน่าตื่นตาของพระมหากษัตริย์ผู้จะเสด็จมานั้นในอาณาจักรของพระองค์ บทนี้เป็นหนึ่งในคำพยากรณ์ที่ชัดเจนที่สุดในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์ บทนี้แบ่งออกได้อย่างชัดเจนดังนี้ (1) เชื้อสายของพระองค์มีรากอยู่ในดาวิด (2) อาณาจักรของพระองค์จะมีความชอบธรรมเป็นลักษณะเฉพาะตัว (3) อาณาจักรของพระองค์จะมีธรรมชาติอยู่ในคนละมิตีเลย (4) อาณาจักรของพระองค์จะครอบครองทั่วโลก (5) และในอาณาจักรของพระองค์ พวกยิวที่กระจัดกระจายไปทั่วโลกจะกลับมายังแผ่นดินของพวกเขา

ออสย 11:1 รากแห่งอาณาจักรที่จะมานั้นของพระคริสต์ถูกหมายเหตุไว้ จะมีหน่อแตกออกมาจากตอแห่งเศสซี จะมีกิ่งงอกออกมาจากรากทั้งหลายของเขา ผู้แทนของราชวงศ์ดาวิดยังอยู่บนบัลลังก์กษัตริย์แห่งยูดาห์เหมือนเดิม ซึ่งน่าจะเป็นเฮเซคียาห์ แต่มีบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าราชวงศ์ของดาวิดจะถูกโค่นลงเสีย นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นจริงเมื่อเศเศคียาห์ถูกถอด

จากบัลลังก์ของเขาในเยรูซาเล็มโดยบาบิโลน เขาเป็นกษัตริย์องค์สุดท้ายของเชื้อสายของดาวิดที่ครอบครองเหนือยูดาห์ กระนั้นตรงนี้มีมารกล่าวคำพยากรณ์ที่ชัดเจนว่าต่อแห่งเชื้อสายของเจสซี (บิดาของดาวิด) จะแตกหน่ออีกครั้ง ความคิดตรงนี้ถูกกล่าวซ้ำในการที่ “จะมีกิ่งงอกออกมาจากรากทั้งหลายของเขา” เช่นเดียวกับที่ตอของต้นไม้ต้นหนึ่งที่ถูกโค่นลงแล้วจะแตกหน่ออีกบ่อยๆ เชื้อสายของดาวิดก็จะงอกขึ้นมาอีก

อิสยาห์กล่าวถึงพระเมสสิยาห์ผู้จะเสด็จมาว่าเป็นกิ่ง (พระอังกูร) อีกแล้ว ลักษณะเด่นอันนี้ถูกพบอยู่ทั่วหนังสือของผู้พยากรณ์ท่านต่างๆ ดู อิสยาห์ 4:2, เยเรมีย์ 23:5, 33:15, เศคาริยาห์ 3:8 และ 6:12 ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่า แม้ราชวงศ์ของดาวิดจะถูกตัดออก ในอนาคตมันก็จะแตกหน่ออีกครั้งในฐานะพระอังกูรผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของพระเยโฮวาห์ บริบทที่ตามมาจะกล่าวชัดเจนว่านี่คือพระคริสต์และอาณาจักรของพระองค์จะถูกพรรณนาถึงโดยละเอียด

อสย 11:2 เมื่อพระเมสสิยาห์ (พระเยซูคริสต์) จะเสด็จมา พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์จะอยู่บนท่านนั้น คือวิญญาณแห่งปัญญาและความเข้าใจ วิญญาณแห่งการวินิจฉัย และอำนาจ วิญญาณแห่งความรู้และความยำเกรงพระเยโฮวาห์ อิสยาห์มองเห็นการเสด็จมาทั้งสองครั้งของพระคริสต์ว่าเป็นครั้งเดียว เมื่อพระเยซูทรงดำเนินอยู่บนแผ่นดินโลกนี้ในช่วงการรับใช้ครั้งแรกของพระองค์ ข้อความด้านบนก็พรรณนาถึงลักษณะเฉพาะตัวต่างๆซึ่งปรากฏชัดเจนอย่างแน่นอน มันจะเป็นเช่นนั้นด้วยเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาครั้งที่สองเพื่อปกครองและครอบครองด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง สักเท่าว่าการรับใช้ของพระเมสสิยาห์จะมาพร้อมกับพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ซึ่งประทับอยู่บนพระองค์ การรับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในอดีตและในอนาคตจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณของพระเจ้า นอกจากนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเจิมพระองค์ด้วย (1) ปัญญา (2) ความเข้าใจ (3) การวินิจฉัย (4) อำนาจ (5) ความรู้ และ (6) ความยำเกรงพระเยโฮวาห์ มีการนำเสนออย่างชัดเจนว่าการครอบครองของพระมหากษัตริย์องค์นี้จะมาพร้อมกับและโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงควบคุมพระมหากษัตริย์องค์นี้โดยสมบูรณ์บนพระที่นั่งของพระ

องค์ ในการเสด็จมาครั้งแรกของพระเยซู ทูตพิเศษของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ปรากฏชัดเจนบน
ตัวพระองค์เช่นกัน ดู ลูกา 4:14

ออสย 11:3 พระวิญญาณของพระเจ้าในวันนั้นจะทรงทำให้ท่านเข้าใจอย่าง
รวดเร็วในความยำเกรงพระเยโฮวาห์ ท่านจะไม่พิพากษาตามซึ่งตาท่านเห็น หรือตัดสินตามซึ่ง
หูท่านได้ยิน ความหมายก็คือว่า พระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงทำให้พระมหากษัตริย์องค์นี้รู้
แจ้งด้วยความเข้าใจเชิงหยั่งรู้ในความยำเกรงพระเยโฮวาห์ ยิ่งกว่านั้น พระองค์จะไม่ทรง
พิพากษาตามสิ่งที่ปรากฏภายนอก ตรงกันข้ามดังที่หมายเหตุไว้ในข้อความที่ตามมา ลักษณะ
เฉพาะตัวหลักๆแห่งการครอบครองของพระองค์จะเป็นความชอบธรรม

ออสย 11:4-5 แต่ท่านจะพิพากษาคนจนด้วยความชอบธรรม และตัดสินเพื่อผู้มี
ใจอ่อนแอแห่งแผ่นดินโลกด้วยความเที่ยงตรง ลักษณะเฉพาะตัวอันเด่นชัดของการครอบครองของ
พระเยซูคริสต์จะเป็นความชอบธรรม แม้คนเหล่านั้นที่ยากจนและมีฐานะต่ำต้อยมักถูกละเลยใน
กระบวนการพิพากษาในสมัยท่านอิสยาห์ เมื่อพระมหากษัตริย์แห่งความชอบธรรมทรงสถาปนา
พระที่นั่งของพระองค์ แม้แต่คนเหล่านั้นที่มีฐานะต่ำต้อยที่สุดก็จะได้รับการปฏิบัติอย่างชอบ
ธรรมและอย่างยุติธรรม คำที่แปลเป็น ความเที่ยงตรง (มียัสซอร์) จริงๆแล้วมีความหมายว่า ‘ความ
ยุติธรรม’ การปกครองของพระคริสต์จะตั้งอยู่ในความชอบธรรม

ความคิดตรงนี้เปลี่ยนไปอย่างเห็น ได้ชัดพอสมควร ท่านจะตีโลกด้วยตะบองแห่งปาก
ของท่าน และท่านจะประหารคนชั่วด้วยลมแห่งริมฝีปากของท่าน ขณะที่ข้อความก่อนหน้านี้
กล่าวถึงการปกครองอันชอบธรรมของพระคริสต์ คราวนี้น้ำเสียงกล่าวถึงการพิพากษาอันชอบ
ธรรมของพระองค์ วลีที่กล่าวว่าพระองค์ทรงตีแผ่นดิน โลกและประหารคนชั่วน่าจะหมายถึงการ
แก้แค้นของพระองค์ที่กระทำต่อโลกที่ชั่วร้ายเมื่อสิ้นยุคเจ็ดปี การที่พระองค์ประหารคนชั่ว
“ด้วยลมแห่งริมฝีปากของท่าน” อาจหมายถึงการที่พระเยซูคริสต์ทรงจัดการบรรดากองทัพของ
ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ในการสู้รบที่อารมาเกด โคน ดู วิวรณ์ 19:11 ดูเหมือนว่ามันจะเป็นการสู้
รบที่ฝ่ายหนึ่งมีชัยอย่างแท้จริง

ในข้อ 5 ความคิดก็วกกลับไปยังลักษณะเฉพาะตัวอันชอบธรรมแห่งอาณาจักรของพระคริสต์อีกครั้ง 5 ความชอบธรรมจะเป็นผ้าคาดเอวของท่าน และความสัตย์สุจริตจะเป็นผ้าคาดบั้นเอวของท่าน ในสมัยพระคัมภีร์ ผ้าคาดเอว คือเข็มขัดอย่างหนึ่งซึ่งปกติแล้วทำด้วยผ้า โดยสวมรอบเครื่องแต่งกายชั้นนอกสุดเพื่อรัดมันเข้ากับร่างกาย มันเหมือนกับเข็มขัดสำหรับผู้ชายในปัจจุบัน ความชอบธรรมจะเป็นลักษณะเฉพาะตัวอันแพร่หลายแต่จำกัดชัดเจนแห่งการครอบครองของพระเยซูคริสต์

ในทำนองเดียวกัน ความสัตย์ซื่อก็จะเป็นผ้าแผ่ของมันด้วย ช่างเป็นคำพรรณนาอันแสนวิเศษของลักษณะเฉพาะตัวขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา : ความชอบธรรมและความสัตย์ซื่อ หากเราอยากที่จะเป็นตามแบบพระฉายาของพระบุตรของพระองค์ ทั้งสองนี้คือลักษณะเฉพาะตัวที่จำกัดชัดเจน แน่ทีเดียวในวันนั้นความชอบธรรมจะบริบูรณ์ ดู 2 เปโตร 3:13

อสย 11:6-8 ในอาณาจักรยุคพันธกิจของพระเยซูคริสต์ที่จะมานั้น แม้แต่อาณาจักรสัตว์ก็จะถูกแปลงสภาพไปอย่างมหาศาสตร์ สุนัขป่าจะอยู่กับลูกแกะ และเสือดาวจะนอนอยู่กับลูกแพะ ลูกวัวกับสิงโตหนุ่มกับสัตว์อ้วนพีจะอยู่ด้วยกัน และเด็กเล็กๆจะนำมันไป สัตว์ทั้งหลายที่เรา รู้จักว่าเป็นสัตว์กินเนื้อและสัตว์นักล่าจะไม่เป็นแบบนี้แล้วเมื่อถึงตอนนั้น สุนัขป่าเสือดาวและสิงโตจะจับกลับกับลูกแกะ ลูกแพะและลูกวัว นอกจากนี้สัตว์เหล่านี้ซึ่งปัจจุบันมีนิสัยดุร้ายและชอบล่าเหยื่อก็จะถูกพาไปไหนมาไหนโดยเด็กเล็กๆ

เช่นเดียวกัน 7 แม่วัวกับหมีจะกินด้วยกัน ลูกของมันก็จะนอนอยู่ด้วยกัน และสิงโตจะกินฟางเหมือนวัว ผู้ชาวไร่ชาวนาคนใดที่อาศัยอยู่ในประเทศที่มีหมีย่อมรู้ว่าแม่วัวมีความกลัวหมีอยู่ลึกๆ นอกจากนี้ สิงโตในยุคสมัยนี้ก็กินเนื้อไม่ใช่ฟาง กระนั้น ในวันนั้นหมีกับแม่วัวจะไม่เพียงกินจากรางน้ำเดียวกันเท่านั้น แต่นิสัยการกินของพวกสัตว์กินเนื้อก็จะถูกเปลี่ยนไปด้วย ดู อีสยาห์ 65:25 เช่นกัน

ยิ่งกว่านั้น 8 และทารกกินนมจะเล่นอยู่ที่ปากธูงเห่า และเด็กที่หย่านมจะเอามือวางบนรังของงูทับทาง งูเห่าคืองูพิษของชาวตะวันออก งูทับทางก็เป็นงูพิษอีกชนิด อย่างไรก็ตามประเด็น

ที่สำคัญกว่าก็คือว่า ในช่วงยุคพันปี ธรรมชาติของอาณาจักรสัตว์จะถูกเปลี่ยนแปลงไป เด็กเล็กๆ ที่อยากวิ่งอยากเห็นจะเล่นอยู่ที่ปากประตูห่าและไม่ถูกทำร้าย เขาอาจเอามือเล็กๆ ของตนแห่ลงไปในรูของงูทับทางและไม่เจ็บตัว

ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า ลักษณะเฉพาะตัวของอาณาจักรสัตว์จะถูกเปลี่ยนแปลงอย่างมหาศาลในวันนั้น สัตว์ทั้งหลายจะไม่เป็นสัตว์นักล่าและกินเนื้ออีกต่อไป สัตว์ทั้งหลายที่คนในปัจจุบันคิดว่าเป็นอันตรายและมีพิษจะไม่เป็นเช่นนั้นแล้วในวันนั้น คุณเหมือนว่าคำแข่งซาปที่ตกลงบนแผ่นดินโลกและอาศัยอยู่มาตั้งแต่สมัยอาดัมและเอวาถูกขับออกจากเอเดน จะถูกถอนออกไปเสีย ชีวิตจะอยู่ในมิติหนึ่งซึ่งคนไม่รู้จักเลยตั้งแต่สมัยสวนแห่งเอเดน ยิ่งกว่านั้น มีบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าจะมีการสืบพันธุ์และออกลูกตามปกติของมนุษย์ในยุคพันปี ประชาชาติเหล่านั้นที่รอดชีวิตมาจากยุคเจ็ดปีและได้รับอนุญาตให้เข้าไปในยุคพันปีจะมีลูก

อสย 11:9 กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ สัตว์เหล่านั้นจะไม่ทำให้เจ็บหรือจะทำลายทั่วภูเขอันบริสุทธิ์ของเรา เพราะว่าแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เรื่องของพระเยโฮวาห์ ดั่งน้ำปกคลุมทะเลอยู่นั้น ภูเขาอันบริสุทธิ์ที่ว่าย่อมหมายถึงภูเขาศิโยนที่เยรูซาเล็มในยุคพันปีจะถูกสร้างอยู่บนนั้น มีระบุไว้อย่างชัดเจนว่าสัตว์ต่างๆ ที่ถูกกล่าวถึงข้างบนจะไม่ทำอันตรายบนภูเขาศิโยน เราอาจสรุปได้ว่ามันจะเป็นเช่นนี้ทั่วทั้งแผ่นดินโลก ยิ่งกว่านั้นทั่วทั้งแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เรื่องขององค์พระผู้เป็นเจ้า มิชชันนารีทั้งหลายจะไม่จำเป็นแล้วในวันนั้น ชาวประเสริฐจะไม่ต้องถูกประกาศแล้วในวันนั้น เพราะว่าความรู้เรื่ององค์พระผู้เป็นเจ้าจะเป็นเหมือนน้ำแห่งมหาสมุทร

อสย 11:10 ข้อถัดไปนี้ขึ้นต้นด้วยวลีที่พบบ่อย “ในวันนั้น” เห็นได้ชัดว่านี่หมายถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์เมื่อพระเยซูคริสต์จะทรงปกครองและครอบครอง วลีนี้ปรากฏมากกว่าเก้าสิบครั้งและส่วนใหญ่แล้วก็มีลักษณะเฉพาะตัวเชิงอวสานกาลโดยหมายถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ ในวันนั้น รากแห่งเจสซี ซึ่งตั้งขึ้นเป็นธงแก่ชนชาติทั้งหลายจะเป็นที่แสวงหาของบรรดาประชาชาติ และที่ฟันทักของท่านจะรุ่งโรจน์ อีกครั้งที่มีการกล่าวถึง “ในวันนั้น” เกี่ยวกับ

รากแห่งเจสซี แน่แน่นอนว่านั่นหมายถึงเชื้อสายในที่สุดของเขา นั่นคือ พระเยซูคริสต์ ในวันนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงเป็นเหมือนธงชาติผืนหนึ่งแก่ประชาชาติทั้งปวง พวกยิวจะไม่เพียงแห่กันมายังธงของพระองค์เท่านั้น แต่คนต่างชาติก็จะมาด้วย วลีสุดท้าย “และที่พำนักของท่านจะรุ่งโรจน์” อาจหมายถึงสันติสุขอันเปี่ยมด้วยสง่าราศีซึ่งจะมีอยู่ทั่วไปในสมัยวันแห่งพระเยซูฮาวห์ จะไม่มีสงครามระหว่างประเทศหรือแม้แต่ความยุ่งยากในประเทศ ลักษณะเฉพาะตัวที่จำกัดชัดเจนอีกประการแห่งอาณาจักรของพระองค์จะเป็นสันติสุข

อสย 11:11-12 การรวบรวมคนอิสราเอลกลับมาอีกเป็นครั้งสุดท้ายถูกบอกล่วงหน้า อยู่มาในวันนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกไปเป็นครั้งที่สอง เพื่อจะได้ส่วนชนชาติของพระองค์ที่เหลืออยู่คืนมา เป็นคนเหลือจากอัสซีเรีย จากอียิปต์ จากปัทโรส จากเอธิโอเปีย จากเอลาม จากชินาร์ จากฮามัท และจากเกาะต่างๆแห่งทะเล ในสมัยที่อิสยาห์เขียนข้อความตอนนี้ อาณาจักรฝ่ายเหนือได้ถูกกวาดต้อนเป็นเชลยแล้ว อย่างไรก็ตามผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็กล่าวถึงคนอิสราเอลที่กลับมาจากประชาชาติทั้งปวง นอกจากนี้มันยังถูกเรียกด้วยการรวบรวมกลับมาครั้งที่สอง อิสยาห์ออกไปชี้แจงพยากรณ์ถึงการกลับมาครั้งแรกของพวกยิวซึ่งจะเกิดขึ้นภายใต้เอสราและเนหะมีย์ อย่างไรก็ตามมีการกล่าวถึงตรงนี้เกี่ยวกับการกลับมาครั้งที่สอง บริบทตรงนี้ก็กล่าวชัดเจนมากว่าการสำเร็จจริงในครั้งสุดท้ายของการกลับมานี้จะเกิดขึ้น “ในวันนั้น” – วันที่พระเมสสิยาห์ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ แม้พวกยิวกลับมายังแผ่นดินของตนแล้วในศตวรรษที่ยี่สิบและยังทำเช่นนั้นเรื่อยมา การสำเร็จจริงในที่สุดของคำพยากรณ์นี้ก็จะไม่เกิดขึ้นจนกว่าพระคริสต์เสด็จกลับมาแล้ว

12 พระองค์จะทรงยกอาณาจักรที่สูญหายนั้นขึ้นให้แก่บรรดาประชาชาติ และจะชุมนุมอิสราเอลที่ลัดพราก และรวบรวมยูดาห์ที่กระจัดกระจายจากสี่มุมแห่งแผ่นดินโลก การกระจัดกระจายไป (คิอัสโปร่า) ของคนอิสราเอลถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจน มันยังมีอยู่จนทุกวันนี้ นอกจากนี้การกลับมาของคนอิสราเอลจากสี่มุมแห่งแผ่นดินโลกยังถูกบอกล่วงหน้าอย่างชัดเจนด้วย อีกครั้งที่มันจะเกิดขึ้น ในวันนั้น คำว่า **อาณาจักรที่สูญหาย** ที่ว่านี้ไม่ถูกให้คำจำกัดความเพิ่มเติม

แต่มีความหมายว่าธงสัญลักษณ์ เช่น ธงชาติ เห็นได้ชัดว่าในวันนั้นพระเยซูคริสต์จะทรงโบกธง
ผืนหนึ่งซึ่งเป็นตัวแทนของอาณาจักรของพระองค์ มันจะดึงดูดพวกยิวที่อาศัยอยู่ทั่วโลกให้มา

ออสย 11:13-14 ในวันนั้น ความอิจฉาของเอฟราอิมจะพრაไปด้วย และบรรดา
คู่อริของยูดาห์จะถูกตัดออกไป เอฟราอิมจะไม่อิจฉายูดาห์ และยูดาห์จะไม่รบกวนเอฟราอิม ใน
วันนั้น จะไม่มีการแก่งแย่งชิงดีกันระหว่างตระกูลต่างๆของอิสราเอลอีกต่อไป พวกเขาจะไม่
ต่อสู้กันเหมือนอย่างที่พวกเขาเคยกระทำตลอดสมัยประวัติศาสตร์ยุคพระกัมภีร์เดิมอีกต่อไป

ยิ่งกว่านั้น อิสราเอลจะอาศัยอยู่เป็นปกติสุขกับบรรดาเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกับมันในวันนั้น
14 แต่เขาทั้งหลายจะโฉบลงเหนือไหล่เขาของคนฟิลิสเตียทางตะวันตก และเขาจะร่วมกันปล้น
ประชาชนทางตะวันออก เขาจะยื่นมือออกต่ออูโคมและโมอับ และคนอัมโมนจะเชื่อฟังเขาทั้ง
หลาย น่าสนใจที่คำที่แปลว่า คนฟิลิสเตีย เป็นที่มาของคำว่า ชาวปาเลสไตน์ในปัจจุบัน มีบอก
เป็นนัยอย่างชัดเจนว่าในวันนั้นพวกยิวจะไม่เพียงเข้ากันได้กับชาวปาเลสไตน์เท่านั้น แต่ฝ่ายหลัง
จะแบกพวกยิวมาบนบ่าของตนด้วย นอกจากนี้ คนอิสราเอลจะมีอำนาจครอบครองเหนือสิ่งที่
เรียกว่าประเทศจอร์แดนในปัจจุบันด้วย เอโคม โมอับและอัมโมนคือประชาชาติต่างๆสมัย
โบราณซึ่งประกอบกันเป็นประเทศจอร์แดนในปัจจุบัน ในวันนั้นแวนแคว้นนี้จะเป็นส่วนหนึ่ง
ของอิสราเอลจริงๆ

ออสย 11:15-16 มีบันทึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงสำคัญๆในด้าน
ภูมิประเทศและภูมิศาสตร์ซึ่งจะเกิดขึ้นในช่วงยุคพันปี และพระเยโฮวาห์จะทรงทำลายลิ้นของ
ทะเลแห่งอียิปต์อย่างสิ้นเชิง และจะทรงโบกพระหัตถ์เหนือแม่น้ำนั้น ด้วยลมอันแรงกล้าของ
พระองค์ และจะตีมันให้แตกเป็นธารน้ำเจ็ดสาย และให้คนเดินข้ามไปได้โดยที่ทำไมเปียกน้ำ ลิ้น
ของทะเลแห่งอียิปต์อาจหมายถึงส่วนบนสุดของทะเลแดงขณะที่มันจดอียิปต์ด้านหนึ่งและ
แหลมซีนายอีกด้านหนึ่ง ยิ่งกว่านั้นแม่น้ำไนล์จะถูกเบนออกไปยังที่อื่นด้วย “ธารน้ำเจ็ดสาย” น่า
จะหมายถึงสามเหลี่ยมปากแม่น้ำของแม่น้ำไนล์ซึ่งเป็นที่ๆมันบรรจบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าลักษณะภูมิประเทศและภูมิศาสตร์ของแวนแคว้นนี้ทั้งหมดจะถูก

เปลี่ยนแปลงอย่างมหาศาลเมื่อพระเยซูทรงตั้งพระที่นั่งของพระองค์ที่เยรูซาเล็ม มันจะแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิงจากแผนที่ทั้งหลายที่เรารู้จักในปัจจุบัน

นอกจากนี้ 16 และจะมีถนนหลวงจากอัสซีเรียสำหรับคนที่เหลืออยู่จากชาติของพระองค์ ดังที่มีอยู่สำหรับอิสราเอลในวันที่เขาขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ ในวันนั้น จะมีถนนหลวงสายใหญ่จากเขตแดนของอัสซีเรียเข้ามาในอิสราเอลเหมือนกับที่เคยมีเส้นทางการค้าสำคัญจากอียิปต์ถึงอิสราเอลในสมัยโบราณ บนถนนหลวง 'ข้ามรัฐ' เส้นนั้น พวกยิวที่กระจัดกระจายไปจะสามารถมีทางกลับเข้ามายังแผ่นดินของตนได้อย่างง่ายดาย

ภาพรวมของอิสยาห์ 12: บทถัดไปนี้พรรณนาต่อไปเกี่ยวกับสถานะต่างๆอันเปี่ยมสุขซึ่งจะมีอยู่ทั่วไปในสมัยการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์ ในบทนี้จุดสนใจจะมุ่งเน้นที่การนมัสการของประชาชนของพระเจ้าในวันนั้นมากกว่า

อสย 12:1 บริบทกล่าวถึงพวกยิวที่กลับใจเชื่ออาจในตอนต้นของยุคพันปี ในวันนั้น ท่านจะกล่าวว่า "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ เพราะแม้พระองค์ทรงพระพิโรธต่อข้าพระองค์ ความกริ้วของพระองค์ก็หันกลับไป และพระองค์ทรงเล้าโลมข้าพระองค์" มุมมองนี้กล่าวถึงพวกยิวที่กลับใจเชื่อในยุคพันปีซึ่งนี่ก็ย้อนกลับไปถึงประวัติศาสตร์ของตน พวกเขาได้เรียนรู้บทเรียนอันแสนเจ็บปวดเรื่องความกริ้วของพระเจ้าในคราวที่พวกเขาถูกตีสอนหลายครั้งในยุคคริสตจักร นี่อาจรวมถึงการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวด้วย (Holocaust) แน่แน่นอนว่ามันรวมถึงพระพิโรธที่พวกเขาเผชิญในช่วงยุคเจ็ดปีด้วย แต่บัดนี้หลังจากหันมาหาพระเมสสิยาห์ของตนแล้ว พวกเขาก็เปล่งเสียงสรรเสริญพระเจ้าของตน แม้พระเจ้าได้ทรงตีสอนพวกเขา บัดนี้ความกริ้วโกรธของพระองค์ก็ผ่านไปและบัดนี้พระองค์ทรงปลอบประโลมพวกเขา

อสย 12:2-3 บทเพลงที่อิสราเอลซึ่งถูกไถ่แล้วจะร้องในวันนั้นก็มีเนื้อหาหลักซึ่งดูเถิด พระเจ้าทรงเป็นความรอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะวางใจและไม่กลัว เพราะพระเยโฮวาห์

คือพระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังและบทเพลงของข้าพเจ้า และพระองค์ทรงเป็นความรอดของข้าพเจ้าแล้ว เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความรอดของพวกเขา พวกเขาจึงวางใจได้และไม่ต้องกลัว นี่เป็นจริงด้วยสำหรับเรา ยิ่งกว่านั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเยโฮวาห์ทรงเป็น (1) กำลัง และ (2) บทเพลงทั้งของพวกเขาและของเราและทรงเป็น (3) ความรอดของเราด้วย ช่างเป็นสามสิ่งอันเปี่ยมสุขเสียจริง!

3 เจ้าจะโพนน้ำด้วยความชื่นบานจากบ่อแห่งความรอด อิสราเอลอาจเป็นแผ่นดินที่แห้งแล้งและเหนียวล้าได้ กระนั้นบ่อน้ำที่มีน้ำเย็นๆก็เป็นแหล่งแห่งความชื่นบานอันเรียบง่าย ผู้พยากรณ์ท่านนี้เปรียบอย่างคมคายว่าความรอดของเราเป็นเหมือนบ่อน้ำบ่อหนึ่งซึ่งน้ำแห่งชีวิตสามารถถูกตักขึ้นมาได้ ความสอดคล้องกับพระเยซูที่บ่อน้ำนั้นในสะมาเรียก็ชัดเจนเหลือเกิน ดูยอห์น 4:14 เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นกำลัง บทเพลงและความรอดของเรา ดังนั้นเราจึงสามารถตักน้ำแห่งชีวิตขึ้นมาจากบ่อน้ำแห่งความรอดได้อย่างชื่นบาน

อสย 12:4-6 อีกครั้งที่มีการใช้วลีที่พบบ่อย *และในวันนั้น และในวันนั้น* เจ้าจะกล่าวว่า "จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ จงร้องทูลออกพระนามของพระองค์ จงประกาศบรรดาพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย จงป่าวร้องว่าพระนามของพระองค์เป็นที่เชิดชู" อีกครั้งที่บริบทที่เจาะจงกล่าวถึงพวกอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วซึ่งสรรเสริญพระเจ้าในยุคพันปี แม้พวกยิวตั้งแต่สมัยพระเยซูจนถึงปัจจุบัน ได้ปฏิเสศพระองค์ ในวันนั้นพวกเขาจะไม่เพียงต้อนรับพระองค์เท่านั้นแต่จะสรรเสริญพระองค์ทั่วโลก อันที่จริงพวกเขาจะกลายเป็นพยานที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์

คำสรรเสริญของพวกเขาในวันนั้นจะเป็นดังนี้ **5** จงร้องเพลงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงกระทำกิจอันดีเลิศ ให้เรื่องนี้รู้กันทั่วไปในแผ่นดินโลก อิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วจะมีเรื่องให้ร้องเพลงเยอะแยะในวันนั้น แต่บทเพลงของพวกเขาจะร้องถึงบุคคลผู้เดียวเท่านั้น นั่นคือองค์พระผู้เป็นเจ้า เหตุผลก็คือว่า "เพราะพระองค์ทรงกระทำกิจอันดีเลิศ" ยิ่งกว่านั้นทั่วทั้งพิภพโลกจะทราบถึงพระราชกิจทั้งหลายของพระองค์ในวันนั้น

ดังนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเตือนสติอิสราเอลในวันนั้นว่า 6 ชาวศิโยนเอ๋ย จงโห่ร้องและร้องเสียงดัง เพราะองค์บริสุทธีแห่งอิสราเอลนั้นก็ใหญ่ยิ่งอยู่ในหมู่พวกเจ้า บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในศิโยนย่อมหมายถึงคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม ชื่อเรียก “องค์บริสุทธีแห่งอิสราเอล” ปรากฏสามสิบเอ็ดครั้งในพระคัมภีร์ ผู้นั้นหาใช่ใครอื่นนอกจากพระเยโฮวาห์พระเจ้า กระนั้นนี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าองค์บริสุทธีแห่งอิสราเอลนั้นหาใช่ใครอื่นนอกจากพระเมสสิยาห์ – พระเยซูคริสต์ สิ่งที่ปรากฏชัดเจนก็คือว่าพระเยซูคริสต์หาใช่ใครอื่นนอกจากองค์บริสุทธีแห่งอิสราเอล บัดนี้เราทราบเรื่องนั้นแล้ว ในวันนั้นอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วจะประกาศเรื่องนี้ไปทั่วเยรูซาเล็ม

ภาพรวมของอิสยาห์ 13: บทถัดไปนี้เริ่มหมายเหตุเกี่ยวกับภาระเกี่ยวกับบาบิโลน ความหมายก็คือ น้ำหนักที่มากของคำกล่าวโทษต่างๆที่พระเจ้าทรงมีต่อบาบิโลน บทนี้จึงเป็นคำเตือนเรื่องการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อบาบิโลน ที่กระจายอยู่ในตอนกลางของบทนี้คือ การฉายให้ชมก่อนอีกครั้งของวันแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งเกี่ยวข้องกับยุคเจ็ดปี

อสย 13:1 **ภาระเกี่ยวกับบาบิโลน** ตามซึ่งอิสยาห์บุตรชายของอามอสได้เห็นนี่เป็นครั้งแรกจากเก้าครั้งที่อิสยาห์กล่าวถึง ‘ภาระ’ เกี่ยวกับประชาชาติเพื่อนบ้านที่เป็นคนต่างชาติ ดังที่หมายเหตุไว้ข้างบน นี่หมายถึงคำเตือนเรื่องการพิพากษาของพระเจ้าที่จะมานั้น ซึ่งในกรณีนี้มีต่อบาบิโลน นี่เป็นการเอ่ยถึงบาบิโลนครั้งแรกในหนังสือหมวดผู้พยากรณ์ แม้คำพยากรณ์ที่จะตามมาซึ่งกล่าวโทษบาบิโลนมีการสำเร็จจริงตามประวัติศาสตร์แล้วอย่างแน่นอน หลายส่วนของมันก็ยังไม่สำเร็จจริง โดยให้ความหมายโดยนัยเชิงอวสานกาลแก่มัน บาบิโลนเป็นนครหนึ่งและสถานที่แห่งหนึ่งในประวัติศาสตร์จริงๆ อย่างไรก็ตาม มันมีความหมายโดยนัยต่างๆเชิงคำพยากรณ์ด้วยในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์ดังที่หมายเหตุไว้ในวิวรณ์ 14-18

อสย 13:2-5 ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเริ่มประกาศ ‘ภาระเกี่ยวกับบาบิโลน’ **จงชูธงสัญญาณขึ้นบนภูเขาสูง จงเปล่งเสียงร้องเรียกเขาทั้งหลาย จงโบกมือให้เขาเข้าไปในประตูเมือง**

ของขุนนาง 3 ตัวเราเองได้บัญชาแก่ผู้ที่เราชำระให้บริสุทธิ์แล้ว เราได้เรียกชายฉกรรจ์ของเราให้จัดการตามความโกรธของเรา คือผู้ที่ยืนตีในความสูงส่งของเรา 4 เสียงอึงอลบนภูเขาตั้งเสียงมวลงนมหึมา เสียงอึงคะนึงของราชอาณาจักรทั้งหลายของบรรดาประชาชาติที่รวมเข้าด้วยกัน พระเยโฮวาห์จอมโยธากำลังระดมพลเพื่อสงคราม 5 เขาทั้งหลายมาจากแผ่นดินอันไกล จากสุดปลายฟ้าสวรรค์ พระเยโฮวาห์และอาวุธแห่งพระพิโรธของพระองค์ เพื่อจะทำลายแผ่นดินทั้งสิ้น

ความคิดตรงนี้มีความหมายอย่างเดียว ฆรรบพื้นหนึ่งจะถูกยกชูขึ้นบนภูเขาสูงหนึ่งในทิศตะวันออก อาจในมีเดียหรือเปอร์เซีย ซึ่งจะส่งสัญญาณเรื่องการทำลายบาบิโลนที่ใกล้เข้ามา พระเจ้าจะทรงนำกองทัพอันเปี่ยมแสนยานุภาพมาจากเทือกเขาทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของบาบิโลน (มีเดียและเปอร์เซีย) ซึ่งจะโจมตีบาบิโลนและมีชัยเหนือมัน นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ ในช่วงรัชกาลของเบลซัสซาร์ในบาบิโลนตอนที่ดาเนียลตีความข้อความที่ถูกเขียนบนกำแพงนั้น ดาเนียล 5 คนมีเดียและคนเปอร์เซีย โฉบลงมาจากทิศเหนือและพิชิตบาบิโลน โดยเริ่มต้นสิ่งที่ต่อมาเป็นที่รู้จักในชื่อจักรวรรดิเปอร์เซีย แม้พระเจ้าจะทรงใช้บาบิโลนเพื่อทดสอบยูดาห์ บาบิโลนเองก็ถูกพระเจ้าตีสอนเช่นกันเพราะความโอหังและความชั่วของมัน

อสย 13:6-8 ณ จุดนี้ อิสยาห์ดูเหมือนจะเปลี่ยนไปยังสิ่งที่เราเข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ต่างๆ ในยุคสุดท้าย ข้อ 6-16 ดูเหมือนจะพรรณนาถึงเหตุการณ์ต่างๆ ในช่วงยุคเจ็ดปีในอิสราเอล ในทั้งข้อ 6 และข้อ 9 เหตุการณ์เหล่านั้นที่ถูกพรรณนาไว้ถูกเชื่อมโยงกับวันแห่งพระเยโฮวาห์ ระยะเวลาของมันเริ่มต้นด้วยยุคเจ็ดปี

จงพิลาปร่าให้ซี เพราะวันแห่งพระเยโฮวาห์มาใกล้แล้ว วันนั้นจะมา เป็นการทำลายจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ 7 เพราะฉะนั้น ทุกๆ มือก็จะอ่อนเปลี้ย และจิตใจของทุกคนก็จะละลายไป 8 และเขาทั้งหลายจะตกใจกลัว ความเจ็บและความปวดจะเกาะเขา เขาจะทูลนทูลรายดังหญิงกำลังคลอดบุตร เขาจะมองตากันอย่างตกตะลึง หน้าของเขาแดงเป็นแสงไฟ

แม้ชื่อเรียก วันแห่งพระเยโฮวาห์ ในบางกรณีอาจหมายถึงการพิพากษาของพระเจ้านอกเหนือจากเหตุการณ์ต่างๆ ในยุคสุดท้าย บริบทตรงนี้ก็ดูเหมือนชัดเจนมากทีเดียวว่าคำพยากรณ์

ตรงนี้มีลักษณะเป็นอวสานกาล ยกตัวอย่างเช่น ในข้อ 10 และ 11 มีการกล่าวถึงเหตุการณ์ต่างๆที่เป็นหายนะในฟ้าสวรรค์รวมถึงการลงโทษที่มีต่อคนทั้งโลก นั้นยังไม่เคยเกิดขึ้นเลยแต่จะเกิดในช่วงยุคเจ็ดปี

ความคิดที่แฝงอยู่ในวลี “จงพิลาปรา่ให้ซี” ก็คือ ‘ร้องไห้คร่ำครวญ’ ในความสิ้นหวัง การพิพากษาของพระเจ้าในวันแห่งพระเยโฮวาห์กำลังใกล้เข้ามาแล้ว มันจะเป็นการทำลายจากพระเจ้า ในวันนั้นความหวาดกลัวจะมีชัยเหนือมนุษยชาติเมื่อพระพิโรธของพระเจ้าถูกปลดปล่อยเพื่อต่อสู้โลกที่ชั่วช้า ความสิ้นหวังในวันนั้นจะคล้ายกับความเจ็บปวดของหญิงเจ็บท้องใกล้คลอดคนหนึ่ง มนุษยชาติที่บาปหนาจะตกตะลึงเมื่อโลกของพวกเขาพังทลายลง โทมัสพวกเขา ไบหน้าของพวกเขาในวันนั้นจะมีความทุกข์ใจแห่งไฟบนไบหน้าเหล่านั้น

อสย 13:9-11 ผู้พยากรณ์ท่านนี้ใส่รายละเอียดเพิ่มเติมเข้าไปเกี่ยวกับวันแห่งพระเยโฮวาห์ที่ใกล้เข้ามา **ดูเถิด วันแห่งพระเยโฮวาห์จะมา โหดร้ายด้วยพระพิโรธและความโกรธอันเกรี้ยวกราด ที่จะกระทำให้แผ่นดินเป็นที่รกร้าง และพระองค์จะทรงทำลายคนบาปของแผ่นดินเสียจากแผ่นดินนั้น** วันแห่งพระเยโฮวาห์ถูกพรรณนาว่าเป็นช่วงเวลาแห่งความทารุณ เมื่อพระพิโรธและความโกรธอันเกรี้ยวกราดของพระเจ้าถูกเทออกเหนือแผ่นดินโลก ประชากรส่วนใหญ่ของแผ่นดินโลกจะถูกทำลายในวันนั้น **วิวรณ์ 6-9** บ่งบอกว่าในช่วงครึ่งแรกของยุคเจ็ดปี ประชากรครึ่งหนึ่งของโลกจะพินาศไป อันที่จริงหากพระเจ้าไม่ทรงเข้าแทรกแซงและเปลี่ยนความยาวนานของวันเหล่านั้น มนุษยชาติทั้งปวงก็จะพินาศในวันนั้น **ดู มัทธิว 24:22** คำที่แปลว่าแผ่นดิน (*เอเรทซ์*) มักหมายถึงแผ่นดินอิสราเอล แต่มันอาจหมายถึงแผ่นดินโลกเองได้เช่นกัน ในช่วงยุคเจ็ดปี คนบาปทั้งหลายทั้งในอิสราเอลและทั่วทั้งโลกจะถูกทำลาย

10 เพราะดวงดาวแห่งฟ้าสวรรค์ และหมู่ดาวในนั้น จะไม่ทอแสงของมัน ดวงอาทิตย์ก็จะมืดเมื่อเวลาขึ้น และดวงจันทร์จะไม่ส่องแสงของมัน

เกรงว่าจะมีคำถามใดๆเกี่ยวกับว่าคำพยากรณ์นี้กล่าวถึงช่วงเวลาใด ข้อ 10 บอกชัดเจนว่ามันเป็นอวสานกาล ไม่เคยมีครั้งใดเลยในประวัติศาสตร์ที่ถูกบันทึกไว้ที่ดวงดาวทั้งหลายใน

ท้องฟ้าอับแสง กระนั้นก็มีคำพยากรณ์เยอะแยะที่กล่าวว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นในช่วงยุคเจ็ดปี ดู โยเอล 2:31, มัทธิว 24:29, มาระโก 13:24, วิวรรณ์ 6:12-14 และวิวรรณ์ 8:12 หากมีสิ่งหนึ่งที่โลก ไม่รู้คุณค่า มันก็คือการเกิดขึ้นเป็นประจำของดวงอาทิตย์ที่ขึ้นในยามเช้า ดวงดาวทั้งหลายที่ออกมา ตอนกลางคืน และวัฏจักรที่คาดเดาได้ของดวงจันทร์ ในช่วงยุคเจ็ดปี รากฐานเหล่านั้นของวัน และคืน การวัดเวลาและปฏิทินจะ ‘ล่มสลาย’ ความเชื่อที่ว่าแสงสว่างมาจากดวงอาทิตย์จะถูก ทำให้สั่นคลอน

11 เราจะลงโทษโลกเพราะความชั่วร้าย และคนชั่วเพราะความชั่วช้าของเขา เราจะ กระทำให้ความเย่อหยิ่งของคนจองหองสิ้นสุด และปราบความมโหฬารของคนโหดร้าย พระเจ้าทรง ประกาศผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่าพระองค์จะทรงลงโทษคนทั้งโลก นั้นยังไม่เคยเกิดขึ้นเลย แต่มันจะเกิดขึ้นในช่วงวันแห่งพระเยซูคริสต์ ความโอหังของคนเย่อหยิ่งและคนบาปทั้งหลายจะถูก กำจัดออกไปและความมโหฬารของคนเหล่านั้นที่ดำรงตำแหน่งต่างๆที่มีอำนาจจะถูกตัดลงดูหญา ความเย่อหยิ่งและความโอหังของพวกชนชั้นสูงของโลกจะถูกทำลายสิ้นในวันนั้น

อิสยาห์ 13:12-16 แม้บริบทจนถึงจุดนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะมีต่อโลกที่ ชั่วร้ายในช่วงยุคเจ็ดปี มีการบอกเป็นนัยหลายประการในเนื้อหาที่ตามมาเกี่ยวกับจุดสนใจหลัก ของการพิพากษาที่หันมาทางอิสราเอล เราจะกระทำให้คนมีค่ามากกว่าทองคำเนื้อดี และมนุษย์มี ค่ามากกว่าทองคำแห่งโอไฟร์

ความคิดตรงนี้ก็คือน่าก่อนสิ้นยุคเจ็ดปี เวลานั้นจะมาเมื่อชายคนหนึ่งจะมีค่ามากกว่า ทองคำราคาแพงที่สุด นี่หมายถึงความขาดแคลน นี่บอกเป็นนัยถึงการสังหารมนุษย์เป็นจำนวน มาก – โดยเฉพาะพวกผู้ชาย อย่างไรก็ตามมีการบอกไปหลายประการในอิสยาห์ 4:1 ว่าก่อนสิ้น ยุคเจ็ดปีและก่อนการเริ่มต้นยุคพันปีจะมีการขาดแคลนผู้ชายในอิสราเอลหลังจากการสงคราม อันน่ากลัวนั้น อีกทฤษฎีก็คือว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นทั่วโลกก่อนสิ้นยุคเจ็ดปี อิสยาห์ 24:6 ดู เหมือนจะสนับสนุนทฤษฎีนี้ บางทีความเป็นไปได้ทั้งสองแบบกำลังถูกกล่าวถึง

พระเจ้าจึงตรัสผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ต่อไปว่า 13 เพราะฉะนั้น เราจะกระทำให้ฟ้าสวรรค์
ถล่มสะเทือน และแผ่นดินโลกจะสะท้านพลัดจากที่ของมัน โดยพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จอม
โยธา ในวันแห่งความโกรธอันเกรี้ยวกราดของพระองค์ ความคิดเดียวกันนี้จริงๆ แล้วถูกพบใน
อิสยาห์ 2:21 คำพยากรณ์หลายแห่งที่กล่าวถึงยุคเจ็ดปีและวันแห่งพระเยโฮวาห์เต็มไปด้วยคำ
เตือนเรื่องแผ่นดินไหวต่างๆที่ไม่อาจเข้าใจได้ เนื้อความตรงนี้ก็กล่าวชัดเจนว่านี่เป็นผลลัพธ์
โดยตรงของความกริ้วของพระเจ้า คนชั่วจะเรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเจ้าผ่านทางบทเรียนอันเจ็บ
ปวดในวันนั้น มีบอกเป็นนัยว่าความรุนแรงของการถล่มสะเทือนของแผ่นดินโลกและฟ้าสวรรค์
จะรุนแรงจนถึงขนาดที่ว่าแผ่นดินโลกถูกเคลื่อนไปจากที่เดิมของมันในการโคจรรอบดวง
อาทิตย์ของมัน นี่จะช่วยอธิบายเหตุการณ์หายนะเหล่านั้นที่ถูกพรรณนาไว้ทั่วหนังสือวิวรณ์

พร้อมกับคำพรรณนาเรื่องวัตถุขนาดใหญ่ต่างๆในท้องฟ้าที่ตกลงมาถล่มแผ่นดินโลกตาม
ที่ถูกพบในวิวรณ์ 8 พอจะมองออกว่าพระเจ้าทรงใช้หนึ่งในวัตถุเหล่านี้เพื่อชนแผ่นดินโลกให้
ออกไปจากวงโคจรของมัน โปรดสังเกตด้วยว่าไม่ใช่แค่แผ่นดินโลกเท่านั้นที่ถูกผลักออกไปจาก
ที่ของมัน แต่ฟ้าสวรรค์เองด้วย เหตุการณ์ต่างๆที่เป็นหายนะและสร้างแรงสั่นสะเทือนสะท้านจะ
เกิดขึ้นในวันนั้นซึ่งส่งผลกระทบต่อความเป็นระเบียบของระบบสุริยะดังที่เราารู้จักมันในขณะนี้

สถานการณ์ของดาวเคราะห์ดวงนี้ในวันนั้นถูกพรรณนาถึงเพิ่มเติม 14 คนทุกคนจะหัน
เข้าสู่ชนชาติของตนเอง และคนทุกคนจะหนีไปยังแผ่นดินของตนเอง ดังละมั่งที่ถูกล่าหรือ
เหมือนแกะที่ไม่มีผู้รวมฝูง ความคิดที่แฝงอยู่ภายในก็คือ ความตกใจกลัว ละมั่งตัวหนึ่งที่ถูกไล่
ล่าย่อมตกใจกลัวขณะที่ฝูงสุนัขป่าวิ่งไล่ตามมัน แกะตัวหนึ่งที่ถูกทิ้งไว้ตามลำพังย่อมเกิดความ
ตกใจกลัว มันจะเป็นเช่นนั้นด้วยกับคนเหล่านั้นที่อยู่บนแผ่นดินโลกในช่วงยุคเจ็ดปี คนทุกคน
จะหันเข้าสู่ชนชาติของตนเอง และคนทุกคนจะหนีไปยังแผ่นดินของตนเอง เมื่อเหตุการณ์
หายนะเหล่านั้นเกิดขึ้น ผู้คนจะแสวงหาความปลอดภัยแห่งบ้านของตนหากมันยังเหลืออยู่

อย่างไรก็ตาม จะเกิดความล่มสลายอย่างราบคาบของความเป็นระเบียบทางสังคมในวัน
นั้น 15 ทุกคนที่เขาพบเข้าก็จะถูกแทงทะลุ และทุกคนที่รวมเข้าด้วยกันกับพวกเขาก็จะล้มลงด้วย

ดาบ ความคิดตรงนี้ดูเหมือนสอดคล้องกับของวิวรณ์ 6:4 พร้อมกับการแกะตราดวงที่สองนั้น นี้บอกเป็นนัยถึงการล่มสลายอย่างสิ้นเชิงของระเบียบทางพลเรือน เพื่อนบ้านจะฆ่ากันและกันและแม้แต่ญาติกันเอง ความสยดสยของเดียวกันนี้ถูกบอกเป็นนัยในเอเสเกียล 38:21 การฆาตกรรมจะเป็นระเบียบของสมัยนั้นเมื่อผู้คนขโมยสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาขโมยได้เพื่อประทังชีวิต ความรุนแรงแบบไร้ขีดจำกัดจะเป็นกฎ อารยธรรมจะสิ้นสุดลงเมื่อผู้คนขโมย ปล้น ฆ่าและทำสิ่งใดก็ตามเพื่อหาอาหารและสิ่งจำเป็นพื้นฐานต่างๆเพื่อประทังชีวิต

หากนั่นยังไม่น่าสะพรึงกลัวพอ 16 เด็กเล็กๆของเขาจะถูกฟาดลงเป็นชิ้นๆต่อหน้าต่อตา เขา เรือนของเขาจะถูกปล้นและภรรยาของเขาจะถูกขืนใจ ดูเหมือนมีความสอดคล้องกันระหว่างตรงนี้กับเศคาริยาห์ 14:2 ซึ่งกล่าวถึงความสยดสยของต่างๆในเยรูซาเล็มในวันหลังๆของยุคเจ็ดปี นอกจากการฆาตกรรมและความรุนแรงแล้ว การข่มขืนผู้หญิงก็จะเป็นระเบียบของสมัยนั้นด้วย แม้แต่เด็กเล็กๆก็จะถูกทุบจนตายต่อหน้าต่อตาพ่อแม่ เห็นได้ชัดว่านี่จะเกิดขึ้นในเยรูซาเล็มในช่วงวันหลังๆของยุคเจ็ดปี อย่างไรก็ตามที่บอกเป็นนัยในเนื้อความตรงนี้ก็ถือว่า นี่อาจเป็นเรื่องปกติทั่วแผ่นดินโลกในช่วงยุคเจ็ดปี มันจะเป็นช่วงเวลาที่เราร้ายจริงๆ!

อสย 13:17-19 จุดสนใจหลักของคำพยากรณ์นี้คราวนี้เปลี่ยนกลับไปกล่าวโทษบาบิโลนดังที่เกริ่นนำไปในตอนต้นของบทนี้ ดูเถิด เราจะรบเร้าให้ชาวมีเดียมาสู้เขา ผู้ซึ่งไม่เอาใจใส่ในเรื่องเงิน และไม่ใยดีในเรื่องทองคำ คนมีเดีย (พร้อมกับคนเปอร์เซีย) เป็นผู้ที่พิชิตบาบิโลนในที่สุด การสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้ถูกพบในดาเนียล 5:31 เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าจะทรงนำการพิพากษาเช่นนั้นมาต่อสู้อาบาโลน การสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้ยังอีกกว่า 150 ปีต่อมา ดาเนียลบันทึกการสำเร็จจริงของมัน ในการพิชิตบาบิโลนของพวกเขา คนมีเดียและคนเปอร์เซียไม่แยแสความมั่งคั่งของบาบิโลนเลย พวกเขาพุ่งเป้าไปที่การพิชิตคู่ปรับทางทหารของพวกเขา

ดังนั้นคำพยากรณ์นี้จึงเตือนว่า 18 คัมภีร์ของเขาจะฟาดชายหนุ่มลงเป็นชิ้นๆ เขาจะไม่ปราณีต่อผู้บังเกิดจากครรภ์ นัยน์ตาของเขาจะไม่สงสารเด็ก เมื่อบาบิโลนถูกพิชิตโดยคนมีเดียและคนเปอร์เซีย ฝ่ายหลังก็ไม่มี ความสงสารต่อคู่อริที่ถูกพิชิตแล้วของตนเลย

19 และบาบิโลน ซึ่งโออ่าในบรรดาราชาอาณาจักร เมืองที่สง่าและเป็นที่ถูกมิใจของชาวเคลเดีย จะเป็นดังเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ เมื่อพระเจ้าทรงคว่ำมันเสียนั้น แม้บาบิโลนเคยเป็นมหาอำนาจและยอดบนสุดของประชาชาติทั้งหลายในสมัยของมัน เมื่อพระเจ้าทรงจัดการกับมันเสร็จแล้ว มันก็จะมีสภาพกร้างเหมือนเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ นครทั้งสองนั้นถูกทำลายอย่างราบคาบโดยพระเจ้าดังที่บันทึกไว้ในปฐมกาล 19 การสำเร็จจริงในท้ายที่สุดของคำพยากรณ์นี้ยังไม่ถึง นครบาบิโลนยังอยู่ต่อไปอย่างแน่นอนหลังจากการถูกพิชิตโดยคนมีเดียและคนเปอร์เซีย และแม้บาบิโลนในสมัยโบราณสุดท้ายแล้วก็หมดความสำคัญ ยังมีชุมชนเล็กๆบนที่ตั้งของมันมาตลอดหลายศตวรรษ คนอิรักในปัจจุบันจริงๆแล้วได้พยายามที่จะบูรณะเมืองบาบิโลนสมัยโบราณขึ้นมาใหม่ในฐานะอนุสาวรีย์ประจำชาติแห่งหนึ่ง

อสย 13:20-22 กระนั้น ความพินาศในท้ายที่สุดของบาบิโลนก็ยังมาไม่ถึง จะไม่มีใครเข้าอยู่ในบาบิโลน หรืออาศัยอยู่ตลอดทุกชั่วอายุ คนอาระเบียจะไม่กางเต็นท์ของเขาที่นั่น ไม่มีผู้เลี้ยงแกะที่จะให้แกะของเขาอนลงที่นั่น 21 แต่สัตว์ป่าจะอนลงที่นั่น และบ้านเรือนในนั้นจะเต็มไปด้วยนกที่ติดท่อ นกเค้าแมวจะอาศัยที่นั่น เมฆปีศาจจะเต็นร่าอยู่ที่นั่น 22 หม่าจิ้งจอกจะเห่าหอนอยู่ในที่อาศัยอันกร้าง และมังกรจะร้องอยู่ในวังแสนสุขของมัน เวลาของเมืองนั้นก็ใกล้เข้ามาแล้ว และวันเวลาของมันจะไม่ยี่ดื้อให้ยาวไป

ไม่มีคำถามเลยว่าบาบิโลนในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งจะมีบทบาทสำคัญในสมัยวันแห่งพระเยซูฮว้าห์ นั่นปรากฏชัดเจนในวิวรณ์ 17-18 การพิพากษานั้นที่ถูกบอกล่วงหน้าแล้วในวิวรณ์ เพื่อต่อสู้อับิโลนก็หมายถึงนครอื่นๆด้วยที่มีความเกี่ยวข้องเชิงสัญลักษณ์กับบาบิโลนสมัยโบราณ สิ่งที่สำคัญก็คือว่าบาบิโลนเป็นที่ๆระบบ ‘โลก’ ได้เริ่มต้นขึ้นมา ดู ปฐมกาล 10 และ 11:1-9 บาบิโลนจึงเป็นแบบที่เล็งถึงโลก (ในฐานะระบบหนึ่ง) ตั้งแต่หอบาเบลเป็นต้นมา แม้กระนั้นอาจมีการพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระเจ้าที่มีต่อนครที่ชั่วร้ายนี้ หากแม้ในการบูรณะขึ้นมาใหม่ทางโบราณคดีของมันในช่วงยุคเจ็ดปีก็ตาม หลังจากวันนั้น จะไม่มีสิ่งใดอาศัยอยู่ที่นั่นเลย เว้นแต่พวกกิ้งก่าและพวกนกแห่งทะเลทราย

จากสัตว์เหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึง *นกที่คิดท้อ* อาจหมายถึงพวกหมาใน คำที่แปลว่า *เมฆปีศาจ* (*ซาอียร์*) อาจหมายถึงพวกแพะ และบางคนก็คิดว่าหมายถึงพวกแพะที่ถูกผีสิง เหมือนสุกรเหล่านั้นแห่งเมืองกาคารา *มังกร* อาจหมายถึงพวกกิ้งก่าหรืองู เมื่อพระเจ้าทรงจัดการกับบาบิโลนเสร็จแล้วในการพิพากษามันเป็นครั้งสุดท้าย ทั้งหมดที่จะเหลืออยู่คือพวกสัตว์ป่าแห่งทะเลทราย ส่วนแรกของการพิพากษานั้นจะเกิดขึ้นหลังจากสมัยของอิสยาห์ไม่นานนักโดยเริ่มต้นในประมาณปี 538 ก่อน ค.ศ. การสำเร็จจริงในที่สุดจะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นยุคเจ็ดปี

ภาพรวมของอิสยาห์ 14: บทถัดไปนี้มีลักษณะเป็นคำพยากรณ์สั้นๆ ข้อ 1-8 บอกล่วงหน้าถึงพระพรต่างๆที่จะมาเหนืออิสราเอลเมื่ออาณาจักรของพระเจ้าถูกสถาปนา จากนั้นมีการออกความเห็นอันเป็นเอกลักษณ์และน่าทึ่งเกี่ยวกับบุคคลผู้หนึ่งซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็นปฏิบัติต่อพระคริสต์และการไปถึงของมันในนรกในข้อ 9-11 จากนั้นคำพยากรณ์นี้ก็ย้อนกลับเข้าไปในกลุ่มหมอกแห่งสมัย โบราณเพื่อให้เห็นภาพเกี่ยวกับการตกจากสวรรค์ของลูซิเฟอร์ในข้อ 12-17 การพิพากษาที่มีต่อบาบิโลนถูกกล่าวถึงอีกครั้งในข้อ 18-27 สุดท้ายคำเตือนต่อผู้แผ่นดิน 'ปาเลสไตน์' ถูกนำเสนอ จะมีการพิพากษาต่อผู้อิสราเอลในอนาคต

อิสยาห์ 14:1-2 ขณะที่บทที่แล้วเตือนเรื่องการพิพากษาที่จะมา บทถัดไปนี้เริ่มต้นด้วยคำพรรณนาเกี่ยวกับการอวยพรของพระเจ้าที่มีต่อคนอิสราเอลในยุคพันปี เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงมีพระเมตตาต่อยาโคบ และจะทรงเลือกอิสราเอลอีก และจะทรงตั้งเขาทั้งหลายไว้ในแผ่นดินของเขาเอง คนต่างด้าวจะสมทบกับเขา และคิดพันอยู่กับวงศ์วานของยาโคบ บริบทตรงนี้กล่าวถึงยุคพันปีอย่างชัดเจน อิสราเอลจะถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมในฐานะประชาชาติหนึ่งในความสงบสุขและความเจริญรุ่งเรือง นอกจากนี้ประชาชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติจะมาสวมักัดต่ออิสราเอลอย่างเต็มใจและอย่างสันติ พร้อมกับข้อยกเว้นน้อยมากๆ นั่นยังไม่เคยเกิดขึ้นเลยตั้งแต่สมัยของอิสยาห์จนถึงปัจจุบัน

2 และชนชาติทั้งหลายจะรับเขาและนำเขาทั้งหลายมายังที่ของเขา และวงศัวานของอิสราเอลจะมีกรรมสิทธิ์ในเขา เป็นทาสชายหญิงในแผ่นดินของพระเยโฮวาห์ ผู้ที่จับเขาเป็นเชลยจะถูกเขาจับเป็นเชลย และจะปกครองผู้ที่เคยบีบบังคับเขา อิสราเอลจะเจริญรุ่งเรืองในวันนั้น ขณะที่ตลอดหลายยุคหลายสมัย พวกยิวถูกบังคับให้ปรนนิบัติประชาชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติ ในวันนั้นพวกเขาจะเป็นฝ่ายรับการปรนนิบัติบ้าง คนเหล่านั้นที่ได้บีบบังคับพวกยิวมาตลอดหลายศตวรรษจะกลายเป็นข้ารับใช้ของพวกเขาในยุคพันปี อิสราเอลจะเป็นประชาชาตินครหลวงของแผ่นดินโลกในวันนั้น โดยมีอำนาจปกครองเหนือประชาชาติอื่นๆ

อสย 14:3-6 และต่อมาในวันที่พระเยโฮวาห์จะทรงประทานให้เจ้าได้หยุดพักจากความเศร้าโศกของเจ้า และจากความกลัว และจากงานหนักซึ่งเจ้าถูกบังคับให้กระทำ 4 เจ้าจะยกคำภาวนาที่กล่าวต่อกษัตริย์แห่งบาบิโลนว่า "เออ ผู้บีบบังคับก็สงบไปแล้วหนอ เมืองทองคำก็สงบไปด้วยซิ อิสราเอลจะไม่เป็นประชาชาติที่ถูกบีบบังคับหรือตกเป็นเชลยอีกต่อไปในยุคพันปี ตรงกันข้ามในวันนั้นพวกยิวจะอัศจรรย์ใจกับความพินาศของบาบิโลน นี่อาจหมายถึงไม่เพียงนครที่ยอดเยี่ยมในสมัยโบราณเท่านั้น แต่อาจหมายถึงการสำแดงในปัจจุบันของมันหรือแม้แต่ระบบโลกซึ่งเป็นแบบเล็งถึงบาบิโลนมาตลอดหลายศตวรรษด้วย ไม่ว่ากรณีใด เมื่อถึงยุคพันปี จะไม่มีร่องรอยของบาบิโลนหลงเหลืออยู่เลยและอิสราเอลก็จะชื่นชมยินดีในการนั้น

คำภาวนาที่กล่าวโทษบาบิโลนมีอยู่ต่อไป 5 พระเยโฮวาห์ทรงหักไม้พลองของคนชั่ว คทาของผู้ครอบครอง 6 ผู้ซึ่งตีชนชาติทั้งหลายด้วยความพิโรธ ด้วยการตีอย่างไม่หยุดยั้ง ผู้ซึ่งได้ครอบครองประชาชาติด้วยความโกรธ ได้ถูกข่มเหงโดยไม่มีผู้ไต่ถ้อยยัง รูปการณ์จะเปลี่ยนเป็นตรงกันข้ามในวันนั้น ไม่ว่ามันคือบาบิโลนหรือประชาชาติอื่นใดที่บีบบังคับอิสราเอล เมื่อถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ในอาณาจักรของพระเจ้า อิสราเอลก็จะเป็นฝ่ายมีชัยและจะไม่มี การต่อต้านเลยจากเหล่าศัตรูในอดีตของมัน

อสย 14:7-8 ในวันนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้บอกล่วงหน้าว่า โลกทั้งสิ้นก็พักและสงบอยู่ เขาทั้งหลายร้องเพลงโพล่งออกมา 8 ต้นสนสามใบเปรมปรีดีเพราะเจ้า ต้นสนสัตว์แห่ง

เลบานอนด้วย และกล่าวว่า 'ตั้งแต่เจ้าตกต่ำ ก็ไม่มีผู้โศกนินทาต่อผู้เราแล้ว' บริบทกล่าวชัดเจนถึงยุคพันปี ในวันนั้นทั้งพิภพโลกจะมีความสุข อิสราเอลและบรรดาผู้ที่ถูกไถ่แล้วของพระเจ้าในวันนั้นจะเปล่งเสียงร้องเพลง ภาพเปรียบของแม่น้ำปาทั้งหลายแห่งเลบานอนก็เปรมปรีดีถูกนำเสนอ ตั้งแต่การตกต่ำลงของบาบิโลน (ระบบของโลกซึ่งนำโดยปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์) กระทั่งพวกมันก็อยู่อย่างสงบสุขโดยไม่กลัวว่าจะถูกโค่นลง นี่บอกเป็นนัยถึงช่วงเวลาแห่งความสุขใหญ่ยิ่งและความเจริญรุ่งเรือง

ออสย 14:9-11 คราวนี้จุดสนใจหลักเบี่ยงเบนไปยังมุมมองหนึ่งที่พิศกรรมดา
นรกเบื้องล่างก็ตื่นตื่นเพื่อต้อนรับเจ้าเมื่อเจ้ามา มันปลุกให้ชาวแดนคนตายมาต้อนรับเจ้า คือ
บรรดาผู้ซึ่งเคยเป็นผู้นำของโลก มันทำให้บรรดาผู้ที่เคยเป็นกษัตริย์แห่งประชาชาติทั้งหลายลุก
ขึ้นมาจากพระที่นั่งของเขา แม้ข้อความตอนนี้อาจหมายถึงกษัตริย์แห่งบาบิโลนสมัยโบราณองค์
หนึ่งเมื่อเขาไปถึงนรก บริบทเชิงอวสานกาลที่ใหญ่กว่าก็ดูเหมือนจะสื่อถึงเหตุการณ์ต่างๆ ในยุค
สุดท้าย นี่อาจแสดงภาพของคนเหล่านั้นที่อยู่ในนรกขณะที่ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ไปถึงที่นั่น
หลังยุคเจ็ดปี (ในวิวรณ์ 19:20 ที่เหตุการณ์นั้นถูกพูดถึงในบริบทของบึงไฟ อย่างไรก็ตาม อาจ
เป็นไปได้ว่าผู้พยากรณ์ท่านนี้กำลังพูดถึงนรกในแง่ทั่วไป) ความคิดก็คือว่าเมื่อปฏิปักษ์ต่อพระ
คริสต์ถูกทิ้งลงไปนรกแล้ว บรรดากษัตริย์ของประชาชาติต่างๆ ที่อยู่ในนรกจะตื่นตื่นที่ได้พบ
เขา

ณ เวลานั้นและในสถานที่อันน่ากลัวนั้น **10** ทุกคนจะพูด และกล่าวแก่เจ้าว่า 'เจ้าก็อ่อน
เปลี้ยอย่างเราด้วยหรือ เจ้ากลายเป็นอย่างพวกเราหรือ' **11** ความโอ้อ่าของเจ้าถูกนำลงมาถึงแดน
คนตาย และเสียงพิณใหญ่ของเจ้า ตัวหนอนจะเป็นที่นอนอยู่ใต้ตัวเจ้า และตัวหนอนจะเป็น
ผ้าห่มของเจ้า ที่นั่นบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกตลอดทุกยุคสมัยจะถามว่าบุคคลผู้นี้ซึ่งได้รับ
อำนาจจากซาตานบัดนี้ไฉนเป็นอย่างพวกเขาแล้ว ความโอ้อ่าของเขาถูกนำลงมาถึงแดนคนตาย
คำที่แปลเช่นนั้น (*เซโอล*) เป็นคำเดียวกับที่แปลเป็น *นรก* ในข้อก่อนหน้า ความโอ้อ่าตระการตา
ทั้งสิ้นที่ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์เคยมีบัดนี้ก็สูญสิ้นไปแล้วขณะที่เขาทนทุกข์ทรมานอยู่ในนรก

โปรดสังเกตคำพรรณนาเรื่องตัวหนอนที่อยู่ใต้ตัวเขาและบนตัวเขา พระเยซูคริสต์วางหน้าอย่างชัดเจนเกี่ยวกับสถานที่แห่งนั้นที่ตัวหนอนไม่ตายเลย ดู มาระโก 9:44-48

ออสย 14:12 ความคิดตรงนี้เปลี่ยนไปเล็กน้อยจากบุคคลผู้หนึ่งที่ได้รับอำนาจจากซาตานเป็นลูซิเฟอร์เอง พระเจ้าตรัสตามแบบไม่ต้องการคำตอบผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่า **โอ ลูซิเฟอร์เอ๋ย โอรสแห่งรุ่งอรุณ เจ้าร่วงลงมาจากฟ้าสวรรค์แล้วซิ เจ้าถูกตัดลงมายังพื้นดินอย่างไรหนอ เจ้าผู้กระทำให้บรรดาประชาชาติตกต่ำนะ** ภาพเหตุการณ์นี้คือตอนที่ลูซิเฟอร์กบฏต่อพระเจ้าในสวรรค์เมื่อนานมาแล้ว น่าสนใจที่คำที่แปลเป็น **ร่วง (นอร์ฟาล)** บ่อยครั้งคำนี้ถูกแปลเป็น **‘ล้มเหลว’** ลูซิเฟอร์เสื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้าและล้มเหลวในการนั้น มันจึงร่วงจากตำแหน่งอันสูงยิ่งนั้น ชื่อ **ลูซิเฟอร์** ไม่ใช่คำที่ใช้ทับศัพท์แต่เป็นคำที่ถูกแปลแล้ว คำฮีบรูที่แปลเช่นนั้นคือ **เฮย์เลล** และมีความหมายว่า **‘ผู้ที่ส่องแสง’** หรือ **‘ผู้ถือแสงสว่าง’** หรือแม้แต่ **‘ดาวประจำรุ่ง’** มันยังถูกเรียกด้วยว่า **“โอรสแห่งรุ่งอรุณ”** ซึ่งสื่อถึงความเจิดจรัสแห่งรุ่งอรุณหรือดาวประจำรุ่ง

บางคนได้พยายามที่จะประยุกต์ใช้ข้อนี้กับกษัตริย์แห่งบาบิโลนของบริบทที่ตามมา นี้ อย่างไรก็ตาม รายละเอียดต่างๆที่ประยุกต์ใช้กับบุคคลผู้นี้ก็อ้างอิงได้แต่ถึงบุคคลเหนือธรรมชาติผู้หนึ่งซึ่งเคยเข้าไปในสวรรค์ได้ (น่าสนใจอีกตรงที่ว่าเป็นที่เดียวในพระคัมภีร์ที่ชื่อ **ลูซิเฟอร์** ถูกพบ) ยิ่งกว่านั้น บาบิโลนทั่วพระคัมภีร์ก็เป็นแบบที่เสด็จถึงโลกในฐานะระบบๆหนึ่ง กษัตริย์แห่งบาบิโลนฝ่ายวิญญาณหาใช่ใครอื่นนอกจากพญามารเอง มติเอกฉันท์ของความคิดเชิงอนุรักษ์ก็คือว่า ข้อนี้กล่าวถึงซาตานตอนที่มันกบฏต่อพระเจ้าในความเยอหยิ่ง วันนั้นกำลังจะมาเมื่อมันจะถูก **‘โค่นลง’** หลังจากได้กระทำให้บรรดาประชาชาติตกต่ำตลอดหลายยุคสมัย ดู **วิวรณ์ 19:20** และ **20:10**

ออสย 14:13-14 ความเยอหยิ่งและการทำตามใจตนเองของพญามารถูกพรรณนาถึงดังนี้ **เจ้ารำพึงในใจของเจ้าว่า ‘ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้า ณ เหนือ**

ดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า ข้าจะนั่งบนขุนเขาชุมนุมสถาน ณ ด้านทิศเหนือ 14 ข้าจะขึ้นไป
เหนือความสูงของเมฆ ข้าจะกระทำตัวของข้าเหมือนองค์ผู้สูงสุด'

แม้กษัตริย์บางองค์แห่งบาบิโลนอาจมีความโอหังเช่นนั้น การประยุกต์ใช้ฝ่ายวิญญาณ
ตรงนี้เห็นได้ชัดว่าสื่อถึงกษัตริย์ฝ่ายวิญญาณแห่งบาบิโลน – ลูซีเฟอร์เอง โปรดสังเกตคำพูดห้า
ประโยค “ข้าจะ” ลูซีเฟอร์กล่าวว่า (1) “ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์” (2) “ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้า
ณ เหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า” “ดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า” เห็นได้ชัดว่าหมายถึงทุก
สวรรค์อื่นๆที่มียศสูงของพระเจ้าในสวรรค์ (3) “ข้าจะนั่งบนขุนเขาชุมนุมสถาน ณ ด้านทิศ
เหนือ”

แม้ไม่ถูกให้คำจำกัดความ “ด้านทิศเหนือ” ก็บอกเป็นนัยถึงพระที่นั่งของพระเจ้า โยบ
26:7 กล่าวถึงสถานที่ๆเว้งว่างของท้องฟ้าด้านทิศเหนือซึ่งบอกเป็นนัยว่านั่นเป็นที่ประทับของ
พระเจ้า นอกจากนี้ ดวงดาวต่างๆในท้องฟ้าก็ดูเหมือนจะหมุนรอบดาวเหนือซึ่งบอกเป็นนัยอีก
ครั้งว่าทิศเหนือเป็นศูนย์กลางแห่งจักรวาล ลูซีเฟอร์มักใหญ่ใฝ่สูงที่จะนั่งเหนือชุมนุมชนของ
พระเจ้าที่นั่น (นั่นคือ พวกทูตสวรรค์และพลโยธาอื่นๆแห่งสวรรค์) (4) มันยังกล่าวอีกว่า “ข้าจะ
ขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆ” อีกครั้งที่คำพูดนี้สื่อถึงความหยิ่งโส, การทำตามใจตัวเองและ
ความโอหังของพญามาร การอยู่เหนือหมู่เมฆในวันนั้นบอกเป็นนัยถึงที่ประทับของพระเจ้า
สุดท้ายมันกล่าวว่า (5) “ข้าจะกระทำตัวของข้าเหมือนองค์ผู้สูงสุด” การพูดหมิ่นประมาทอย่าง
ที่สุดของซาตานจึงปรากฏชัดเจน

แม้บางคนได้พยายามอย่างยี่ดมั่นที่จะประยุกต์ใช้คำกล่าวนี้กับกษัตริย์ที่ไม่ปรากฏนาม
สักองค์แห่งบาบิโลน ไม่มีบันทึกเกี่ยวกับกษัตริย์บาบิโลนองค์ใดเลยที่เคยโอ้อวดเช่นนั้น
นอกจากนี้ ในสมัยที่อิสยาห์เขียนหนังสือเล่มนี้ บาบิโลนยังไม่ได้เป็นมหาอำนาจทางการเมือง
เลย ความคล้ายคลึงและการประยุกต์ใช้ฝ่ายวิญญาณของข้อนี้กับบุคคลผู้หนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า
กษัตริย์ธรรมดาองค์ใดของบาบิโลนดูเหมือนปรากฏชัดเจน เห็นได้ชัดว่าผู้้นหาไซโครอื่น
นอกจากซาตานเอง คำพรรณานี้สอดคล้องอย่างมากกับคำพรรณนาเกี่ยวกับเจ้าเมืองไทระในเอ
เสเกียล 28:2-19 แม้ถูกตั้งชื่อว่าเป็นเจ้าเมืองไทระ การประยุกต์ใช้ตรงนี้ก็หมายถึงซาตานเช่น

กัน ดังนั้นเราจึงเข้าใจตรงนี้เกี่ยวกับการทำตามใจตัวเองแบบเหอเหิมของพญามารเอง จุดมุ่งหมายเดียวของมันวนเวียนอยู่รอบๆ *ซาเว* นั่นคือแก่นแท้ของความเย่อหยิ่ง ความโอหังและความบาป

ออสย 14:15-17 ความคิดตรงนี้วกกลับไปยังบริบทของข้อ 9-11 อีกครั้งที่บุคคลที่ถูกกล่าวถึงนี้คือผู้ที่ได้รับอำนาจจากซาตานแทนที่จะเป็นซาตานเอง บุคคลผู้นั้นน่าจะเป็นปฏิบัติต่อพระคริสต์ แต่เจ้าจะถูกลงมาสู่ *นรก* ยังกฎของปากแดน อีกครั้งที่คำที่แปลเป็น *นรก* คือ *เฮโอด* แม้คำนี้อาจหมายถึงหลุมศพ บริบทก็กล่าวชัดเจนถึงสถานที่ของคนตายที่ชั่วซึ่งจากโลกนี้ไปแล้ว *นรก* ก็เป็นคำแปลที่เหมาะสมแล้วของคำนี้ วลีที่กล่าวถึง “ที่ลึกของปากแดน” อาจหมายถึง *นรก* ในรูปคำพหูพจน์

(เราควรระลึกว่าจนกว่าจะถึงเวลาแห่งการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวดังที่หมายเหตุไว้ในวิวรณ์ 20:11-15 คนที่หลงหายเมื่อตายแล้วก็ถูกส่งไปยังสถานที่แห่งการพิพากษาชั่วคราวที่เรียกว่า *เฮโอด* ในพระคัมภีร์เดิมและเรียกว่า *ฮาเดส* ในพระคัมภีร์ใหม่ เห็นได้ชัดว่ามันอยู่ในใจกลางของแผ่นดินโลก ดูลูกา 16:23-31 สำหรับความเข้าใจเพิ่มเติม ที่การพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาว คนเหล่านั้นที่อยู่ใน *ฮาเดส* (*เฮโอด*) จะถูกชุบให้เป็นขึ้นจากตายเพื่อยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า จากนั้นก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟตลอดกาล

การประยุกต์ใช้ในทันทีอาจหมายถึงการไปถึงของปฏิบัติต่อพระคริสต์ (ผู้ที่ได้รับอำนาจจากซาตานเอง) ใน *นรก* อีกครั้งที่คำว่า *นรก* ถูกใช้ในแง่ต่างๆ ไปซึ่งต่างจากคำที่เฉพาะเจาะจงมากกว่า *บึงไฟ* ดังที่หมายเหตุไว้ในวิวรณ์ 19:20

เมื่อคนบาปที่ถูกปรับโทษคนอื่นๆ ไปถึง *นรก* (ในบริบทที่ใหญ่กว่าของมัน) พวกเขาที่อัศจรรย์ใจที่ได้เห็นบุคคลผู้นั้นที่ได้รับอำนาจจากซาตาน 16 บรรดาผู้ที่เห็นเจ้าจะเพ่งดูเจ้า และจะพิจารณาเจ้าว่า ‘ชายคนนี้หรือที่ทำให้โลกสั่นสะเทือน ผู้ขย่ำราชอาณาจักรทั้งหลาย 17 ผู้ที่ทำให้โลกเป็นเหมือนถิ่นทุรกันดาร และคว่ำหัวเมืองของโลกเสีย ผู้ไม่ยอมให้ชดยกลับไปบ้านของเขา’ แม้บางคนจะประยุกต์ใช้ข้อนี้กับกษัตริย์ที่ไม่ปรากฏนามองค์หนึ่งของบาบิโลน

การประยุกต์ใช้แบบหนึ่งที่ใหญ่กว่าก็คือเหมือนปรากฏชัดเจน ไม่มีกษัตริย์บาบิโลนองค์ใดเคย ทำให้ทั้งโลกรกร้างว่างเปล่า แต่ปฏิบัติต่อพระคริสต์จะทำเช่นนั้นก่อนมันถูกจัดการ ดังนั้น เมื่อคนบาปอื่นๆอยู่ในนรก พวกเขาก็อัศจรรย์ใจเมื่อได้เห็นคนแห่งการบาปผู้เปี่ยมด้วยอำนาจผู้หนึ่ง ซึ่งเป็นร่างทรงของซาตานเอง ตกอยู่ในสภาพอัปจนเหมือนพวกเขา

ออสย 14:18-23 คราวนี้จุดสนใจหลักดูเหมือนจะกลับมายังคำพยากรณ์ทั่วไปมากกว่าที่กล่าวโทษบาบิโลนขณะที่มันจะขึ้นเรื่องอำนาจ กษัตริย์ทั้งสิ้นของบรรดาประชาชาติ นอนอยู่อย่างมีเกียรติ ต่างก็อยู่ในอุโมงค์ของตน 19 แต่เจ้าถูกเหวี่ยงออกไปจากหลุมศพของเจ้า เหมือนกิ่งที่พึงรังเกียจ เหมือนเสื้อผ้าของผู้ที่ถูกสังหาร คือที่ถูกแทงด้วยดาบ ผู้ซึ่งลงไปยังกองหินของหลุมศพ เหมือนซากศพที่ถูกเหยียบย่ำอยู่ใต้เท้า แม้มิได้ถูกระบุตัวตนในทันที บริบทที่ตามมาคือว่าชัดเจนว่านี่หมายถึงกษัตริย์ที่ไม่ถูกระบุชื่อองค์หนึ่งของบาบิโลน นี่บอกเป็นนัยว่ากษัตริย์องค์หนึ่งที่จะมาของบาบิโลนจะประสบกับความตายอันน่าอัปยศและศพของเขาจะถูกกระทำย่ำยีหลังจากมันถูกฝังแล้ว

ความคิดนั้นถูกสานต่อเพิ่มอีก 20 เจ้าจะไม่ได้รับการฝังศพร่วมกับเขา เพราะเจ้าได้ทำลายแผ่นดินของเจ้า เจ้าได้สังหารประชาชนของเจ้า ขออย่าให้ใครเอ่ยถึงชื่อของเชื้อสายแห่งผู้กระทำความชั่วอีกเลย 21 จงเตรียมสังหารลูกๆของเขาเถิด เพราะความชั่วช้าแห่งบิดาของเขาเกรงว่าเขาทั้งหลายจะลุกขึ้นเป็นเจ้าของแผ่นดิน และกระทำให้พื้นโลกเต็มไปด้วยหัวเมือง" เห็นได้ชัดว่ากษัตริย์ที่ไม่ถูกระบุชื่อองค์หนึ่งของบาบิโลนจะถูกเล่นงานโดยประชาชนของเขาเอง ปกติแล้วบรรดากษัตริย์จะได้รับการฝังศพอย่างสมเกียรติ แต่มิใช่กษัตริย์องค์นี้แห่งบาบิโลน นอกจากนี้แม้แต่ลูกๆของเขาเองก็จะถูกฆ่าตายแทนที่จะมีอำนาจและอิทธิพลเหนือคนอื่นๆ

ต่อไปนี่คือการระบุชื่อเป้าหมายแห่งพระพิโรธของพระเจ้า 22 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า "เพราะเราจะลุกขึ้นสู้กับเขา และจะตัดชื่อกับคนที่เหลืออยู่และลูกหลานออกจากบาบิโลน" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ นี่บอกเป็นนัยถึงการพิพากษาที่จะเกิดแก่ทั้งราชวงศ์ของกษัตริย์แห่งบาบิโลนองค์นี้ บางคนคิดว่านี่ถูกทำให้สำเร็จจริงในเบลชัสซาร์

ไม่ว่าในกรณีใด ความพินาศก็ถูกกล่าวถึงล่วงหน้าสำหรับบาบิโลน พระเจ้าทรงประกาศผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่า 23 "และเราจะกระทำให้เป็นกรรมสิทธิ์ของอีกาบ้าน และเป็นสระน้ำ และจะกวาดด้วยไม้กวาดแห่งการทำลาย" พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ อีกาบ้านที่ว่านี้อาจเป็นสัตว์จำพวกหนู เช่น แม่น วลีที่กล่าวถึง "สระน้ำ" อาจหมายถึงหนองน้ำต่างๆ วันนั้นกำลังจะมาเมื่อบาบิโลนจะมีแต่พวกสัตว์ป่าอาศัยอยู่และจะกลับไปเป็นหนองน้ำตลอดแนวแม่น้ำยูเฟรติส ไม้กวาดในที่นี้หมายถึงไม้กวาดเนื้อหยาบๆ (ไม้กวาดที่ทำจากกิ่งไม้ต่างๆ) ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่า พระเจ้าจะทรงกวาดบาบิโลนทิ้งไปด้วยไม้กวาดแห่งการทำลาย

อสย 14:24-27 คราวนี้พระเจ้าทรงประกาศผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้เพื่อต่อสู้อีก

ประชาชาติหนึ่งที่เป็นภัยคุกคาม พระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ทรงปฏิญาณว่า "เราจะแผนงานไว้อย่างไร ก็จะเป็นไปอย่างนั้น และเราได้มุ่งหมายไว้อย่างไร ก็จะเกิดขึ้นอย่างนั้น สิ่งที่พระเจ้าทรงมุ่งหมายว่าจะกระทำย่อมจะเกิดขึ้นจริงอย่างแน่นอน มันเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ จุดสนใจหลักของการพิพากษาที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ของพระองค์คือ อัสนีเรีย

25 คือว่าเราจะตีคนอัสนีเรียในแผ่นดินของเราให้ย่อยยับไป และบนภูเขาของเราเหยียบย่ำเขาไว้ และแอกของเขานั้นจะพรากไปจากเขาทั้งหลาย และภาระของเขานั้นจากบ่าของเขาทั้งหลาย" 26 นี่เป็นความมุ่งหมายที่มุ่งหมายไว้เกี่ยวกับแผ่นดินโลกทั้งสิ้น และนี่เป็นพระหัตถ์ซึ่งเหยียดออกเหนือบรรดาประชาชาติทั้งสิ้น 27 เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงมุ่งไว้แล้ว ผู้ใดเล่าจะลบล้างเสียได้ พระหัตถ์ของพระองค์ทรงเหยียดออก และผู้ใดจะหันให้กลับได้ แม้บาบิโลนมิได้เป็นภัยคุกคามต่อยูดาห์ในสมัยที่อิสยาห์เขียนหนังสือเล่มนี้ อัสนีเรียกลับเป็น พวกเขาเป็นมหาอำนาจที่กำลังรุ่งเรืองสุดๆในโลกสมัยนั้น พวกเขาได้พิชิตและกวาดต้อนอาณาจักรฝ่ายเหนือแห่งอิสราเอลไปเป็นเชลยแล้วเมื่อไม่ถึงสิบปีก่อนหน้านั้น บัดนี้พวกเขากำลังคุกคามยูดาห์ 2 พงศกษัตริย์ 18-19 การทำลายที่ถูกกล่าวถึงล่วงหน้าซึ่งจะเกิดแก่คนอัสนีเรียบนภูเขาทั้งหลายแห่งยูดาห์คือสิ่งที่เกิดขึ้นใน 2 พงศกษัตริย์ 19:35 ที่ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทำลายทหารอัสนีเรีย 185,000 นายในคืนเดียว

เกรงว่าจะมีข้อสงสัยใดๆ พระเจ้าทรงให้คำมั่นไว้ 27 เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาทรง
มุ่งไว้แล้ว ผู้ใดเล่าจะลบล้างเสียได้ พระหัตถ์ของพระองค์ทรงเหยียดออก และผู้ใดจะหันให้กลับ
ได้ เมื่อพระเจ้าทรงให้คำมั่นของพระองค์ไว้แล้ว มันก็เป็นอันจบเรื่อง ไม่มีผู้ใดขัดขวางพระองค์
จากการทำให้พระสัญญาของพระองค์สำเร็จได้ ยูดาห์จะถูกช่วยให้พ้น

อสย 14:28-30 แม้พระเจ้าเพียงตรัสคำพูดหนุนใจแก่ยูดาห์ คราวนี้ความสนใจของ
พระองค์ก็หันไปทางฟิลิเตีย ในปีที่ยกษัตริย์อหัสสิ้นพระชนม์ ภาระนี้มีมาว่า ปีที่อหัสสิ้นชีวิต
คือประมาณสามสิบปีก่อนกองทัพอัสซีเรียถูกพระเจ้าทำลาย อีกครั้งที่ ภาระหนึ่งคือ คำประกาศ
เรื่องการพิพากษาที่จะมา ภาระนั้นมีดังนี้ 29 "ประเทศฟิลิเตียเอ๋ย เจ้าทุกคนอย่าเปรมปรีดีไป
เลย เพราะว่าตะบองซึ่งตีเจ้านั้นหักเสียแล้ว เพราะงูทบทางจะออกมาจากรากเงาของงู และผล
ของมันจะเป็นงูแมวเซา ปาเลสไตน์ คือ ฟิลิเตีย พระเจ้าทรงเตือนคนฟิลิเตียว่าเมื่ออหัสได้สิ้น
ชีวิตไปแล้ว พวกเขาก็ไม่ควรก่อกวนยูดาห์ กษัตริย์ยิวองค์ใหม่ที่มีนามว่าเฮเซคิยาห์จะมีอำนาจ
มากยิ่งขึ้นกว่าเสียอีกเพราะพระพรของพระเจ้าอยู่บนตัวเขา งูทบทางเป็นงูพิษชนิดหนึ่ง พระเจ้าทรง
เตือนคนฟิลิเตียว่าเฮเซคิยาห์ บุตรของอหัสจะสร้างความเจ็บปวดให้แก่พวกเขาจงงูพิษและ
เขาจะโอบมาอย่างรวดเร็วจนกว่า คำพยากรณ์นี้สำเร็จจริงใน 2 พงศกษัตริย์ 18:8

30 และลูกหัวปีของคนยากจนจะมีอาหารกิน และคนขัดสนจะนอนลงอย่างปลอดภัย แต่
เราจะฆ่ารากเงาของเจ้าด้วยการกัณดาอาหาร และคนที่เหลืออยู่ของเจ้าจะถูกสังหารเสีย ความ
คิดตรงนี้ก็ถือว่า บรรดาผู้ที่เจ็บช้ำแห่งยูดาห์จะมีอาหารรับประทาน มีความเจริญรุ่งเรืองและได้
รับการปกป้อง อย่างไรก็ตาม คนฟิลิเตียจะถูกพระเจ้าพิพากษาด้วยน้ำมือของเฮเซคิยาห์

อสย 14:31-32 ความครบสมบูรณ์ของคำพยากรณ์นี้ที่กล่าวโทษฟิลิเตียถูก
หมายเหตุไว้ โอ ประตุนเมืองเอ๋ย ฟิลาปรั้าให้ซี โอ กรุงเอ๋ย จงร้องไห้ ประเทศฟิลิเตียเอ๋ย เจ้าทุก
คนจงละลายเสีย เพราะวันจะออกมาจากทิศเหนือ และจะไม่มีคนล้าหลังในแถวของเขาเลย"
ช่วงเวลาแห่งความยากลำบากรอคอยคนฟิลิเตียอยู่ พวกเขาได้รั้งความยูดาห์มาตลอดหลาย
ศตวรรษ บัดนี้การลงโทษที่พวกเขาสมควรได้รับมาใกล้แล้ว การพิพากษากำลังมาจากทิศเหนือ

บางคนคิดว่านี่เป็นการรุกรานโดยคนบาบิโลน อย่างไรก็ตาม คนฟีลิสเตียจะถูกพิชิตโดยน้ำมือของเฮเซคียาห์

ข้อสุดท้ายของบทนี้ซึ่งอยู่ในบริบทของอิสราเอลและคนฟีลิสเตีย (คนปาเลสไตน์) ก็ประยุกต์ใช้ได้กับยุคปัจจุบันนี้ 32 จะตอบทุกของประชาชาตินั้นว่าอย่างไร ก็ว่า "พระเยโฮวาห์ได้ทรงสถาปนาศิโยน และคนยากจนในชนชาติของพระองค์จะได้วางใจในที่นั้น" เห็นได้ชัดว่าประชาชาติอื่นๆ ได้ส่งทูตไปแสดงความยินดีกับเฮเซคียาห์ที่เขาได้ชัยชนะเหนือคนฟีลิสเตีย ดู 2 พงศกัมภ์ 18:8 ข้อความที่จะถูกส่งมอบถึงประชาชาติอื่นๆ เหล่านี้ก็คือว่า "พระเยโฮวาห์ได้ทรงสถาปนาศิโยน และคนยากจนในชนชาติของพระองค์จะได้วางใจในที่นั้น" พระเจ้าได้ทรงสถาปนาศิโยน (อิสราเอล) แล้วและแม้แต่บรรดาคนถ่อมใจแห่งแผ่นดินนั้น (คนยากจน) ก็จะพบที่ลี้ภัยในที่นั้น

ภาพรวมของอิสยาห์ 15: บทที่สิบห้าของอิสยาห์คือ 'ภาระ' อีกเรื่อง โดยคราวนี้ต่อผู้โมอับ คำพยากรณ์นี้ไม่ได้มีเนื้อหาเชิงอวสานกาล นั่นคือ มันไม่ได้มีเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ในยุคสุดท้าย ตรงกันข้าม จุดสนใจหลักอยู่ตรงการพิพากษาที่มีต่อโมอับซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้

อิสยาห์ 15:1-4 ภาระเกี่ยวกับโมอับ เพราะนครอาร์แห่งโมอับถูกทำลายร้างในคืนเดียวและได้ถึงหายนะ เพราะนครคีร์แห่งโมอับถูกทำลายร้างในคืนเดียวและได้ถึงหายนะ ตามประวัติศาสตร์แล้วโมอับเป็นแคว้นที่อยู่ทางทิศตะวันออกของทะเลตายและเทียบได้กับจอร์แดนตอนกลางและตะวันตกในภูมิศาสตร์สมัยใหม่ การพิพากษาที่ถูกบอกล่วงหน้าตรงนี้เชื่อกันว่าได้เกิดขึ้นแล้วก่อนการกวาดต้อนยูดาห์ไปเป็นเชลยยังบาบิโลน ผู้ที่พระเจ้าทรงใช้ต่อผู้โมอับน่าจะเป็นคนอัสซีเรีย

2 เขาได้ขึ้นไปยังบาบิโลนและตีบอน ไปยังปูนียสถานสูงเพื่อจะรำไห้ โมอับจะคร่ำครวญถึงเนโบและถึงเมเดบา ศิระษะทุกศิระษะจะโล้น และหนวดเคราทุกที่คนก็ถูกโกนออกเสีย เขาในที่นี้

อาจเป็นโมอับ หรือกษัตริย์ของมัน สถานที่หลายแห่งที่ถูกหมายเหตุไว้คือ นครต่างๆของโมอับ ซึ่งถูกพิชิตโดยคนอัสซีเรียและเป็นนครเหล่านั้นที่คน โมอับจะรำไห้เมื่อพวกเขาประสบกับความ พ่ายแพ้

3 เขาจะคาดฝ้ากระสอบอยู่ในถนนหนทาง ทุกคนจะรำไห้เป็นนักหนาที่บนหลังคาเรือน และตามถนน เมื่อ โมอับถูกพระเจ้าตีสอน แผ่นดินนั้นก็ถูกทำให้ถ่อมลง ประชาชาตินั้นร้องไห้ คร่ำครวญในความพ่ายแพ้อย่างย่อยยับ

4 เมืองเซโบนและเอเลอาเลห์จะส่งเสียงร้อง เสียงของเขาจะได้ยินไปถึงเมืองยาฮาธา เพราะฉะนั้นทหารที่ถืออาวุธของโมอับจึงจะร้องเสียงดัง ชีวิตของเขาจะเป็นที่เศร้าโศกแก่เขา นครเหล่านั้นของโมอับจะไม่เพียงรำไห้กับความพ่ายแพ้ของตนเท่านั้น แม้แต่เหล่าทหารของ พวกเขาที่จะร้องออกมาด้วยความกลัว

อสย 15:5 จิตใจของข้าพเจ้าจะร้องออกมาเพื่อโมอับ ผู้หลบภัยของโมอับนั้น จะหนีไปยังโคอาร์ เหมือนย้งัวสาวที่มีอายุสามปี เพราะตามทางขึ้นไปเมืองลูอิท เขาจะขึ้นไป คร่ำครวญ ตามถนนลุ่มเมืองโฮโรนาอิม เขาจะเปล่งเสียงร้องถึงการทำลาย ผู้พยากรณ์อิสยาห์เองดู เหมือนจะรำไห้เพราะสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับ โมอับในไม่ช้า บรรดาผู้ลี้ภัยของโมอับจะหนีไปยังโค อาร์ซึ่งเป็นเมืองเล็กๆที่อยู่บนปลายทิศใต้ของทะเลตาย (ซึ่งเป็นที่ๆ โลทเคยหนีไปหลบภัย)

อสย 15:6-9 เพราะธารน้ำที่นิมริมก็จะถูกทิ้งร้าง ฟางก็เหี่ยวแห้ง หญ้าก็ไม่งอก พืชที่เขียวชอุ่มไม่มีเลย 7 เพราะฉะนั้นทรัพย์สินซึ่งเขาเก็บได้ และที่เขาสะสมไว้ เขาจะขนเอาไป ข้ามลำธารต้นหลิว 8 เพราะเสียงร้องได้กระจายไปทั่วชายแดนโมอับ เสียงคร่ำครวญไปถึงเอ กลาอิม เสียงคร่ำครวญไปถึงเบเออร์เอลิม 9 เพราะน้ำของเมืองดิโมนจะมีเลือดเต็มไปหมด ถึง กระนั้นเรายังจะเพิ่มภัยแก่ดิโมนอีก คือให้สิ่งโศกสำหรับชาวโมอับที่หนีไป และสำหรับคนที่เหลือ อยู่ในแผ่นดิน ผู้พยากรณ์ท่านนี้บอกล่วงหน้าถึงรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะเกิด แก่โมอับ มันจะไม่เพียงเป็นการตีสอนทางทหารจากคนอัสซีเรียเท่านั้น แต่ความทุกข์ลำบาก ก่ออื่นๆด้วย บ่อน้ำและน้ำพุต่างๆจะแห้งเหือด พืชผลจะเหี่ยวแห้ง แม้แต่พวกสิงโตป่าก็จะโงมตี

ด้วย พระเจ้าจะทรงพิพากษาโมอับเพราะความบาปของพวกเขาและเพราะท่าทีที่โหดเหี้ยมของ พวกเขาที่มีต่ออิสราเอล

ภาพรวมของอิสยาห์ 16: จุดสนใจของบทถัดไปนี้ยังอยู่ที่โมอับเหมือนเดิม ในบทนี้มีการฉายให้ชมก่อนเกี่ยวกับอวสานกาลแบบเป็นชุด ดูเหมือนมีการตั้งตาคอยอาณาจักรของพระเมสสิยาห์ อย่างไรก็ตาม ส่วนที่เหลือของบทนี้ดูเหมือนเป็นคำพยากรณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะเกิดแก่โมอับโดยคนอัสซีเรีย

อสย 16:1-4 **เจ้าจงส่งลูกแกะไปยังผู้ปกครองแผ่นดินจากเส-ลาตามทางถิ่นทุรกันดาร ไปยังภูเขาแห่งธิดาของศิโยน 2 เหมือนนกที่กำลังบินหนีอย่างลุนกนกที่พลัดรัง ธิดาของโมอับจะเป็นอย่างนั้นตรงทำลุยข้ามแม่น้ำอารโนน กุญแจที่ไขสู่การเข้าใจเนื้อหาตอนนี้ถูกพบในข้อ 5 ที่บริบทมีลักษณะเป็นคำพยากรณ์อย่างชัดเจนเกี่ยวกับบัลลังก์ของดาวิดที่ถูกฟื้นฟูสู่สภาพเดิมในยุคพันปี ความคิดตรงนี้จึงดูเหมือนจะหมายถึงพวกผู้หญิงใน โมอับ ในวันนั้นที่เสนอที่จะส่งของกำนัลต่างๆ ไปยังอิสราเอล**

3 "จงให้คำปรึกษา จงอำนวยความสะดวก จงทำร่มเงาของท่านเหมือนกลางคืน ณ เวลาเที่ยงวัน จงช่วยซ่อนผู้ถูกขับไล่ อย่าหักหลังผู้ลี้ภัย 4 โมอับเอ๋ย จงให้ผู้ถูกขับไล่ของเราอาศัยอยู่ท่ามกลางท่าน จงเป็นที่กำบังภัยแก่เขาให้พ้นจากหน้าผู้ทำลาย เพราะผู้บีบบังคับได้สิ้นสุดแล้ว ผู้ทำลายได้หยุดยั้งแล้ว และผู้เหยียบย่ำได้ถูกเผาผลาญไปเสียจากแผ่นดินแล้ว พระเจ้าประทานคำสั่งต่างๆ แก่อิสราเอลผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ เห็นได้ชัดว่าในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์ ในวันนั้นอิสราเอลจะถูกบังคับให้หนีไปจากความพิโรธของปฏิบัติต่อพระคริสต์และโมอับอาจเป็นสถานที่ๆพวกเขาไปหลบภัย ผู้บีบบังคับและผู้ทำลายอาจหมายถึงตัวปฏิบัติต่อพระคริสต์เอง

อสย 16:5 **เกรงว่าจะมีคำถามใดๆ บริบทที่บ่งบอกชัดเจนว่าเกิดขึ้นในช่วงยุคพันปี พระที่นั่งก็จะได้รับการสถาปนาด้วยความเมตตา บนนั้นจะมีผู้หนึ่งนั่งอยู่ด้วยความจริงในเต็นท์ของดาวิด คือท่านผู้พิพากษาและแสวงความยุติธรรม และรวดเร็วในการกระทำความชอบ**

ธรรม" แม้บางคนได้พยายามที่จะตีความตรงนี้ว่าหมายถึงสมัยของเฮเซคียาห์ กระนั้นดูเหมือนจะมีพระองค์ผู้หนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าเฮเซคียาห์ตรงนี้ แม้เฮเซคียาห์เป็นกษัตริย์องค์หนึ่งที่ดีปฏิบัติตามทางของพระเจ้า พระองค์ผู้ทรงสถาปนาพระที่นั่งนั้นด้วยความเมตตา แสวงหาความยุติธรรม และรวดเร็วในการกระทำความชอบธรรมก็เป็นคำพรรณนาที่ถูกต้องเกี่ยวกับองค์สันติราช

ออสย 16:6-8 อย่างไรก็ตาม คุณเหมือนจุดสนใจวกกลับไปยัง ‘ภาวะเกี่ยวกับโมอับ’ อีกครั้ง บริบทมีลักษณะเป็นประวัติศาสตร์มากกว่าเป็นอวสานกาลเหมือนเดิม เราได้ยืนยันถึงความเยอหยิ่งของโมอับ ว่าเขาหยิ่งเสียจริงๆ ถึงความจองหองของเขา ความเยอหยิ่งของเขา และความโกรธของเขา แต่คำโกหกของเขาจะไม่สำเร็จ สาเหตุที่พระเจ้าทรงพิพากษาโมอับจึงถูกกล่าวชัดเจน มันคือความเยอหยิ่งและความโอหัง 7 เพราะฉะนั้นโมอับจะคร่ำครวญเพื่อโมอับ ทุกคนจะคร่ำครวญ เจ้าทั้งหลายจะโอดครวญเนื่องด้วยรากฐานของเมืองศิรัหะเรเซท เพราะมันจะถูกทุบแน่นอน 8 เพราะทุ่งนาแห่งเมืองเฮชโบนอ่อนระทวย ทั้งเถาองุ่นของลิบมาห์ เจ้านายทั้งหลายแห่งบรรดาประชาชาติได้ตีกิ่งของมันลง ซึ่งไปถึงเมืองยาเซอร์ และพเนจรไปถึงถิ่นทุรกันดาร หน่อของมันก็แตกกว้างออกไปและผ่านข้ามทะเลไป โมอับเองจะคร่ำครวญเพราะการพิพากษาของพระเจ้าที่ถูกส่งมาทางคนอัสซีเรีย ฝ่ายหลังจะทำให้แผ่นดินของพวกเขารกร้าง

ออสย 16:9-11 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงร้องไห้กับคนร้องไห้ของเมืองยาเซอร์ เนื่องด้วยเถาองุ่นของลิบมาห์ โอ เฮชโบนและเอเลอาเลห์เอ๋ย ข้าพเจ้าจะราดเจ้าด้วยน้ำตาของข้าพเจ้า เพราะเสียงโห่ร้องเนื่องด้วยผลฤดูร้อนของเจ้า และเนื่องด้วยข้าวที่เกี่ยวเก็บของเจ้าได้สงบลงแล้ว อาจด้วยการประชดประชัน ผู้พยากรณ์อิสยาห์กล่าวถึงการร้องไห้เพราะการพิพากษาที่จะเกิดแก่โมอับ สวนองุ่นและเถาองุ่นของโมอับจะถูกทำลาย บางคนเสนอว่าโมอับเป็นประชาชาติหนึ่งที่ชอบดื่มเหล้า เหล้าองุ่นของพวกจึงถูกทำลาย นอกจากนี้ เราควรระลึกว่าโมอับถูกปฏิสนธิ (แบบตรงตัว) ในความมึนเมาตอนที่บุตรสาวของโลทมอมเหล่าบิดาของตน บุตรชายที่เกิดจากการสังวาสในครอบครัวเดียวกันนี้คือ โมอับ

10 เขาเอาความชื่นบานและความยินดีไปเสียจากที่สวนผลไม้ เขาไม่ร้องเพลงกันตามสวนองุ่น ไม่มีใครโห่ร้อง ตามบ่ออ่างุ่นไม่มีคนย่ำให้น้ำองุ่นออก ข้าพเจ้าทำให้เสียงเห่าองุ่นเงียบเสียแล้ว 11 ฉะนั้นจิตของข้าพเจ้าจึงจะร่ำไห้เหมือนพิณเขาคู่เพื่อโมอับ และใจของข้าพเจ้าร่ำไห้เพื่อศิโรเธเรส นี่อาจเป็นการประชดประชันของอิสยาห์อีกครั้งขณะที่เขาใคร่ครวญความพินาศของอุตสาหกรรมเหล้าองุ่นในโมอับ

อสย 16:12 และต่อมาเมื่อเห็นว่าโมอับเหน็ดเหนื่อยอยู่ที่ภูเขานิวสถานสูงนั้น และเมื่อเขาจะเข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเขาเพื่อจะอธิษฐาน เขาก็จะไม่ได้รับผล เมื่อโมอับเห็นความพินาศที่เข้ามาใกล้ พวกผู้นำของมันจะไปยังวิหารพระต่างด้าว แต่คำอธิษฐานของพวกเขาจะไม่มีใครได้ยิน

อสย 16:13-14 นี่เป็นพระวณะซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับโมอับในอดีต 14 แต่บัดนี้ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ภายในสามปี ตามปีจ้างลูกจ้าง สง่าราศีของโมอับจะถูกเหยียดหยาม แม้มวลชนหิมาของเขาทั้งสิ้นก็ดี และคนที่เหลืออยู่นั้นก็จะน้อยและกะปลกกะเปลี้ย"

ความคิดตรงนี้ก็คือน่า การพิพากษาต่อผู้โมอับที่ถูกพยากรณ์ไว้แล้วจะเกิดขึ้นจริงในไม่เกินสามปี เมื่อพระเจ้าทรงติสอนพวกเขาเสร็จแล้วด้วยน้ำมือของคนอัสซีเรีย โมอับจะมีขนาดเล็กและอ่อนแอ

ภาพรวมของอิสยาห์ 17: 'ภาระ' อีกเรื่องเกี่ยวกับการพิพากษาถูกกล่าวล่วงหน้า โดยคราวนี้เพื่อต่อสู้คัมสัทส์ในซีเรีย แม้คำพยากรณ์นี้หลักๆแล้วกล่าวถึงการพิพากษาที่จะเกิดแก่คัมสัทส์ มีการกล่าวถึงเหตุการณ์ต่างๆในยุคสุดท้ายอยู่บ้าง

อสย 17:1-3 ภาระเกี่ยวกับเมืองคัมสัทส์ ดูเถิด คัมสัทส์จะหยุดไม่เป็นเมือง และจะกลายเป็นกองสิ่งสลักหักพัง อีกครั้งที่คำว่า ภาระ (มาซซอว์) มีความหมายว่าการพิพากษาที่ใกล้เข้ามา มันจึงเป็นเรื่องหนัก 2 เมืองต่างๆของอารอเออร์จะเรีสร้างเป็นนิคม จะเป็นทีสำหรับ

ฝูงแพะแกะ ซึ่งมันจะนอนลงและไม่มีผู้ใดจะให้มันกลัว การพิพากษาจากคนอัสซีเรียที่มีต่อนครต่างๆซึ่งปกครองโดยซีเรียกำลังใกล้เข้ามา พระเจ้าจะทรงใช้ฝ่ายแรกเพื่อพิพากษาประชาชาติเพื่อนบ้านต่างๆที่ชั่วร้ายของอิสราเอล 3 ป้อมปราการจะสูญหายไปจากเอฟราอิม และราชอาณาจักรจะสูญหายไปจากดามัสกัสและคนที่เหลืออยู่ของซีเรีย พวกเขาจะเป็นเหมือนสง่าราศีของคนอิสราเอล พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ ช่วงเวลาของคำพยากรณ์นี้เห็นได้ชัดว่าเกิดก่อนการกวาดต้อนอาณาจักรฝ่ายเหนือ ไปเป็นเชลยยังอัสซีเรีย Ussher ระบุช่วงเวลานั้นเป็นปี 741 ก่อน ค.ศ. ในขณะนั้นอาณาจักรฝ่ายเหนือ (เอฟราอิม) เป็นพันธมิตรกับดามัสกัส เช่นเดียวกับที่พระเจ้ากำลังจะพิพากษาอาณาจักรฝ่ายเหนือแห่งอิสราเอล พระองค์จะทรงพิพากษาดามัสกัสเช่นกัน

อสย 17:4-6 ความโหดเหี้ยมและความรุนแรงของการรุกรานของอัสซีเรียที่กระทำต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือถูกกล่าวถึงล่วงหน้าดังนี้ และต่อมาในวันนั้นสง่าราศีของยาโคบจะตกต่ำ และความอ้วนที่เนื้อของเขาจะชubbมลง 5 และจะเป็นเหมือนเมื่อคนเกี่ยวข้าวเก็บเกี่ยวพืชข้าวที่ตั้งอยู่และแขนของเขาจะเกี่ยวรวงข้าว และจะเป็นเหมือนเมื่อคนหนึ่งเก็บรวงข้าวในที่หุบเขาเรฟาอิม พระเจ้ากำลังจะทรงเอาอิสราเอล (อาณาจักรฝ่ายเหนือ) ออกจากแผ่นดินของมัน เหมือนกับที่ชาวนาจะเก็บเกี่ยวไร่นาของตน พระเจ้าก็กำลังจะใช้เกี่ยวแห่งพระพิโรธของพระองค์เกี่ยวสะมาเรียเช่นกัน หุบเขาเรฟาอิมมีความหมายตรงตัวว่า ‘หุบเขาแห่งพวกคนยักษ์’ ซึ่งเป็นที่ที่รวงข้าวมีขนาดใหญ่มาก คนจึงเกี่ยวเกี่ยวข้าวที่นั่นอย่างละเอียดถี่ถ้วนเพราะผลกำไรของมัน พระเจ้าจึงจะทรงเกี่ยวเกี่ยวอิสราเอลและดามัสกัส

6 จะมีผลลงนเหลืออยู่บ้างในนั้น เหมือนอย่างเมื่อตีต้นมะกอกเทศให้ลูกหล่น จะมีเหลืออยู่ที่ยอดสูงที่สุดสองสามลูก หรือที่เหลือบนกิ่งไม้ ผลสีน้ำตาล พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้แหละ ความคิดตรงนี้ก็คือน่า คนอิสราเอลจำนวนน้อยจะหนีรอดไปได้ เช่นเดียวกับในการเกี่ยวเกี่ยวที่พืชผลจำนวนเล็กน้อยถูกเหลือไว้ในไร่นา มันก็จะเป็นเช่นนั้นกับอิสราเอลด้วย บางคนเข้าใจว่านี่หมายถึงยูดาห์และเยรูซาเล็มซึ่งมีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับอาณาจักรฝ่ายเหนือ แน่

ที่เดียว ยูดาห์ได้รับการละเว้นไม่ต้องเจอกับการทำลายของอัสซีเรียเมื่อพระเจ้าทรงสั่งหารทหารอัสซีเรีย 185,000 นาย ไม่ว่ากรณีใด การพิพากษาก็จะมาต่อสู้อาณาจักรฝ่ายเหนือ

อสย 17:7-9 **ในวันนั้น คนจะมองดูพระผู้สร้างตน และนัยน์ตาเขาจะเอาใจใส่**
ในองค์บริสุทธิของอิสราเอล ไม่มีบันทึกเลยว่าผู้ใดในสะมาเรียหรือดามัสกัสแสวงหาพระผู้สร้าง
ของตนเมื่อการพิพากษามาถึงด้วยน้ำมือของคนอัสซีเรีย การประยุกต์ใช้นี้อาจใช้กับยูดาห์ภายใต้
การนำของเฮเซคียาห์ เขาทำเช่นนั้นจริงๆขณะที่เขาแสวงหาการช่วยให้พ้นของพระเจ้าจากเซน
นาเคอริบ อาจมีการบอกใบ้เชิงอวสานกาลด้วยเกี่ยวกับอิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปี ในวันนั้น
อิสราเอลจะเริ่มหันมาหาพระผู้สร้างของมันจริงๆเป็นครั้งแรกในหลายพันปี

8 เขาจะไม่มองแท่นบูชา ผลงานแห่งมือของเขา และเขาจะไม่เอาใจใส่สิ่งที่นิ้วของเขาเอง
ได้กระทำขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเสารูปเคารพ หรือรูปเคารพทั้งหลาย อาจมีการสำเร็จจริงอยู่บ้างของคำ
พยากรณ์นี้ในสมัยของเฮเซคียาห์ แม้ยูดาห์หันไปนับถือรูปเคารพกระทั่งในสมัยนั้นด้วยก็ตาม
อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าย่อมจะเกิดขึ้นในสมัยวันแห่งพระเยโฮวาห์ในช่วงยุค
เจ็ดปี

9 ในวันนั้นเมืองเข้มแข็งของเขาจะเป็นเหมือนกิ่งไม้ที่ถูกทอดทิ้ง และกิ่งก้านที่อยู่บน
ยอดสูงที่สุดซึ่งเขาได้ละทิ้งเพราะคนอิสราเอล และจะมีการรกร้างว่างเปล่าเกิดขึ้น อาจมีการ
สำเร็จจริงสองประการตรงนี้ แม้คนอัสซีเรียทำให้เกิดความพินาศในอาณาจักรฝ่ายเหนืออย่าง
แน่นอนและในระดับน้อยกว่าในยูดาห์ การสำเร็จจริงในที่สุดนั้นน่าจะเกิดขึ้นในวันแห่งพระเย
โฮวาห์ เมื่อปฏิบัติต่อพระคริสต์หันไปต่อสู้อิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปี จะมีความรกร้างว่างเปล่า
เกิดขึ้น

อสย 17:10-11 **การสำเร็จจริงแบบคู่ปรากฏให้เห็นต่อไป เพราะเจ้าได้หลงลืม**
พระเจ้าแห่งความรอดของเจ้าเสีย และมีได้จดจำศิลาเข้มแข็งของเจ้า ฉะนั้นเจ้าจะปลุกต้น
อภิมรย์ และจะปลุกกิ่งไม้ต่างชาติลง

เหตุผลสำหรับการพิพากษาแบบตีสอนของพระเจ้าอุกอธบาย มันเป็นเรื่องอย่างแน่นอนในสมัยของอิสยาห์และมันจะเป็นจริงในวันแห่งพระเยซูคริสต์ อิสราเอลได้หลงลืมพระเจ้าของตนแล้ว พวกเขาได้เมินเฉยพระศิลาแห่งพละกำลังของพวกเขา อิสราเอลในปัจจุบันหลักๆแล้วเป็นประชาชาติแบบโลกโดยมีคนส่วนน้อยที่นับถือศาสนายิวแบบรับบี อย่างหลังนี้จริงๆแล้วเป็นศาสนาของพวกฟาริสีและพระเจ้ายกไม่ทรงให้ความนับถือแก่มันเลย ภาพเปรียบเทียบของการปลุกสวนแห่งหนึ่งจึงถูกนำเสนอ “ต้นอภิมรย์” คือ ต้นไม้ที่คนเพาะไว้และนำปรารถนา “กิ่งไม้ต่างชาติ” เป็นต้นไม้ชนิดที่เป็นวัชพืชและเป็นพืชต่างด้าว ภาพเปรียบเทียบนี้น่าจะเป็นประมาณนี้ อิสราเอลในวันนั้นจะถูกคนต่างชาติเหยียบย่ำ มันเกิดขึ้นในช่วงการรุกรานเหล่านั้นของคนอัสซีเรียและคนบาบิโลน ปัจจุบันประชากรมากถึงหนึ่งในสามในแผ่นดินอิสราเอลเป็นคนอาหรับและคนปาเลสไตน์ มันอาจจะเป็นอย่างนั้นด้วยในช่วงยุคเจ็ดปี คนต่างชาติจึงจะถูกพบอยู่ท่ามกลางคนอิสราเอลในแผ่นดินนั้น

11 เจ้าจะทำให้มันงอกในวันที่เจ้าปลุกมัน และจะทำให้มันออกดอกในเช้าของวันที่เจ้าหวาน ถึงกระนั้นผลการเก็บเกี่ยวก็จะหนีไป ในวันแห่งความกลัดกลุ้มและความทุกข์ใจอย่างเหลือเกิน ภาพเปรียบเทียบนี้กล่าวถึงการพิพากษาที่ใกล้เข้ามา พืชยอมถูกปลุกพร้อมกับความหวังที่จะได้ผลเก็บเกี่ยวอันดี อย่างไรก็ตาม ผลลัพธ์ตรงนี้ก็กลับเป็นกอง (นั่นคือ กองสุ่มๆ) เวลานั้นกำลังจะมาซึ่งเป็นเวลาแห่ง “ความกลัดกลุ้มและความทุกข์ใจอย่างเหลือเกิน” นั้นยอมเกิดขึ้นแล้วในสมัยแห่งการรุกรานเหล่านั้นของคนอัสซีเรียและคนบาบิโลน มันจะเป็นเช่นนั้นด้วยในอิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปี

อสย 17:12-14 อีกครั้งที่ดูเหมือนจะมีการสำเร็จจริงแบบคู่ วิบัติแก่ชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก ซึ่งทำเสียงกึกก้องเหมือนทะเลก้องกึก และแก่เสียงครื้นครื้นของชนชาติทั้งหลาย ซึ่งครื้นครื้นเหมือนเสียงครื้นครื้นของน้ำที่มีกำลังมาก ข้อ 12 อาจพบการสำเร็จจริงของมันในการรุกรานเหล่านั้น โดยคนอัสซีเรียและคนบาบิโลนที่มาต่อสู้อิสราเอล (และยูดาห์) วันนั้นกำลังมาในไม่ช้าเมื่อกองทัพใหญ่โตต่างๆจะยกมาทั่วแผ่นดินนั้น เสียงดังของพวกเขาจะเป็นเหมือนเสียงคำรามของคลื่นในทะเล

อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าอาจถูกสื่อถึงสำหรับข้อ 13 13 ชนชาติทั้งหลาย ครึ้นๆเหมือนเสียงครึ้นๆของน้ำเป็นอันมาก แต่พระเจ้าจะทรงชนาบไว้ และมันจะหนีไปไกลเสีย จะถูกไล่ไปเหมือนเกลบต้องลมบนภูเขา เหมือนพืชแห้งปลิวไปต่อหน้าลมหมุน แม้บางคนอาจโต้แย้งว่านี่กำลังหมายถึงเฉพาะอัสซีเรียและบาบิโลนในการรุกรานของพวกเขา การประยุกต์ใช้ตรงนี้ก็กล่าวถึงประชาชาติมากมาย นอกจากนี้ มีบอกล่วงหน้าด้วยเกี่ยวกับการที่พระเจ้าจะทรงจับไล่ประชาชาติมากมายเหล่านั้นที่เป็นคนต่างชาติไปจากแผ่นดินอิสราเอล เหตุการณ์นั้นยังไม่เกิดขึ้นเลย แต่จะเกิดตอนสิ้นยุคเจ็ดปีเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง

กระนั้น ข้อ 14 ก็ดูเหมือนจะบอกล่วงหน้าชัดเจนถึงการพิพากษาที่เกิดกับกองทัพอัสซีเรียดังที่สำเร็จจริงใน 2 พงศ์กษัตริย์ 19:35 เมื่อทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าสังหารทหารอัสซีเรีย 185,000 นายในคืนเดียว 14 ดูเถิด พอเวลาเย็น ก็ความสยดสยอง ก่อนรุ่งเช้า ก็ไม่มีเขาทั้งหลายแล้ว นี่เป็นส่วนของบรรดาผู้ที่ริบของของเรา และเป็นส่วนของผู้ที่ปล้นเรา กองทัพของเซนนาเคอริบขู่มูดาห์ในเย็นวันนั้น แต่ก่อนถึงเช้า พวกเขาก็ตายแล้วและไม่เป็นอยู่อีกต่อไป

ภาพรวมของอิสยาห์ 18: จุดสนใจเปลี่ยนไปยังสมัยที่คนอิสราเอลกลับคืนสู่แผ่นดินของตน การสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้ส่วนใหญ่แล้วเป็นอวสานกาล แม้อาจมีการสำเร็จจริงแล้ว บางส่วนกระทั่งในปีหลังๆก็ตาม

อิสยาห์ 18:1-2 ประชาชาติที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้ไม่ปรากฏชัดเจนทั้งหมด แต่ดูเหมือนมันน่าจะหมายถึงเอธิโอเปีย ภูมิภาคแผ่นดินแห่งปีกที่กระหึ่ม ซึ่งอยู่เลยแม่น้ำทั้งหลายแห่งเอธิโอเปีย คำที่แปลว่า กระหึ่ม (เชลออว์ซาล) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ส่งเสียงหึ่งๆ’ หรือ ‘ส่งเสียงหวือๆ’ เหมือนปีกของตั๊กแตน นั่นอาจเป็นความหมายตรงนี้ ไม่ว่าแผ่นดินนี้คือที่ไหนก็ตาม มันก็อยู่เลยแม่น้ำทั้งหลายแห่งเอธิโอเปีย ข้อสรุปที่น่าจะเป็นก็คือมันเป็นประเทศเอธิโอเปียเอง นอกจากนี้ ปีกแห่งการกู่ก้องก็ถูกบอกเป็นนัย

ประชาชาตินี้ถูกพรรณนาถึงเพิ่มเติม 2 ซึ่งส่งทูตไปโดยทางทะเล โดยเรือต้นกบหน้า
กล่าวว่า "เจ้าผู้สื่อสารที่รวดเร็วเอ๋ย จงไปยังประชาชาติที่ถูกกระจัดกระจายและถูกปกปิด
ยังชนชาติที่เขากลัวตั้งแต่แรก ยังประชาชาติที่เข้มแข็งและมักชนะ ซึ่งแผ่นดินของเขามีแม่น้ำ
แบ่ง"

ตามประวัติศาสตร์แล้ว มีการเกี่ยวข้องอันยาวนานระหว่างอิสราเอลกับเอธิโอเปีย พระ
ราชินีแห่งเชบามาจากที่นั่นเพื่อเยี่ยมเยียนซาโลมอน แม้ไม่มีหลักฐานจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่อง
นี้ก็ตาม ประเพณีของเอธิโอเปียก็เชื่อกันว่าพระราชินีแห่งเชบากลับไปโดยตั้งครรถ์แล้วกับซา
โลมอนและคนเอธิโอเปียมากมายในปัจจุบันจึงเป็นลูกหลานแห่งวงศ์วานของดาวิด

ในสมัยพระคัมภีร์ใหม่มีบันทึกเรื่องขันทีชาวเอธิโอเปียคนหนึ่งที่มายังเยรูซาเล็มเพื่อ
นมัสการซึ่งบอกเป็นนัยว่าในสมัยนั้น คนเอธิโอเปียแสวงหาพระเจ้าแห่งอิสราเอล ในหลายศต
วรรษหลังๆ มีอาณานิคมชาวยิวที่สำคัญๆ หลายแห่งที่อาศัยอยู่ในเอธิโอเปีย นอกจากนี้ ประเพณี
ของเอธิโอเปียก็เชื่อดูว่าหีบแห่งพันธสัญญาจริงๆ แล้วถูกซ่อนอยู่ในเอธิโอเปียจนทุกวันนี้ นั่น
ยังไม่เคยถูกยืนยันว่าเป็นความจริง แต่ตำนานนั้นก็เล่าขานต่อกันมาอยู่ดี ยิ่งกว่านั้น ในครั้งหลัง
ของศตวรรษที่ยี่สิบ มีการแอบขนย้ายพวกยิวออกจากเอธิโอเปียโดยรัฐบาลอิสราเอลเพื่อช่วย
ชีวิตพวกเขาจากรัฐบาลสังคมนิยมที่มีความจงเกลียดจงชังในขณะนั้น ยิวบางคนคิดว่านั่น
เป็นการสำเร็จจริงของบทนี้

ถึงอย่างไรแล้ว ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็กล่าวถึงประชาชาตินี้ (เอธิโอเปีย) ที่ส่งทูตไปยัง
“ประชาชาติที่ถูกกระจัดกระจายและถูกปกปิด ยังชนชาติที่เขากลัวตั้งแต่แรก ยังประชาชาติ
ที่เข้มแข็งและมักชนะ ซึ่งแผ่นดินของเขามีแม่น้ำแบ่ง” นั่นอาจหมายถึงอิสราเอล พวกเขาถูก
กระจัดกระจายและถูกปกปิดอย่างแน่นอนมาตลอดหลายร้อยปี ประวัติศาสตร์ของพวกเขา
น่าอัศจรรย์ใจ (น่ากลัว) ประชาชาติต่างๆ ของโลกได้ไหลบ่าเข้าไปในอิสราเอลดูแม่น้ำหลาย
สายที่ไหลท่วมและทำให้แผ่นดินของมันรกร้าง

ออสย 18:3 แน่แน่นอนว่าจุดสนใจตรงนี้ดูเหมือนเป็นอวสานกาล ท่านทั้งปวงผู้
เป็นชาวพิภพ ท่านอาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก เมื่อเขายกอาณัติสัญญาฉบับบนภูเขา จมมงดู เมื่อ
เขาเป่าแตร จงฟัง คนทั้งโลกถูกสั่งให้สังเกตให้ดีเมื่อพระองค์ (พระเจ้า) ทรงยกอาณัติสัญญา
(ซง) ฉบับบนภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล การเป่าแตรเป็นการส่งสัญญาฉบับหนึ่งในสมัยโบราณ
(เหมือนการเป่าแตรเดี่ยวของทหารสมัยก่อน) ช่วงเวลาน่าจะเป็นวันแห่งพระเยโฮวาห์เมื่อ
พระเจ้าทรงเรียกพวกยิวทั่วโลกให้กลับไปยังแผ่นดินของพวกเขา การสำเร็จจริงในท้ายที่สุดของ
คำพยากรณ์นี้จะไม่เกิดขึ้นจนกว่าเริ่มต้นยุคพันปี อย่างไรก็ตาม แทบไม่มีคำถามเลยว่า
กระบวนการนี้ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว

ออสย 18:4-6 ภาพเปรียบเทียบพืชผลหลังฝนตกถูกใช้ เพราะพระเยโฮวาห์ตรัส
แก่ข้าพเจ้าดังนี้ว่า "เราจะพักผ่อนและจะพิจารณาจากที่อาศัยของเรา เหมือนความร้อนที่
กระจำงอยู่บนผักหญ้า เหมือนอย่างเมฆแห่งน้ำค้างในความร้อนของฤดูเกี่ยว" พระเจ้าตรัสแก่
อิสยาห์ถึงการที่พระองค์จะทรงพักผ่อนจากสวรรค์ดูแสงอาทิตย์จ้าที่สาดส่องลงบนผักหญ้า
หลังฝนตกอันชุ่มฉ่ำ นี่หมายถึง "ท่าฝนแห่งพระพร" ที่จะตกลงบนอิสราเอลในอนาคต

5 เพราะก่อนถึงฤดูเกี่ยว ดอกตูมเบ่งบานเต็มที่แล้ว และผลองุ่นเปรี้ยวกำลังสุกอยู่ในข้อ
ของมัน พระองค์จะทรงตัดแขนงออกด้วยขอลิดแขนงและนำออกไป และจะทรงตัดกิ่งก้านนั้น
ลงเสีย ภาพเปรียบเทียบที่ถูกใช้คือ สวนองุ่นที่ถูกตัดลงก่อนถึงฤดูเกี่ยว ก่อนที่ผลองุ่นสุกเต็มที่ ขอลิด
จะมา สวนองุ่นที่ว่านี้จะเป็นอิสราเอลดังที่กล่าวไว้ในอิสยาห์ 5:1-7 แม้พระพรจะมายัง
อิสราเอลในท้ายที่สุด การพิพากษาที่จะมาก่อน

6 และเขาทั้งหลายจะถูกทิ้งไว้ทั้งหมดให้แก่เหยี่ยวที่อยู่บนภูเขา และแก่สัตว์แห่งแผ่นดิน
โลก และนกกินเหยี่ยวจะกินเสียในฤดูร้อน และบรรดาสัตว์ทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลกจะกินเสียในฤดู
หนาว เขาทั้งหลายที่ว่านี้คือ แขนงและกิ่งก้านเหล่านั้นของข้อที่แล้ว อย่างไรก็ตาม มันก็บอกเป็น
นัยถึงการพิพากษา บางคนโต้แย้งว่านี่หมายถึงความพินาศของคนอัสซีเรียใน 2 พงศกษัตริย์
19:35 อย่างไรก็ตาม บริบทที่ดูเหมือนไม่เชื่อมโยงกับเรื่องนี้ มันอาจกล่าวถึงเอธิโอเปีย แต่การ

สำเร็จจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็อาจเกิดขึ้นในวันแห่งพระเยซูฮาวาห์เมื่อกองทัพมากมายจะถูกสังหารบน
ภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอลและพวกนกในอากาศจะถูกพระเจ้าใช้มาเพื่อเก็บกวาดซากศพเหล่านี้
นั่น ดู วิวรรณ์ 19:17-18

ออสย 18:7 ในครั้งนั้น เขาจะนำของกำนัลมาถวายแด่พระเยซูฮาวาห์จอมโยธา
จากชนชาติที่ถูกกระจัดกระจายและถูกปอกเปลือก จากชนชาติที่เขาถล่มตั้งแต่แรก จาก
ประชาชาติที่เข้มแข็งและมักชนะ ซึ่งแผ่นดินของเขามีแม่น้ำแบ่ง ยังสถานที่แห่งพระนามของ
พระเยซูฮาวาห์จอมโยธา คือภูเขาศิโยน คำที่แปลว่า ของกำนัล (ซาหฺอฺ) มีความหมายว่า ‘ของขวัญ’
นี่หมายความว่าความชัดเจนถึงของขวัญชิ้นหนึ่งที่ถูกถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าที่ภูเขาศิโยน (นั่นคือ
เยรูซาเล็ม) โดยชนหมู่หนึ่งที่ถูกกระจัดกระจายไปทั่วโลก เห็นได้ชัดว่านี่หมายถึงการที่อิสราเอล
ได้กลับคืนสู่แผ่นดินของตน มันจะเป็นของขวัญชิ้นหนึ่งแด่พระองค์ในยุคพันปี กระบวนการนั้น
ได้เริ่มต้นขึ้นแล้วและยังดำเนินต่อไป แต่การสำเร็จจริงในที่สุดของมันจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะถึง
ยุคพันปีเมื่ออิสราเอลกลับไปยังแผ่นดินที่ถูกสัญญาไว้มานานของพวกเขาทั้งหมด

ภาพรวมของอิสยาห์ 19: บทถัดไปนี้กล่าวถึง ‘ภาระต่างๆ’ ต่อไปเกี่ยวกับประชาชาติ
เพื่อนบ้านทั้งหลาย ในบทนี้ คือ อียิปต์ มีการกล่าวล่วงหน้าถึง (1) การพิพากษาที่จะเกิดแก่อียิปต์
ซึ่งเห็นได้ชัดว่าสำเร็จแล้วในอนาคตไม่ไกลนับจากนั้น อย่างไรก็ตาม (2) มีคำพยากรณ์ด้วย (ซึ่ง
เห็นได้ชัดว่าเป็นอวสานกาล) ที่เสด็จถึงอียิปต์ (และอัสซีเรีย) ในวันแห่งพระเยซูฮาวาห์

ออสย 19:1-3 อียิปต์ในสมัยของอิสยาห์มีชื่อ ‘มหาอำนาจ’ ของโลกเหมือนอย่าง
ที่มันเคยเป็นในสมัยอพยพ แม้กระนั้น มันก็เป็นประชาชาติหนึ่งที่มีขนาดใหญ่ในโลก
ตะวันออกกลางของสมัยนั้น ในบริบทนี้ พระเจ้าทรงประกาศผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่า ภาระเกี่ยว
กับอียิปต์ ดูเถิด พระเยซูฮาวาห์ทรงเมฆอันรวดเร็วและจะเสด็จมายังอียิปต์ ต่อพระพักตร์พระองค์
รูปเคารพแห่งอียิปต์จะล้มระเกวระควาย และใจของคนอียิปต์จะละลายไปภายในตัวเขา มีการบอก
ล่วงหน้าถึงการพิพากษาที่ใกล้เข้ามาอย่างรวดเร็วโดยพระเยซูฮาวาห์พระเจ้าเพื่อต่อสู้กับอียิปต์

พระองค์ทรงถูกเปรียบว่าเหมือนจีเมฆอันรวดเร็วก้อนหนึ่ง พระพิโรธของพระองค์กำลังจะถูกเทออกต่อผู้การนับถือรูปเคารพของอียิปต์ ในการทำเช่นนั้น ใจของคนอียิปต์จะละลายไปต่อหน้าพระพิโรธของพระเจ้า

2 และเราจะกวณให้คนอียิปต์ต่อสู้กับคนอียิปต์ และเขาจะสู้รบกัน ทุกคนรบพี่น้องของตน และทุกคนรบเพื่อนบ้านของตน เมืองรบกับเมือง ราชอาณาจักรรบกับราชอาณาจักร แม้เห็นได้ชัดว่าไม่มีรายละเอียดทางประวัติศาสตร์เหลืออยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้ว พระเจ้าก็กำลังจะพิพากษาอียิปต์โดยก่อให้เกิดสงครามกลางเมืองและการลุกฮือขึ้นภายในแผ่นดินนั้น

3 และในสมัยนั้นคนอียิปต์ก็จะจนใจ และเราจะกระทำให้แผนงานของเขายู่เหยิง และเขาจะปรึกษารูปเคารพและพวกหมอดู และคนทรง และพอมดแม่มด แม้การพิพากษาของพระเจ้าใกล้จะตกลงบนอียิปต์อยู่แล้ว คนอียิปต์ก็ยังจะพึ่งพาศาสนาที่เป็นศาสตร์ลึกลับของตน และขอความช่วยเหลือจากมันอยู่

อสย 19:4 ยิ่งกว่านั้นพระเจ้าทรงประกาศว่า และเราจะมอบคนอียิปต์ไว้ในมือของนายที่แข็งกระด้าง และกษัตริย์ดูร้ายคนหนึ่งจะปกครองเหนือเขา องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ “นายที่แข็งกระด้าง” ที่ว่านี้เป็นผู้ใดนั้นไม่ชัดเจน บางคนคิดว่ามันเป็นเซเนนาเคอริบ คนอื่นๆก็คิดว่ามันเป็นซัมมาติคัส บิดาของฟาโรห์เนโคผู้สังหาร โยสิยาห์ ถึงอย่างไรแล้ว พระเจ้าก็ตรัสบอกล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรงเขียนตีอียิปต์ด้วยผู้ปกครองที่ทารุณคนหนึ่ง

อสย 19:5-8 การพิพากษาจะไม่เพียงมาในรูปของการเขียนตีทางการเมืองและทางทหารเท่านั้น แต่พระเจ้ายังทรงหมายพระทัยที่จะพิพากษาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของอียิปต์ด้วย – แม่น้ำไนล์ และน้ำจะแห้งไปจากทะเลและแม่น้ำจะแห้งผาก เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงวางแผนที่จะส่งภัยแล้งครั้งใหญ่มาในพื้นที่ตอนในของแอฟริกาซึ่งจะทำให้แม่น้ำไนล์แห้งจนเหลือไม่กี่หยด เศรษฐกิจของอียิปต์ผูกพันเกือบทั้งหมดกับน้ำแห่งแม่น้ำไนล์

และการลั่นเอ๋อตลอดปีของมัน เมื่อแม่น้ำนี้อยู่ที่ระดับปกติ การเกษตรของคนอียิปต์ก็เจริญรุ่งเรือง แต่พระเจ้าทรงมีแผนการอื่นๆ

6 และแม่น้ำของมันจะนำเห็บ และแม่น้ำแห่งการป้องกันจะน้อยลงและแห้งไป ต้นอ้อและกอปรือจะเหี่ยวแห้ง แควทั้งหลายของแม่น้ำไนล์จะเหือดแห้งเช่นกัน พืชพรรณต่างๆริมแม่น้ำไนล์ก็จะเหี่ยวแห้งไปด้วย

คนอียิปต์ส่วนใหญ่ที่หาเลี้ยงชีพริมฝั่งแม่น้ำไนล์กำลังจะถูกตีสอน 7 กอแวมที่แม่น้ำที่ริมฝั่งแม่น้ำ และทั้งสิ้นที่หว่านลงข้างแม่น้ำนั้นจะแห้งไป จะถูกไล่ไปเสียและไม่มีอีก ปาปิรุสวัสดุที่ใช้แทนกระดาษสมัยโบราณถูกทำจากต้นกกที่โตตลอดแนวแม่น้ำไนล์ อุตสาหกรรมนั้นกำลังจะเหี่ยวแห้งไปจริงๆแล้ว 8 ชาวประมงจะร้องทุกข์ คือบรรดาผู้ที่ตกเบ็ดในแม่น้ำจะไร้ทุกข์ และผู้ที่ทอดแหลงในน้ำจะอ่อนระทวย เช่นเดียวกัน อุตสาหกรรมประมงก็จะถูกทำลายด้วย

ออสย 19:9-10 หัตถกรรมและการค้าขายแบบอื่นๆก็จะได้รับผลกระทบด้วย คนงานที่หิวปานจะอับอาย ทั้งคนที่ทอผ้าขาวด้วย 10 บรรดาผู้ที่ทำเชือกและสระน้ำสำหรับปลา เป้าหมายของเขาจะถูกบีบคั้น

ออสย 19:11-15 พระเจ้าจะทรงจัดการกับอียิปต์อย่างถาวรโดยรวมถึงชนชั้นผู้ปกครองด้วย พวกเจ้านายแห่งไซอันโง้เวลาทีเดียว ที่ปรึกษาที่ฉลาดของฟาโรห์ให้คำปรึกษาอย่างโง่เขลา พวกเขาจะพูดกับฟาโรห์ได้อย่างไรว่า "ข้าพระองค์เป็นบุตรของนักปราชญ์ เป็นเชื้อสายของกษัตริย์โบราณ" ไสอนได้กลายเป็นราชธานีของอียิปต์ก่อนถึงสมัยของอียิปต์ อย่างไรก็ตาม พระเจ้ากำลังจะพิพากษาพวกเจ้านายของมัน

พระเจ้าจึงทรงถามด้วยน้ำเสียงประชดประชันว่าพวกเจ้านายคนเก่งแห่งไซอันอยู่ที่ไหนแล้ว 12 พวกท่านอยู่ที่ไหน นักปราชญ์ของท่านอยู่ที่ไหน ให้เขาบอกท่านและให้เขาทำให้แจ้งซิว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธามีพระประสงค์อะไรกับอียิปต์ คำพยากรณ์ของอียิปต์เกี่ยวกับอียิปต์

จะต้องถูกส่งไปถึงพวกเจ้านายแห่งโคอัน พระเจ้าจึงทรงทำทนายพวกเขาให้พยายามทำอะไรก็ได้เกี่ยวกับสิ่งที่พระองค์กำลังจะกระทำต่ออียิปต์

พระเจ้าทรงปิดบังพวกเขาด้วยความรังเกียจ 13 เจ้านายแห่งโคอันกลายเป็นคนโง่ และเจ้านายแห่งโนฟถูกหลอกลวงแล้ว บรรดาผู้ที่เป็นศิลาบวมเอกของตระกูลของอียิปต์ ได้นำอียิปต์ให้หลงไป โนฟเป็นอีกชื่อหนึ่งสำหรับเมมฟิสซึ่งเป็นเมืองหลวงสมัยโบราณของอียิปต์

เช่นเดียวกับที่เหล่าทำให้จิตใจยุ่งเหยิง องค์พระผู้เป็นเจ้าก็กำลังจะทำให้ความคิดของพวกเขาผู้นำแห่งอียิปต์ยุ่งเหยิงไปเช่นกัน 14 พระเยโฮวาห์ทรงปณดวจิตแห่งความยุ่งเหยิงไว้ในอียิปต์ และเขาทั้งหลายได้กระทำให้อียิปต์เข้เชื่อนในการกระทำทั้งสิ้นของมัน ดังคนเมาโซเซอยู่บนสิ่งที่เขาอาเจียน นี่เป็นถ้อยคำที่รุนแรงจริงๆ กระนั้นการพิพากษาที่ใกล้จะมาจากพระเจ้าที่ต่อสู้อียิปต์ก็จะรุนแรง

15 ไม่มีอะไรที่จะกระทำได้เพื่อช่วยอียิปต์ ซึ่งหวัทดี หางทดี หรือกิ่งก้านทดี ต้นกกทดี อาจจะทำได้ วันนั้นกำลังจะมาในไม่ช้าเมื่อจะมีการล่มสลายทางเศรษฐกิจโดยสมบูรณ์ในอียิปต์ มันจะส่งผลกระทบต่อทั้งชนชั้นสูง (“หวั”) และชนชั้นล่าง (“หาง”) พระเจ้ากำลังจะพิพากษาพวกเขาทั้งหมด

อสย 19:16-17 พระเจ้าจึงทรงให้คำเตือนที่น่ากลัวเพิ่มเติมผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้เพื่อต่อสู้อียิปต์ ในวันนั้นอียิปต์จะเป็นเหมือนผู้หญิง จะเกรงกลัวและหวาดกลัวต่อพระหัตถ์ซึ่งพระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงกวัดแกว่งเหนือเขา แม้คนในยุคสมัยปัจจุบันจะยกชูแนวคิดลัทธิสตรีซึ่งเป็นปรัชญาที่ถูกต้องทางการเมือง พระเจ้าก็ไม่ทรงสนพระทัยแนวคิดนั้นเลย ทั้งในอดีตและปัจจุบัน อียิปต์จะหวาดกลัวในไม่ช้าเหมือนพวกผู้หญิงที่ตกใจกลัว

17 และแผ่นดินยูดาห์จะเป็นที่หวาดกลัวแก่คนอียิปต์ เมื่อกว่าชื่อให้คนหนึ่งคนใดเขาก็จะกลัว เพราะพระประสงค์ของพระเยโฮวาห์จอมโยธา ซึ่งทรงประสงค์ต่อเขาทั้งหลาย เมื่อ

เทียบกับอียิปต์แล้ว ยูดาห์ก็เป็นประชาชาติหนึ่งที่เล็กจิ๋ว กระนั้นวันนั้นกำลังจะมาเมื่ออียิปต์ที่
เกรียงไกรจะหวาดกลัวแม้แต่ประชาชาติที่เล็กๆอย่างยูดาห์

ออสย 19:18-20 ตรงนี้ดูเหมือนว่าบทนี้กระโดดข้ามจากคำพยากรณ์ระยะสั้นไปยัง
ออสานกาล ในวันนั้นจะมีห้าหัวเมืองในแผ่นดินอียิปต์ซึ่งพูดภาษาของคานาอัน และปฏิญาณต่อ
พระเยโฮวาห์จอมโยธา เมืองหนึ่งเขาจะเรียกว่า เมืองแห่งการรื้อทำลาย เหมือนที่เป็นบ่อยๆ วลี
“ในวันนั้น” หมายถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ แม้ว่ามิบันทึกทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการที่อียิปต์
ถูกตีสอนและถูกทำให้มีขนาดเล็กลงหลังจากสมัยของอียาห์ไม่นาน ไม่เคยมีช่วงเวลาใดเลยที่
คนอียิปต์เรียนรู้ภาษาของคานาอัน (นั่นคือ ภาษาฮีบรู) และปฏิญาณ โดยพระนามของพระเยโฮ
วาห์ มีการเล่นคำที่น่าสนใจและแม้แต่การเสียดสีตรงนี้ เกี่ยวกับเมืองแห่งการรื้อทำลาย คำฮีบรู
หลังนี้คือ *เฮท์เรส* ซึ่งต่อมาเป็นที่รู้จักในชื่อเฮลิโอโพลิส ในเมืองนั้นคนอียิปต์สมัยโบราณกราบ
ไหว้บูชาดวงอาทิตย์ อย่างไรก็ตามวันนั้นก็กำลังจะมาเมื่อพระองค์ผู้ทรงเป็นดวงอาทิตย์แห่ง
ความชอบธรรมจะปรากฏขึ้นที่นั่นและได้รับการนมัสการ

นอกจากนี้ 19 ในวันนั้นจะมีแท่นบูชาแท่นหนึ่งแด่พระเยโฮวาห์ในท่ามกลางแผ่นดิน
อียิปต์ และมีเสาสำคัญแด่พระเยโฮวาห์ที่พรมแดน เมื่อวันแห่งพระเยโฮวาห์มาถึง จะมีแท่นบูชา
หนึ่งแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าในอียิปต์ ยิ่งกว่านั้นที่พรมแดนนั้นระหว่างอียิปต์กับอิสราเอลจะมี
อนุสาวรีย์ถาวรแห่งหนึ่งที่เกิดทุนพระเจ้าแห่งอิสราเอล ไม่เคยมีสมัยใดเลยในประวัติศาสตร์
มนุษย์ที่สิ่งนั้นถูกทำขึ้น มันจะถูกทำขึ้นในวันแห่งพระเยโฮวาห์

เสาสำคัญ (อนุสาวรีย์) ที่ว่านี้ 20 จะเป็นหมายสำคัญและเป็นพยานในแผ่นดินอียิปต์ถึง
พระเยโฮวาห์จอมโยธา เพราะเมื่อเขาทั้งหลายร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์เหตุด้วยผู้บีบบังคับเขา
พระองค์จะทรงส่งผู้ช่วยผู้ยิ่งใหญ่มาให้เขา และผู้นั้นจะทรงช่วยเขาให้พ้น เมื่อการครอบครอง
ในยุคพันปีของพระคริสต์ในวันแห่งพระเยโฮวาห์มาถึง อียิปต์จะไม่เพียงให้การยอมรับต่อพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าอย่างเป็นทางการเท่านั้น แต่พวกเขาจะร้องขอความช่วยเหลือต่อองค์พระผู้เป็น
เจ้าในยามทุกข์ใจด้วย ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงส่งผู้ช่วยผู้ยิ่งใหญ่มาให้พวกเขาเพื่อช่วย

เหลือพวกเขา แม้บริบทตรงนี้มีลักษณะทางการเมือง ย่อมมีการประยุกต์ใช้ฝ่ายวิญญาณกับพระเยซูคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างแน่นอน เมื่อยุคพันปีมาถึง พระองค์ผู้ทรงเป็นจอมกษัตริย์จะทรงช่วยเหลือแม่แต่อียิปต์ในยามที่พวกเขาต้องการ

ออสย 19:21-22 และพระเยโฮวาห์จะสำแดงพระองค์ให้เป็นที่รู้จักแก่คนอียิปต์ และคนอียิปต์จะรู้จักพระเยโฮวาห์ในวันนั้น และจะถวายเครื่องสักการบูชาและเครื่องถวาย และเขาทั้งหลายจะปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์และปฏิบัติตาม ในวันแห่งพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์พระเจ้าจะเป็นที่รู้จักไปทั่วอียิปต์และคนอียิปต์จะรู้จักพระองค์ในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา พวกเขาจะปฏิญาณต่อพระองค์และกระทำตามคำปฏิญาณเหล่านั้น

แม้ว่า 22 พระเยโฮวาห์จะโจมตีอียิปต์ ทรงโจมตีพลาถ ทรงรักษาพลาถ และเขาทั้งหลายจะหันกลับมาหาพระเยโฮวาห์ และพระองค์จะทรงฟังคำวิงวอนของเขา และทรงรักษาเขา แม้ว่าในบทเดียวกันนี้มีคำพยากรณ์เกี่ยวกับการพิพากษาอันรุนแรงต่ออียิปต์โดยพระเจ้า วันนั้นจะมาถึงในที่สุดเมื่อพระองค์จะทรงรักษาอียิปต์ให้หาย

ออสย 19:23-25 ในวันแห่งพระเยโฮวาห์จะมีการทำงานร่วมกันและการร่วมมือกันระหว่างอียิปต์ อิสราเอลและอัสซีเรีย ในวันนั้นจะมีทางหลวงจากอียิปต์ถึงอัสซีเรีย และคนอัสซีเรียจะเข้ามายังอียิปต์ และคนอียิปต์ยังอัสซีเรีย และคนอียิปต์จะปรนนิบัติพร้อมกับคนอัสซีเรีย ในสมัยของอิสยาห์ อียิปต์และอัสซีเรียคือศัตรูคู่อาฆาต แคมพวกเขายังรังเกียจอิสราเอลและยูดาห์ด้วย กระนั้นวันนั้นกำลังจะมาเมื่อทางหลวงสายหนึ่งจะถูกสร้างจากอียิปต์ผ่านเข้าอิสราเอลไปถึงอัสซีเรีย ฝ่ายหลังปัจจุบันคือแวนแคว้นของซีเรียและอิรัก ไม่มีสักประเทศเดียวในประเทศเหล่านั้นกระทั่งในปัจจุบันที่เป็นมิตรต่อกัน อย่างไรก็ตาม ในวันแห่งพระเยโฮวาห์จะมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและความร่วมมือกัน

24 ในวันนั้นอิสราเอลจะเป็นที่สามกับอียิปต์และกับอัสซีเรีย เป็นพรท่ามกลางแผ่นดินนั้น นีบอกเป็นนัยว่าประชาชาติทั้งสามนี้จะเป็พันธมิตรและให้ความร่วมมือกัน และอิสราเอลจะเป็นพรต่อเหล่าเพื่อนบ้านของมัน นั้นยังไม่เคยเกิดขึ้นเลยจนทุกวันนี้

แต่ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงอวยพรทั้งอียิปต์และอัสซีเรีย 25 เป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงอำนวยการว่า "อียิปต์ชนชาติของเราจะได้รับพร และอัสซีเรียผลงานแห่งมือของเรา และอิสราเอลมรดกของเรา" เหมือนกับที่พระเจ้าจะทรงอวยพรอิสราเอลเป็นพิเศษ พระองค์ก็จะทรงอวยพรปฏิปักษ์ในอดีตของมันด้วย นั่นคือ อียิปต์และอัสซีเรีย ช่วงเวลานั้นคือการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์

ภาพรวมของอิสยาห์ 20: บทถัดไปนี้กล่าวต่อไปเกี่ยวกับภาระเรื่องการพิพากษาที่ถูกพยากรณ์ต่ออียิปต์ รายละเอียดต่างๆอันเป็นเอกลักษณ์เกี่ยวกับชีวิตและการรับใช้ของอิสยาห์ ถูกให้ไว้ การพิพากษาถูกกล่าวล่วงหน้าต่ออูรีโอเปียด้วย อย่างไรก็ตามสารส่วนใหญ่ก็มีไว้สำหรับยูดาห์

อสย 20:1-2 ขอบเขตเวลาของคำพยากรณ์นี้ถูกหมายเหตุดังต่อไปนี้ ในปีที่ทหารทาน (ผู้ซึ่งซาร์กอนกษัตริย์แห่งอัสซีเรียทรงใช้มานั้น) ได้มาถึงเมืองอชโดดและได้ต่อสู้อียิปต์ที่อชโดดนั้นได้ ทารทานที่ว่านี้เป็นคนเดียวกับที่ถูกหมายเหตุไว้ใน 2 พงศกษัตริย์ 18:17 ตรงนั้นเห็นได้ชัดว่าเขาเป็นผู้บัญชาการระดับสูงคนหนึ่งในกองทัพคนอัสซีเรีย มีหมายเหตุถึงตอนที่ทหารทานยึดเมืองอชโดดได้ ซึ่งเป็นนครหนึ่งของคนฟิลิสเตีย

2 ในครั้งนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสโดยอิสยาห์บุตรชายามอสว่า "จงไปแก้ผ้ากระสอบออกจากบั้นเอวของเจ้า และเอารองเท้าออกจากเท้าของเจ้า" และท่านก็กระทำตาม เดินเปลือยกายและเท้าเปล่า ณ เวลาที่ถูกเจาะจงไว้ข้างบน พระเจ้าทรงสั่งอิสยาห์ให้ถ่อมตัวลงเพื่อเป็นอุปไมยหนึ่งต่ออียิปต์และอูรีโอเปีย เห็นได้ชัดว่าก่อนหน้านั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้สวมผ้ากระสอบซึ่งเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงการไว้ทุกข์เกี่ยวกับการพิพากษาของพระเจ้าที่จะมานั้น บัดนี้เขาถูกสั่งให้

ออกไป “เดินเปลือยกายและเท้าเปล่า” ความเปลือยเปล่าที่ว่านี้ น่าจะเป็นบางส่วนและไม่ใช่
ล่อนจ้อน (นั่นคือ อิชยาห์อาจมีเครื่องปกปิดส่วนลับไว้เพื่อความเหมาะสมและความสุภาพ
เรียบร้อย แต่เขาก็ไม่สวมเสื้อผ้าอยู่ดี)

อสย 20:3-4 ความเป็นสัญลักษณ์ของอุปไมยแบบสุดขีดนี้ถูกพรรณนาไว้ดังนี้
และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "อิชยาห์ผู้รับใช้ของเราเดินเปลือยกายและเท้าเปล่าสามปี เป็นหมาย
สำคัญและเป็นมหัศจรรย์แก่อียิปต์และแก่เอธิโอเปียฉันใด ภาพของอิชยาห์ที่ประพฤติตัวเช่นนั้น
นานสามปีเป็นหมายสำคัญอย่างหนึ่งของการพิพากษาที่จะเกิดแก่อียิปต์และเอธิโอเปียเพื่อนบ้าน
ของอิสราเอล เห็นได้ชัดว่าการพิพากษานั้นจะมาในอีกสามปีต่อมา

รายละเอียดที่เจาะจงยิ่งขึ้นของการพิพากษานี้ถูกหมายเหตุไว้ 4 กษัตริย์แห่งอัสซีเรียจะ
นำคนอียิปต์ไปเป็นเชลย และจะกวาดคนเอธิโอเปียไปเป็นเชลย ทั้งคนหนุ่มสาวและคนแก่
เปลือยกายและเท้าเปล่า เปิดกัน เป็นที่ละอายแก่อียิปต์ ความเป็นสัญลักษณ์ของอิชยาห์จะถูก
ทำให้สำเร็จในการพิชิตอียิปต์และเอธิโอเปียอย่างสิ้นเชิง โดยคนอัสซีเรีย ฝ่ายหลังจะเดินนำคน
อียิปต์และคนเอธิโอเปียที่ถูกพิชิตแล้ว (ทั้งคนหนุ่มสาวและคนแก่) กลับไปยังอัสซีเรีย แม้อิช
ยาห์อาจมีเสื้อผ้าปกปิดกายอยู่บ้างเพื่อความเหมาะสม คนอัสซีเรียจะแสดงความกรุณาน้อยกว่า
นั้นต่อศัตรูของพวกเขา แม้แต่กันของพวกเขาก็ถูกเปิดขณะที่คนอียิปต์และคนเอธิโอเปียซึ่งถูก
พิชิตแล้วถูกเดินพาไปยังอัสซีเรีย นี่บอกเป็นนัยถึงการพิชิตอันน่ากลัวและการปฏิบัติต่อเชลย
สงครามอย่างทารุณ

อสย 20:5-6 นอกจากนี้ ประชาชาติอื่นๆซึ่งหมายพึงคนอียิปต์เพื่อขอความช่วยเหลือ
เหลือก็จะทุกข์ใจ แล้วเขาทั้งหลายจะกลัวและอับอายด้วยเหตุเอธิโอเปียความหวังของเขา และ
อียิปต์ความโอ้อวดของเขา ประชาชาติเหล่านั้นซึ่งบางคนได้วางใจบัดนี้ก็ถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง
แล้ว

6 และชาวเกาะนี้จะกล่าวในวันนั้นว่า "ดูเถิด นี่แหละผู้ซึ่งเราหวังใจ และผู้ซึ่งเราหนีไป
หาความช่วยเหลือให้พ้นจากกษัตริย์อัสซีเรีย และเราจะหนีให้พ้นได้อย่างไร" คำที่แปลว่า เกาะ (อียี

อียิปต์ มีความหมายได้คำว่า ‘ภูมิภาค’ หรือ ‘ชายฝั่ง’ คนเหล่านั้นที่ได้วางใจในอียิปต์เพื่อขอความช่วยเหลือบัดนี้ก็สิ้นหวัง การทำลายล้างโดยอัสซีเรียดูเหมือนเป็นสิ่งที่ไม่อาจเลี่ยงได้ การประยุกต์ใช้ที่สำคัญกว่าตรงนี้ก็คือว่ายูดาห์อาจเป็นประชาชนคนหนึ่งที่ได้พึ่งพาอียิปต์เพื่อที่ตนจะได้รับ การช่วยเหลือให้พ้น ดู 2 พงศกัมัตริย์ 18:20-21

เสเซคียาห์ได้คิดอย่างโง่เขลาว่าการช่วยเหลือให้พ้นของตนจากคนอัสซีเรียจะมาจากคนอียิปต์ แต่พระเจ้าทรงมีข่าวสำหรับเขา คนอียิปต์จะถูกทำลายในไม่ช้าและเสเซคียาห์จะต้องมองขึ้นข้างบนเพื่อที่ตนจะได้รับ การช่วยเหลือ นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นในท้ายที่สุด ดู 2 พงศกัมัตริย์ 19 พระเจ้าโดยทางอิสยาห์ทรงส่งข่าวสารอันเปี่ยมด้วยฤทธิไม่เพียงไปถึงอียิปต์เท่านั้น แต่ไปถึงยูดาห์ด้วย ข่าวสารถึงอียิปต์และเอธิโอเปียก็คือว่า การทำลายนั้นโดยคนอัสซีเรียใกล้เข้ามาแล้ว ข่าวสารถึงยูดาห์ก็คือ จงวางใจในพระเจ้าของพวกเจ้าเพื่อที่จะได้รับการช่วยเหลือให้พ้นและอย่าวางใจในอำนาจทางการเมืองและกำลังทางทหารของมนุษย์ แม้ที่เดียวการช่วยเหลือให้พ้นของพวกเขาอยู่ในพระเยโฮวาห์พระเจ้า ความจริงเดียวกันนั้นยังมีอยู่จนถึงวันนี้

ภาพรวมของอิสยาห์ 21: เนื้อหาเกี่ยวกับภาระต่างๆดำเนินต่อไป ในบทนี้ภาระต่างๆ (การพิพากษา) ถูกประกาศต่อผู้บาบิโลน คูมาห์และอาระเบีย

อสย 21:1-2 เนื้อหาเกี่ยวกับ ‘ภาระต่างๆ’ ดำเนินต่อไปพร้อมกับภาระเกี่ยวกับการพิพากษาซึ่งถูกประกาศว่าจะมีแก่บาบิโลน ภาระเกี่ยวกับถิ่นทุรกันดารของทะเล เหมือนลมหมุนในภาคใต้พัดเคลื่อนไป มันมาจากถิ่นทุรกันดาร จากแผ่นดินอันน่ารำกั้ว ชื่อปริศนา นี้ถูกเปิดเผยในข้อ 9 ว่าเป็นบาบิโลน ตรงนี้มันถูกเรียกว่า “ถิ่นทุรกันดารของทะเล” ชื่อหลังนี้อาจมีความหมายว่า ‘ถิ่นทุรกันดารแห่งน้ำทั้งหลาย’ บาบิโลนคือนครหนึ่งซึ่งถูกสร้างขึ้นในประเทศที่เป็นเหมือนทะเลทราย กระนั้นก็มีน้ำของแม่น้ำยูเฟรติสและแม่น้ำไทกริสอยู่ใกล้เคียง มีสระน้ำและทะเลสาบอื่นๆอีกหลายแห่งในพื้นที่ติดกันนั้น มันเป็นดินแดนระดับต่ำซึ่งอยู่ไม่ไกลจากดินแดนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำของแม่น้ำยูเฟรติสและแม่น้ำไทกริส

สาระสำคัญของคำที่แปลเป็น **ลมหมุน (ซูฟอว์)** อาจหมายถึงพายุกึ่งหลายได้เช่นกัน ภูมิภาคนั้นจนทุกวันนี้ขึ้นชื่อในเรื่องพายุทรายที่รุนแรงซึ่งมีวันตัวขึ้นมาจากทิศใต้และทะเลทราย อาระเบีย ด้วยการไร้ภาพสัญลักษณ์นี้ ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงกล่าวล่วงหน้าว่าการพิพากษาจะมา ต่อสูบาบิโลนสักวันหนึ่ง แน่แน่นอนว่านั่นจะเกิดขึ้นโดยคนมีเดียและคนเปอร์เซียดังที่หมายเหตุไว้ ต่อไป

2 เขาบอกนิมิตที่เยี่ยมมหาญแก่ข้าพเจ้า ว่าผู้ปล้นเข้าปล้น ผู้ทำลายเข้าทำลาย โอ เอลามเอ๋ย จงขึ้นไป โอ มีเดียเอ๋ย จงเข้าล้อมซึ่งมันให้เกิดการถอนหายใจทั้งสิ้น เราได้กระทำให้สิ้นไปแล้ว ความหมายก็คือว่านิมิตหนึ่งอันน่ากลัวถูกประกาศแก่อิสยาห์ คนที่คิดคดทรยศยอมคิดคดทรยศ ต่อคนทั้งปวง คนที่คดโกงยอมคดโกงต่อคนทั้งปวง การประยุกต์ใช้คำพรรณนาเหล่านี้เห็นได้ ชัดว่าหมายถึงเอลาม (นั่นคือ เปอร์เซีย) และมีเดีย ทั้งสองนี้คืออาณาจักรที่อยู่ทางทิศเหนือและ ทิศตะวันออกของบาบิโลนและเป็นศัตรูตามประวัติศาสตร์ของมัน เรื่องนี้ถูกบันทึกไว้ในดาเนียล 5:29-31 อิสยาห์บอกล่วงหน้าก่อนมันจะเกิดขึ้นจริงประมาณ 200 ปีก่อนหน้านั้น

อสย 21:3-4 ด้วยการมคมคายแบบเสียดแทง ผู้พยากรณ์ท่านนี้พรรณนาถึงผลที่ ตามมาอันน่ากลัวต่างๆซึ่งจะเกิดแก่บาบิโลนด้วยน้ำมือของคนมีเดียและคนเปอร์เซีย เพราะ ฉะนั้นปั้นเอวของข้าพเจ้าจึงเต็มด้วยความแสนระทม ความเจ็บปวดฉวยข้าพเจ้าไว้อย่างความ เจ็บปวดที่หญิงกำลังคลอดบุตร ข้าพเจ้าจวนใจเพราะสิ่งที่ได้ยิน ข้าพเจ้าท้อถอยเพราะสิ่งที่ได้เห็น อิสยาห์เห็นว่าภาพการล่มจมของบาบิโลนนั้นเป็นเรื่องที่เจ็บปวดรวดร้าวดุจหญิงคนหนึ่งที่ยัง ท้องใกล้คลอด

เขากล่าวต่อไปว่า **4** จิตใจของข้าพเจ้าพุ่งซ่านไป ความหวาดเสียวกระทำให้ข้าพเจ้าครั่น คร้าม แสงโพล้เพล้ซึ่งข้าพเจ้าหวังกลับทำให้ข้าพเจ้าสิ้นสะเทือน ทำไมอิสยาห์ถึงเป็นทุกข์ใจที่ บาบิโลนจะถูกทำลาย อาจเป็นไปได้ว่า ณ ตอนนั้นในประวัติศาสตร์ของยูดาห์ บาบิโลนยังไม่ เป็นศัตรู เราต้องระลึกว่าเฮเซคียาห์กษัตริย์ในสมัยของอิสยาห์เป็นผู้ที่แสดงให้คณะทูตของคนบา บิโลนเห็นความมั่งคั่งแห่งอาณาจักรของเขา ภัยคุกคามที่แท้จริงในขณะนั้นต่อยูดาห์คือ อัสซีเรีย

อาจเป็นไปได้ว่าพวกผู้นำของยูดาห์มองบาบิโลนว่าเป็นผู้ถ่วงดุลอำนาจกับอัสซีเรีย นอกจากนี้ บาบิโลน ณ เวลานั้นอาจถูกมองว่าเป็นพันธมิตรรายหนึ่งเพื่อต่อสู้กับอัสซีเรียก็ได้ ดังนั้นอิสยาห์จึงเป็นทุกข์ใจที่ได้ยินว่าพระเจ้าทรงมีแผนที่จะทำลายบาบิโลน

อสย 21:5-6 **จงเตรียมสำหรับไว้ จงเฝ้าอยู่บนหอคอย จงกิน จงดื่ม เจ้านายทั้งหลายเอ๋ย จงลุกขึ้นชโลมโลไว้ด้วยน้ำมัน 6** เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้ว่า "จงไป ตั้งยามให้เขาไปร้องประกาศสิ่งที่เขาเห็น"

ไม่มีความเห็นเป็นเอกฉันท์เกี่ยวกับความหมายของเนื้อหาตอนนี้ ความหมายอาจเป็นไปได้ว่า จงดำเนินชีวิตตามปกติต่อไปโดยวางคนยามเฝ้าระวังไว้บนหอคอยด้วย และเตรียมพร้อมที่จะทำสงคราม (ชโลมโลไว้ด้วยน้ำมัน) สิ่งที่ชัดเจนก็คือว่า ยูดาห์จะต้องวางคนยามเฝ้าระวังและคู่งuard ที่กำลังเกิดขึ้นในบาบิโลน

อสย 21:7-8 **เขาได้เห็นรกรบพร้อมกับพลม้าเป็นคู่ๆ รถเทียมลาเป็นคู่ๆ และรถเทียมอูฐเป็นคู่ๆ เขาได้ฟังอย่างพินิจพิเคราะห์ อย่างพินิจพิเคราะห์ทีเดียว** รกรบเหล่านั้นที่คนยามของยูดาห์เห็นอาจเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการ โจมตีและการพิชิตบาบิโลน โดยคนมีเดียและคนเปอร์เซียที่ถูกพยากรณ์ไว้

8 แล้วผู้เห็นได้ร้องว่า "พวกเขามาจุดสิงโต ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์ยืนอยู่บนหอคอยตลอดไปในกลางวัน ข้าพระองค์ประจำอยู่ที่ตำแหน่งของข้าพระองค์ตลอดหลายคืน วลีแรกอาจแปลได้ว่า 'และเขาร้องจุดสิงโต' ฯลฯ คนยามผู้นั้นร้องเสียงดังว่าเขากำลังเฝ้าสังเกตเส้นขอบฟ้าอย่างขันแข็ง

อสย 21:9-10 **เขาจึงรายงานว่ และ ดูเถิด รกรบพร้อมพลรบกับพลม้าเป็นคู่ๆ กำลังมา"** และเขาตอบว่า "บาบิโลนล่มแล้ว ล่มแล้ว บรรดารูปเคารพสลักทั้งสิ้นแห่งพระของเขา พระองค์ทรงทำลายลงถึงพื้นดิน" เมื่อรกรบคันหนึ่งและพลม้าหลายคนเข้ามาใกล้ คนยามผู้นั้นก็ประกาศว่าบาบิโลนได้ล่มสลายแล้วและบรรดารูปเคารพของมันก็ถูกทำลายเสียแล้ว ที่สำคัญคือ วลีที่ว่า "บาบิโลนล่มแล้ว ล่มแล้ว" ถูกพบในบริบทเชิงอวสานกาลมากกว่าในเยเรมีย์ 51:8 และ

วิวรณ์ 14:8 และ 18:2 อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้ตรงนี้อาจหมายถึงการพิชิตบาบิโลนที่จะเกิดขึ้นโดยมีเศีย-เปอร์เซีย ความจริงที่สำคัญกว่าของสิบข้อนี้ก็คือ ภาวะที่ถูกพยากรณ์ไว้เกี่ยวกับความพ่ายแพ้ที่จะเกิดขึ้นของบาบิโลน

อิสยาห์ปิดท้ายเนื้อหาส่วนนี้โดยร้องออกมาว่า **10 โอ ท่านผู้ถูกนวดและผู้ถูกฝัดของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าได้ยินอะไรจากพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ข้าพเจ้าก็ร้องประกาศแก่ท่านอย่างนั้น แม้ไม่แนชัด ผู้ถูกนวดและผู้ถูกฝัด (ของข้าพเจ้า) อาจหมายถึงยูดาห์ ทั้งสองนี้ถือว่าเป็นของอิสยาห์ ถึงอย่างไรแล้ว ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็ประกาศว่าสิ่งที่เขาได้ยินจากพระเจ้า เขาก็ประกาศแก่พวกเขาแล้ว**

อสย 21:11-12 ‘ภาวะ’ ต่อไปมีลักษณะเป็นปริศนา ภาวะเกี่ยวกับคูมาห์ มีคนหนึ่งเรียกข้าพเจ้าจากเสอีร์ว่า "คนยามเอ๋ย ดึกเท่าไรแล้ว คนยามเอ๋ย ดึกเท่าไรแล้ว" คูมาห์เป็นบุตรชายคนหนึ่งของอิซมาเอลและยังเชื่อกันว่าเป็นอีกชื่อหนึ่งของอิดูเมอา หรือแคว้นเอโดมด้วยความหมายแบบรวมๆกันก็อาจเป็นสาขาหนึ่งของคนอาหรับที่อาศัยอยู่ในแคว้นของเอโดมขณะนั้น *เสอีร์* คือภูเขาสูงหนึ่งและเขตแดนหนึ่งในเอโดม (สถานที่ทั้งสองแห่งนี้ตรงกับพื้นที่ตอนใต้ของประเทศจอร์แดนในภูมิศาสตร์สมัยใหม่)

ความคิดตรงนี้อาจเป็นอุปไมยเกี่ยวกับคนๆหนึ่งที่ร้องเรียกจากเอโดม ไปยังคนยามผู้นั้นในยูดาห์ เสียงร้องเรียกของเขา “คนยามเอ๋ย ดึกเท่าไรแล้ว คนยามเอ๋ย ดึกเท่าไรแล้ว” อาจเข้าใจได้ว่า ‘เกิดอะไรขึ้นในตอนกลางคืน คนยามเอ๋ย’ หรืออาจเป็น ‘คนยามเอ๋ย ตอนนี่ก็โมงที่ยามแล้ว’

12 คนยามตอบว่า "เข้ามาถึง กลางคืนมาด้วย ถ้าจะถาม ก็ถามเถิด จงกลับมาอีก" ความหมายอาจเป็นได้ว่า เข้าหนึ่งและคืนหนึ่งกำลังจะมา นี่อาจหมายถึงการพิพากษาที่กำลังจะมาในไม่ช้า วลีที่สองอาจมีความหมายว่า ‘หากเจ้าจะถาม ก็ถามเลย แต่กลับมาใหม่ทีหลัง’ แม้มีลักษณะเป็นปริศนา ความคิดตรงนี้ประกอบกับบริบทที่ใหญ่กว่าก็ดูเหมือนบอกเป็นนัยว่าการพิพากษาจะตกเหนือคูมาห์ (นั่นคือ เอโดม) ในไม่ช้า

อสย 21:13-15 ภาระถัดไปเกี่ยวกับอาระเบียที่ใหญ่กว่าถูกประกาศ ภาระเกี่ยวกับ

อาระเบีย โอ กระบวนพ่อค้าของคนเดดานเอ๋ย เจ้าจะพักอยู่ในดงที่บในอาระเบีย ดงที่บในอาระเบียอาจไม่ใช่สิ่งที่คนตะวันตกสมัยใหม่คิดกัน แม้หมายถึงต้นไม้หรือพุ่มไม้โดยไม่ต้องสงสัย ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือ ดินทุรกันดาร เดดานคือเขตแดนหนึ่งในอาระเบียตอนใต้ซึ่งถูกอาศัยอยู่โดยลูกหลานของเดดานผู้เป็นหลานชายคนหนึ่งของนางเคทูราห์ พวกเขาเป็นอีกตระกูลหนึ่งของประชาชาติอาหรับในสมัยนั้น ความคิดตรงนี้ก็คือน่าคิดว่าพวกพ่อค้าที่เดินทางแห่งเดดานจะพักค้างคืนในดงที่บแห่งอาระเบียเพราะกลัวคนอัศซีเรียที่มารุกราน

14 ชาวแผ่นดินเทมาได้นำน้ำมาให้คนกระหาย เขาเอาขนมปังมาต้อนรับคนลี้ภัย เทมาเป็นอีกสาขาหนึ่งของประชาชาติอาหรับซึ่งสืบเชื้อสายมาจากอิซมาเอล เพราะการทำลายล้างของสงคราม ชาวเทมาจึงจะนำน้ำมาให้พวกพ่อค้าแห่งเดดานที่ซ่อนตัวอยู่ในป่าเหล่านั้น **15** เพราะเขาได้หนีจากดาบ จากดาบที่ชักออก จากธนูที่โค้งอยู่ และจากสงครามซึ่งทำให้ทุกขัทรมาณเป็นอย่างมาก ความคิดที่สำคัญกว่าตรงนี้ก็คือการที่อาระเบียถูกรุกรานและถูกปล้นสะดมโดยคนอัศซีเรีย วันทั้งหลายอันมืดมิดกำลังรอคอยอาระเบียอยู่นั่นคือภาระที่ถูกประกาศเกี่ยวกับพวกเขา

อสย 21:16-17 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้ว่า "สง่าราศีทั้งสิ้นของเศดาร์จะถึงที่สุดภายในปีเดียวตามปีข้างลูกข้าง เศดาร์เป็นอีกดินแดนหนึ่งของอาระเบีย คนเศดาร์เป็นพวกที่มั่งมีและร่ำรวยที่สุดของประชาชาติอาหรับ "ปีข้างลูกข้าง" หมายถึงเวลาที่สัญญาข้างของผู้รับใช้ (ลูกข้าง) คนหนึ่งที่ถูกข้างมาสิ้นสุดลง ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่า ภายในหนึ่งปี แม้แต่คนกลุ่มที่มั่งคั่งที่สุดของประชาชาติอาหรับก็จะถูกทำลาย เหล่าผู้พิชิตที่มารุกรานย่อมหมายถึงคนอัศซีเรีย

17 และนักธนูที่เหลืออยู่ของทแกล้วทหารแห่งชาวเศดาร์จะเหลือน้อย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลได้ตรัสแล้ว" เศดาร์มีกองทัพที่เก่งกาจที่สุดของคนอาหรับด้วย กระนั้นต่อหน้าการพิพากษาของพระเจ้าด้วยน้ำมือของคนอัศซีเรีย พวกเขาก็จะถูกบดขยี้จนแหลก

ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าตรงนี้ใน ‘ภาระ’ แต่ละอันเหล่านี้ก็คือว่า พระเจ้ากำลังจะทรงใช้ การพิพากษามาต่อสู่ประชาชาติต่างๆที่ได้ปฏิเสธพระองค์ ในกรณีส่วนใหญ่ การพิพากษานี้จะ มาด้วยน้ำมือของจักรวรรดิอัสซีเรียที่กำลังขยายตัวออก ในกรณีของบาบิโลน การพิพากษานี้จะ มาโดยคนมีเดียมและคนเปอร์เซีย

ภาพรวมของอิสยาห์ 22: ขณะที่เก้าบทหลังนี้กล่าวถึงภาระต่างๆเกี่ยวกับประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติที่เป็นเพื่อนบ้านของยูดาห์ คราวนี้ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าว ‘ภาระ’ อันจริงจังต่อผู้เยรูซาเล็มเอง บทนี้ยังมีคำพยากรณ์เกี่ยวกับการถอดเขบนานาห์ ข้าราชการคนหนึ่งในราชสำนักของเฮเซคียาห์ออกจากตำแหน่งและการตั้งเอลียาคิมให้รับตำแหน่งแทนเขาด้วย

ออสย 22:1-3 ดั่งที่หมายเหตุไว้ข้างบน ขณะที่หลายบทก่อนหน้าของอิสยาห์ กล่าวถึงการพิพากษาที่จะเกิดแก่บรรดาประชาชาติเพื่อนบ้านที่เป็นคนต่างชาติ คราวนี้ผู้พยากรณ์ ท่านนี้พุ่งเป้าไปที่เยรูซาเล็มเองบ้าง ภาระเกี่ยวกับที่ลุ่มแห่งนิมิต ที่เข้าได้ขึ้นไป เข้าทุกคน ที่บนหลังลาเรือนั้น เป็นเรื่องอะไรกัน แม้การระบุรูปพรรณว่าเป็นเยรูซาเล็มยังไม่ชัดเจนในข้อ 1 มัน จะชัดเจนในเนื้อความที่ตามมา (ข้อ 9-10) อีกครั้งที่การใช้คำว่า ภาระ ของอิสยาห์หมายถึงการ พิพากษาที่ใกล้จะเกิดขึ้น แม้เยรูซาเล็มตั้งอยู่บนยอดเขาหลายลูก (จริงๆแล้วคือ เนินเขาสูงหลาย ลูก) มันก็มีหุบเขาที่เด่นๆอยู่หลายช่องด้วยระหว่างภูเขาเหล่านั้น

เห็นได้ชัดว่าหนึ่งในหุบเขาเหล่านั้น ซึ่งอาจเป็นสิน โนม ได้กลายเป็นชื่อเชิงสัญลักษณ์ชื่อ หนึ่งสำหรับเยรูซาเล็มไปแล้ว นี่บอกเป็นนัยถึง ‘นิมิตต่างๆ’ ของคนนับถือพระต่างด้าว หุบเขา แห่งสิน โนมขึ้นชื่อในเรื่องการนับถือรูปเคารพแบบต่างๆ เช่น การบูชาพระโมเลค เป็นต้น อย่างไรก็ตาม เป็นไปได้ว่าคำพยากรณ์ตรงนี้ถูกกล่าวต่อสู่คนทั้งปวงแห่งยูดาห์ โดยมีเยรูซาเล็ม นครหลวงของมันถูกพรรณนา

ความหมายของวลีที่สอง “ที่เจ้าได้ขึ้นไป เจ้าทุกคน ที่บนหลังคาเรือนนั้น เป็นเรื่องอะไรกัน” อาจเป็นดังนี้ ‘เจ้าเป็นอะไรถึงขึ้นไปหลบภัยบนหลังคาบ้าน’ นี้บอกเป็นนัยถึงกองทัพหนึ่งที่มารุกราน ซึ่งทำให้พลเมืองทั้งหลายขึ้นไปซ่อนตัวอยู่บนหลังคาของตน

2 เจ้าผู้เป็นเมืองที่เต็มด้วยการโห่ร้อง เมืองที่อึกทึกครึกโครม นครที่เต็มไปด้วยคนผู้ที่ถูกฆ่าของเจ้ามิได้ถูกฆ่าด้วยดาบ หรือตายในสงคราม เห็นได้ชัดว่าผู้พยากรณ์ท่านนี้กำลังหมายถึงเสียงดังตามปกติของตลาดของชาวตะวันออก กระนั้นบัดนี้มันเงียบอย่างน่าแปลก เหล่าพลเมืองกำลังซ่อนตัวเพราะความกลัว การรุกรานของคนอัสซีเรียกำลังเริ่มขึ้นแล้วและเยรูซาเล็มก็เป็นเป้าหมายหนึ่งของมัน บรรดาชาวกรุงเยรูซาเล็มมิได้ถูกสังหารก็เพราะการเข้าแทรกแซงของพระเจ้า พระเจ้าทรงยับยั้งคนอัสซีเรียในคืนเดียวเมื่อ 185,000 คนถูกฆ่าตายโดยทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

แม้กระนั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็บอกล่วงหน้าว่า **3** ผู้ครองเมืองของเจ้าทั้งหมดหนีกันไปแล้ว เขาถูกจับได้โดยนายธนู ชายฉกรรจ์ของเจ้าทุกคนถูกจับแม้ว่าเขาได้หนีไปไกลแล้ว บางคนตีความว่านี่บ่งบอกว่าพวกผู้ปกครองและพวกผู้นำของยูดาห์ได้หนีไปแล้วก่อนการโจมตีของคนอัสซีเรีย อย่างไรก็ตาม บางท่านก็เสนอว่าคำพยากรณ์นี้อาจกระโดดข้ามไปยังการพิชิตของคนบาบิโลนเมื่อเยรูซาเล็มถูกเหยียบย่ำและถูกจับเป็นเชลยจริงๆ ถึงอย่างไรแล้ว ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็กำลังบอกล่วงหน้าเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะเกิดแก่เยรูซาเล็มและยูดาห์ นั่นถูกทำให้สำเร็จจริงเมื่อคนอัสซีเรียใช้คำอุปมาและเมื่อคนบาบิโลนพิชิตได้จริงๆ ในเวลาต่อมา

อิสยาห์ 22:4-5 การพิพากษากำลังจะเกิดแก่เยรูซาเล็มและยูดาห์ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงว่า "อย่ามองข้าพเจ้า ให้ข้าพเจ้าหลังน้ำตาอย่างขมขื่น อย่าอุตสาห์เข้าโลมข้าพเจ้าเลย เหตุด้วยการทำลายชีวิตแห่งชนชาติของข้าพเจ้า" เหมือนกับที่เยเรมีย์รำไห้เพราะความพินาศของเยรูซาเล็ม อิสยาห์ก็ร้องไห้ล่วงหน้าก่อนการสำเร็จจริงของมัน

5 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาทรงมีวันหนึ่ง เป็นวาระจลาจล วาระเหยียบย่ำ และวาระยุ้งเหยียงในที่ลุ่มแห่งนิมิต คือการพังกำแพงลงและโห่ร้องให้แก่ภูเขา อีกครั้งที่ที่ลุ่ม

แห่งนิมิตถูกกล่าวถึงซึ่งอาจเป็นหุบเขาอินโนมที่เยรูซาเล็ม วันเหล่านั้นกำลังจะมาเมื่อยูดาห์และเยรูซาเล็มจะถูกเหยียบย่ำลง โดยกองทัพทั้งหลายที่มาถูกราน บางคนสันนิษฐานว่านี่หมายถึงการถูกรานของคนอัสซีเรียเมื่อยูดาห์ถูกรานแม้เยรูซาเล็มมิได้ถูกพิชิตก็ตาม ท่านอื่นๆก็ตีความว่านี่เป็นบาบิโลนซึ่งไม่เพียงพิชิตยูดาห์เท่านั้นแต่เยรูซาเล็มด้วย ไม่ว่าในกรณีใด “องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธา” ก็ทรงใช้ผู้ถูกรานเหล่านั้นมาเพื่อตีสอนประชาชนของพระองค์ นี่บอกเป็นนัยด้วยว่าแทนที่จะแสวงหาพระเจ้าของพวกเขา หลายคนในยูดาห์กลับอธิษฐานต่อภูเขาและปฐมนิยสถานสูงทั้งหลายของพวกเขาเพื่อที่จะได้รับการช่วยให้พ้น น่าสนใจที่วลี “องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า” ตรงตัวคือ ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเยโฮวาห์’ จอมพลโยธา ความคิดที่สำคัญกว่ายังเหมือนเดิมก็คือว่า ยูดาห์และเยรูซาเล็มเผชิญกับการพิพากษาที่ใกล้เข้ามาโดยพระเจ้า

อสย 22:6-7 **เอลามเหยียบแล่งธนู กับเหล่ารถรบพร้อมพลรบและพลม้าและคิรีท**

เผยโล่ ทั้งเอลามและคิรีทเป็นประชาชาติที่อยู่ทางทิศตะวันออก เอลามโดยทั่วไปแล้วหมายถึงเปอร์เซียและคิรีทหมายถึงเขตแดนหนึ่งของเมโสโปเตเมีย บางคนสันนิษฐานว่าคนเปอร์เซียจับมือกับคนอัสซีเรียในการถูกรานของพวกเขาที่กระทำต่อยูดาห์ เอลามเป็นชื่อเรียกแบบทั่วไปมากกว่าด้วยสำหรับบาบิโลนและรวมถึงดินแดนคิรีทด้วย อย่างไรก็ตาม เพราะการถูกรานของคนอัสซีเรียใกล้เข้ามามากกว่าตามลำดับเวลาแล้ว นี่จึงอาจเป็นสิ่งที่อิสยาห์ต้องการจะสื่อ

7 ต่อมาที่ลุ่มที่ดีที่สุดของท่านจะเต็มไปด้วยรถรบ และพลม้าจะเข้าประจำที่ประตูเมือง เมื่ออัสซีเรียถูกรานยูดาห์ บรรดาทหารกองหนุนที่ขึ้นหน้าไปก่อนของกองทัพพวกเขาก็ไปถึง ประตูกรุงเยรูซาเล็ม ดู 2 พงศกษัตริย์ 18:17-37 ยูดาห์ถูกรานอย่างเต็มที่โดยกองทัพคนอัสซีเรีย แต่พระเจ้าไม่ทรงอนุญาตให้เยรูซาเล็มล่มสลาย

อสย 22:8-10 **พระองค์ทรงเอาสิ่งปิดบังยูดาห์ไปเสียแล้ว ในวันนั้นท่านได้มองที่**

อาวุธแห่งเรือนพนา เมื่อเซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียถูกรานยูดาห์ เขาก็ค้นพบ (ปลดเปลื้อง) เสื้อผ้าของยูดาห์ นี่เป็นคำพูดเปรียบเปรยว่าคนอัสซีเรียเห็นกองทัพติดอาวุธของยูดาห์ในแถบชนบทของพวกเขา ความหมายโดยนัยก็คือ ความอับอายขายหน้าของการถูกลอด

เสื้อผ้าอ่อนจืด ความเปลือยเปล่าทางทหารของยูดาห์ถูกเผยให้เห็นชัดเจนต่อหน้ากองทัพอัชเชรีเยผู้ทรงอำนาจ ยูดาห์หมายถึงพึ่งอาวุธยุทธโศปกรณ์ของตน แต่กลับเหมือนเปลือยเปล่าต่อหน้าศัตรูของพวกเขา

นอกจากนี้ ผู้พยากรณ์ท่านนี้บอกล่วงหน้าว่า 9 ท่านได้เห็นช่องโหว่แห่งนครดาวิดว่ามีหลายแห่ง แล้วท่านทั้งหลายก็เก็บน้ำในบ่อล่าง คนอัชเชรีเยไม่เพียงได้เห็นความเปลือยเปล่าทางทหารของยูดาห์เท่านั้น พวกเขายังได้เห็นความชำรุดทรุดโทรมของกำแพงกรุงเยรูซาเล็มด้วย นี่บอกเป็นนัยว่ายูดาห์จะเริ่มตระหนักอย่างเจ็บปวดถึงการขาดการเตรียมพร้อมทางทหารของตน เหล่าแม่ทัพอัชเชรีเยได้ยืนอยู่นอกกำแพงกรุงเยรูซาเล็มที่สะพานแห่งซิดโรน 2 พงศ์กษัตริย์ 18:17 อาจมีการอ้างอิงตรงนี้ถึง 2 พงศาวดาร 32:3-4 เช่นกันเมื่อเฮเซคียาห์ใช้มาตรการต่างๆ เพื่อซ่อนน้ำพุกิโฮน (โดยเบี่ยงทางน้ำเหล่านั้นผ่านเข้าทางอุโมงค์หนึ่งไปยังสิโลอัม นั่นคือสระล่าง) จากคนอัชเชรีเย โดยหวังว่าจะมิให้พวกเขาได้น้ำที่จำเป็น

การพิพากษาด้วยน้ำมือคนอัชเชรีเยกำลังใกล้เข้ามาและยูดาห์ก็เตรียมตัวไม่พร้อม 10 และท่านก็นับเรือนของเยรูซาเล็ม และท่านก็พังเรือนมาเสริมกำแพงเมือง ด้วยความจนตรอก กฎอัยการศึกได้ถูกบังคับใช้ เรือนศิลาต่างๆของเยรูซาเล็มถูกนับและหลายเรือนถูกทำลายเพื่อใช้ทำเป็นหินก่อสร้างซ่อมแซมกำแพงกรุงเยรูซาเล็ม

อสย 22:11 **ท่านทำที่ขั้มน้ำไว้ระหว่างกำแพงทั้งสองเพื่อรับน้ำของสระเก่า แต่ท่านมิได้มองดูผู้ที่ได้ทรงบันดาลเหตุ และมีได้เอาใจใส่ผู้ทรงวางแผนงานนี้ไว้นานมาแล้ว ที่ขั้มน้ำซึ่งถูกทำขึ้นอาจหมายถึงอุโมงค์ที่ถูกสกัดโดยเฮเซคียาห์ผ่านเข้าไปในชั้นหินที่ถูกกล่าวถึงใน 2 พงศ์กษัตริย์ 20:20 และ 2 พงศาวดาร 32:30 ทางน้ำผ่านเข้าอุโมงค์นั้นนำน้ำจากน้ำพุกิโฮนนอกกำแพงกรุงมายังสระสิโลอัมที่อยู่ข้างในกำแพงที่มีป้อมปราการเข้มแข็ง อุโมงค์นั้นยังมีอยู่จนถึงวันนี้ ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า เยรูซาเล็มกำลังทำการจัดเตรียมทางทหารต่างๆเพื่อป้องกันตัวเองจากการคุกคามของคนอัชเชรีเย**

วลีที่ว่า “ผู้ที่ได้ทรงบันดาลเหตุ” ถูกเข้าใจได้สองแบบ บางคนถือพรรณนาที่ว่าผู้พยากรณ์คนนี้กำลังหมายถึงพระเจ้าเองและการที่พระองค์ทรงสร้างน้ำพุกิโฮนซึ่งเป็นที่ๆพวกเขาได้นำมาอีกพรรณนาหนึ่งก็คือว่าผู้พยากรณ์ท่านนี้กำลังหมายถึงดาวิดผู้สร้างสระน้ำนั้นที่ชาวกรุงเยรูซาเล็มไปตักน้ำที่ได้มาจากน้ำพุกิโฮน ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่า ยูดาห์กำลังวางใจในการเตรียมตัวทางทหารของตนเพื่อป้องกันตัวเอง แต่พวกเขาไม่ได้หมายพึ่งพระเจ้าของตน (หรือกษัตริย์ที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าของพวกเขา) เพื่อที่จะได้รับการช่วยให้พ้น เฮเซคียาห์เป็นข้อยกเว้นสำหรับเรื่องนี้ แต่ยูดาห์โดยรวมได้หลงลืมพระเจ้าของพวกเขาไปเสียแล้ว ประเด็นตรงนี้คือ ตัวอย่างหนึ่งที่แสนคลาสสิกของการพึ่งแขนงเนื้อหนังและการเมินฤทธิ์เดชของพระเจ้า ความหวังของยูดาห์อยู่ในการเตรียมตัวทางทหารของพวกเขา การอ้อนวอนพระเจ้าเพื่อขอการช่วยให้พ้นไม่ได้ผ่านเข้าไปในความคิดพวกเขาเลย อย่างไรก็ตาม นั่นคือสิ่งที่เฮเซคียาห์ทำจริงๆ และพระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขา ดู 2 พงศกษัตริย์ 19:20-36

อสย 22:12-14 พระเจ้าตรัสกล่าวโทษประชาชนของพระองค์เพิ่มเติมผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาทรงเรียกให้รำไห้และคร่ำครวญให้มีศีรษะโสนและให้คาดตัวด้วยผ้ากระสอบ 13 และ ดูเถิด มีความชื่นบานและความยินดี มีการฆ่าวัวและฆ่าแกะ มีการกินเนื้อและดื่มน้ำองุ่น "ให้เรากินและดื่มเถิด เพราะว่าพรุ่งนี้เราจะตาย" พระเจ้าได้ทรงเรียกยูดาห์ให้กลับใจใหม่ – การรำไห้ การคร่ำครวญ และการถ่อมตัวพวกเขาลง อย่างไรก็ตามสิ่งที่พระเจ้าได้รับกลับเป็นการกินเลี้ยงรื่นเริง นอกจากนี้ ยังมีความโอหังของการประกาศว่า “ให้เรากินและดื่มเถิด เพราะว่าพรุ่งนี้เราจะตาย” ดู 1 โครินธ์ 15:32

ต่อความโง่เขลาเช่นนั้น พระเจ้าตรัสว่า 14 พระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ทรงสำแดงในหูของข้าพเจ้าว่า "แน่ทีเดียวที่จะไม่ลบความชั่วช้าอันนี้ให้เจ้า จนกว่าเจ้าจะตาย" องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้ ความขโมยและความเหยียดหยามของพวกเขาจะไม่ถูกพระเจ้าลบล้างโดยตรงกันข้ามหลายคน ในยูดาห์จะพินาศต่อหน้ากองทัพอัสนีเรียเมื่อมันรุกราน

อสย 22:15-16 จุดสนใจหลักของคำพยากรณ์นี้เปลี่ยนจากการพิพากษาที่ใกล้จะเกิดแก่ยูดาห์ไปยังชายสองคนนามว่าเชบนาห์และเอลียาхим องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้ว่า "ไปเถิด ไปหาผู้รักษาทรัพย์สมบัติคนนี้ คือไปยังเชบนาห์ ผู้ดูแลราชสำนัก และจงพูดกับเขาว่า 16 เจ้ามีสิทธิ์อะไรที่นี่ และเจ้ามีใครอยู่ที่นี้ เจ้าจึงสกัดอุโมงค์ที่นี้เพื่อตัวเจ้าเอง คุณคนสกัดอุโมงค์ในที่สูง และสลักที่อยู่สำหรับตนเองในศิลา

เนื้อความตรงนี้บ่งบอกว่าในช่วงรัชกาลของเฮเซคียาห์ มีข้าราชการระดับสูงผู้หนึ่งในราชสำนักของเขานามว่าเชบนาห์ ตรงนี้เขาถูกเรียกว่า "ผู้รักษาทรัพย์สมบัติ" และ "ผู้ดูแลราชสำนัก" เห็นได้ชัดว่าชายคนนี้เป็นเหรียญประจำราชสำนัก ราชสำนักในที่นี้อาจหมายถึงเรือนของดาวิด นี่คือการสนทนาที่บรรดาผู้เชื่อวางใจเกี่ยวกับเรื่องชาวอียิปต์คือ เชบนาห์ถูกกล่าวหาว่าใช้สิทธิพิเศษของตนในการทำอุโมงค์ฝังศพสำหรับตนเองในเรือนของดาวิด – สุสานหลวงซึ่งสงวนไว้สำหรับบรรดาอัครราชทูตแห่งยูดาห์ เห็นได้ชัดว่าชายคนนี้นั่นคือเชบนาห์ได้ใช้สิทธิของตนในทางที่ผิดและยึดเอาบรรดาศักดิ์มาเป็นของตนอย่างไม่สมควร

อสย 22:17-19 พระเจ้าทรงมีข่าวที่จะประกาศแก่ชายคนนี้ ดูเถิด พระเยโฮวาห์จะทรงเหวี่ยงเจ้าออกไปให้เป็นเชลยอย่างแรง พระองค์จะทรงจួយเจ้าให้แน่น ประเพณีเชื่อว่เชบนาห์ออกไปนอกกรุงเยรูซาเล็มตอนที่คนอัสซีเรียรุกรานและถูกพวกเขาจับเป็นเชลย เมื่อเชบนาห์เคอริบแผ่นแนบไปจากยูดาห์เพราะถูกพระเจ้าตีสอน เขาก็พาเชบนาห์ไปกับเขาด้วยในฐานะเชลยคนหนึ่ง

นอกจากนี้ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ยังกล่าวล่วงหน้าด้วยว่า 18 และม้วนเจ้า และขว้างเจ้าไปอย่างลูกบอลยังแผ่นดินกว้าง เจ้าจะตายที่นั่น และที่นั่นจะมีรถรบอันตระการของเจ้า เจ้าผู้เป็นที่อดสูแก่เรือนนายของเจ้า ในไม่ช้าพระเจ้าจะทรงขว้างเชบนาห์เหมือนลูกบอลเข้าไปในประเทศต่างแดน (อัสซีเรีย) เขาจะตายที่นั่นและสง่าราศีที่เขาประกาศว่าเป็นของตัวเองจะถูกเปลี่ยนเป็นความอับอาย ประเพณีเชื่อว่ขณะที่เหล่าทหารอัสซีเรียอยู่ที่ประตูกรุงเยรูซาเล็ม เชบนาห์ก็ออกไปจริงๆเพื่อที่จะมอบกองทัพของเฮเซคียาห์ให้แก่คนเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม ประตู

ทั้งสองบานของกรุงนั้นก็ถูกปิดไว้หลังเขาและปล่อยเขาให้อยู่เพียงลำพังต่อหน้าบรรดาแม่ทัพ
อัสซีเรีย

ประเพณีิวเชื่อว่าคนอัสซีเรียคิดว่าเขาเยาะเย้ยพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงเจาะสั้นเท้าทั้งสองข้างของเขาให้เป็นรูและผูกเขาให้ติดกับหางม้าหลายตัวและลากตัวเขาผ่านเข้าไปในคอง
หนามย่อยและหนามใหญ่ ดังนั้นแทนที่รถรบอันตระการตาที่เขาคิดว่าคนเหล่านั้นจะให้เขา พวก
เขากลับทำให้เขาอดสู โดยมัดตัวเขาติดกับหางม้าหลายตัวแทน

19 เราจะผลักเจ้าออกไปจากตำแหน่งของเจ้า และเจ้าจะถูกดึงลงมาจากหน้าที่ของเจ้า
ความโอหัง ความทะเยอทะยานและการเป็นกบฏของผู้ใต้บังคับบัญชาที่ไม่จงรักภักดีคตินี้ของเฮ
เซคียาห์จะถูกถอดเสียดังตำแหน่งและถูกถอนลง โดยพระเจ้า

ออสย 22:20-21 ตรงกันข้าม พระเจ้าตรัสล่วงหน้าผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่า **อยู่มา**
ในวันนั้นเราจะเรียกผู้รับใช้ของเรา คือเอลียาхим บุตรชายฮิลคียาห์ พระเจ้ากำลังจะทรงแทนที่เซ
บนาห์ผู้โอหังและชั่วช้าคนนี้ด้วยเอลียาхим พระเจ้าจะทรงคลายเฮเซคียาห์ให้แต่งตั้งชายผู้ดำเนิน
ตามทางของพระเจ้าคนนี้ให้เป็น ‘นายกรัฐมนตรี’ แห่งยูดาห์ภายใต้เฮเซคียาห์ บางคนคิดว่าเอลี
ยาхимอาจเป็นคนเดียวกันกับอาซารียาห์ ผู้ปกครองแห่งพระวิหาร ดู 1 พงศาวดาร 6:13 และ 2
พงศาวดาร 31:13 ซึ่งดูเหมือนบ่งชี้เช่นนั้น

21 เราจะเอาเสื้อยศของเจ้ามาสวมให้เขา และจะเอาผ้าคาดของเจ้าคาดเขาไว้ และจะมอบ
อำนาจปกครองของเจ้าไว้ในมือของเขา และเขาจะเป็นดังบิดาแก่ชาวเยรูซาเล็มและแก่วงศ์วานยู
ดาห์ เสื้อผ้าอาภรณ์และเสื้อคลุมแห่งยศอันสูงในการปกครองจะถูกโอนให้แก่เอลียาхим ในไม่ช้า
เขาจะเป็นชายที่มีอำนาจครอบครองรองจากเฮเซคียาห์ โดยเข้าแทนที่เซบนาห์ผู้โอหังและมัก
กบฏ

ออสย 22:22-23 ตรงนี้ดูเหมือนว่าคำพยากรณ์เปลี่ยนไปกล่าวถึงพระคริสต์อย่าง
ชัดเจน ดูเหมือนเห็นได้ชัดว่าเอลียาхимเป็นภาพเงาหนึ่งถึงพระคริสต์ และเราจะวางลูกกัญญาของ
วังดาวิดไว้บนบ่าของเขา เขาจะเปิดและไม่มีผู้ใดปิด เขาจะปิดและไม่มีผู้ใดเปิด ความคิดในตอน

แรกก็กล่าวถึงการที่บรรดาผู้มีอำนาจปกครองในสมัยโบราณจะมีตะขออันหนึ่งเข็บติดกับเสื้อของตน โดยมีลูกกุญแจดอกหนึ่งแขวนไว้กับตะขอนั้น มันไม่เพียงยึดถือประโยชน์ในการใช้สอยเป็นสำคัญและสะดวกเท่านั้น แต่มันยังเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงสิทธิอำนาจอย่างชัดเจนด้วย ในบริบทขณะนั้น ลูกกุญแจที่วางนี้อาจหมายถึงคลังทรัพย์ของอาณาจักรนั้นหรือหมายถึงพระวิหารเองด้วยซ้ำ

อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ วังของดาวิด – ราชวงศ์นั้นที่รัชทายาทองค์สุดท้ายคือ พระเยซูคริสต์ ข้อความตรงนี้กล่าวถึงพระองค์ วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระเจ้าจะทรงวางลูกกุญแจเหล่านั้นที่ไขสู่สิทธิอำนาจในการปกครองทั้งสิ้นบนองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ในวันนั้น เขาจะเปิดและไม่มีผู้ใดปิด เขาจะปิดและไม่มีผู้ใดเปิด นี่ถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจนในวิวรณ์ 3:7 เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาในฐานะจอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย พระองค์จะทรงถือลูกกุญแจที่ไขสู่สิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และในแผ่นดินโลก เอลียาคิมตรงนี้จึงเป็นภาพเล็งหนึ่งที่ยพยากรณ์ถึงพระคริสต์

ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงสัญญาว่า 23 และเราจะตอกเขาไว้เหมือนตอกหมุดในที่มั่นคง และเขาจะเป็นที่นั่นมีเกียรติแก่วงศ์วานบิดาของเขา จุดสนใจหลักยังอยู่ที่พระเยซูคริสต์เหมือนเดิม นี่หมายความว่าพระเจ้าจะทรงสถาปนาพระที่นั่งและการปกครองของพระองค์อย่างถาวร ไม่มีผู้ใดจะถอนหมุดนั้นออกไปได้เลย ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงเป็น “ที่นั่นมีเกียรติแก่วงศ์วานบิดาของเขา” บางคนเชื่อว่าจริงๆแล้วเอลียาคิมเป็นคนในวงศ์วานของดาวิด พระองค์ผู้ที่เขาเป็นแค่ภาพเล็งหนึ่งเท่านั้นสักวันจะทรงเป็นพระที่นั่งอันเปี่ยมด้วยสง่าราศีไม่เพียงแก่ดาวิดบิดาของพระองค์เท่านั้น แต่แก่พระบิดาของพระองค์ในสวรรค์ด้วย

อสย 22:24-25 และเขาทั้งหลายจะแขวนไว้บนตัวเขาซึ่งสง่าราศีทั้งสิ้นของวงศ์วานบิดาของเขา ลูกหลานผู้สืบสาย ภาชนะเล็กๆทุกชิ้น ตั้งแต่ถ้วยจนถึงเหยือกทั้งสิ้น คราวนี้ความคิดตรงนี้วกกลับจากพระองค์ที่เอลียาคิมเป็นภาพเล็งถึงมาเป็นตัวเอลียาคิมเอง เหมือนกับที่

พระคริสต์จะทรงเปี่ยมด้วยสง่าราศี เอถิยาคิมจะปรนนิบัติในลักษณะเดียวกันภายใต้เฮเซคิยาห์
เขาจะปฏิบัติหน้าที่ปกครองของตนเป็นอย่างดีเพื่อกษัตริย์

ความคิดสุดท้ายของบทนี้ดูเหมือนจะวกกลับมาถึงการพิพากษาที่จะเกิดแก่เซบนาห์ 25
พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า "ในวันนั้นหมุดที่ปักแน่นอยู่ในที่มันจะหลุด มันจะถูกล้มลงและ
ตกลงมา และภาระที่อยู่บนนั้นจะถูกขจัดออก เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว" เซบนาห์คิดว่า
ตัวเองเป็นหมุดที่ไม่มีใครถอนออกไปได้ อย่างไรก็ตาม เขาจะทราบในไม่ช้าว่ามันไม่เป็นเช่นนั้น
คนเหล่านั้นที่อยู่ในแวดวงอิทธิพลของเขาจะถูกตัดออกเช่นกัน พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัส
แล้วว่า มันจะเกิดขึ้น มันจะเป็นไปตามนั้น

*ภาพรวมของอิสยาห์ 23: นี่เป็นภาระสุดท้ายเกี่ยวกับอาณาจักรเพื่อนบ้านทั้งหลาย ใน
กรณีนี้มันเป็นภาระเกี่ยวกับเมืองไทรสซึ่งเป็นนครรัฐหนึ่งในเลบานอนทางทิศเหนือ บทนี้ให้
เรื่องราวเกี่ยวกับทั้งความรกร้างเปล่าและการกลับสู่สภาพเดิมของเมืองไทรส*

อิสยาห์ 23:1-3 ภาระเกี่ยวกับเมืองไทรส บรรดากำแพงแห่งทาร์ซิชเอ๋ย จง
คร่ำครวญ เพราะว่าเมืองนั้นถูกทำลายร้างเสียแล้ว ไม่มีเรือหรือท่าจอดเรือ เหยยให้ขาทั้งหลาย
ประจักษ์ ณ แผ่นดินคิทธิม ไทรสคือ นครหนึ่งของชาวซีเรียฟินิเชียบนชายฝั่งทะเล
เมดิเตอร์เรเนียนในประเทศเลบานอนปัจจุบัน มันเป็นเมืองท่าที่การพาณิชย์หลักของมันคือ การ
ขนถ่ายสินค้าอุปโภคบริโภคต่างๆผ่านท่าจอดเรือของมัน ทาร์ซิชคือ นครหรือแคว้นหนึ่งซึ่งไม่
เป็นที่ทราบแน่ชัดจนถึงวันนี้ ความคิดเกี่ยวกับทำเลที่ตั้งของมัน ได้ตั้งแต่เกาะไซปรัสจนถึง
ประเทศสเปน อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่ามันเป็นเมืองท่าของการพาณิชย์ทางทะเลด้วย

เห็นได้ชัดว่าไทรสเป็นคู่ค้าสำคัญในการพาณิชย์ทางทะเลกับทาร์ซิช ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึง
เตือนพวกพ่อค้าแห่งทาร์ซิชให้คร่ำครวญเพราะว่าคู่ค้าของพวกเขา นั่นคือ เมืองไทรสกำลังจะถูก
ทำลายเสียแล้ว คิทธิมคือ หมู่เกาะแห่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน – อาจเป็นหมู่เกาะเหล่านั้นของทะเล

อີเจียน ความคิดตรงนี้ก็ถือว่าทารุณจะทราบเรื่องความพินาสนั้นจากนักเดินเรือคนอื่นๆแห่งคิ
ทิม

2 ชาวเกาะเอี้ย จงนึ่งเสี่ย เจ้าซึ่งพ่อค้าแห่งเมืองไซดอนที่ผู้ผ่านข้ามทะเลไป ได้ทำให้เจ้า
เต็มบริบูรณ์ ไซดอน (หรือสิโดน) คือ เมืองท่าอีกแห่งของเลบานอนซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของเมือง
ไทรโระ อาจเป็น ได้ว่าเมืองไซดอนเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรไทรโระที่มีขนาดเล็กนั้น ถึงอย่างไร
แล้ว ทั้งสองชื่อนั้นก็ถูกใช้แทนกันได้ตรงนี้ แมว่าร้องไห้เพราะตนสูญเสียธุรกิจของตนไปเสีย
แล้ว ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงสั่งหมู่เกาะแห่งคิทิมและทารุณให้นั่งเงียบเสีย

3 และข้ามน้ำมากหลายรายได้ของเมืองนั้นคือข้ามเมืองซิโหร์ เป็นผลเกี่ยวเก็บของแม่น้ำ
เมืองนั้นเป็นพ่อค้าของบรรดาประชาชาติ คู่ค้าสำคัญอีกรายของไทรโระคือ อียิปต์ ซิโหร์เป็นสาขา
หนึ่งของสามเหลี่ยมปากแม่น้ำไนล์ พืชผลของอียิปต์ถูกค้าขายแลกเปลี่ยนผ่านเมืองไทรโระ รายได้
มหาศาลจากอียิปต์จึงผ่านเข้าเมืองไทรโระ มันเป็นพ่อค้าของบรรดาประชาชาติ

อสย 23:4-6 โอ ไซดอนเอี้ย จงอับอายเถิด เพราะทะเลได้พุดแล้ว ที่กำบังเข้ม
แข็งของทะเลพุดว่า "ข้ามมิได้ปวดครรรภ์ หรือข้ามมิได้คลอดบุตร ข้ามมิได้เลี้ยงดูคนหนุ่ม หรือบำรุง
เลี้ยงหญิงพรหมจารี" ไซดอนและไทรโระต่างอับอายขายหน้า ทะเลถูกให้เสียงพุดเพื่อที่จะร้อง
คร่ำครวญซ้ำๆเกี่ยวกับเมืองไทรโระ นี่หมายความว่านางคร่ำครวญว่าตนไม่น่าให้กำเนิดบุตรหรือ
เลี้ยงดูพวกเขาจนโตเลย ความพินาสนองนางจะเสร็จสรรพ เมืองไทรโระร้องขอว่าตนไม่น่าให้
กำเนิดบุตรเพื่อที่จะมาเจอกับความพินาสนั้นเลย

5 เขาทั้งหลายรับเรื่องราวเกี่ยวกับอียิปต์อย่างไร เขาจะแสนระทมอยู่ด้วยเรื่องราวเมือง
ไทรโระอย่างนั้น เหมือนกับที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้ได้บอกล่วงหน้าแล้วเกี่ยวกับความพินาสที่จะเกิดแก่
อียิปต์ (อิสยาห์ 19) ประชาชาติอื่นๆก็จะตกใจกลัวเมื่อได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับความพินาสที่จะเกิด
แก่เมืองไทรโระเช่นกัน

6 จงข้ามไปยังทารซิชเถิด ชาวเกาะเอ๋ย จงคร่ำครวญ พวกพ่อค้าแห่งทะเล

เมดิเตอร์เรเนียนถูกสั่งให้แล่นเรือไปยังทารซิชและคร่ำครวญเกี่ยวกับการที่ตนสูญเสียการค้าของตนกับเมืองไทรโอะไปเสียแล้ว

อสย 23:7-9 ผู้พยากรณ์ท่านนี้ถามว่า นี่เป็นเมืองที่สนุกสนานของเจ้าทั้งหลาย

หรือ ซึ่งกำเนิดมาแต่กาลโบราณ ซึ่งทำให้ได้พำนักไปตั้งอยู่ไกล ไทรโอะเป็นเมืองโบราณแห่งหนึ่งนี้ หมายความว่าแม้ว่าชาวเมืองไทรโอะได้มีชีวิตที่สุขสบายในความมั่งคั่งมหาศาล กระนั้นบัดนี้พวกเขาจะถูกปฏิบัติอย่างหยาบช้าและทารุณ พวกเขาจะไม่นั่งบนหลังม้าหรือนั่งรถเทียมม้าอีกต่อไป แต่พวกเขาจะถูกบังคับให้เดินด้วยเท้าในฐานะเชลยสงครามไปยังประเทศต่างแดน – อัสซีเรีย

8 ผู้ใดได้มุ่งหมายไว้เช่นนี้ต่อเมืองไทรโอะ คือเมืองที่ให้มงกุฎ ซึ่งบรรดาพ่อค้าของมันเป็น

เจ้านาย ซึ่งพวกพาดิชของมันเป็นคนมีเกียรติของโลก ใครเป็นต้นเหตุของความพินาศเช่นนั้นที่ เกิดแก่เมืองที่มั่งคั่ง โอหังและเปี่ยมด้วยอำนาจนี้ 9 พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงมุ่งหมายไว้เพื่อจะ หลุดความเย่อหยิ่งของสง่าราศีทั้งสิ้น เพื่อหลู่เกียรติของผู้มีเกียรติทั้งสิ้นในแผ่นดินโลก พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่จะทำให้ “คนมีเกียรติ” (นั่นคือ พวกคนรวยและมีชื่อเสียง) “ของโลก” ตกต่ำลงอย่างสิ้นเชิง แม้ว่าพวกเขามีอำนาจอยู่ในขณะนี้ วันของพวกเขาจะมาอย่างแน่นอน มัน จะมาในไม่ช้าสำหรับเมืองไทรโอะ

อสย 23:10-12 โอ ธิดาแห่งทารซิชเอ๋ย จงผ่านแผ่นดินของเจ้าข้ามไปเหมือน

แม่น้ำ มันไม่มีกำลังอีกเลย 11 พระองค์ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์เหนือทะเล พระองค์ ทรงบันดาลให้บรรดาราชาอาณาจักรสิ้นสะเทือน พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาเกี่ยวกับเรื่องเมืองแห่ง พาดิชย์ เพื่อจะทำลายที่กำบังเข้มแข็งของมันเสีย 12 และพระองค์ตรัสว่า "โอ ธิดาพรมจารีผู้ ถูกบีบบังคับแห่งไซดอนเอ๋ย เจ้าจะไม่ลงโลดต่อไปอีก จงลุกขึ้นข้ามไปคิทธิมเถิด แม้ที่นั่นเจ้าก็ จะไม่มีความสงบ" ด้วยคำเปรียบเปรยที่คมคาย ผู้พยากรณ์ท่านนี้บอกล่วงหน้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพิพาทที่จะเกิดแก่เมืองไทรโอะและคู่ค้าทางธุรกิจของมัน – ทารซิชและคิทธิม

อสย 23:13-14

แหล่งที่มาของการพิพากษาที่จะมานี้ถูกระบุรูปพรรณชัดเจน จงดูแผ่นดินแห่งคนเคลเดียเถิด ประชาตินี้ยังไม่มีขึ้นมา จนกว่าคนอัสซีเรียสถาปนาแผ่นดินนั้นไว้สำหรับคนที่อาศัยอยู่ตามถิ่นทุรกันดาร พวกเขาได้ก่อเชิงเทินของเขาก้อน พวกเขาก่อวังทั้งหลายของเขาก้อน แต่ท่านกระทำให้มันเป็นที่สลักหักพัง ด้วยการประชดประชันแบบจงใจ ผู้พยากรณ์ท่านนี้หมายความว่า แม้แต่บาบิโลนก็สืบย้อนต้นต่อของมันได้ว่ามาจากอัสซีเรีย (เคลเดียเป็นอีกชื่อหนึ่งสำหรับบาบิโลน) เหมือนกับที่บาบิโลนปรากฏขึ้นมาจากเมืองนีเนเวห์สมัยโบราณ มันก็จะถูกทำลายโดยอัสซีเรียอยู่ดี ฆะตกรรมเดียวกันนี้รอคอยเมืองไทรโอะอยู่ ดังนั้นคำพยากรณ์นี้จึงถูกเอ่ยอีกครั้งว่า 14 บรรดากำปั่นแห่งทารซิชเอ๋ย จงคร่ำครวญเถิด เพราะว่าที่กำบังเข้มแข็งของเจ้าถูกทิ้งร้างเสียแล้ว แม้แต่บาบิโลนก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงการถูกทำลายโดยอัสซีเรียได้ เมืองไทรโอะก็เลี่ยงไม่ได้เช่นกัน ดังนั้น พวกพ่อค้าแห่งทารซิชจะคร่ำครวญเรื่องจุดจบแห่งการค้าของพวกเขา

อสย 23:15-16

ต่อมาในวันนั้น เขาจะล้อมเมืองไทรโอะเจ็ดสิบปี อย่างกับอายุของกษัตริย์องค์เดียว พ่อสิ้นเจ็ดสิบปีไทรโอะจะร้องเพลงอย่างหญิงแพศยาว่า ในช่วงเวลาคล้ายๆกับการถูกกวาดต้อนเป็นเชลยของยูดาห์ เมืองไทรโอะก็จะรกร้างว่างเปล่าเป็นเวลาเจ็ดสิบปีเช่นกันแม้ไม่มีความคล้ายคลึงอื่นเลยก็ตาม มีหมายเหตุไว้เกี่ยวกับว่าเพราะเหตุใดการพิพากษาของพระเจ้าถึงกำลังใกล้เข้ามา ไทรโอะไม่เพียงเป็นศูนย์กลางทางการพาณิชย์เท่านั้น แต่มันยังเป็นนครแห่งการทำพิธีกรรมและความบาปด้วย ในสมัยโบราณ พวกหญิงโสเภณีจะเรียกลูกค้าให้มาใช้บริการของตนโดยร้องเพลง 'รัก' แบบชาวโลก ความชั่วทางเพศและความบาปของไทรโอะถูกแสดงเป็นแบบในสิ่งนั้น – คนตรีของพวกหญิงแพศยา มันไม่เหมือนกับอเมริกาในปัจจุบันหรือ?

ดังนั้น ด้วยการเปรียบเปรยเช่นนั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงยุว่า 16 "หญิงแพศยาที่เขาล้อมแล้วเอ๋ย จงหยิบพิณเขาคู่เดินไปทั่วเมือง จงบรรเลงเพลงไพเราะ ร้องเพลงหลายๆบท เพื่อเขาจะระลึกเจ้าได้" แม้ถูกทำลายและถูกล้อมนานเจ็ดสิบปีแล้ว เมืองไทรโอะจะผงาดขึ้นเรื่องอำนาจอีกครั้ง นอกจากนี้ ความบาปและการทำพิธีกรรมอันเก่าแก่นั้นจะกลับมาอีกเช่นกัน

อสย 23:17-18 ต่อมาเมื่อสิ้นเจ็ดสิบปี พระเยโฮวาห์จะทรงเยี่ยมเยียนเมืองไทรและเมืองนั้นจะกลับไปรับจ้างใหม่ และจะเล่นซู้กับบรรดาราชอาณาจักรทั้งสิ้นบนพื้นโลก เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าจะทรงอนุญาตให้เมืองไทรถูกสร้างขึ้นใหม่ เมืองนั้นจะกลับมาเป็นที่สัญจรทางการพาณิชย์อีกครั้งอย่างรวดเร็ว ภาพเปรียบเทียบของการขายบริการทางเพศและการล่วงประเวณีไม่ควรถูกตีความแบบตรงตัวทั้งหมด แม้เรื่องนั้นเกิดขึ้นอย่างแน่นนอนในเมืองนั้นเหมือนที่มันเกิดขึ้นในเมืองท่าทุกแห่ง ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่า เมืองไทรจะมีการร่วมประเวณีทางการพาณิชย์กับประชาชาติที่ปวงอีกครั้ง พวกเขาจะได้กำไรจากการค้าขายของตนอีกครั้ง

18 สิ้นค้าของมันและสินจ้างของมันจะเป็นของบริสุทธิถวายแด่พระเยโฮวาห์ จะไม่สะสมไว้หรือเก็บนิ่งไว้ แต่สินค้าของมันจะอำนวยอาหารอุดมและเสื้อผ้างามแก่บรรดาผู้ที่อยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ความหมายตรงนี้ไม่ชัดเจน ดูเหมือนมีการบอกเป็นนัยว่าผลกำไรทางธุรกิจของเมืองไทรที่ถูกฟื้นฟูขึ้นใหม่จะถูกแยกตั้งไว้สักวันหนึ่งแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของและการปรนนิบัติของพระวิหาร ดูเหมือนว่าไม่มีการสำเร็จจริงตามประวัติศาสตร์เลยเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลังจากการพิพากษาเมืองไทรนานเจ็ดสิบปีไม่นาน กรุงเยรูซาเล็มเองก็ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยโดยบาบิโลน ดังนั้นบางคนจึงคาดเดาว่าการสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้อาจเกิดขึ้นในช่วงเวลาระหว่างการกลับมาและการฟื้นฟูขึ้นใหม่ภายใต้เอสรา เนหะมีย์และหลังจากนั้นเป็นต้นไป

ภาพรวมของอิสยาห์ 24: บทที่ยี่สิบสี่ของอิสยาห์พุ่งเป้าไปที่วันแห่งพระเยโฮวาห์ล้วนๆ มีการเปิดเผยชัดเจนเกี่ยวกับยุคเจ็ดปีรวมถึงภาพของอิสราเอลในช่วงเวลานั้น บทนี้ปิดท้ายด้วยการฉายให้ชมสั้นๆเกี่ยวกับพระคริสต์บนพระที่นั่งของพระองค์ในยุคพันปี

อสย 24:1 บทนี้ขึ้นต้นด้วยการประกาศเรื่องพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อแผ่นดินโลกในช่วงยุคเจ็ดปี ดูเถิด พระเยโฮวาห์จะทรงทิ้งโลกให้ร้าง และทรงกระทำให้ร้างเปล่า และพระองค์จะทรงคว่ำแผ่นดินโลกและกระจายผู้อาศัยของมัน แม้ว่าอาจมีคำเปรียบเปรยและการกล่าวเกินจริงตรงนี้ คำพรรณนาที่ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติต่างๆของพระเจ้าที่กระทำต่อ

โลกในช่วงยุคเจ็ดปีก็ถูกนำเสนอ เหมือนกับที่เราสะบัดพรมเช็ดเท้า พระเจ้าก็จะทรงจัดการกับโลกเช่นนั้น ในช่วงยุคเจ็ดปี คำที่แปลว่า ร้างเปล่า (บอว์ลาค) มีความหมายว่าทำให้ 'รกร้างว่างเปล่า' เหมือนกับที่คนเราทำให้ตะกร้าใส่ชยะว่างเปล่าโดยการเอาชยะไปทิ้ง พระเจ้าก็จะทรงจัดการกับแผ่นดินโลกในวันนั้น

อสย 24:2-3 คราวนี้จุดสนใจหลักชุมเข้าไปในการพิพากษาที่มีต่ออิสราเอลในวันนั้น และจะเป็นอย่างนั้นต่อบุโรฮิต อย่างเป็นกับประชาชน ต่อนายของเขา อย่างเป็นกับทาส ต่อนายผู้หญิงของเขา อย่างเป็นกับสาวใช้ ต่อผู้ชาย อย่างเป็นกับผู้ชาย ต่อผู้ยืม อย่างเป็นกับผู้ให้ยืม ต่อผู้ให้ยืมโดยคิดดอกเบี้ย อย่างเป็นกับผู้ยืมโดยคิดดอกเบี้ย ความคิดตรงนี้ก็เข้าใจง่าย ไม่ว่าผู้ใดจะมีตำแหน่งใด พระเจ้าจะทรงพิพากษาคนทั้งปวงในวันนั้น ไม่ว่าจะ เป็น 'สงฆ์' หรือ 'ฆราวาส' พระเจ้าจะทรงพิพากษาคนทั้งสองพวกในลักษณะเดียวกัน มันจะเป็นเช่นนั้นด้วยกับพวกคนรับใช้และพวกเจ้านาย ผู้ซื้อและผู้ขาย ผู้ให้ยืมและผู้ขอยืม เมื่อถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ พระเจ้าจะทรงพิพากษาคนทั้งปวง

3 แผ่นดินนั้นจะถูกทิ้งร้างอย่างสิ้นเชิง และถูกปล้นหมดสิ้น เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสพระวจนะนี้แล้ว เราควรหมายเหตุไว้ว่าคำว่า แผ่นดินโลก และ แผ่นดิน ที่ถูกพบตลอดทั้งบทนี้ ถูกแปลมาจากคำฮีบรูเดียวกัน (เอเรทซ์) ตรงนี้พวกผู้แปลเลือกใช้คำว่า 'แผ่นดิน' ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องอย่างไม่มีข้อสงสัย แม้บริบทโดยรวมกล่าวถึงการพิพากษาในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์ อาจมีการบอกไปถึงการรุกรานของคนอัสซีเรียที่ใกล้เข้ามาด้วย ไม่ว่าในกรณีใด แผ่นดินแห่งอิสราเอลก็จะถูกทิ้งร้างและถูกปล้น พร้อมกับการรุกรานของอัสซีเรีย พระเจ้าทรงตีสอนยูดาห์และกวาดต้อนอาณาจักรฝ่ายเหนือไปเป็นเชลย ในวันแห่งพระเยโฮวาห์ พระเจ้าจะทรงใช้เหตุการณ์น่ากลัวเหล่านั้นของยุคเจ็ดปีเพื่อหันอิสราเอลให้มาหาพระเมสสิยาห์ของเธอ

อสย 24:4-6 ในข้อเหล่านี้ทั้งแผ่นดินโลกและแผ่นดินของอิสราเอลอาจถูกกล่าวถึง โลกก็ไว้ทุกข์และเหี่ยวแห้งไป พิภพก็อ่อนระทวยและเหี่ยวแห้ง คนสูงศักดิ์ของโลกก็อ่อนระทวยไป ในวันแห่งพระเยโฮวาห์ แผ่นดินของอิสราเอลจะไม่เพียงถูกพิพากษาเท่านั้น แต่

ทั้งแผ่นดินโลกจะเลื่อนหายและอ่อนระทวยไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกคนจองหองแห่งแผ่นดินโลกจะถูกทำให้ถ่อมใจลงโดยใช้กำลัง

5 โลกนี้มีราศีเพราะผู้อาศัยในนั้น เพราะเขาทั้งหลายละเมิดต่อพระราชบัญญัติ ได้ฝ่าฝืนกฎ ได้หักพันธสัญญาในรัศมีนั้น อิสราเอลไม่เพียงเมินบัญชีทั้งหลายของพระเจ้าเท่านั้น แต่ชาวโลกโดยรวมก็ทำเช่นนั้นด้วย แน่ทีเดียวแผ่นดินโลกถูกทำให้หมลทินไปแล้วโดยมลภาวะฝ่ายศีลธรรมและฝ่ายวิญญาณของบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินโลก เรื่องนั้นเป็นความจริงด้วยเกี่ยวกับอิสราเอลในสมัยนั้นและยังเป็นจริงเหมือนเดิมจนถึงวันนี้ ทุกคนได้ละเมิดบัญชีต่างๆของพระเจ้า คำที่แปลเป็น ฝ่าฝืน (คอว์ลาฟ) มีความหมายด้วยว่า ‘ละเมิด’ หรือ ‘ก้าวท้าว’ อิสราเอลที่มักบกพร่องและชาวโลกที่ไม่เอาพระเจ้าได้ฝ่าฝืนกฎต่างๆของพระเจ้า และอิสราเอลโดยเฉพาะได้หักพันธสัญญาในรัศมีนั้นที่พระเจ้าได้ทรงกระทำกับพวกเขา ยิ่งกว่านั้นบรรดาคนต่างชาติทั่วโลกได้หักบัญชีศีลธรรมพื้นฐานต่างๆของพระเจ้าอย่างหน้าไม่อายมาตั้งแต่สมัยไหนแล้วก็ไม่ได้อีก

6 เพราะฉะนั้นคำสาปก็กลืนโลก และผู้ที่อาศัยในนั้นก็โดดเดี่ยว เพราะฉะนั้นผู้อาศัยในแผ่นดินโลกจึงถูกเผาผลาญ มีคนเหลือน้อย ไม่ว่าข้อนี้หมายถึงแผ่นดินของอิสราเอลหรือทั้งแผ่นดินโลก การพิพากษาของพระเจ้ำก็กำลังจะมา แม้บางคนได้เสนอว่าคำสาปตรงนี้หมายถึงคำสาปแช่งนั้นที่ตกแก่แผ่นดินโลกหลังการล้มลงนั้นในเอเดน บริบทตรงนี้ก็ดูเหมือนไม่สนับสนุนทรรศนะนั้นเลย ตรงกันข้าม คำสาปแห่งการพิพากษาของพระเจ้าที่จะมานั้นต่างหากที่ถูกหมายถึง การต่อคำให้เห็นล่วงหน้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ย่อมเกิดขึ้นอย่างแน่นอนในช่วงการรุกรานยูดาห์ โดยคนอัสซีเรียที่ทิ้งมันให้กร้าง ถูกไฟเผาและหมดสิ้นประชากร

อย่างไรก็ตาม บริบทที่ใหญ่กว่าของบทนี้ก็ยังมีลักษณะเป็นอวสานกาลเหมือนเดิม เมื่อพระเจ้าทรงจัดการกับแผ่นดินโลกเสร็จแล้วหลังยุคเจ็ดปีนั้นในวันแห่งพระเยซูฮาวห์ คำสาปแห่งการพิพากษาของพระองค์ก็จะกลืนแผ่นดินโลกไปแล้วอย่างแน่นอน ลองดูการพิพากษาที่เป็นตราประทับ แตรและขันเหล่านั้ของหนังสือวิวรณ์ดูก็ได้ ประชากรของแผ่นดินโลกจะถูกลด

จำนวนลงอย่างมหาศาลเพราะภัยพิบัติ การสงครามและการพิพากษาของยุคเจ็ดปี ไฟแห่งการสงครามและภัยพิบัติต่างๆของพระเจ้าจะทำลายแผ่นดินโลกในวันนั้น เมื่อทุกอย่างจบสิ้นลง ประชากรของแผ่นดินโลกจะเป็นส่วนน้อยของที่เคยมีแต่ก่อน

อสย 24:7-12 จุดสนใจหลักตรงนี้ (แม้เป็นไปได้อย่างยิ่งว่าหมายถึงคนทั่วโลก)

ดูเหมือนจะเกี่ยวข้องกับอิสราเอลในช่วงวันแห่งการพิพากษาของพระเจ้า **น้ำองุ่นใหม่ก็ไว้ทุกข์** **เถาองุ่นก็อ่อนระทวย จิตใจที่รื่นเริงทั้งปวงก็ถอนหายใจ** **น้ำองุ่น** (ซึ่งมักไม่ได้ถูกหมัก) เป็นสินค้าพื้นฐานอย่างหนึ่งของอิสราเอล ในวันนั้นจะมีน้ำองุ่นน้อยมากๆ **8 เสียงสนุกสนานของรำมะนาที่เจียบ เสียงของผู้เบิกบานก็หยุดเสีย เสียงสนุกสนานของพิณเขาคู่ก็เจียบ** ความบันเทิงด้านดนตรีจะสิ้นสุดลง **9 เขาจะไม่ดื่มเหล้าองุ่นพร้อมกับการร้องเพลงอีก** **เมรัยก็จะเป็นของขมแก่ผู้ที่ดื่ม** จะไม่มีการกินเลี้ยงและแม้แต่คนเหล่านั้นที่ชอบดื่มเหล้าจนเมาก็จะพบว่าเครื่องดื่มของตนมีรสขม

10 เมืองที่จลาจลแตกหักเสียแล้ว บ้านทุกหลังก็ปิดหมด ไม่ให้ใครเข้าไป แม้นี้อาจหมายถึงถึงเมืองต่างๆไป ดูเหมือนว่านี่หมายถึงกรุงเยรูซาเล็มมากกว่า ในวันแห่งการพิพากษาของพระเจ้า เยรูซาเล็มจะถูกทำให้พังทลายลง บ้านเรือนทั้งหลายจะถูกปิดเพราะว่ามีคนเหลืออยู่น้อยมากๆ **11 มีเสียงร้องที่กลางถนนด้วยเรื่องเหล้าองุ่น** **ความชื่นบานทั้งสิ้นก็เยือกเย็นลงแล้ว** ความยินดีของแผ่นดินก็หายสูญไป คนเหล่านั้นที่ชอบดื่มเหล้าจะร้องระงมเพราะว่าไม่มีเหล้าแล้ว **อารมณ์อันขุ่นมัวจะมีอยู่ทั่วไป** **ความชื่นบานทั้งสิ้นจะมลายไป** **12 มีการรกร้างว่างเปล่าทิ้งไว้ในเมือง** **ประตูเมืองก็ถูกทุบทำลายเสีย** เมื่อพระเจ้าทรงจัดการเสร็จเรียบร้อย เยรูซาเล็มก็จะถูกทำลาย **เหตุผลหนึ่งที่บ่งชี้มีเนื้อหาเชิงอวสานกาลก็คือว่า** คนอัสซีเรียไม่เคยทำการตีสอนนี้สำเร็จเลย การถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลนดูเหมือนไม่ได้ถูกสื่อตรงนี้ ดังที่ส่วนที่เหลือของบทนี้จะเผยให้เห็น การสำเร็จจริงในที่สุดของเหตุการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้นในช่วงยุคเจ็ดปี

อสย 24:13-15 เพราะจะเป็นเช่นนี้อยู่ท่ามกลางแผ่นดิน ท่ามกลางชนชาติทั้ง

หลาย อย่างกับเมื่อต้นมะกอกเทศถูกเขย่า อย่างเมื่อการเก็บเต็มตามเถาองุ่นสิ้นสุด ผู้พยากรณ์

ท่านนี้สรุปย่อการพิพากษาที่ถูกกล่าวเตือนไปแล้วล่วงหน้า ในวันนั้น อิสราเอลจะเป็นเหมือนต้นมะกอกเทศต้นหนึ่งที่ถูกเขย่าเพื่อเอาผลของมันออกไปหรือการตัดผลจากเถาองุ่นในการเก็บเกี่ยว ผลองุ่น น่าสนใจที่ว่าทั้งต้นมะกอกเทศและเถาองุ่นเป็นสัญลักษณ์ทางพระคัมภีร์ที่หมายถึงอิสราเอล

อย่างไรก็ตาม หลังจากถูกพระเจ้าของพวกเขาตีสอนแล้ว ในวันนั้น 14 เขาทั้งหลายจะเปล่งเสียงของเขาขึ้น เขาจะร้องเพลงฉลองความโอ้อ่าระการของพระเยโฮวาห์ เขาจะโห่ร้องจากทะเล แม้นี้อาจหมายถึงอิสราเอลหลังการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลน นั่นก็คือเหมือนไม่สอดคล้องกับบริบท นอกจากนี้ มีบันทึกในพระคัมภีร์นี้มากมายเกี่ยวกับการที่โยดาห์เปล่งเสียงของตนขึ้นเพื่อสรรเสริญพระเจ้าในการกลับจากการเป็นเชลยของพวกเขา อันที่จริงมันคือช่วงเวลาแห่งความยากลำบาก การก่อสร้างและการสู้รบ แทนที่จะเป็นเช่นนั้นการสำเร็จจริงในที่สุดนี้ดูเหมือนจะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นยุคเจ็ดปีและเริ่มต้นยุคพันปี ในวันนั้น อิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วจะเปล่งเสียงของตนขึ้นเพื่อสรรเสริญกระทั้งจากทะเล

อิสราเอลจึงถูกสั่งว่า 15 เพราะฉะนั้นในรุ่งอรุณจงถวายสง่าราศีแด่พระเยโฮวาห์ ในเกาะทั้งหลายแห่งทะเลจงถวายแด่พระนามแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล อิสราเอลจะผ่านเข้าไปในไฟแห่งการพิพากษาในช่วงยุคเจ็ดปี กระนั้นพวกเขาก็ถูกกำชับให้ถวายสง่าราศีแด่พระเจ้ากระทั้งจาก “เกาะทั้งหลายแห่งทะเล” วลีหลังนี้หมายถึง โลกของคนต่างชาติที่อิสราเอลได้กระจัดกระจายไปอยู่นั้น กระนั้นก่อนสิ้นยุคเจ็ดปี แม้แต่อิสราเอลที่กระจัดกระจายไปก็จะได้รับการไถ่ พวกเขาถูกสั่งให้ถวายสง่าราศีแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าในวันนั้นด้วย

อสย 24:16-18 ในบริบทนั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวต่อไปว่า ตั้งแต่ที่สุดปลายโลก เราได้ยินเสียงเพลงสรรเสริญ ว่าสง่าราศีจะมีแก่ผู้ชอบธรรม เมื่อสิ้นยุคเจ็ดปี พวกยิวที่ถูกไถ่แล้วทั่วโลกจะร้องเพลงต่างๆแห่งสง่าราศีแก่ผู้ชอบธรรม แต่ข้าพเจ้าว่า "ข้าพเจ้าก็ฝ่ายผม ข้าพเจ้าก็ฝ่ายผม วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะคนทรยศประพฤติอย่างทรยศยิ่ง เอย คนทรยศประพฤติอย่างทรยศยิ่ง" ความคิดตรงนี้ดูเหมือนจะวกกลับไปยังช่วงเวลาที่ยากลำบากที่อิสราเอลจะเผชิญใน

ช่วงยุคเจ็ดปี ความหมายของคำว่า *ฝ่ายฆอม* หมายถึงความยากลำบาก พวกยิวที่ถูกไถ่แล้วในช่วง วันท้ายๆของยุคเจ็ดปีจะเผชิญกับการคิดคดทรยศจากพวกยิวที่ไม่กลับใจเชื่อหรือพวกคนต่าง ชาติที่ต่อต้านยิว

ความคิดตรงนี้จะกลับไปยังการพิพากษาที่น่ากลัวซึ่งจะเกิดแก่แผ่นดิน โลกในช่วงยุคเจ็ด ปีอีกครั้ง 17 โอ ชาวแผ่นดินโลกเอ๋ย ความสยดสยองและหลุมพรางและกับทมิฬที่เข้าแล้ว ความ สยดสยองจะมีอยู่ทั่วไปในยุคเจ็ดปีอย่างแน่นอน วลีที่กล่าวถึงหลุมพรางอาจหมายถึงหลุมแห่ง ความมรณาและนรกหลังจากนั้น ดู ลูคา 21:25, 26, 35

18 ต่อมาผู้ใดหนีเมื่อได้ยินเสียงความสยดสยองนั้น จะตกในหลุมพราง และผู้ที่ปีนออก มาจากหลุมพรางก็จะติดกับ ความคิดตรงนี้หมายถึงความโกลาหลและความพินาศในวันนั้นเมื่อ บรรดากองทัพที่รุกรานทำลายทุกอย่างที่ขวางหน้าพวกเขา ดู ลูคา 21:25, มัทธิว 24:6, 7 เพราะว่ หน้าต่างของฟ้าสวรรค์ก็ถูกเปิด และรากฐานของแผ่นดินโลกก็หวั่นไหว นี่อาจหมายถึง พระพิโรธของพระเจ้าที่ถูกเทออกจากบรรดาหน้าต่างของฟ้าสวรรค์ลงบนแผ่นดินโลกซึ่งทำให้ รากฐานของมันสั่นสะเทือน

อิสยาห์ 24:19-20 แม้บางคนได้พยายามประยุกต์ใช้ข้อความตรงนี้กับแผ่นดินของ อิสราเอลอย่างเคร่งครัด (เพราะคำว่า *เอเรทซ์* แปลได้ด้วยว่า *แผ่นดิน* หรือ *แผ่นดินโลก*) บริบทที่ ใหญ่กว่าก็สื่อชัดเจนถึงแผ่นดินโลกในยุคเจ็ดปี โลกแตกสลายสิ้นเชิงแล้ว โลกแตกเป็นเสี่ยงๆ โลก ถูกเขย่าอย่างรุนแรง พระพิโรธของพระเจ้าในวันแห่งพระเยโฮวาห์จะถูกเทออกอย่างรุนแรง เหนือเหล่าคนชั่วของโลกจนแม้แต่แผ่นดินโลกเองก็จะสั่นสะเทือน ดู วิวรณ์ 6:14; 16:17; มัทธิว 24:7-8 และอิสยาห์ 2:21

นอกจากนี้ ในวันนั้น **20** โลกก็จะซวนเซไปอย่างคนเมา มันจะแกว่งไปอย่างพิง ผู้อธิบาย พระคัมภีร์ท่านนี้มีทรรศนะมานานแล้วว่าในช่วงยุคเจ็ดปี ส่วนหนึ่งของการพิพากษาของพระเจ้า จะเป็นการเคลื่อนแผ่นดินโลกออกจากวงโคจรปัจจุบันของมันรอบดวงอาทิตย์ นี่เป็นส่วนหนึ่ง ของการพิพากษาอันสะเทือนสะท้านของฟ้าสวรรค์ด้วยซ้ำซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อ

แผ่นดินโลก เราจำได้จากวิวรณ์ 8:12 ว่าแม้แต่วันเวลาของยุคเจ็ดปีก็จะถูกทำให้สั้นลงหนึ่งในสามส่วน ยิ่งกว่านั้น ในวิวรณ์ 8:8-11 บรรดาดวงดาวในท้องฟ้าก็พุ่งชนแผ่นดินโลกซึ่งพระเจ้าทรงใช้เพื่อเคาะแผ่นดินโลกออกจากวงโคจรปัจจุบันของมัน ได้อย่างง่ายดาย ความหมายโดยนัยต่างๆด้านดาราศาสตร์ของเหตุการณ์นี้ก็มากมายมหาศาล รากฐานของเวลา ปฏิทินและฤดูกาลต่างๆถูกตั้งอยู่บนความเป็นกิจวัตรและความคาดเดาได้ของแผ่นดินโลกในความสัมพันธ์ของมันที่มีต่อดวงดาวอื่นๆในท้องฟ้า เหตุผลสำหรับการพิพากษาที่รุนแรงเช่นนั้นก็เรียบง่ายพอๆกับที่มันตรงไปตรงมา การละเมิดของโลกจะหนักอยู่บนมัน ความบาปของแผ่นดินโลกได้ช่วยพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ให้กระทำการพิพากษา และมันจะล้มและจะไม่ลุกอีก สุดท้ายแล้ว พระเจ้าจะทรงสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ แผ่นดินโลกใบเก่าที่ถูกความบาปแห่งสาปนี้จะถูกแทนที่ด้วยแผ่นดินโลกที่ดีกว่า ซึ่งความชอบธรรมจะบริบูรณ์อยู่ในนั้น

ออสย 24:21-22 ต่อมาในวันนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงลงโทษบริวารของฟ้าสวรรค์

ในฟ้าสวรรค์ และบรรดาภคิณีของแผ่นดินโลกในแผ่นดินโลก แม้ว่าจะมีพระพิโรธของพระเจ้าต่อผู้การปกครองระดับสูงที่สุดของมนุษย์ในช่วงยุคเจ็ดปีอย่างแน่นอน ซึ่งรวมถึงตัวปฏิบัติต่อพระคริสต์เองด้วย กระทั่งอำนาจทั้งหลายที่สูงกว่าก็ถูกสื่อตรงนี้ เมื่อยุคเจ็ดปีสิ้นสุดลง ซาตานและจักรวรรดิอันชั่วร้ายของมัน – เทพผู้ครอง ศักดิ์เทพ เทพผู้ครองพิภพในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ และเหล่าวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ – จะถูกจองจำเป็นเวลาหนึ่งพันปี ดู วิวรณ์ 20:1-3 นอกจากนี้ เหล่าภคิณีของแผ่นดินโลกที่กบฏต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์ก็จะถูกสังหารในวันนั้น ดู กิจการ 4:25-26 และวิวรณ์ 19:18-19

22 เขาทั้งหลายจะถูกรวบรวมไว้ด้วยกัน ดั่งนักโทษในคุกมืด เขาทั้งหลายจะถูกกักขังไว้ในคุก และต่อมาหลายวันเขาจึงจะถูกลงโทษ ข้อความตรงนี้ย่อมหมายถึงซาตานและจักรวรรดิปีศาจของมันที่ถูกจองจำเป็นเวลาหนึ่งพันปีในแหวนไม่มีกัณฑ์ที่หมายเหตุไว้ในวิวรณ์ 20:1-3 และกระนั้น พระเจ้าในพระปัญญาอันไม่มีขีดจำกัดของพระองค์จะทรงอนุญาตให้พญามาร (และเหล่าสมุนของมันด้วย) ถูกปล่อยจากคุกของมันหลังจากครบพันปีนั้นแล้ว ดู วิวรณ์ 20:7-8

ออสย 24:23 เมื่อการพิพากษาแห่งยุคเจ็ดปีสิ้นสุดลงแล้ว สง่าราศีแห่งยุคพันปีก็เข้ามาใกล้ แล้วดวงจันทร์จะอดสู และดวงอาทิตย์จะอับอาย เพราะว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงราชย์บนภูเขาศิโยนและในเยรูซาเล็ม และสง่าราศีจะปรากฏต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ของพระองค์ นี่หมายถึงสง่าราศีของพระเยซูคริสต์บนพระที่นั่งของพระองค์ที่กรุงเยรูซาเล็มในช่วงยุคพันปี สง่าราศีอันเจิดจ้าของพระองค์จะเจิดจรัสยิ่งกว่าแม้แต่ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ คู มัทธิว 24:29-30 แม้เห็นได้ชัดว่าในช่วงยุคพันปี ดวงอาทิตย์ก็จะให้แสงสว่างแห่งฟ้าสวรรค์ไปทั่วพื้นที่ส่วนที่เหลือของแผ่นดินโลก ในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ โดยเฉพาะกรุงเยรูซาเล็มใหม่นั้น พระเมษโปดกเองทรงเป็นความสว่างของมัน คู วิวรรณ์ 21:23-24

ภาพรวมของอิสยาห์ 25: บทที่แล้วส่วนใหญ่พรรณนาถึงความสยดสยองต่างๆของยุคเจ็ดปี โดยเฉพาะจากมุมมองของคนยิว คราวนี้บทนี้แนะนำเสนอสง่าราศีต่างๆของยุคพันปี โดยเฉพาะจากมุมมองของคนยิว

ออสย 25:1-2 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะยอพระเกียรติพระองค์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระนามของพระองค์ เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำกรรมหัตถ์จรรยั แผนงานที่พระองค์ทรงดำริไว้มานานมาแล้วก็สัตย์ซื่อและเป็นความจริง 2 เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำให้เมืองเป็นกองขยะ เมืองมีป้อมเป็นที่สลักหักพังวังของชนต่างด้าวไม่เป็นเมืองต่อไปอีก จะไม่ก่อสร้างขึ้นอีกเลย ภาพนี้สื่อถึงอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้ว ซึ่งได้ถูกพาคลับมายังแผ่นดินของตนในยุคพันปี พวกเขากำลังมองย้อนกลับไปยังการที่พระเจ้าได้ทรงช่วยพวกเขาให้รอดแล้วทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายประชาชาติ บทเพลงของพวกเขาเป็นการสรรเสริญและการยอพระเกียรติสำหรับสิ่งมหัศจรรย์เหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อพวกเขาในการไถ่และการทำให้พวกเขากลับเป็นประชาชาติหนึ่งอีกครั้ง วลีที่กล่าวถึงแผนงานของพระองค์ย่อมหมายถึงพระวาระของพระองค์ แน่ที่เดิwmันเป็นความสัตย์ซื่อและความจริง

อสย 25:3-5

อิสราเอลจึงโอ้อวดในการไถ่และการกลับเป็นประชาชาติอีกครั้ง
ของคุณ เพราะฉะนั้นประชาชาติที่แข็งแรงจะถวายสง่าราศีแด่พระองค์ หัวเมืองของบรรดา
ประชาชาติที่ทารูณจะเกรงกลัวพระองค์ “ประชาชาติที่แข็งแรง” ย่อมหมายถึงอิสราเอลที่ถูกไถ่
แล้วและถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมแล้ว พวกเขาจะถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าจริงๆ บรรดา
ประชาชาติ (ที่เป็นคนต่างชาติ) ที่ทารูณย่อมหมายถึงประชาชาติที่เป็นศัตรูเหล่านั้นที่หาช่อง
กำจัดอิสราเอล โดยเฉพาะในช่วงยุคเจ็ดปี

บทเพลงสรรเสริญของอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วในวันนั้นจะเป็นดังนี้ 4 เพราะพระองค์ได้
ทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งของคนยากจน ทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งของคนขัดสนเมื่อเขาทุกข์ใจ
ทรงเป็นที่ลี้ภัยจากพายุ และเป็นร่มกันความร้อน เมื่อลมของผู้ที่ทารูณก็เหมือนพายุพัดกำแพง
เมื่อพวกยิวที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วโลกและคนอิสราเอลในแผ่นดินของคุณเผชิญกับการข่มเหง
อันน่ากลัวในช่วงยุคเจ็ดปี พระเจ้าก็ทรงกลายเป็นกำลังเข้มแข็งและที่ลี้ภัยของพวกเขา พระองค์
ทรงกลายเป็นเหมือนกำแพงหนึ่งซึ่งปกป้องพวกเขาจากการโจมตีของกองทัพของปฏิบัติต่อ
พระคริสต์

นอกจากนี้ อิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วและถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมแล้วในวันนั้นจะร้องเพลง
อีกว่า 5 เหมือนความร้อนในที่แห้ง พระองค์จะทรงระงับเสียงของคนต่างด้าว ร่มเมฆระงับ
ความร้อนนั้นใด กิ่งของผู้ทารูณก็จะถูกตัดลงจันทันนั้น ประชาชาติเหล่านั้นที่ข่มเหงพวกยิวอย่าง
รุนแรงในช่วงยุคเจ็ดปีจะถูกทำให้เป็นเหมือนที่แห้งแล้ง – ร้อนและรกร้างว่างเปล่า กระนั้น
สำหรับอิสราเอลจะมีร่มเงาและท่าฝนจากบรรดาก่อนเมฆ เห็นได้ชัดว่าเป็นสัญลักษณ์แสดงถึง
การอวยพร แต่เหล่าศัตรูของพวกเขาจะถูกทำให้ตกต่ำลง เห็นได้ชัดว่าการพิพากษาของพระเจ้า
จะต่อเนื่องเข้าไปในยุคพันปีด้วย โดยส่วนหนึ่งแล้วจะเกิดแก่ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นศัตรูต่อ
อิสราเอลเหลือเกิน นี้อาจรวมถึงเหล่าเพื่อนบ้านชาวอาหรับของพวกเขาที่เก็บงำความเกลียดชัง
อันขมขื่นที่มีต่อพวกยิวมานานเหลือเกิน ดู 25:10

อสย 25:6-7

อิสราเอลในวันนั้นจะร้องเพลง บนภูเขานี้พระเยโฮวาห์จอมโยธา

จะทรงจัดการเลี้ยงสำหรับบรรดาชนชาติทั้งหลาย เป็นการเลี้ยงด้วยของอ้วนพี เป็นการเลี้ยงด้วยน้ำองุ่นที่ตกตะกอนแล้ว ด้วยของอ้วนพีไขมันในกระดูกเต็ม ด้วยน้ำองุ่นตกตะกอนที่กรองแล้ว นี่หมายถึงความเจริญรุ่งเรืองใหญ่โตและการกินเลี้ยงซึ่งเชื่อมโยงกับมัน ในวันนั้น พระเจ้าจะทรงอวยพรอิสราเอลไม่เพียงฝ่ายวิญญาณและฝ่ายทหารเท่านั้นแต่ด้วยความเจริญรุ่งเรืองใหญ่โตเช่นกัน

7 และบนภูเขานี้พระองค์จะทรงทำลายฝ่าคลุมหน้าซึ่งคลุมหน้าบรรดาชนชาติทั้งหลาย และม่านซึ่งกางอยู่เหนือบรรดาประชาชาติ ภูเขาที่เวลานี้ย่อมเป็นภูเขาศิโยน หรือเยรูซาเล็ม เมื่อยุคพันปีมาถึง ฝ่าคลุมหน้าแห่งความมืดบอดฝ่ายวิญญาณที่ถูกกล่าวถึงในอิสยาห์ 6:9-10 และ 2 โครินธ์ 3:14 จะถูกเอาออกไป นอกจากนี้ ความมืดบอดฝ่ายวิญญาณของใจซึ่งปกคลุมอยู่ทั่วประชาชาติเหล่านั้นที่เป็นคนต่างชาตาก็จะถูกเอาออกไปด้วยในวันนั้น ความมืดบอดฝ่ายวิญญาณจะไม่มีชัยอีกต่อไปในวันนั้น มันจะเป็นความจริงไม่เพียงสำหรับอิสราเอลเท่านั้น แต่สำหรับคนทั้งโลกด้วย

อสย 25:8-9

ความยิ่งใหญ่ฝ่ายวิญญาณของอาณาจักรนั้นปรากฏชัดเจน

พระองค์จะทรงกลืนความตายด้วยการมีชัย และองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงเข้าน้ำตาจากหน้าทั้งปวง และพระองค์จะทรงเอาการลบล้างชนชาติของพระองค์ไปเสียจากทั่วแผ่นดินโลก เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแล้ว (น่าสนใจที่วลี “องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า” ตรงตัวคือ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเยโฮวาห์) ในวันนั้นความตายจะถูกกลืนด้วยการมีชัย อัครทูตเปาโลยกข้อความนี้พร้อมกับการประยุกต์ใช้โดยตรงกับชัยชนะเหนือความตายโดยการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูใน 1 โครินธ์ 15:54 นอกจากนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้คำพูดเดียวกันนี้ด้วย “และองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงเข้าน้ำตาจากหน้าทั้งปวง” ในวิวรณ์ 21:4 ในวันนั้นพวกยิวจะไม่ถูกดำเนินอีกต่อไป จะไม่มีความจงเกลียดจงชังพวกยิวเลยในวันนั้น นอกจากนี้ ประชาชนของพระเจ้าในประชาชาติเหล่านั้นที่เป็นคนต่างชาติจะถูกยกชูทั่วโลก

9 ในวันนั้นเขาจะกล่าวกันว่า "ดูเถิด นี่คือพระเจ้าของเราทั้งหลาย เราได้รอคอยพระองค์ เพื่อว่าพระองค์จะทรงช่วยเราให้รอด นี่คือพระเยโฮวาห์ เราได้รอคอยพระองค์ ให้เรายินดีและเปรมปรีดีในความรอดของพระองค์" เมื่อยุคพันปีมาถึง อิสราเอลจะร้องเพลงว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา – ไม่ใช่พระอัลเลาะห์ ไม่ใช่พระพุทธรเจ้า แต่เป็นพระคริสต์ อิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วได้รอคอยการช่วยให้พ้นของพระองค์ในช่วงยุคเจ็ดปี และพระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้รอดทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายประชาชาติ พวกเขาจึงประกาศว่า นี่คือพระเยโฮวาห์ พระเจ้าผู้ทรงอดทนนานของพวกเขา พวกเขาจึง "ยินดีและเปรมปรีดีในความรอดของพระองค์"

อสย 25:10-12 ตรงกันข้าม ประชาชาติอาหรับเหล่านั้นที่ได้เกลียดชังอิสราเอลมานานเหลือเกินจะถูกทำให้ต่ำลงในวันนั้น เพราะพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์จะพักอยู่บนภูเขานี้ และโมอับจะถูกเหยียบย่ำลงภายใต้พระองค์ เหมือนเหยียบฟางลงในหลุมมูลสัตว์ การอวยพรของพระเจ้าจะพำนักอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม โมอับคือบุตรสมัยโบราณที่เกิดจากการสังวาสกับโลก เขากลายเป็นต้นตระกูลของสายหนึ่งของประชาชาติอาหรับทั้งหลาย ในทางภูมิศาสตร์แล้ว โมอับตรงกับประเทศจอร์แดนในปัจจุบัน กล่าวโดยรวมแล้ว ประชาชาติอาหรับเหล่านั้นที่บ่มเพาะความเกลียดชังต่ออิสราเอลมานานจะถูกพระเจ้าเหยียบย่ำลงในยุคพันปี พวกเขาจะตกเป็นทาสรับใช้ต่ออิสราเอล

ด้วยการมคมคายแบบกวี ผู้พยากรณ์ท่านนี้พรรณนาว่า **11** และพระองค์จะทรงวางพระหัตถ์ของพระองค์ท่ามกลางพวกเขา ดังคนว่ายนํ้ากวางมีอวายนํ้า และพระองค์จะทรงให้ความเยอหยิ่งของเขาต่ำลงพร้อมกับฝีมือชานาญของเขา เหมือนกับที่นํ้ากวางนํ้าแหวกนํ้าด้วยมือทั้งสองข้างของตน พระเจ้าก็จะทรงฝ่าโมอับเป็นสองซีกในวันนั้น ความเยอหยิ่งของประชาชาติอาหรับเหล่านั้นจะถูกปราบลงในวันนั้น

12 ป้อมสูงของกำแพงเมืองของเจ้านั้นพระองค์จะทรงให้ต่ำลง ทรงเหยียดลง และเหยียงลงถึงดิน แม้กระทั่งถึงผงคลี นี่หมายความว่ากำลังทางทหารของประชาชาติอาหรับเหล่านั้นที่

ล้อมอิสราเอลจะถูกทดลองเป็นขึ้นเล็กขึ้นน้อยในวันนั้น พระเจ้าจะทรงยกชูอิสราเอลให้เป็นราชินีแห่งประชาชาติทั้งหลาย เหล่าศัตรูในประวัติศาสตร์ของเธอจะถูกกำราบครั้งเดียวจบ

ภาพรวมของอิสยาห์ 26: บทถัดไปนี้เป็นเพลงสรรเสริญบทหนึ่ง เห็นได้ชัดว่าฉากหลังคืออิสราเอลในยุคพันธสัญญาเดิมมองย้อนกลับไปดูสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อพวกเขา บทนี้ปิดท้ายด้วยการวกกลับไปสู่คำพยากรณ์เหมือนเดิม ตอนท้ายบทพระเจ้าทรงเตือนอิสราเอลผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้เกี่ยวกับความยากลำบากต่างๆที่จะเกิดขึ้นของยุคเจ็ดปี

อิสยาห์ 26:1-2 แม้อิสยาห์เป็นหนังสือหมวดผู้พยากรณ์เล่มหนึ่ง บทนี้ก็มิได้มีลักษณะเป็นเพลงสรรเสริญบทหนึ่งแต่พระเจ้า ในวันนั้นเขาจะร้องเพลงนี้ในแผ่นดินยูดาห์ "เรามีเมืองเข้มแข็งเมืองหนึ่ง พระเจ้าจะทรงตั้งความรอดไว้เป็นกำแพงและป้อมปราการ คำเกริ่นนำ "ในวันนั้น" ระบุชัดเจนว่าเวลานั้นคือวันแห่งพระเยซูคริสต์ ดังที่เนื้อความจะค่อยๆเผยให้เห็น นี่เป็นภาพของอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วในยุคพันธสัญญาเดิมมองย้อนกลับไปดูสิ่งมหัศจรรย์เหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อพวกเขา

เมืองเข้มแข็งที่วานั้นหมายถึงกรุงเยรูซาเล็มในยุคพันธสัญญาเดิม ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงตั้งความรอดไว้เป็นนครหลวงแห่งอิสราเอลอย่างแท้จริง ประเด็นสำคัญในวันนั้นจะเป็นความรอดนั้นที่พระเจ้าได้ประทานแก่อิสราเอลทั้งฝ่ายวิญญาณและทางทหาร พระองค์ประทานการช่วยให้พ้นอันน่าอัศจรรย์แก่พวกเขาแล้วในช่วงวันที่เลวร้ายเหล่านั้นของยุคเจ็ดปีและการข่มเหงอันน่ากลัวของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ก่อนถึงตอนนี้ อิสราเอลก็หันมาหาพระคริสต์แล้วและบัดนี้ก็กำลังขึ้นชมยินดีที่พระเจ้าได้ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นแล้ว

พวกเขาจึงร้องออกมาด้วยความเปรมปรีดิ์ว่า **2 จงเปิดประตูเมืองเถิด เพื่อประชาชาติที่ชอบธรรมซึ่งรักษาความจริงไว้จะได้เข้ามา** ประชาชาติที่ชอบธรรมซึ่งรักษาความจริงนี้ตอนแรกคืออิสราเอล อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้อาจถูกบอกเป็นนัยก็คือ ประชาชาติอื่นๆที่เป็นคนต่างชาติในยุคพันธสัญญาเดิมไม่เพียงถูกไถ่แล้วเท่านั้น แต่ยังปรนนิบัติพระมหากษัตริย์องค์นั้นในความชอบธรรม

โดยสมบูรณ์ในวันนั้นด้วย หากเป็นเช่นนั้นจริง นี่ก็บอกเป็นนัยว่าประชาชาติเหล่านั้นจะได้รับสิทธิพิเศษในการได้เข้าถึงพระมหากษัตริย์องค์นั้นและนครหลวงของพระองค์ในวันนั้น

ออสย 26:3-4 ด้วยถึงถึงมูมมอมนั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเอ่ยพระสัญญาหนึ่งอันลึกซึ้งของพระเจ้า ใจแน่วแน่มั่นในพระองค์นั้น พระองค์ทรงรักษาไว้ในสันติภาพอันสมบูรณ์ เพราะเขาวางใจในพระองค์ ช่างเป็นพระสัญญาที่แสนวิเศษ มีสันติภาพอันสมบูรณ์ของใจและความคิด เมื่อความคิดของเราแน่วแน่มั่นอยู่ในพระองค์ ความหมายของคำหลังนี้คือ การพักสงบหรือ ‘การพักผ่อน’ ในพระองค์ เกรงว่าจะมีคำถามใดๆ ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงกล่าวชัดเจนว่า “เพราะเขาวางใจในพระองค์” การวางใจพระองค์คือ การฟังพระองค์ การพักสงบในพระองค์ และการมีใจแน่วแน่มั่นในพระองค์ ผลลัพธ์ก็คือสันติภาพอันสมบูรณ์ ในเนื้อความภาษาฮีบรู คำว่า *อันสมบูรณ์* ไม่ได้อยู่ที่นั่น แต่การแปลแบบตรงตัวก็คือ ‘สันติภาพ สันติภาพ’ ความหมายก็คือ ‘สันติภาพแห่งสันติภาพ’ หรือ ‘สันติภาพอันครบถ้วน’ ‘สันติภาพอันสมบูรณ์’ จึงเป็นคำแปลที่ยอดเยี่ยม ความหมายที่สำคัญกว่าก็คือว่า เมื่อเราวางใจพระองค์อย่างสิ้นสุดใจ เราก็จะมีสันติสุขซึ่งเกินความเข้าใจ แน่ทีเดียว หนึ่งในข้อดีเหล่านั้นของการดำเนินชีวิตโดยความเชื่อคือ สันติสุขอันสมบูรณ์

ดังนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเตือนสติว่า **4 จงวางใจในพระเยโฮวาห์เป็นนิตย์ เพราะพระเยโฮวาห์คือพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระกำลังนิรันดร์** ประชาชนของพระเจ้าตั้งแต่นั้นเรื่อยไปจนเข้าในยุคพันปีถูกกำชับให้วางใจองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่เพียงมีสันติสุขอันสมบูรณ์สำหรับการวางใจพระองค์เช่นนั้นเท่านั้น แต่มีพระกำลังนิรันดร์ด้วย ที่น่าสนใจคือคำที่แปลเป็น *พระกำลัง (ซัวร์)* ส่วนใหญ่แล้วมันถูกแปลเป็น ‘ศิลา’ ดังนั้นเมื่อเราวางใจองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ก็ทรงเป็นพระศิลานิรันดร์ของเรา บางคนจะแปลข้อความตอนหลังของข้อนี้เป็น ‘เพราะว่าในยาห์คือ พระเยโฮวาห์ พระศิลาแห่งยุคสมัยทั้งหลาย’ ซึ่งเป็นคำแปลหนึ่งที่ระมัดระวังมากขึ้นไปอีก *ยาห์* คือรูปย่อของเยโฮวาห์ แน่ทีเดียว พระองค์ทรงเป็นพระศิลาแห่งยุคสมัยทั้งหลายของเราผู้ทรงถูกผ่าออกเพื่อเรา

อสย 26:5-6 ด้วยคำเกริ่นนำแบบสูงส่งนั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวต่อไปว่า เพราะพระองค์ทรงให้ชาวเมืองที่สูงส่งนั้น คือเมืองที่สูงส่งนั้นต่ำลง พระองค์ทรงให้มันต่ำลง พระองค์ทรงให้มันต่ำลง ต่ำลงถึงดิน พระองค์ทรงให้มันลงที่ผงคลี ความคิดตรงนี้ก็คือว่า พระเจ้าได้ทรงทำลายเหล่าศัตรูที่โหดร้ายของอิสราเอลแล้ว ในบริบทที่ใหญ่กว่าของการที่อิสราเอล ย้อนกลับไปมองการที่พระเจ้าทรงช่วยพวกเขาให้พ้นตอนสิ้นยุคเจ็ดปี เมืองที่สูงส่งนั้นอาจหมายถึง การสำแดงในยุคสุดท้ายของบาบิโลน นี่อาจเป็นโรมดั้งที่หมายเหตุไว้ในวิวรณ์ 17 และ/หรือ การสำแดงในเชิงการเมืองและการพาณิชย์ของบาบิโลน ดูหมายเหตุสำหรับวิวรณ์ 18 พร้อมกับ ความยินดีอันเปี่ยมด้วยชัยชนะ ผู้พยากรณ์ท่านนี้บอกล่วงหน้าว่าอิสราเอลในวันนั้นจะร้องเพลง **6** **เท่าเหยียบมัน คือเท้าของคนยากจน คืออย่างเท้าของคนขัดสน"** พระเจ้าจะทรงทำลายบรรดา ศัตรูที่โหดร้ายของอิสราเอลอย่างราบคาบเสียจนเท้าของพวกเขาจะเหยียบย่ำบนเหล่าศัตรูของพวกเขา ในวันนั้น อีกครั้งที่บริบทคือ การทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นอย่างอัศจรรย์ของพระเจ้าในวัน แห่งพระเยโฮวาห์

อสย 26:7-8 ผู้พยากรณ์ท่านนี้หยุดชั่วคราวเพื่อเอ่ยคำสุภาษิตหนึ่งที่ตามแบบ พระเจ้า หนทางของคนชอบธรรมก็ราบเรียบ พระองค์ผู้เที่ยงธรรมทรงกระทำให้วิถีของคนชอบ ธรรมราบรื่น ความคิดสองประการถูกสื่อตรงนี้ (1) หนทางของคนชอบธรรมคือการทำสิ่งที่ถูก ต้อง แน่แน่นอนที่เราถูกทำให้เป็นผู้ชอบธรรมแล้วในพระคริสต์ บัดนี้เราจึงมีหน้าที่ที่จะดำเนิน ชีวิตอย่างชอบธรรม อย่างหลังตามหลังอย่างแรก คนเหล่านั้นที่ถือว่าตัวเองเป็นผู้ชอบธรรมต้อง ดำเนินชีวิตของตนโดยการทำสิ่งที่ถูกต้อง นอกจากนี้ (2) พระเจ้า “ผู้เที่ยงธรรม” ที่สุดจะทรง ชั่ง (นั่นคือ ใ้ครุ่ครวญหรือพิจารณา) วิถีที่คนชอบธรรมดำเนินไปนั้น ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่า พระเจ้าจะทรงประเมินชีวิตของเรา พระองค์ทรงเที่ยงธรรมที่สุด พระองค์ทรงเป็นผู้ พิพากษา ดังนั้นเราจึงต้องไม่เพียงประกาศตัวว่าเป็นผู้ชอบธรรมเท่านั้น แต่ดำเนินชีวิตใน ลักษณะนั้นจริงๆด้วย

พร้อมกับคำสุภาษิตนั้น ในฐานะบทนำ ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวต่อไป ความจริงแบบคู่อีก ชุดถูกนำเสนอ (1) ผู้พยากรณ์ท่านนี้บอกล่วงหน้าว่าอิสราเอลในวันนั้นจะกล่าวยอมรับว่า **8** **โอ**

ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทั้งหลายรอดคอยพระองค์อยู่ในวิถีแห่งคำตัดสินของพระองค์ การกล่าวถึง “คำตัดสินของพระองค์” ย่อมหมายถึงพระวาระของพระเจ้าดังที่หมายเหตุไว้บ่อยๆ ในหนังสือเพลงสดุดี อิสราเอลในวันนั้นจะสามารถให้การต่อพระเจ้าได้ว่าพวกเขาได้รอดคอยพระองค์ในโมงยามวิกฤติของตน (ยุคเจ็ดปี) ในลักษณะเดียวกัน อิสราเอลในวันนั้นจะประกาศว่า (2) พระนามอันเป็นที่ระลึกของพระองค์ เป็นที่จิตวิญญาณของข้าพระองค์ปรารถนา ขณะที่อิสราเอลได้ปรนนิบัติพระเจ้าของตนแต่เพียงลมปากตลอดหลายศตวรรษ (หลายคนยังมีได้ทำเช่นนั้นด้วยซ้ำ) ในวันนั้นพวกเขาจะโหยหาพระองค์และการระลึกถึงพระองค์

อสย 26:9 พร้อมกับสำนวน โวหารและความร้อนรนที่เพิ่มขึ้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้บันทึกว่าอิสราเอลในวันนั้นจะร้องออกมาว่า จิตใจของข้าพระองค์อยากได้พระองค์ในกลางคืน จิตวิญญาณภายในข้าพระองค์แสวงหาพระองค์อย่างร้อนรน เพราะเมื่อคำตัดสินของพระองค์อยู่ในแผ่นดินโลก ชาวพิภพจะได้เรียนรู้ถึงความชอบธรรม ในวันนั้นอิสราเอลจะกระหายหาพระเจ้าของเธอ กระทั่งในเวลากลางคืน พวกเขาจะตั้งใจที่จะแสวงหาพระองค์แต่เนิ่นๆ หรือเหมือนเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกสุดของพวกเขา เมื่อถึงยุคพันปี คำตัดสินเหล่านั้นของพระเจ้า (นั่นคือ พระวาระของพระองค์) จะอยู่ในทั่วพิภพโลก ในวันนั้น คนทั่วโลกจะเรียนรู้ความชอบธรรมที่แท้จริง นั่นจะเป็นวันที่ยิ่งใหญ่จริงๆ!

อสย 26:10-11 พร้อมกันนั้น เนื้อหาของเพลงสดุดีบทนี้ก็เปลี่ยน ผู้พยากรณ์ท่านนี้ซึ่งกล่าวแทนอิสราเอลในวันนั้นคราวนี้หันความสนใจของเขาไปยังเหล่าคนชั่ว ถ้าสำแดงพระคุณแก่คนชั่ว เขาก็จะไม่เรียนรู้ความชอบธรรม แม้ว่าพระเจ้าอาจทรงอนุญาตให้ความดีมาถึงคนชั่ว เขาก็ยังไม่ยอมเรียนรู้ความชอบธรรม เขาจะประพฤติอย่างอยุติธรรมในแผ่นดินที่เที่ยงธรรม และจะมองไม่เห็นความโอ้อวดระการของพระเยโฮวาห์ ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าคนชัวยังจะทำชั่วต่อไป ดูเหมือนว่ามันฝังอยู่ในอุปนิสัยของพวกเขา

ความคิดนี้ดำเนินต่อไป 11 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เมื่อพระหัตถ์ของพระองค์ชูขึ้น เขาก็จะมองไม่เห็น แต่เขาจะมองเห็น และจะได้อัปอาย เพราะเขามีความอิจฉาต่อชนชาติของพระองค์

येไฟแห่งส่วนปฏิปักษ์ของพระองค์จะเผาผลาญเขาเสีย คนชั่วไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับการกระทำกิจต่างๆของพระเจ้า กระนั้นเวลานั้นจะมาเมื่อพวกเขาจะตระหนักถึงความโง่เขลาของตนในที่สุด แต่มันจะสายเกินไปแล้ว พระเจ้าจะทรงทำลายพวกเขาในเวลาอันเหมาะสมของพระองค์ ในบริบทที่ใหญ่กว่า นี่อาจหมายถึงเหล่าคนชั่วในช่วงยุคเจ็ดปีและชะตากรรมสุดท้ายของพวกเขา อีกทฤษฎีหนึ่งก็คือ นี่อาจหมายถึงพวกคนชั่วที่การสู้รบของโกลและมาโกล

ออสย 26:12-14 ตรงกันข้าม ผู้พยากรณ์ท่านนี้ซึ่งกล่าวแทนคนอิสราเอลในวันแห่งพระเยโฮวาห์ร้องออกมาว่า ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์จะสถาปนาสันติภาพเพื่อข้าพระองค์ทั้งหลาย เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำบรรดากิจการของพระองค์เพื่อข้าพระองค์เช่นเดียวกัน ในวันนี้ อิสราเอลจะออกปากยอมรับว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานสันติสุขแก่พวกเขาและทรงอวยพรพวกเขาแล้ว

กระนั้น พวกเขาก็จะยอมรับด้วยว่า 13 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ เจ้านายอื่นนอกเหนือพระองค์ได้ครอบครองพวกข้าพระองค์ แต่ข้าพระองค์จะกล่าวถึงพระนามของพระองค์เท่านั้น ในช่วงหลายร้อยปีระหว่างสมัยของอิสยาห์กับวันแห่งพระเยโฮวาห์ อิสราเอลได้มีเจ้านายคนอื่นๆที่ครอบครองพวกเขาจริงๆ ตั้งแต่สมัยของดาเนียลจนถึงปี 1948 อิสราเอลมิได้เป็นประชาชาติหนึ่งที่มีอธิปไตยบนพื้นพิภพ กระทั่ง ณ ตอนนี้มีคนอาหรับหลายแสนคนอาศัยอยู่ทั่วแผ่นดินของพวกเขา ในช่วงยุคเจ็ดปี บรรดาผู้บังคับบัญชาที่เป็นคนต่างชาติจะปกครองเหนือพวกเขาอย่างทารุณ อย่างไรก็ตาม ขณะที่พวกเขามองย้อนกลับมาจากยุคพันปี พวกเขาก็ยอมรับว่า “แต่ข้าพระองค์จะกล่าวถึงพระนามของพระองค์เท่านั้น” ในวันนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าจะทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาในจิตวิญญาณและในความจริง

พวกเขาจึงกล่าวถึงเหล่าศัตรูของตน 14 เขาทั้งหลายตายแล้ว เขาจะไม่มีชีวิตอีก เขาเป็นชาวแดนคนตาย เขาจะไม่เป็นขึ้นอีก เพราะฉะนั้นพระองค์ได้ทรงเยี่ยมเยียนและทรงทำลายเขา และทรงกวาดความระลึกถึงเขาทั้งสิ้นเสีย เมื่อสิ้นยุคเจ็ดปี เหล่าศัตรูจำนวนนับไม่ถ้วนของ

อิสราเอลก็จะถูกทำลายแล้ว และไม่ลุกขึ้นอีกเลย พระเจ้าจะทรงช่วยประชากรของพระองค์ให้พ้นอย่างครบถ้วนเช่นนั้น จนแม้แต่ความระลึกถึงเหล่าศัตรูของพวกเขาที่จะพินาศไป

ออสย 26:15-16 เมื่ออิสราเอลมองไปที่พระพรในยุคพันปีของพวกเขา พวกเขาก็ร้องออกมาว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรงเพิ่มประชาชนขึ้น พระองค์ทรงเพิ่มประชาชนขึ้น พระองค์ได้ทรงรับสง่าราศี พระองค์ทรงขยายเขตแดนของแผ่นดินไกลไปถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก แน่ทีเดียว อิสราเอลจะถูกเพิ่มจำนวนขึ้นในวันนั้นและพวกเขาจะถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าเพราะเหตุนี้ เหตุผลก็คือว่า แม้ว่าพระเจ้าได้ทรงกระจัดกระจายพวกเขาไปในการถูกกวาดต้อนเป็นเชลยนั้น บัดนี้พระองค์ก็ได้ทรงพาพวกเขากลับมายังแผ่นดินของพวกเขาแล้ว

อิสยาห์กล่าวต่อไปเกี่ยวกับอิสราเอลในวันนั้น **16** ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ในยามทุกขใจเขาได้แสวงหาพระองค์ เขาทั้งหลายหลังคำอธิษฐานออกมาในเมื่อการติสอนอยู่เหนือเขาทั้งหลาย ในช่วงยุคเจ็ดปี อิสราเอลได้หันมาหาพระเจ้าของตนในที่สุดและเขียนเขียนพระองค์ในการอธิษฐาน ในยุคพันปี พวกเขาจะเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าพระเจ้าทรงใช้การติสอนนั้นเพื่อถึงความสนใจของพวกเขา

ออสย 26:17-18 ตั้งหญิงมีครรภ์ เมื่อใกล้ถึงกำหนดเวลาคลอด ก็เจ็บปวดและร้องออกมาด้วยความเจ็บปวดรวดร้าวอย่างฉับพลัน โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทั้งหลายก็เป็นเช่นนั้นในสายพระเนตรของพระองค์ อิสยาห์เปรียบอิสราเอลในยุคเจ็ดปีว่าเป็นเหมือนกับหญิงคนหนึ่ง que เจ็บท้องใกล้คลอด มีความสอดคล้องกันหลายประการตรงกับอิสยาห์ 66:7-8 และวิวรณ์ 12:4-6

18 ข้าพระองค์มีครรภ์ ข้าพระองค์บิดตัว เป็นเหมือนข้าพระองค์คลอดลม ข้าพระองค์มิได้ทำการช่วยให้พ้นในแผ่นดินโลก และชาวพิภพมิได้ล้มลง แม้ว่าอิสราเอลจะเผชิญกับความเจ็บปวดทุกข์หญิงใกล้คลอดในยุคเจ็ดปี บุตรชายของพวกเขาที่ถูกคลอดออกมาเรียบร้อยแล้ว นั่นคือที่เบรเลเฮมเมื่อสองพันปีก่อน ขณะเดียวกัน ในยุคเจ็ดปี อิสราเอลก็ดูเหมือนเผชิญกับแค้นต่อ

อันสิ้นหวัง ความทุกข์ลำบากของพวกเขาดูเหมือนไม่ได้ประโยชน์อะไรเลยและเหล่าศัตรูของพวกเขาก็ดูเหมือนจะมีชัย

ออสย 26:19 กระนั้น อิสยาห์ (เหมือนเอเสเคียล) ก็เห็นล่วงหน้าถึงการฟื้น

คืนชีพฝ่ายประชาชาติของอิสราเอล คนตายของพระองค์จะมีชีวิต ศพของเขาทั้งหลายจะถูกขุดขึ้นพร้อมกับศพของข้าพระองค์ ผู้อาศัยอยู่ในผงคลีเอย จงตื่นเถิดและร้องเพลง เพราะน้ำค้างของเจ้าเป็นเหมือนน้ำค้างบนผัก และแผ่นดินโลกจะให้ชาวแดนคนตายเป็นขึ้น เช่นเดียวกับที่เอเสเคียลมองเห็นการฟื้นคืนชีพฝ่ายประชาชาติและการถูกสถาปนาขึ้นใหม่ของอิสราเอลในอนาคต (เอเสเคียล 37:1-14) อิสยาห์ก็เห็นสิ่งเดียวกันนั้นด้วย วันนั้นกำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะไม่เพียงถูกพากลับสู่แผ่นดินของเธอทั้งหมดเท่านั้น แต่บรรดาคนตายที่ชอบธรรมของเธอจะถูกชุบให้เป็นขึ้นในแผ่นดินนั้นด้วย อิสยาห์จึงร้องบอกคนเหล่านั้นให้ตื่นขึ้นและร้องเพลงเกี่ยวกับการเป็นขึ้นจากตายของพวกเขา ในวันนั้น “แผ่นดินโลกจะให้ชาวแดนคนตายเป็นขึ้น” เหมือนกับที่น้ำค้างบนผืนดินทำให้ผักชูงอกขึ้นมา การเป็นขึ้นจากตายนี้เห็นได้ชัดว่าจะเกิดขึ้นเมื่อเริ่มต้นยุคพันปี

ออสย 26:20-21 พร้อมกับอนาคตอันเปี่ยมด้วยสง่าราศีนี้รออยู่เบื้องหน้า คราวนี้

พระเจ้าตรัสผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้แก่ประชาชนของพระองค์โดยตรง พระองค์ทรงเตือนพวกเขาเกี่ยวกับยุคเจ็ดปีที่พวกเขาต้องผ่านเข้าไปในนั้น มาเถิด ชนชาติของข้าพเจ้าเอ๋ย จงเข้าไปในห้องของเจ้าและปิดประตูเสีย จงซ่อนตัวเจ้าอยู่ลึกพักหนึ่ง จนกว่าพระพิโรธจะผ่านไป ตลอดยุคเจ็ดปีนั้น ชาวิวทัวโลกจะหันมาหาพระคริสต์ กระนั้นพวกเขาจะเผชิญกับวันแห่งพระพิโรธแน่นอนว่ายิวที่กลับใจเชื่อเหล่านี้จะหันไปหาพระคัมภีร์ในวันนั้น ข้อความตรงนี้รวมถึงที่อื่นๆ ด้วยกล่าวโดยตรงถึงสถานการณ์ของพวกเขา ไม่ต้องสงสัยเลยว่านี่มีไว้เพื่อหนุนใจบุตรเหล่านั้นของยาโคบที่เพิ่งถูกไล่สดๆร้อนๆ นอกจากนี้ ตรงนี้อาจมีการกล่าวถึงสถานที่นั้นในถิ่นทุรกันดารที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้แล้วเพื่อปกป้องอิสราเอลที่ถูกไล่แล้วในวันนั้น ดู วิวรรณ์ 12:14-16 สถานที่นั้นจะยังเป็นความลับต่อไปจนกว่าจะถึงวันนั้นเกรงว่าพญานาคนั้นจะรู้และไล่ตามพวกเขาไปที่นั่น

พระเจ้าจึงสรุปย่อให้อิสราเอลที่ถูกไถ่ในวันนั้นทราบถึงจุดประสงค์ของยุคเจ็ดปี 21 เพราะ ดูเถิด พระเยโฮวาห์กำลังเสด็จออกมาจากสถานที่ของพระองค์ เพื่อลงโทษชาวแผ่นดินโลก เพราะความชั่วช้าของเขาทั้งหลาย และแผ่นดินโลกจะเปิดเผยโลหิตซึ่งหลังอยู่บนมัน และจะไม่ปิดบังผู้ถูกฆ่าของมันไว้อีก เมื่อถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ พระเจ้าจะเสด็จลงมาจากสวรรค์เพื่อลงโทษมนุษยชาติเพราะความบาปของพวกเขา ในวันนั้น โลหิตอันไร้ผิดที่ถูกทำให้หลั่งออกตลอดหลายยุคสมัยจะถูกเปิดเผยและแผ่นดินโลกจะไม่เป็นเครื่องปกปิดให้ความชั่วช้าเช่นนั้นอีกต่อไป วันแห่งความบาปจะสิ้นสุดลงพร้อมกับยุคเจ็ดปีนั้น

ภาพรวมของอิสยาห์ 27: ผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้ภาพรวมเพิ่มเติมในบทนี้เกี่ยวกับพระประสงค์ของพระเจ้า การตีสอนอิสราเอล และการรวบรวมพวกเขากลับมาอีกครั้งเมื่อยุคพันปีเบ่งบาน ส่วนแรกของบทนี้ปิดท้ายบทเพลงนั้นที่ถูกขับร้องในสองบทก่อนหน้านี้

อิสยาห์ 27:1 เห็นได้ชัดว่าจุดสนใจหลักของบทนี้กล่าวถึงอวสานกาลและโดยเฉพาะอย่างยิ่งยุคเจ็ดปี ในวันนั้น พระเยโฮวาห์จะทรงลงโทษด้วยพระแสงอันร้ายกาจ ยิ่งใหญ่ และแข็งแกร่งของพระองค์ต่อเลวีอาธาน ซึ่งเป็นพญานาคที่ฉกกัด คือเลวีอาธานพญานาคที่ขด และพระองค์จะทรงประหารมังกรที่อยู่ในทะเล บุคคลสำคัญหลายท่านถูกกล่าวถึงตรงนี้ ผู้แรกคือ องค์พระผู้เป็นเจ้าพร้อมกับดาบเล่มใหญ่ของพระองค์ อีกผู้หนึ่งคือ เลวีอาธาน พญานาคที่ขดนั้น บุคคลที่สามคือ มังกรที่อยู่ในทะเลนั้น ผู้ที่ถูกพรรณนาว่าเป็นเลวีอาธาน ซึ่งเป็นพญานาคที่ฉกกัดและที่ขดอาจเป็นคำเปรียบเปรยถึงซาตาน

ในพระคัมภีร์ทั่วทั้งเล่ม หลายครั้งพญามารถูกเรียกว่าเป็นงูนั้นตั้งแต่การเปิดตัวมันครั้งแรกในเอเดน (ปฐมกาล 3) ดู 2 โครินธ์ 11:3 และวิวรณ์ 12:14-15 ด้วย ตรงนี้ซาตานถูกพรรณนาว่า ‘ฉกกัด’ และ ‘ขด’ (คดโกง) ซึ่งย่อหมายถึงอุปนิสัยฝ่ายศีลธรรมของมันอย่างไม่ต้องสงสัย มังกรที่อยู่ในทะเลนั้นอาจหมายถึงสัตว์ร้ายนั้นที่ถูกพรรณนาในวิวรณ์ 13:11 นอกจากนี้ในวิวรณ์ 13:2 ‘มังกร’ ในข้อนั้นเห็นได้ชัดว่าหมายถึงซาตานเอง ไม่ว่าจะกรณีใด ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ

ว่า ในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์ (และโดยเฉพาะอย่างยิ่งยุคเจ็ดปี) องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำให้
ซาตานและเหล่าสมุนของมันพ่ายแพ้อย่างราบคาบ วิวรรณ์ 12 กล่าวชัดเจนว่าพญามารซึ่งถูก
พรรณนาว่าเป็นพญานาคและงูก็เป็นศัตรูผู้หนึ่งที่จงล้าจองผลาญอิสราเอลด้วย นี่คือนิบริทที่
จะติดตาม

ออสย 27:2-6 บริบทยังมีลักษณะเป็นอวสานกาลเหมือนเดิม ในวันนี้ จงร้อง
เพลงถึงเธอว่า "สวนองุ่นแห่งน้ำองุ่นสีแดง 'วัน' ที่ว่านั่นเห็นได้ชัดว่าเป็นวันแห่งพระเยโฮวาห์
– ทั้งจากบริบทที่อยู่ติดกันของหลายบทก่อนหน้าและการใช้วลี "ในวันนั้น" เธอที่ว่านี่น่าจะ
หมายถึงอิสราเอล อีกครั้งที่บริบทของบทก่อนหน้าสนับสนุนการตีความเช่นนี้ นอกจากนี้ หนึ่งใน
ในอุปไมยหลายอย่างที่เจาะจงถึงอิสราเอลอย่างชัดเจนก็คือ สวนองุ่นแห่งหนึ่ง ดู อีสยาห์ 5:1-7
แม้ว่าบางคนได้พยายามที่จะอนุมานความหมายของวลี "น้ำองุ่นสีแดง" คำฮีบรูนั้นก็บอกเป็นนัย
แค่ 'น้ำองุ่น' ซึ่งต่อมาจากสวนองุ่นแห่งหนึ่ง ความคิดที่สำคัญกว่าอาจหมายความว่า จุดสนใจ
หลักของเนื้อความตอนนี้ถูกเปลี่ยนไปยังอิสราเอลแล้ว

ในฉากหลังนั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวต่อไปว่า 3 เราคือพระเยโฮวาห์ เป็นผู้รักษาดูแล
มัน เราจะรดน้ำมันอยู่ทุกขณะ เกรงว่าผู้หนึ่งผู้ใดจะทำอันตรายมัน เราจะรักษามันไว้ทั้งกลางคืน
กลางวัน ด้วยคารมคมคายแบบกวี พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะดูแลสวนองุ่นของพระองค์ นั่นคือ
อิสราเอล พระเจ้าทรงทักท้วงต่อไปว่า 4 เราไม่มีความพิโรธ มันไม่เคยเป็นพระประสงค์ของ
พระองค์เลยที่จะเมียนตีประชาชนของพระองค์

พระองค์ตรัสถามต่อไปอีกว่า ใครเล่าจะให้มีหนามย่อยหนามใหญ่ขึ้นมาสู้รบกับเรา เรา
จะออกรบกับมัน เราจะเผามันเสียด้วยกัน ความคิดตรงนี้อาจหมายความว่า ใครจะวางหนามย่อย
และหนามใหญ่เพื่อต่อสู้พระองค์ในสวนองุ่นของพระองค์ กระนั้น พระองค์ก็จะทรงต่อสู้พวก
เขาโดยผ่านเข้าไปในสวนองุ่นของพระองค์เพื่อรวบรวมพวกเขาและเผาพวกเขาเสีย นี่อาจหมายถึง
ถึงความบาปและการนับถือรูปเคารพที่แพร่ไปทั่วอิสราเอล มันไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้า

เลยที่จะหันมาต่อสู้อาณานิคมของพระองค์ กระนั้นพระองค์ก็จะใช้ขั้นตอนต่างๆที่จำเป็นเพื่อถอนรากและทำลายหนามย้อยแห่งความบาปที่อยู่ในประชากรของพระองค์

ตรงกันข้าม พระเจ้ากลับแนะนำประชากรของพระองค์ว่า 5 หรือให้เขาเกาะอยู่กับกำลังของเราเพื่อให้เขาทำสันติภาพกับเรา แล้วเขาจะทำสันติภาพกับเรา" พระประสงค์ของพระเจ้าก็คือ ให้อิสราเอลพบพลังกำลังของพวกเขาในพระองค์ พระองค์ทรงปรารถนาสันติภาพระหว่างพระองค์เองกับประชากรของพระองค์ ยิ่งกว่านั้น 6 พระองค์จะทรงกระทำให้คนที่ออกมาจากยาโคบหยิ่งรัก อิสราเอลจะผลิดอกและแตกหน่อ กระทำให้พื้นพิภพทั้งสิ้นมีผลเต็ม ด้วยการหยั่งรู้อะไรบางอย่างแบบผู้พยากรณ์ อิชยาห์บอกล่วงหน้าว่าพระเจ้าในกาลอันเหมาะสม (หลังจากถอนรากความบาปไปจากอิสราเอลแล้ว) จะทรงสถาปนาสวนองุ่นแห่งอิสราเอลในแผ่นดินของพวกเขาอีกครั้งและพวกเขาจะผลิดอกและเบ่งบานจนทำให้โลกเต็มไปด้วยผลอันชอบธรรมของพวกเขา นั่นคือพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับประชากรของพระองค์

อสย 27:7-9 ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงถามสองคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ (นั่นคือคำถามเหล่านั้นที่คำตอบของมันชัดเจนอยู่แล้ว) พระองค์ทรงโอบอ้อมอารีอย่างที่พระองค์โอบอ้อมอารีทั้งหลายที่โอบอ้อมอารีหรือ หรือเขาถูกฆ่าอย่างคนทั้งหลายที่ถูกเขาฆ่าแล้ว ความหมายก็คือว่าพระเจ้าทรงโอบอ้อมอารีอิสราเอลเหมือนที่พระองค์ทรงโอบอ้อมอารีประชาชาติอื่นๆหรือ คำตอบก็คือไม่ อิสราเอลถูกพระเจ้าทำลายเหมือนที่พระองค์ทรงทำลายประชาชาติอื่นๆหรือ อีกครั้งที่คำตอบก็คือไม่ พระเจ้าได้ทรงเตือนประชาชนของพระองค์จริงๆเพราะความบาปของพวกเขา แต่มันก็ไม่เหมือนกับที่พระองค์ได้ทรงพิพากษาประชาชาติอื่นๆที่ชั่วช้า

ตรงกันข้าม 8 ด้วยการขับไล่ ด้วยการกวาดไปเป็นเกลี้ยง พระองค์ทรงต่อสู้แย่งกับเขา พระองค์ทรงขับไล่ผู้ลามกคืออดของพระองค์ในวันแห่งลมตะวันตก เมื่อหน่อของเถาองุ่นแห่งอิสราเอลงอกขึ้น พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะ ต่อสู้แย่งกับ (นั่นคือ โต้แย้งกับมัน) ความบาปของมัน แต่พระองค์ทรงขับไล่ผู้ลามกตะวันตกที่ทำให้เหี่ยวแห้งไว้ ในแผ่นดินอิสราเอล ลมฤดูร้อนจากทิศตะวันตกออกมาจากทะเลทรายขนาดใหญ่เหล่านั้นของทิศทางนั้นซึ่งสามารถทำให้สวนองุ่นแห่ง

หนึ่งเหี่ยวแห้งไปได้อย่างสิ้นเชิงด้วยความร้อนและความแห้งของมัน ความคิดตรงนี้ก็คือว่า พระเจ้าทรงยับยั้งการลงโทษอันรุนแรงเช่นนั้นจากประชาชนของพระองค์ แม้พระองค์ได้ทรงตี สอนอิสราเอลแล้ว พระองค์ก็ทรงทำเช่นนั้นแบบพอประมาณเกรงว่าพระองค์จะทรงทำลายพวกเขาเสียหมด นั่นไม่เคยเป็นพระประสงค์ของพระองค์เลยและนั่นคือประเด็นที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้ กำลังพยายามที่จะสื่อตรงนี้

9 เพราะฉะนั้นจะลบความชั่วช้าของยาโคบอย่างนี้แหละ และนี่เป็นผลเต็มขนาดในการ ปลดบาปของเขา พระเจ้าทรงใช้การตีสอนมาตลอดหลายศตวรรษเพื่อชำระอิสราเอล (ยาโคบ) ให้สะอาดจากความบาปของพวกเขา นั่นเป็นพระประสงค์ของพระเจ้ามาโดยตลอด – เพื่อเอา ความบาปของอิสราเอลออกไปเสียให้พ้น ดู ฮีบรู 12:3-10 ดังนั้น คือเมื่อเขาทำศิลาตั้งหินของ แทนบูชาให้เป็นเหมือนหินดินสอพองที่ถูกบดเป็นชิ้นๆ จะไม่มีเสารูปเคารพ หรือรูปเคารพตั้งอยู่ ได้ ความหมายก็คือว่าเมื่อหินเหล่านั้นของแทนบูชารูปเคารพทั้งหลายถูกไฟเผาจนเป็นปูนขาว บรรดาเสารูปเคารพและรูปเคารพของคนนับถือพระต่างค้ำก็จะไม่ตั้งอยู่อีกต่อไป (ศิลาส่วนใหญ่ของอิสราเอลเป็นหินปูนขาวซึ่งเมื่อถูกเผาไฟแล้วสามารถเปลี่ยนเป็นดินสอพองได้)

ออสย 27:10-11 เพราะเมืองหน้าด่านก็จะรกร้าง ที่อาศัยก็ถูกละทิ้งและทอดทิ้ง อย่างกับดินทुरुกันดาร ลูกวัวจะหากินอยู่ที่นั่น มันจะนอนลงที่นั่นและกินกิ่งไม้ในที่นั้น ความคิดตรงนี้ค่อนข้างไม่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่าจะถูกสื่อตรงนี้ก็คือว่า เมืองที่มีอำนาจทั้งหลาย (อาจเป็นเมืองต่างๆของอิสราเอล) จะถูกทำลายเพราะความบาปของพวกเขา ผุ่งสัตว์จะกินหญ้า ในที่ๆเมืองหนึ่งที่เคยตั้งอยู่ ยิ่งกว่านั้น **11** เมื่อกิ่งไม้แห้ง มันก็จะถูกหัก พวกผู้หญิงก็ มาเอามันไปก่อไฟ เพราะนี่เป็นชนชาติที่ไร้ความเข้าใจ เพราะฉะนั้นผู้ที่ทรงสร้างเขาก็จะไม่ สงสารเขา ผู้ที่ทรงปั้นเขาจะไม่ทรงสำแดงพระคุณแก่เขา เมืองที่บาปหนาเหล่านั้นถูกเปรียบว่า เป็นเหมือนกับกิ่งไม้แห้งอันหนึ่งที่ถูกเอาไปเผาไฟ การประยุกต์ใช้ตรงนี้ก็กล่าวถึง ชนชาติหนึ่งที่ได้เมินพระเจ้าของตน ดังนั้นพระองค์จึงไม่ทรงมีความเมตตาต่อพวกเขา พระเจ้าทรงตีสอน ประชาชนของพระองค์แล้วอย่างแน่นอนไม่ว่าจะโดยคนอัสซีเรีย คนบาบิโลน พวกโรม พวกนาซี หรือปฏิบัติต่อพระคริสต์ผู้สิ้นในยุคเจ็ดปี

อสย 27:12-13 อย่างไรก็ตาม วันนั้นกำลังจะมาเมื่อทั้งหมดนั้นจะเปลี่ยน ต่อมาในวันนั้น พระเยโฮวาห์จะทรงนำเอาข้าวดั้งแต่แม่น้ำไปจนถึงลำธารอียิปต์ โอ ประชาชนอิสราเอลเอ๋ย เจ้าจะถูกเก็บรวบรวมเข้ามาทีละคนๆ จุดสนใจหลักพุ่งเป้าไปที่วันแห่งพระเยโฮวาห์อีกแล้ว เมื่อยุคเจ็ดปีสิ้นสุดลงและยุคพันปีเริ่มต้น พระเจ้าจะทรงรวบรวมอิสราเอลกลับเข้ามา “ทีละคนๆ” จากที่ๆพวกเขาถูกกระจัดกระจายไปอยู่ทั่วพื้นพิภพ พระองค์จะทรงคืนแผ่นดินนั้นที่ทรงสัญญาไว้กับอับราฮัม อิสอัคและยาโคบแก่อิสราเอลที่ถูกรวบรวมกลับเข้ามาใหม่ – ตั้งแต่แม่น้ำยูเฟรติสจนถึงแม่น้ำไนล์

13 และอยู่มาในวันนั้นเขาจะเปาแตรใหญ่ และบรรดาผู้ที่กำลังพินาศอยู่ในแผ่นดินอัสซีเรีย และบรรดาผู้ถูกขับไล่ออกไปยังแผ่นดินอียิปต์จะมานมัสการพระเยโฮวาห์ บนภูเขาบริสุทธิ์ที่เยรูซาเล็ม เมื่อถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ในการเริ่มต้นของยุคพันปี แตรแห่งการเฉลิมฉลองจะถูกเปาเพื่อส่งสัญญาณให้อิสราเอลที่กระจัดกระจายไปกลับมา (ดู กัณดารวิถี 10:1-2 และเลวีนิติ 25:9) หลังจากถูกกระจัดกระจายไปทั่วโลกของคนต่างชาติ (ดังที่ถูกต้องแสดงเป็นสัญลักษณ์โดยอัสซีเรียและอียิปต์) พวกเขาทั่วโลกจะกลับมายังแผ่นดินของตนในวันนั้นเพื่อนมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้าที่เยรูซาเล็ม

การกลับมาของอิสราเอลยังแผ่นดินของพวกเขาในช่วงศตวรรษที่ยี่สิบเป็นภาพเล็งถึงเรื่องนี้และไม่ใช่การสำเร็จจริงของมัน การกลับมายังแผ่นดินนั้นในช่วงศตวรรษที่ยี่สิบไม่ได้เกิดขึ้นในความเชื่อ พวกเขาที่กลับมาส่วนใหญ่เป็นพวกที่ทำตามอย่างชาวโลก ไม่นับถือพระเจ้า และไม่ถือบัญญัติของพระเจ้า คนส่วนน้อยที่ถือบัญญัติของพระเจ้านับถือศาสนายิวแบบรับบี ซึ่งคล้ายกับศาสนาของพวกเขาฟาริสีในสมัยพระคัมภีร์ใหม่ คนเหล่านี้นับถือศาสนายิวออร์ทอด็อกซ์ที่มีหลากหลายระดับ ประเด็นก็คือว่ารัฐอิสราเอลในปัจจุบันนี้ไม่ได้กลับมาในความเชื่อและการกลับใจใหม่ อย่างไรก็ตาม มันจะเกิดขึ้นในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์โดยเฉพาะหลังจากยุคเจ็ดปีนั้น

ภาพรวมของอิสยาห์ 28: แม้ว่าคำพยากรณ์ของอิสยาห์เกี่ยวข้องกับยูดาห์เป็นหลัก ในบทนี้อิสยาห์ก็เตือนอาณาจักรฝ่ายเหนือเกี่ยวกับการถูกกวาดต้อนเป็นเชลยที่จะเกิดขึ้นผ่านทางคนอัสซีเรีย จากนั้นครึ่งหลังของบทนี้ก็วกกลับมาเตือนยูดาห์และเยรูซาเล็ม

ออสย 28:1-2 บทนี้เริ่มต้นด้วยคำเตือนหนึ่งที่เขียนขาดถึงอาณาจักรฝ่ายเหนือ วิบัติแก่มงกุฏอันโอ้อ่า แก่คนขี้เมาแห่งเอฟราอิม ซึ่งความงามอันรุ่งเรืองของเขาเหมือนดอกไม้ที่กำลังร่วงโรย ซึ่งอยู่บนยอดเขาในทีลุ่มอันอุดมของบรรดาผู้ที่เหล้าองุ่นมิซัย อิสยาห์เรียกสิบตระกูลฝ่ายเหนือที่ว่าเอฟราอิม แน่แน่นอนว่าชื่อหลังนี้เป็นบุตรชายคนหนึ่งของโยเซฟและเป็นหนึ่งในตระกูลสำคัญเหล่านั้นของอาณาจักรฝ่ายเหนือของอิสราเอล คำกล่าวโทษที่มีต่อเอฟราอิมก็คือ (1) ความเย่อหยิ่งของมันและ (2) ความขี้เมาของมัน อิสยาห์เปรียบสง่าราศีของเอฟราอิมว่าเป็นเหมือนกับสง่าราศีของดอกไม้ที่กำลังร่วงโรย นี่บอกเป็นนัยว่าการเมาเหล้าได้ทำให้สง่าราศีใดก็ตามที่พวกเขาเคยมีเสื่อมสูญไปเสียแล้ว ยอดเขาในทีลุ่มอันอุดมของอาณาจักรฝ่ายเหนือ (เอฟราอิม) อาจหมายถึงสะมาเรียเมืองหลวงของมัน นี่อาจหมายความว่า การเมาเหล้าของพวกเขา ผู้นำแห่งสะมาเรียทำให้พวกเขาเป็นเหมือนดอกไม้ที่ร่วงโรยบนมงกุฏอันหนึ่ง มันเป็นการเหยียดหยันสถานะในอดีตของพวกเขาในฐานะประชาชาติหนึ่ง เหล้าจะทำลายแม้แต่คนเหล่านั้นที่อยู่ในตำแหน่งสูงๆ นอกจากนี้ เรายังได้เข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงความบาปนี้ของอิสราเอลด้วย พวกเขาได้เสื่อมทรามลงไปสู่ความบาปอันต่ำทรามของการบริโภคน้ำสุรา

ในทางกลับกัน พระเจ้าทรงมีปฏิกิริยาต่อความบาปนี้ของอิสราเอล 2 ดูกุญแจ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีผู้หนึ่งที่มีกำลังและแข็งแรง เหมือนพายุลูกเห็บ อันเป็นพายุทำลาย เหมือนพายุน้ำที่กำลังไหลท่วม ซึ่งจะเหวี่ยงลงถึงดินด้วยพระหัตถ์ ผู้ที่มีกำลังและแข็งแรงที่พระเจ้าจะทรงใช้เพื่อตีสอนและทำให้อาณาจักรฝ่ายเหนือถ่มลงก็คือคนอัสซีเรียภายใต้เชลมานเนสเซอร์กษัตริย์ของพวกเขา เขาจะเหวี่ยงมงกุฏแห่งความเย่อหยิ่งของอิสราเอลลงถึงดินด้วยมือของเขา นี่เกิดขึ้นจริงในปี 722 ก่อน ค.ศ.

อสย 28:3-4

เมื่อถึงวันนั้น มงกุฏอันโอ้อ่า คือคนขี้เมาแห่งเอฟราอิม จะถูกเหยียบบยู่ได้เท้า อีกครั้งที่ความบาปของเอฟราอิม (นั่นคือ อาณาจักรฝ่ายเหนือ) ถูกจัดประเภทว่าเป็น (1) ความเย่อหยิ่ง และ (2) ความขี้เมา เมื่อพระเจ้าทรงติสอนพวกเขาโดยคนอัสซีเรียเหล่านั้น พวกเขาจะถูกเหยียบบยู่ได้เท้า

4 และความงามอันรุ่งโรจน์ของเขา ซึ่งอยู่บนยอดเขาในทีลุ่มอันอุดม จะเป็นดอกไม้ที่กำลังร่วงโรย จะเป็นเหมือนผลที่แรกสุกก่อนฤดูร้อน เมื่อคนเห็นเข้าก็กินมันเสียพอถึงมือเขาเท่านั้น กล่าวย่ำสิ่งที่ถูกหมายเหตุไว้ในข้อ 1 ความงามและความอุดมสมบูรณ์ของอิสราเอล (นั่นคือ อาณาจักรฝ่ายเหนือ) จะกลายเป็นเหมือนดอกไม้ที่ร่วงโรย ผลแรก (นั่นคือ “ผลที่แรกสุก”) ของพวกเขาจะถูกคนอัสซีเรียกินเสีย พระเจ้ากำลังจะพิพากษาอาณาจักรฝ่ายเหนือแล้ว พวกเขาจะถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยและไม่เคยกลับมายังแผ่นดินของพวกเขาอย่างเป็นทางการเลย

อสย 28:5-6

ในวันนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธา จะเป็นมงกุฏแห่งสง่าราศี และเป็นมงกุฏแห่งความงาม แก่คนที่เหลืออยู่แห่งชนชาติของพระองค์ เมื่อพระเจ้าทรงเอาอิสราเอลออกไปจากแผ่นดินของพวกเขา พระองค์จะทรงกลายเป็นมงกุฏแห่งสง่าราศีและมงกุฏแห่งความงามสำหรับคนที่เหลืออยู่แห่งประชากรของพระองค์ อันหลังนี้ย่อมหมายถึงยูดาห์ภายใต้การนำของเฮเซคิยาห์ ในการติสอนอาณาจักรฝ่ายเหนือ นั้น พระเจ้าจะทรงเป็นที่เชิดชูในยูดาห์ซึ่งเป็นอาณาจักรฝ่ายใต้

นอกจากนี้ สำหรับยูดาห์พระเยโฮวาห์จะทรง 6 เป็นวิญญูณแห่งความยุติธรรมแก่เขาผู้นั่งพิพากษา และเป็นกำลังของผู้เหล่านั้นผู้หันการสงครามกลับเสียที่ประตูเมือง แม้ทรงติสอนอาณาจักรฝ่ายเหนือ พระเจ้าก็จะประทานสติปัญญา (นั่นคือ “วิญญูณแห่งความยุติธรรม”) แก่กษัตริย์องค์นั้น (นั่นคือ เฮเซคิยาห์) วลีหลังนี้อาจแปลได้ว่า ‘กำลังของผู้เหล่านั้นที่หันการสงครามไปเสียจากประตูเมือง’ กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานสติปัญญาและพละกำลังแก่คนที่เหลืออยู่ซึ่งยังอยู่ในแผ่นดินนั้น นั่นคือยูดาห์

อสย 28:7-8 คำกล่าวโทษของพระเจ้าที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือดำเนินต่อไป เขาเหล่านี้ชมชานไปด้วยเหล้าองุ่นเหมือนกัน และโซเซไปด้วยเมรัย ปุโรหิตและผู้พยากรณ์ก็ชมชานไปด้วยเมรัย เขาทั้งหลายถูกกลืนไปหมดด้วยเหล้าองุ่น เขาโซเซไปด้วยเมรัย เขาเห็นผิดไป เขาสะดุดในการให้คำพิพากษา การแข่งสาปของเหล่าถูกกล่าวถึงเพิ่มเติม ดู เลวีนิติ 10:9-10; ฮาบากุก 2:5, 9; สุภาษิต 20:1 และสุภาษิต 23:29 ในอาณาจักรฝ่ายเหนือ แม้แต่พวกปุโรหิตและพวกผู้พยากรณ์ก็เป็นคนขี้เมา คนเหล่านั้นที่อ้างตัวว่าเป็นผู้พยากรณ์จริงๆแล้วเป็นพวกผู้พยากรณ์เท็จต่างหาก ดังนั้นพวกเขาจึงผิดพลาดในเรื่องนิมิตและสะดุดในการให้คำพิพากษาของตน หลักฐานแห่งการนำสะอิดสะเอียนของพวกเขาก็ถูกหมายเหตุไว้ 8 เพราะสำหรับทุกสำหรับก็มี อาเจียนและความโสโครกเต็ม ไม่มีที่ใดที่สะอาด แม้แต่โต๊ะของพวกปุโรหิตซึ่งควรมีของบริสุทธิ์ต่างๆตั้งอยู่บนนั้นอย่างชัดเจนก็ถูกทำให้เป็นมลทินไปด้วยของโสโครกของพวกเขาเอง การแข่งสาปของการเมาสุราลุกลามไปถึงแม้แต่พวกผู้นำฝ่ายวิญญาณของฝ่ายเหนือ

อสย 28:9-11 ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงถามอย่างไม่ต้องการคำตอบว่า เขาจะสอนความรู้ให้แก่ใคร เขาจะให้ผู้ใดเข้าใจหลักคำสอน ให้แก่คนเหล่านั้นที่หย่านมหรือ หรือให้แก่คนเอามาจากอก คำถามนี้ก็ทิ่มแทงจิตใจ พระเจ้าจะสอนผู้ใดได้ในอาณาจักรฝ่ายเหนือ ดูเหมือนว่าคนพวกเดียวที่ไม่ได้ถูกทำให้เสื่อมทรามไปด้วยความชั่วของแผ่นดินนั้นคือเด็กทารกเล็กๆเหล่านั้นที่ยังกินนมจากอกแม่ของตน ส่วนพวกที่เหลือก็กลายเป็นพวกขี้เมาและสำมะเลเทเมาไปหมดแล้ว

ด้วยการถอดใจอันเจ็บไปด้วยการเสียดสี พระเจ้าทรงถอนหายใจผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่า 10 เพราะเป็นข้อบังคับซ้อนข้อบังคับ ข้อบังคับซ้อนข้อบังคับ บรรทัดซ้อนบรรทัด บรรทัดซ้อนบรรทัด ที่นี้นิด ที่นั่นหน่อย ความคิดตรงนี้ก็คือว่า พระเจ้าทรงจัดการกับประชากรที่กลับสัตย์ของพระองค์ได้เพียงเหมือนเด็กเล็กๆที่ถูกสอนหลักพื้นฐานต่างๆของการศึกษาโดยการท่องจำ เหมือนกับที่ครูประถมทบทวนหลักพื้นฐานของ ABC และ 1, 2, 3 อาณาจักรฝ่ายเหนือก็เป็นอย่างนั้นต่อพระเจ้า พวกเขาไม่ยอมฟังทุกสิ่งทีพระองค์ตรัสเหมือนกับเด็กคือที่ไม่ยอมฟังครูผู้สอนของตน

ดังนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเอ่ยคำเตือนหนึ่งที่เป็นกลาง 11 เปลา แต่พระองค์จะตรัสกับ
ชนชาตินี้โดยต่างภาษาและโดยริมฝีปากของคนต่างด้าว นี่หมายถึงการพิพากษาที่จะมา วันนั้น
อยู่อีกไม่ไกลเมื่ออิสราเอลจะได้ยินภาษาของผู้รุกรานที่เป็นคนต่างด้าว – คนอัสซีเรีย ยิ่งกว่านั้น
อาจมีการบอกไปเป็นคำพยากรณ์ระยะยาวด้วยซึ่งถูกทำให้สำเร็จจริงใน 1 โครินธ์ 14:21-22 โดย
เริ่มต้นในพระราชบัญญัติ 28:49 พระเจ้าได้ทรงเตือนแล้วว่า การพิพากษาที่จะเกิดแก่ประชากร
ของพระองค์จะถูกนำหน้าด้วยคำเตือนที่เป็นภาษาอื่นๆ ดู อีสยาห์ 33:19 เช่นกัน การสำเร็จจริง
ของคำพยากรณ์นี้อยู่ในปรากฏการณ์ที่เป็น ‘การพูดภาษาต่างๆ’ ในพระคัมภีร์ใหม่ ก่อนที่
อิสราเอลและเยรูซาเล็มจะถูกทำลายโดยคิตัสในปี ค.ศ. 70 พระเจ้าทรงเตือนพวกยิวผ่านทางของ
ประทานที่เป็นการพูดภาษาต่างๆในคริสตจักรยุคต้นแล้ว ตรงนี้ในอีสยาห์ 28:11 หลักการ
เดียวกันนี้ก็ถูกสื่อ

อสย 28:12-13 พระเจ้าได้ทรงเสนอสันติสุขแก่ประชากรของพระองค์อย่างเปี่ยม
พระกรุณาแล้ว แต่พวกเขาก็เมินมันเสีย คือแก่บรรดาผู้ที่พระองค์ตรัสว่า "นี่คือการหยุดพัก จง
ให้การหยุดพักแก่คนเหน็ดเหนื่อย และนี่คือการพักผ่อน" พระเจ้าทรงเสนอสันติสุขและการหยุด
พักแก่ประชากรของพระองค์แล้ว ถึงกระนั้นเขาก็จะไม่ฟัง

13 เพราะฉะนั้นพระวณะของพระเยโฮวาห์จึงเป็นอย่างนี้แก่เขา เป็นข้อบังคับข้อหนึ่ง
บังคับ ข้อบังคับข้อหนึ่งบังคับ เป็นบรรทัดข้อหนึ่งบรรทัด บรรทัดข้อหนึ่งบรรทัด ที่นี้นิด ที่นั่น
หน่อย เพื่อเขาจะไปและถอยหลัง และจะแตก และจะติดบ่วงและจะถูกจับไป พระวณะของ
พระเจ้าน่าเหน็ดเหนื่อยและน่าเบื่อแก่อาณาจักรฝ่ายเหนือ เหมือนกับครูโรงเรียนประถมที่
ทบทวนบทเรียนต่างๆ โดยการให้นักเรียนท่องจำ พระวณะของพระเจาก็เป็นเรื่องน่าเบื่อและ
เป็นภาระแก่อิสราเอล ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงกำลังจะอนุญาตให้พวกเขาถูกทำให้แตก ติดบ่วงและ
ถูกจับไปโดยคนอัสซีเรีย การพิพากษาของพวกเขาเข้ามาใกล้แล้ว

อสย 28:14-15 ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงโยกไปยังประเด็นที่สำคัญกว่าของบทนี้ โดย
ใช้อาณาจักรฝ่ายเหนือเป็นตัวอย่างหนึ่ง คราวนี้พระเจ้าทรงเตือนยูดาห์ผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้

พวกเขาไม่กล้าลงความบาปของเอฟราอิมที่อยู่ทางเหนือสักเท่าไร เพราะฉะนั้นเจ้าทั้งหลายคนมักเยาะเย้ยเอ๋ย จงฟังพระวาทะของพระเยโฮวาห์ คือเจ้าผู้ปกครองชนชาตินี้ในเยรูซาเล็ม ขณะที่จุดสนใจหลักของเนื้อหาส่วนแรกของบทนี้เห็นได้ชัดว่าอยู่ที่อาณาจักรฝ่ายเหนือ (เอฟราอิม) คราวนี้มันหันมาที่ยูดาห์และเยรูซาเล็มบ้าง จุดสนใจหลักคือพวกผู้ปกครองที่มักเยาะเย้ยของเยรูซาเล็ม นำเศร่าที่ผู้ปกครองหลายคนแห่งยูดาห์ก็ไม่แตกต่างจากพวกพี่น้องของตนที่อยู่ฝ่ายเหนือมากเท่าไร พวกเขาเยาะเย้ยและเย้ยหยันพระวาทะของพระเจ้าเหมือนกับที่อิสราเอลกระทำในข้อก่อนหน้า

พระองค์ทรงกล่าวโทษอย่างเจาะจงว่า 15 เพราะเจ้าทั้งหลายได้กล่าวแล้วว่า "เราได้กระทำพันธสัญญาไว้กับความตาย และเราทำความตกลงไว้กับนรก เมื่อภัยพิบัติอันท่วมท้นผ่านไป จะไม่มาถึงเรา แม้เศเชคียาห์เป็นกษัตริย์ที่ปกครองเหนือยูดาห์ พวกผู้ปกครองที่อยู่ได้บังคับบัญชาของเขาก็เป็นคนชั่ว พวกเขาเยาะเย้ยความตายและนรก (นั่นคือ หลุมศพ) โดยอ้างถึงขนาดว่าได้ทำข้อตกลงไว้กับพวกมันแล้วซึ่งทำให้พวกเขาไม่ต้องเจอกับทั้งสองอย่างนั้น พวกเขาอ้างอย่างโอหังว่าเมื่อการพิพากษามาถึงจริงๆ นั่นคือโดยทางคนอัสซีเรีย มันก็จะไม่รบกวนพวกเขา นีบอกเป็นนัยถึงการเยาะเย้ยพระเจ้า จนเกือบเป็นการท้าทายพระองค์ให้ลองพิพากษาพวกเขาดู เหมือนกับเอฟราอิมที่อยู่ฝ่ายเหนือ มงกุฎแห่งความเย่อหยิ่งวางอยู่บนศีรษะของผู้นำหลายคนในยูดาห์

เมื่อภัยพิบัติอันท่วมท้นผ่านไป จะไม่มาถึงเรา เพราะเราทำให้ความเท็จเป็นที่ลี้ภัยของเรา และเราได้กำบังอยู่ในความมูตา" พวกผู้นำแห่งยูดาห์ดูเหมือนทราบดีถึงการรุกรานที่จะมานั้นของคนอัสซีเรีย กระนั้นพวกเขาก็วางใจอย่างผิดๆว่ามันจะผ่านเลยพวกเขาไปเพราะความหวังเทียมเท็จนั้นที่พวกเขามีในพันธสัญญาของพวกเขาก็ทำไว้กับความตายและนรก พวกเขาคิดว่าความโง่เขลาเช่นนั้นจะปกป้องพวกเขาไว้

อสย 28:16-18 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า "ดูเถิด เราวางศิลาไว้ในศิโยนเพื่อเป็นรากฐาน คือศิลาที่ทดสอบแล้ว เป็นศิลามุมเอกอย่างประเสริฐ เป็น

รากฐานอันมั่นคง เขาผู้นั้นที่เชื่อจะไม่รีบร้อน คำเปรียบเปรยอันแสนวิเศษของการก่อสร้างโดยการใช้ก้อนหินถูกเริ่มต้น แม้ว่าจะมีความเย่อหยิ่งและความโอหังทุกรูปแบบในยูดาห์ พระเจ้าก็ทรงบอกล่วงหน้าว่าวันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระองค์จะทรงวางศิลามุมเอกที่สมบูรณ์แบบก้อนหนึ่งไว้ในเยรูซาเล็ม (นั่นคือ คีโยน) แน่ใจว่านี่เป็นภาพถึงถึงพระเมสสิยาห์ ดู โรม 9:33 และ 1 เปโตร 2:6 แม้แต่คำพยากรณ์อื่นๆของพระคัมภีร์เดิมที่กล่าวถึงพระคริสต์ก็เรียกพระองค์ว่าเป็นศิลาหรือหิน ดู ปฐมกาล 49:24; เพลงสดุดี 118:22; ดาเนียล 2:45 และเศคาริยาห์ 3:9 1 เปโตร 2:6 ยกข้อนี้ไปอย่างเจาะจงในการประยุกต์ใช้โดยตรงกับพระคริสต์ นอกจากนี้เปโตรยังตีความวลีสุดท้ายของข้อนี้ (“จะไม่ได้รับความอับอาย”) ความหมายก็คือว่าเมื่อคนทั้งหลายจะเชื่อในพระคริสต์ พวกเขาที่จะไม่ได้รับความอับอาย ความหมายก็คือว่าพวกเขาจะไม่รีบร้อนที่จะกลัวอับอายขายหน้าหรือผิดหวัง พวกเขาจะไม่ได้รับความอับอาย ช่างเป็นพระสัญญาหนึ่งที่แสนวิเศษ เมื่อเราวางใจพระองค์ เราก็จะไม่ได้รับความอับอาย ความคิดที่สำคัญว่าก็คือว่าแม้มีความไร้เสถียรภาพและความบาปในยูดาห์ วันนั้นก็กำลังจะมาเมื่อพระเมสสิยาห์ของพระเจ้าจะทรงนำรากฐานอันมั่นคงแห่งความมีเสถียรภาพและความแข็งแกร่งมาสู่ประชาชนของพระเจ้า

ยิ่งกว่านั้น 17 และเราจะกระทำความยุติธรรมให้เป็นเชือกวัด และความชอบธรรมให้เป็นลูกดิ่ง ภาพเปรียบเทียบของการก่อสร้างโดยใช้หินก่อดำเนินต่อไป เชือกสองอย่างถูกใช้เวลาวางกำแพงอิฐหรือหิน เชือกเส้นหนึ่งทำให้แน่ใจว่าก้อนหินแต่ละแถวราบเสมอกัน ตรงนี้มันถูกเรียกว่า “เชือกวัด” ลูกดิ่งหรือสายดิ่งเป็นตัววัดความตั้งฉาก ในวันนั้นที่พระคริสต์ทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ ความยุติธรรมจะราบเสมอกัน (นั่นคือ ยุติธรรม) และความชอบธรรมจะมีชัยชนะ (ภาพเปรียบเทียบนี้คือของหัวมุมหนึ่งที่ตั้งฉากหรือกำแพงหนึ่งที่ตั้งฉากโดยสมบูรณ์ แก้วสับองศาจากแนวราบคือตั้งฉาก – ไม่เกินหรือขาดไปหนึ่งองศา) ความคิดที่สำคัญว่าก็คือว่าเมื่อพระเมสสิยาห์ทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ ความชอบธรรมและความยุติธรรมถึงขีดสุดจะมีชัย นี่บอกเป็นนัยว่ามันไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลยในยูดาห์สมัยนั้น

นอกจากนี้ พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ชื่อว่า และลูกเห็บจะกวาดเอาความเท็จอันเป็นที่ลึกลับไปเสีย และน้ำจะท่วมพื้นที่กำบัง" นี่อาจหมายความว่า ยูดาห์ได้ซ่อน

ตัวในการหลอกลวงนั้นที่พวกเขากำลังวางใจอยู่ดังที่พรรณนาไว้ในข้อ 15 เห็นได้ชัดว่าพวกเขาคิดว่า ‘พันธสัญญาที่ทำไว้กับความตายและนรก’ ของตนจะทำให้พวกเขารอดพ้นจากการพิพากษา กระนั้นการติสสอนของพระเจ้าจะตกเหนือพวกเขาเหมือนพายุลูกเห็บหรือน้ำท่วม ทั้งสองสิ่งเกิดขึ้นแบบฉับพลันและไม่มีคำเตือนล่วงหน้า การพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อยูดาห์ก็จะมาอย่างนั้น

พระเจ้าทรงเตือนว่า 18 แล้วพันธสัญญาของเจ้ากับความตายจะเป็นโมฆะ และข้อตกลงของเจ้ากับนรกจะไม่ดำรง เมื่อภัยพิบัติอันท่วมท้นผ่านไป เจ้าจะถูกเหยียบย่ำลงด้วยโทษนั้น ความโง่เขลาเช่นนั้นของการคิดว่าข้อตกลงหนึ่งที่ทำไว้กับความตายและนรก (นั่นคือ หลุมศพ) สามารถปกป้องพวกเขาได้จะถูกพัดพาหายไปเมื่อพระเจ้าทรงติสสอนพวกเขา การพิพากษาที่จะมานั้นย่อมเป็นกองทัพอัสนีเรี่ยนั่นซึ่งจะรุกรานเข้ามาแม้มิได้กวาดต้อนยูดาห์ไปเป็นเชลยก็ตาม กองทัพอัสนีเรียจะเหยียบย่ำแผ่นดินยูดาห์คูดาน้ำท่วมฉับพลัน

อสย 28:19-21 คำเตือนเพิ่มเติมเกี่ยวกับการรุกรานของอัสนีเรียถูกกล่าวถึง มันผ่านไปบ่อยเท่าใด มันก็จะเอาตัวเจ้า เพราะมันจะผ่านไปเช้าแล้วเช้าเล่า ทั้งกลางวันและกลางคืน เมื่อเข้าใจข่าว ก็จะเกิดแต่ความสยดสยองเท่านั้น ข่าวเรื่องการรุกรานของอัสนีเรียจะแพร่สะพัดไปทั่วภูมิภาคนั้น พวกเขาจะพิชิตอย่างไม่ยอมแพ้วันแล้ววันเล่า ข่าวเรื่องการรुकืบหน้าของพวกเขาจะเป็นที่ทราบอยู่ทุกเช้า การเข้าใจรายงานข่าวเหล่านั้นเกี่ยวกับการรुकืบหน้าของพวกเขาจะทำให้เกิดความรบกวนจิตใจและความกลัว

ข่าวนั้นจะไม่เพียงเป็นข่าวร้ายเท่านั้น คำพยากรณ์สองข้อในสมัยนั้นถูกนำเสนอ 20 เพราะที่นอนนั้นสั้นเกินที่คนหนึ่งคนใดจะเหยียดอยู่บนนั้น และผ้าห่มก็แคบไม่พอล้อมตัว เติงที่มีขนาดสั้นเกินกว่าคนจะนอนได้ก็เรื่องขัดข้องใจสิ้นดี นอกจากนี้ ผ้าปูเตียงและผ้าห่มที่มีขนาดเล็กเกินไปก็ทำให้คนที่ใช้รู้สึกหนาวและไม่สบายตัว ความคิดตรงนี้ก็คือว่าเมื่อคนอัสนีเรียรุกรานยูดาห์ สถานการณ์นั้นจะเป็นเรื่องขัดข้องใจและน่าอึดอัด ช่วงเวลาที่ยากลำบากรอคอยยูดาห์อยู่เบื้องหน้า

21 เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงลุกขึ้นอย่างที่เป็นภูเขามิสึชิม พระองค์จะพิโรธ
อย่างที่เป็นภูเขาเกบิโอน เพื่อกระทำพระราชกิจของพระองค์ พระราชกิจของพระองค์นั้น
ประหลาด และเพื่อกระทำงานของพระองค์ งานของพระองค์ก็แปลก ภูเขามิสึชิมคือที่ๆพระเจ้า
ประทานชัยชนะอันยิ่งใหญ่เหนือคนฟิลิสเตียแก่ดาวิด ดู 2 ซามูเอล 5:20 พระเจ้าประทานชัยชนะ
ที่ยิ่งใหญ่หลายครั้งแก่อิสราเอลที่เกบิโอน ครั้งแรกคือภายใต้โยชูวาคั้งที่หมายเหตุไว้ใน โยชูวา
10:10-13 และจากนั้นภายใต้ดาวิดคั้งที่หมายเหตุไว้ใน 1 พงศาวดาร 14:16 ประเด็นที่สำคัญกว่าก็
คือว่าการพิพากษาที่จะเกิดแก่ยูดาห์โดยคนอัสซีเรียนั้นจริงๆแล้วคือ พระหัตถ์แห่งการพิพากษา
ของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์เอง วลีที่เรียกมันว่าเป็น “พระราชกิจ..ประหลาด” และ
“งาน...แปลก” อาจบอกเป็นนัยว่าการพิพากษาที่จะมานั้นจะเป็นเรื่องที่ทำให้ประหลาดใจ แม้ว่า
มันอาจจะเป็นเรื่องน่าประหลาดใจสำหรับบางคน พระเจ้าก็ทรงพิพากษาประชากรของพระองค์
จริงๆ การพิพากษานั้นกำลังจะตกเหนือยูดาห์แล้ว

อสย 28:22-23 พระเจ้าจึงทรงเตือนประชากรของพระองค์ว่า เพราะฉะนั้นบัดนี้
อย่าเป็นคนเยาะเย้ย เกรงว่าพันธะของเจ้าจะเข้มงวดขึ้น เพราะข้าพเจ้าได้ยื่นกฎฎีกา
กำหนดการทำลายเหนือแผ่นดินทั้งสิ้นแล้ว จากองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธา บางคนในยู
ดาห์ได้เยาะเย้ยและดูถูกพระวจนะของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเตือนพวกเขาให้ทำอย่าง
นั้น เกรงว่าพระองค์จะทรงใช้พันธนาการอันแข็งแกร่งมายังพวกเขา อิสยาห์แทรกคำเตือนของ
เขาเองเข้ามาว่าเขาได้ยื่นจากพระเจ้าเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะมานั้นที่เผาผลาญซึ่งถูกกำหนดไว้
แล้วสำหรับแผ่นดินนั้น (คำที่แปลว่า แผ่นดินโลก (เอเรทซ์) เป็นคำเดียวกับที่แปลเป็น ‘แผ่นดิน’
อย่างหลังอาจเป็นความหมายตรงนี้)

ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเตือนแทนพระเจ้าว่า 23 เจียหูลงซี และฟังเสียงข้าพเจ้า สดับซี และ
ฟังคำพูดของข้าพเจ้า เขาได้ยื่นคำเตือนเพิ่มเติมจากพระเจ้าแล้ว

อสย 28:24-26 เขาผู้ไถนาเพื่อหว่าน ใดอยู่เสมอหรือ เขาเบิกดินและคราดอยู่เป็น
นิตย์หรือ คำตอบต่อคำถามเหล่านี้ชัดเจนอยู่แล้ว แน่ทีเดียว คนไถนาย่อมไถทั้งวันเพื่อหว่าน
เมล็ดพืชของตน เขายังเบิกดินและคราดในนาของตนอีกด้วย

25 เมื่อเขาปราบผิวลงแล้ว เขาไม่หว่านเทียนแดงและยี่หระ เขาไม่ใส่ข้าวสาลีเป็นแถว
และข้าวบาร์เลย์ในที่อันเหมาะสมของมัน และหว่านข้าวไรไว้เป็นคันแดนหรือ ชวานาย่อมเตรียมนา
ของคุณสำหรับพืชผลหนึ่ง แม้เทียนแดงและยี่หระถูกใช้ในฐานะเครื่องเทศ พวกมันก็ไม่เคยเป็น
พืชหลักที่ถูกปลูก ชวานาไม่ไถและคราดนาขึ้นเพื่อปลูกเมล็ดพืชดังกล่าว แต่นาย่อมถูกจัดเตรียม
สำหรับพืชผลหลักต่างๆ เช่น ข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์และข้าวไร 26 เพราะพระเจ้าของเขาทรงสั่ง
สอนเขาถูกต้อง พระองค์ได้สอนเขา พระเจ้าได้ทรงถ่ายทอดสามัญสำนึกเช่นนั้นแล้ว

อสย 28:27-29 ภาพเปรียบเทียบของพืชผลของชวานาคนหนึ่งดำเนินต่อไป เขาไม่นวด
เทียนแดงด้วยเลือนนวดข้าว และเขาไม่เอาล้อเกวียนกลิ้งทับยี่หระ แต่เขาเอาไม้พลองตีเทียนแดง
ให้หลุดออก และเอาตะบองตียี่หระ ความหมายอาจเป็นได้ว่าเทียนแดงและยี่หระไม่ได้ถูกนวด
โดยใช้วิธีเดียวกับที่นวดข้าวสาลี ชวานาที่มีปัญญาย่อมนวดพืชผลของตนด้วยวิธีที่แตกต่างกัน
สำหรับพืชเกี่ยวเกี่ยวแต่ละชนิด

อย่างไรก็ตาม 28 คนโอบค้ำที่ทำขนมปังหรือ เปล่าเลย เขาไม่นวดมันเป็นนิตย์ เมื่อเขา
ขับล้อเกวียนเทียมม้าทับมันแล้ว เขามีได้บ่มมันด้วยคนขี้ม้า แม้ว่าพืชผลที่ไม่สำคัญอย่างเทียน
แดงและยี่หระมิได้ถูกนวดอย่างละเอียด ข้าวที่ใช้ทำขนมปังก็ถูกนวดอย่างละเอียด นอกจากนี้
พืชผลเช่นนั้นก็ถูกนวดอย่างระมัดระวังและไม่ถูกทำลาย ความคิดที่สำคัญกว่าตรงนี้อาจเป็นไปได้
ว่าพระเจ้ากำลังจะนวดยูดาห์เหมือนชวานาคนหนึ่งจะนวดข้าวสาลีของตน มันมิใช่เพื่อทำลาย
พวกเขา แต่เพื่อให้พวกเขามีประโยชน์ พระเจ้าจะทรงใช้แรงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้ภารกิจของ
พระองค์สำเร็จ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรักผู้ใด พระองค์ก็ทรงตีสอนผู้นั้น ยูดาห์กำลังจะถูกพระเจ้า
ตีสอน กระนั้นมันก็มีใช่เพื่อทำลายพวกเขา แต่จุดประสงค์ของพระเจ้านั้นก็เพื่อเตรียมพวกเขา
ให้พร้อมสำหรับการใช้งานของพระองค์ผู้เป็นนาย

คำอุปมานี้ปิดท้ายด้วยการหมายความว่า 29 เรื่องนี้มาจากพระเยโฮวาห์จอมโยธาด้วย พระองค์มหัศจรรย์นักในการปรึกษา และวิเศษในเรื่องการกระทำ บทเรียนที่ถูกนำเสนอนี้มาจากพระเจ้า มันนำมาให้ศรัทธาและยึดเหนี่ยวในการปฏิบัติงานของมัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ มันประกอบด้วยปัญญาและใช้งานได้จริง บทเรียนก็คือ ให้ยูดาห์ตั้งใจฟังให้ดี

ภาพรวมของอิสยาห์ 29: บทถัดไปนี้นำเสนอคำเตือนเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตีสอนที่จะเกิดแก่ยูดาห์และเยรูซาเล็ม โดยเฉพาะ เหตุผลต่างๆสำหรับการตีสอนเช่นนั้นถูกนำเสนอ หนึ่งในสามสุดท้ายของบทนี้มองล่วงหน้าเข้าไปในยุคพันปีและพระพรต่างๆของวันนั้นสำหรับอิสราเอล

อสย 29:1-2 **วิบัติแก่อารีเอล อารีเอล นครซึ่งดาวิดทรงตั้งค่าย จงเพิ่มปีเข้ากับปี จงให้มีเทศกาลถวายเครื่องบูชาตามรอบของมัน** ชื่อ **อารีเอล** มีความหมายตรงตัวว่า ‘สิงโตของพระเจ้า’ บริบทกล่าวชัดเจนว่าเป็นชื่อหนึ่งที่ใช้เรียกเยรูซาเล็ม เพราะว่ามันเป็นกรุงที่ดาวิดเคยประทับและมันยังเป็นเมืองหลวงของยูดาห์เหมือนเดิม วลีสุดท้ายอาจมีความหมายดังนี้: จงใช้ชีวิตต่อไปปีแล้วปีเล่าในความมั่นคงปลอดภัยและความมั่นใจอันเปล่าประโยชน์ของพวกเขา จงถือเทศกาลประจำปีทั้งหลายของพวกเขาและจงถวายเครื่องสัตวบูชาประจำปีทั้งหลายของพวกเขา แม้ยูดาห์ยังถวายเครื่องสัตวบูชาตามแบบเลวีแบบขอไปทีต่อไป พระเจ้าก็ทรงประกาศวิบัติหนึ่งแก่เยรูซาเล็ม

2 เรายังจะให้อารีเอลทุกข์ใจ จะมีการร้องคร่ำครวญและร้องทุกข์ และเมืองนั้นจะเป็นเหมือนอารีเอลแก่เรา พระเจ้ากำลังจะพิพากษาเยรูซาเล็มและนำความหนักใจและความโศกเศร้าเสียใจมา วลีสุดท้ายส่วนใหญ่แล้วถูกสอดแทรกเข้ามาจากเนื้อความภาษาฮีบรูซึ่งเสริมแค่ **อารีเอล** ความคิดตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าความทุกข์ใจเช่นนั้นกำลังจะตกเหนืออารีเอล (นั่นคือเยรูซาเล็ม)

อสย 29:3-4 พระเจ้าทรงเตือนว่า และเราจะตั้งค่ายอยู่รอบเจ้า และเราจะล้อมเจ้ากับบรรดาหอรบ และเราจะยกเชิงเทินขึ้นสู่เจ้า แม้บริบทโดยรวมของบทก่อนๆ หน้ากล่าวถึงการรุกรานของอัสซีเรีย นั่นก็ดูเหมือนว่าไม่ได้ถูกกล่าวถึงตรงนี้ เมื่ออัสซีเรียรุกรานยูดาห์จริงๆ พระเจ้าก็ทรงชัดเจนว่ามีให้พวกเขาได้ยึดกรุงเยรูซาเล็มจริงๆ ความคิดตรงนี้อาจมองล่วงหน้าไปยังการรุกรานของบาบิโลนที่จะมานั้นเมื่อยูดาห์ไม่เพียงถูกรุกรานเท่านั้นแต่ถูกพิชิตและถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยด้วย

ในวันนั้นพระเจ้าทรงเตือนว่า 4 และเจ้าจะถูกเหยียบลง เจ้าจะพุดมาจากที่ลึกของแผ่นดินโลก คำของเจ้าจะมาจากที่ต่ำลงในพงคลี เสียงของเจ้าจะมาจากพื้นดินเหมือนเสียงผี และคำพุดของเจ้าจะกระซิบออกมาจากพงคลี ความเห่อเหิมของเยรูซาเล็มจะถูกทำให้ถ่อมลงถึงพงคลีในไม่ช้า พวกเขาจะถูกบังคับให้พุดพึมพำที่นั่นเหมือนพวกพ่อมดในสมัยนั้น พวกเขาจะถูกทำให้ตกล่าลงเหมือนกันทั้งสิ้น

อสย 29:5-6 แต่มวลชาวต่างประเทศของเจ้าจะเหมือนพงคลีละเอียด และผู้นำกลัวทั้งมวลจะเหมือนแกลบที่ฟุ้งหายไป เออ ชั่วประเดี๋ยวเดียวและในทันทีทันใด คำที่แปลว่าชาวต่างประเทศ (ซูว์) มีความหมายว่า ‘คนต่างด้าว’ เหล่าผู้รุกรานเยรูซาเล็มซึ่งเป็นคนต่างด้าวจะมีจำนวนมากมายคูดงพงคลีดินหรือแกลบของการเก็บเกี่ยว การพิชิตของพวกเขาจะเกิดขึ้นแบบฉับพลัน

6 พระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงเยี่ยมเยียนเจ้าด้วยฟ้าร้องและด้วยแผ่นดินไหว และด้วยเสียงกัมปนาท ด้วยพายุและพายุแรงกล้า ด้วยเปลวแห่งเพลิงเผาผลาญ การพิพากษาที่จะมานั้นของพระเจ้าโดยคนบาบิโลนจะเป็นเหมือนหายนะทางธรรมชาติ: ฟ้าร้อง แผ่นดินไหว พายุและไฟ พระเจ้าจะทรงส่งเหล่าผู้รุกรานมาซึ่งจะยกมาทั่วแผ่นดินนั้นเหมือนแผ่นดินไหวหรือพายุฝนฟ้าคะนองที่รุนแรง

อสย 29:7-8 ช่วงเวลาที่เป็นเหมือนฝันร้ายกำลังจะมา และมวลประชาชาติทั้งสิ้นที่ต่อสู้กับอารีเอล ทั้งหมดที่ต่อสู้กับเขาและกับที่กำบังเข้มแข็งของเขาและทำให้เขาทุกขใจ จะ

เป็นเหมือนความฝันคือนิมิตในกลางคืน คนบาบิโลนจะไม่เพียงต่อสู้กับยูดาห์และเยรูซาเล็มเท่านั้น แต่ประชาชาติอื่นๆจะยกมาต่อสู้ด้วย ในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา คนเปอร์เซียก็ปกครองเหนือยูดาห์ที่ถูกพิชิต ซึ่งตามมาด้วยพวกกรีกจากนั้นก็พวกโรม สิ่งทีรอคอยอยู่เบื้องหน้าเยรูซาเล็มที่มักกบฏเป็นเหมือนฝันร้าย

8 อย่างเมื่อคนหัวฝันว่า ดูเถิด เขากำลังกินอยู่ และตื่นขึ้นก็ยังหิวอยู่ จิตใจเขาไม่อิ่ม หรือเหมือนเมื่อคนกระหายฝันว่า ดูเถิด เขากำลังดื่มอยู่ แล้วตื่นขึ้นมา ดูเถิด อ่อนเปลี้ย จิตใจของเขายังแห้งผาก มวลประชาชาติทั้งสิ้นที่ต่อสู้กับภูเขาไซโยนก็จะเป็นเช่นนั้น วันนั้นกำลังจะมาเมื่อเยรูซาเล็มจะฝันว่ามีอาหารและน้ำเพียงพอที่จะตื่นมาพบว่าฝันร้ายของจริงนั้นกำลังเกิดขึ้นอยู่เหมือนเดิม มากกว่าหนึ่งจักรวรรดิจะเป็นศัตรูของเยรูซาเล็ม อันที่จริงการสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้จะไม่ครบถ้วนจนกว่าพระเมสสิยาห์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง มันยังดำเนินต่อไปอยู่เหมือนเดิม

อสย 29:9-10 พระเจ้าทรงเริ่มสาธยายเหตุผลต่างๆสำหรับการพิพากษาที่ใกล้เข้ามาของพระองค์ จงร้องรอและงงวย จงร้องเรียกและร้องไห้ เขามึนเมา แต่ไม่ใช่ด้วยเหล้าองุ่น เขาโง่เขลา แต่ไม่ใช่ด้วยเมรัย พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ทรงสั่งยูดาห์ให้หยุดและพิจารณาว่าทำไมพวกเขาถึงจะถูกตีสอน วิจารณ์ของพวกเขาก็ถูกบดบัง พวกเขาไม่มึนเมาแต่ไม่ใช่ด้วยเหล้า

10 เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงเทวิญญูณแห่งความหลับสนิทลงเหนือเจ้า และปิดตาของเจ้า และพระองค์ทรงคลุมตาของพวกผู้พยากรณ์ พวกเจ้านายและพวกผู้ทำนายของเจ้า ความหลับสนิทที่ว่าย่อมหมายถึงการสาปแช่งนั้นที่ถูกทำให้ตกแก่อิสราเอล ซึ่งถูกหมายเหตุไว้ในอิสยาห์ 6:9-10 อัครทูตเปาโลกล่าวถึงเรื่องเดียวกันนี้ใน โรม 11:7-8 และใน 2 โครินธ์ 3:14-15 พระเยซูคริสต์ถึงเรื่องเดียวกันนี้ในมัทธิว 13:13-15 และยอห์น 9:39

อสย 29:11-12 ในทำนองเดียวกัน ผู้พยากรณ์ท่านนี้หมายความว่า และแก่ท่านทั้งหลาย นิมิตนี้ทั้งสิ้นได้กลายเป็นเหมือนถ้อยคำในหนังสือที่ประทับตรา เมื่อคนให้แก่คนหนึ่งทีอ่านได้ กล่าวว่ "อ่านนี่ซิ" เขาว่า "ข้าอ่านไม่ได้เพราะมีตราประทับ" อิสราเอลได้กลายเป็นคน

ตามอบเพราะการกบฏอันยาวนานของพวกเขาต่อพระเจ้า อีกครั้งที่พระเจ้าทรงทำให้ความมืดบอดของพวกเขาเป็นทางการดังที่หมายเหตุไว้ในอิสยาห์ 6:9-10 ในลักษณะเดียวกัน 12 และเมื่อเขาให้หนังสือแก่คนหนึ่งที่ไม่ได้อ่านได้ กล่าวว่า "อ่านนี่ซิ" เขาว่า "ข้าไม่รู้หนังสือ" ความมืดบอดส่วนหนึ่งก็คือ "บางคนในพวกอิสราเอลได้มีใจแข็งกระด้างไป จนถึงพวกต่างชาติได้เข้ามาครบจำนวน" (โรม 11:25)

ออสย 29:13-14 ในบริบทเดียวกันนั้น พระเจ้าตรัสผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ต่อไปว่า และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "เพราะชนชาตินี้เข้ามาใกล้เราด้วยปากของเขา และให้เกียรติเราด้วยริมฝีปากของเขา แต่เขาให้จิตใจของเขาห่างไกลจากเรา เขายำเกรงเราเพียงแต่เหมือนเป็นข้อบังคับของมนุษย์ที่สอนกันมา อิสราเอล (ตอนนั้นและตอนนี้) ประณินับัติพระเจ้าแต่ปาก แต่จริงๆ แล้วใจของพวกเขาอยู่ห่างจากพระองค์ 'ความยำเกรงพระเจ้า' ของพวกเขาเป็นเพียงข้อกำหนดที่ไม่จริงใจที่ถูกสอนมาโดยเหล่ารับบีของพวกเขา พระเยซูทรงยกข้อความนี้ในมัทธิว 15:8-9 โดยประยุกต์ใช้โดยตรงกับอิสราเอลสมัยนั้น ดู มาระโก 7:6-7 ด้วย

เพราะความหน้าซื่อใจคดของพวกเขา พระเจ้าจึงทรงเตือนว่า 14 เพราะฉะนั้น คุณคิด เรา จะกระทำสิ่งมหัศจรรย์กับชนชาตินี้ อีกประหลาดและอัศจรรย์ สถิติปัญญาของคนมีปัญญาของเขาจะพินาศไป และความเข้าใจของคนที่เข้าใจจะถูกปิดบังไว้" ความหมายของคำที่แปลเป็น สิ่งมหัศจรรย์ (พอวัลอว์) ก็คือ 'ตกตะลึง' พระเจ้าจะทรงปฏิบัติต่อผู้อิสราเอลในแบบที่ว่าคนมากมายจะตกตะลึง สถิติปัญญาของเหล่ารับบีและธรรมจารย์ของพวกเขาจะพินาศไป เรื่องนั้นยังมีได้ถูกทำให้สำเร็จจริงอย่างเต็มที่ กระนั้นเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา ระบบที่ตายแล้วของศาสนายิวแบบรับบีจะถูกยกเลิกเสีย

ออสย 29:15-16 พระเจ้าทรงกล่าววิบัติอีกประการต่อผู้ความรู้ชีวิตของศาสนายิวแบบรับบี วิบัติแก่ผู้ที่พยายามซ่อนแผนงานของเขาไว้ลึกจากพระเยโฮวาห์ ซึ่งการกระทำของเขาอยู่ในความมืด ผู้ซึ่งกล่าวว่า "ใครเห็นเรา ใครจำเราได้" ในลักษณะคล้ายๆ กันกับห้องที่มีภาพรูปเคารพเหล่านั้นซึ่งถูกพบในหนังสือเอเสเคียล พระเจ้าทรงเตือนเกี่ยวกับเทววิทยาแบบลับๆ และ

สมาคมลับทั้งหลาย ดู เอเสเคียล 8:12 สิ่งเหล่านั้นพัฒนาขึ้นในช่วงการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย
ยังบาบิโลนและยังอยู่มาจนถึงวันนี้

16 แน่ใจว่าความวิปริตของเจ้าจะถือว่าช่างปั้นเท่ากับดินเหนียว และสิ่งที่ถูกสร้างจะพูด
เรื่องผู้สร้างมันว่า "เขาไม่ได้สร้างข้า" หรือสิ่งที่ถูกปั้นขึ้นจะพูดเรื่องผู้ปั้นมันว่า "เขาไม่มีความ
เข้าใจอะไรเลย" อย่างนี้หรือ คุณช่างหม้อที่คิดว่าผลงานของเขาเอง อิสราเอลได้หันไปจากพระเจ้า
เสียแล้ว เหมือนความโง่เขลาของเครื่องปั้นดินเผาชิ้นหนึ่งที่ไม่ยอมรับผู้สร้างมันขึ้นมา อิสราเอล
ก็หันไปจากพระเจ้าผู้สร้างและพระเจ้าของพวกเขาเช่นกัน

อสย 29:17-18 คราวนี้บัพทนีเปลี่ยนอย่างฉับพลันไปยังวันแห่งพระเยโฮวาห์และ
พระพรเหล่านั้นของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอลในวันนั้น ไม่ใช่อีกนิดหน่อยเท่านั้นหรือ ที่เลบานอน
จะถูกเปลี่ยนให้เป็นสวนผลไม้ และสวนผลไม้จะถือว่าเป็นป่า ดังที่บริบทจะกล่าวชัดเจน นี่
เป็นการอ้างอิงถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ แม้แต่เลบานอนก็จะได้รับการอวยพรในวันนั้น ป่าเหล่า
นั้นแห่งเลบานอนจะถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิม

18 ในวันนั้นคนหูหนวกจะได้ยินถ้อยคำของหนังสือ และตาของคนตาบอดจะเห็นออก
มาจากความมืดและความมืดของเขา ในการรับใช้บน โลกนี้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา การ
สำเร็จจริงส่วนหนึ่งของคำพยากรณ์นี้ถูกแสดงออกเพื่อรับรองการมาจากสวรรค์ของพระองค์ ดู
มัทธิว 15:31 และมาระโก 7:37 อย่างไรก็ตาม เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา สิ่งเหล่านั้นจะเป็นเรื่อง
ปกติวิสัยทั่วอาณาจักรยุคพันปีของพระองค์

อสย 29:19-21 สภาวะต่างๆในอาณาจักรนั้นถูกหมายเหตุเพิ่มเติม คนใจอ่อน
สุภาพจะได้รับความชื่นบานสดชื่นในพระเยโฮวาห์เพิ่มขึ้น และคนยากจนท่ามกลางมนุษย์จะล็งโลด
ในองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล นี่จะถูกทำให้สำเร็จจริงอย่างแน่นอนในอาณาจักรของพระเจ้า ดู
มัทธิว 5:3 และ 5

20 เพราะว่าผู้มักลัวจะสูญไป และผู้เยาะเย้ยจะถูกผลาญไป และคนทั้งปวงที่เฝ้ารอคอย
ที่จะกระทำการอันชั่วช้าจะถูกตัดขาด 21 คือผู้ที่ใส่ความคนอื่นด้วยถ้อยคำของเขา และวางบ่วง

ไว้ด้วยกันผู้กล่าวคำขานบทที่ประตูเมือง และด้วยถ้อยคำที่ไม่เป็นแก่นสาร เขาก็คิดกันคนชอบธรรม เสีย ความบาปจะไม่ถูกยอมให้กระทำเลยในวันนั้นเมื่อพระเยซูทรงปกครองด้วยคทาเหล็ก ความชอบธรรมจะมีชัยในวันนั้น

อสย 29:22-24 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ผู้ทรงไถ้อับราฮัม ตรัสดังนี้เกี่ยวกับวงศ์วานของยาโคบว่า "ยาโคบจะไม่ต้องอับอายอีก หน้าของเขาจะไม่ซีดลงอีกต่อไป ในยุคพันปี อิสราเอล (วงศ์วานของยาโคบ) จะไม่อับอายหรือซีดเขียวอีกต่อไปเลยในวันนั้น ตรงกันข้าม อิสราเอลจะถูกยกชูให้เป็นประชาชาตินครหลวงของโลก

23 เพราะเมื่อเขาเห็นลูกหลานของเขาซึ่งเป็นผลงานแห่งมือของเราในหมู่พวกเขา เขาทั้งหลายจะถือว่านามของเราบริสุทธิ์ เขาทั้งหลายจะถือว่าองค์บริสุทธิ์ของยาโคบบริสุทธิ์ และจะกลัวเกรงพระเจ้าแห่งอิสราเอล ในอาณาจักรของพระเจ้า (นั่นคือ ยุคพันปี) เมื่อคนอิสราเอลส่วนใหญ่เห็นลูกหลานของตน พวกเขาจะสรรเสริญพระเจ้าและกลัวเกรงพระเจ้าแห่งอิสราเอล ในวันนั้นอิสราเอลทั้งสิ้นจะคืนดีกันกับพระเจ้าและคนทั้งปวงจะวางใจพระเมสสิยาห์ให้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยไถ้รอดของตน พวกเขาจึงจะถือว่าพระองค์บริสุทธิ์ (แยกตั้งพระองค์ไว้ต่างหากในความบริสุทธิ์) ในฐานะพระเจ้าของพวกเขา

24 และบรรดาผู้ที่ผิดฝ่ายจิตใจจะมาถึงความเข้าใจ และบรรดาผู้ที่บั่นพินิจจะยอมเรียนรู้หลักคำสอน" เมื่อถึงวันนั้น แม้แต่คนเหล่านั้นในอิสราเอลที่ซัดขึ้นความรู้เกี่ยวกับพระคริสต์จะมาถึงความรู้เรื่องความจริงและได้รับความรอด พวกเขาจะนบนอบต่อความชอบธรรมที่แท้จริงของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ นั่นจะเป็นวันอันเปี่ยมสุขจริงๆ!

ภาพรวมของอิสยาห์ 30: บทที่สามสิบของอิสยาห์เป็นคำเตือนหนึ่งถึงยูดาห์ให้ระงับการไปขอความช่วยเหลือจากอียิปต์แทนที่จะหันมาขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าของพวกเขา จากนั้นพระเจ้าทรงกล่าวโทษยูดาห์ผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้เพราะการกบฏฝ่ายวิญญาณของพวกเขา

เขาต่อพระองค์ ในกลางบทมีความจริงฝ่ายวิญญาณอันมีค่าหลายประการสำหรับคนของพระเจ้า จนถึงวันนี้ บทนี้เปิดท้ายด้วยการให้ความมั่นใจเรื่องชัยชนะเหนืออัสซีเรีย

อสย 30:1-2 คำกล่าวโทษของพระเจ้าที่มีต่อยูดาห์ที่บาปหนาดำเนินต่อไป พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "วิบัติแก่ลูกหลานที่ดื้อดึง ผู้กระทำแผนงาน แต่ไม่ใช่ของเรา ผู้ปกคลุมด้วยเครื่องปกปิด แต่ไม่ใช่ตามน้ำใจเรา เขาจะเพิ่มบาปซ้อนบาป ลูกหลานที่ดื้อดึงนี้คือยูดาห์ พวกเขาแสวงหาคำปรึกษาจากใครก็ได้ยกเว้นพระเจ้าของตน พวกเขาไม่ยอมเกี่ยวข้องกับพระองค์ วลี "ผู้ปกคลุมด้วยเครื่องปกปิด" แปลแบบตรงตัวได้ว่า 'ที่เรูปเคารพหล่อออกมารูปหนึ่ง' แต่ไม่ใช่โดยพระวิญญาณของเรา ยูดาห์ได้กลายเป็นคนนับถือรูปเคารพไปเสียแล้ว ในการทำเช่นนั้น พวกเขาก็ทบตันความบาปของตน นี่บอกเป็นนัยว่าพวกเขาขอคำปรึกษาจากบรรดารูปเคารพของตน พระเจ้าจึงทรงให้วิบัติหนึ่งตกแก่พวกเขาเพราะความบาปของพวกเขา

ยิ่งกว่านั้น ยูดาห์ที่มักกบฏยังเป็น 2 ผู้ออกเดินลงไปยังอียิปต์ โดยไม่ขอคำปรึกษาจากปากของเรา เพื่อจะเข้มแข็งในการสู้รบกับฟาโรห์ เพื่อจะวางใจในร่มเงาของอียิปต์ นอกเหนือจากการกบฏและการนับถือรูปเคารพของพวกเขาแล้ว ยูดาห์ยังขอความช่วยเหลือจากอียิปต์แทนที่จะขอจากพระเจ้าของตน การรุกรานของอัสซีเรียกำลังใกล้เข้ามาและพวกเขาก็ทราบเรื่องนี้ดี ดังนั้นพวกเขาจึงขอคำปรึกษาและร่วมเป็นพันธมิตรกับอียิปต์แต่พวกเขาไม่ยอมขอสิ่งเดียวกันนี้จากพระเจ้าของตน พวกเขาจึงถูกลงโทษ

อสย 30:3-5 พระเจ้าจึงทรงเตือนว่าเพราะฉะนั้นการสู้รบกับฟาโรห์จะกลับเป็นความอับอายของเจ้า และการวางใจในร่มเงาของอียิปต์จะกลับเป็นที่ขายหน้าของเจ้า การพึ่งพาอียิปต์ของพวกเขาจะย้อนกลับมาทำร้ายพวกเขาเอง 4 เพราะแม้ว่าข้าราชการของเขาอยู่ที่ไซอัน และทูตของเขาไปถึงฮานันส มันไม่ชัดเจนว่ากษัตริย์ในยูดาห์ (เฮเซคียาห์) ได้ส่งทูตไปยังอียิปต์หรือไม่ แต่ถึงอย่างไรแล้วบางคนก็ไปร่วมเป็นพันธมิตรกับอียิปต์ 5 ทุกคนได้รับความอับอายโดยชนชาติหนึ่งซึ่งช่วยเขาไม่ได้ ซึ่งมีได้นำความช่วยเหลือหรือประโยชน์มาให้ ได้แต่ความอับอายและความขายหน้า" กลับกลายเป็นว่า คนอียิปต์ไม่สามารถหรือไม่ยอมช่วยเหลือยูดาห์

ต่อสู้กับการรุกรานของอัสซีเรียที่ใกล้เข้ามา ตรงกันข้าม ข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาไปขอความช่วยเหลือจากอียิปต์กลับกลายเป็นความอับอายขายหน้าและความอับยศอดสู มั่นยืนกลับมาทำลายพวกเขา

อสย 30:6-7 วิบัติที่ว่ำนั้นถูกกล่าวซ้ำในรูปแบบที่แตกต่างไปจากเดิม ภาระเรื่องสัตว์ป่าแห่งภาคใต้ เขาทั้งหลายบรรทุกทรัพย์สมบัติของเขาบนหลังลาและบรรทุกทรัพย์สิ้นของเขาบนโหนกอูฐ ไปตลอดแผ่นดินแห่งความยากลำบากแสนระทม ที่ซึ่งสิงโตหนุ่มและสิงโตแก่ รุร้าย และงูแมวเซาออกมา ไปยังชนชาติหนึ่งซึ่งจะช่วยเหลือเขาไม่ได้ คำเตือนหนึ่งถูกกล่าวต่อผู้คนเหล่านั้นที่เดินทางบนหลังสัตว์ (อาจเป็นม้า) มุ่งหน้าไปยังถิ่นใต้ (อียิปต์) แม้ว่าพวกเขาขนของกำนัลไปให้คนอียิปต์ คนเหล่านั้นก็ไม่ยอมหรืออาจไม่สามารถช่วยยูดาห์ได้

7 เพราะความช่วยเหลือของอียิปต์นั้นไร้ค่าและเปล่าประโยชน์ เพราะฉะนั้น เราจึงเรียกเขาว่า "ความเข้มแข็งของเขาคืออิหยังเจมเมย" ประเด็นหลักของความพยายามอันไร้ผลของยูดาห์ในการไปขอความช่วยเหลือจากอียิปต์ก็คือว่า มันเปล่าประโยชน์ อียิปต์จะนั่งทับมือของตน

อสย 30:8-9 คราวนี้พระเจ้าทรงสั่งอิสยาห์ว่า บัดนี้ ไปเถอะ เขียนลงไว้บนแผ่นจารึกต่อหน้าเขา และจดไว้ในหนังสือเพื่อในเวลาที่มาถึง จะเป็นสักขีพยานเป็นนิตย์ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ได้รับคำสั่งจากพระเจ้าให้หมายเหตุการกบฏของยูดาห์โดยบันทึกมันในเอกสารชิ้นหนึ่ง บันทึกนั้นคือพยานหนึ่งที่ปรักปรำพวกเขาเสมอไป

9 เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นชนชาติคือดั่ง เป็นลูกขี้ปด เป็นหลานที่ไม่ยอมฟังพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ นี่เป็นถ้อยคำที่รุนแรง กระนั้นมันก็เป็นการประเมินของพระเจ้าเกี่ยวกับประชากรของพระองค์เอง (1) พวกเขากบฏต่อพระเจ้าของตน (2) พวกเขาโกหกไม่เพียงท่ามกลางพวกเขาเองเท่านั้นแต่ต่อพระเจ้าด้วย และ (3) พวกเขาไม่ยอมฟังพระวาจาของพระเจ้า คำกล่าวโทษนี้ถูกส่งลงมาจากพระเจ้าต่อยูดาห์

อสย 30:10-11 ซึ่งกล่าวแก่พวกผู้ทำนายว่า "อย่าเห็นเลย" และแก่ผู้พยากรณ์ว่า "อย่าพยากรณ์สิ่งที่คุณต้องแก่เราเลย จงพูดสิ่งราบรื่นแก่เรา จงพยากรณ์มายา ผู้ทำนายเป็นอีกคำ

ที่ใช้เรียกผู้พยากรณ์ พวกเขาเห็นล่วงหน้าถึงพระดำริขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ว่าในการกล่าวพระวาระของพระเจ้าออกไปหรือในการกล่าวล่วงหน้า กระนั้น ทศนคติของยูดาห์ที่มีต่อเหล่านักเทศน์ที่พระเจ้าได้ทรงใช้มาก็คือ ให้นักเทศน์เหล่านั้นเทศนาแบบเปลวๆลงหน่อย พวกเขาไม่ชอบน้ำเสียงเชิงลบของผู้พยากรณ์เหล่านั้นที่เทศนาต่อสู่ความบาปของพวกเขาและเตือนเรื่องการพิพากษาที่จะมา

ดังนั้นพวกเขาจึงกดดันผู้พยากรณ์เหล่านั้นให้เทศนาในแง่บวกมากกว่าเดิม (“อย่าพยากรณ์ถึงสิ่งที่ถูกต้องแก่เราเลย”) พวกเขาไม่อยากจะยินความจริง ตรงกันข้ามพวกเขากดดันผู้พยากรณ์เหล่านั้นให้เทศนาคำเทศนาต่างๆที่รื่นหูและหากจำเป็นก็ให้ใส่สีตีไข่ความจริงด้วยซ้ำ พวกเขาเบื่อแล้วกับการได้ยินเกี่ยวกับความบาป การกลับใจใหม่และการคืนดีกับพระเจ้า พวกเขาไม่อยากจะยินเกี่ยวกับการพิพากษาของพระเจ้า พวกเขาอยากได้ยินคำเทศนาต่างๆที่ซบซู่จิตใจ คำเทศนาเกี่ยวกับพลังของการคิดแง่บวก คำเทศนาที่ทำให้พวกเขารู้สึกดี หากนั่นหมายถึงการบิดเบือนความจริง ก็ทำซะ

คนอื่นๆก็ตรงไปตรงมามากกว่า พวกเขาเตือนผู้พยากรณ์เหล่านั้นว่า **11** **ออกจากทางเสีย หันเสียจากวิถี ให้องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลพ้นหน้าพ้นตาของเราเสีย**” ด้วยถ้อยคำมากมายเหลือเกิน พวกเขาเตือนเหล่าผู้พยากรณ์ของพระเจ้าให้ลาออก – จงไปเสีย จงไปให้พ้น พวกเขาเบื่อแล้วกับการได้ยินเกี่ยวกับ “องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล” พวกเขาอยากได้นักเทศน์สักคนที่เทศนาเข้ากับยุคสมัยมากกว่า ผู้พยากรณ์เหล่านั้นที่เน้นหลักข้อเชื่อเดิมที่ล้ำสมัยทำให้พวกเขาไม่พอใจ

อสย 30:12-14 พระเจ้าทรงมีข้อความหนึ่งสำหรับพวกเขา เพราะฉะนั้นองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า **“เพราะเจ้าดูหมิ่นถ้อยคำนี้ และวางใจในการบิบบังคับและการทุจริต และพึ่งอาศัยสิ่งเหล่านั้น แม้พวกเขาเกลียดการได้ยินเกี่ยวกับองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล พระเจ้าก็ทรงโยนชื่อเรียกนั้นกลับมาใส่หน้าพวกเขา เพราะว่าพวกเขาดูหมิ่นพระวาระของพระองค์และพึ่งพาสล่กำไรที่ได้มาโดยวิธีมิชอบซึ่งพวกเขาใช้เพื่อที่จะได้รับความช่วยเหลือจากอียิปต์ พระเจ้าก็ทรงมีข่าวหนึ่งจะประกาศแก่พวกเขา**

13 เพราะฉะนั้นความชั่วช้านี้จะเป็นแก่เจ้าเหมือนกำแพงสูงแยกออกโผล่ออกไปกำลังจะพัง ซึ่งจะพังอย่างปัจจุบันทันด่วนในพริบตาเดียว เพราะความชั่วช้าของพวกเขา (การกบฏของพวกเขาต่อพระเจ้าของพวกเขา) การพึ่งพาคนชั่วของพวกเขา การปฏิเสธพระวจนะของพระองค์ที่มาทางผู้พยากรณ์เหล่านั้นของพวกเขา การพิพากษาจึงกำลังจะตกเหนือพวกเขา ดูกำแพงหินก้อนที่ไม่มีเสถียรภาพซึ่งกำลังจะพังลง เมื่อกำแพงหินก้อนที่มีขนาดสูงและไม่มีเสถียรภาพพังลง พวกมันก็มักปูดตรงกลางก่อน จากนั้นก็พังถล่มลงมา การพิพากษาของพระเจ้าที่ใกล้จะเกิดแก่ยูดาห์ก็เป็นเช่นนั้น

14 พระองค์จะทรงกระทำให้แตกเหมือนภาชนะของช่างหม้อแตก ซึ่งแตกเป็นชิ้นๆอย่างไม่ปราณี ชิ้นที่แตกนั้นไม่พบชิ้นดีพอที่จะตักไฟออกจากเตา หรือใช้ตักน้ำออกจากบ่อเก็บน้ำ" แม้ว่าภาพเปรียบเทียบนี้เป็นภาพของกำแพงเมืองที่พัง (ระบบป้องกันหลักของสมัยนั้น) การประยุกต์ใช้ตรงนี้ก็ใช้กับความชั่วช้าของยูดาห์ แม้ว่าพวกเขาได้หันไปขอความช่วยเหลือจากคนอียิปต์ การกบฏนั้นและการทำให้พระเยโฮวาห์ขัดเคืองพระทัยจะถล่มลงทับพวกเขาดูกำแพงหนึ่งที่พังลงมา นอกจากนี้ การพิพากษาของพระเจ้าจะละเอียดถี่ถ้วนเหลือเกินจนยูดาห์จะถูกทำให้แตกเป็นชิ้นๆที่เล็กเกินกว่าจะใช้การใดๆได้ การกบฏและการกลับสัจย์ของพวกเขาจะระเบิดใส่หน้าของพวกเขา

อสย 30:15-17 พระเจ้าทรงเตือนยูดาห์ต่อไปผ่านทางอิสยาห์ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า "ในการกลับและหยุดพัก เจ้าทั้งหลายจะรอด กำลังของเจ้าจะอยู่ในความสงบและความไว้วางใจ" และเจ้าก็ไม่ยอมทำตาม ถ้ายูดาห์ได้กลับไปหาพระเจ้าของพวกเขาและหยุดพัก (นั่นคือ วางใจใน) ในพระองค์ พวกเขาก็คงได้รับการช่วยให้รอดจากการพิพากษาที่จะมานั้นแล้ว หากตอนนั้นพวกเขาหันกลับมาบนอบต่อพระเจ้าของตนอย่างเงียบๆ โดยให้พระองค์เป็นความมั่นใจและพลังกำลังของพวกเขา พระองค์ก็คงช่วยพวกเขาให้พ้นไปแล้ว กระนั้นในการเสียดสีอันขมขื่นพระเจ้าทรงหมายเหตุว่า “และเจ้าก็ไม่ยอมทำตาม” ความบาปของยูดาห์คือการจงใจกบฏต่อพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาไม่ยอมหันกลับมาหาพระองค์

ตรงกันข้ามพวกเขาบอกว่า 16 แต่เจ้าทั้งหลายว่า "อย่าเลย เราจะขี้น้ำหนีไป" เพราะฉะนั้นเจ้าก็จะหนีไป และ "เราจะขี้น้ำเร็วจัด" เพราะฉะนั้นผู้ไล่ตามเจ้าทั้งหลายจะเร็วจัด การพิพากษาที่ถูกพิจารณานั้นของยูดาห์ก็คือว่า โอกาสชนะที่ดีที่สุดของพวกเขาคือบรรดาม้าของพวกเขา พวกเขาจะหนีไปต่อหน้าคนเหล่านั้นบนม้าของพวกเขาไปยังอียิปต์เพื่อหลบภัยและขอความช่วยเหลือ ดังนั้นที่พึ่งของพวกเขาคือม้าเหล่านั้นที่เร็วจัดของพวกเขา กระนั้นพระเจ้าก็ทรงเตือนว่าคนอัสซีเรียจะเร็วจัดยิ่งกว่า

ยิ่งกว่านั้น 17 คนพันหนึ่งจะหนีเพราะคำขู่เชิญของคนคนเดียว เจ้าทั้งหลายจะหนีเพราะคำขู่เชิญของคนห้าคน จนจะเหลือแต่เจ้าเหมือนเสาธงบนยอดภูเขา เหมือนอาณัติสัญญาณบนเนิน สิ่งที่จะเกิดขึ้นจริงๆก็คือว่า เหล่าทหารหิบมือหนึ่งของศัตรูจะทำให้คนหนึ่งพันคนของยูดาห์หนีไป ความหมายก็คือ การแตกพ่ายอย่างย่อยยับ เมื่อคนอัสซีเรียจัดการเสร็จแล้ว ยูดาห์จะถูกทิ้งไว้เหมือน "เสาธงบนยอดภูเขา เหมือนอาณัติสัญญาณบนเนิน"

คำที่แปลเป็น เสาธง (โทเรน) จริงๆแล้วก็หมายถึงเสาธงอันหนึ่ง อาณัติสัญญาหนึ่งบนเนินเขาหมายถึงธงผืนหนึ่ง นี่หมายความว่ายูดาห์จะถูกทิ้งไว้เหมือนเสาธงอันหนึ่งที่อยู่โดดเดี่ยวบนยอดเนินเขาลูกหนึ่ง ประเด็นก็คือถึงความพ่ายแพ้ทางทหาร

อสย 30:18-19 ณ จุดนี้ น้ำเสียงของคำพยากรณ์นี้เปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงคอยที่จะทรงพระกรุณาเจ้าทั้งหลาย เพราะฉะนั้นพระองค์จึงทรงเป็นที่ยกย่องเพื่อจะเมตตาเจ้า เพราะพระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าแห่งความยุติธรรม บรรดาผู้ที่คอยท่าพระองค์จะได้รับพระพร แม้คำพยากรณ์จนถึงจุดนี้มีลักษณะที่มืดทึบและเจ็บปวดใจที่นำกลัว คราวนี้พระเจ้าตรัสล่วงหน้าถึงพระคุณและพระเมตตาของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงประสงค์สำหรับประชากรของพระองค์ พระเจ้าทรงอดทน พระองค์จะทรงรอคอยให้อิสราเอลกลับใจใหม่เพื่อที่ว่าพระองค์จะได้ทรงเปี่ยมด้วยความกรุณาต่อพวกเขาและยกชูพวกเขาด้วยการอวยพร พระองค์ทรงปรารถนาที่จะสำแดงความเมตตาต่อพวกเขา แม้พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งการพิพากษา พระองค์ก็ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความเมตตาและพระคุณด้วย ดังนั้น

“บรรดาผู้ที่คอยท่าพระองค์จะได้รับพระพร” เมื่อยูดาห์ยอมกลับใจและหันกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขา ก็พบว่าพระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณา เปี่ยมด้วยพระเมตตาและทรงเต็มพระทัยที่จะอวยพรพวกเขาอีกครั้ง พระองค์ยังทรงเป็นพระเจ้าแบบเดียวกันนี้จนถึงวันนี้ แม้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งการพิพากษา พระองค์ก็ทรงปรารถนาที่จะอวยพรประชาชนของพระองค์และเปี่ยมด้วยพระเมตตาต่อพวกเขา ทั้งความบริสุทธิ์และความรักของพระเจ้าปรากฏชัดเจน

19 เพราะประชาชนจะอาศัยในศิโยน ณ เยรูซาเล็ม เจ้าจะไม่ร้องไห้อีกต่อไป เมื่อได้ยินเสียงเจ้าร้องทูล พระองค์จะทรงเมตตาต่อเจ้า เมื่อพระองค์ทรงได้ยิน พระองค์จะทรงตอบเจ้า วลีแรกอาจแปลได้ว่า ‘เพราะประชาชนที่อาศัยในศิโยน ณ เยรูซาเล็ม’ เห็นได้ชัดว่ามีป้อมปราการเข้มแข็งแห่งหนึ่งที่เยรูซาเล็มซึ่งมีชื่อว่า ศิโยน มันอาจเป็นที่ๆคนยูดาห์เข้าไปหลบภัยอยู่ตอนที่รับซาเคห์ปรากฏตัวนอกกำแพงกรุงเยรูซาเล็มและข่มขู่พวกเขา กระนั้นในวันนั้น พระเจ้าก็ตรัสบอกล่วงหน้าว่าพวกเขาจะไม่ร้องไห้อีกต่อไป “เมื่อได้ยินเสียงเจ้าร้องทูล พระองค์จะทรงเมตตาต่อเจ้า เมื่อพระองค์ทรงได้ยิน พระองค์จะทรงตอบเจ้า” นี้บอกเป็นนัยถึงภาพเลื่องหนึ่งของคำอธิษฐานที่ยิ่งใหญ่ของเฮเซคิยาห์ตอนที่ถูกรับซาเคห์ขู่ ดู 2 พงศกษัตริย์ 19:15-19 พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานนั้นและทรงตอบมันในคืนเดียวกันนั้นเลย

อสย 30:20-21 และถึงแม้องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานอาหารแห่งความยากลำบาก และน้ำแห่งความทุกข์ใจให้แก่เจ้า ถึงกระนั้นครู่ทั้งหลายของเจ้าจะไม่ซ่อนตัวในมุมอีกเลย แต่ตาของเจ้าจะเห็นครู่ของเจ้า พระเจ้าจะทรงเมตตาผู้คนโดยคนอัสซีเรียเพราะความบาปของพวกเขา กระนั้นพระองค์ก็จะไม่ทรงทำลายพวกเขาจนสิ้นซากหรือกวาดต้อนพวกเขาไปเป็นเชลย ในช่วงการรุกรานและการขู่เข็ญของอัสซีเรีย ประชากรแห่งยูดาห์ถูกบังคับให้ต้องประทังชีวิตด้วยขนมปังและน้ำที่ถูกปันส่วน สมัยนั้นเป็นช่วงเวลาวิกฤติ อย่างไรก็ตาม เมื่อพระเจ้าทรงช่วยพวกเขาให้พ้น ครู่เหล่านั้นของพวกเขา (นั่นคือ พวกผู้พยากรณ์) ที่พวกเขาส่งให้ไปหลบอยู่ตามซอกมุมมีดต่างๆถูกพาออกมาจากที่เหล่านั้นและสอนพระวจนะของพระเจ้าแก่พวกเขา พวกเขาต้องผ่านช่วงเวลาที่ยากลำบากของการถูกตีสอนก่อนที่จะพวกเขาจะยอมฟัง

21 และเมื่อเข้าหันไปทางขวาหรือหันไปทางซ้าย หูของเจ้าจะได้ยินวอนนะข้างหลังเจ้าว่า "นี่เป็นหนทาง จงเดินในทางนี้" คำที่แปลเป็น ข้างหลัง (อัคร์ฮอว์) ปกติแล้วถูกแปลในฉบับคิง เจมส์เป็น 'ตามหลัง' หรือ 'ที่ตามมา' ความหมายจึงอาจเป็นได้ว่าพวกยิวที่กลับใจใหม่เหล่านี้ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไปจะได้ยินเสียงหนึ่งที่ตามหลังพวกเขา คอยสั่งพวกเขาให้ไปทางขวาหรือทาง ซ้าย ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าเพราะว่าพวกเขาได้หันกลับมาหาพระเจ้าของตนแล้วและหันมา ฟังพระวอนนะของพระองค์ พวกเขาจึงจะได้รับการชี้หน้าที่มาจากพระเจ้า พระเจ้าจะทรงชี้นำวิถีที่ หมายของพวกเขา ดู สุภาษิต 3:5-6

อสย 30:22 ในวันแห่งการกลับใจใหม่ของพวกเขาและการกลับมาหาพระเจ้า ของพวกเขา ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็บอกล่วงหน้าว่ายูดาห์จะหัน ไปเสียจากรูปเคารพทั้งหลายของ พวกเขา แล้วเจ้าจะทำลายรูปเคารพสลักอาบเงินของเจ้า และรูปเคารพหล่อชুবทองคำของเจ้า เจ้า จะกระจายมันไปอย่างผ้าอนามัย และเจ้าจะกล่าวแก่มันว่า "ไปให้พ้น" วันนั้นกำลังจะมาเมื่อ ยูดาห์จะรังเกียจการนับถือรูปเคารพของตนสิ้นดี พวกเขาจะทำให้รูปเคารพเหล่านั้นที่ทำด้วยเงิน และทองคำซึ่งก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยกราบไหว้บูชาเสียความศักดิ์สิทธิ์ เหมือนกับผ้าอนามัยที่ เลอะเทอะเกรอะกรังน่ารังเกียจ การนับถือรูปเคารพของพวกเขาก็จะกลายเป็นที่น่ารังเกียจต่อ พวกเขาเช่นนั้น นี่เกิดขึ้นจริงอยู่บ้างในสมัยรัชกาลของเฮเซคียาห์และอย่างเต็มที่มากขึ้นหลังการ ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลน สิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นจริงในยูดาห์ตั้งแต่การถูกกวาดต้อนไป เป็นเชลยยังบาบิโลนก็คือว่าพวกเขาได้รับการรักษาให้หายจากการนับถือรูปเคารพแล้ว พวกยิว จนถึงวันนี้ไม่เคยไปยุ่งเกี่ยวกับการนับถือรูปเคารพอีกเลย

อสย 30:23-24 เมื่อถึงวันนั้น และพระองค์จะประทานฝนให้แก่เมล็ดพืชซึ่งเจ้า หว่านลงที่ดิน และประทานข้าวซึ่งเป็นผลิตผลของดิน และข้าวจะอุดมและสมบูรณ์ ในวันนั้นวัว ของเจ้าจะกินอยู่ในลานหญ้าใหญ่ เมื่อถึงวันนั้นที่ยูดาห์กลับมาหาพระเจ้าของเธอ พระองค์จะ ทรงอวยพรพืชผลของพวกเขา พวกเขาจะเจริญขึ้นทางการเงิน แม้อาจมีการสำเร็จจริงแบบจำกัด ของพระสัญญาในสมัยของเฮเซคียาห์ โยสิยาห์และบางช่วงของการกลับจากการเป็นเชลยแล้ว

มันก็ดูเหมือนว่าการสำเร็จจริงที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นจะยังไม่เกิดขึ้นจนกว่าพระเมสสิยาห์ประทับนั่งบนพระที่นั่งของพระองค์ที่เยรูซาเล็ม

24 และวัฏกับลาที่ใช้ทำนาจะกินข้าวใส่เกลือ ซึ่งใช้พลังและล้อมขัด รายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆถูกทำให้ไว้เกี่ยวกับพระพรอันเต็มเปี่ยมของพระเจ้าที่มีแก่แผ่นดินนั้นในวันที่ยูดาห์หันกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขา

อิสยาห์ 30:25-26 และบนภูเขาสูงทุกแห่ง และบนเนินสูงทุกแห่งจะมีแม่น้ำลำธารที่มีน้ำไหลในวันที่มีการประหารอย่างยิ่งใหญ่มาก เมื่อหอคอยพังลง วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระเจ้าจะทรงคืนฝนให้แก่แผ่นดินนั้นดังที่หมายเหตุไว้ในข้อ 23 แม่น้ำทั้งหลายจะเต็มไปด้วยน้ำที่ล้ำจนชีวิต มันจะเกิดขึ้น “ในวันที่มีการประหารอย่างยิ่งใหญ่มาก เมื่อหอคอยพังลง” อาจมีการสำเร็จจริงบางส่วนของคำพยากรณ์นี้ตอนที่คนอัสซีเรียถอยไปจากยูดาห์แบบปาราบเมื่อพระเจ้าทรงประหารทหารของพวกเขาไป 185,000 คน อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าของคำพยากรณ์นี้ก็มักจะเกิดขึ้นตอนใกล้สิ้นยุคเจ็ดปี

26 ยิ่งกว่านั้นอีก แสงสว่างของดวงจันทร์จะเหมือนแสงสว่างของดวงอาทิตย์ และแสงสว่างของดวงอาทิตย์จะเป็นเจ็ดเท่า และเป็นอย่างแสงสว่างของเจ็ดวัน ในวันที่พระเยโฮวาห์ทรงพันรอยบาดเจ็บแห่งชนชาติของพระองค์ และรักษาบาดแผลซึ่งเขาถูกพระองค์ทรงตีนั้น คำพยากรณ์เกี่ยวกับความสว่างจ้าเช่นนั้นอาจเป็นภาพเปรียบถึงการอวยพรของพระเจ้าที่มีต่อแผ่นดินอิสราเอลในวันแห่งการกลับใจใหม่และการถูกช่วยให้พ้นของพวกเขา อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าของคำพยากรณ์นี้ย่อมจะเกิดขึ้นในยุคพันปีเหมือนเดิม

อิสยาห์ 30:27-28 น้ำเสียงของคำพยากรณ์นี้หันไปกล่าวเรื่องการพิพากษาของพระเจ้าอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม คราวนี้เป้าหมายของมันดูเหมือนจะเป็นศัตรูเหล่านั้นของยูดาห์คูเอ็ด พระนามของพระเยโฮวาห์มาจากที่ไกล ร้อนด้วยความกริ้วของพระองค์ ภาเรนนั้นก็หนักหนา ริมพระโอษฐ์ของพระองค์เต็มด้วยความกริ้ว และพระชีวหาของพระองค์เหมือนไฟเผาผลาญ อาจมีการสำเร็จจริงแบบคู่ตรงนี้ บริบทในขณะนั้นคือ การที่พระเจ้าทรงทำลายกองทัพ

ของคนอัสซีเรียที่มารุกรานยูดาห์ ดู ข้อ 31-32 อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงในที่สุดย่อมหมายถึง วันแห่งพระเยโฮวาห์เมื่อพระคริสต์เสด็จมาจากที่ไกลจริงๆ (นั่นคือ สวรรค์) เพื่อพิพากษา กองทัพเหล่านั้นของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ในอิสราเอล ในวันนี้พระองค์จะเสด็จมาเผาผลาญ ด้วยความกริ้วพร้อมกับการพิพากษาอันหนักหน่วงที่มีต่อเหล่าคนชั่วอย่างแน่นอน

28 พระปัสสาสะของพระองค์เหมือนลำธารท่วมทัน ที่ท่วมถึงกลางคอ เพื่อจะร่อน บรรดาประชาชาติด้วยตะแกรงแห่งความไร้สาระ และจะมีบังเหียนซึ่งพาให้หลงไปที่ซากรรไกร ของชนชาติทั้งหลาย อีกครั้งที่การประยุกต์ใช้ในทันทีหมายถึงการพิพากษาที่จะเกิดแก่คนอัส ซีเรียและความพินาศของทหาร 185,000 นายของพวกเขา ภาพเปรียบเทียบของศัตรูที่อยู่ในน้ำซึ่งท่วม ถึงคอพวกเขาก็สื่อถึงภาวะอับจนหนทาง พระเจ้าจะทรงร่อนคนเหล่านั้นด้วยตะแกรงแห่ง ความไร้สาระ พระองค์จะทรงเอาบังเหียนใส่ซากรรไกรของพวกเขาเพื่อจูงพวกเขาไปจากความ ผิดพลาดของพวกเขาคุณม้าที่ยังไม่เคยมีคนขี่ถูกใส่บังเหียน กระนั้นการประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่า ก็อาจหมายถึงพระคริสต์และการเสด็จกลับมาของพระองค์ที่อาร์มาเกดโดน น้ำเสียงตรงนี้กล่าว ถึงการพิพากษาอันรุนแรงที่มีต่อศัตรูเหล่านั้นของพวกยิว

อสย 30:29-30 แม้คนอัสซีเรีย (และปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ในภายหลัง) จะถูก ทำลายอย่างราบคาบ พระเจ้าก็ตรัสล่วงหน้าถึงสันติสุขและความชื่นชมยินดีซึ่งจะมาถึง ประชากรของพระองค์ในวันนั้น เจ้าจะมีบทเพลงอย่างคึกคักที่มีเทศกาลศักดิ์สิทธิ์ และมีโยนดี อย่างคนที่ย่างก้าวตามเสียงปี่ เพื่อไปยังภูเขาของพระเยโฮวาห์ ถึงผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของ อิสราเอล ความหมายที่ยิ่งใหญ่กว่าก็สื่อถึงความชื่นชมยินดีของวันศักดิ์สิทธิ์วันหนึ่งของพวกยิว เทศกาลเลี้ยงต่างๆของยิวเริ่มต้นขึ้นวันก่อนหน้าเสมอและเกริ่นนำด้วยบทเพลงต่างๆและเพลง สดุดีต่างๆ มันยังเป็นแบบนี้มากเป็นพิเศษในเทศกาลปัสกา ซึ่งเชื่อกันว่าถูกกล่าวถึงตรงนี้

การกล่าวถึง **ปี่** ก็หมายถึงเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งคล้ายขลุ่ย นี่เป็นภาพของพวกยิวที่ขึ้นไป ยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อร่วมถือเทศกาลปัสกาในฤดูใบไม้ผลิและวันทำการลบบมทินในฤดูใบไม้ ร่วง เมื่อพระเจ้าทรงช่วยประชากรของพระองค์ให้พ้นแล้ว จะมีความชื่นชมยินดีและการเฉลิม

ฉลองต่างๆเหมือนกับเทศกาลปีศาจและวันเทศกาลเลี้ยงอื่นๆ นี่อาจเกิดขึ้นอยู่ข้างเมื่อกองทัพอัสซีเรียถูกทำลายต่อนั้น มันจะเป็นแบบนี้มากยิ่งขึ้นไปอีกในวันนั้นเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

ในวันนั้น 30 พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้พระสุรเสียงกัมปนาทของพระองค์เป็นที่ได้ยิน และจะทรงให้เห็นพระกรฟาดลงของพระองค์ ด้วยความกริ้วอย่างเกรี้ยวกราด และเปลวแห่งเพลิงเผาผลาญ พร้อมกับฝนกระหน่ำและพายุ และลูกเห็บ การพิพากษาของพระเจ้าถูกพรรณนาเช่นนี้ นี่อาจมีการสำเร็จจริงเชิงอุปไมยอยู่ข้างในความพินาศของคนอัสซีเรียเหล่านั้น แม้ว่าไม่มีบันทึกในเนื้อความของพระคัมภีร์เลยเกี่ยวกับเหตุการณ์เหล่านั้น เช่น พระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ถูกได้ยิน ฟ้าแลบ พายุฝนกระหน่ำและลูกเห็บ อย่างไรก็ตาม สิ่งเหล่านั้นทั้งสิ้นจะเกิดขึ้นในช่วงยุคเจ็ดปี แน่แน่นอนว่าชัยชนะจะเกิดขึ้นในวันนั้นเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา ในเปลวเพลิงจะลงโทษสนองคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า และแก่คนที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดู 2 เธสะโลนิกา 1:8

ออสย 30:31-32 คราวนี้คำพยากรณ์นี้วกกลับไปกล่าวถึงระยะสั้นและการรุกรานที่ใกล้เข้ามาของคนอัสซีเรีย คนอัสซีเรียจะสยดสยองด้วยพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงโยยตีด้วยพระคทาของพระองค์ นี่เป็นภาพของความพินาศที่ใกล้เข้ามาของกองทัพอัสซีเรียเมื่อทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า “ประหารคนในค่ายแห่งคนอัสซีเรียเสียหนึ่งแสนแปดหมื่นห้าพันคน” (2 พงศ์กษัตริย์ 19:35)

32 และจงหะไม่เรียวลงโทษทุกจังหวะซึ่งพระเยโฮวาห์โยยลงเหนือเขาจะเข้ากับเสียงร่ำมะนาและพิณเขาคู่ พระองค์จะทรงต่อสู้อันด้วยสงครามฟาดฟัน ไม่เรียวลงโทษที่ว่านี้หมายถึงเสาธงอันหนึ่งที่ถูกร่วงไปในดินเพื่อเป็นอาณัติสัญญาณหนึ่งสำหรับกษัตริย์องค์หนึ่งที่ทำกรพิชิต เห็นได้ชัดว่านี่หมายถึงคนอัสซีเรียที่รุกคืบหน้ามาเรื่อยๆ วลีที่ว่า “ซึ่งพระเยโฮวาห์โยยลงเหนือเขา” อาจแปลได้ว่า ‘ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงทำให้ตกอยู่เหนือเขา’ นี่หมายถึงการที่พระเจ้าจะทรงอนุญาตให้คนอัสซีเรียรุกคืบหน้าเข้ามา พวกเขาจะทำเช่นนั้นพร้อมกับการบรรเลงเครื่องดนตรีต่างๆ กระนั้นพระเจ้าก็จะทรงเอาเสาธงอันนั้นของคนอัสซีเรียมาต่อสู้กับพวกเขา ความ

หมายที่สำคัญกว่าก็คือว่าพระเจ้าจะทรงอนุญาตให้คนอัสซีเรียรุกคืบหน้าเข้ามาในยูดาห์พร้อม กับความสง่าผ่าเผยและเสียงดนตรีประโคม กระนั้นพระองค์ก็จะทรงเอาไม้เรียวอันหนึ่ง โบยตี คนอัสซีเรีย คำว่า เขา ในตอนท้ายข้ออาจแปลได้เป็น ‘พวกเขา’ (นั่นคือ คนอัสซีเรีย) พระเจ้าจะ ทรงเมตตาพวกเขาด้วยไม้เรียวแห่งความโอหังของพวกเขาเอง

อิสยาห์ 30:33 เพราะโทเฟทก็จัดไว้นานแล้ว เออ เตรียมไว้สำหรับกษัตริย์ เริง ตะกอนก็ลึกลงและกว้าง พร้อมไฟและพินมากมาย คือพระบัพติศมาของพระเยโฮวาห์เหมือนธาร กำมะถันมาจุดให้ลุก โทเฟทเป็นอีกชื่อหนึ่งของหุบเขาอิน โนม ซึ่งอยู่นอกกำแพงกรุงเยรูซาเล็ม เก่า ตรงนี้บอกเป็นนัยว่าพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมสถานที่นี้ไว้สำหรับการทำลายกองทัพอัสซีเรีย กษัตริย์ที่นี้อาจเป็นเซนนาเคอริบ กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ชาวกรุงเยรูซาเล็มตั้งแต่สมัยนานมาแล้ว ได้ใช้พื้นที่นี้เพื่อเผาขยะของตน ดังนั้น ไฟจึงไม่ใช่สิ่งผิดปกติแต่อย่างใดสำหรับสถานที่นี้ แม้คน อัสซีเรียไม่ได้ถูกเผาจนตาย ภาพเปรียบเทียบนั้นก็ถูกใช้ตรงนี้ พระเจ้าทรงสังหารพวกเขาในคืนนั้น ด้วยทิวศวรรค์เพียงองค์เดียว แต่พวกเขาอาจถูกเผาจนตายก็ได้ พระองค์ทรงประหารเหล่าคนชั่ว คืบคลานด้วยลมหายใจแห่งริมฝีพระโอษฐ์ของพระองค์ นี่อาจมีการบอกใบ้ด้วยถึงการที่พระเยซูจะ ทรงสังหารเหล่าคนชั่วที่อารมาเคด โคนอย่างไร ดู อิสยาห์ 11:4

ที่น่าสนใจก็คือว่า โทเฟท (หุบเขาอิน โนมหรือเกเฮนนา) ก็เป็นสัญลักษณ์และภาพเปรียบเทียบ ที่เหมาะสมอย่างหนึ่งของนรกด้วย แน่แน่นอนว่ามันลึกลงและกว้าง เหมือนธารกำมะถันสายหนึ่ง พระเจ้าได้ทรงจุดไฟของมันให้ลุกแล้ว

ภาพรวมของอิสยาห์ 31: บทถัดไปนี้ของอิสยาห์มีเนื้อหาสอดคล้องอย่างใกล้ชิดและ จริงๆแล้วก็สรุปเนื้อหาของบทที่แล้ว พระเจ้าทรงเตือนยูดาห์อีกครั้งให้ระวังการวางใจอียิปต์เพื่อ ที่พวกเขาจะได้รับการช่วยให้พ้น แต่พระองค์ทรงสัญญาว่าจะช่วยเยรูซาเล็มและยูดาห์ให้พ้น โดยการทำลายศัตรูชาวอัสซีเรียของพวกเขา

อสย 31:1-2 วิบัติแก่คนเหล่านั้นผู้ลงไปที่ยิปต์เพื่อขอความช่วยเหลือ และ
หมายพึ่งม้า ผู้ที่วางใจในรถรบเพราะมีมาก และวางใจในพลม้า เพราะเขาทั้งหลายแข็งแรงนัก
แต่ไม่ได้หมายถึงองค์บริสุทธิของอิสราเอล หรือแสวงหาพระเยโฮวาห์ เช่นเดียวกับในบทที่แล้ว
พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ทรงเตือนคนเหล่านั้นในยูดาห์ที่คิดว่าการที่พวกเขาจะถูกช่วย
ให้พ้นจากอัสซีเรียนั้นคือการร่วมเป็นพันธมิตรกับอียิปต์ ม้าหรือรถรบของคนเหล่านั้น พวกเขา
แสวงหาความช่วยเหลือจากคนเหล่านั้นที่ดูแข็งแรงอย่างโง่เขลาแทนที่จะแสวงหาความช่วยเหลือ
จากพระเจ้าของตน ก็องค์บริสุทธิของอิสราเอล

2 แต่ถึงกระนั้น พระองค์ยังทรงเจตนาจะนำภัยพิบัติมาให้ พระองค์จะมีได้
ทรงเรียกพระวณะของพระองค์คืนมา แต่จะทรงลุกขึ้นต่อสู้กับวงศ์วานผู้กระทำความผิด และ
ต่อสู้กับผู้ช่วยเหลือของคนเหล่านั้นที่กระทำความชั่ว ผู้พยากรณ์ท่านนี้กลับหมายเหตุน่า
พระเจ้าทรงมีปัญญาและจะทรงนำการพิพากษา (ภัยพิบัติ) มาให้เหล่าคนชั่ว คำฮีบรูที่แปลว่า ภัย
พิบัติ (ราห์) มีความหมายด้วยว่า ‘ความยุ่งยาก’ หรือ ‘ความยากลำบาก’ พระเจ้าจะไม่ทรงเรียก
ถ้อยคำเหล่านั้นของพระองค์ซึ่งเป็นคำเตือนผ่านทางผู้พยากรณ์เหล่านั้นคืนมา แต่พระองค์จะ
ทรงลุกขึ้นต่อสู้วงศ์วานของพวกยิวที่มักกบฏที่หมายพึ่งอียิปต์เพื่อที่จะได้รับความช่วยเหลือ และ
จะทรงต่อสู้คนอียิปต์เหล่านั้นด้วยที่ให้ความร่วมมือกับพวกยิวชั่วเหล่านี้ คำเตือนของพระเจ้า
ปรากฏชัดเจน

อสย 31:3-4 คนอียิปต์เป็นคน และไม่ใช่พระเจ้า และม้าทั้งหลายของเขาเป็น
เนื้อหนัง และไม่ใช่วิญญาณ เมื่อพระเยโฮวาห์จะทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออก ทั้งผู้ช่วย
เหลือก็จะสะดุด และผู้ที่รับการช่วยเหลือก็จะล้ม และเขาทั้งหลายจะล้มเหลวด้วยกัน สิ่งที่ชัดเจน
ถูกกล่าวตรงนี้ พลละกำลังใดก็ตามที่คนอียิปต์มีเทียบไม่ได้เลยกับพลละกำลังของพระเจ้า เมื่อวัน
แห่งการพิพากษาของพระเจ้ามาถึง คนอียิปต์ที่ตกลงที่จะช่วยเหลือพวกยิวที่มักกบฏจะล้มลงและ
ล้มเหลวไม่เป็นท่าพร้อมกับพันธมิตรในอดีตของตน คำพยากรณ์ก่อนหน้านี้เตือนเรื่องคนอัส
ซีเรียที่จะออกนอกเส้นทางและปล้นอียิปต์ พวกเขาจะช่วยเหลือยูดาห์ไม่ได้เลย ดู อีสยาห์ 19-20
เช่นกัน

4 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้ว่า "ดังสิงโตหรือสิงโตหนุ่มคำรามอยู่เหนือเหยื่อของมัน และเมื่อเขาเรียกผู้เลี้ยงแกะหมู่หนึ่งมาสู่มัน มันจะไม่คร่ำมกลัวต่อเสียงของเขาทั้งหลาย หรือย่อหน้าต่อเสียงอึงคะนึงของเขา ดังนั้นแหละพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะเสด็จลงมาเพื่อสู้รบเพื่อภูเขาศิโยนและเพื่อเนินเขาของมัน วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระเยโฮวาห์จะทรงต่อสู้เพื่อยูดาห์ประชากรของพระองค์ พระองค์ทรงเปรียบพระองค์เองว่าเป็นเหมือนสิงโตตัวหนึ่งที่คำรามอยู่เหนือเหยื่อของมัน แม้คนอัสซีเรียอาจลุกขึ้นต่อสู้พระองค์ดูผู้เลี้ยงแกะหมู่หนึ่ง พวกเขา ก็จะเหมือนไร้ค่าไปเลยเมื่ออยู่ต่อหน้าฤทธิเดชของพระองค์ พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะป้องกันเยรูซาเล็มเช่นนั้น พระองค์จะทรงอนุญาตให้คนอัสซีเรียเขียนตีประชาชนของพระองค์ แต่จากนั้นพระองค์ก็จะช่วยพวกเขาให้พ้น

อสย 31:5-7 เหมือนนกบินร่อนอยู่ ดังนั้นแหละพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงป้องกันเยรูซาเล็ม พระองค์จะทรงป้องกันและช่วยให้พ้น พระองค์จะทรงเว้นเสีย และสงวนชีวิตไว้ ภาพเปรียบของนกอินทรีตัวหนึ่งที่บินร่อนอยู่ข้างบนลูกกล่าวถึง เหมือนกับที่นกอินทรีตัวนั้นคอยจับตาคุรังของมันและลูกๆของมันด้วยตาข้างหนึ่ง องค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะทรงจับตาคุเยรูซาเล็มเพื่อป้องกันมันและพิทักษ์รักษามันเช่นกัน

ดังนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงร้องบอกยูดาห์ให้กลับใจเสียใหม่ 6 จงกลับมาหาพระองค์ผู้ที่ประชาชนอิสราเอลได้กบฏอย่างร้าย ยูดาห์ถูกเรียกให้กลับมาหาพระเจ้าของพวกเขาซึ่งเป็นผู้ที่พวกเขาได้กบฏอย่างร้าย

7 เพราะในวันนั้น ทุกคนจะทิ้งรูปเคารพของตนที่ทำด้วยเงิน และรูปเคารพของตนที่ทำด้วยทองคำ ซึ่งมีมือของเจ้าได้ทำขึ้นอย่างบาปหนาสำหรับตัวเจ้า ดังที่ได้บอกล่วงหน้าไว้แล้วในบทที่แล้ว (30:22) เมื่อพระเจ้าทรงช่วยยูดาห์ให้พ้น พวกเขาจะ (อย่างน้อยก็ชั่วคราว) หันเสียจากบรรดารูปเคารพของตน

อสย 31:8-9 และคนอัสซีเรียจะล้มลงด้วยดาบซึ่งไม่มีชื่อของชายฉกรรจ์ และดาบซึ่งไม่มีชื่อของคนต่ำต้อยจะกินเขาเสีย และเขาจะหนีจากดาบและคนหนุ่มของเขาจะพ่ายแพ้

อย่างสิ้นเชิง พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทำให้คนอัสซีเรียพ่ายแพ้ไป มิใช่ด้วยกำลังของมนุษย์ แต่ด้วยฤทธิ์เดชอันอัศจรรย์จากเบื้องบน บรรดาคนที่เหลืออยู่ของกองทัพอัสซีเรียจะเดินกระเผลกกลับบ้าน ไปอย่างสิ้นลาย ดู 2 พงศกษัตริย์ 19:35 และ 2 พงศาวดาร 32:31

9 เขาจะข้ามที่กำบังของเขาไปเพราะความหวาดกลัว และพวกเจ้านายของเขาจะเกรงกลัวเช่นกัน" พระเยโฮวาห์ผู้ที่ไฟของพระองค์อยู่ในศิโยน และผู้ที่เตาหลอมของพระองค์อยู่ในเยรูซาเล็ม ตรัสดังนี้แหละ เซนนาเคอริบกษัตริย์อัสซีเรียจะได้รับบทเรียนของตนที่เยรูซาเล็ม เขาจะกลับไปยังนิเวห้อย่างรีบเร่ง บรรดาแม่ทัพนายพันของเขาจะกลัวจนผิวกายแตกตามของยูดาห์ เขาถูกเผาที่เยรูซาเล็ม โดยองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ซึ่งตรงนี้ทรงถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับเตาหลอมอันหนึ่งที่เยรูซาเล็ม แน่ทีเดียว เซนนาเคอริบถูกทำลายตอนที่เขาพยายามที่จะพิชิตยูดาห์ เขากลับไปยังนิเวห้อยิ่งเป็นที่ๆพวกบุตรชายของเขาเองฆ่าเขาเสีย

ภาพรวมของอิสยาห์ 32: บทถัดไปนี้จะนำเสนอภาพของพระเมสสิยาห์บนพระที่นั่งของพระองค์ในอาณาจักรของพระองค์อย่างชัดเจน จากนั้นคำพยากรณ์นี้ก็เปลี่ยนไปกล่าวถึงการพิพากษาที่จะเกิดแก่อิสราเอล อาจมีการกล่าวถึงยุคเจ็ดปีด้วย โดยปิดท้ายด้วยคำพรรณนาหนึ่งเกี่ยวกับยุคพันปีอีก

อสย 32:1-2 ดูเถิด กษัตริย์องค์หนึ่งจะครอบครองด้วยความชอบธรรม และเจ้านายจะครอบครองด้วยความยุติธรรม แม้บางคนได้พยายามที่จะประยุกต์ใช้คำพยากรณ์นี้กับเฮเซคียาห์ เห็นได้ชัดว่ามันสื่อถึงพระองค์หนึ่งผู้เป็นใหญ่กว่าเขาเยอะ คำพรรณนาที่ชัดเจนเกี่ยวกับอุปนิสัยของพระเยซูคริสต์บนพระที่นั่งของพระองค์ถูกกล่าวถึงตรงนี้ ลักษณะเฉพาะตัวแห่งการครอบครองของพระองค์จะอยู่ในความชอบธรรม ความคิดตรงนี้สอดคล้องกับอิสยาห์ 11:5 อาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเป็นที่ๆความชอบธรรมอาศัยอยู่ภายในนั้น นอกจากนี้บรรดาเจ้านายที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของพระเมสสิยาห์จะปกครองในความยุติธรรม ความ

หมายของอันหลังนี้ก็คือว่า เจ้านายทั้งปวงในวันนั้นจะเป็นผู้ที่ยุติธรรมและจะอำนวยความสะดวก
ยุติธรรม แน่แน่นอนว่าประวัติศาสตร์ไม่เคยเป็นเช่นนี้เลยในสมัยของเฮเซคียาห์

**2 และผู้หนึ่งจะเหมือนที่กำบังจากลม เป็นที่คุ้มให้พ้นจากพายุฝน เหมือนธารน้ำในที่แห้ง
เหมือนร่มเงาศิลามหีมาในแผ่นดินที่อ่อนเปลี้ย** ความคิดในตอนแรกก็คือ ‘และชายผู้หนึ่งจะเป็น
เหมือนที่กำบัง’ ในวันนั้นพระเยซูผู้เป็นกษัตริย์จะทรงเป็นที่ลี้ภัยจากบรรดาพายุชีวิต พระองค์จะ
ทรงเป็นสถานที่แห่งความสดชื่นดูน้ำเย็นในแผ่นดินแห้ง พระองค์จะทรงเป็นร่มเงาให้
ประชาชนของพระองค์เวลาที่พวกเขาเหนื่อยล้า กระทั่งในปัจจุบันพระองค์ยังทรงเป็นร่มเงาศิล
ามหีมาในแผ่นดินที่อ่อนเปลี้ย

อสย 32:3-4 แล้วตาของคนที่จะเห็นจะมีได้หลับ และหูของคนที่จะฟังจะได้ยิน
บริบทตรงนี้เห็นได้ชัดว่าเป็นฝ่ายวิญญูณ เมื่อถึงยุคพันธพิ จะมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับ
สิ่งต่างๆของพระเจ้าฝ่ายวิญญูณ แผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เกี่ยวกับพระองค์ดูน้ำ
ครอบคลุมทะเล ในวันนั้นอิสราเอลจะไม่ “เห็นแต่ดูไม่ออกและได้ยินแต่ไม่เข้าใจ” อีกต่อไป นี้
บอกเป็นนัยว่าคำสาปแช่งแห่งความมืดบอดฝ่ายวิญญูณที่ถูกทำให้ตกแก่อิสราเอลในอิสยาห์ 6
จะถูกถอนออกไปเสียอย่างสิ้นเชิงในวันนั้น

**4 จิตใจของคนที่จะหุนหันจะเข้าใจความรู้ และลิ้นของคนคิดอ้างจะพูดฉะฉานอย่างทัน
ควัน** ในวันนั้น คนเหล่านั้นที่ก่อนหน้านี้เคยหุนหันพลันแล่นและบุ่มบ่ามจะหยุด ซ้ำลงและ
ใคร่ครวญความจริงอันยิ่งใหญ่เหล่านั้นของพระเจ้า คนเหล่านั้นที่พูดไม่ชัดในวันนั้นจะพูดคล่อง
และพร้อมที่จะกล่าวเรื่องต่างๆของพระเจ้า

อสย 32:5-8 เขาจะไม่เรียกคนเลวทรามว่าคนใจกว้างอีก หรือคนถ้อยว่าเป็นคน
อารี เห็นได้ชัดว่านี่ยังเป็นคำพยากรณ์เกี่ยวกับวันแห่งพระเยซูฮาห์เหมือนเดิม น่าสนใจที่คำที่
แปลเป็น เลวทราม (*นาบาล*) เป็นคำเดียวกับชื่อสามีคนแรกของนางอาบิกายิล คำที่แปลว่า ใจ
กว้าง (*นอว์คิบ*) มักถูกแปลเป็น ‘เจ้านาย’ นั่นน่าจะใช่ความหมายตรงนี้ ความคิดตรงนี้ก็คือน่าใน

ยุคพันปี คนเหล่านั้นที่ 'ใช้ชีวิตต่ำทราม' จะไม่ได้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิอำนาจและพวกคนพาล จะไม่เจริญ

6 เพราะคนเลวทรามจะพูดอย่างเลวทราม และใจของเขาก็ปกป้องความชั่วช้า เพื่อประกอบความหน้าซื่อใจคด เพื่อออกปากพูดความผิดเกี่ยวกับพระเยโฮวาห์ เพื่อทำจิตใจของคนหิวให้อดอยากและจะไม่ให้คนกระหายได้ดื่ม ตลอดหลายยุคสมัย พวกคนชั่วได้พูดจาอย่างเลวทราม และทำความบาป พวกเขาเป็นคนหน้าซื่อใจคดและบีบบังคับคนเหล่านั้นที่ด้อยโอกาสมากกว่า กระนั้นเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา ทั้งหมดนั้นจะกลายเป็นอดีตไป มันจะไม่คงอยู่อีกต่อไปในวันนั้น

ในทำนองเดียวกัน ผู้พยากรณ์ท่านนี้ออกความเห็นที่ 7 อุบายของคนถ้อยก็ชั่วร้าย เขาคิดขึ้นแต่กิจการชั่วเพื่อทำลายคนยากจนด้วยถ้อยคำเท็จ แม้ว่าเมื่อคำร้องของคนขัดสนนั้นถูกต้อง ตลอดหลายยุคสมัยมีพวกคนพาลที่คิดอุบายและแผนการที่จะหลอกเอาเปรียบคนอื่น ๆ อยู่เสมอ นั่นจะไม่ได้รับอนุญาตให้กระทำเลยในวันแห่งพระเยโฮวาห์

ตรงกันข้าม ในวันนั้น 8 แต่คนใจกว้างก็แนะนำแต่สิ่งทีประเสริฐ เขาจะดำรงอยู่ด้วยสิ่งทีประเสริฐ อีกครั้งที่คำที่แปลเป็น ใจกว้าง (นอว์ดีบ) สื่อถึงความเป็นเจ้านายหรือชนชั้นผู้ปกครอง คำนี้มีความหมายว่าเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ด้วย ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าในยุคพันปี คนเหล่านั้นที่อยู่ใน 'ชนชั้นสูง' จะมีความเอื้อเฟื้อต่อผู้อื่นและจะถูกสถาปนาไว้ในกาปฏิบัติเช่นนั้น

อสย 32:9-12 ความคิดในเนื้อหาส่วนต่อไปนี้จะเหมือนจะวกกลับไปยังสมัยของอิสยาห์และความบาปของยูดาห์ หญิงทั้งหลายที่อยู่อย่างสบายเอ๋ย จงลุกขึ้นเถิด และฟังเสียงของข้าพเจ้า ท่านบุตรสาวที่ไม่ระมัดระวังเอ๋ย จงเงี่ยหูฟังคำพูดของข้าพเจ้า เป้าหมายของปากกาของผู้พยากรณ์ท่านนี้คราวนี้เปลี่ยนไปยังพวกผู้หญิงที่โง่เขลาและไม่รู้จักทุกข์ร้อนแห่งแผ่นดินนั้น

10 อีกสักปีกว่าๆ หญิงที่ไม่ระมัดระวังเอ๋ย ท่านจะสะดุ้งตัวสั่น เพราะไร่องุ่นก็จะไร้ผล ฤดูเก็บผลไม้ก็จะไม่มาถึง พวกผู้หญิงแห่งแผ่นดินนั้นถูกเตือนว่าช่วงเวลาที่ยากลำบากกำลังจะมา พระเจ้ากำลังจะตีสอนยูดาห์แล้ว

11 หญิงที่อยู่สบายเอ๋ย จงตัวสั้นเถิด ท่านผู้ไม่ระมัดระวังเอ๋ย จงสะดุ้งตัวสั้นเถิด จงแก้ผ้า
ปล่อยตัวล่อนจ้อน และเอาผ้ากระสอบคาดเอาไว้ ความคิดสำคัญตรงนี้คือการเรียกให้กลับใจ
ใหม่ซึ่งมีไปถึงพวกผู้หญิงชั้นสูงที่มั่งมีและอยู่สบายไม่ทุกข์ร้อนแห่งยูดาห์ นี่เป็นการเรียกให้
พวกนางถอดทิ้งเครื่องแต่งกายสวยงามและแทนที่ด้วยผ้ากระสอบ พวกผู้หญิงชั้นสูงแห่งยู
ดาห์มีความพิศพอกกับพวกผู้ชายที่โอหังของพวกนาง พระเจ้าทรงเรียกพวกนางให้กลับใจใหม่

12 เขาจะทูปอก ด้วยเรื่องไร่นาที่แสนสุข ด้วยเรื่องเถาองุ่นผลตก ความหมายตรงนี้ก็คื
อการกัณดารอาหารที่จะเกิดขึ้น ช่วงเวลาที่ยากลำบากกำลังจะมา คำที่แปลเป็น อก (ขาด) หมายถึง
เต้านมของผู้เป็นแม่ ความคิดตรงนี้ก็คืว่า วันนั้นกำลังจะมาในไม่ช้าเมื่อเต้านมของผู้เป็นแม่จะ
ไม่มีน้ำนมให้ลูกทารกของพวกนาง พวกเขาจะมองย้อนกลับไปและโหยหาช่วงเวลาแห่งความ
อุดมสมบูรณ์สมัยยังมีอาหารให้แก่แม่และลูกและสมัยที่ไร่นาและสวนองุ่นทั้งหลายให้ผลเก็บ
เกี่ยวอันอุดม อนิจจา วันนั้นจะจบลงในไม่ช้า พระเจ้ากำลังจะพิพากษาแล้ว

อสย 32:13-14 คำพรรณนาเพิ่มเติมเกี่ยวกับช่วงเวลายากลำบากที่จะมาถูกนำ
เสนอ ด้วยเรื่องแผ่นดินของชนชาติของเราซึ่งงอกแต่หนามใหญ่และหนามย่อย ด้วยเรื่องบ้าน
เรือนที่ขึ้นบานในนครที่สนุกสนาน เมื่อคนอัสซีเรียรุกรานแผ่นดินนั้น พวกเขาทำให้ไร่นา
รกร้างว่างเปล่าจนไม่มีพืชใจงอกขึ้นมาเลยเว้นแต่หนามใหญ่และหนามย่อย บ้านเรือนของพวก
เจ้านายที่เป็นเจ้าของที่ดินส่วนใหญ่เหล่านั้น (บ้านเรือนที่ขึ้นบาน) และเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ใน
เยรูซาเล็ม (นครที่สนุกสนาน) จะรู้สึกได้ถึงรายรับที่ลดลงในทันที ช่วงเวลาอันยากลำบากกำลัง
จะมาแล้ว เศรษฐกิจที่อิงการเกษตรเป็นหลักของยูดาห์กำลังจะถูกทำให้แตกเป็นเสี่ยงๆ บรรดา
เจ้าของที่ดินเหล่านั้นซึ่งอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มจะประสบหายนะทางการเงิน

14 เพราะว่าพระราชวังจะถูกทอดทิ้ง เมืองที่มีคนหนาแน่นจะถูกทิ้งร้าง ป้อมปราการ
และหอคอยจะกลายเป็นถ้ำเป็นนิตย์ เป็นที่ขึ้นบานของลาป่า เป็นลานหญ้าของฝูงแพะแกะ แม้
คนอัสซีเรียไม่ได้พิชิตเยรูซาเล็มได้จริงๆ พวกเขาพิชิตบรรดานครรอบนอกของยูดาห์อย่าง
แน่นอน บรรดาเจ้าของที่ดินผู้มั่งมีแห่งนครเหล่านั้นถูกบังคับให้ต้องหนีไป ที่ดินและทรัพย์สิน

อันมั่งคั่งของพวกเขาบัดนี้ก็รกร้างว่างเปล่าและถูกพวกสัตว์ป่ามายึดครองแทน (บางคนเสนอแนะว่า คำพรรณนาก่อนหน้านี้เกี่ยวกับการพิพากษาอาจหมายถึงยุคเจ็ดปีเพราะว่าบริบทก่อนหน้าและที่ตามมามีลักษณะเป็นอวสานกาล นั่นเป็นความคิดหนึ่งที่มีเหตุผลและอาจเป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม บริบทที่ใหญ่กว่าของอิสยาห์ก็กล่าวถึงการรุกรานที่ใกล้เข้ามาโดยกองทัพอัสซีเรีย)

ออสย 32:15-16 การตีสอนเช่นนั้นจะตกเหนืออิสราเอล จนกว่าพระวิญญาณจะเทลงมาบนเราจากเบื้องบน และถิ่นทุรกันดารกลายเป็นสวนผลไม้ และสวนผลไม้เหล่านั้นจะถือว่าเป็นป่า วลีที่กล่าวถึงพระวิญญาณ เห็นได้ชัดว่าหมายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ แน่แน่นอนว่านี่มองล่วงหน้าไปยังยุคพันปีเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าจะถูกเทลงมาบนอิสราเอลเพื่อให้พวกเขาเต็มล้นด้วยพระองค์ บางคนเสนอว่านี่หมายถึงการเทลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันฟื้นเทคอสต์นั้นตามที่กล่าวถึงในกิจการ 2:17-18 แน่แน่นอนว่านั่นเป็นการสำเร็จจริงบางส่วนของคำพยากรณ์นี้ อย่างไรก็ตาม เอเสเคียล 39:29 และ โยเอล 2:28-29 รวมถึงเศคาริยาห์ 12:10 ก็กล่าวชัดเจนถึงการเทลงมาของพระวิญญาณของพระเจ้าบนอิสราเอลในบริบทโดยตรงของวันแห่งพระเยโฮวาห์ นอกจากนี้ ในวันฟื้นเทคอสต์นั้น (วันเสียดที่ว่าใครจะตีความเชิงอุปไมยและฝ่ายวิญญาณให้ถิ่นทุรกันดารนี้ที่กลายเป็นสวนผลไม้ว่าหมายถึงคริสตจักร) ไม่มีความอุดมสมบูรณ์ใดเลยที่เกิดแก่อิสราเอล ตรงกันข้าม อิสราเอลถูกทำลายโดยการพิพากษาของพระเจ้าไม่นานหลังจากนั้น เห็นได้ชัดว่าการประยุกต์ใช้ตรงนี้มีลักษณะเป็นอวสานกาลซึ่งหมายถึงพระพรในยุคพันปีซึ่งจะมีแก่อิสราเอล

ในวันนั้น 16 แล้วความยุติธรรมจะอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และความชอบธรรมพักอยู่ในสวนผลไม้ เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา การพิพากษา (นั่นคือ ความยุติธรรม) และความชอบธรรมจะมีอยู่ทั่วไปดูจสวนหนึ่งที่มีผลอุดม และที่ตรงยิ่งกว่านั้นก็คือว่า ในไร่นาและสวนองุ่นของวันนั้น บรรดาเจ้าของๆพวกมันจะมีความยุติธรรมในการปฏิบัติของพวกเขากับลูกจ้างของพวกเขา

อสย 32:17

ลักษณะเฉพาะตัวฝ่ายศีลธรรมและฝ่ายวิญญาณของยุคพันปีถูก

หมายเหตุเพิ่มเติม และผลของความชอบธรรมจะเป็นสันติภาพ และผลของความชอบธรรมคือ ความสงบและความวางใจเป็นนิത്യ ในวันนี้ ความชอบธรรมจะก่อให้เกิดสันติภาพแก่ทุกฝ่าย ผลลัพธ์ของการทำสิ่งที่ถูกต้องจะนำมาซึ่งความสงบและความวางใจของความสัมพันธ์ต่างๆ (คำที่แปลเป็น ความวางใจ (เบห์ทาาคห์) มีความหมายว่า ‘ความมั่นคงปลอดภัย’ หรือ ‘ความปลอดภัย’) นั่นจะเป็นจริงอย่างยิ่งที่สุดในวันนี้ อย่างไรก็ตาม หลักการนี้ก็ยังคงเป็นจริงโดยทั่วไป กระทั่งในปัจจุบัน เมื่อเราทำถูกต้องต่อผู้อื่น เราก็จะมีสันติภาพกับพวกเขา เมื่อผมทำถูกต้องกับเพื่อนบ้านของผม เราสองคนก็จะมีสันติภาพ นอกจากนี้ เมื่อเราทำสิ่งที่ถูกต้องในฐานะหลักการ เราก็จะมีสันติสุขแห่งจิตใจ – จิตสำนึกผิดชอบที่ปลอดภัย ซึ่งทำให้หลับสบายตอนกลางคืน

เพื่อนบ้านทั้งหลายที่ทำถูกต้องต่อกันและกันจะอาศัยอยู่เคียงข้างกันอย่างสงบสุขและมั่นคงปลอดภัย นั่นเป็นจริงโดยทั่วไปในวันนี้ มันจะเป็นเช่นนั้นทั้งสิ้นในวันนี้ สุดท้ายเมื่อเราทำถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้า เราก็จะมีสันติสุขกับพระองค์ หลักการหนึ่งอันลึกซึ่งถูกพบในที่นี้ ความชอบธรรมนำมาซึ่งสันติภาพ

อสย 32:18-20

ในวันนี้เพราะองค์สันติราชและกษัตริย์แห่งความชอบธรรมจะทรงปกครองและครอบครอง ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงบอกล่วงหน้าว่า **ชนชาติของเราจะอาศัยอยู่ในที่อย่างสันติ ในที่อาศัยอันปลอดภัย ในที่พักอันสงบ จะมีสันติภาพโดยแท้ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศในวันนี้** ความชอบธรรมย่อมนำมาซึ่งสันติสุข

19 เมื่อป่าพังทลาย ลูกเห็บจะตกและเมืองจะยุบลงทีเดียว ในวันนี้ ความคิดตรงนี้อาจเป็นได้ว่าเมื่อพายุทั้งหลายมาในวันแห่งพระเยโฮวาห์ บรรดานครที่ชอบธรรมจะอยู่ในที่กำบังแห่งการปกป้องดูแลของพระเจ้า พายุชีวิตเหล่านั้นอาจพัดมาเหนือภูเขา แต่พระเจ้าจะทรงปกป้องประชาชนของพระองค์และพืชผลของพวกเขาที่อยู่เบื้องล่าง

20 ท่านที่หว่านอยู่ข้างห้วยน้ำทั้งปวงก็เป็นสุข ผู้ที่ปล่อยให้ดินวัวและดินลาเทียมอยู่อย่างอิสระ ข้อนี้มักถูกใช้เพื่อกล่าวถึงการหว่านเมล็ดแห่งข่าวประเสริฐไปในทุกหนทุกแห่ง คนเหล่า

นั่นที่เกี่ยวข้องในพันธกิจฉบับแรกของคริสตจักรหลายครั้งก็ชูกำลังพันธกิจที่เฉพาะเจาะจงของคุณ จากข้อความตอนนี้ การประยุกต์ใช้เหล่านั้นอาจเป็นเรื่องเหมาะสม อย่างไรก็ตาม บริบทที่ใหญ่กว่าก็กล่าวถึงวันแห่งพระเยซูฮาวาห์และพระพรเหล่านั้นในยุคพันธกิจซึ่งจะมีแก่อิสราเอลในวันนั้น จากมุมมองนั้น ความคิดตรงนี้อาจหมายถึงพระพรในวันนั้นซึ่งจะมีแก่อิสราเอลเมื่อพวกเขาสามารถปลุกพืชของคุณได้จากทะเลถึงทะเล – ตั้งแต่ทะเลหน้าไปถึงทะเลหลัง – ตั้งแต่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนไปถึงทะเลตาย

ภาพรวมของอิสยาห์ 33: บทถัดไปนี้เป็นการผสมกันของพระสัญญาและคำเตือน แม้ว่าบริบทโดยตรงของอิสยาห์กล่าวถึงการรุกรานที่จะมานั้นของอัสซีเรีย บริบทที่ใหญ่กว่าก็ดูเหมือนจะเริ่มต้นด้วยเหตุการณ์นั้นและมองเลยไปอีก กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ บริบทส่วนใหญ่ดูเหมือนจะมองล่วงหน้าไปยังวันแห่งพระเยซูฮาวาห์ ทั้งการพิพากษาในยุคเจ็ดปีและพระพรในยุคพันธกิจ

ออสย 33:1 **วิถีแก่เจ้าผู้ทำลาย ผู้ซึ่งตัวเจ้าเองมิได้ถูกทำลาย เจ้าผู้เป็นคนทรยศ ซึ่งไม่มีผู้ใดได้ทรยศต่อเจ้าเลย เมื่อเจ้าจะหยุดทำลาย เจ้าจะถูกทำลาย และเมื่อเจ้าจะหยุดยังการประพฤติทรยศเสีย เจ้าทั้งหลายจะทรยศต่อเจ้า** การกล่าวถึงผู้ทำลายนี้อาจหมายถึงอัสซีเรียและชนนาเคอริบภัยตรีษณ์ของมัน โดยเฉพาะ แม้ว่าพระเจ้าจะทรงอนุญาตให้ชนนาเคอริบปล้นทำลายยูดาห์ได้ มันจะถึงตาเขาในไม่ช้า เขาจะประพฤติอย่างทรยศต่อยูดาห์ในการปล้นเอาของริบจากมัน แต่พระเจ้าทรงมีคำเตือนหนึ่งสำหรับเขา พระองค์จะทรงพิพากษาชนนาเคอริบอีกไม่นานหลังจากนั้น

ออสย 33:2-4 **โอ ข้าแต่พระเยซูฮาวาห์ ขอทรงพระกรุณาแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย ข้าพระองค์ทั้งหลายรอดคอยพระองค์ ขอทรงเป็นแขนของข้าทั้งหลายทุกเช้า เป็นความรอดของข้าพระองค์ทั้งหลายในยามทุกข์ลำบากด้วย แม้เริ่มต้นด้วยการรุกรานที่จะมานั้นของอัสซีเรีย จุดสนใจหลักของคำพยากรณ์นี้ก็ดูเหมือนกระโดดข้ามไปยังวันแห่งพระเยซูฮาวาห์ ไม่มีบันทึกเลยว่ายูดาห์ในสมัยการรุกรานของอัสซีเรียร้องทูลต่อพระเจ้าให้ทรงพระกรุณา ยกเว้นกรณีของเฮเซคิ**

ยาห์ซึ่งดูเหมือนว่าไม่ได้ถูกกล่าวถึงตรงนี้ ตรงกันข้าม จุดสนใจหลักอาจหมายถึงอิสราเอลในตอนท้ายของยุคเจ็ดปีซึ่งหมายถึงพระเจ้าของพวกเขา เมื่ออิสราเอลกลับใจเชื่อในครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี พวกเขาจะแสวงหาการช่วยให้พ้นของพระเจ้า ในวันนั้นพวกเขาอาจร้องทูลต่อพระเจ้าโดยเตือนความจำพระองค์ ในฐานะผู้ที่เพิ่งกลับใจมาหาพระเมสสิยาห์ของพวกเขา ว่าพวกเขาได้รอคอยพระองค์ แสวงหาพระกรของพระองค์เพื่อปกป้องพวกเขาจากความทุกข์ลำบากแห่งวันท้ายๆของยุคเจ็ดปี

3 เมื่อได้ยื่นเสียงกัมปนาท ประชาชนทั้งหลายหนีไป พระองค์ทรงลุกขึ้น บรรดาประชาชาติก็กระจัดกระจายไป บางคนได้พยายามที่จะประยุกต์ใช้ข้อนี้กับทศสวรรค์แห่งความตายนั้นที่ประหารทหารอัสซีเรียไป 185,000 นาย อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ดูเหมือนลดทอนทรศนะนั้นก็คือว่าเห็นได้ชัดว่าไม่มีเสียงกัมปนาทเลยในคืนนั้น อันที่จริงคนในเยรูซาเล็มหลับตลอดทั้งคืนนั้น โดยไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นจนกระทั่งรุ่งเช้าเมื่อพวกเขาตื่นขึ้นมาและพบว่าศัตรูของพวกเขาตายแล้ว นอกจากนี้ มีประชาชาติเดียวเท่านั้นในการรุกรานครั้งนั้นและไม่ใช้คำพหูจน์ดังที่หมายเหตุไว้ใน *บรรดาประชาชาติ* การประยุกต์ใช้คำพยากรณ์นี้น่าจะหมายถึงบรรดาประชาชาติของโลกภายใต้การนำของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ซึ่งถูกกระจัดกระจายไปเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

ในวันนั้น **4** ของที่รีบได้ของเจ้าก็ถูกรวบรวมเหมือนตักแตนวัยคลานเก็บรวบรวม คนก็กระโดดตะครุบอย่างตักแตนวัยบินโดดตะครุบ นี่อาจหมายถึงความมั่งคั่งของเฮเซคิยาห์หลังจากความพ่ายแพ้ตอนนั้นของกองทัพอัสซีเรีย ดู 2 พงศาวดาร 32:23 อย่างไรก็ตาม มันอาจมองลวงหน้าไปยังความเจริญรุ่งเรืองซึ่งจะมีแก่อิสราเอลหลังจากพระคริสต์เสด็จกลับมาได้เช่นกัน ในวันนั้น พระคริสต์จะทรงกุมอำนาจครอบครองประชาชาติทั้งปวงเหมือนกับฝูงตักแตนวิ่งไปมาบนตัวพวกเขา

อสย 33:5-6 พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่เยินยอ เพราะพระองค์ประทับ ณ ที่สูง พระองค์ทรงให้ความยุติธรรมและความชอบธรรมเต็มศิโยน แม้บางคนอาจมองว่านี่เป็นความจริงประการหนึ่งที่ไม่เคยล้าสมัยเพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่เบื้องสูงกระทั่งทุกวันนี้

ส่วนที่เหลือของข้อนี้ชี้ไปยังวันแห่งพระเยซูคริสต์ มันจะไม่ใช่เช่นนั้นจนกว่าพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาที่ศิโยนจะเต็มไปด้วยความยุติธรรมและความชอบธรรม แน่แน่นอนว่ามันมิได้เกิดขึ้นในสมัยของเฮเซคียาห์และมันไม่ได้เกิดขึ้นตอนไหนทั้งนั้นหลังจากนั้นเป็นต้นมา มันยังไม่ถูกทำให้สำเร็จจริง กระนั้นวันนั้นกำลังจะมาเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเป็นที่เกิดทุนทั่วแผ่นดินโลกเมื่อพระองค์ประทับบนภูเขาศิโยน ในวันนั้น เยรูซาเล็มจะเต็มไปด้วยความชอบธรรมและความยุติธรรม

6 **สติปัญญาและความรู้**อันอุดมจะเป็นเสถียรภาพแห่งเวลาของเจ้า และเป็นกำลังแห่งความรอด ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นทรัพย์สินสมบัติของเขา การสำเร็จจริงในที่สุดของความจริงที่ยิ่งใหญ่นี้จะเกิดขึ้นในยุคพันปีอย่างไม่ต้องสงสัย กระนั้นในฐานะหลักการหนึ่ง มันก็เป็นจริงกระทั่งในปัจจุบัน สติปัญญาและความรู้ นำเสถียรภาพมาสู่ชีวิต นอกจากนี้ ทั้งสองสิ่งนี้ยังเสริมพลังกำลังให้แก่ความรอดของเราด้วย เหมือนที่ผู้เขียนหนังสือสุภาษิตปาวร้องว่า “จงเอาปัญญา และเอาความเข้าใจ อย่าทอดทิ้งเธอ...ปัญญาเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ฉะนั้นจงเอาปัญญา แม้เจ้าจะได้อะไรก็ตาม จงเอาความเข้าใจไว้” (สุภาษิต 4:5, 7) ความรู้ ความเข้าใจและสติปัญญาจะนำเสถียรภาพมาสู่วันเวลาของเราและพลังกำลังมาสู่ชีวิตคริสเตียนของเรา นอกจากนี้ ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้ายังเป็นทรัพย์สินสมบัติที่ล้ำค่ามาก ๆ ด้วย มูลค่าของมันไม่อาจประเมินได้เลย

อสย 33:7-9 เนื้อหาส่วนถัดไปนี้อาจมีการประยุกต์ใช้ในทันทีกับการรุกรานของอัสซีเรีย กระนั้นมันก็มีการบอกเป็นนัยถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ด้วย **ดูเถิด ผู้แก้แค้น**ของเราจะร้องทูลอยู่ภายนอก **คณะทูตสันติภาพจะรำไห้อย่างขมขื่น** นี่อาจหมายถึงคณะทูตที่เฮเซคียาห์ส่งไปหาคนอัสซีเรีย ซึ่งพยายามที่จะบรรลุข้อตกลงบางอย่างเพื่อหลีกเลี่ยงสงคราม กระนั้นพวกเขาก็ถูกไล่กลับมาเสีย อย่างไรก็ตาม ไม่มีบันทึกที่เจาะจงเกี่ยวกับเรื่องนี้เลยใน 2 พงศกษัตริย์ หรือ 2 พงศาวดาร แม้กระนั้น เนื้อความที่ตามมาก็ดูเหมือนจะขยายภาพไปยังวันแห่งพระเยโฮวาห์มากกว่า

8 ทางหลวงก็ร้าง คนสัญจรไปมาก็หยุดเดิน เขาหักพันธสัญญาเสีย เขาดูหมิ่นเมืองต่างๆ
เขาไม่นับถือคน นี่อาจหมายถึงเซนาเคอริบขณะที่เขารุกรานยูดาห์ แต่มันอาจหมายถึงปฏิบัติ
ต่อพระคริสต์ได้เช่นกันขณะที่เขาหักพันธสัญญาของเขาที่ทำไว้กับอิสราเอลตอนกลางยุคเจ็ดปี

9 แผ่นดินไว้ทุกข์และอ่อนระทวย เลบานอนอับอายและถูกโค่นลง ซาโรนเหมือนถิ่น
ทुरกันดาร บาชานและการเมลก็สลดผลของเขา นี่อาจหมายถึงการรุกรานของอัสซีเรียจากทิศ
เหนือ แต่คณะผู้แปลของฉบับคิงเจมส์เลือกที่จะแปลคำว่า *เอเรทซ์* เป็น *แผ่นดิน* โลก แทนที่จะ
เป็น *แผ่นดิน* เมื่อเป็นเช่นนั้น ความหมายโดยนัยก็ย่อมเป็นมากกว่าการรุกรานของอัสซีเรียอย่าง
แน่นอน แผ่นดินโลกทั้งสี่มิได้ไว้ทุกข์อย่างแน่นอนในวันนั้น อย่างไรก็ตาม แผ่นดินโลกทั้งสี่
จะคร่ำครวญภายใต้การบีบบังคับของปฏิบัติต่อพระคริสต์ นอกจากนี้ จากมุมมองของยุคพันปี
แผ่นดินโลกทั้งสี่จะคร่ำครวญเพราะสิ่งที่ปฏิบัติต่อพระคริสต์กระทำต่ออิสราเอลในสมัยแห่ง
การครอบครองอันน่ากลัวของเขา

อสย 33:10-12 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "บัดนี้เราจะลุกขึ้น บัดนี้เราจะเป็นที่ยกย่อง
บัดนี้เราจะเป็นที่เชิดชู แม้ว่าบางคนประยุกต์ใช้คำพูดนี้กับพระเจ้าตอนที่พระองค์ทรงลุกขึ้นต่อผู้
คนอัสซีเรีย การประยุกต์ใช้ที่ใหญ่กว่าก็อาจเป็นตอนท้ายของยุคเจ็ดปีเมื่อพระองค์จะทรงเข้า
แทรกแซงเพื่ออิสราเอล ณ อารมาเกด โคน

ในวันนั้น ศัตรูเหล่านั้นของพระเจ้า 11 จะอ้อมท้องแต่กลับ เจ้าจะคลอแต่ต่อ ลมหายใจ
ของเจ้าเป็นไฟที่จะเผาผลาญเจ้า นี่บอกเป็นนัยถึงความรกร้างว่างเปล่าอย่างสิ้นเชิงที่จะมีแก่เหล่า
ศัตรูของพระเจ้าและของอิสราเอลในวันนั้น 12 และชนชาติทั้งหลายก็จะเหมือนถูกเผาเป็นปูน
เหมือนหนามใหญ่ที่ถูกตัดลงที่เผาในไฟ" เหมือนกับที่หินปูนถูกเผาเพื่อทำปูนขาวและเหมือน
กับที่หนามใหญ่ถูกเผาเพื่อเป็นเชื้อเพลิง เหล่าศัตรูของพระเจ้าก็จะถูกเผาผลาญในวันนั้นเช่นกัน
อัครทูตเปาโลกล่าวถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ณ อารมาเกด โคน ในเปลวเพลิงจะลงโทษ
สนองคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า และแก่คนที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเยซู คริสต์องค์
พระผู้เป็นเจ้าของเรา (2 เธสะโลนิกา 1:8) นั่นอาจเป็นการประยุกต์ใช้ในที่สุดของข้อความตรงนี้

อสย 33:13 พระเจ้าจึงทรงปาวร้องว่า **เจ้าผู้อยู่ไกล ฟังซิ** ว่าเราได้อะไร **เจ้าผู้ อยู่ใกล้ จงรับรู้เรื่องกำลังของเรา** เนื่องจากบริบทก่อนหน้าอาจมีเนื้อหาเชิงอวสานกาล ซึ่งเผยให้เห็นเหตุการณ์ต่างๆในวันแห่งพระเยโฮวาห์ ฉากหลังนั้นจึงน่าจะต่อเนื่องตรงนี้ด้วย พระเจ้าทรงปาวร้องบอกแผ่นดินโลกทั้งสิ้นให้ตั้งใจฟังว่าพระองค์ได้ทรงทำลายปฏิกิริยาต่อพระคริสต์และกองทัพของเขาไปแล้วอย่างไร

อสย 33:14 **คนบาปในศิโยนก็กลัว** ความสะทสะถ่านทำให้คนหน้าซื่อใจคด ประหลาดใจ "ใครในพวกเราจะอยู่กับไฟที่เผาผลาญได้ ใครในพวกเราจะอาศัยอยู่กับการไหม้ เป็นนิรันดร์ได้" อาจมีการประยุกต์ใช้กับสมัยของเฮเซคียาห์และการรุกรานของอัสซีเรียที่ใกล้เข้ามา แน่ทีเดียว เฮเซคียาห์คือข้อยกเว้นและไม่ได้ถูกหมายรวมด้วยเพราะความชอบธรรมของเขา อย่างไรก็ตาม บริบทที่ใหญ่กว่าก็ยังเป็นอวสานกาลเหมือนเดิม ซึ่งกล่าวถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ บรรดาคนบาปในวันนั้นอาจหมายถึงพวกยิวที่ไม่เอาพระเจ้าซึ่งทนทุกข์กับยุคเจ็ดปีแต่ไม่กลับมาหาพระเมสสิยาห์ของพวกเขา แน่ทีเดียวพวกเขาจะกลัวและสะทสะถ่านในวันนั้น พวกเขาตริคตรองชะตากรรมชั่วนิรันดร์ของตนเองที่พวกเขาคิดคำนึงถึงไฟนรกที่ลุกไหม้เป็นนิรันดร์

อสย 33:15-16 **ความคิดตรงนี้ดูเหมือนจะกล่าวถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์อย่างชัดเจนคือเขาผู้ดำเนินอย่างชอบธรรมและพูดอย่างซื่อตรง** เขาผู้ดูหมิ่นผลที่ได้จากการบีบบังคับผู้สละมือของเขาจากการถือสินบนไว้ ผู้ดูหูจากการฟังเรื่องเลือดตกยางออก และปิดตาจากการมองความชั่วร้าย นี่หมายถึง ผู้ที่ชอบธรรมในทุกด้าน ผู้ที่ซื่อสัตย์และบริสุทธิ์ และผู้ที่มีอุปนิสัยที่สุจริต

16 เขาจะอาศัยอยู่บนที่สูง ที่กำบังของเขาจะเป็นป้อมหิน จะมีผู้ให้อาหารเขา น้ำของเขาจะมีแน่ นี่ดูเหมือนจะหมายความว่าคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตในความชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้าจะถูกเลื่อนยศให้มีตำแหน่งสูงๆและความเจริญรุ่งเรืองในอาณาจักรที่จะมานั้นของพระเจ้า พระสัญญาข้อนี้ดูเหมือนจะมีเป็นพิเศษสำหรับพวกยิวที่ดำเนินเช่นนั้นต่อพระพักตร์กษัตริย์ของพวกเขาในความทุกข์ลำบากเหล่านั้นของยุคเจ็ดปี น่าสนใจที่คำที่แปลว่า **ป้อม** มันคือ

คำว่า *มัทซาคาห์* หรือ *มาซาค้า* แม้ชื่อนั้นเริ่มมีความหมายพิเศษต่อประเทศอิสราเอลในปัจจุบัน ความหมายตรงตัวของมันก็คือ ‘ป้อมปราการ’ หรือ ‘ที่มั่นเข้มแข็ง’ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า คนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเมสสิยาห์ของคนจะได้รับสถานที่ๆ ถูกคัดสรรเป็นอย่างดีเพื่อที่จะอยู่อาศัยในวันนั้น

ออสย 33:17 ในวันนั้น ตาของเจ้าจะเห็นกษัตริย์ทรงสง่าราศี จะเห็นแผ่นดินที่ยืดออกไกล ในวันนั้นเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จกลับมาแล้วด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง คนเหล่านั้นที่ได้วางใจพระองค์และปรนนิบัติพระองค์จะได้รับอนุญาตให้เห็นกษัตริย์ของพวกเขาในความงามของพระองค์ นอกจากนี้ แผ่นดินที่อยู่ไกลออกไปมากมายอาจหมายถึง สวรรค์ ในยุคพันปีจะมีสวรรค์บนแผ่นดินโลกจริงๆเป็นเวลาหนึ่งพันปี แต่เห็นได้ชัดว่าเราจะได้รับอนุญาตให้ได้เห็นเยรูซาเล็มใหม่กระทั่งในวันนั้น

ออสย 33:18-19 ขณะที่ยุคพันปีค่อยๆเผยออก ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็บอกล่วงหน้าว่า ในอิสราเอล จิตใจของเจ้าจะคิดถึงความสยดสยอง "เขาผู้ที่ทำการนับอยู่ที่ไหน เขาผู้ที่ซังบรรณาการอยู่ที่ไหน เขาผู้ที่นับหอคอยอยู่ที่ไหน" คำที่แปลว่า *คิดถึง (ฮากาห์)* มีความหมายได้ด้วยว่า ‘นึกย้อนถึง’ หากเป็นเช่นนั้นจริง ซึ่งก็น่าจะเป็น ความคิดตรงนี้ก็ถือว่าอิสราเอลในวันนั้น จะระลึกว่าพวกเขาเคยรู้สึกหวาดกลัวในยุคเจ็ดปี ในวันที่มีคิมิดเหล่านั้น พวกเขาสงสัยว่าเหล่าผู้นำของพวกเขาอยู่ที่ไหน (แน่นอนว่านี่อาจหมายถึงวันที่มีคิมิดเหล่านั้นของการรุกรานของอัสซีเรียเช่นกัน)

แต่เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา อิสราเอลในวันนั้น **19** จะไม่เห็นชนชาติที่ชั่วร้ายอีก ชนชาติที่พุดคลุมเครือซึ่งท่านฟังไม่ออก ที่พุดต่างภาษาซึ่งท่านเข้าใจไม่ได้ อิสราเอลจะไม่กลัวกองทัพหนึ่งที่มารุกรานอีกต่อไป พวกเขาจะไม่เผชิญหน้ากับภาษาต่างคำของผู้รุกรานที่คุกคามอีกต่อไป มันเป็นเช่นนั้นจริงๆตอนที่อัสซีเรียรุกราน มันเป็นจริงด้วยตอนที่บาบิโลนรุกราน และมันก็เป็นจริงตลอดนับแต่นั้นเป็นต้นมา อย่างไรก็ตาม เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา อิสราเอลจะไม่เผชิญกับความหวาดกลัวเช่นนั้นอีกเลย

อาจมีการอ้างอิงแบบอ้อมๆถึงเรื่องการพูดภาษาต่างๆ (ภาษาแปลกๆ) ที่คนฟังไม่เข้าใจ ใน 1 โครินธ์ 14:22 เช่นกัน พระเจ้าทรงใช้ภาษาต่างคำของเหล่าผู้รุกรานเป็นคำเตือนถึงการพิพากษาที่จะมา การสำเร็จจริงในที่สุดของเรื่องนี้คือ ของประทานสมัยพระคัมภีร์ใหม่ที่เป็นการพูดภาษาต่างๆซึ่งเตือนอิสราเอลให้ระวังการทำลายของพระเจ้าที่จะเกิดแก่พวกเขา นำเสรำที่พวกเขาเพิกเฉยคำเตือนนั้น

อสย 33:20-21 รายละเอียดต่างๆของสองข้อนี้ดูเหมือนจะชี้ไปยังการสำเร็จจริงในอนาคตอย่างชัดเจน จมมงคีโยน เมืองแห่งเทศกาลของเรา ตาของท่านจะเห็นเยรูซาเล็ม เป็นที่อยู่ที่ตั้งบ เป็นพลับพลาที่ไม่ต้องขนย้าย หลักเหตุผลพลับพลาจะไม่รู้จักถอนขึ้น เชือกผูกก็จะไม่รู้จักขาด คำพยากรณ์นี้กล่าวถึงสันติภาพและความสงบสุขเนื่องนิศย์ของเยรูซาเล็ม นั้นไม่เคยเกิดขึ้นเลยจนทุกวันนี้ แต่วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระสัญญานี้จะถูกทำให้สำเร็จจริงเมื่อพระเยซูประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ที่นั่น เยรูซาเล็มเคยเป็นและจะเป็นนครที่อิสราเอลจะนมัสการ (“เมืองแห่งเทศกาลของเรา”)

เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา เยรูซาเล็มจะเป็นเหมือนเต็นท์หลังหนึ่งซึ่งจะไม่ถูกเอาลงอีกเลย แน่แน่นอนว่านั่นยังไม่ถูกทำให้สำเร็จจริง เยรูซาเล็มเจอกับการทำลายล้างหลายครั้งนับตั้งแต่อิสยาห์เอ่ยคำพยากรณ์นี้

21 แต่นั้นพระเยซูสาวห์จะทรงอยู่กับเราด้วยความโอ้อาตระการ ในที่ที่มีแม่น้ำและลำธารกว้าง ที่จะไม่มีการเรียงใหญ่แล่นไป ที่จะไม่มีการอ้อมอ่าผ่านไป อีกครั้งที่การสำเร็จจริงของพระสัญญาข้อนี้มีลักษณะเป็นอวสานกาลอย่างชัดเจน จนทุกวันนี้เยรูซาเล็มไม่เคยเป็นนครที่มีแม่น้ำและลำธารกว้างเลย มีลำธารเล็กๆอยู่ไม่กี่สาย เช่น ลำธารจิดโรนทางทิศตะวันออกของเยรูซาเล็ม อย่างไรก็ตาม ผู้พยากรณ์คนอื่นๆบอกล่วงหน้าอย่างชัดเจนว่าในเยรูซาเล็มยุคพันปีนั้นจะมีแม่น้ำใหญ่หลายสายไหลออกมาจากนครนั้น ดู เอเสเคียล 47:1-2 ในสองข้อนั้นเอเสเคียลบอกเป็นนัยว่าแม่น้ำที่ไหลมาจากเยรูซาเล็มจะมีขนาดกว้างอย่างน้อยสองไมล์ ในเศคาริยาห์ 14:8

มีคำพยากรณ์ที่คล้ายๆกัน นอกจากนี้ ในวันนั้นจะไม่มีเรือรบที่เป็นศัตรู – เรือกระเซิงใหญ่หรือเรืองาม – แล่นผ่านไปอีกเลย ยุคพันปีจะเป็นช่วงเวลาแห่งสันติภาพอันน่าทึ่ง

อสย 33:22 เหตุผลสำหรับพระพรเช่นนั้นถูกกล่าวชัดเจน เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้พิพากษาของเรา พระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติให้เรา พระเยโฮวาห์ทรงเป็นบรมมหากษัตริย์ของเรา พระองค์จะทรงช่วยเราให้รอด โปรดสังเกตคำพรรณนาสี่ประการเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็น (1) ผู้พิพากษาของเรา, (2) ผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติให้เรา, (3) บรมมหากษัตริย์ของเรา และ (4) พระผู้ช่วยให้รอดของเรา นั่นเป็นความจริงในตอนนี้อย่างแน่นอนว่ามันจะเป็นความจริงในวันนั้นสำหรับอิสราเอล

อสย 33:23-24 ขณะที่บ่อน้ำใกล้ปิดจาก คำเตือนถูกทำให้ไว้สำหรับเหล่าศัตรูของประชากรของพระเจ้า สายโยงของเจ้าห้อยหย่อน มันจะยึดเสาให้แน่นไม่ได้ หรือยึดใบให้กางไม่ได้ แล้วเขาจะแบ่งเหยื่อและของที่ริบได้เป็นอันมากนั้น แม้คนง่อยก็จะเอาเหยื่อได้ ภาพเปรียบเทียบตรงนี้คือ เรือลำหนึ่งที่เผชิญความลำบากในทะเล สายโยงเริ่มหย่อน เสากระโคงหลักกำลังจะหักใบของมันไม่อาจกางได้ นี่อาจหมายถึงการทำลายที่ใกล้เข้ามาของคนอัสซีเรีย คนเหล่านั้นที่เป็นผู้ล่าเหยื่อกำลังจะกลายเป็นเหยื่อเสียเอง พวกเขาจะถูกปล้นโดยคนอิสราเอลหลังจากความพินาศของพวกเขา อย่างไรก็ตาม เพราะว่าบริบทก่อนหน้าและที่ตามมายังคงเป็นอวสานกาลอยู่ อาจมีการบอกเป็นนัยเชิงพยากรณ์ตรงนี้เกี่ยวกับการพิพากษาที่จะเกิดแก่เหล่าศัตรูของอิสราเอลในตอนสิ้นยุคเจ็ดปี

24 ไม่มีชาวเมืองคนใดจะกล่าวว่า "ข้าป่วยอยู่" ประชาชนผู้อาศัยอยู่ที่นั่นจะได้รับความช่วยเหลือจากความชั่วช้าของเขา นี่อาจหมายถึงเยรูซาเล็ม นครสุดท้ายที่ถูกหมายเหตุไว้ในข้อ 20 เมื่อวันแห่งพระเยโฮวาห์มาถึง ความเจ็บป่วยจะไม่มีอีกเลยและบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ที่นั่นจะได้รับการอภิบาลโดยพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขา มันจะเป็นวันที่ยิ่งใหญ่จริงๆ ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญเสด็จมาเถิด พระเยซูเจ้า

ภาพรวมของอิสยาห์ 34: จุดสนใจหลักของบทถัดไปนี้เห็นได้ชัดว่ากล่าวถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์และยุคเจ็ดปีโดยเฉพาะ โดยเน้นที่การสิ้นสุดของมันที่อารมาเกด โคน

อสย 34:1-3 บรรดาประชาชาติเอ๋ย จงเข้ามาใกล้จะได้ฟัง และชนชาติทั้งหลายเอ๋ย ฟังซิ ขอให้แผ่นดินโลกและสรรพสิ่งในนั้นฟัง ทั้งพิภพและบรรดาสิ่งที่มาจากพิภพ แผ่นดินโลกทั้งสิ้นถูกสั่งให้ตั้งใจฟังข่าวที่จะถูกประกาศนี้ **2** เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเกรี้ยวกราดต่อประชาชาติทั้งสิ้น และดุเดือดต่อพลโยธาทั้งสิ้นของเขา พระองค์ทรงสังหารผลาญเขาอย่างเด็ดขาด และมอบเขาไว้แก่การฆ่า ตั้งแต่สมัยอิสยาห์จนถึงตอนนี้ ไม่เคยมีสมัยใดเลยที่ความเกรี้ยวกราดของพระเจ้าถูกทดลองบนประชาชาติทั้งสิ้น การสำเร็จจริงของคำตรัสนี้จึงเป็นไปได้แต่ในอนาคตก่อนหน้านั้น เวลานั้นที่พระเจ้าจะทรงแสดงความเกรี้ยวกราดของพระองค์ลงบนบรรดากองทัพของประชาชาติทั้งสิ้นโดยทำลายพวกเขาเสียอย่างย่อยยับคือ สงครามแห่งอารมาเกด โคนเมื่อสิ้นยุคเจ็ดปี

3 คนที่ถูกฆ่าของเขาจะถูกรื้อเรียงออกไป และกลิ่นเหม็นแห่งศพของเขาจะฟุ้งไป ภูเขาจะละลายไปด้วยโลหิตของเขา เห็นได้ชัดว่านี่เป็นการฉายให้ชมก่อนเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ที่ถูกหมายเหตุไว้ในวิวรณ์ 19:17-18 วิวรณ์ 14:20 ก็กล่าวถึงการสังหารหมู่วันนั้นเช่นกัน อิสยาห์ 11:4 หมายความว่าในวันนั้น พระคริสต์จะทรงสังหารเหล่าคนชั่วด้วยคมแห่งริมฝีพระโอษฐ์ของพระองค์ ดังนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงพรรณนาถึงซากศพเกลื่อนกลาดนับไม่ถ้วนของเหล่าทหารที่ตายและม้าของพวกเขา คนและสัตว์เหล่านี้จะถูกทำลายบนเทือกเขาแห่งอิสราเอล

อสย 34:4-6 **บริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์จะละลายไป และท้องฟ้าก็จะม้วนเหมือนหนังสือม้วน บริวารทั้งสิ้นของมันจะร่วงหล่นเหมือนใบไม้หล่นจากเถาองุ่น อย่างมะเดื่อหล่นจากต้นมะเดื่อ** นี่เป็นภาพของวันท้ายๆ ของยุคเจ็ดปี ดูเหมือนว่ามีสองครั้งในช่วงยุคเจ็ดปีที่เหตุการณ์สะเทือนสะท้านต่างๆ เกิดขึ้นในฟ้าสวรรค์ เห็นได้ชัดว่าเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นตอนกลางยุคเจ็ดปี ดู วิวรณ์ 6:12-14 อีกเหตุการณ์หนึ่งจะเกิดขึ้นตอนสิ้นยุคเจ็ดปี เหตุการณ์ที่ถูกพรรณนาถึงตรงนี้ดูเหมือนจะสอดคล้องกับเหตุการณ์ของมัทธิว 24:29 แม้ว่า 2 เปโตร 3:11

กล่าวถึงฟ้าสวรรค์ที่ละลายไป บริบทในตอนนั้นก็คือ หลังยุคพันปี ตรงนี้ช่วงเวลาคือ ก่อนถึงตอนนั้น ความคิดตรงนี้ก็ถือว่า ฟ้าสวรรค์จะมลายหายไปและถูกม้วนขึ้นเหมือนหนังสือม้วนดวงดาวทั้งหลายแห่งฟ้าสวรรค์ดูเหมือนจะร่วงหล่นซึ่งอาจหมายถึงฝนอุกกาบาตขนาดมหึมา หรือความพินาศย่อยยับของฟ้าสวรรค์ชั้นดวงดาว ไม่ว่าพระเจ้าทรงเลือกที่จะใช้วิธีการใดก็ตาม และอย่างไรก็ตาม จะมีความเปลี่ยนแปลงต่างๆขึ้นหายนะในฟ้าสวรรค์ ตามที่มัทธิว 24:29-30 ได้กล่าวไว้ เหตุการณ์เหล่านี้ประกาศถึงการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ในฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง

5 เพราะว่าดาบของเราจะได้ตีจมอิมในฟ้าสวรรค์ ดูกูเอิต มันจะลงมาเพื่อพิพากษาเอโดม และชนชาติที่เราสถาปนาแล้ว อิดูเมอาคืออีกชื่อหนึ่งของเอโดมและกล่าวถึงแวนแคว้นนั้นที่อยู่ทางทิศตะวันออกและทิศใต้ของอิสราเอล - ประเทศจอร์แดนในปัจจุบัน สงครามอารมาเกต โคนดูเหมือนจะขยายออกไปทั่วแวนแคว้นนั้นที่อยู่รอบๆอิสราเอล ตรงนี้ความหมายโดยนัยก็คือว่า มันจะขยายเข้าไปในเอโดม (จอร์แดน) น่าสนใจที่ว่าอิสยาห์ 63:1-3 อยู่ในบริบทเกี่ยวกับอารมาเกต โคนอย่างชัดเจน ในข้อพระคัมภีร์ตรงนั้น เราพบว่าพระเมสสิยาห์เสด็จกลับมาจากภารกิจสังหารหมู่ในเอโดม 1,600 เฟอร์ลอง (ประมาณสามร้อยกิโลเมตร) ที่ถูกเอ่ยถึงในวิวรณ์ 14:20 ซึ่งเกี่ยวข้องกับสงครามแห่งอารมาเกต โคนเห็นได้ชัดว่ามีปลายสุดด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของม้านในเอโดม

6 พระแสงของพระเยโฮวาห์เต็มไปด้วยโลหิต เกราะเกร็งไปด้วยไขมัน กับเลือดของลูกแกะและแพะ กับไขมันของไตแกะผู้ เพราะพระเยโฮวาห์มีการฆ่าบูชาในเมืองโบสร่าห์ การฆ่าขนาดใหญ่ในแผ่นดินเอโดม เห็นได้ชัดว่าจะมีหลายแนวรบในสงครามแห่งอารมาเกต โคน ดังที่กล่าวถึงไว้ข้างบนแล้ว การสู้รบด้านทิศตะวันออกจะเกิดขึ้นในเอโดมและโดยเฉพาะที่เมืองหนึ่งชื่อว่าโบสร่าห์ อีกครั้งที่ดูอิสยาห์ 63:1-3 อาจเป็นตรงนี้เองที่ ‘บรรดากษัตริย์แห่งทิศตะวันออก’ เฝ้ายหน้ากับพระคริสต์

อสย 34:7-8

ม้ายูนิคอนจะล้มลงพร้อมกับเขาด้วย และวัวหุ่่มจะล้มอยู่กับวัว

ที่จรรจ์ แผ่นดินของเขาจะโซกไปด้วยเลือด และดินจะได้อุดมด้วยไขมัน การกล่าวถึง ม้ายูนิคอน ไม่ชัดเจน คำที่แปลเช่นนั้น (เรห์อาม) อาจหมายถึง aurochs (วัวป่าชนิดหนึ่งในยุโรป) หรือวัวป่าที่เดิวนี่สูญพันธุ์ไปแล้ว หรือพวกมันอาจเป็นดังที่ตำนานพื้นบ้านเล่าไว้ นั่นคือ ม้าชนิดหนึ่งที่มีเขาเดียว ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า แม้แต่พวกสัตว์ป่าของแวนแคว้นนั้นพร้อมกับสัตว์ที่คนเลี้ยงไว้ก็จะพบทุ่งนาที่เป็นอาหารของพวกมันชุ่ม โซกไปด้วยเลือดและตับไตไส้พุง (ไขมัน) จากการเข่นฆ่าแห่งอารมาเกด โคน กองทัพเหล่านั้นของโลกที่มารวมตัวกันจะถูกสังหารตั้งแต่โบสราห์ไปจนถึงเยรูซาเล็มจนถึงเมกิดโด

8 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมีวันเพื่อการแก้แค้น มีปีแห่งการตอบแทนเพื่อการโต้เถียงกันของศิโยน แน่แน่นอนว่าสงครามแห่งอารมาเกด โคนจะเป็นวันแห่งการแก้แค้นและการสนองคืนของพระเจ้าสำหรับการที่ประชาชาติเหล่านั้น ได้เกลียดชังอิสราเอลมาตลอดหลายปี “การโต้เถียงกันของศิโยน” อาจหมายถึงความขัดแย้งระหว่างพวกยิวกับคนอาหรับในช่วงสมัยหลังๆ เห็นได้ชัดว่าในช่วงยุคเจ็ดปีนั้น ประชาชาติต่างๆของโลกภายใต้การนำของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์จะรวมหัวกันต่อสู้อิสราเอล ข้ออ้างของการรุกรานของพวกเขาอาจเป็นเพื่อสะสางข้อพิพาทนั้นให้จบสิ้นลงครั้งเดียวพอ

อสย 34:9-10

และลำธารแห่งเอโดมจะกลายเป็นยางมะตอย และดินของเมืองนี้

จะกลายเป็นกำมะถัน แผ่นดินนี้จะกลายเป็นยางมะตอยที่ลู่กอยู่ เห็นได้ชัดว่าคำพยากรณ์นี้ยังไม่เคยถูกทำให้สำเร็จจริงเลย และเหมือนกับเนื้อหาตอนต้นของบทนี้ มันหมายถึงช่วงวันท้ายๆของยุคเจ็ดปี แผ่นดินที่ว่านี้คือเอโดม (จอร์แดนตอนใต้) ความคิดในทันทีก็คือ การเผาไหม้ของน้ำมันดิบ ภาพเหตุการณ์นั้นเคยถูกฉายให้ชมก่อนแล้วในสงครามอ่าวในปี 1990 เมื่อซัดดัม ฮุสเซนสั่งจุดไฟเผาข่บน้ำมันเหล่านั้นในคูเวต มีทรายน้ำมันดินในจอร์แดนตอนใต้ซึ่งสามารถถูกจุดให้ลุกเป็นไฟได้โดยสงครามแห่งอารมาเกด โคน อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า พื้นที่นั้นจะถูกจุดให้ลุกเป็นไฟ

10 ทั้งกลางคืนและกลางวันจะไม่ดับ ควันของมันจะขึ้นอยู่เสมอเป็นนิตย์ มันจะถูกทิ้งร้างอยู่ทุกชั่วอายุ ไม่มีใครจะผ่านไปเนื่องนิตย์ เห็นได้ชัดว่าพื้นที่ส่วนนี้ของสมรภูมิแห่งอารมาเกตโดนจะได้รับอนุญาตจากพระเจ้าให้เผาไหม้และถูกทิ้งร้างเสมอไปเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจว่าคนเหล่านั้นที่ได้กบฏต่อพระเจ้าถูกจัดการอย่างไร พื้นที่นี้รวมถึงซากปรักหักพังของบาบิโลน เห็นได้ชัดว่าจะถูกทิ้งให้อยู่ในสภาพกร้างของพวกมันหลังยุคเจ็ดปีเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจถึงการพิพากษาของพระเจ้าในช่วงยุคพันปี

อสย 34:11-13 แต่นกกระทิงและอีกาบ้านจะยึดมันเป็นกรรมสิทธิ์ นกที่ติดท่อและกาะจะอาศัยอยู่ที่นั่น พระองค์จะทรงยิงสายแห่งความยุ่งเหยิงเหนือดิน และปล่อยลูกดึงแห่งความว่างเปล่า ชื่อบางชื่อของสัตว์เหล่านั้นที่ถูกหมายเหตุไว้โดยเหล่าผู้แปลของฉบับคิงเจมส์ไม่น่าจะตรงกับบรรดานกน้ำที่มีชื่อเดียวกันในอเมริกาเหนือ *cormorant* อาจเป็นนกกระทิง *bittern* อาจเป็นเม่น ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่า เอโดมจะกลายเป็นที่ลี้ภัยของพวกสัตว์ป่าที่กินซากของสัตว์ตัวอื่น ความคิดเกี่ยวกับพระองค์ (พระเจ้า) ผู้ทรงยิงสายวัดเป็นสำนวนหนึ่งในพระคัมภีร์เดิมที่หมายถึง นักสำรวจที่ดิน ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่า พระเจ้าจะทรงสำรวจความรกร้างว่างเปล่าในเอโดมหลังจากอารมาเกตโดนและไม่พบอะไรเลยนอกจากความยุ่งเหยิงและความรกร้างว่างเปล่า

12 เราจะเรียกพวกขุนนางมายังราชอาณาจักร แต่ไม่มีเลย และบรรดาเจ้านายของมันจะไม่มีค่าเลย เขา ที่ว่านี้น่าจะหมายถึงสัตว์ป่าเหล่านั้นของเอโดมที่ในเชิงอุปไมยร้องเรียกให้ใครสักคนมาปกครองเหนือดินแดนนั้น แต่ไม่มีผู้นำหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนั้นเลย

13 หนามใหญ่จะงอกขึ้นในพระราชวังของมัน คำเยและต้นหนามจะงอกขึ้นในป้อมปราการของมัน และจะเป็นที่อาศัยของมังกร และเป็นลานของนกเค้าแมว ในที่ๆเคยมีหอรบป้อมปราการและคฤหาสน์แบบพระราชวังของพวกชนชั้นปกครองในเอโดม (จอร์แดนหรือประเทศอาหรับต่างๆโดยทั่วไป) ในวันนั้นจะมีแต่วัชพืช กิ่งก่าและพวกนกที่กินซากศพ นกเค้าแมว ในที่นี้น่าจะเป็นนกชนิดหนึ่งที่กินซากสัตว์มากกว่าจะเป็นนกกของอเมริกาเหนือ

อสย 34:14-16

และสัตว์ป่าจะพบกับหมาจิ้งจอก เมฆปีศาจจะร้องหาเพื่อนของ

มัน เออ ฝึจะลงมาที่นั่นและหาที่ตัวพัก นี่หมายถึงพวกสัตว์ป่าแห่งทะเลทรายที่มาร่วมวงกับพวก สัตว์ป่าแห่งดินแดนติดชายฝั่ง เมฆปีศาจ (Satyrs) คือแพะป่าชนิดหนึ่ง ฝึ (screech owl) เชื่อกันว่า เป็นนกกกลางคืนชนิดหนึ่งที่อาศัยอยู่ในสถานที่ๆรกร้างว่างเปล่า

15 นกฮูกจะทำรังและตกลูกที่นั่น และกบไขและรวบรวมลูกอ่อนไว้ในเงาของมัน เออ เขี้ยวปีกดำจะรวมกันที่นั่น ต่างคู่ก็อยู่กับของมัน ความคิดสำคัญของเนื้อหาตอนนี้ทั้งหมดก็คือ ว่า แวนแคว้นนี้ที่มีการสู้รบกันของสงครามแห่งอารมาเกดโคนจะกลายเป็นดินแดนรกร้างว่างเปล่า โดยมีแต่พวกสัตว์ป่าอาศัยอยู่ โดยเฉพาะพวกสัตว์กินซากศพ

16 จงเสาะหาและอ่านจากหนังสือของพระเยโฮวาห์ สัตว์เหล่านี้จะไม่ขาดไปสักอย่าง เดียว ไม่มีตัวใดที่จะไม่มีคู่ เพราะหนังสือนั้นได้บัญชาปากของเราแล้ว และพระวิญญูณของ พระองค์ได้รวบรวมไว้ การสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้อาจมองล่วงหน้าไปยังวิวรณ์ 19:17-19 อิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วในยุคเจ็ดปีอาจถูกสั่งในที่นี่ให้อ่านหนังสือวิวรณ์ของพระคัมภีร์ใหม่เพื่อ เรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น ไม่มีสักข้อเดียวของพระสัญญาเหล่านี้จะลี้มเหลวไป นอกจากนี้ ไม่มีนกกินเหยื่อสักตัวเดียวที่ถูกกล่าวถึงล่วงหน้านี้จะไม่มีอาหารรับประทานในวันนั้น สัตว์ เหล่านี้จะอิมหมีพื้มันแน่นอนหลังสงครามแห่งอารมาเกดโคน พระเจ้าได้ทรงบัญชามันไว้แล้ว ยิ่งกว่านั้น พระวิญญูณของพระองค์ยังทรงรวบรวมบรรดานกแห่งท้องฟ้าให้มายัง “การเลี้ยง ของพระเจ้ายิ่งใหญ่” (วิวรณ์ 19:17-18)

อสย 34:17

พระองค์ทรงจับสลากให้มันแล้ว พระหัตถ์ของพระองค์ได้ปั้น

ส่วนให้ด้วยเชือกมัด มันทั้งหลายจะได้กรรมสิทธิ์เป็นนิത്യ มันจะอาศัยอยู่ในนั้นทุกชั่วอายุ บทนี้ ปิดท้ายด้วยการหมายเหตุว่าพระเจ้าได้ทรงสำรวจแผ่นดินเอโดมแล้วเพื่อนกกินเหยื่อเหล่านั้น มันจะถูกยกให้แก่พวกมันเป็นนิത്യเพื่อที่จะอาศัยอยู่ในนั้นในช่วงยุคพันปี

ภาพรวมของอิสยาห์ 35: ขณะที่บทที่แล้วให้รายละเอียดเกี่ยวกับความรกร้างตลอดไป เป็นนิมิตซึ่งจะถูกทิ้งไว้ในเอโดมหลังยุคเจ็ดปี บทถัดไปนี้นำเสนอพระพรต่างๆอันแสนวิเศษซึ่งจะมีแก่แผ่นดินอิสราเอลในยุคพันปี

อสย 35:1-2 **ถิ่นทุรกันดารและที่แห้งแล้งจะยินดีเพื่อเขาทั้งหลาย ทะเลทรายจะเปรมปรีดีและผลิดอกอย่างต้นดอกกุหลาบ** ขณะที่เอโดมซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกจะอยู่ในสภาพรกร้างว่างเปล่าเหมือนเดิมหลังยุคเจ็ดปี อิสราเอลจะเบ่งบานและงอกงาม บริบทต่อไปนี้จะกล่าวชัดเจนว่าจุดสนใจหลักตรงนี้คืออิสราเอล ทะเลทรายเหล่านั้นจะเปรมปรีดีให้แก่อิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วในวันนั้นและผลิดอกอย่างดอกกุหลาบ ในศตวรรษที่ยี่สิบ พวกยิวที่กลับไปยังแผ่นดินของตนได้ทำเรื่องนี้สำเร็จในระดับเล็กๆ กระนั้นแผ่นดินอิสราเอล ณ เวลานี้ส่วนใหญ่ก็มีลักษณะกันดารและแห้งแล้ง อย่างไรก็ตาม เมื่อถึงยุคพันปีเมื่อพระองค์ผู้ทรงเป็นจอมกษัตริย์จะครองราชย์ในเยรูซาเล็ม แผ่นดินนั้นจะเขียวชอุ่มและเขียวขจี

2 มันจะออกดอกอุดม และเปรมปรีดีด้วยความชื่นบานและการร้องเพลง สง่าราศีของเลบานอนก็จะประทานให้มัน ทั้งความโอ้อำตระการของการเมลและซาโรน ที่เหล่านี้จะเห็นสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ และความโอ้อำตระการของพระเจ้าของพวกเรา ในยุคพันปี แผ่นดินอิสราเอลจะ “ออกดอกอุดม” ปัจจุบัน มีเพียงภาพเล็งถึงเรื่องนั้นที่นั่น พื้นที่ส่วนใหญ่ของแผ่นดินนั้นมีสภาพถึงแห้งแล้งและพื้นที่ส่วนทิศใต้ของประเทศอิสราเอลในปัจจุบันก็เป็นทะเลทราย วลีแรกอ่านแบบตรงตัวได้ว่า ‘มันจะออกดอกบนออกดอก’ หรืออาจเป็น ‘มันจะออกดอกและออกดอก’ เลบานอนที่อยู่ทางทิศเหนือเป็นเขตแดนที่เขียวชอุ่มมากกว่าพร้อมป่าในประวัติศาสตร์ของมัน ภูเขาการเมลและที่ราบซาโรนเป็นพื้นที่ที่คดขย่งของอิสราเอลและได้รับน้ำฝนชายฝั่ง จึงเป็นพื้นที่ขอบนอกที่เขียวชอุ่มของอิสราเอลปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ในยุคพันปี แผ่นดินนั้นทั้งหมดจะเขียวชอุ่มเช่นนั้น แผ่นดินนั้นทั้งสิ้นจะเห็นสง่าราศีของพระเจ้าในวันนั้น! พระพรของพระองค์ที่มีแก่แผ่นดินนั้นจะปรากฏชัดเจน

อสย 35:3-4

จงหนุนกำลังของมือที่อ่อน และกระทำหัวเข่าที่อ่อนให้มั่นคง

ความหมายตรงนี้ก็คือ จงมีกำลังใจขึ้น ผู้เขียนหนังสือฮีบรูยกข้อความจากข้อนี้ในฮีบรู 12:12 พร้อมกับความคิดเดียวกันเรื่องการกระตุ้นและการหนุนใจคนเหล่านั้นที่หมดกำลังใจ หัวเข่าที่อ่อนมีความหมายตรงตัวว่า ขาสั่นหรือเข่าอ่อน มันเป็นภาพเปรียบเทียบของการหมดกำลังใจ

4 จงกล่าวกับคนที่มึนงงว่า "จงแข็งแรงเถอะ อย่างกลัว ดูเถิด พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะเสด็จมาด้วยการแก้แค้น พระองค์จะเสด็จมาและช่วยท่านให้รอด ด้วยการตอบแทนของพระเจ้า" ข้อความนี้อาจมีไปถึงพวกยิวที่ถูกไล่แล้วในช่วงวันท้ายๆของยุคเจ็ดปี พวกเขาได้เห็นกับตาถึงการทำลายล้างเหล่านั้นของยุคเจ็ดปีที่เกิดแก่แผ่นดินของตนและชนชาติของตน แต่กระนั้นบัดนี้ ผู้พยากรณ์ท่านนี้หนุนใจพวกเขาให้มีกำลังใจเข้มแข็งและไม่ต้องกลัว เพราะเหตุใดนะหรือ เพราะว่าพระเจ้าของพวกเขาในพระภาคของพระเมสสิยาห์ของพวกเขา กำลังจะเสด็จมาถึงแล้วเพื่อการแก้แค้นและการตอบแทนต่อบรรดาศัตรูของพวกเขา พระองค์จะทรงช่วยพวกเขาให้พ้น เห็นได้ชัดว่าความคิดต่อต้านคนยิวจะพุ่งขึ้นถึงขีดสุดต่อชาวยิวในช่วงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี กระนั้นพระเมสสิยาห์ กษัตริย์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาก็กำลังจะเสด็จมาถึงแล้วเพื่อช่วยพวกเขาให้พ้น โดยสมบูรณ์

อสย 35:5-7

เมื่อพระเยซูคริสต์พระเมสสิยาห์เสด็จกลับมา แล้วนัยน์ตาของคน

ตาบอดจะเปิดออก แล้วหูของคนหูหนวกจะเบิก แน่แน่นอนว่านี่ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้วเพียงเล็กน้อยในช่วงการรับใช้บน โลกนี้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดู มัทธิว 9:27, 12:22, 20:30 และ ยอห์น 9:1, 30 อย่างไรก็ตาม ความหมายโดยนัยที่ชัดเจนก็คือว่า นัยน์ตาของคนตาบอดทุกคนจะถูกเปิดออกและคนหูหนวกทุกคนจะได้ยินในวันนั้น มันจะเป็นวันที่ยิ่งใหญ่จริงๆ

นอกจากนี้ 6 แล้วคนง่อยจะกระโดดได้อย่างกว้าง และลิ้นของคนใบ้จะร้องเพลง อีกครั้งที่มีการสำเร็จจริงแบบจำกัดของคำพยากรณ์นี้ในการรับใช้รอบแรกของพระเยซู ดู มัทธิว 15:30, 31; 21:14 และ ยอห์น 5:7-9 อย่างไรก็ตาม ในวันนั้นจะไม่มีคนพิการอีกต่อไป คนง่อยทุกคนจะกระโดดและคนเหล่านั้นที่พูดไม่ได้จะร้องเพลงคุณก

ไม่เพียงเท่านั้น เพราะน้ำจะพุ่งขึ้นมาในถิ่นทุรกันดาร และลำธารจะพุ่งขึ้นในทะเลทราย จะไม่เพียงมีสภาพอันสมบูรณ์แบบในวันนั้นเท่านั้น แต่ถิ่นทุรกันดารและทะเลทรายเหล่านั้นของอิสราเอลจะมีน้ำรดและเขียวจีด้วย นี่บอกเป็นนัยว่าสภาพต่างๆที่เหมือนเอเดนจะมีอยู่ทั่วไปในแผ่นดินอิสราเอลในวันนั้น นี่เป็นภาพที่ตรงข้ามกันอย่างสิ้นเชิงกับสภาพกิ่งแห้งแล้งแบบทะเลทรายซึ่งมีอยู่ทั่วไปในแผ่นดินนั้นทุกวันนี้

7 ดินที่แตกกระแหงจะกลายเป็นสระน้ำ และดินที่กระหายจะกลายเป็นน้ำพุ ในที่อาศัยของมังกรที่ที่แต่ละตัวอาศัยนอนอยู่จะมีหญ้าพร้อมทั้งต้นอ้อและต้นกกงอกขึ้น อิสราเอลตอนใต้ในปัจจุบันมีดินที่แตกกระแหงและแทบเป็นทะเลทราย ในวันนั้นมันจะเป็นเหมือนโอเอซิส ขณะที่ในปัจจุบันและตลอดสมัยประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ มีการขาดแคลนน้ำอยู่เรื่อยๆ ในวันนั้นน้ำพุที่มีน้ำเย็นน้ำจะมีอยู่เต็มไปหมด นอกจากนี้ ที่อาศัยของพวกเขาสัตว์เลื้อยคลานแห่งทะเลทราย (พวกกิ้งก่าและงู) จะถูกเปลี่ยนเป็นทุ่งหญ้าและแผ่นดินชุ่มน้ำ

อสย 35:8-10 และจะมีทางหลวงที่นั่น และจะมีทางหนึ่ง และเขาจะเรียกทางนั้นว่า ทางแห่งความบริสุทธิ์ คนไม่สะอาดจะไม่ผ่านไปทางนั้น แต่จะเป็นทางเพื่อพวกเขา แล้วพวกที่เดินทางแม้คนโง่ก็จะไม่หลงในนั้น ในตอนต้นของยุคพันปี ทางหลวงหลายสายจะถูกก่อสร้างขึ้นซึ่งนำไปสู่อิสราเอล พวกมันจะถูกเรียกว่า “ทางแห่งความบริสุทธิ์” ทางหลวงเหล่านี้เห็นได้ชัดว่าจะมีไว้สำหรับการกลับมาของพวกยิวยังแผ่นดินของพวกเขา พวกมันจะเป็นทางด่วนเพื่อที่จะนำพวกยิวที่ถูกไล่แล้วทั้งหมดที่ถูกกวาดต้อนเป็นเชลยกลับมา วลีสุดท้ายอาจแปลได้ว่า ‘เหล่านักเดินทางที่เดินบนทางนั้น แม้เคยเป็นคนโง่มาก่อน (ตอนที่พวกเขาปฏิเสธพระคริสต์) จะไม่พลัดหลงไป’ ความหมายก็คือว่า พวกยิวที่ถูกไล่แล้วจากทั่วโลกจะกลับมายังแผ่นดินของพวกเขาในวันนั้น แม้ว่าครั้งหนึ่งพวกเขาเคยปฏิเสธพระเมสสิยาห์ของตนอย่างโง่เขลา บัดนี้โดยความเชื่อในพระองค์แล้ว พวกเขาก็กลับมายังแผ่นดินของตน พวกคนต่างชาติจะไม่ได้รับอนุญาตให้เดินบนถนนสายนี้เลย มันมีไว้สำหรับพวกยิวที่ถูกไล่แล้วเท่านั้น

9 จะไม่มีสิงโตที่นั่น หรือจะไม่มีสัตว์ร้ายมาบนทางนั้น จะหาคนที่นั่นไม่พบ แต่ผู้ที่ไถ่ไว้แล้วจะเดินบนนั้น ความหมายก็คือว่า ในการกลับมายังแผ่นดินของพวกเขา พวกยิวจะเดินทางอย่างปลอดภัยหายห่วง แม้ว่าเคยมีการกลับมาของพวกยิวแบบไม่ครบถ้วนยังแผ่นดินของพวกเขาตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ยี่สิบ มันก็เป็นตัวแทนของยิวส่วนน้อยที่อาศัยอยู่ในดินแดนที่พวกเขาถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย นอกจากนี้ การกลับมาครั้งนั้นก็ไม่ได้มาพร้อมความเชื่อด้วย อย่างไรก็ตาม ในช่วงยุคเจ็ดปี อิสราเอลทั้งหมดจะกลับใจเชื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของตนและเมื่อพระองค์เสด็จกลับมา พระองค์ก็จะทรงทำให้พวกเขาทั้งหมดสามารถกลับมาอย่างปลอดภัยได้

10 ผู้ที่รับการไถ่แล้วของพระเยซูพระเจ้าจะกลับ และจะมายังศิโยนด้วยร้องเพลง มีความชื่นบานเป็นนิรันดร์บนศิรณะของเขาทั้งหลาย เขาจะได้รับความชื่นบานและความยินดี ความโศกเศร้าและการถอนหายใจจะปลาทไปเสีย คำที่แปลว่า ไถ่ ransomed (พอร์คอร์) มักถูกแปลเป็น 'ที่ถูกไถ่' (redeemed) อิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วในวันนั้นจะมายังเยรูซาเล็มและพระวิหารยุคพันปีพร้อมกับร้องเพลงและ "ความชื่นบานเป็นนิรันดร์บนศิรณะของเขาทั้งหลาย" วลีหลังนี้อาจหมายถึงการเชิดหน้าชูตาและสีหน้าที่ร่าเริง ความโศกเศร้าและการถอนหายใจจะไม่รอกอยพวกยิวอีกต่อไป ในวันนั้น พวกเขาจะร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด กษัตริย์และพระเจ้าไถ่ของพวกเขา

ในการประยุกต์ใช้แบบกว้างกว่า ความจริงเดียวกันเหล่านี้ก็ใช้ได้กับคนต่างชาติเหล่านั้นทั้งในตอนนั้นและตอนนั้นที่โดยความเชื่อได้หันมาหาพระเจ้าไถ่แห่งอิสราเอลแล้ว เรายังจะไปยังเยรูซาเล็มพร้อมกับความชื่นชมยินดีและร้องเพลงสรรเสริญถวายแด่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

ภาพรวมของอิสยาห์ 36: บทถัดไปนี้พรรณนาถึงการรุกรานยูดาห์โดยเซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย มีบันทึกเกี่ยวกับหนึ่งในยอดแม่ทัพของเขา นั่นคือชายคนหนึ่งที่นามว่ารับซาเคห์

ซึ่งถูกส่งไปยังเยรูซาเล็มเพื่อข่มขู่และพยายามที่จะข่มขวัญเฮเซคิยาห์ให้ยอมจำนนเสีย ตั้งแต่ข้อ 2 จนถึงท้ายบทนี้ เนื้อความก็แทบเป็นอันเดียวกันกับเนื้อความของ 2 พงศกัศัตร์ 18:17-37

อสย 36:1 ต่อมาในปีที่สิบสี่แห่งรัชกาลกษัตริย์เฮเซคิยาห์ เซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกขึ้นมาต่อสู้บรรดานครที่มีป้อมของยูดาห์และยึดได้ ในหลายบทก่อนหน้านั้นของอิสยาห์ที่นำมาถึงจุดนี้ ภัยคุกคามแห่งการรุกราน โดยอัสซีเรียก็ถูกกล่าวถึงซ้ำๆ ในหลายบทก่อนหน้านี้ อิสยาห์กล่าวชัดเจนว่าพระเจ้าจะทรงใช้คนอัสซีเรียมาต่อสู้ยูดาห์ โดยทรงอนุญาตให้พวกเขาตีสอนประชาชนที่มักกบฏ กลับสัจย์และบาปหนาของพระองค์ การรุกรานนั้นถูกบันทึกไว้ตรงนี้ โดยไม่ใช่คำพยากรณ์แต่เป็นประวัติศาสตร์

กษัตริย์องค์นั้นในยูดาห์คือ เฮเซคิยาห์และเวลาขณะนั้นคือ ปีที่สิบสี่แห่งรัชกาลของเขา เชื่อกันว่าเป็นประมาณปี 710 ก่อน ค.ศ. กษัตริย์ผู้ก้าวร้าวแห่งอัสซีเรียคือ เซนนาเคอริบ เขา รุกรานจากทิศเหนือและเริ่มยึดหลายเมืองที่อยู่รอบนอกของยูดาห์ รวมถึงบรรดานครที่มีป้อม (ปราการเข้มแข็ง) ส่วนเดียวของยูดาห์ที่เขายังไม่ได้ยึดคือ เยรูซาเล็ม

อสย 36:2-22 และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้รับสั่งให้รับซาเคห์ ไปจากเมืองลาคิช ถึงกรุงเยรูซาเล็ม เข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคิยาห์ พร้อมกับกองทัพใหญ่ และท่านมายืนอยู่ทางรางระบายน้ำสระบนที่ถนนลานซักฟอก 3 เอลียาคิมบุตรชายฮิลคิยาห์ก็ออกมาหาท่าน เอลียาคิมเป็นผู้บัญชาการราชสำนัก พร้อมกับเซบนาห์ราชเลขา และโยอาห์บุตรชายอาสาฟเจ้ากรมสารบรรณ 4 และรับซาเคห์พูดกับเขาว่า “จงทูลเฮเซคิยาห์ว่า ‘พระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ตรัสตั้งนี้ว่า ท่านวางใจในอะไร 5 ท่านคิดว่า (แต่เป็นเพียงแต่ถ้อยคำไร้สาระ) ‘เรามียุทธศาสตร์และแสนยานุภาพ’ หรือ เดียวนี้ท่านวางใจในใคร ท่านจึงได้กบฏต่อเรา 6 ดูเถิด ท่านวางใจในไม้เท้าอ้อที่เดาะ คืออียิปต์ ซึ่งจะตำมือของคนใดๆที่ใช้ไม้เท้านั้นยัน ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์เป็นเช่นนั้นต่อทุกคนที่วางใจในเขา 7 แต่ถ้าท่านจะบอกเราว่า ‘เราวางใจในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา’ ก็ปูชนียสถานสูงและแท่นบูชาของพระองค์นั้นมิใช่หรือที่เฮเซคิยาห์หรือทั้งเสียแล้ว พลาทกล่าวแก่ยูดาห์และเยรูซาเล็มว่า ‘ท่านทั้งหลายจงนมัสการที่หน้าแท่นบูชานี้’ 8 ฉะนั้น

บัดนี้ มาเถิด มาทำสัญญากันกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรียนายของข้า เราจะให้ม้าสองพันตัวแก่เจ้า ถ้าฝ่ายเจ้าหาคนที่ขี่ม้าเหล่านั้นได้ 9 แล้วอย่างนั้นเจ้าจะขับไล่นายกองแต่เพียงคนเดียวในหมู่ข้าราชการผู้น้อยที่สุดของนายของเราอย่างไรก็ได้ แต่เจ้ายังวางใจพึ่งอียิปต์เพื่อรถรบและเพื่อพลม้า 10 ยิ่งกว่านั้นอีกที่เรามาต่อผู้แผ่นดินนี้เพื่อทำลายเสีย ก็ขึ้นมาโดยปราศจากพระเยโฮวาห์หรือพระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าว่า “จงขึ้นไปต่อผู้แผ่นดินนี้และทำลายเสีย”” 11 แล้วเอลียาхим เชนนาห์และโยอาห์ เรียนรับซาเคห์ว่า “ขอทีเถอะ ขอพูดกับผู้ใช้รับใช้ของท่านเป็นภาษาอารัมเถิด เพราะเราเข้าใจภาษานั้น ขออย่าพูดกับเราเป็นภาษาฮีบรูให้ประชาชนผู้อยู่บนกำแพงนั้นได้ยินเลย” 12 แต่รับซาเคห์ว่า “นายของข้าใช้ให้เรามาพูดถ้อยคำเหล่านี้แก่นายของเจ้าและแก่เจ้า และไม่ให้พูดกับคนที่นั่งอยู่บนกำแพง ผู้ที่จะต้องกินจีและกินเยี้ยวของเขาพร้อมกับเจ้าอย่างนั้นหรือ” 13 แล้วรับซาเคห์ได้ยินร้องตะโกนเสียงดังเป็นภาษาฮีบรูว่า “จงฟังพระวณะของพระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย 14 กษัตริย์ตรัสดังนี้ว่า ‘อย่าให้เฮเซคียาห์หลงเจ้า เพราะเขาไม่สามารถที่จะช่วยเจ้าให้พ้น 15 อย่าให้เฮเซคียาห์กระทำให้เจ้าวางใจในพระเยโฮวาห์โดยกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราให้พ้นแน่ จะไม่ทรงมอบเมืองนี้ไว้ในมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย”’ 16 อย่าฟังเฮเซคียาห์ เพราะกษัตริย์แห่งอัสซีเรียตรัสดังนี้ว่า ‘จงทำสัญญาไมตรีกับเราด้วยของกำนัลและออกมหาเรา แล้วทุกคนจะได้กินจากเถาองุ่นของตน และทุกคนจะกินจากต้นมะเดื่อของตน และทุกคนจะดื่มน้ำจากที่ขังน้ำของตน 17 จนเราจะมานำเจ้าไปยังแผ่นดินที่เหมือนแผ่นดินของเจ้าเอง เป็นแผ่นดินที่มีข้าวและน้ำองุ่น แผ่นดินที่มีขนมปังและสวนองุ่น 18 จงระวังเกลือกว่าเฮเซคียาห์จะนำเจ้าผิดไปโดยกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราทั้งหลายให้พ้น” มีพระแห่งบรรดาประชาชาติองค์ใดเคยช่วยแผ่นดินของตนให้พ้นจากพระหัตถ์แห่งกษัตริย์ของอัสซีเรียได้หรือ 19 พระของเมืองฮามัทและเมืองอารบัตอยู่ที่ไหน พระของเมืองเศฟารวาอิมอยู่ที่ไหน เขาได้ช่วยสะมาเรียให้พ้นจากมือของเราหรือ 20 พระองค์ใดในบรรดาพระทั้งหลายของประเทศเหล่านั้นได้ช่วยประเทศของตนให้พ้นจากมือของเรา แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเยรูซาเล็มให้พ้นจากมือของเราหรือ”’ 21 แต่เขาทั้งหลายนิ่งไม่ตอบเขาสักคำเดียว เพราะพระบัญชาของกษัตริย์มีว่า “อย่าตอบเขาเลย” 22 แล้วเอลียาхимบุตรชายฮิลคียาห์ ผู้บัญชาการราชสำนัก และเซ

บนาห์ราชเลขา และโยอาห์บุตรชายอาสาฟ เจ้ากรมสารบรรณ ได้เข้าเฝ้าเฮเซคียาห์ด้วยเสื้อผ้าฉีกขาด และกราบทูลถ้อยคำของรับซาเคห์

ตั้งแต่ข้อ 2 จนถึงท้ายบทนี้ (ข้อ 22) เนื้อความก็แทบเหมือนกันกับเนื้อความของ 2 พงศกัมภีร์ 18:17-37 ดังนั้น คุณหมายเหตุและความเห็นต่างๆ สำหรับเนื้อหาส่วนนั้นของพระคัมภีร์

ภาพรวมของอิสยาห์ 37: บทถัดไปนี้ของอิสยาห์บันทึกเกี่ยวกับความหวาดกลัวของเฮเซคียาห์เพราะคำขู่ของรับซาเคห์ ทูตของเซนนาเคอริบกษัตริย์อัสซีเรีย เฮเซคียาห์จึงส่งพวกผู้สื่อสารไปหาอิสยาห์เพื่อวิงวอนอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อประชาชนชาตินั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงแจ้งผู้สื่อสารเหล่านั้นที่ถูกส่งมาหาเขาว่าพระเจ้าจะทรงช่วยพวกเขาให้พ้น ขณะเดียวกัน รับซาเคห์ก็กลับไปหาเซนนาเคอริบ แต่ส่งจดหมายฉบับหนึ่งที่มีคำพูดเยาะเย้ยและข่มขู่กลับมาหาเฮเซคียาห์ ดังนั้นเฮเซคียาห์จึงเอาจดหมายฉบับนั้นไปกางออกต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าในพระวิหารและเอ่ยหนึ่งในคำอธิษฐานที่ยิ่งใหญ่อันร้อนรนและเกิดผลมากเท่าที่มีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ พระเจ้าทรงตอบผ่านทางอิสยาห์โดยกล่าวว่าพระองค์จะทรงทำลายคนอัสซีเรียและช่วยยูดาห์ให้พ้น บทนี้ปิดท้ายด้วยบันทึกอันยิ่งใหญ่เกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงช่วยเยรูซาเล็มให้พ้นผ่านทางทูตสวรรค์มรรมาผู้ซึ่งสังหารทหารอัสซีเรีย 185,000 คนในคืนเดียว

อสย 37:1-38 ต่อมาเมื่อกษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงได้ยิน พระองค์ก็ทรงฉีกฉลองพระองค์เสีย และทรงเอาผ้ากระสอบคลุมพระองค์ และเสด็จเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 2 และพระองค์ทรงใช้เอลียาхим ผู้บัญชาการราชสำนัก และเซบนาห์ราชเลขา และพวกปุโรหิตใหญ่คลุมตัวด้วยผ้ากระสอบ ไปหาอิสยาห์ผู้พยากรณ์ บุตรชายของอามอส 3 เขาทั้งหลายเรียนท่านว่า “เฮเซคียาห์ตรัสดังนี้ว่า ‘วันนี้เป็นวันทุกข์ใจ วันถูกลดเตียนและหมิ่นประมาท เด็กก็ถึงกำหนดคลอด แต่ไม่มีกำลังเบ่งให้คลอด 4 ชะรอยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านคงจะสดับถ้อยคำของรับซาเคห์ ผู้ซึ่งกษัตริย์แห่งอัสซีเรียนายของเขาได้ส่งมาให้เย้ยพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ และจะทรงขนาบถ้อยคำซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงสดับ เพราะฉะนั้นขอท่านถวายคำ

อธิษฐานเพื่อส่วนคนที่เหลืออยู่นี้” 5 ดังนั้นข้าราชการของกษัตริย์เฮเซคียาห์มาถึงอิสยาห์ 6 อิสยาห์ก็บอกเขาทั้งหลายว่า “จงทูลนายของท่านเถิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ‘อย่ากลัวเพราะถ้อยคำที่เจ้าได้ยินนั้น ซึ่งข้าราชการของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กล่าวหยาบเข้าต่อเรา 7 ดูเถิด เราจะบรรจุนิติใจอย่างหนึ่งในเขา เพื่อเขาจะได้ยินข่าวลือ และกลับไปยังแผ่นดินของเขา และเราจะให้เขาล้มลงด้วยดาบในแผ่นดินของเขาเอง” 8 รับซาเคห์ได้กลับไป และได้พบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียผู้รบเมืองลิบนาห์ เพราะเขาได้ยินว่ากษัตริย์ออกจากลาคีซแล้ว 9 พระองค์ทรงได้ยินเกี่ยวกับที่ระคายที่กษัตริย์แห่งเอธิโอเปียว่า “เขาได้ออกมาสู้รบกับพระองค์แล้ว” และเมื่อพระองค์ทรงสดับแล้วจึงส่งผู้สื่อสารไปเฝ้าเฮเซคียาห์ทูลว่า 10 “เจ้าจงพูดกับเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ดังนี้ว่า ‘อย่าให้พระเจ้าของท่านซึ่งท่านวางใจนั้นลวงท่านว่า “เยรูซาเล็มจะมีได้ถูกมอบไว้ในมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย” 11 ดูเถิด ท่านได้ยินแล้วว่า บรรดากษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กระทำอะไรกับแผ่นดินทั้งสิ้นบ้าง ทำลายเสียหมดอย่างสิ้นเชิง ส่วนท่านเองจะรับการช่วยให้พ้นหรือ 12 บรรดาพระของบรรดาประชาชาติได้ช่วยเขาให้รอดพ้นหรือ คือประชาชาติซึ่งบรรพบุรุษของเราได้ทำลาย คือโกชาน ฮาราน เรเซฟ และประชาชนของเอเดนซึ่งอยู่ในเทลอัสตาร์ 13 กษัตริย์ของอามัท กษัตริย์ของอารบัด กษัตริย์ของเมืองเสฟารวามิม เฮนาและอิฟวาทูอยู่ที่ไหน” 14 เฮเซคียาห์ทรงรับจดหมายจากมือผู้สื่อสาร และทรงอ่าน และเฮเซคียาห์ได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรงคลั่งจดหมายนั้นออกต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 15 และเฮเซคียาห์ทรงอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า 16 “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงประทับระหว่างพวกเครือบ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งบรรดาราชาอาณาจักรของแผ่นดินโลก พระองค์ต่อองค์เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก 17 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเจียพระกรรมดัด โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเบิกพระเนตรทอดพระเนตร และขอทรงสดับบรรดาถ้อยคำของเซนาเคอริบ ซึ่งเขาได้ใช้มาเย้ยพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ 18 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เป็นความจริงที่บรรดากษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กระทำให้ประเทศทั้งสิ้นและแผ่นดินของเขานั้นร้างเปล่า 19 และได้เหวี่ยงพระของประชาชาตินั้นเข้าไฟ เพราะเขามิใช่พระ เป็นแต่ผลงานของมือมนุษย์ เป็นไม้และหิน เพราะฉะนั้นเขาจึงถูกทำลายเสีย 20 ฉะนั้นบัดนี้ โอ ข้าแต่

พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นมือของเขา เพื่อราชอาณาจักรทั้งสี่แห่งแผ่นดินโลกจะทราบว่ พระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์แต่พระองค์เดียว” 21 แล้วอิสยาห์บุตรชายของอามอสได้ชี้ให้ไปเฝ้าเฮเซคียาห์ทูลว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เพราะเจ้าได้อธิษฐานต่อเราเกี่ยวกับชนนาเคอริบกันษัตริย์แห่งอัสซีเรีย 22 ต่อไปนี้เป็นพระวาทะซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับท่านนั้นว่า ‘ธิดาพรหมจารีแห่งศิโยนดูหมิ่นเจ้า และหัวเราะเยาะเย้ยเจ้า ธิดาแห่งเยรูซาเล็มสั่นศีรษะใส่เจ้า 23 เจ้าเย้ยและกล่าวหยาบซ้ำต่อผู้ใด เจ้าขึ้นเสียงของเจ้าต่อผู้ใด และเบี่ยงตาของเจ้าอย่างเย้ยหยันต่อผู้ใด ต่อองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลนะซี 24 เจ้าได้เย้ยองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยผู้รับใช้ของเจ้า และเจ้าได้ว่า “ด้วยรถรบเป็นอันมากของข้า ข้าได้ขึ้นที่สูงของภูเขา ถึงที่ไกลสุดของเลบานอน ข้าจะโค่นต้นสนสีดาร์ที่สูงที่สุดของม้านลง ทั้งต้นสนสามใบที่ดีที่สุดของมัน ข้าจะเข้าไปยังที่ยอดลิบที่สุดในชายแดนของมัน ที่ป่าไม้แห่งการเมล 25 ข้าขุดบ่อและดื่มน้ำ ข้าได้อาเฝ้าทำของข้ากวาดธารน้ำทั้งสี่ของสถานที่ที่ถูกล้อมโจมตีให้แห้งไป” 26 เจ้าไม่ได้ยินหรือว่ เราได้จัดไว้นานแล้ว เราได้กะแผนงานไว้แต่ดึกดำบรรพ์ ซึ่ง ณ บัดนี้เราให้เป็นไปแล้ว คือเจ้าจะทำเมืองที่มีป้อมให้พังลงให้เป็นกองสิ่งปรักหักพัง 27 ส่วนชาวเมืองนั้นมีอำนาจน้อย เขาสะดุ้งกลัวและอับอาย เขาเหมือนหญ้าที่ทุ่งนา และเหมือนหญ้าอ่อน เหมือนหญ้าที่บนยอดหลังคาเรือน เหมือนข้าวเกรียมไปก่อนที่มันจะงอกงามอย่างนั้น 28 แต่เราได้รู้จัดการที่เจ้านั่งลงกับการออกไปและเข้ามาของเจ้า และการเกรี้ยวกราดของเจ้าต่อเรา 29 เพราะเจ้าได้เกรี้ยวกราดต่อเรา และความจองหองของเจ้าได้มาเข้าหูของเรา ฉะนั้น เราจะเอาขอของเราเกี่ยวจมูกเจ้า และบังเหียนของเราใส่ริมฝีปากเจ้า และเราจะหันเจ้ากลับไปตามทางซึ่งเจ้ามานั้น 30 และนี่จะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้า คือปีนี้เจ้าจะกินสิ่งซึ่งออกขึ้นเอง และในปีที่สองสิ่งซึ่งผลิตจากเดิม แล้วในปีที่สาม จงหวาน และเกี่ยว และปลูกสวนองุ่นและกินผลของมัน 31 ส่วนที่รอดและเหลือแห่งวงศ์วานของยูดาห์จะหยังรากลงไป และเกิดผลขึ้นบน 32 เพราะว่าส่วนคนที่เหลือจะออกไปจากเยรูซาเล็ม และส่วนที่รอดมาจะออกมาจากภูเขาศิโยน ความกระตือรือร้นของพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะกระทำการนี้’ 33 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงตรัสเกี่ยวกับกันษัตริย์แห่งอัสซีเรียดังนี้ว่า ‘ท่านจะไม่เข้าในนครนี้หรือยิงลูกธนูไปที่นั่น หรือถือโล่

เข้ามาข้างหน้านคร หรือสร้างเชิงเทินสูงมัน 34 ท่านมาทางใด ท่านจะต้องกลับไปทางนั้น ท่านจะไม่เข้ามาในนครนี้ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ 35 เพราะเราจะป้องกันนครนี้ไว้เพื่อให้รอด เพื่อเห็นแก่เราเอง และเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา” 36 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์จึงได้ออกไป และได้ประหารคนในค่ายแห่งคนอัสซีเรียเสียหนึ่งแสนแปดหมื่นห้าพันคน และเมื่อคนลุกขึ้นในเวลาเช้ามืด ดูเถิด พวกเหล่านั้นเป็นศพทั้งนั้น 37 แล้วเซนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ได้ออกไปและกลับบ้าน และอยู่ในนิระเวห์ 38 ต่อมาขณะเมื่อท่านนมัสการในนิเวศของพระนิสโรกพระของท่าน อัครัมเมเลคและซารเซออร์ โอรสของท่าน ก็ประหารท่านเสียด้วยดาบ และหนีไปยังแผ่นดินอาร์มีเนีย และเอซารฮัดโดนโอรสของท่านขึ้นครอบครองแทนท่าน

อิสยาห์ 37 แทบมีเนื้อหาเหมือนกันกับ 2 พงศกษัตริย์ 19 ตัวเลขระบุชื่อพระคัมภีร์ก็เปลี่ยนไปเพียงเล็กน้อยที่ข้อ 15 ที่ในบทนี้ข้อ 15 คือข้อหนึ่งที่แยกออกต่างหาก ใน 2 พงศกษัตริย์ 19 ข้อ 15 และ 16 ของบันทึกของอิสยาห์ถูกเชื่อมเข้าด้วยกันเป็นข้อ 15 เพราะว่าอิสยาห์ 37 มีเนื้อหาแทบเหมือนกันกับ 2 พงศกษัตริย์ 19 ดูหมายเหตุและความเห็นต่างๆสำหรับเนื้อหาส่วนนี้ของพระคัมภีร์

ภาพรวมของอิสยาห์ 38: บทถัดไปนี้ของอิสยาห์เป็นประวัติศาสตร์เหมือนเดิมและไม่ใช่ว่าคำพยากรณ์ มีบันทึกเกี่ยวกับความเจ็บป่วยและการรักษาให้หายอันน่าอัศจรรย์ของเฮเซคียาห์ ส่วนสุดท้ายของบทนี้นำเสนอคำอธิษฐานแบบเพลงสดุดีเพิ่มเติมโดยเฮเซคียาห์เกี่ยวกับวิกฤตินี้ในชีวิตของเขา บทนี้มีเนื้อหาสอดคล้องกับครั้งแรกของ 2 พงศกษัตริย์ 20

อิสยาห์ 38:1 ในวันเหล่านั้นเฮเซคียาห์ทรงประชวรใกล้จะสิ้นพระชนม์ และอิสยาห์ผู้พยากรณ์บุตรชายของอามอสเข้ามาเฝ้าพระองค์ และทูลพระองค์ว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า จงจัดการการบ้านการเมืองของเจ้าให้เรียบร้อย เจ้าจะต้องตาย เจ้าจะไม่ฟื้น" อีกครั้งที่เนื้อความตรงนี้มีลักษณะเป็นประวัติศาสตร์และไม่ใช่ว่าคำพยากรณ์ ทั้งบันทึกใน 2 พงศกษัตริย์ 20 และตรงนี้ไม่ได้บอกว่าความเจ็บป่วยนี้ของเฮเซคียาห์คืออะไร แต่เห็นได้ชัดว่ามันเป็นระยะ

สุดท้าย ข้อ 21 กล่าวถึงผีและมันอาจเป็นเนื้ออกขนาดใหญ่โตที่เป็นอันตรายถึงชีวิต นอกเหนือจากนั้น ผู้พยากรณ์อิสยาห์ยังปรากฏตัวและแทนที่จะปลอบใจกษัตริย์ผู้ดำเนินตามทางของพระเจ้าผู้นี้ เขากลับประกาศว่าพระเจ้าได้ตรัสแล้วว่าเฮเซคิยาห์จะตาย! ดังนั้น จงจัดการกิจธุระต่างๆของท่านให้เรียบร้อย

อสย 38:2-3 แล้วเฮเซคิยาห์ทรงหันพระพักตร์เข้าข้างฝา และอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ กำแพง (ฝา) ที่ว่านี้อาจเป็นกำแพงห้องนอนของเขาหรือผู้เชี่ยวชาญเรื่องยิวเสนอแนะว่า มันอาจเป็นกำแพงพระวิหารที่อยู่ใกล้เคียง ไม่ว่ากรณีใด เฮเซคิยาห์ก็ระบายความในใจของตนในคำอธิษฐานต่อพระเจ้าดังนี้

3 ว่า "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ขอวิงวอนต่อพระองค์ ขอทรงระลึกว่า ข้าพระองค์ดำเนินอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ด้วยความจริงและด้วยใจที่เพียบพร้อม และได้กระทำสิ่งที่ประเสริฐในสายพระเนตรของพระองค์มาอย่างไร" และเฮเซคิยาห์ทรงกันแสงอย่างปวดร้าว อีกครั้งที่มีบันทึกเกี่ยวกับคำอธิษฐานด้วยใจร้อนรนอย่างเอาจริงเอาจังของผู้ชอบธรรมคนหนึ่ง โปรดสังเกตว่าเฮเซคิยาห์เตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงอุปนิสัยอันชอบธรรมของเขาก่อนเป็นอันดับแรก เขาอยู่ในฐานะที่จะอธิษฐานต่อพระเจ้าได้และเขาก็เตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงเรื่องนั้น อันที่จริงนั่นคือการแสดงออกถึงความเชื่อ

เขาเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าเขาได้ (1) ดำเนินต่อพระพักตร์พระองค์ในความจริง (2) เขาได้ดำเนินต่อพระพักตร์พระเจ้าด้วยใจที่เพียบพร้อม คำที่แปลว่า **เพียบพร้อม** (*ซอว์ เลม* หรือ *ซา เลม*) มีความหมายว่า 'ทั้งหมด' หรือ 'ครบถ้วน' ความหมายตรงนี้ก็คือ การอุทิศตัว เขาได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของตน ชีวิตของเขามีจุดประสงค์เดียวเท่านั้น – เพื่อปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า เฮเซคิยาห์จึงเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงเรื่องนั้นในคำอธิษฐานของตนสุดท้าย (3) เขาเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าเขาได้ทำสิ่งที่ดีในสายพระเนตรของพระเจ้าอย่างเป็นกิจวัตรและเป็นประจำ นี่หมายถึงสิ่งที่ดีทางศีลธรรม คำเหมือนที่สะท้อนถึงความคิดตรงนี้อาจเป็น 'ถูกต้อง' เขาเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าเขาได้กระทำสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์พระองค์

ที่บอกเป็นนัยก็คือ คำทูลขอการรักษาให้หายและการช่วยให้ฟื้น เห็นได้ชัดว่าคำอธิษฐานนี้มีลักษณะเอาจริงเอาจังและร้อนรน ดู ยากอบ 5:16 นอกจากนี้ เฮเซคียาห์ก็เป็นคนที่ขงธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า (ดู 2 พงสาวดาร 29:2) เขาจึงอยู่ในฐานะที่จะอธิษฐานต่อพระเจ้าได้ นี่บอกเป็นนัยถึงความเชื่อของเขาขณะที่เขาร้องทูลต่อพระเจ้าและเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงคำพยานชีวิตของเขา การร้องไห้ของเขาเปิดเผยเพิ่มเติมถึงความร้อนรนสุดๆของคำอธิษฐานของเขา พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานแบบนี้!

อสย 38:4-6 **แล้วพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงอิสยาห์ว่า** พระเจ้าทรงได้ความสนใจของกษัตริย์ผู้นี้ผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ คราวนี้พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเขาผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ บันทึกลงใน 2 พงศกษัตริย์ 20 บ่งบอกว่าพระเจ้าตรัสแก่อิสยาห์ก่อนที่เขาออกไปจากลานของกษัตริย์ เขาจึงหันกลับไปและนำคำตอบของพระเจ้าที่มีต่อคำอธิษฐานของเฮเซคียาห์มาให้แก่เฮเซคียาห์

5 "จงไปบอกเฮเซคียาห์ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษของเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราได้ยื่นคำอธิษฐานของเจ้าแล้ว เราได้เห็นน้ำตาของเจ้าแล้ว ดูเถิด เราจะเพิ่มชีวิตให้เจ้าอีกสิบห้าปี ให้เราตั้งเกตุรายละเอียดว่าพระเจ้าทรงตอบกลับอย่างไร พระองค์ทรงประกาศพระองค์เองว่าเป็น (1) พระเยโฮวาห์ (องค์พระผู้เป็นเจ้า) และ (2) พระเจ้าของดาวิด ผู้เป็นบรรพบุรุษของเฮเซคียาห์ นี่บอกเป็นนัยว่าพระเจ้าทรงระลึกถึงพันธสัญญานั้นที่พระองค์ได้ทรงกระทำไว้กับดาวิด บรรพบุรุษของเฮเซคียาห์เกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ครองบัลลังก์ต่อจากเขา พระเจ้าทรงประกาศอีกว่าพระองค์ทรงได้ยื่นคำอธิษฐานของเฮเซคียาห์แล้ว ช่างเป็นการให้ความมั่นใจอันเปี่ยมสุข พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของคนชอบธรรม ดู สุภาษิต 15:8, 29 และ 1 เปโตร 3:12 นอกจากนี้ พระเจ้าทรงสังเกตเห็นน้ำตาของเฮเซคียาห์ด้วย ดวงตาที่อาบไปด้วยน้ำตาในการอธิษฐานย่อมสะท้อนให้เห็นการอธิษฐานที่ร้อนรน พระเจ้าทรงพระทัยอ่อนเพราะสิ่งนี้ ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงสัญญาว่าจะเพิ่มสิบห้าปีเข้ากับชีวิตของเฮเซคียาห์ แทนที่จะจ้องความตายแบบซึ่งๆหน้า บัดนี้กษัตริย์ผู้นี้มีพระสัญญาของพระเจ้าสำหรับอีกสิบห้าปี

ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงสัญญาว่า 6 เราจะช่วยเจ้าและเมืองนี้ให้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และจะป้องกันเมืองนี้ไว้ เพราะบทนี้ตามหลังสองบทก่อนหน้า คนเลยมักสันนิษฐานว่า เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นต่อจากความตายของทหารอัสซีเรีย 185,000 นายนั้น อย่างไรก็ตาม ข้อ 1 หมายความว่าความเจ็บป่วยและคำอธิษฐานของเฮเซคิยาห์เกิดขึ้น “ในวันเหล่านั้น” เนื้อความตรงนี้ดูเหมือนจะบ่งบอกว่าวิกฤตินี้มาในตอนกลางของการรุกรานของอัสซีเรียและก่อนพระเจ้าทรงทำลายกองทัพอัสซีเรียนั้น ดังนั้น เฮเซคิยาห์จึงได้รับข่าวดีแบบสองชั้น พระเจ้าจะไม่เพียงรักษาเขาหายและประทานชีวิตให้เขาอีกสิบห้าปีเท่านั้น แต่พระองค์จะทรงช่วยเยรูซาเล็มให้พ้นจากการคุกคามของกองทัพอัสซีเรียด้วย มันคงเป็นวันแห่งความชื่นชมยินดีเป็นล้นพ้นสำหรับเฮเซคิยาห์ซึ่งนำไปสู่อีกความคิดหนึ่ง อีกทรรศนะหนึ่งอาจเป็นไปได้ว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นไม่นานหลังจากการทำลายทหารอัสซีเรีย 185,000 นายนั้นและพระเจ้าทรงยืนยันต่อเฮเซคิยาห์อีกครั้งว่าคนเหล่านั้นจะไม่กลับมาอีกเลย

ทำไมพระเจ้าทรงอนุญาตให้เรื่องทั้งหมดนี้เกิดขึ้นตั้งแต่แรก? อาจเป็นไปได้ว่าพระองค์ทรงมีบรรดาบทเรียนแห่งความเชื่อที่จะสอนกษัตริย์ที่ถูกบัพพินาหารมรณะของพระองค์ เราไม่เคยวางใจพระเจ้ามากไปกว่าในห้วงลึกแห่งวิกฤติ ทุกสิ่งต่างร่วมมือกันเพื่อให้เกิดผลดีแก่คนเหล่านั้นที่อยู่ในน้ำพระทัยของพระองค์ พระเจ้าทรงใช้ภัยคุกคามนั้นของอัสซีเรียและวิกฤติด้านสุขภาพของเฮเซคิยาห์เพื่อเผยสง่าราศีและฤทธิ์เดชของพระองค์ให้คนทั้งปวงได้เห็น

อสย 38:7-8 นี่จะเป็นหมายสำคัญสำหรับพระองค์จากพระเยโฮวาห์ ที่พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำสิ่งนี้ตามที่พระองค์ได้ทรงตรัสไว้ บันทึกรื่องราวใน 2 พงศกษัตริย์ 20 เปิดเผยว่าเฮเซคิยาห์ขอหมายสำคัญอย่างหนึ่งจากพระเจ้าในเรื่องนี้ ดูหมายเหตุตรงนั้นได้ ตรงนี้ผู้พยากรณ์ท่านนี้เพียงแต่บันทึกคำประกาศเรื่องหมายสำคัญนั้นที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ มันจะรับรองว่าพระสัญญาของพระเจ้าจะเป็นจริง

8 ดูเถิด เราจะกระทำให้เงาที่ดวงอาทิตย์ทอดมาบนนาฬิกาแดดของอาหัสย้อนกลับมาสิบชั้น" ดวงอาทิตย์ก็ไต่ย้อนกลับบนนาฬิกาแดดสิบชั้น ตามชั้นที่ได้ตกไป เห็นได้ชัดว่า อาหัสได้

สร้างนาฬิกาแดดอันหนึ่งขึ้นมา คำที่แปลว่า **ขั้น** และ **นาฬิกา** (*มาห์ อัลลออว์*) เป็นคำเดียวกัน มันมีความหมายตรงตัวที่สุดว่า ‘ขั้น’ เช่นในขั้นบันได นี่ทำให้บางคนเสนอนว่านาฬิกาแดดที่เวลานี้อาจเป็นบันไดที่ทอดยาวขึ้นกำแพงหนึ่งซึ่งบอกชั่วโมงของวัน นั่นอาจเป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม เครื่องมือเช่นนั้นจะใช้ได้ผลในตอนเช้าหรือตอนบ่ายเท่านั้น

อาจเป็นไปได้ว่าคำว่า ‘นาฬิกาแดด’ นี้เป็นคำแปลที่ดีที่สุดแล้ว อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญกว่าก็คือ การอัศจรรย์นั้นที่ดวงอาทิตย์ย้อนกลับสืบขึ้น พระเจ้าทรงเคลื่อนเงาของดวงอาทิตย์ไปในทิศทางตรงกันข้ามวันนั้น สืบขึ้นของเครื่องบอกเวลานั้นคือเท่าไรกันแน่ก็ไม่ชัดเจน สิ่งที่ชัดเจนก็คือว่า พระเจ้าทรงกระทำการอัศจรรย์ใหญ่ต่อหน้าเฮเซคิยาห์เพื่อยืนยันพระสัญญาต่างๆของพระองค์ที่ให้ไว้กับเขา

อสย 38:9 บทนี้เปลี่ยนอย่างฉับพลัน ณ จุดนี้ บทประพันธ์ของเฮเซคิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ หลังจากที่พระองค์ได้ทรงประชวรและทรงฟื้นจากการประชวรของพระองค์นั้น มีว่า ขณะที่เนื้อหาก่อนหน้านี้เป็นคำพยากรณ์หรือประวัติศาสตร์โดยอิสยาห์ คราวนี้เนื้อหาตั้งแต่ตรงนี้จนจบบทนี้ ซึ่งเป็นบทประพันธ์หนึ่งโดยเฮเซคิยาห์ถูกใส่เข้ามาในหนังสืออิสยาห์ ถูกหมายเหตุไว้ว่า “บทประพันธ์ของเฮเซคิยาห์” สิ่งที่ถูกบันทึกไว้นี้เป็นคำอธิษฐานหรือคำสารภาพหนึ่งของกษัตริย์ผู้นี้ มันไม่ต่างจากเพลงสดุดีหลายบทของดาวิด วาระที่เขียนถูกระบุไว้ชัดเจนว่า เป็นเวลาหลังจากที่พระเจ้าทรงรักษาเขาให้หายแล้ว

อสย 38:10-14 ‘เพลงสดุดี’ บทนี้ของเฮเซคิยาห์เริ่มต้นด้วยคำคร่ำครวญขณะที่เขาพิจารณาลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นระยะสุดท้ายของมะเร็งของเขา ข้าพเจ้าว่า เมื่อชีวิตของข้าพเจ้ามาถึงกลางคน ข้าพเจ้าจะไปยังประตูแดนคนตาย ข้าพเจ้าต้องถูกตัดขาดจากปีที่เหลืออยู่ของข้าพเจ้า กษัตริย์ผู้นี้ทุกข์ใจเพราะสิ่งที่เขาคิดว่าเป็นความตายที่มาถึงได้ทุกเมื่อ เขาจ้องมองลงไป ในหลุมศพของตัวเอง

11 ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าจะไม่เห็นพระเยโฮวาห์ คือพระเยโฮวาห์ ในแผ่นดินของคนเป็น ข้าพเจ้าจะมองไม่เห็นมนุษย์อีก ที่ในหมู่ชาวแผ่นดินโลก ความหมายตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าเขาไม่

สามารถไปยังพระวิหารเพื่อนมัสการต่อพระพักตร์พระเจ้าได้อีกต่อไปแล้ว เขาจะไม่ได้ก้มกราบลงต่อหน้าสง่าราศีเซคินาห์ซึ่งถูกซ่อนอยู่หลังม่านนั้นอีกต่อไปแล้ว ยิ่งกว่านั้น เขากำลังจะถูกตัดขาดจากมิตรสหายและคนเหล่านั้นผู้เป็นที่รัก เขารู้ว่าเขากำลังจะไปจากแผ่นดินของคนเป็นแล้ว

12 อายุของข้าพเจ้าก็ถูกพรากและถูกถอนออกไปจากข้าพเจ้า อย่างกับเต็นท์ของผู้เลี้ยงแกะ ข้าพเจ้าได้ตัดชีวิตของข้าพเจ้าเหมือนอย่างคนทอผ้า พระองค์จะทรงตัดข้าพเจ้าด้วยโรคตรอมใจ พระองค์จะทรงนำข้าพเจ้ามาถึงอวสานทั้งวันและคืน ความคิดตรงนี้ก็คือว่า ชั่วอายุของเขายาวแล้วแล้ว ชีวิตของเขาซึ่งเหมือนเต็นท์ของผู้เลี้ยงแกะคนหนึ่งที่อยู่ในทุ่งหญ้ากำลังจะถูกพับเก็บแล้ว เหมือนคนทอผ้าคนหนึ่งตัดผ้ายาวขนาดหนึ่งจากหูกทอผ้าของตน ชีวิตของเขาก็กำลังจะถูกตัดออกเช่นกัน เท่าที่เขาทราบ เขาจะตายด้วยความตายที่อ้อมอ้อม นั่นคือ ค่อยๆ เคลื่อนตัวเข้าหาความตาย การบอกใบ้หลายประการ ในบริบทนี้ก็สื่อถึง คนๆหนึ่งที่ตายอย่างช้าๆ และเจ็บปวดครวครวด้วยโรคมะเร็ง

13 ข้าพเจ้าได้คิดจนรุ่งเช้าว่า พระองค์จะทรงหักกระดูกทั้งสิ้นของข้าพเจ้าเหมือนอย่างสิงโต พระองค์จะทรงนำข้าพเจ้ามาถึงอวสานทั้งวันและคืน ขณะที่เขานอนอยู่บนเตียงในหลายชั่วโมงอันยาวนานไม่รู้จบแห่งราตรีกาล เฮเซคียาห์ก็ตั้งตาคอยว่าพอถึงตอนเช้า ความตายจะเขมือบเขาดุจสิงโตตัวหนึ่ง เขาไม่คิดว่าตัวเองจะอยู่ฟื้นรุ่งเช้า

14 ข้าพเจ้าร้องอย่างนกลางแอ่นหรือนกกรอด ข้าพเจ้าพิลาปอย่างนกลา ตาของข้าพเจ้าเหนื่อยอ่อนด้วยมองขึ้นข้างบน โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ถูกบีบบังคับ ขอพระองค์ทรงเป็นผู้ประกันของข้าพระองค์ จุจเสียงร้องจอกแจกของพวกนกก่อนรุ่งสาง เขาอธิษฐาน เหมือนกับนกลาอย่างพิลาปรำให้ เฮเซคียาห์ก็มองไปยังสวรรค์และร้องออกมาว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ถูกบีบบังคับ ขอพระองค์ทรงเป็นผู้ประกันของข้าพระองค์” ปัสสาวะแห่งโรคภัยและความตายข้องตาเขาไม่กะพริบ ที่พึงเดียวของเขาก็คือ การร้องทูลต่อพระเจ้าให้ทรงเป็นผู้

ประกันเพื่อเขา และแน่ทีเดียวพระกนิรันดร์รับรองท่านอยู่ (พระราชบัญญัติ 33:27) ช่างเป็นคำ
อธิษฐานอันเปี่ยมสุขสำหรับวิสุทธิชนผู้หนึ่งที่ถูกภัยหามรณะ

อสย 38:15-20 น้ำเสียงของคำอธิษฐานอัน โศกเศร้าของเขาคราวนี้เปลี่ยนจากการ
คร่ำครวญเป็นการไคร่ครวญถึงการที่พระเจ้าทรงช่วยเขาให้ฟื้น แต่ข้าพเจ้าจะพูดอะไรได้ เพราะ
พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าแล้ว และพระองค์เองได้ทรงกระทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็จะดำเนินไปด้วย
ความสงบเสงี่ยมตลอดชีวิตของข้าพเจ้า เพราะความขมขื่นแห่งจิตใจของข้าพเจ้า เห็นได้ชัดว่า
พอถึงตอนนี้อิสยาห์ได้ประกาศพระสัญญาของพระเจ้าแล้วว่า จะรักษาเขาให้หาย การรักษาเขา
ให้หายไม่ได้เกิดขึ้นในทันทีเพราะว่าอิสยาห์ได้บอกเขาว่าอีกสามวันเขาถึงจะได้ขึ้นไปยังพระ
วิหาร (2 พงศกษัตริย์ 20:5) เห็นได้ชัดว่าเขากำลังนึกย้อนถึงความคิดของเขาในวันเหล่านั้น เฮเซ
คิยาห์จะกล่าวอะไรได้? พระเจ้าได้ตรัสแล้วและจะทรงกระทำตามนั้น เขาจึงนึกย้อนว่าก่อนหน้า
นั้นไม่นานเขายังคิดว่าตัวเองจะตายแล้วในวันถัดไปและบัดนี้เขาได้รับพระสัญญาว่าจะมีชีวิตอยู่
ต่อไปอีกสิบห้าปี เขาจึงจะดำเนินชีวิตต่อไปด้วยความสงบเสงี่ยม โดยหวนรำลึกถึงความขมขื่นที่
เขาเคยประสบ

**16 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า มนุษย์ดำรงชีพอยู่ได้ด้วยสิ่งเหล่านี้ และชีวิตแห่งวิญญูณ
ของข้าพระองค์ก็อยู่ในบรรดาสิ่งเหล่านี้ พระองค์จะทรงให้ข้าพระองค์หายดีและทรงทำให้ข้า
พระองค์มีชีวิต มันเป็นเพราะพระสัญญาและพระวามะของพระเจ้าที่ทำให้เขาได้ต่ออายุชีวิต ยิ่ง
กว่านั้น มนุษย์ทั้งปวงก็มีชีวิตอยู่ได้เพราะความกรุณาของพระเจ้าเท่านั้น ดังนั้น เขาจึงครุ่นคิด
เกี่ยวกับการที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะทำให้เขาหายป่วยและมีชีวิตอยู่ต่อไป**

**17 ดูเถิด เพราะเห็นแก่สันติภาพ ข้าพระองค์จึงมีความขมขื่นมากยิ่งขึ้น แต่พระองค์ทรงรัก
ชีวิตของข้าพระองค์จึงได้ทรงช่วยให้พ้นจากหลุมแห่งความพินาศ เพราะพระองค์ทรงเหวี่ยง
บาปทั้งสิ้นของข้าพระองค์ไว้เบื้องพระปฤษฎางค์ของพระองค์ แม้บัดนี้เขามีสันติสุขแล้ว เขาก็
เคยอยู่ในความขมขื่นอันมากยิ่งขึ้น มันเป็นเพราะความรักของพระเจ้าที่ทำให้ชีวิตของเขาถูกช่วยให้
พ้นจากความตายแล้ว (คำว่า “หลุมแห่งความพินาศ” ย่อมเป็นภาพเปรียบถึงความตายและหลุม**

ศพ) ด้วยการบอกไปแบบกวีถึงพระคุณของพระเจ้าซึ่งลบมลทินบาป เฮเซคียาห์เปรียบความเมตตาของพระเจ้าว่าเป็นเหมือนกับการเหวี่ยงบาปทั้งหลายของเขาไว้เบื้องหลังของพระองค์ ความหมายก็คือว่า พระเจ้าไม่ทรงจดจำความบาปของเราอีกต่อไปทันทีที่ความบาปนั้นถูกขจัดไปแล้ว สำหรับวิสุทธิชนสมัยพระคัมภีร์เดิม ความบาปถูกปกคลุมไว้ สำหรับวิสุทธิชนสมัยพระคัมภีร์ใหม่ ความบาปถูกขจัดออกเสียแล้ว ในทะเลแห่งความหลงลืมของพระเจ้า นั่นก็คือพอแล้วสำหรับผม จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด ความบาปทั้งหลายของเราหมดสิ้นไปแล้ว!

18 เพราะแดนคนตายสรรเสริญพระองค์ไม่ได้ ความมรณายกย่องพระองค์ไม่ได้ บรรดาคนที่ลงไปยังปากแดนคนตายนั้น จะหวังในความจริงของพระองค์ไม่ได้ จากมุมมองแบบมนุษย์ล้วนๆ คนตายย่อมไม่สามารถสรรเสริญพระเจ้าได้ พวกเขาไม่มีความหวังในพระวาระของพระเจ้าแน่นอนว่าสำหรับวิสุทธิชนสมัยพระคัมภีร์ใหม่ การไม่อยู่ในร่างกายนี้คือ การได้อยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า และแน่นอนว่าในสวรรค์ เราจะสรรเสริญพระองค์แม้ในตอนนั้น ดังนั้น เฮเซคียาห์จึงกล่าวถึงห้องที่จัดงานศพและสุสาน ศพคนตายย่อมสรรเสริญพระเจ้าไม่ได้

อย่างไรก็ตาม **19** คนเป็น คนเป็น เขาจะสรรเสริญพระองค์ อย่างที่ข้าพระองค์กระทำในวันนี้ บิดาจะได้สำแดงความจริงของพระองค์แก่ลูกของเขา เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงไว้ชีวิตเขาแล้ว เขาจึงตั้งใจว่าจะสรรเสริญพระผู้ไถ่ของเขา คนเป็นทุกคนย่อมมีโอกาสและหน้าที่นั้น นอกจากนี้ คนที่เป็นพ่อทุกคนควรสอนลูกๆของตนในความจริงอันยิ่งใหญ่ข้อนี้

20 พระเยโฮวาห์ได้ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าทั้งหลายจะร้องเพลงและเล่นเครื่องสายของข้าพเจ้า ตลอดวันเวลาแห่งชีวิตของข้าพเจ้าทั้งหลายที่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เพราะว่าพระเจ้าทรงเตรียมพร้อมแล้วที่จะช่วยเฮเซคียาห์ให้พ้น เขาจึงตั้งใจว่าจะร้องเพลงสรรเสริญถวายแด่พระเจ้าตลอดชั่วชีวิตที่เหลือของเขาที่พระวิหารของพระเจ้า (น่าสนใจที่ว่าบทเพลงสรรเสริญต่างๆของเขาจะต้องมีเครื่องดนตรีต่างๆบรรเลงประกอบ)

ออสย 38:21-22 สองข้อสุดท้ายของบทนี้บันทึกรายละเอียดอื่นๆเกี่ยวกับวิกฤติของเฮเซคียาห์ ฝ่ายอิสยาห์ได้กล่าวว่า "ให้เขาเอาขนมมะเดื่อมาแผ่นหนึ่ง และเปะไว้ที่พระยอดเพื่อ

พระองค์จะฟื้น" อิสยาห์ได้สั่งให้ทำยาพอกด้วยมะเดื่อและฉาบเนื้ออกนั้นของเฮเซคียาห์ นั้นในตัวเองไม่ได้ส่งผลเป็นการรักษาให้หาย แต่เป็นการสำแดงที่ปรากฏแก่ตาของการกระทำกิจของพระเจ้า

สิ่งที่หมายเหตุไว้ใน 2 พงศกษัตริย์ 20:8 22 เฮเซคียาห์ได้ตรัสด้วยว่า "อะไรจะเป็นหมายสำคัญว่า ข้าพเจ้าจะได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์" ดูความเห็นต่างๆ ในข้อนี้

ภาพรวมของอิสยาห์ 39: มีบันทึกเกี่ยวกับความ โง่เขลาของเฮเซคียาห์ในการเปิดเผยคลังทรัพย์แห่งพระราชวังและอาณาจักรของเขาแก่คณะทูตของบาบิโลน อิสยาห์ตำหนิเขาทันที เพราะเรื่องนี้และบอกล่วงหน้าว่าวันนั้นกำลังจะมาเมื่อคนบาบิโลนจะปล้นความมั่งคั่งไปจากอาณาจักรนั้นและพาลูกหลานของเขาไปเป็นเชลย บทนี้แทบมีเนื้อหาเหมือนกัน 2 พงศกษัตริย์ 20:12-19

อสย 39:1-8 คราวนั้น เมโรดาคบาลาดัน โอรสของบาลาดัน กษัตริย์แห่งบาบิโลน ทรงส่งราชสารและเครื่องบรรณาการมายังเฮเซคียาห์ เพราะพระองค์ทรงได้ยินว่าเฮเซคียาห์ทรงประชวรและทรงหายประชวรแล้ว 2 และเฮเซคียาห์ทรงเปรมปรีดีเพราะเขาเหล่านั้น และทรงพาเขาชมคลังทรัพย์ของพระองค์ ชมเงิน ทองคำ และเครื่องเทศและน้ำมันประเสริฐ และคลังพระแสงทั้งสิ้นของพระองค์ ทุกอย่างซึ่งมีในท้องพระคลัง ไม่มีสิ่งใดที่ในพระราชวัง หรือในราชอาณาจักรทั้งสิ้นของพระองค์ซึ่งเฮเซคียาห์มิได้ทรงสำแดงแก่เขา 3 แล้วอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็เข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์และทูลพระองค์ว่า "คนเหล่านี้ทูลอะไรบ้าง และเขามาแต่ไหนเข้าเฝ้าพระองค์" เฮเซคียาห์ตรัสว่า "เขาได้มาหาเราจากเมืองไกล จากบาบิโลน" 4 ท่านทูลว่า "เขาเห็นอะไรในพระราชวังของพระองค์บ้าง" และเฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า "เขาเห็นทุกอย่างในวังของเรา ไม่มีสิ่งใดในพระคลังของเราซึ่งเรามีได้สำแดงแก่เขา" 5 แล้วอิสยาห์ทูลเฮเซคียาห์ว่า "ขอทรงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์จอมโยธา 6 ดูกิจิต วันเวลากำลังย่างเข้ามา เมื่อสรรพสิ่งทั้งสิ้นในวังของเจ้า และสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้สะสมจนถึงทุกวันนี้จะต้องถูกเอาไปยังบา

บิโลน จะไม่มีสิ่งใดเหลือเลย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ 7 และลูกบางคนซึ่งถือกำเนิดจากเจ้า ผู้ซึ่งเกิดมาแก่เจ้าจะถูกนำเอาไป และเขาจะเป็นขันทีในวังของกษัตริย์แห่งบาบิโลน” 8 แล้วเฮเซคียาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า “พระวณะของพระเยโฮวาห์ซึ่งท่านกล่าวนั้นก็คืออยู่” เพราะพระองค์ดำริว่า “จะมีความอยู่เย็นเป็นสุขและความจริงในวันเวลาของเรา”

เพราะว่าบทนี้แทบมีเนื้อหาเหมือนกับ 2 พงศกษัตริย์ 20:12-19 ดูหมายเหตุและความเห็นในข้อพระคัมภีร์ตอนนั้น

เนื้อหาส่วนแรกของหนังสืออิสยาห์จบลงเพียงเท่านี้

ภาพรวมของอิสยาห์ 40: พร้อมกับบทที่สี่สิบนี้ หนังสืออิสยาห์คราวนี้เปลี่ยนจุดสนใจหลักของมัน ไปยังช่วงเวลาที่เลยพ้นการติสอนของพระเจ้า โดยคนอัสซีเรียและคนบาบิโลน เนื้อหาส่วนสุดท้ายของหนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการรับใช้ของอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้ว การเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ และการเปิดเผยเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับยุคพันปี

อิสยาห์ 40 เริ่มต้นด้วยน้ำเสียงใหม่ – การปลอบประโลมหรือการให้กำลังใจสำหรับอิสราเอล การรับใช้ของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาถูกกล่าวถึงล่วงหน้า จากนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวต่อไปถึงการเปรียบเทียบอันยอดเยี่ยม โดยเปรียบเทียบความตรงข้ามกันระหว่างความยิ่งใหญ่ของพระเจ้ากับความอ่อนแอของมนุษย์ บทนี้ปิดท้ายด้วยพระสัญญาอันสูงส่งของอิสยาห์ 40:31

อสย 40:1-2 น้ำเสียงของหนังสือเล่มนี้เปลี่ยนไปอย่างมหาศาลตรงนี้ พระเจ้าของเจ้าตรัสว่า "จงเล่าโลม จงเล่าโลมชนชาติของเรา ขณะที่ส่วนแรกของหนังสือเล่มนี้เป็นคำพยากรณ์เกี่ยวกับการพิพากษาที่จะมา ไม่ว่าจะ โดยอัสซีเรียหรือในวันแห่งพระเยโฮวาห์ก็ตาม คราวนี้ข้อความนี้เป็นคำปลอบประโลมและการให้กำลังใจสำหรับประชาชนของพระเจ้า นั่นคืออิสราเอล

2 จงพูดกับเยรูซาเล็มอย่างเห็นใจ และจงประกาศแก่เมืองนั้นว่า การสงครามของเธอลิ้นสุดลงแล้ว และความชั่วช้าของเธอก็อภัยเสียแล้ว เพราะเธอได้รับโทษจากพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์แล้ว เป็นสองเท่าของความบาปผิดของเธอ" นิมิตนี้เป็นเรื่องของวันแห่งพระเยโฮวาห์ทั้งสิ้น เพราะว่าในวันนั้น การสงครามของเยรูซาเล็มจะสิ้นสุดลง (นั่นคือ สำเร็จจริง) ในวันนั้น ความบาปของอิสราเอลจะได้รับการอภัยและเธอจะได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระเมสโปดก พอยุคเจ็ดปีสิ้นสุดลง อิสราเอลจะถูกตีสอนเป็นสองเท่าของความบาปของเธอแล้ว ความคิดตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าได้ทรงตีสอนอิสราเอลมาหลายศตวรรษแล้วและจะทรงตีสอนอีกครั้งในยุคเจ็ดปี หรือนี่อาจเป็นไปได้ว่าการตีสอนของพระเจ้าในช่วงยุคเจ็ดปีเป็นสองเท่าของความบาปของพวกเขา ไม่ว่ากรณีใด เมื่อถึงวันนั้น การตีสอนของพระเจ้าเพราะความบาปของพวกเขาจะสิ้นสุดลงและบัดนี้เป็นเวลาที่ประชาชนของพระเจ้าจะมีกำลังใจแล้ว

อสย 40:3-5 คราวนี้ผู้พยากรณ์ท่านนี้เปลี่ยนไปยังการประกาศเรื่องพระเมสสิยาห์ผู้จะเสด็จมา เสียงผู้ร้องในถิ่นทุรกันดารว่า "จงเตรียมมรรคาแห่งพระเยโฮวาห์ จงทำทางหลวงสำหรับพระเจ้าของเราให้ตรงไปในทะเลทราย พระคัมภีร์ใหม่กล่าวชัดเจนว่าผู้ที่ถูกพรรณานี้หาใช่ใครอื่นนอกจากยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ดู มัทธิว 3:3; มาระโก 1:3; ลูคา 3:1, 5, 6 และยอห์น 1:23 ยอห์นทำสิ่งที่ถูกหมายเหตุไว้ตรงนี้เป๊ะๆ เขามาประกาศเรื่องการกลับใจใหม่เพราะว่าพระมหากษัตริย์และอาณาจักรของพระองค์กำลังเข้ามาใกล้แล้ว การกลับใจใหม่เช่นนั้นจะเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับการมาถึงของพระเมสสิยาห์จริงๆ น่าเศร้าที่อิสราเอลไม่สนใจเสียงเรียกนั้น อาจมีการสำเร็จจริงเพิ่มเติมในพยานสองคนนั้นของวิวรณ์ 11 และการเทศนาของพวกเขาในยุคเจ็ดปี การสำเร็จจริงของพระคัมภีร์ใหม่ในตัวยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า *มรรคา* และ *ทางหลวง* นั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้ามีความหมายฝ่ายวิญญาณและไม่ใช่ถนนวนจริงๆ การทำทางหลวงสำหรับพระเจ้าของเราให้ตรงไปในทะเลทรายน่าจะหมายถึงการเตรียมพร้อมฝ่ายวิญญาณสำหรับการเสด็จมาของพระองค์ ที่น่าสนใจยิ่งขึ้นก็คือว่า พระเมสสิยาห์ทรงถูกเรียกอย่างชัดเจนว่าเป็นพระเจ้า แม้ที่เดียวพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า

4 หุบเขาทุกแห่งจะถุกยกขึ้น ภูเขาและเนินทุกแห่งจะให้ต่ำลง ทางคดจะกลายเป็นทางตรง และที่ขรุขระจะกลายเป็นที่ราบ อีกครั้งที่การประยุกต์ใช้ตรงนี้ย่อมหมายถึงการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ แม้ว่าการรับใช้ของยอห์นเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณทั้งสิ้น ข้อ 4 ตรงนี้ก็อาจหมายถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นจริงทั้งในและรอบๆกรุงเยรูซาเล็มเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาครั้งที่สอง เศคาริยาห์ 14:10 กล่าวถึงการที่แผ่นดินทั้งสี่จะถูกทำให้เป็นที่ราบเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา เอเสเคียล 45 พรรณนาถึงที่ราบขนาดห้าสิบตารางไมล์ที่พระวิหารยุคพันปีจะถูกสร้างขึ้นบนนั้น ไม่ว่าจะกรณีใด จะมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆในด้านภูมิประเทศครั้งใหญ่ในแผ่นดินอิสราเอลเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา อิสยาห์บอกล่วงหน้าว่านี่จะเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาของพระมหากษัตริย์องค์นั้น อาจเป็นไปได้ว่าแผ่นดินไหวรุนแรงที่ถูกพรรณนาถึงในวิวรณ์ 16:18 และที่อื่นๆถูกพระเจ้าใช้เพื่อปรับโครงสร้างแผ่นดินนั้นใหม่ในการเตรียมพร้อมสำหรับการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์

5 และจะเผยสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ และบรรดาเนื้อหนังจะให้เห็นด้วยกัน เพราะพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์ตรัสไว้แล้ว" ในวันนี้ สง่าราศีของพระเมสสิยาห์จะถูกเผย นี่อาจหมายถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ตอนสิ้นยุคเจ็ดปี ทั้งมัทธิว 24:30 และลูกา 21:27 กล่าวถึงการที่พระคริสต์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่งตอนสิ้นยุคเจ็ดปีก่อนการเริ่มต้นยุคพันปีนิกเดียว นอกจากนี้ ประชากรที่เหลืออยู่ของแผ่นดินโลกหลังยุคเจ็ดปีจะเห็นพระมหากษัตริย์องค์นี้ในสง่าราศีของพระองค์ขณะที่พระองค์ทรงม้าข้ามฟ้าสวรรค์มา พระเจ้าได้ตรัสเรื่องนี้ผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้แล้ว มันจะเกิดขึ้น นี่บอกเป็นนัยตรงนี้ด้วยถึงทรรศนะที่ชัดเจนเรื่องการคลใจ แม้ว่าอิสยาห์เป็นผู้เขียน เนื้อความก็กล่าวชัดเจนอย่างยิ่งว่าพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้แล้ว แน่แน่นอนว่าอิสยาห์เป็นผู้บริสุทธิ์คนหนึ่งในสมัยโบราณซึ่งได้รับการคลใจโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

อสย 40:6-8 เสียงหนึ่งร้องว่า "ร้องซิ" และเขาว่า "ข้าจะร้องว่าอะไร" 'เสียง' ที่ว่านี้เห็นได้ชัดว่าเป็นพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าเอง พระองค์ทรงสั่งอิสยาห์ให้ร้องออกไป อิสยาห์ทูลถามว่า "ข้าพระองค์จะร้องว่าอะไร" พระเจ้าตรัสตอบว่าข้อความของเขาจะต้อง

เป็นดังนี้: บรรดาเนื้อหนังก็เป็นเสมือนต้นหญ้า และความงามทั้งสิ้นของมันก็เป็นเสมือนดอกไม้แห่งทุ่งนา หัวข้อหลักอย่างหนึ่งซึ่งถูกพบทั่วพระคัมภีร์ก็คือ ความตรงข้ามกันระหว่างความอ่อนแอของมนุษย์กับฤทธิ์เดชของพระเจ้า อัครทูตเปโตรยกข้อความตอนนี้ใน 1 เปโตร 1:24 พระเยซูเองก็ทรงอ้างอิงถึงเรื่องเดียวกันนี้ในมัทธิว 6:30 และลูกา 12:28 ดูกายาอบ 1:10-11 เช่นกัน ในตะวันออกกลาง หญ้าและดอกไม้ป่าจะงอกงามในฤดูใบไม้ผลิ กระนั้นความร้อนที่แผดเผาของฤดูร้อนจะทำให้พวกมันเหี่ยวแห้งไป ข้อพระคัมภีร์ตรงนี้เปรียบมนุษยชาติว่าเป็นเหมือนกับต้นหญ้าที่เหี่ยวแห้งไปเช่นนั้น มนุษยชาติงอกเงยขึ้นมาและหลังจากใช้ชีวิตไปเพียงชั่วครู่สั้นๆ เขาก็จากไป ชีวิตของเราเป็นเหมือนยามเดียวในเวลากลางคืน (เพลงสดุดี 90:4) เรางอกเงยขึ้นมาดูจุดต้นหญ้าและจากนั้นก็เหี่ยวเฉาไป ดู เพลงสดุดี 90:5-7 พระเจ้าทรงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ เราอ่อนแอและมีชีวิตที่จำกัดเอามากๆ

7 ต้นหญ้าเหี่ยวแห้งไป ดอกไม้นั้นก็ร่วงโรยไป เพราะพระวิญญาณของพระเยซูช่วยให้เปาโลถูกมัด มนุษย์ชาติเป็นหญ้าเน่าที่เดียว เหมือนกับที่ต้นหญ้าและดอกไม้ป่าของอิสราเอลเหี่ยวแห้งไปภายใต้ดวงอาทิตย์ตะวันออกกลาง มนุษย์ชาติก็จะเสื่อมสลายไปต่อหน้าการพิพากษาของพระเจ้าเช่นกัน เราเป็นเหมือนต้นหญ้าเมื่อเทียบกับฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

นอกจากนี้ 8 ต้นหญ้าเหี่ยวแห้งไป ดอกไม้นั้นก็ร่วงโรยไป แต่พระวาระของพระเจ้าของเราจะยั่งยืนอยู่เป็นนิรันดร์ แม้ต้นหญ้าและมนุษย์ชาติยอมเสื่อมสลายไปในความหลงลืมอย่างแน่นอน พระวาระของพระเจ้าก็จะยั่งยืนอยู่ตลอดไป! นี่เป็นหนึ่งในพระสัญญาเหล่านั้นที่ยิ่งใหญ่ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการถูกเก็บรักษาไว้ของพระวาระของพระเจ้า พระเจ้าไม่เพียงทรงคลอใจพระวาระของพระองค์เท่านั้น แต่พระองค์ทรงพิทักษ์รักษามันไว้มาตลอดหลายศตวรรษแล้วเช่นกัน อัครทูตเปโตรยกข้อความเดียวกันนี้ใน 1 เปโตร 1:24-25

ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือ ความอ่อนแออันมีขีดจำกัดของมนุษย์เมื่อเทียบกับฤทธานุภาพอันไร้ขีดจำกัดของพระเจ้า นอกจากนี้ มนุษยชาติผ่านมาแล้วก็ผ่านไป แต่พระวาระของพระเจ้ายาวอยู่ตลอดไป มันไม่เคยล้าและจะไม่หายสาบสูญไปเลย

ออสย 40:9-11 เพราะความยิ่งใหญ่และความเป็นนิรันดร์ของพระเจ้าและพระวาระของพระองค์ ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงสั่งประชาชนของพระเจ้าให้ชื่นชมยินดี โอ ศิโยนเอ๋ย ผู้นำข่าวดี เจ้าจงขึ้นไปบนภูเขาสูง โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย ผู้นำข่าวดี จงเปล่งเสียงของเจ้าด้วยเต็มกำลัง จงเปล่งเสียงเถิด อย่ากลัวเลย จงกล่าวแก่หัวเมืองแห่งยูดาห์ว่า "ดูเถิด นี่พระเจ้าของเจ้า" คำว่าข่าวดี ก็เป็นคำที่มีความหมายเหมือนกับคำว่า ข่าวประเสริฐ ศิโยนเป็นคำที่มีความหมายกว้างๆที่ใช้เรียกอิสราเอล และใช้อย่างเฉพาะเจาะจงเพื่อหมายถึงเยรูซาเล็ม นครหลวงของอิสราเอล ในวันนั้นเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา เหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐหลายๆจะเป็นคนอิสราเอล หลังจากกลับใจเชื่อแล้วในช่วงยุคเจ็ดปี พวกเขาซึ่งอยู่ในกลุ่ม 144,000 คนนั้นจะเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐไปทั่วโลก ประชาชนของพระเจ้าในวันนั้นถูกสั่งให้เปล่งเสียงของตนเพื่อสรรเสริญพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและกษัตริย์ของพวกเขา เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา อิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วจะประกาศแก่นครทั้งหลายแห่งยูดาห์ว่า "ดูเถิด นี่พระเจ้าของเจ้า!" วันนั้นกำลังจะมาถึงในไม่ช้าเมื่อพระเจ้าในตัวตนของพระเมสสิยาห์จะประทับนั่งบนพระที่นั่งของพระองค์ที่เยรูซาเล็ม

10 ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะเสด็จมาด้วยพระหัตถ์อันเข้มแข็ง และพระกรของพระองค์จะครอบครองเพื่อพระองค์ ดูเถิด ราววัลของพระองค์ก็อยู่กับพระองค์ และพระราชกิจของพระองค์ก็อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ บริบทกล่าวชัดเจนถึงพระเมสสิยาห์ พระองค์จึงทรงถูกพรรณนาถึงโดยตรงว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจน นอกจากนี้ เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา มันจะเป็นในฤทธานุภาพและพลังกำลัง แม้ว่าพระเยซูเสด็จมาครั้งแรกในความถูกดูหมิ่นและความนอบนอบเชื่อฟัง การเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์จะเป็นในฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง นอกจากนี้ บ่าเหน็จของพระองค์จะอยู่กับพระองค์ด้วยเพื่อประทานให้แก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ซึ่งได้ปรนนิบัติพระองค์อย่างสัตย์ซื่อ

ในชีวิตนี้ ดู วิวรรณ์ 22:12 ยิ่งกว่านั้น พระราชกิจของการเป็นกษัตริย์เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะ
อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ด้วยรวมถึงการก่อสร้างเยรูซาเล็มยุคพันปีและพระวิหารยุคพันปี

ยิ่งกว่านั้น 11 พระองค์จะทรงเลี้ยงฝูงแกะแกะของพระองค์อย่างผู้เลี้ยงแกะ พระองค์จะ
ทรงรวบรวมลูกแกะไว้ในพระกรของพระองค์ พระองค์จะทรงอุ้มไว้ที่พระทรง และทรงค่อยๆ
นำบรรดาที่มีลูกอ่อนไป พระเยซูคริสต์จะไม่เพียงเสด็จกลับมาเพื่อปกครองและครองราชย์ใน
ฐานะจอมกษัตริย์เท่านั้น แต่พระองค์จะทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะประชาชนของพระองค์ด้วย โดยทรง
ดูแลพวกเขาอย่างอ่อนโยนและตอบสนองความต้องการทุกด้านของพวกเขา ในฝ่ายวิญญาณแล้ว
พระองค์ทรงทำเช่นนั้นอย่างแน่นอนกระทั่ง ณ เวลานี้ ในฐานะพระผู้เลี้ยงใหญ่ทุกวันนี้ พระองค์
ทรงอยู่ด้วยเสมอฝ่ายวิญญาณเพื่อตอบสนองความต้องการต่างๆของประชาชนของพระองค์ ใน
วันนั้นพระองค์จะทรงอยู่ด้วยจริงๆเพื่อทำสิ่งเดียวกันนี้ ปัจจุบัน พระองค์ทรงอยู่ห่างออกไปเพียง
คำอธิษฐานเดียวเท่านั้น เมื่อถึงตอนนั้น เราจะเห็นพระองค์อย่างที่พระองค์ทรงเป็น

อสย 40:12-14 คราวนี้ผู้พยากรณ์ท่านนี้นำเสนอคำถามที่ยิ่งใหญ่หลายประการซึ่ง
ไม่ต้องการคำตอบ (คำถามที่คำตอบของมันชัดเจนอยู่แล้ว) **ผู้ใดได้เคยตวงน้ำทั้งสิ้นด้วยอุ้งมือ
ของตน และวัดฟ้าสวรรค์ด้วยกิบเดียว บรรจุผงกลีบของแผ่นดินโลกไว้ในถังเดียว และชั่งภูเขาใน
ตาชั่งและชั่งเนินด้วยตราชู คำตอบต่อคำถามเหล่านี้มีเพียงคำตอบเดียว พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรง
เป็นผู้ที่ได้ตวงน้ำแห่งมหาสมุทรทั้งหลายในพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ได้วัดฟ้า
สวรรค์ด้วยไม้วัดของพระองค์เอง พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ได้คำนวณเม็ดผงกลีบบนพื้นพิภพโลก
พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ได้ชั่งภูเขาและเนินเขาทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลกบนตาชั่งของพระองค์ ฤทธานุ
ภาพและอุปนิสัยอันไร้ขีดจำกัดของพระเจ้าจึงปรากฏชัดเจน ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์**

คำถามอีกข้อที่ลึกซึ้งถูกถาม **13 ผู้ใดได้นำทางพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ หรือเป็นที่
ปรึกษาของพระองค์ได้สั่งสอนพระองค์ คำตอบต่อคำถามเหล่านี้ก็ชัดเจนเหมือนเดิม ไม่มีใคร
เคยสอนหรือสั่งพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเหนือกว่าความเฉลียวฉลาดของ**

มนุษย์ทั้งปวงที่เอามารวมกันอย่างไร้ขีดจำกัด ความเฉลียวฉลาดของมนุษย์เมื่อเทียบกับของพระองค์แล้วก็เป็นเหมือนสุนัขภาพ

เช่นเดียวกัน 14 พระองค์ทรงปรึกษาผู้ใด ผู้ใดสั่งสอนพระองค์ และผู้ใดสอนทางแห่งความยุติธรรมให้พระองค์ และสอนความรู้แก่พระองค์ และตำแดงให้พระองค์เห็นทางแห่งความเข้าใจ อีกครั้งที่คำตอบก็ชัดเจนเหมือนเดิม พระเจ้ามิได้ทรงปรึกษากับผู้ใดเลยในการทำการตัดสินใจ ตัดสินพระทัยต่างๆอันชอบธรรมของพระองค์ ไม่มีผู้ใดเคยให้การศึกษาพระองค์เลย ไม่มีใครเคยสอนพระองค์เลย การทรงทราบทุกสิ่งและการทรงดูทราบนูภาพทั้งสิ้นอันไร้ขีดจำกัดของพระเจ้าถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจน ประเด็นสำคัญในเรื่องเหล่านี้ทั้งหมดก็คือ ความแตกต่างอันไม่อาจวัดได้ระหว่างพระเจ้าผู้สร้างและสิ่งที่ถูกสร้าง แม้ว่ามนุษยชาติจะยกย่องตัวเองและคิดว่าตัวเองมีปัญหาและมีอำนาจ เมื่อเทียบกับความยิ่งใหญ่อันไร้ขีดจำกัดของพระเจ้าแล้ว เราก็เหมือนไม่มีค่าอะไรเลย

อสย 40:15-17 ภาพเปรียบเทียบที่ลึกซึ้งอีกประการถูกนำเสนอ ดูเถิด บรรดาประชาชาติก็เหมือนน้ำหยดหนึ่งจากถัง และนับว่าเหมือนผงบนตาชั่ง ดูเถิด พระองค์ทรงหยิบเกาะทั้งหลายขึ้นมาเหมือนสิ่งเล็กน้อย ในข้อก่อนหน้า ผู้พยากรณ์ท่านนี้ได้แสดงให้เห็นความตรงข้ามกันระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คราวนี้เขาขยายภาพการเปรียบเทียบนั้นเป็นประชาชาติต่างๆของแผ่นดิน โลกรวมกันเมื่อเทียบกับพระเจ้า เมื่ออำนาจและแสนยานุภาพทั้งสิ้นของบรรดาประชาชาติของโลกที่ถูกเอามารวมกัน พวกเขาก็เป็นเหมือนน้ำหยดหนึ่งในถังเมื่อเทียบกับพระเจ้า พวกเขาเป็นเหมือนผงเม็ดหนึ่งบนตาชั่งที่มีคาน – พวกเขาไม่มีน้ำหนักอะไรเลย แวนแคว้นทั้งหลาย (อาจเป็นทวีปต่างๆ) ของโลกเป็นเหมือนสิ่งไร้ค่าต่อพระเจ้า อีกครั้งที่ความยิ่งใหญ่และฤทธานุภาพอันไร้ขีดจำกัดของพระเจ้าถูกนำเสนออย่างเน้นย้ำ มันเป็นความจริงในสมัยนั้น มันยังเป็นความจริงอยู่เหมือนเดิมจนถึงวันนี้

เท่าที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า 16 เลบานอนไม่พอเป็นฟืน และสัตว์ป่านั้นก็ไม่พอเป็นเครื่องเผาบูชา ไม้ทั้งหมดจากป่าแห่งเลบานอนและสัตว์ทั้งสิ้นในประชาชาตินั้นย่อมไม่เพียงพอที่จะ

ทำเครื่องเผาบูชาดี ๆ สักชิ้นต่อพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ทรงยิ่งใหญ่เหลือเกินจนประชาชาติทั้งสิ้นเป็นเหมือนสิ่งไร้ค่าต่อพระพักตร์พระองค์

อันที่จริง 17 ต่อพระพักตร์พระองค์บรรดาประชาชาติทั้งสิ้นก็เหมือนไม่มีอะไรเลย พระองค์ทรงนับว่าเขาน้อยยิ่งกว่าความว่างเปล่าและการไร้ประโยชน์ใดๆทั้งสิ้น บรรดาประชาชาติทั้งสิ้นของทั้งพิภพ โลกเป็นเหมือนความว่างเปล่าต่อพระพักตร์พระเจ้า อันที่จริงพวกเขา มีค่าน้อยกว่าศูนย์เมื่อเทียบกับพระองค์ พวกเขาเป็นความอนิจจัง – เปลือกนอกที่ว่างเปล่า

อสย 40:18-20 พระเจ้าจึงตรัสถามว่า ท่านจะเปรียบพระเจ้าเหมือนผู้ใด หรือเปรียบพระองค์คล้ายกับอะไร เราจะเปรียบพระเจ้าว่าทรงเป็นเหมือนกับผู้ใดหรือสิ่งใดได้ คำตอบก็ชัดเจนเหมือนเดิม ไม่มีความคล้ายคลึงหรือภาพเปรียบเทียบใดที่แสดงให้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้เลย

กระนั้นมนุษย์ที่โง่เขลาที่ยังพยายามทำเช่นนั้นอยู่ดี 19 รูปเคารพสลักโลหะหรือ ช่างเขาหล่อมันไว้ ช่างทองเอาทองคำปิดไว้และหล่อสร้อยเงินให้ ความหมายก็คือ ช่างฝีมือเทโลหะหลอมลงไป ในแม่พิมพ์เพื่อทำรูปเคารพอันหนึ่ง จากนั้นช่างทองก็เอาทองคำปิดมัน จากนั้นเขาก็เพิ่มสร้อยเงินเข้าไปอาจเพื่อเป็นเครื่องประดับให้สวยงามหรืออาจเพื่อพวงมันไว้เพื่อที่มันจะได้ไม่ล้มลง

20 เขาผู้ที่ยากจนจนเขาไม่มีเครื่องบูชาเลยก็เลือกต้นไม้ที่จะไม่ผุ เขาเสาะหาช่างที่มีฝีมือมาตกแต่งให้เป็นรูปเคารพสลักที่ไม่หวั่นไหว คนอื่นๆที่มีฐานะยากจนกว่าก็เอาไม้ท่อนหนึ่งมาสลักเป็นรูปเคารพ ซึ่งมั่งคั่งพอที่มันจะไม่ล้มหน้าคะมำ ช่างโง่เขลาเสียจริง! ช่างเหลวไหลจริงๆ! การเปรียบพระเจ้าผู้ทรงสภาพนิรันดรว่าเป็นเหมือนสิ่งโง่เขลาเช่นนั้นก็เป็นความชั่วสิ้นดี กระนั้นคนชั่วที่มีอยู่ทั่วโลกก็ทำแบบนั้นมาตั้งนานแล้วจนไม่อาจจำความได้

อสย 40:21-24 ต่อความโง่เขลาอันดำทราวมเช่นนั้น พระเจ้าทรงถามว่า ท่านทั้งหลายไม่เคยรู้หรือ ท่านไม่เคยได้ยินหรือ ไม่มีผู้ใดบอกท่านตั้งแต่แรกแล้วหรือ ท่านไม่เข้าใจตั้งแต่รากฐานของแผ่นดินโลกหรือ พระเจ้าทรงถามมนุษยชาติที่มีคบบอดฝ่ายวิญญาณว่าพวกเขา ยังไม่ได้ยินความจริงหรือ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่ามนุษย์ทั้งปวงเคยรู้ความจริงแล้ว เรื่องการ

เนรมิตสร้างได้ถูกส่งต่อไปยังประชาชาติทั้งปวงแล้วไม่ใช่แค่การถ่ายทอดแบบปากต่อปากเท่านั้นแต่ในพระวาระของพระเจ้าที่เป็นลายลักษณ์อักษรด้วย ยิ่งกว่านั้น ฟาสวรรค์ก็ประกาศสง่าราศีของพระเจ้าและสิ้นฟ้าประกาศพระหัตถกิจของพระองค์! การเปิดเผยโดยทั่วไปของพระเจ้าถูกเห็นอย่างชัดเจนแล้วโดยคนทุกชั่วอายุในสถานที่ทุกหนแห่ง โอ มนุษย์ที่โง่เขลาเอ๋ย! ท่านยังไม่เคยสังเกตความจริงของพระเจ้าที่อยู่ต่อหน้าต่อตาท่านเลยหรือ?

22 คือพระองค์ผู้ประทับเหนือปริมณฑลของแผ่นดินโลก และชาวแผ่นดินโลกก็เหมือนอย่างตักแตน ผู้ทรงซึ่งฟาสวรรค์เหมือนขิงม่าน และกางออกเหมือนเต็นท์ที่อาศัย พระเจ้าแห่งสวรรค์คือ พระองค์ผู้ทรงปกครองกิจการทั้งหลายของมนุษย์ พระองค์ทรงเป็นผู้ที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชอนันต์และทรงทราบทุกสิ่ง น่าสนใจที่ว่ารูปทรงกลมของแผ่นดินโลกถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจน ไม่มีที่ใดเลยในพระคัมภีร์ที่เคยสอนว่าโลกแบน พวกนักศาสนศาสตร์ที่ตายไปแล้วคิดเรื่องนั้นขึ้นมาเอง อีกครั้งที่ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าถูกนำเสนอ ประชากรของแผ่นดินโลกต่อพระพักตร์พระองค์ก็เป็นเหมือนตักแตนมากมายเหลือเกิน ตรงกันข้าม พระเจ้าแห่งฟาสวรรค์ได้ทรงซึ่งผืนจักรวาลดูจนขิงม่านหรือกางเต็นท์หลังหนึ่งเพื่อที่จะตั้งมัน

ดังที่ผู้แต่งเพลงสดุดีได้ร้องบอกไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว “เมื่อข้าพระองค์พิจารณาดูฟาสวรรค์อันเป็นผลงานแห่งนิ้วพระหัตถ์ของพระองค์ ดวงจันทร์และดวงดาวซึ่งพระองค์ได้ทรงสถาปนาไว้ มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าซึ่งพระองค์ทรงระลึกถึงเขา และบุตรมนุษย์เป็นผู้ใดซึ่งพระองค์ทรงเยี่ยมเยียนเขา” หนึ่งในข้อลึกลับที่ยิ่งใหญ่ตลอดกาลก็คือว่า โฉนพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์อนันต์แห่งจักรวาลทรงก้มลงมาพิจารณาคณาบอย่างพวกเรา

พระองค์ทรงเป็น 23 ผู้ทรงกระทำเจ้านายให้เป็นเหมือนเปล้า และทรงกระทำให้ผู้ครอบครองแผ่นดินโลกเป็นเหมือนสุนัขยา บรรดาคนที่สูงศักดิ์และคนมีอำนาจแห่งแผ่นดินโลกนี้ถูกลดลงเหลือสุนัขยา โดยฤทธานุภาพอันไร้ขีดจำกัดของพระองค์

24 พอปลุกเขาเหล่านั้นเสร็จ พอหว่านเสร็จ พอที่รากหยั่งลง พระองค์ก็จะเป่ามาบนเขา เขาก็จะเหี่ยวแห้งไป และลมพายุก็จะพัดพาเขาไปเหมือนตอข้าว บรรดาชนชั้นสูงและผู้มีอำนาจ

แห่งโลกนี้จะมาถึงความสิ้นสูญต่อพระพักตร์พระองค์ ด้วยลมแห่งผีพระโอบอ้อมของพระองค์ พระองค์จะทรงสังหารคนชั่ว เมื่ออยู่ต่อหน้าลมหายใจของพระองค์ พวกเขาที่จะเหี่ยวแห้งไป คุณพายุทอร์นาโดลูกหนึ่ง พระองค์จะทรงกระจัดกระจายพวกคนใหญ่โตและผู้มีอำนาจของโลกนี้ ไปคุดฟาง นั่นจะถูกทำให้สำเร็จจริงในที่สุดอย่างแน่นอนในยุคนี้ แต่พระเจ้าทรงมีวิธีการจัดการกับพวกคนโอหังเมื่อใดก็ได้ แม้พวกเขาอาจเหยียดหยันใส่พระองค์ตอนนี้ วันนั้นจะมาถึงในไม่ช้า เมื่อพวกเขาตื่นขึ้นในนรกเพื่อรับโทษการพิพากษาของพระเจ้า

อสย 40:25-26 พระเจ้าจึงตรัสถามอีกครั้งว่า **องค์บริสุทธิตรัสว่า "เจ้าจะเปรียบเรากับผู้ใดเล่าซึ่งเราจะเหมือนเขา"** คำถามนี้ถูกกล่าวซ้ำจากข้อ 18 คนทั่วโลกได้ก้มกราบลงต่อรูปเคารพมานานแล้ว นำเศร่าที่แม่แต่ยูดาห์ก็ทำตามไปกับเขาด้วย บางคนในยูดาห์ได้แสดงพระเจ้าของตนว่าเป็นรูปเคารพสลักที่ไม่มีชีวิต พูดไม่ได้ และไม่มีฤทธิ์ พระเจ้าทรงตำหนิพวกเขาเรื่องนี้ โปรดสังเกตว่าพระองค์ทรงเรียกพระองค์เองว่าองค์บริสุทธิ์ อย่างน้อยห้าสิบครั้ง พระเจ้าทรงเปรียบพระองค์เองเช่นนั้น แน่ทีเดียว พระองค์ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์!

แก่คนเหล่านั้นในสมัยนั้นและในตอนนี่ที่เปรียบพระเจ้าว่าเป็นเหมือนรูปเคารพอันหนึ่ง พระองค์ทรงสั่งว่า **26 จงแหงนหน้าขึ้นดูว่า ผู้ใดสร้างสิ่งเหล่านี้** พระองค์ผู้ทรงนำบริวารออกมาตามจำนวน เรียกชื่อมันทั้งหมดโดยอานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเพราะพระองค์ทรงฤทธิ์เข้มแข็งจึงไม่ขาดไปสักดวงเดียว มนุษยชาติที่บาปหนาถูกเรียกให้มองขึ้นไปบนฟ้าสวรรค์และพิจารณาพระองค์ผู้ทรงสร้างสิ่งเหล่านั้น พระองค์ไม่เพียงทรงสร้างฟ้าสวรรค์ชั้นดวงดาวเท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงตั้งชื่อดวงดาวเหล่านั้นด้วย ดวงดาวส่วนใหญ่ในฟ้าสวรรค์ไม่เคยล้มเหลวเลย ดวงอาทิตย์ขึ้นทุกเช้า เช่นเดียวกับดวงจันทร์ที่ขึ้นตามกำหนดของมัน มนุษย์สร้างปฏิทินของตนโดยอิงความคาดเดาได้ของการหมุนเวียนในฟ้าสวรรค์ กระนั้นพวกเขาก็ลืมนับพระเจ้าผู้ทรงสร้างมันทั้งสิ้น

อสย 40:27-29 แม้ว่าจุดสนใจหลักของบทนี้อยู่ที่ชาวโลกส่วนใหญ่ คราวนี้ผู้พยากรณ์ท่านนี้พุ่งเป้าไปที่ประชาชนที่เลือกสรรของพระองค์บ้าง **โอ ยาโคบเอ๋ย ทำไมเจ้าจึงว่า**

โอ อิสราเอลเอ๋ย ทำไมจึงพูดว่า "ทางของข้าพเจ้าปิดบังไว้จากพระเยโฮวาห์ และความยุติธรรมอันควรตกแก่ข้าพเจ้านั้นก็ผ่านพระเจ้าของข้าพเจ้าไปเสีย" ขณะนั้น อาณาจักรฝ่ายเหนือได้ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยแล้วเพราะความบาปของพวกเขา ยูดาห์ซึ่งเป็นอาณาจักรฝ่ายใต้กำลังเผชิญกับการติสอนของพระเจ้าโดยอัสซีเรีย หลายคนในอิสราเอลจึงได้ข้อสรุปว่าความทุกข์ลำบากต่างๆของตนถูกซ่อนไว้จากพระเจ้า พระเจ้าทรงเมตตาพวกเขาแล้ว พวกเขาคิดอย่างนั้น พวกเขากล่าวหาว่าพระเจ้าไม่ทรงสนพระทัยพวกเขาอีกต่อไปแล้ว พระเจ้าจึงทรงถามว่าพวกเขาคิดเรื่องโง่งงเช่นนั้นได้อย่างไร

ในการตอบกลับไป พระองค์ตรัสถามอีกครั้งว่า 28 ท่านไม่เคยรู้หรือ ท่านไม่เคยได้ยินหรือ พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าเนื่องนิത്യ คือพระผู้สร้างที่สูญปลายแผ่นดินโลก พระองค์มีได้ ทรงอ่อนเปลี้ย หรือเหน็ดเหนื่อย ความเข้าพระทัยของพระองค์ก็เหลือที่จะหยั่งรู้ได้ การที่ชาวโลกที่เป็นคนต่างชาติเมินพระเจ้านั้นเป็นเรื่องหนึ่ง แต่บัดนี้พระเจ้าตรัสถามอิสราเอลและยูดาห์ว่า พวกเจ้ายังไม่รู้จักพระเจ้าหรือ พวกเจ้ายังไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของพระองค์หรือ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้านิรันดร คือพระเยโฮวาห์ พระองค์มีได้เสด็จจากไปไหนเลย พระองค์ทรงอยู่เป็นนิรันดร พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างที่สูญปลายแผ่นดินโลก พระองค์ไม่เคยอ่อนเปลี้ย (หมดแรง) พระองค์ไม่เคยเหน็ดเหนื่อย นอกจากนี้ ความเข้าใจของพระองค์ก็ไม่อาจวัดได้ แม้อิสราเอลและยูดาห์ถูกพระเจ้าติสอนแล้วเพราะความบาปของพวกเขา พระเจ้าก็ทรงต่อว่าพวกเขาที่คิดเอาเองว่าพระองค์ไม่สามารถหรือไม่ยอมช่วยพวกเขาให้พ้น พระองค์ยังทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาเหมือนเดิม

29 พระองค์ทรงประทานกำลังแก่คนอ่อนเปลี้ย และแก่ผู้ที่ไม่มีความกล้า พระองค์ทรงเพิ่มแรง พระสัญญาตรงนี้เป็นความจริงที่เป็นสากล พระเจ้าทรงเป็นแชมป์ของคนที่มีความอ่อนแอ แต่ที่เฉพาะเจาะจงยิ่งกว่านั้นก็คือ สักวันหนึ่งพระองค์จะทรงทำให้อิสราเอลและยูดาห์กลับมีพลังกำลังและความโดดเด่นอีกครั้ง

ออสย 40:30-31 ค้ำวยการเกริ่นนำเช่นนั้น พระเจ้าตรัสต่อไป (ผ่านทางผู้พยากรณ์
ท่านนี้) ถึงหนึ่งในพระสัญญาเหล่านั้นที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระคัมภีร์ทั้งเล่ม แม้คนหนุ่มๆจะอ่อน
เปลี้ยและเหน็ดเหนื่อย และชายฉกรรจ์จะล้มลงทีเดียว แม้แต่คนหนุ่มๆในวัยฉกรรจ์ก็อ่อนเปลี้ย
เหน็ดเหนื่อยและถึงขั้นล้มลงได้

31 แต่เขาทั้งหลายผู้รอคอยพระเยโฮวาห์จะเสริมริ้วแรงใหม่ เขาจะบินขึ้นด้วยปีก
เหมือนนกอินทรี เขาจะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย เขาจะเดินและไม่อ่อนเปลี้ย เมื่อประชาชนของ
พระเจ้าในสมัยนั้น (และสมัยนี้เช่นกัน) จะรอคอยพระองค์ พระองค์ก็ทรงสัญญาว่าจะทำให้พวก
เขากลับมีพลังกำลังเดิม คำที่แปลว่า รอคอย (คอว์ วอว์) มีความหมายว่า ‘วางใจองค์พระผู้
เป็นเจ้า จากนั้นก็รอคอยให้พระองค์ทรงกระทำกิจ’ นี่บอกเป็นนัยถึงการพักสงบและการพึ่งพา
พระองค์ เมื่อเราวางใจพระองค์ พักสงบในพระองค์ จากนั้นก็รอคอยพระองค์ พระองค์จะทรง
ฟื้นกำลังเราขึ้นใหม่ นั่นเป็นความจริงในสมัยนั้น มันเป็นความจริงจนถึงวันนี้ ด้วยคารมคมคาย
แบบกวี ผู้พยากรณ์ท่านนี้หมายความว่าคนเหล่านั้นที่รอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าจะผงาดขึ้นดุจปีก
ของนกอินทรี พวกเขาจะถูกเสริมกำลังให้วิ่งได้และไม่เหน็ดเหนื่อย และเดินได้และไม่อ่อนเปลี้ย
ความจริงอันยิ่งใหญ่ก็คือ จงวางใจพระองค์ พึ่งพาพระองค์ จากนั้นก็รอคอยพระองค์ให้กระทำ
กิจ เมื่อเราทำเช่นนั้น พระองค์ก็ทรงสัญญาแล้วว่า จะเสริมกำลังเราขึ้นใหม่ แน่แน่นอนว่าพระสัญญา
ข้อนี้ประยุกต์ใช้กับพลังกำลังฝ่ายวิญญาณ แต่มันอาจประยุกต์ใช้ได้กับพลังกำลังฝ่ายอารมณ์
พลังกำลังฝ่ายสมอง และแม้แต่พลังกำลังฝ่ายร่างกายด้วย การรอคอยพระองค์คือ การวางใจ
พระองค์ซึ่งก็คือความเชื่อ คนทั้งหลายที่วางใจในพระองค์ก็เป็นสุข!

ภาพรวมของอิสยาห์ 41: บทนี้เป็นคำสั่งเรียกตัวโดยตรงของพระเยโฮวาห์ไปถึง
ประชาชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกให้รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระองค์ทรงเผชิญหน้ากับ
การนับถือรูปเคารพของพวกเขา พระองค์ทรงปลอบประโลมอิสราเอลด้วยในการยืนยันว่า

พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาและว่าพระองค์จะทรงคว่ำเหล่าศัตรูของพวกเขา รูปเคารพ
เหล่านั้นของประชาชาติทั้งหลายจะมาถึงความสูญเปล่าอย่างแน่นอน

อสย 41:1 พระเจ้าตรัสโดยตรงผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้แก่ประชาชาติทั้ง
หลายแห่งแผ่นดินโลก โดยทรงเรียกตัวพวกเขาให้มาสู่การพิพากษา โอ เกะทั้งหลายเอ๋ย จงสงบ
ใจต่อหน้าเรา จงให้ชนชาติทั้งหลายพื้นกำลังของเขาเสียใหม่ ให้เขาเข้ามาใกล้ แล้วให้เขาพูด ให้
เราพากันเข้ามาใกล้เพื่อการพิพากษา คำที่แปลว่า เกะทั้งหลาย (อียิปต์) ยังหมายถึงแคว้นแคว้นต่างๆ
ด้วยและขยายออกไปยังประชาชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก พวกเขาถูกลงโทษให้เจ็บและมาเข้า
เฝ้าต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

อสย 41:2-5 ใครได้เร้าใจให้คนชอบธรรมมาจากตะวันออก ได้เรียกท่านให้
ติดตาม ได้มอบบรรดาประชาชาติต่อหน้าท่าน และให้ท่านครอบครองเหนืออียิปต์ทั้งหลาย ได้
มอบพวกเขาไว้แก่ดาบของท่านเหมือนผงกลี และแก่คันธนูของท่านเหมือนตอข้าวที่ถูกพัดไป
คนชอบธรรมจากทิศตะวันออกที่ว่านี้อาจเป็นอับราฮัม และมีหมายเหตุไว้ว่าพระเจ้าได้ประทาน
แผ่นดินนั้นแก่เขาซึ่งบัดนี้ถูกเรียกว่าอิสราเอล โดยทรงปราบประชาชาติเหล่านั้นที่เคยอาศัยอยู่
ในแผ่นดินนั้น พระองค์ผู้ทรงเรียกอับราฮัมคือ พระเจ้า พระองค์เองทรงเป็นผู้ช่วยให้อับราฮัม
สามารถมีชัยต่อประชาชาติเหล่านั้นได้

3 ท่านไล่ตามพวกเขาและผ่านเขาไปอย่างปลอดภัย ตามทางที่เท้าของท่านไม่เคยเหยียบ
พระเจ้าทรงให้อับราฮัมเดินทางผ่านไปได้อย่างปลอดภัยสู่แผ่นดินพระสัญญา

4 ผู้ใดได้ประกอบกิจและกระทำเช่นนี้ เรียกบรรดาชั่วอายุทั้งหลายออกมาตั้งแต่เดิม เรา
เองคือพระเยโฮวาห์ผู้เป็นปฐม และกับกาลอวสาน เราคือผู้นั้น พระองค์ผู้ทรงกระทำสิ่งเหล่านี้
สำเร็จคือ พระเยโฮวาห์พระเจ้า โปรดสังเกตว่าพระเจ้าทรงพรรณนาถึงพระองค์เองว่าเป็น “พระ
เยโฮวาห์ผู้เป็นปฐม และกับกาลอวสาน” ตรงนี้และในอิสยาห์ 44:6 ด้วย พระเยโฮวาห์ทรงให้คำ
จำกัดความพระองค์เองว่าเป็นปฐมและอวสาน ความจริงข้อนี้แทบคล้ายกับที่พระเยซูคริสต์ทรง
พรรณนาถึงพระองค์เองในวิวรณ์ 1:11, 17; 2: 2:8, 19; 22:13 นี้ไม่เพียงบอกเป็นนัยอย่างชัดเจน

ถึงความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์เท่านั้น แต่บอกเป็นนัยด้วยว่าพระเยโฮวาห์แห่งพระคัมภีร์เดิมทรงเป็นองค์เดียวกันกับพระเยซูแห่งพระคัมภีร์ใหม่ การเป็นปฐมและอวสานนั้นไม่ใช่ใครก็เป็นที่ พระองค์ผู้เดียวเท่านั้นทรงอ้างความแตกต่างเช่นนี้ได้ ข้อสรุปก็คือว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์

พระเจ้าจึงทรงพรณนาถึงปฏิบัติการของโลกที่มีต่อการถูกเผชิญหน้าด้วยความจริงข้อนี้ 5 เกะทั้งหลายเห็นแล้วก็เกรงกลัว ปลายแผ่นดินโลกก็กลัว เขาทั้งหลายได้เข้ามาใกล้ แม้ว่าบางประชาชาติตลอดหลายยุคสมัยเกรงกลัวพระเจ้าอย่างแน่นอน ส่วนใหญ่แล้วก็ไม่ใช่ การสำเร็จจริงในที่สุดของคำตรัสนี้มีลักษณะเป็นคำพยากรณ์ โดยชี้ไปยังตอนที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีในยุคพันปี ในวันนั้นประชาชาติทั้งปวงจะมาอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ด้วยความเกรงกลัว

อสย 41:6-7 ถึงกระนั้น ประชาชาติทั้งหลายทั่วโลกในระหว่างนี้ก็ทำให้ตัวเองเสื่อมทรามลงด้วยการนำสะอิดสะเอียนของการนับถือรูปเคารพ **ทุกคนช่วยเพื่อนบ้านของตน และทุกคนกล่าวแก่พี่น้องของตนว่า "จงกล้าเถิด"** การนับถือรูปเคารพได้ลุกลามไปทั่วคนเกือบทุกชนชาติและทุกเผ่าพันธุ์ตลอดหลายยุคสมัย แม้แต่สิ่งที่เรียกกันว่า 'อิทธิพลแบบคริสเตียน' ของพระศาสนจักร โรมันคาทอลิกจริงๆ แล้วก็คือผู้ส่งเสริมการนับถือรูปเคารพด้วยรูปปั้น 'นักบุญต่างๆ' อันไม่รู้สิ้นสุดของมัน

7 ช่างไม้ก็หุนใจช่างทอง ผู้ที่ทำให้เรียบด้วยค้อนก็หุนใจผู้ที่ตีทั่งว่า "พร้อมแล้วสำหรับการบัดกรี" และเขาก็เอาตะปูตุงไว้เพื่อไม่ให้หวั่นไหว บรรดาช่างฝีมือทั่วโลกตลอดหลายยุคสมัยได้สรรค์สร้างรูปเคารพนับไม่ถ้วนของตนด้วยวัสดุราคาแพง เช่น ทองคำและเงิน

อสย 41:8-9 อยากรู้ก็ตาม พระเจ้าทรงมีข้อความหนึ่งที่เป็นคำหุนใจแก่อิสราเอล แต่เจ้า อิสราเอล เป็นผู้รับใช้ของเรา ยาโคบผู้ซึ่งเราได้เลือกไว้ เชื้อสายของอับราฮัม สหายของเรา ความสัมพันธ์อันเป็นเอกลักษณ์ระหว่างพระเจ้ากับอิสราเอลถูกให้คำจำกัดความอิสราเอล (1) เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า นั่นเป็นเอกลักษณ์ที่ประชาชาติอื่นไม่มี (2) อิสราเอลได้รับ

เลือกโดยพระเจ้าให้พระองค์เอง หลักคำสอนเรื่องการทรงเลือกถูกต้องตรงนี้ เราควรหมายเหตุไว้ว่าการทรงเลือกมีลักษณะเป็นกลุ่มมากกว่าเป็นรายบุคคล พระเจ้าทรงเลือกชนชาติหนึ่งในยาโคบ พวกยิวจนถึงวันนี้เป็นกลุ่มคนแห่งพันธสัญญา นั่นโดยกำเนิด คริสตจักรเป็นกลุ่มคนแห่งพันธสัญญาใหม่กับพระเจ้าโดยกำเนิด *ฝ่ายวิญญูณ* (3) อิสราเอล (และขยายรวมถึงคริสตจักรด้วย) สืบเชื้อสายมาจากอับราฮัม สหายของพระเจ้า นี่เป็นคำหนุนใจหนึ่งแก่อิสราเอล แม้ว่าประชาชาติอื่นๆที่นับถือพระต่างด้าวเผชิญการพิพากษาโดยพระเจ้า อิสราเอลก็ยังเป็นประชาชนที่เลือกสรรของพระเจ้าอยู่เหมือนเดิม นี่เป็นหนึ่งในสามแห่งในพระคัมภีร์ที่อับราฮัมได้ชื่อว่าเป็นสหายของพระเจ้า ดู 2 พงศาวดาร 20:7 และยากอบ 2:23

ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงเตือนอิสราเอลให้ระลึกถึงพันธสัญญานั้นที่พระองค์ทรงกระทำไว้กับอับราฮัม อิสอัคและยาโคบ 9 **เจ้าผู้ซึ่งเรียดไว้จากที่สูญปลายแผ่นดินโลก และเรียกเจ้ามาจากพวกผู้ใหญ่ของโลก กล่าวแก่เจ้าว่า "เจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา เราได้เลือกเจ้าและไม่เหวี่ยงเจ้าออกไป"** พระเจ้าทรงเลือกชนหมู่หนึ่งในยาโคบ พระองค์ทรงเรียกอับราฮัมจากเมืองเออร์ของคนเคลเดีย พระองค์ทรงเรียกอิสราเอลให้ออกมาจากอียิปต์ (แน่นอนว่าโยเซฟเป็นหนึ่งในคนสำคัญของอียิปต์) อิสราเอลได้รับความแตกต่างและอภิสิทธิ์ของการเป็นประชาชนของพระองค์และผู้รับใช้ของพระองค์ พระเจ้าทรงเลือกพวกเขาและพระองค์ทรงกล่าวย้ำพระสัญญาของพระองค์ที่ว่าพระองค์จะไม่ทรงเหวี่ยงพวกเขาออกไป เปาโลเตือนเราให้ระลึกว่าพระเจ้าไม่เคยเหวี่ยงประชาชนของพระองค์ออกไปเลย แม้ว่าพวกเขาได้หันหลังของตนให้พระองค์ก็ตาม ดู โรม 11:1 นี่อาจมีภาพเล็งหนึ่งถึงคริสตจักรตรงนี้ด้วยเมื่อพระเจ้าตรัสถึงการทรงเรียกประชาชนของพระองค์จากที่สูญปลายแผ่นดินโลก แม้คริสตจักรไม่ใช่อิสราเอลและอิสราเอลไม่ใช่คริสตจักร คริสตจักรและอิสราเอลก็เหมือนกันตรงที่ว่าพวกเขาทั้งคู่เป็นประชาชนของพระเจ้า ดังนั้น ความมั่นคงของผู้เชื่อและความมั่นใจเรื่องความรอดจึงถูกต้องถึงตรงนี้เช่นกัน

อสย 41:10 หนึ่งในพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่ของพระคัมภีร์ปรากฏตรงนี้อันเป็นผลมาจากพระสัญญาที่เป็นพันธสัญญาของพระเจ้ากับประชาชนของพระองค์ มันไม่เพียงเป็นของอิสราเอลเท่านั้นแต่เป็นของคริสตจักรด้วย อย่างกล้วย เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่างยาต เพราะ

**เราเป็นพระเจ้าของเรา เราจะหนุนกำลังเจ้า เออ เราจะช่วยเจ้า เออ เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาแห่ง
ความชอบธรรมของเรา**

มีอย่างน้อยเจ็ดหนในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม พระเจ้าทรงสัญญากับประชาชนของพระองค์ในหลายรูปแบบแล้วว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า” (ดู ปฐมกาล 26:24, พระราชบัญญัติ 31:6, 8; 1 พงสาวดาร 28:20; อีสยาห์ 43:5; และเยเรมีย์ 46:28) ความจริงที่หนุนใจนี้ยังมีอยู่จนถึงวันนี้ นั่นคือ อย่ากลัวเลย เหตุผลนะหรือ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา! พระองค์ได้ทรงสัญญาแล้วว่า (1) จะหนุนกำลังเรา (2) จะช่วยเรา (3) และจะชูเราไว้ด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ สังเกตด้วยว่าพระหัตถ์ขวาของพระองค์ – พระหัตถ์ข้างที่ถูกต้องที่สุด – มีลักษณะเฉพาะตัวคือ ความชอบธรรม มันให้คำจำกัดความเกี่ยวกับอุปนิสัยและความซื่อตรงของพระเจ้า! ดังนั้นเพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเราและทรงชอบธรรม และเพราะว่าพระองค์ทรงสัญญาแล้วว่า จะช่วยเหลือเราในทุกด้าน เราจึงไม่ต้องกลัวหรือขยาด นั่นเป็นความจริงในตอนนั้นสำหรับอิสราเอล มันยังเป็นความจริงเหมือนเดิมสำหรับเหล่าคริสเตียนสมัยพระคัมภีร์ใหม่จนถึงวันนี้

อสย 41:11-13 **ดูเถิด บรรดาผู้ที่ขัดเคืองกับเจ้าจะต้องได้ความอายและอดสู เขาจะเป็นความว่างเปล่า คนเหล่านั้นที่ฝืนสู้เจ้าจะพินาศไป** พระเจ้าทรงรับประกันอิสราเอลเรื่องชัยชนะอันเด็ดขาด เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพละกำลังและความช่วยเหลือของพวกเขา ไม่มีศัตรูใดจะมีชัยต่อพวกเขาได้ คำพยากรณ์ตรงนี้เห็นได้ชัดว่าพูดถึงอวสานกาล อาณาจักรฝ่ายเหนือถูกกวาดต้อนไปเป็นเขลยแล้ว อัสซีเรียเพิ่งคุกคามยูดาห์ไปเมื่อเร็วๆ นี้ บาบิโลนจะพิชิตในอีกหนึ่งศตวรรษต่อมา โดยเริ่มต้นการครอบครองของคนต่างชาติต่อเนื่องเรื่อยมาจนถึงศตวรรษที่แล้ว การสำเร็จจริงในที่สุดของพระสัญญานี้เห็นได้ชัดว่าจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะถึงยุคพันปี

12 **เจ้าจะแสวงหาพวกเขา แต่เจ้าจะไม่พบเขา คือผู้ที่ต่อสู้กับเจ้า ผู้ที่ทำสงครามกับเจ้าจะเป็นความว่างเปล่าและเป็นสิ่งไร้ค่า** แม้จะมีการสำเร็จจริงแบบจำกัดของคำพยากรณ์นี้กับความพินาศของกองทัพอัสซีเรีย การสำเร็จจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าของพระสัญญานี้จะเกิดขึ้นหลังยุคเจ็ดปี

ในวันนั้น ประชาชาติทั้งปวงจะยกมาต่อสู้เยรูซาเล็มเพื่อหาช่องที่จะทำลายมันเสีย กระนั้นเมื่อ พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา กองทัพเหล่านั้นจะถูกทำลายและอิสราเอลจะได้รับการยกชู

13 เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า จะยึดมือขวาของเจ้าไว้ คือเราเองพูดกับเจ้า ว่า "อย่ากลัวเลย เราจะช่วยเจ้า" เมื่ออิสราเอลเชื่อฟังพระเจ้าของพวกเขาในยุคก่อนๆ พระเจ้าก็ ทรงช่วยเหลือพวกเขาจริงๆ นอกจากนี้ พระองค์ก็ทรงทำเช่นนั้นมาตลอดหลายศตวรรษ อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงแบบเจาะจงของพระสัญญานี้จะเกิดขึ้นในช่วงยุคเจ็ดปีเมื่อพระเจ้าทรงเข้า แทรกแซงอย่างเหนือธรรมชาติเพื่อปกป้องและช่วยอิสราเอลให้พ้น

แม้ว่าพระสัญญานี้ประยุกต์ใช้โดยตรงกับอิสราเอล มันก็เป็นจริงในความหมายแบบ กว้างกว่าสำหรับคริสตจักรจนถึงวันนี้ด้วย พระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่าจะช่วยเหลือ เสริมกำลังและ หนุนใจประชาชนของพระองค์เมื่อพวกเขาเชื่อฟังพระองค์

อสย 41:14-16 อีกครั้งที่พระเจ้าทรงหนุนใจอิสราเอลว่าอย่ากลัว พระเยโฮวาห์ ตรัสว่า "อย่ากลัวเลย เจ้าหอนยาโคบ เจ้าคนอิสราเอล เราจะช่วยเจ้า ผู้ไถ่ของเจ้าคือองค์บริสุทธิ์ แห่งอิสราเอล" เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงประสงค์ที่จะถ่อมอิสราเอลลงเกรงว่าพวกเขาจะยกตัว เกินขนาด เมื่อเปรียบกับอุทยานาพอันไร้ขีดจำกัดของพระองค์ อิสราเอลก็เป็นเหมือนหอน ตัวหนึ่ง แม้กระนั้น พระเจ้าก็ทรงหนุนใจพวกเขาว่าอย่ากลัว พระองค์ทรงสัญญาอีกครั้งว่าจะ ช่วยเหลือพวกเขา นอกจากนี้ พระเจ้าทรงเรียกพระองค์เองว่าพระผู้ไถ่ของพวกเขาและองค์ บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลเหมือนเดิม แน่ที่เดียวพระผู้ไถ่ของเราทรงเป็นผู้บริสุทธิ์! ที่บอกเป็นนัยใน การทรงไถ่คือ ความเมตตา พระคุณและความรัก กระนั้นในขณะเดียวกัน พระเจ้าก็ทรงเตือนเรา ให้ระลึกว่าพระองค์ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ ดังนั้น พระลักษณะอันซี้ดที่ยิ่งใหญ่สองประการของ อุปนิสัยของพระเจ้าจึงปรากฏให้เห็น – ความบริสุทธิ์และความรัก

15 ดูเถิด เราจะกระทำเจ้าให้เป็นเหมือนนวดข้าวใหม่ คม และมีฟัน เจ้าจะนวดและบดภูเขา และเจ้าจะทำเนินเขาให้เหมือนแกลบ แม้ว่าอิสราเอลเป็นเหมือนหอนตัวหนึ่งของบรรดา ประชาชาติมาตลอดหลายศตวรรษ ซึ่งไม่สำคัญ ถูกข่มเหง และถูกเหยียบย่ำ วันนั้นก็กำลังจะมา

เมื่อพวกเขาจะกลายเป็นประชาชาตินครหลวงของโลก ขณะที่ประชาชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติได้เหยียบย่ำพวกเขา ในวันแห่งพระเยโฮวาห์ อิสราเอลจะเป็นมหาอำนาจที่ครอบครองเหนือประชาชาติทั้งหลาย

16 เจ้าจะชั้ดมันและลมจะพัดมันไปเสีย และลมหมุนจะกระจายมัน และเจ้าจะเปรมปรีดีในพระเยโฮวาห์ เจ้าจะอวดอ้างในองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล ตั้งแต่สมัยอิสยาห์จนถึงปัจจุบัน ไม่มีเคยมีสมัยใดเลยที่อิสราเอลมีชัยเหนือประชาชาติอื่นๆในด้านทหารหรือด้านอื่นๆ แม้ว่าพวกเขาเคยชนะศึกและสงครามต่างๆต่อบรรดาเพื่อนบ้านของพวกเขาอย่างแน่นอนตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา การสำเร็จจริงอันยิ่งใหญ่กว่าของคำพยากรณ์นี้ก็ยังไม่ถึง เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา พระเจ้าอาจทรงอนุญาตให้อิสราเอลกำราบประชาชาติเหล่านั้นซึ่งจงเกลียดจงชังและมีใจหมิ่นชู้ต่อพวกเขา นั่นอาจเป็นประชาชาติอิสลามเหล่านั้นของโลกปัจจุบัน

อสย 41:17-20 **เมื่อคนจนและคนขัดสนแสวงน้ำและไม่มี และล้นของเขาก็แห้ง ผากเพราะความกระหาย เราคือพระเยโฮวาห์จะได้ยินเขาเอง เรา พระเจ้าของอิสราเอล จะไม่ละทิ้งเขา ตลอดหลายศตวรรษ พระเจ้าทรงเลี้ยงดูประชาชนของพระองค์เสมอ โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่เชื่อฟังและอุทิศตัวแก่พระองค์ อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงในที่สุดของพระสัญญาที่น่าจะเกิดขึ้นในยุคพันปีเหมือนเดิม กระนั้น พระสัญญานี้ก็ยังคงเป็นความจริงเหมือนเดิมในฐานะหลักการหนึ่งจนถึงวันนี้สำหรับประชาชนของพระเจ้า พระองค์จะไม่ทรงละทิ้งประชาชนของพระองค์**

18 เราจะเปิดแม่น้ำบนที่สูงทั้งหลาย และน้ำพุที่ท่ามกลางหุบเขา เราจะทำถิ่นทุรกันดารให้เป็นสระน้ำ และที่ดินแห้งเป็นน้ำพุ บางคนคิดว่าการเพาะปลูกของแผ่นดินนั้นโดยประเทศอิสราเอลปัจจุบันเป็นการสำเร็จจริงอย่างหนึ่งของคำพยากรณ์นี้ แน่ทีเดียว พวกยิวได้ทำให้หลายส่วนของแผ่นดินนั้นเจริญงอกงามแล้ว อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงในที่สุดก็จะเกิดขึ้นในยุคพันปีเหมือนเดิม อิสราเอลขณะนี้และตลอดหลายพันปีก่อนหน้านี้เป็นแผ่นดินที่มีลักษณะกึ่ง

แห้งแล้ง และต้องใช้ความพยายามเพื่อที่จะทำให้เกิดผลอุดม อย่างไรก็ตาม วันนั้นกำลังจะมาเมื่อน้ำจะมีบริบูรณ์ในแผ่นดินนั้น เรื่องนั้นยังไม่ถูกทำให้สำเร็จจริง

19 ในถิ่นทุรกันดารเราจะปลูกต้นสนสีดาร์ ต้นกระถินเทศ ต้นน้ำมันเจียว และต้นมะกอกเทศ ในทะเลทรายเราจะวางต้นสนสามใบ ทั้งต้นสนเขาและต้นไม้ที่เขียวชะอุ่มตลอดปีด้วยกัน ในสมัยพระคัมภีร์ เช่นเดียวกับในสมัยนี้ ดินแดนตอนใต้ของอิสราเอลถือว่าเป็นถิ่นทุรกันดาร พื้นที่หลายส่วนของถิ่นทุรกันดารยูเดียจนถึงวันนี้มีลักษณะรกร้างว่างเปล่าพอๆกับทะเลทรายแห่งใดก็ตามบนแผ่นดินโลก กระนั้นวันนั้นกำลังจะมาเมื่อแม้แต่พื้นที่กันดารเหล่านั้นจะกลายเป็นป่าพร้อมทั้งต้นไม้เหล่านั้นที่น่าปรารถนาที่สุด คำที่แปลเป็น ทะเลทราย (อาราบาห์) หมายถึงทะเลทรายตอนใต้เหล่านั้นของอิสราเอล แม้พวกยิวปลูกป่าในอิสราเอลไปแล้วอย่างแน่นอนในศตวรรษที่ยี่สิบ มันก็ไม่ได้ถูกกระทำในเขตแดนอาราบาห์ นั่นยังเป็นทะเลทรายอยู่เหมือนเดิมจนถึงยามนี้ นอกจากนี้ เนื้อความก็กล่าวชัดเจนว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่จะปลูกป่าเหล่านั้นในเขตแดนนี้ นี่ก็ยังไม่ได้เกิดขึ้นเหมือนกัน

20 เพื่อคนจะได้เห็นและทราบ เขาจะใคร่ครวญและเข้าใจด้วยกัน ว่าพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำการนี้ องค์บริสุทธิแห่งอิสราเอลได้สร้างสิ่งนี้ เมื่อวันนั้นมาถึง จะไม่มีคำถามเลยว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้า องค์บริสุทธิแห่งอิสราเอลทรงเป็นผู้ที่ได้ช่วยพรแผ่นดินของพวกเขาเช่นนั้น พระองค์จะทรงเปิดหน้าต่างแห่งฟ้าสวรรค์ด้วยพระพรเหนือประชาชนของพระองค์ในวันนั้น

ออสย 41:21-24 คราวนี้จุดสนใจหลักวกกลับมายังประชาชาติเหล่านั้นที่นับถือรูปเคารพของแผ่นดินโลก พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "จงนำข้อคดีของเจ้าขึ้นมา" กษัตริย์ของยาโคบ ตรัสว่า "จงนำข้อพิสูจน์ของเจ้ามา" (นี่เป็นที่เดียวในพระคัมภีร์ที่พระเจ้าทรงเรียกพระองค์เองว่ากษัตริย์ของยาโคบ) ความคิดตรงนี้ทำให้นึกถึงข้อ 1 ที่พระเจ้าทรงเรียกประชาชาติเหล่านั้นแห่งแผ่นดินโลกมาสู่การพิพากษา ตรงนี้พระองค์ทรงสั่งพวกเขาให้แสดงเหตุว่าทำไมพระองค์ถึงไม่ควรพบว่าพวกเขามีความผิด **22** ให้เขานำมา และแจ้งแก่เราว่าจะเกิดอะไรขึ้น จงแจ้งสิ่งล่วง

แล้วให้เราทราบว่ามีอะไรบ้าง เพื่อเราจะพิจารณา เพื่อเราจะทราบถึงอวสานของสิ่งเหล่านั้น หรือ
จงเล่าให้เราฟังถึงสิ่งที่จะบังเกิดมา อีกครั้งที่พระเจ้าทรงสั่งบรรดาประชาชาติที่นับถือพระ
ต่างคำวให้แสดงเหตุที่ว่าทำไมพระองค์ถึงไม่ควรพิพากษาพวกเขา

23 จงแจ้งแก่เราว่าต่อไปนี้จะอะไรจะเกิดขึ้น เพื่อเราจะรู้ว่าเจ้าเป็นพระ เออ จงทำดีหรือจง
ทำร้าย เพื่อเราจะได้ขยาดและดูกัน โดยตรัสถึงรูปเคารพของบรรดาประชาชาติ พระเจ้าทรง
ทำทนายพวกเขาให้พยากรณ์ถึงเหตุการณ์ต่างๆในอนาคต พระองค์ทรงทำทนายพวกเขาให้พิสูจน์ว่า
พวกเขาเป็นพระ พระองค์ทรงเรียกร้องอย่างเหินแสมให้พวกเขาแสดงสิทธิอำนาจและความ
สามารถของตน แน่แน่นอนว่าพวกเขาทำไม่ได้

ข้อสรุปนั้นชัดเจน 24 ดูเถิด เจ้าไม่มีค่าอะไรเลยและการทำงานของเจ้าก็สูญเปล่า ผู้ที่เลือก
เจ้าก็เป็นที่น่าสะอิดสะเอียน รูปเคารพทั้งหลายไม่มีค่าอะไรเลยและความสามารถต่างๆที่คนคิด
ว่าพวกมันมีก็ไร้ค่า ใครก็ตามที่เลือกรูปเคารพอันหนึ่งก็เป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเจ้าองค์
แท้จริง

อสย 41:25-26 เราได้เร้าผู้หนึ่งจากทิศเหนือและเขาจะมา จากที่ดวงอาทิตย์ขึ้น
เขาจะเรียกนามของเรา เขาจะเหยียบผู้ครอบครองเหมือนเหยียบปูนสอ เหมือนช่างหม้อย่ำดิน
เหนียว คำพยากรณ์นี้อาจมองล่วงหน้าไปยัง ไชรัส กษัตริย์เปอร์เซีย เขามาจากทิศเหนือและทิศ
ตะวันออกและในเวลาอันเหมาะสมที่สุดของพระองค์เขาก็เรียกหาพระองค์ ฤทธานุภาพและ
สิทธิอำนาจอันยิ่งใหญ่ของเขาถูกหมายเหตุไว้

26 ใครแจ้งไว้ตั้งแต่เริ่มแรก เพื่อเราจะทราบ และล่วงหน้าเพื่อเราจะพูดว่า "เขาชอบ
ธรรม" เออ ไม่มีผู้ใดได้แจ้งให้ทราบ เออ ไม่มีผู้ใดได้เล่าให้ฟัง เออ ไม่มีผู้ใดได้ยืนยันถ้อยคำของเจ้า
ความคิดตรงนี้อาจอ้างอิงย้อนไปยังคำทำนายรูปเคารพทั้งหลายให้ทำนายนอนาคต ไม่มีรูปเคารพ
ใดเลยสามารถทำสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำแล้ว ไม่มีรูปเคารพใดเลยได้ชื่อว่าเป็นผู้ชอบธรรม ไม่มี
รูปเคารพใดเลยสามารถทำสิ่งใดๆได้หรือได้ยืนยันเสียงของผู้อื่น นี่บอกเป็นนัยด้วยถึงคำเตือนหนึ่ง

ถึงยูดาห์ที่ขณะนั้นกำลังยุ่งเกี่ยวกับการนับถือรูปเคารพดั่งที่อิสยาห์เขียนไว้ พระเจ้าจึงทรงให้คำเตือนหนึ่งถึงการนับถือรูปเคารพในต่างแดนและภายในยูดาห์เองด้วย

อสย 41:27-29 คนแรกจะกล่าวแก่ศิโยนว่า "ดูเถิด ดูเขาทั้งหลาย" และเราจะส่งผู้นำชาวดีให้แก่เยรูซาเล็ม คนแรกที่ว่านี้อาจหมายถึง 'ผู้ต้นและผู้ปลาย' – พระเยโฮวาห์พระเจ้า คำทำทนายของพระองค์ถึงยูดาห์ในศิโยนและเยรูซาเล็มก็คือ จงดูบรรดาปุโรหิตที่นับถือพระต่างค้ำวของรูปเคารพเหล่านั้น ตรงกันข้าม พระเจ้าทรงสัญญาชาวดี

28 แต่เมื่อเรามองก็ไม่มีใคร ไม่มีที่ปรึกษาในหมู่พวกคนเหล่านี้ คือผู้ที่เมื่อเราถามก็ได้ให้คำตอบ กระนั้น จากคนนับถือรูปเคารพเหล่านี้และบรรดารูปเคารพที่ไม่มีฤทธิ์อะไรของพวกเขา ไม่มีสักผู้เดียวที่สามารถตอบคำทำทนายของพระเจ้าให้ทำนายอนาคตดังที่หมายเหตุไว้ข้างบนได้

29 ดูเถิด พระเหล่านั้นไร้ประโยชน์ทั้งสิ้น บรรดากิจการของมันก็เป็นการว่างเปล่า รูปเคารพหล่อของมันก็เป็นแต่ลมและความยุ่งเหยิง บทนี้ปิดท้ายด้วยการหมายความว่าคนนับถือรูปเคารพทั้งปวงและประชาชาติเหล่านั้นที่ปล่อยตัวไปกับการนับถือรูปเคารพเป็นสิ่งไร้ค่าและความยุ่งเหยิง พวกเขาแย่งชิงกว่าสิ่งไร้ประโยชน์

ภาพรวมของอิสยาห์ 42: บทถัดไปนี้มี (1) คำพรรณนาอันงดงามเกี่ยวกับพระคริสต์ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า (2) อิสราเอลที่ได้กลับสู่สภาพเดิมถวายสง่าราศีแก่พระเจ้า และ (3) คำเตือนเรื่องการติสอนที่จะมีต่ออิสราเอลที่ไม่ยอมกลับใจใหม่

อสย 42:1-4 จงดูผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งเราเชิดชู ผู้เลือกสรรของเรา ผู้ซึ่งใจเราปิดยินดี เราได้เอาวิญญาณของเราสวมท่านไว้แล้ว ท่านจะส่งความยุติธรรมออกไปให้แก่บรรดาประชาชาติ ดังที่เนื้อความจะเผยให้เห็น ผู้รับใช้ที่ว่านี้หาใช่ใครอื่นนอกจากพระเมสสิยาห์ของพระเจ้า นั่นคือ พระเยซูคริสต์ มัทธิว 12:17-18 กล่าวเรื่องนี้อย่างชัดเจนสุดๆ แม้ทรงเป็นจอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย พระองค์ก็ทรงเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ให้เราสังเกตว่าองค์พระผู้เป็น

เจ้าของเราทรงถูกเรียกว่า “ผู้เลือกสรร” ของพระเจ้าและผู้ซึ่ง “ใจเราปิติยินดี” พระองค์ทรงถูกเลือกสรรโดยพระเจ้าแล้วสำหรับภารกิจแห่งการทรงไถ่ประชาชนของพระองค์ ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงปิติยินดีในพระองค์ ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงแสดงความปิติยินดีของพระองค์ในพระบุตรอย่างชัดเจนเมื่อพระองค์ตรัสว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” (มัทธิว 3:17)

วลีที่ว่าพระเจ้าทรงเอาวิญญาณของพระองค์สวมพระองค์ไว้แล้วอาจหมายถึงการเจิมพระเยซูโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตอนที่พระองค์ทรงรับบัพติศมาตามที่หมายเหตุไว้ในมัทธิว 3:16 แน่ทีเดียวพระเยซูคริสต์จะทรงส่งการพิพากษาไปให้แก่บรรดาคนต่างชาติสักวันหนึ่ง แน่แน่นอนว่านั่นจะเกิดขึ้นที่อารมาเกต โคน มันจะถูกทำให้สำเร็จที่หุบเขาเยโฮซาฟัท ดู โยเอล 3:2, 12 มันจะถูกทำให้สำเร็จจริงตลอดยุคพันปีเมื่อพระองค์ทรงปกครองบรรดาประชาชาติในความชอบธรรมหนึ่งในคำพยากรณ์ที่ชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับการรับใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราถูกกล่าวถึงตรงนี้ ทั้งในการเสด็จมาครั้งแรกและครั้งที่สองของพระองค์

ความอ่อนสุภาพและความถ่อมใจขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา โดยเฉพาะในการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์ถูกกล่าวถึงตรงนี้ **2** ท่านจะไม่ร้องหรือเปล่งเสียงของท่าน หรือกระทำให้ได้ยินเสียงของท่านตามถนน แม้ทรงเป็นอาจารย์สอนประชาชนอย่างแน่นอนในการรับใช้บน โลกนี้ของพระองค์ พระเยซูก็ไม่เคยเป็นผู้ปลุกปั่นฝูงชนหรือพยายามยุยงให้เกิดการกบฏ

3 ไม่อ้อห้ำแล้วท่านจะไม่หัก และใส่ตะเกียงที่ถูกริบหรืออยู่ท่านจะไม่ดับ ท่านจะส่งความยุติธรรมออกไปด้วยความจริง ความอ่อนโยนและความสุภาพน้อมนวลขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา โดยเฉพาะในการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์ถูกสื่อตรงนี้ ความรุนแรงไม่มีส่วนในอุปนิสัยของพระองค์เลย แม้แต่การหักไม้ที่อ้อที่ห้ำแล้วหรือกิ่งไม้ที่หักแล้วก็ตาม องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะไม่ทรงปิดกั้นแสงสว่าง ใส่ตะเกียงที่ถูกริบหรืออยู่หมายถึงใส่เทียนที่จวนจะดับอยู่แล้ว ความหมายตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าพระเยซูจะไม่ทรงดับความสว่างในรูปแบบใดเลย อุปนิสัยอันอ่อนโยนของพระองค์จะดำรงอยู่ต่อไปจนกว่าจะถึงวันนั้นเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาในการพิพากษา เรา

ควรหมายเหตุไว้ว่ามีทิวศวกคำพูดนี้ในมัทธิว 12:17-20 โดยประยุกต์ใช้มันกับพระเยซูโดยตรง การเสด็จมาครั้งแรกและครั้งที่สองของพระคริสต์ถูกกล่าวถึงในคำพยากรณ์อันเปี่ยมสุขนี้

4 ท่านจะไม่ล้มเหลวหรือท้อแท้งกว่าท่านจะสถาปนาความยุติธรรมไว้ในโลก และเกาะทั้งหลายจะรอคอยพระราชบัญญัติของท่าน การรับใช้ของพระเมสสิยาห์ (ในทั้งการเสด็จมาครั้งแรกและครั้งที่สองของพระองค์) ถูกกล่าวถึงตรงนี้ พระองค์จะไม่ล้มเหลวในภารกิจของพระองค์เลยและพระองค์จะไม่ท้อพระทัยเลยด้วย ความคิดตรงนี้ก็คือนั่นว่า พระองค์จะไม่ทรงให้ผู้ใดมาขวางขณะที่แผนการของพระองค์ถูกทำให้สำเร็จ วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระองค์จะทรงสถาปนาความยุติธรรมอันชอบธรรมในแผ่นดินโลกทั้งสิ้น นอกจากนี้ วันนั้นกำลังจะมาเมื่อเกาะทั้งหลาย (นั่นคือ ประชาชาติทั้งหลาย) จะรอคอย (นั่นคือ วางใจ) ในพระราชบัญญัติของพระองค์ ในมัทธิว 12:21 ข้อนี้ถูกสรุปย่อเป็น “และพวกต่างชาติจะวางใจในนามของท่าน” การรับใช้และพระราชกิจอันยิ่งใหญ่กว่าของพระเมสสิยาห์จึงถูกนำเสนอในสี่ข้อแรกของอิสยาห์

42

อิสยาห์ 42:5-7 **พระเจ้า คือ พระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และทรงขึงมัน**
ผู้ทรงแผ่แผ่นดินโลกและสิ่งที่บังเกิดจากโลกออกไป ผู้ทรงประทานลมหายใจแก่ประชาชนที่บนโลก และจิตวิญญาณแก่ผู้ดำเนินอยู่บนโลก ครั้นดังนี้ว่า ในการเตรียมพร้อมที่จะให้พระสัญญาที่สำคัญแก่พระเมสสิยาห์ของพระองค์ พระเจ้าทรงเตือนเราให้ระลึกก่อนว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใด พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ได้ (1) สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้น พระองค์ทรงเป็น (2) ผู้ประทานชีวิตแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินโลกเช่นกัน พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่ของเรา

6 "เราคือพระเยโฮวาห์ เราได้เรียกเจ้ามาด้วยความชอบธรรม เราจะยึดมือเจ้าและจะรักษาเจ้าไว้ เราจะให้เจ้าเป็นตัวพันธสัญญาของมนุษยชาติ เป็นความสว่างแก่บรรดาประชาชาติ พระเจ้าจึงทรงประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ได้ส่งพระเมสสิยาห์ของพระองค์ออกไปในความชอบธรรม นอกจากนี้ เพื่อเป็นคำหนุนใจแก่พระบุตรของพระองค์ในการทรงเป็นมนุษย์ของ

พระองค์บนแผ่นดินโลกนี้ พระองค์จึงทรงสัญญาว่าจะช่วยเหลือพระองค์ พระเยซูคริสต์จะทรงกลายเป็นตัวตนของพันธสัญญาใหม่สำหรับคนทั้งหลาย แน่ทีเดียว พระโลหิตของพระองค์จะกลายเป็นสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาใหม่ที่พระเจ้าจะทรงกระทำกับมนุษยชาติ นอกจากนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงกลายเป็นความสว่างแก่โลกที่มีมืดด้วย คู ยอห์น 8:12, 9:5

7 เพื่อเบิกตาคนที่ตาบอด เพื่อนำผู้ถูกจำจองออกมาจากคุก นำผู้ที่นั่งในความมืดออกมาจากเรือนจำ ในการรับใช้บนโลกนี้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา แน่แน่นอนว่าพระองค์ประทานการมองเห็นให้แก่คนตาบอด อย่างไรก็ตาม ความจริงอันยิ่งใหญ่กว่าตรงนี้ย่อมเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ ตั้งแต่สมัยนั้นมาจนบัดนี้พระองค์ได้ประทานการมองเห็นฝ่ายวิญญาณแก่คนเหล่านั้นที่ถูกทำให้ตาบอดไปโดยความบาปและพญามาร จากเรือนจำแห่งความบาป พระองค์ได้ทรงไถ่คนเหล่านั้นที่ถูกจองจำโดยโซ่ตรวนแห่งความบาปแล้ว แน่ทีเดียว พระองค์ทรงเป็นความสว่างของโลกและพระผู้ไถ่ของคนทั้งปวงที่จะวางใจพระองค์

อสย 42:8-9 เราคือเยโฮวาห์ นั้นเป็นนามของเรา สง่าราศีของเรา เรามีได้ให้แก่ผู้อื่น หรือให้คำที่สรรเสริญเราแก่รูปแกะสลัก เยโฮวาห์คือพระนามของพระองค์ สง่าราศีของพระองค์จะไม่ถูกแบ่งปันกับผู้อื่นเลย และไม่ถูกแบ่งปันกับพวกพระต่างด้าวอย่างแน่นอน จุดสนใจตรงนี้เปลี่ยนกลับมายังอิสราเอลและสภาพฝ่ายวิญญาณของเธอ

พระเจ้าทรงประกาศแก่อิสราเอลว่า 9 ดูเถิด สิ่งล่วงแล้วนั้นก็สำเร็จแล้ว และเราก็แจ้งสิ่งใหม่ๆ ก่อนที่สิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นเราก็ได้เล่าให้ฟังแล้ว" ความหมายก็คือว่า สิ่งเหล่านั้นในอดีตได้เกิดขึ้นจริงแล้ว สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้กับอับราฮัมกำลังอยู่ในขั้นตอนของการถูกทำให้สำเร็จจริง กระนั้นมีความจริงใหม่ที่อิสราเอลต้องเรียนรู้ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะบอกอิสราเอลล่วงหน้าถึงสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้นซึ่งเกี่ยวข้องกับพวกเขา

อสย 42:10-12 ดังนั้นอิสราเอลจึงถูกสั่งให้ถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าของพวกเขา จงร้องเพลงบทใหม่ถวายพระเยโฮวาห์ จงสรรเสริญพระองค์จากปลายแผ่นดินโลก ทั้งผู้ที่ลงไปยังทะเล และบรรดาสิ่งที่อยู่ในนั้น ทั้งเกาะทั้งหลายและชาวถิ่นนั้น ภาพที่สื่อนี้ย่อมมองล่วงหน้า

ไปยังสมัยที่อิสราเอลได้หันมาหาพระคริสต์ในที่สุดในช่วงยุคเจ็ดปี พวกเขาจึงถูกสั่งให้ร้องเพลงบทใหม่ บทเพลงนั้นย่อมจะเป็นเพลงสรรเสริญแด่พระเยซูคริสต์ผู้เป็นพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าและกษัตริย์ของพวกเขา อันที่จริงทั่วทั้งแผ่นดินโลกในวันนั้นถูกกำชับให้สรรเสริญพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาเช่นนั้น

11 จงให้ถิ่นทุรกันดารและหัวเมืองในนั้นเปล่งเสียง ทั้งชนบทที่เคदारอาศัยอยู่ จงให้ชาวศิลากร้องเพลง ให้เขาโห่ร้องมาจากยอดภูเขา แม้แต่ประชาชาติอาหรับทั้งหลายก็ถูกกำชับให้ร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเยซูคริสต์ในวันนั้น พระองค์จะทรงเป็นกษัตริย์เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้นในตอนนั้น

12 จงให้เขาถวายสง่าราศีแด่พระเยโฮวาห์ และถวายสรรเสริญพระองค์ในเกาะทั้งหลาย ประชาชาติทั้งปวงถูกสั่งให้ถวายสง่าราศีแด่พระเยซูคริสต์ในวันนั้น อีกครั้งที่คำว่า *เกาะทั้งหลาย* หมายถึงประชาชาติทั้งหลาย เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา ประชาชาติทั้งปวงของโลกจะร่วมสรรเสริญพระองค์ในยุคพันปี

อสย 42:13-17 คราวนี้จุดสนใจหันไปยังการติสอนของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอล (นั่นคือ ยูดาห์) ที่นับถือรูปเคารพบ้าง พระเยโฮวาห์จะเสด็จออกไปอย่างคนแกล้วกล้า พระองค์จะทรงเร้าความหึงหวงของพระองค์ขึ้นอย่างนักรบ พระองค์จะทรงร้อง พระองค์จะทรงโห่ดัง พระองค์จะทรงมีชัยต่อศัตรูของพระองค์ 14 เราได้นิ่งอยู่นานแล้ว เราเงิบอยู่และรังคนเองไว้ บัดนี้เราจะร้องออกมาเหมือนผู้หญิงกำลังคลอดบุตร เราจะสังหารผลาญและทำลายถิ่นที่ แม้ได้ยับยั้งการพิพากษาของพระองค์ไว้แล้ว บัดนี้ ดูหญิงคนหนึ่งที่เจ็บท้องใกล้คลอด พระองค์ก็กำลังจะทรงร้องออกมาแล้ว พระพิโรธของพระองค์มีต่อการนับถือรูปเคารพในท่ามกลางประชาชนของพระองค์

15 เราจะทิ้งภูเขาและเนินให้ร้าง และให้บรรดาพืชผักบนนั้นแห้งไป เราจะให้แม่น้ำกลายเป็นเกาะ และจะให้สระแห้งไป พระเจ้าทรงเตือนถึงขอบเขตแห่งการพิพากษาที่จะมาของพระองค์ มันจะถึงขั้นหายนะ

แม้พระเจ้าจะทรงพิพากษาประชาชนของพระองค์ จุดประสงค์นั้นก็เพื่อห็นพวกเขา ให้มาถึงความจริง 16 เราจะจูงคนตาบอดไปในทางที่เขาทั้งหลายไม่รู้จัก เราจะนำเขาไปในทางทั้งหลายที่เขาไม่รู้จัก เราจะให้ความมืดข้างหน้าเขากลับเป็นสว่าง สิ่งที่ดีให้ตรง สิ่งเหล่านี้เป็น สิ่งที่เราจะกระทำแก่พวกเขา และเราจะไม่ละทิ้งพวกเขา คนตาบอดที่ว่านี้อาจหมายถึงอิสราเอล เมื่อถึงคราวเหมาะสม พระเจ้าจะทรงเปิดตาของพวกเขาให้เห็นความจริง พระองค์จะทรงนำทางพวกเขาจากทางคดทั้งหลายไปสู่ทางตรง นอกจากนี้ พระองค์ทรงสัญญาอีกครั้งว่าจะไม่ละทิ้งประชาชนแห่งพันธสัญญาของพระองค์

17 เขาทั้งหลายจะหันกลับ และจะต้องขายหน้าอย่างที่สุด คือผู้ที่วางใจในรูปแกะสลัก ผู้ที่กล่าวแก่รูปเคารพหล่อว่า "ท่านเป็นพระของเรา" พระเจ้าตรัสบอกล่วงหน้าว่าวันนั้นกำลังจะมา เมื่ออิสราเอลจะอับอายที่ตนได้วางใจในบรรดารูปเคารพสลัก วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพวกเขาจะกลับใจจากการทำแบบนั้น

อสย 42:18-20 อิสราเอลที่ตาบอดและหูหนวกฝ่ายวิญญาณถูกเรียกให้ฟังและมอง ท่านผู้หูหนวกเอ๋ย ฟังซิ และท่านผู้ตาบอดเอ๋ย มองซิ เพื่อท่านจะเห็นได้ 19 ใครเป็นคนตาบอด ก็ผู้รับใช้ของเราละซิ หรือใครหูหนวกอย่างกับทูตของเราที่เราใช้ไป ใครตาบอดอย่างผู้ที่สมบูรณ์แล้ว หรือตาบอดอย่างผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ เห็นได้ชัดว่าผู้รับใช้ของพระเจ้าทรงนี้คืออิสราเอล พวกเขาได้กลายเป็นคนตาบอดและหูหนวกต่อสิ่งต่างๆที่เป็นฝ่ายวิญญาณเสียแล้ว แม้พวกเขาคิดว่าตัวเองเป็นคนที่มีสมบูรณ์แบบ พวกเขาก็ตาบอดและหูหนวกต่อความจริง

ในลักษณะที่ชวนให้นึกถึงอิสยาห์ 6:9-10 พระเจ้าทรงเล่าซ้ำเรื่องคำสาปแช่งฝ่ายวิญญาณนั้นที่ตกอยู่บนประชาชนของพระองค์ 20 เจ้าเห็นหลายอย่าง แต่มิได้สังเกต หูของเขาเปิดแล้ว แต่เขาไม่ได้ยิน

อสย 42:21-22 เพราะเห็นแก่ความชอบธรรมของพระองค์ พระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัย ที่จะเช็ดหูพระราชบัญญัติและกระทำให้พระราชบัญญัตินั้นมีเกียรติ ตรงข้ามกับความมืดบอดฝ่ายวิญญาณของอิสราเอล พระเจ้าทรงพอพระทัยเป็นอย่างมากกับความชอบธรรมของ

พระเมสสิยาห์ของพระองค์ พระองค์จะทรงเป็นผู้ที่เชิดชูพระวาระของพระเจ้า โดยยกชูในฐานะ
สิ่งที่มีเกียรติ

ความคิดตรงนี้วกกลับไปยังสภาพฝ่ายวิญญาณอันน่าเศร้าของอิสราเอล 22 แต่นี้เป็น
ชนชาติที่ถูกขโมยและถูกปล้น เขาทุกคนติดอยู่ในรูและซ่อนอยู่ในคุก เขาตกเป็นเหยื่อซึ่งไม่มีผู้
ใดช่วยให้พ้น เป็นของริบซึ่งไม่มีผู้ใดพูดว่า "คืนชีพ" เพราะความไม่ซื่อสัตย์ของพวกเขาที่มีต่อ
พระเจ้าของพวกเขาและการนับถือรูปเคารพของพวกเขาอย่างเปิดเผย อิสราเอลจึงตกต่ำสุดๆ
พวกเขาเป็นเหมือนคนเหล่านั้นที่ถูกปล้นและถูกบังคับให้ไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำ พวกเขาเป็น
เหมือนนักโทษและเหยื่อที่ไม่มีใครสนใจ ไม่มีใครยอมช่วยเหลือพวกเขาและไม่มีใครแนะนำ
การกลับคืนสู่สภาพเดิมแก่พวกเขา

อสย 42:23-25 ผู้ใดในพวกเจ้าจะเงี้ยวฟังในเรื่องนี้ ที่จะมุ่งหน้าตั้งใจฟังใน
อนาคต พระเจ้าจึงทรงเผชิญหน้าอิสราเอลเพราะความหูดึงฝ่ายวิญญาณของพวกเขา ใครในพวก
เขาจะยอมฟัง ใครจะใส่ใจฟังบ้าง

24 ใครมอบยาโคบให้แก่ผู้ริบ และอิสราเอลให้แก่ผู้ปล้น ไม่ใช่พระเยโฮวาห์หรือ ผู้ซึ่งเรา
ได้ทำบาปต่อ ซึ่งเขาไม่ยอมดำเนินในทางของพระองค์ และซึ่งเขามีได้เชื่อฟังพระราชบัญญัติ
ของพระองค์ เกือบกว่าจะมีคำถามว่าผู้ใดเป็นตัวละครในการตีสอนอิสราเอล พระเจ้าตรัสชัดเจน
ว่าพระองค์เองทรงเป็นผู้กระทำเช่นนั้น อิสราเอลคือผู้ที่ได้ทำบาปต่อพระองค์และเมินเฉยทางทั้ง
หลายของพระองค์และไม่เชื่อฟังพระราชบัญญัติของพระองค์ ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงพิพากษาพวก
เขาแล้ว

25 ฉะนั้นพระองค์จึงทรงหลังความโกรธจัดลงมามนเขา และหลังอำนาจของสงคราม
ทำให้เขาติดเพลิงอยู่โดยรอบ แต่เขาไม่รู้ มันไหม้เขา แต่เขามีได้เอาใจใส่ แม้พระเจ้าได้ทรงตีสอน
ประชาชนของพระองค์แล้วอย่างรุนแรงและตรัสชัดเจนว่าทำไมพวกเขาถึงถูกพิพากษา นำแปลก
ที่ว่าพวกเขามีได้จำใส่ใจ ด้วยคำพูดเสียดสีอันน่าเศร้า ผู้พยากรณ์ท่านนี้ปิดท้ายบทนี้โดย
หมายเหตุว่าอิสราเอลยังเพิกเฉยต่อไปว่าทำไมพวกเขาถึงเผชิญความทุกข์ลำบากเช่นนั้น

ภาพรวมของอิสยาห์ 43: ในบทนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปลอบประโลมประชาชนของพระองค์เองในความทุกข์ยากต่างๆของพวกเขาด้วยพระสัญญาอันประเสริฐหลายประการ พระองค์ทรงประกาศความเป็นพระเจ้าของพระองค์ต่อผู้กับบรรดาอุปการะของประชาชาติทั้งหลาย พระองค์ทรงสัญญาเรื่องการทรงไถ่อันยิ่งใหญ่ และแม้แต่การยกโทษบาป บทนี้ปิดท้ายด้วยคำทำนายเรื่องการถูกทำลายของพระวิหารเพื่อเป็นการเตือนเพราะความบาปของพวกเขา

ออสย 43:1 บทนี้เริ่มต้นด้วยการปลอบประโลมใจของพระเจ้าซึ่งให้ความมั่นใจอันยิ่งใหญ่ บัดนี้ พระเยโฮวาห์ผู้ได้สร้างท่าน โอ ยาโคบ พระองค์ผู้ได้ทรงปั้นท่าน โอ อิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า "อย่ากลัวเลย เพราะเราได้ไถ่เจ้าแล้ว เราได้เรียกเจ้าตามชื่อ เจ้าเป็นของเรา ความจริงที่สำคัญๆหลายประการถูกพบเห็นในข้อเดีวนี้ ประการแรก พระเจ้าทรงประกาศพระองค์เองว่าเป็นพระผู้สร้าง พระองค์ทรงสร้างไม่เพียงฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกเท่านั้น แต่สิ่งทั้งปวงที่อาศัยอยู่บนนั้นด้วย นั่นรวมถึงอิสราเอลด้วย คำที่แปลเป็น สร้าง (บอว์ รอว์) มีความหมายว่า สร้างจากความว่างเปล่า พระเจ้าทรงทำเช่นนั้นจริงในสัปดาห์แห่งการเนรมิตสร้างนั้น แต่จากนั้นพระองค์ทรงเตือนอิสราเอลให้ระลึกถึง "พระองค์ผู้ได้ทรงปั้นท่าน" คำที่แปลเป็น ปั้น (ยอว์ ซาร์) มีความหมายในเชิงว่า "ทำให้เป็นรูปร่าง" หรือ 'ปั้นแต่ง' ในบริบทนี้ ความหมายอาจเป็นได้ว่าพระเจ้าทรงปั้นอิสราเอลให้กลายเป็นประชาชาติหนึ่ง

จากนั้นพระเจ้าทรงให้ความมั่นใจพวกเขาโดยการประกาศว่า "อย่ากลัวเลย" คำประกาศอันเปี่ยมสุขนี้ถูกพบได้หลายสิบครั้งในพระคัมภีร์ ยิ่งกว่านั้นพระเจ้าประทานเหตุผลว่าทำไมประชาชนของพระองค์ถึงไม่ต้องกลัว

พระองค์ทรงให้เหตุผลสามประการ (1) "เราได้ไถ่เจ้าแล้ว" บริบทเห็นได้ชัดว่าหมายถึงอิสราเอล พระเจ้าทรงไถ่พวกเขาแล้วจากการเป็นทาสของอียิปต์ อย่างไรก็ตาม ไม่มีคำถามเลยว่าพระคริสต์ได้ทรงไถ่พวกเราซึ่งเป็นของคริสตจักรสมัยพระคัมภีร์ใหม่แล้วเช่นกัน พระองค์ได้ทรงซื้อเราแล้วด้วยพระโลหิตอันมีค่าประเสริฐของพระองค์ (1 เปโตร 1:18-19) จากนั้นพระเยโฮ

วาท်ทรงหมายเหตุว่า (2) “เราได้เรียกเจ้าตามชื่อ” ช่างเป็นความคิดอันเปี่ยมสุข พระเจ้าแห่งจักรวาลนี้ทรงทราบชื่อของฉัน นอกจากนี้พระองค์ได้ทรงเรียกฉันให้มาหาพระองค์ด้วย คูมัทธิว 11:28 สูดทัยพระองค์ทรงให้ความมั่นใจ (3) “เจ้าเป็นของเรา” เราเป็นของพระองค์ พระองค์ทรงไถ่เราให้เป็นของพระองค์แล้ว

แม้คนที่มักกบฏอาจไม่ชอบความคิดที่ว่าตนถูกเป็นเจ้าของโดยผู้อื่น บริบทที่ใหญ่กว่าก็คือ อย่างกลัวความมืดแห่งหุบเหวที่รออยู่เบื้องหน้า เราเป็นของพระองค์ พระองค์จะทรงดูแลคนของพระองค์เอง

อสย 43:2 พระเยโฮวาห์จึงทรงเสริมพระสัญญาอันประเสริฐอีกชุดเข้าไปด้วย เมื่อเจ้าลุยข้ามน้ำ เราจะอยู่กับเจ้า เมื่อข้ามแม่น้ำ น้ำจะไม่ท่วมเจ้า เมื่อเจ้าลุยไฟ เจ้าจะไม่ไหม้และเปลวเพลิงจะไม่เผาผลาญเจ้า ไม่มีคำถามเลยว่าพระเจ้าทรงพาอิสราเอลข้ามทะเลแดงและข้ามแม่น้ำจอร์แดน อย่างไรก็ตาม ความคิดตรงนี้ดูเหมือนจะเป็นภาพเปรียบถึงวิกฤติต่างๆ แห่งชีวิตมากกว่า ไม่ว่าจะเป็อิสราเอลในสมัยนั้นหรือคริสตจักรสมัยพระคัมภีร์ใหม่ในตอนนี พระเจ้าก็ทรงสัญญาแล้วว่าเมื่อประชาชนของพระองค์ลุยข้ามน้ำลึกในชีวิต พระองค์จะทรงอยู่กับพวกเขาด้วย

ในลักษณะคล้ายๆกัน พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงปกป้องประชาชนของพระองค์จากช่วงเวลาแห่งการพิพากษาอันเป็นไฟร้อนแรง อาจเป็นได้ว่าซัครัก เมซาคและเอเบเดนโกอ้างพระสัญญานี้ตอนที่พวกเขาเผชิญกับเตาไฟอันร้อนแรงนั้นของเนบูคัดเนซซาร์ พวกเขามีชีวิตอยู่ในสมัยหลังจากหนังสืออิสยาห์ถูกเขียนขึ้นแล้ว และพวกเขาน่าจะทราบถึงพระสัญญานี้โดยไม่ต้องสงสัย พระสัญญานี้ยังคงอยู่จนถึงทุกวันนี้ พระเจ้าจะทรงดูแลประชาชนของพระองค์

อสย 43:3-4 เพราะเราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า องค์บริสุทธิแห่งอิสราเอล ผู้ช่วยให้รอดของเจ้า เราให้อียิปต์เป็นค่าไถ่ของเจ้า ให้เอธิโอเปียและเส-บาเพื่อแลกกับเจ้า ผู้รับประกันพระสัญญาเหล่านี้ถูกเปิดเผย ให้เราสังเกตชื่อเรียกทั้งสามของพระองค์ พระเจ้า

ทรงระบุพระองค์เองว่าเป็น (1) พระเยโฮวาห์ (พระเยซูในพระคัมภีร์ใหม่) (2) พระองค์ยังทรงเป็น “องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล” ด้วย ในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม พระเจ้าทรงถูกระบุว่าเป็นองค์บริสุทธิ์มากกว่าห้าสิบครั้ง ไม่มีคำถามเลยว่าพระลักษณะหลักของพระเจ้าคือ ความบริสุทธิ์ พระองค์ทรงบริสุทธิ์อย่างไรจึงจำกัดและทรงปราศจากความบาป ยิ่งกว่านั้น (3) พระองค์ทรงเป็น “ผู้ช่วยให้รอด” ของเรา นั่นเป็นความจริงสำหรับอิสราเอล มันเป็นความจริงสำหรับคริสตจักรสมัยพระคัมภีร์ใหม่ พระองค์เองทรงเป็นผู้ที่ได้ช่วยเราให้รอดจากความบาปของเราแล้ว

แน่นอนว่าเนื้อความตรงนี้ถูกกล่าวแก่อิสราเอลโดยตรงและพระเจ้าทรงเตือนพวกเขาให้ระลึกว่า พระองค์ทรงเสียดสะคนอียิปต์แทนคนอิสราเอล พระองค์ทรงทำลายลูกหัวปีแห่งอียิปต์และช่วยอิสราเอลบุตรหัวปีของพระองค์ให้รอด เช่นเดียวกัน ประชาชาติอื่นๆถูกเสียดสะในศึกสงครามเพื่อการพิทักษ์รักษาอิสราเอล ดู 2 พงศาวดาร 14:9-13

4 เพราะว่าเจ้าประเสริฐในสายตาของเรา เจ้าได้รับเกียรติและเรารักเจ้า เราจึงให้คนเพื่อแลกกับเจ้า และให้ชนชาติทั้งหลายเพื่อแลกกับชีวิตของเจ้า ช่างเป็นความคิดอันเปี่ยมสุข ประชาชนของเจ้ามีค่าประเสริฐในสายพระเนตรของพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงไถ่เราแล้ว เราจึงได้รับเกียรติต่อพระพักตร์พระองค์ จากนั้นพระสัญญาของพระองค์ก็คือ “เรารักเจ้า” นั่นเป็นความจริงสำหรับอิสราเอล มันเป็นความจริงอย่างแน่นอนสำหรับคริสตจักร พระองค์ทรงรักเรา ช่างเป็นเหตุอันสมควรสำหรับการหนุนใจและการสรรเสริญ ประชาชาติอื่นๆล้มลงต่อหน้าอิสราเอลเพราะว่าพระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่าจะพิทักษ์รักษาอิสราเอล ในความหมายรองลงมา ความจริงนั้นก็ยังมีอยู่สำหรับคริสตจักร การสำเร็จจริงในที่สุดสำหรับทั้งคริสตจักรและอิสราเอลจะเกิดขึ้นในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์

ออสย 43:5-7 **อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า เราจะนำเชื้อสายของเจ้ามาจากตะวันออก และเราจะรวบรวมเจ้ามาจากตะวันตก อีกครั้งที่การให้คำมั่นอันเปี่ยมสุข “อย่ากลัวเลย”** ถูกนำเสนอ เหตุผลอีกประการสำหรับเรื่องนั้นก็คือพระสัญญาที่ว่า “เพราะเราอยู่กับเจ้า” ในประมาณสิบหกแห่งในพระคัมภีร์ พระเจ้าทรงสัญญาเรื่องนี้แล้ว จากนั้นความคิดตรงนี้

เปลี่ยนไปกล่าวถึงการกลับคืนสู่สภาพเดิมในอนาคตของอิสราเอล แม้จะถูกกระจัดกระจายไปยังลม
ทั้งสี่ทิศแล้ว วันนั้นจะมาเมื่อพระเจ้าจะทรงให้อิสราเอลกลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขาโดย
สมบูรณ์

6 เราจะพูดกับทิศเหนือว่า 'ปล่อยเถิด' และกับทิศใต้ว่า 'อย่ายึดไว้' จงนำบรรดาบุตรชาย
ของเรามาแต่ไกล และเหล่าธิดาของเราจากปลายแผ่นดินโลก แม้มีภาพให้ชมก่อนล่วงหน้าของ
พระสัญญาอย่างแน่นอนในศตวรรษที่ยี่สิบและศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ด การถูกรวบรวมกลับเข้ามา
ในที่สุดของอิสราเอลจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์

ในวันนั้น 7 คือทุกคนที่เขาเรียกตามนามของเรา จะถูกรวบรวมกลับเข้ามายังแผ่นดินที่
พระเจ้าทรงสัญญากับพวกเขาแล้ว เมื่อกล่าวถึงอิสราเอล พระเจ้าทรงสัญญาว่า "เพราะเราได้สร้าง
เขาเพื่อสง่าราศีของเรา เราได้ปั้นเขา เออ เราได้สร้างเขาไว้" เราเห็นพระราชกิจในการทรงสร้าง
ของพระเจ้าอีกครั้ง นอกจากนี้ จุดประสงค์แห่งการทรงสร้างของพระเจื่อก็ปรากฏชัดเจน เราถูก
สร้างขึ้นเพื่อสง่าราศีของพระองค์

อสย 43:8-9 จงนำประชาชาติทั้งหลายผู้ตบอดแต่ยังมีตา ผู้ที่หูหนวกแต่เขายัง
มีหู ออกมา 9 ให้บรรดาประชาชาติประชุมพร้อมกัน และให้ชนชาติทั้งหลายชุมนุมกัน ชนชาติ
ทั้งปวงถูกเรียกตัว ซึ่งรวมถึงแม้แต่คนเหล่านั้นที่มีอาการบกพร่องต่างๆด้วย พวกเขาถูกเรียกให้
เป็นพยานถึงความดีงามของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์ ในท่ามกลางเขามีผู้ที่แจ้ง
อย่างนี้ได้ และเล่าสิ่งล่วงแล้วให้เราฟังได้ ให้เขาทั้งหลายนำพยานของเขามาพิสูจน์ตัวเขา และให้
เขาได้ยืนยันและกล่าวว่า "จริงแล้ว" ข้อต่อไปนี้จะบ่งบอกว่าไม่มีประชาชาติใดสามารถเป็นพยาน
อย่างเต็มที่ถึงความป็นนิรันดร์และความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าได้มากไปกว่าอิสราเอล จาก
คนทั้งปวง พวกเขามีประสบการณ์แล้วเกี่ยวกับความรู้เรื่องพระเจ้า

อสย 43:10-11 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เจ้าทั้งหลายเป็นพยานของเรา และเป็นผู้รับ
ใช้ของเราซึ่งเราได้เลือกไว้แล้ว เพื่อเจ้าจะรู้จักและเชื่อถือเรา และเข้าใจว่าเราเป็นผู้นั้นแหละ ก่อน
หน้าเรา ไม่มีพระเจ้าใดถูกปั้นขึ้น และภายหลังเราก็คงไม่มี ประชาชนของพระเจ้าซึ่งได้รู้จัก

พระพรและความรอดของพระเจ้าแล้วคือ พยานหลักในเรื่องความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า นั่นเป็นจริงสำหรับอิสราเอล และยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมสำหรับคริสตจักร พวกเขาและเราด้วยคือผู้รับใช้ของพระองค์และพยานของพระองค์

พระองค์ทรงเลือกเราแล้ว (ทั้งอิสราเอลและคริสตจักร) เพื่อที่ว่าเราจะได้รับรู้จักพระองค์และเชื่อในพระองค์ กล่าวอย่างเจาะจงแล้ว พระเจ้าทรงเรียกเราแล้วเพื่อที่จะเข้าใจว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียว ไม่เคยมีพระเจ้าองค์อื่นเลยและจะไม่มีเลยด้วย พระองค์ทรงสถาปนาศาสนาและทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว เราจึงถูกเรียกให้เป็นพยานเกี่ยวกับพระองค์

11 เรา เราคือพระเยโฮวาห์ และนอกจากเราไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด นอกจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าแล้ว ไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดองค์อื่นเลย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดองค์เดียวเท่านั้นของมนุษย์ และดังนั้นเราจึงถูกเรียกให้เป็นพยานถึงเรื่องนี้

อสย 43:12-13 เมื่อไม่มีพระอื่นในหมู่พวกเจ้า เราแจ้งให้ทราบและช่วยให้รอดและพิสูจน์ให้เห็น ฉะนั้นเจ้าทั้งหลายเป็นพยานของเราว่าเราเป็นพระเจ้า" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ช่วยอิสราเอลให้พ้นจากอียิปต์และจากความทุกข์ยากต่าง ๆ นานาตลอดหลายศตวรรษ พระองค์ทรงประกาศเรื่องนั้นแก่ประชาชนของพระองค์แล้วและทรงสำแดงให้พวกเขาเห็นแล้วว่ารูปเคารพทั้งหลายเป็นสิ่งที่ไร้ค่าต่อพระพักตร์พระองค์ พวกเขาเป็นประจักษ์พยานถึงเรื่องนี้ ดังนั้น ประชาชนของพระเจ้าจนถึงวันนี้จึงมีหน้าที่ในการเป็นพยานถึงความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า นั่นเป็นจริงสำหรับอิสราเอลและมันยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมจนถึงวันนี้

13 "เออ ตั้งแต่เดิมเราก็คือพระองค์นั้นอยู่ ไม่มีผู้ใดช่วยให้พ้นจากมือของเราได้ เราจะประกอบกิจใดๆ ใครจะขัดขวางกิจการนั้นได้" ก่อนมีวันและเวลาขึ้นมา พระเจ้าก็ทรงประกาศแล้วว่า "เราคือผู้หนึ่ง" ตั้งแต่นั้นมาจนบัดนี้ ไม่เคยมีผู้ใดเลยที่สามารถช่วยให้พ้นจากการพิพากษาของพระองค์ได้ เมื่อพระองค์กระทำการ ใครจะขัดขวางพระองค์ได้ คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว

อสย 43:14-15

พระเยโฮวาห์ผู้ไถ่ของเจ้า องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า

"เพื่อเห็นแก่เจ้า เราจะส่งไปยังบาบิโลน และเราจะนำบรรดาขุนนางของเขาลงมา คือพวกเคลเดีย ในกำปั่นที่เขาทั้งหลายเคยโยห้ร้อง อีกครั้งที่พระเจ้าทรงเรียกพระองค์เองในลักษณะสามประการ พระองค์ทรงระบุพระองค์เองว่าเป็น (1) พระเยโฮวาห์ (2) พระผู้ไถ่ของเรา และ (3) องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล ที่บอกเป็นนัยในสามข้อนี้คือ การทรงสถาปนารัศมีและฤทธิ์เดชของพระองค์ ความรอดของพระองค์และความบริสุทธิ์ของพระองค์ แม้ภัยคุกคามเมื่อเรานี้ที่อยู่อาศัยต้องกังวล คือ อัสซีเรีย คราวนี้พระเจ้าทรงมองพันการรุกรานของอัสซีเรียไปยังการกวาดต้อนไปเป็นเชลยไปยังบาบิโลนซึ่งจะเกิดขึ้นอีกหนึ่งร้อยปีต่อมา กระนั้น มีบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงการถูกกวาดในที่สุดของบาบิโลน

เหตุผลสำหรับชัยชนะอันเด็ดขาดเช่นนั้นก็คือว่า 15 เราคือพระเยโฮวาห์ องค์บริสุทธิ์ของเจ้า เป็นผู้สร้างของอิสราเอล เป็นกษัตริย์ของเจ้า" สิทธิอำนาจระดับที่สี่ถูกเพิ่มเข้ามา เพิ่มเข้ากับชื่อเรียกทั้งสามก่อนหน้านี้ของพระเจ้า ตรงนี้พระองค์ทรงเรียกพระองค์เองว่ากษัตริย์ การสำเร็จจริงในที่สุดของคำตรัสนี้จะเป็นตอนที่พระเยโฮวาห์พระเจ้า ในตัวตนของพระเยซูคริสต์ ประทับนั่งบนพระที่นั่งของพระองค์ในยุคพันปี ในปัจจุบัน พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่ยังไม่ได้เสด็จมา ประทับของเรา เมื่อถึงตอนนั้น พระองค์จะทรงอยู่ท่ามกลางเรา

อสย 43:16-18

พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงสร้างทางในทะเล สร้างวิถีในน้ำที่มี

อานุภาพ 17 ผู้ทรงนำรถรบและม้า กองทัพ และอานุภาพออกมา เขาทั้งหลายนอนลงด้วยกันและลุกขึ้นไม่ได้ เขาทั้งหลายสูญไปและดับเสียมเหมือนไส้ตะเกียง ตรัสดังนี้ว่า ในฐานะเป็นคำเกริ่นนำอันไพเราะสู่คำประกาศต่อไป พระเจ้าทรงเตือนอิสราเอลให้ระลึกว่าพระองค์ได้ทรงสร้างทางหนึ่งไว้สำหรับพวกเขาแล้วในทะเลแดง แม้กองทัพอียิปต์ไล่ตามพวกเขา คนเหล่านั้นก็ถูกทำลายและไม่ลุกขึ้นอีกเลย คนเหล่านั้นถูกดับไปแล้วดูจ้ไส้ตะเกียง (ไส้เทียน) พระเจ้าจึงทรงเตือนพวกเขาให้ระลึกว่า 18 "อย่าจดจำสิ่งล่วงแล้วนั้น อย่าพิเคราะห์สิ่งเก่าก่อน

อสย 43:19-21 เมื่อพิจารณาสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อประชาชนของพระองค์แล้วในสมัยอดีต คราวนี้พระเจ้าทรงประกาศว่า **ดูเถิด เราจะกระทำสิ่งใหม่ บัดนี้จะงอกขึ้นมาแล้ว เจ้าจะไม่เห็นหรือ เราจะทำทางในถิ่นทุรกันดารและแม่น้ำในที่แห้งแล้ง** วันนั้นกำลังจะมาเมื่อแผ่นดินอิสราเอลจะถูกพัฒนาด้วยบรรดาน้ำที่ให้ชีวิตในทะเลทรายทั้งหลายของแผ่นดินนั้น วันนั้นจะเป็นตอนที่พระเยซูเสด็จกลับมาเพื่อปกครองและครองราชย์

20 สัตว์ป่าในทุ่งจะให้เกียรติเรา คือมังกรและนกเค้าแมว เพราะเราให้น้ำในถิ่นทุรกันดาร ให้แม่น้ำในที่แห้งแล้ง เพื่อให้น้ำดื่มแก่ชนชาติผู้เลือกสรรของเรา คำพูดเสียดสีก็ถูกนำเสนอเช่นกัน บรรดาสัตว์ป่าแห่งแผ่นดิน โลกยอมให้เกียรติพระเจ้าผู้สร้างของพวกเขา แม้แต่สัตว์เลื้อยคลานและบรรดานกที่ไม่สะอาด เช่น นกเค้าแมว ก็สรรเสริญพระเจ้าผู้สร้างของพวกเขา พระเจ้าทรงจัดหาน้ำให้พวกมันดื่ม น้ำเดียวกันนั้นก็มิให้แก่อิสราเอลเช่นกัน

พระเจ้าทรงกำหนดไว้แล้วว่า **21** คือชนชาติที่เราปั้นเพื่อเราเอง เพื่อเขาจะถวายสรรเสริญเรา พระเจ้าทรงสร้างอิสราเอลขึ้นมาแล้ว ทรงไถ่พวกเขาแล้ว และเลี้ยงดูพวกเขา แน่แน่นอนว่าพวกเขาจะสรรเสริญพระองค์

อสย 43:22-24 **ทั้งๆที่พระเจ้าทรงทำสิ่งเหล่านั้นเพื่อประชาชนของพระองค์แล้ว** พระองค์ก็ทรงคร่ำครวญว่าพวกเขาไม่แ่สแดพระองค์ **โอ ยาโคบเอ๋ย ถึงกระนั้นก็ไม่ใช่เราที่เจ้าเรียกหา โอ อิสราเอลเอ๋ย เจ้าเหน็ดเหนื่อยเราแล้ว** อิสราเอลไม่เพียงไม่ขอบพระคุณและสรรเสริญพระเจ้าของพวกเขาเท่านั้น แต่พวกเขาถึงขนาดเหนื่อยหน่ายพระองค์ด้วยซ้ำ

23 **เจ้ามิได้นำแพะแกะของเจ้ามาเป็นเครื่องเผาบูชาแก่เรา หรือให้เกียรติเราด้วยเครื่องสักการบูชาของเจ้า** บรรดาลูกแพะและลูกแกะซึ่งตามพระราชบัญญัติแล้วควรถูกนำมาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาในแต่ละวัน (เช้าและเย็น) ก็ไม่มีมา **อิสราเอลเริ่มหย่อนยานและละเลยในการถวายเกียรติพระเจ้าของตนด้วยเครื่องสักการบูชาเหล่านั้นที่ถูกกำหนดไว้** **เรามีได้ให้เป็นภาระแก่เจ้าด้วยเรื่องเครื่องบูชา หรือให้เจ้าเหน็ดเหนื่อยด้วยเรื่องกำยาน** คำที่แปลเป็น **เครื่องบูชา (มิน คอว์)** หมายถึงเครื่องธัญญาบูชาซึ่งเป็นของถวายด้วยใจสมัคร นอกจากนั้น จากเครื่องบูชาหลายอย่างที่

มีระบุไว้ในหนังสือเลวีนิติ พวกมันก็ไม่ได้เป็นภาระหนักหรือเกินกว่าพวกเขาจะมีปัญญาจ่ายไหว ความหมายก็คือว่า พระเจ้ามิได้ทรงบีบบังคับประชาชนของพระองค์

ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงทักท้วงว่า 24 เจ้ามิได้เอาเงินซื้ออ้อยให้เรา หรือให้เราพอใจด้วยไขมันของเครื่องสักการบูชาของเจ้า แต่เจ้าได้ให้เราเป็นภาระด้วยเรื่องบาปของเจ้า เจ้าให้เราเหน็ดเหนื่อยด้วยเรื่องความชั่วช้าของเจ้า พวกเขาดูหมิ่นพระเจ้า โดยการไม่ถวายเครื่องหอมที่มีกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ (นั่นคือ “อ้อย”) พวกเขาไม่ยอมถวายของดีที่สุด (นั่นคือ ไขมันของเครื่องสักการบูชาของพวกเขา) แต่พระเจ้า ตรึงกันข้าม พวกเขากลับบังคับพระเจ้าให้จัดการกับความบาปของพวกเขาซึ่งมีมากมาย พระองค์ทรงเหน็ดเหนื่อยกับความบาปของพวกเขา

อสย 43:25-26 เรา เราคือพระองค์นั้นผู้ลบล้างความละเมิดของเจ้าด้วยเห็นแก่เราเอง และเราจะไม่จดจำบรรดาบาปของเจ้าไว้ ทั้งๆที่อิสราเอลเป็นชนชาติที่หัวแข็ง พระเจ้าก็ทรงเป็นผู้ที่ลบล้างความละเมิดต่างๆของพวกเขาต่อไป ดู อีสยาห์ 44:22 เช่นกัน ดาวิดก็อธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงลบล้างการละเมิดของเขาออกไปเช่นกัน ในเพลงสดุดี 51:1 คำที่แปลเป็น **ลบล้าง (มอว์ค่อว์)** มีความหมายด้วยว่า 'เช็ดออก' หรือ 'ลบทิ้ง' นอกจากนี้ การที่พระองค์ทรงเอาความบาปของพวกเขาออกไปสุดท้ายแล้วก็เพื่อเห็นแก่พระองค์เอง เมื่อพระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาในการขจัดความบาปของเรา มันก็นำสง่าราศีมาสู่พระนามของพระองค์ ยิ่งกว่านั้น พระองค์ทรงสัญญาว่าจะไม่จดจำความบาปทั้งหลายของพวกเขาเลย ดู ฮีบรู 8:12 และ 10:17 ในทะเลแห่งความหลงลืมของพระเจ้า นั่นก็ดีพอแล้วสำหรับข้าพเจ้า จงสรรเสริญพระเจ้า ความบาปทั้งหลายของข้าพเจ้าถูกลบล้างเสียแล้ว

เพราะเหตุความดีงามของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์อยู่ต่อไป พระองค์จึงทรงวิงวอนว่า 26 จงฟื้นความให้เราฟัง ให้เรามาได้ด้วยกัน เจ้าจงให้การมา เพื่อจะพิสูจน์ว่าเจ้าถูก คำวิงวอนของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์นั้นเข้าใจง่าย จงจดจำสิ่งทั้งปวงที่เราได้กระทำเพื่อพวกเจ้าแล้ว! นี่เท่ากับพระองค์ตรัสว่า “มาเถิดและให้เราสู้ความกัน” ให้เรานั่งลงและคุย

เกี่ยวกับเรื่องนี้กัน พระองค์ทรงสั่งอิสราเอลให้นำเสนอคดีของพวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้พิสูจน์
ตัวว่าเป็นฝ่ายถูกจากความผิดพลาดของพวกเขา

อสย 43:27-28 บทนี้ปิดท้ายด้วยข้อสรุปอันน่าเศร้าบิดาเดิมของเจ้าทำบาป และผู้
สอนทั้งหลายของเจ้าได้ละเมิดต่อเรา ตั้งแต่สมัยแรกเริ่มของพวกเขาจนถึงสมัยของอิสยาห์
บรรดาผู้นำของอิสราเอลได้ละเมิดต่อพระเจ้า

28 ฉะนั้น เราจึงถอดเจ้านายแห่งสถานบริสุทธิ์เสีย เรามอบยาโคบให้ถูกสาปแช่ง และ
อิสราเอลให้แก่การกล่าวหยาบช้า" แน่แน่นอนว่าพระเจ้าได้ทรงตีสอนประชาชนของพระองค์เองมา
ตลอดหลายศตวรรษ นี่บอกเป็นนัยว่ามันจะเกิดขึ้นอีก นี่อาจสื่อถึงการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย
ยังบาบิโลนซึ่งใกล้เข้ามา แม้พระเจ้าทรงตีต่อประชาชนของพระองค์ พวกเขาก็มีนพระองค์ต่อ
ไป ดังนั้นพวกเขาจึงจะเผชิญกับช่วงเวลาอันขมขื่น กระนั้นบทต่อไปจะหยิบยื่นคำวิงวอนอีก
ประการจากพระเจ้าสำหรับการคืนดีกัน

ภาพรวมของอิสยาห์ 44: ในบทถัดไปนี้ พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ทรงเปรียบ
เทียบการตรงข้ามกันระหว่างพระองค์เองกับความโง่เขลาของการนับถือรูปเคารพ บทนี้ปิดท้าย
ด้วยคำพยากรณ์เบื้องต้นเกี่ยวกับ ไซรัสและการอนุญาตของเขาให้สร้างพระวิหารขึ้นใหม่

อสย 44:1-2 ผู้พูดตรงนี้เห็นได้ชัดว่าคือ พระเยโฮวาห์พระเจ้า "โอ ยาโคบผู้รับ
ใช้ของเรา อิสราเอลผู้ซึ่งเราเลือกสรรไว้ จงฟังซิ" อีกครั้งที่พระเจ้าทรงเรียกอิสราเอล (นั่นคือ ยา
โคบ) ว่าผู้รับใช้ของพระองค์ ภาพประกอบหนึ่งที่อมตะของการทรงเลือกของพระเจาก็ถูกสื่อ
ตรงนี้ด้วย พระเจ้าทรงเรียก (นั่นคือ ทรงเลือกสรร) ชนหมู่หนึ่งในยาโคบ จนถึงวันนี้พวกเขาคือ
ประชาชนที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้า เช่นเดียวกัน ในพันธสัญญาใหม่นั้น พระเจ้าได้ทรงเลือก
ชนหมู่หนึ่งในพระคริสต์แล้ว - คริสตจักร

2 พระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้างเจ้า ผู้ทรงปั้นเจ้าตั้งแต่ในครรภ์และจะช่วยเจ้า ตรัสดังนี้ว่า "โอ ยาโคบผู้รับใช้ของเรา เยชูรูน ผู้ซึ่งเราเลือกสรรไว้ อย่างถาวรเลย พระราชกิจในการทรงสร้างของ พระเจ้าก็ถูกกล่าวถึงเช่นกัน พระองค์ (1) ทรงสร้างเราทุกคน โดยรวมในอาดัม กระนั้น (2) พระองค์ทรงสร้างเราแต่ละคนในครรภ์มารดาของเรา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างและ ผู้ทรงปั้นเราขึ้นมา พระองค์จึงจะเป็นผู้ช่วยของเราด้วย ช่างเป็นความคิดอันเปี่ยมสุข ความจริงนี้ ยังมีอยู่เหมือนเดิมสำหรับอิสราเอลและคริสตจักร ดังนั้นข้อสรุปก็คือ "โอ ยาโคบผู้รับใช้ของเรา อย่างถาวรเลย" พระองค์ผู้ได้ทรงสร้างเราและทรงสัญญาแล้วว่าจะช่วยเหลือเราจึงจะดูแลเรา คำว่า เยชูรูน มีความหมายว่า 'ผู้ชอบธรรม' และเป็นชื่อเชิงสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของอิสราเอลซึ่ง พรรณนาถึงอุปนิสัยอุดมคติของเธอ อีกครั้งที่พระเจ้าทรงเตือนประชาชนของพระองค์ให้ระลึก ว่าพระองค์ทรงเลือกพวกเขาแล้ว

อสย 44:3-5 เพราะเราจะเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย และลำธารลงบนดินแห้ง เรา จะเทวิญญานของเราเหนือเชื้อสายของเจ้า และพรของเราเหนือลูกหลานของเจ้า พระสัญญานี้ กล่าวถึงการอวยพร ทั้งด้านวัตถุและด้านจิตวิญญาณ น้ำที่ถูกเทลงบนผู้ที่กระหายคือพระพรอย่าง หนึ่ง น้ำที่อยู่บนผืนดินที่แห้งผากก็ทำให้มันอุดมสมบูรณ์ ดังนั้นพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะเทพระ วิญญานของพระองค์เหนือประชาชนของพระองค์และคนรุ่นต่อไปของพวกเขา การเทพระ วิญญานลงมาจริงๆแล้วเป็นคำเรียกในพระคัมภีร์เดิมที่หมายถึงการประกอบด้วยพระวิญญาน บริสุทธิในพระคัมภีร์ใหม่ การสำเร็จจริงเบื้องต้นของคำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นในวันฟื้นเทออสต์นั้น ดู โยเอล 2:28-29 และกิจการ 2:16 การสำเร็จจริงในท้ายที่สุดจะเป็นการเทพระวิญญานของ พระเจ้าลงเหนือประชาชนของพระองค์ในช่วงยุคพันปี

4 เขาทั้งหลายจะงอกขึ้นมาท่ามกลางหญ้า เหมือนต้นหลิวข้างลำธารน้ำไหล เขาทั้งหลาย ที่ว่านี่คือ คนเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงเทพระวิญญานของพระองค์ลงมาเหนือเขา ต้นหลิวข้าง ลำธารย่อมเจริญงอกงามและเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ความหมายที่ยิ่งใหญ่ก็คือว่า เมื่อพระ วิญญานของพระเจ้าถูกเทลงเหนือประชาชนของพระองค์ พวกเขาจะได้รับการอวยพรอย่างอุดม

สิ่งนั้นเกิดขึ้นในระดับหนึ่งที่กำลังเกิดขึ้นในยุคสมัยนี้ ในวันแห่งพระเยซูฮาวาห์พระพรนั้นจะมีอยู่ทั่ว
ทั้งหมด

5 ผู้นี้จะว่า 'ข้าเป็นของพระเยซูฮาวาห์' และอีกผู้หนึ่งจะเรียกชื่อตนเองด้วยนามของยา
โคบ และอีกผู้หนึ่งจะเขียนไว้บนมือของตนว่า 'ของพระเยซูฮาวาห์' และขนานนามสกุลของตน
ด้วยนามของอิสราเอล" ในยุคพันปีเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าถูกเทลงเหนือประชาชนของ
พระองค์ จะไม่มีใครเหนียมอายหรือละอายที่จะประกาศตัวว่าเป็นประชาชนของพระเจ้า และ
การเป็นยิวจะไม่เป็นเหตุให้เกิดความจงเกลียดจงชังยิวในวันนั้นเลยด้วย ความคิดเรื่องการเขียน
ไว้บนมือของตนว่าเป็นของพระเยซูฮาวาห์ ก็เปรียบได้กับการยกมือขวาของตนขึ้นและให้คำสัตย์
ปฏิญาณอย่างจริงจัง ในวันนั้นจะไม่มีใครละอายที่ตนเป็นยิวหรือที่ตนเป็นประชาชนของพระเจ้า
เลย

อสย 44:6-8 พระเยซูฮาวาห์ พระบรมมหากษัตริย์แห่งอิสราเอล และผู้ไถ่ของเขา
พระเยซูฮาวาห์จอมโยธา ตรัสดังนี้ว่า "เราเป็นผู้ต้นและเราเป็นผู้ปลาย ตรงนี้พระเจ้าทรงพรณนา
ถึงพระองค์เองว่ามีลักษณะสองประการ (1) พระองค์ทรงเป็นพระบรมมหากษัตริย์แห่งอิสราเอล
กระนั้นในขณะเดียวกัน (2) พระองค์ก็ทรงเป็นพระเจ้าผู้ไถ่ของอิสราเอลด้วย สองชื่อเรียกนี้เป็นชื่อ
ที่อยู่เคียงข้างกัน อีกครั้งที่ความเป็นนิรันดร์ของพระเจ้าถูกนำเสนอในการที่พระองค์ทรงเป็นผู้
ต้นและผู้ปลาย พระองค์ทรงดำรงอยู่มาตั้งแต่กาลนิรันดร์ (อดีต) ไปจนถึงกาลนิรันดร์ (อนาคต)
พระองค์ไม่ทรงมีจุดเริ่มต้นและพระองค์จะไม่ทรงมีจุดจบ พระเจ้าของเราทรงอยู่เป็นนิรันดร์ นี้
เป็นครั้งที่สองของสามครั้งที่พระเจ้าทรงเรียกพระองค์เองเช่นนั้นในหนังสืออิสยาห์ ดู อิสยาห์
41:4 และ 48:12 และวิวรณ์ 1:17, 2:8, 2:19 และ 22:13 ในอิสยาห์ พระเยซูฮาวาห์พระเจ้าทรงถูก
พรณนาว่าเป็นผู้ต้นและผู้ปลาย ในวิวรณ์ พระเยซูคริสต์ทรงถูกพรณนาว่าเป็นผู้ต้นและผู้ปลาย
พระเยซูฮาวาห์และพระเยซูจึงทรงเป็นองค์เดียวกันอย่างเห็น ได้ชัด

นอกจากเราแล้วไม่มีพระเจ้า แนวคิดเรื่องเอกเทวนิยมเป็นมากกว่าปรัชญาทางศาสนาที่
เป็นเรื่องนามธรรม มันคือความเป็นจริง ไม่มีพระเจ้าองค์อื่นนอกจากพระเยซูฮาวาห์พระเจ้า

นอกจากพระองค์แล้ว ไม่มีพระเจ้าองค์อื่นเลย โลกเต็มไปด้วยพระปโลมมากมาย แต่พวกมันเป็นของปโลมและมีตัวตนแค่ในความคิดอันมีขอบคอกของคนทั้งหลายที่ยังไม่ถูกสร้างใหม่

พระเจ้าตรัสต่อไปว่า 7 ใครเหมือนเราจะปาวร้องได้ ให้เขาแจ้งให้ทราบ และให้เขาลำดับเรื่องต่อหน้าเราตั้งแต่เราได้สถาปนาประชาชนโบราณ และให้เขาบอกแก่เขาทั้งหลายถึงสิ่งต่างๆที่จะเป็นมาและอะไรจะเกิดขึ้นนั้น เพราะเหตุ (1) สง่าราศีอันเป็นเอกลักษณ์ของพระเจ้าและ (2) ประชาชาตินั้นที่พระองค์ได้ทรงเรียกให้เป็นพยานของพระองค์ (อิสราเอล) พระองค์จึงตรัสถามว่า 'ใครจะประกาศความจริงและความรู้ของเรา' ถ้าอิสราเอลไม่ยอมทำ ใครจะทำ บริบทที่ตามมาจะเผยให้เห็นว่าแม้แต่อิสราเอลก็กำลังถูกชักจูงให้เข้าสู่ความชั่วช้าของการนับถือรูปเคารพ พระองค์จึงทรงโต้แย้งว่า ถ้าอิสราเอลไม่ยอมเป็นพยานถึงเรา ใครล่ะจะเป็น ถ้าอิสราเอลไม่ยอมเป็นโฆษกผู้ประกาศเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆที่จะเกิดขึ้นซึ่งพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยแก่พวกเขาแล้ว ใครจะทำล่ะ คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว

ดังนั้นพระเจ้าจึงตรัสต่อไปว่า 8 อย่ากลัวเลย และอย่าขามเลย เรามีได้เล่าให้เจ้าฟังตั้งแต่ดึกดำบรรพ์และแจ้งให้ทราบแล้วหรือ และเจ้าเป็นพยานทั้งหลายของเรา มีพระเจ้านอกเหนือเราหรือ เออ ไม่มีพระเจ้า เราไม่รู้จักเลย" บ่อยครั้งที่เราเกิดความกลัวในการเป็นกระบอกเสียงเพื่อพระเจ้าในโลกที่ตั้งตัวเป็นศัตรู พวกยิวในสมัยของอิสยาห์เผชิญกับความเป็นปฏิปักษ์แบบเดียวกับเหล่าผู้นำวิญญาณในสมัยปัจจุบัน ชาวโลกไม่ยินดียินและมักข่มขู่ยิวคริสเตียนทั้งหลายที่ขอบเป็นพยาน พระเจ้าจึงตรัสแก่คนเหล่านั้นว่า "อย่ากลัวเลย และอย่าขามเลย" พระองค์ทรงเตือนอิสราเอลให้ระลึกต่อไปว่าพระองค์ได้ทรงแต่งตั้งพวกเขาให้เป็นพยานของพระองค์มาตั้งแต่อดีตกาลแล้ว อีกครั้งที่พระองค์ทรงเตือนพวกเขาให้ระลึกว่าไม่มีพระเจ้าองค์อื่นเลย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น ไม่มีองค์อื่นเลย

อสย 44:9-11 หลังจากได้ปูพื้นของบทนำก่อนหน้าแล้ว คราวนี้พระเยโฮวาห์ทรงพรรณนาถึงความโง่เขลาของคนเหล่านั้นที่นับถือรูปเคารพ บรรดาผู้ที่ทำรูปเคารพสลักต่างก็ไร้ประโยชน์ใดๆทั้งสิ้น และสิ่งที่เขาประดิษฐานนั้นก็ไม่มีประโยชน์ เขาเป็นพยานของเขาเอง

พยานเหล่านั้นทั้งไม่เห็นและไม่รู้ เพื่อเขาจะต้องอับอาย แน่แน่นอนว่ารูปแกะสลักทั้งหลายคือรูป
เคารพ ประเด็นของพระเจ้าก็คือว่า ทุกคนที่ทำพวกมันขึ้นมาล้วนไร้ประโยชน์ พวกเขาเป็นคนโง่
การประดับประดาต่างๆที่กระทำให้รูปเคารพ (นั่นคือ สิ่งที่เขาปีติยินดีนั้น” - ทองคำและเงินของ
มันที่ปิดไว้และสิ่งประดับตกแต่งอื่นๆ – ล้วนไร้ค่า ความไร้ซึ่งอำนาจและความเปล่าประโยชน์
ของรูปเคารพต่างๆก็เป็นพยานของพวกมันเอง พวกมันมองไม่เห็นและพวกมัน ไม่มีสติ
สัมปชัญญะใดๆที่จะเข้าใจสิ่งใดเลย พวกมันยิ่งกว่าสิ่งไร้ค่า คนเหล่านั้นที่ทำพวกมันขึ้นมา
ควรละอายใจ

10 ใครเล่าปั้นพระหรือหล่อรูปเคารพสลักซึ่งไม่เป็นประโยชน์อะไรเลย พระเจ้าตรัสถาม
ว่า ใครเล่าที่ทำรูปเคารพไร้ค่าเหล่านั้นขึ้นมาซึ่งไม่เป็นประโยชน์อันใดเลย พวกเขาควรรู้สึก
ละอายใจบ้าง!

11 ดูเถิด เพื่อนทั้งสิ้นของเขาจะต้องอับอาย และช่างฝีมือนั้นก็เป็แต่มนุษย์ ให้เขา
ชุมนุมกันทั้งหมด ให้เขายืนขึ้น เขาจะสยดสยอง เขาจะรับความอับอายด้วยกัน ให้สมาคมคนทำ
รูปเคารพทั้งหมดมารวมตัวกันและอับอายกับงานฝีมืออันเลวทรามของพวกเขา

อสย 44:12-17 พระเจ้าจึงพรรณนาถึงความโง่เขลาของคนเหล่านั้นที่ทำรูปเคารพ
ต่างๆ ช่างเหล็กใช้คีมทำงานอยู่เหนือก้อนถ่าน และใช้ค้อนทุบมันด้วยแขนที่แข็งแรงของเขา เออ
เขาหิวและกำลังของเขาอ่อนลง เขาไม่ได้ดื่มน้ำเลย และอ่อนเปลี้ย ช่างเหล็กคนหนึ่งทำรูปจำลอง
โลหะนั้นขึ้นมาด้วยกำลังแขนของเขา เขาทำงานยาวไปจนถึงเที่ยงเพื่อที่จะสร้างรูปเคารพหนึ่ง
ขึ้นมา

13 ช่างไม้จึงเชือกวัด เขาเอาดินสอขีดไว้ เขาแต่งมันด้วยกบ และขีดไว้ด้วยวงเวียน เขา
แต่งรูปนั้นให้เป็นรูปคน ตามความงามของคน ให้อยู่ในเรือน เช่นเดียวกัน ช่างไม้คนหนึ่งสลัก
เสลาไม้ชิ้นหนึ่งให้กลายเป็นรูปทรงของคนๆหนึ่ง โดยทำมันเป็นรูปเคารพไม้อันหนึ่งสำหรับ
บ้านของเขา

14 เขาตัดต้นสนสีดาร์ลง เขาเลือกต้นสนจีนและต้นโอ๊ก และปล่อยให้มันงอกขึ้นอย่างแข็งแรงท่ามกลางต้นไม้ในป่า เขาปลูกต้นแอชและฝักก็เลี้ยงมัน ช่างไม้คนเดียวกันนั้นตัดต้นสนสีดาร์ ต้นสนจีนและต้นโอ๊กลงเพื่อจุดประสงค์อื่นๆ เขาถึงขนาดปลูกต้นไม้อ่อนๆ ไว้สำหรับใช้งานในอนาคตด้วย

15 แล้วมนุษย์จะเอาไปเผาเสีย เขาเอามันมาส่วนหนึ่งและให้อบอุ่นตัวเขา เออ เขาก่อไฟและปิ้งขนมปัง และเขาเอามาทำพระองค์หนึ่งและนมัสการมันด้วย เออ เขาทำเป็นรูปแกะสลักและกราบรูปนั้น จากไม้จีนเดียวกันนั้น มนุษย์เอาบางส่วนไปเผาเพื่อให้ความร้อน บางส่วนของไม้นั้นถูกใช้เป็นพื้นสำหรับเตาอบ และจากไม้ที่ไร้ชีวิตขึ้นเดียวกันนี้ บางส่วนของมันถูกทำขึ้นเป็น 'พระ' องค์หนึ่ง จากนั้นคนโง่ทั้งหลายก็บูชาท่อนไม้นี้และก้มกราบมัน

16 เขาเผาในกองไฟครั้งหนึ่ง บนครั้งนี้เขาได้กินเนื้อ เขาย่างเนื้อและกินอิม และเขาอบอุ่นตัวของเขาด้วย แล้วว่า "อ้อฮา ข้าอุ่นจัง ข้าเห็นไฟแล้ว" จากไม้จีนเดียวกันนั้น คนก็ได้เชื้อเพลิงสำหรับหุงหาอาหารและให้ความร้อน 17 และที่เหลือนั้นเขาทำเป็นพระองค์หนึ่ง เป็นรูปเคารพสลักของเขา และกราบลงนมัสการรูปนั้น และอธิษฐานต่อรูปนั้นและว่า "ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้น เพราะพระองค์เป็นพระของข้าพระองค์" โดยใช้ไม้จีนเดียวกันนั้น ช่างฝีมือที่โง่เขลาที่แปลงมันเป็นรูปเคารพอันหนึ่งและเรียกมันว่าพระของเขา เขาก้มกราบลงต่อมันอย่างโง่เขลาบูชามันและอธิษฐานต่อมัน และร้องขอการช่วยให้พ้นจากมัน และบรรดาคนโง่รูปเคารพทั่วโลกก็ทำเช่นนั้นมาตั้งแต่สมัยโน้นแล้วก็ไม่รู้

อสย 44:18-20 เขาทั้งหลายไม่รู้ หรือเขาทั้งหลายไม่เข้าใจ เพราะตาของเขาถูกปิด เขาจึงเห็นอะไรไม่ได้ และจิตใจของเขาเล่าก็ถูกปิด เขาจึงเข้าใจไม่ได้ เพราะอิสราเอลได้ทำใจของตนให้แข็งกระด้างต่อพระเจ้าของตนและกบฏต่อพระองค์ พระองค์จึงทรงยอมให้คำสาปแห่งความมืดฝ่ายวิญญาณตกอยู่เหนือพวกเขา พวกเขา มองแต่ก็ไม่เห็น พวกเขาได้ยินแต่ก็ไม่เข้าใจ พวกเขากลายเป็นคนตาบอดฝ่ายวิญญาณไปเสียแล้ว

19 "ไม่มีใครพินิจพิเคราะห์ในใจของคนเลย และไม่มีใครรู้หรือความเข้าใจ ที่จะกล่าวว่า "ข้าได้เผามันเสียส่วนหนึ่งในกองไฟ และข้าก็เอาถ่านมันมาบั้งขนมปัง ข้ายังเนื้อกินแล้ว และควรหรือที่ข้าจะทำส่วนที่เหลือให้เป็นสิ่งน่าเกลียดน่าชัง ควรหรือที่ข้าจะกราบลงต่อท่อนไม้ท่อนหนึ่ง" ตลอดเวลาขณะทำรูปเคารพต่างๆที่เป็นไม้และไม่มีฤทธิ์ของพวกเขา ไม่มีใครเลยในพวกเขาถูกพิจารณาว่าจากท่อนไม้เดียวกันที่พวกเขาเผาเป็นเชื้อเพลิง พวกเขาทำ 'พระ' ของตนขึ้นมาเพื่อกราบไหว้ ความโง่เขลาและความเง่าจึงปรากฏชัดเจน กระนั้นนั่นก็เป็นการนำสะอิดสะเอียนที่อิสราเอลได้ตกต่ำลงไปกระทำ ความบาปของพวกเขาไม่เพียงเป็นสิ่งชั่วช้าเท่านั้น แต่มันยังเป็นเรื่องโง่เขลาด้วย ในการสร้างรูปเคารพต่างๆอันนำสะอิดสะเอียน อิสราเอลได้กระทำให้ตัวเองเป็นคนโง่เขลา สิ่งที่น่าตกใจยิ่งกว่าก็คือว่าพวกเขามีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าที่แท้จริง

20 เขากินจี๋เถา ใจที่หลอกลวงนำเขาให้เงิน เขาช่วยจิตใจตัวเองให้พ้นหรือพูดว่า "ไม่มีความมูสาอยู่ในมือข้างขวาของข้าหรือ" ก็ไม่ได้ ในเมื่ออิสราเอลจะกินเลี้ยงรื่นเริงในงานเลี้ยงแห่งความอุดมสมบูรณ์ของพระเจ้ายิ่งได้ พวกเขา กลับลบล้างตัวเองไปกินจี๋เถาฝ่ายวิญญาณ พวกเขาถูกหลอกลวงและใจที่ถูกหลอกลวงของพวกเขาได้นำพวกเขาให้หลงเงินไปสู่ท่อนเหล็กหรือท่อนไม้ที่ไม่มีชีวิตซึ่งช่วยอะไรไม่ได้หรือแยกแยะถูกผิดอะไรไม่ได้เลยด้วยซ้ำ การหลอกตัวเองอันชั่วร้ายของพวกเขาได้ทำให้พวกเขาเหินห่างไปจากพระเจ้าที่แท้จริง

อสย 44:21-22 จากนั้นพระเจ้าทรงร้องออกมาว่า โอ ยาโคบและอิสราเอลเอ๋ย จงจำสิ่งเหล่านี้ เพราะเจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา เราได้ปั้นเจ้า เจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา โอ อิสราเอลเอ๋ย เราจะไม่ลืมเจ้า เสียงร้องของพระเจ้าที่ร้องบอกอิสราเอลก็คือ จงจดจำว่าพวกเขาเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ พระองค์ทรงสร้างพวกเขาขึ้นมา พวกเขาเป็นของพระองค์ แม้พวกเขาได้หันหลังให้พระองค์ พระองค์ก็จะไม่ทรงลืมพวกเขาเลย ช่างเป็นภาพที่ตรงข้ามกันจริงๆ แม้อิสราเอลได้หลงลืมพระเจ้าของตน พระองค์ก็จะไม่มีวันลืมพวกเขาเลย

22 เราได้ลบล้างการละเมิดของเจ้าเสียเหมือนเมฆที่บดบัง และลบล้างบาปของเจ้าเหมือนเมฆจกกลับมาหาเรา เพราะเราได้ไถ่เจ้าแล้ว เช่นเดียวกับในอิสยาห์ 43:25 พระเจ้าทรงเตือนอิสราเอลให้ระลึกว่าพระองค์เองและพระองค์ผู้เดียวเท่านั้นทรงเป็นผู้ที่ได้ลบล้างการละเมิดของพวกเขาเสียแล้ว แม้ความบาปของพวกเขาเป็นเหมือนเมฆที่บดบังต่อพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ก็ทรงลบล้างความบาปของพวกเขาในอดีตกาลเสียแล้วอย่างทรงเปี่ยมพระกรุณา ความเมตตาและความสัจย์ซื่อของพระเจ้าจึงปรากฏชัดเจน พระองค์จึงทรงวิงวอนอิสราเอลว่า “จงกลับมาหาเรา เพราะเราได้ไถ่เจ้าแล้ว” แม้อิสราเอลได้กบฏต่อพระเจ้าของตน พระเจ้าผู้ทรงอดทนนานก็ทรงขอร้องพวกเขาให้กลับมา แม้พวกเขาลืมไปแล้วว่าพระเจ้าทรงไถ่พวกเขาแล้วในยุคสมัยเก่าก่อน พระองค์ก็ไม่ทรงลืมเลย

อสย 44:23 บรรดาสิ่งทรงสร้างเองจึงถูกเรียกให้สรรเสริญพระเจ้าเพราะความสัจย์ซื่อของพระองค์ที่มีต่อประชาชนของพระองค์ โอ ฟ้าสวรรค์เอ๋ย จงร้องเพลงเพราะพระเยโฮวาห์ทรงกระทำการนี้ หัวงือกของแผ่นดินโลกเอ๋ย จงโห่ร้อง ภูเขาเอ๋ย จงร้องเป็นเพลงออกมา โอป่าไม้เอ๋ย และต้นไม้ทุกต้นในนั้นด้วย เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงไถ่ยาโคบ และจะทรงรับเกียรติในอิสราเอล สิ่งทรงสร้างต่างๆที่เหลือทราบถึงความสัจย์ซื่อของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์ ภาพรวมใหญ่ของการที่พระเจ้าทรงไถ่ประชาชนของพระองค์ตลอดหลายยุคสมัยอาจถูกสื่อตรงนี้

อสย 44:24-26 เพราะอิสราเอลได้ลืมพระเจ้าของตนเสียแล้ว พระเจ้าจึงทรงเตือนความจำพวกเขา พระเยโฮวาห์ผู้ไถ่ของเจ้า ผู้ปั้นเจ้าตั้งแต่ในครรภ์ ตรีสดังนี้ว่า "เราคือพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงสร้างสิ่งสารพัด ผู้ทรงขึงฟ้าสวรรค์แต่ลำพัง ผู้ทรงกางแผ่นดินโลกด้วยตัวเราเอง ก่อนอื่นเลย พระเจ้าทรงเตือนอิสราเอลให้ระลึกว่าพระองค์ยังทรงเป็นพระผู้สร้างของพวกเขาอยู่เหมือนเดิม และพระองค์คือผู้ที่ได้สร้างพวกเขาขึ้นในครรภ์มารดา ยิ่งกว่านั้น พระองค์ยังทรงเป็นพระผู้สร้างสรรพสิ่งที่ทั้งปวงด้วย ซึ่งรวมถึงฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็น 25 ผู้กระทำให้อ่างของคนมูตาไม่ขลัง และกระทำพวกโหรให้บ้าๆบอๆ ผู้หันคนฉลาดให้กลับหลัง และกระทำให้ความรู้ของเขาเขาไป พระเจ้าทรงเป็นผู้ทำลายความโง่เขลาของศาสตร์ลึกลับ ไม่ว่าจะเป็นพวกปุโรหิตที่นับถือรูปเคารพของคนนับถือพระต่างด้าวหรือบรรดาคนที่อ้างตัวว่ามีปัญญาของโลก พระเจ้าทรงหัวเราะเยาะพวกเขา

พระเจ้าองค์เดียวกันนี้เองทรงเป็น 26 ผู้รับรองถ้อยคำของผู้รับใช้ของพระองค์ และให้สัมฤทธิ์ผลตามแผนงานแห่งทูตของพระองค์ ผู้กล่าวถึงเยรูซาเล็มว่า 'จะมีคนอาศัยอยู่' และถึงหัวเมืองยูดาห์ว่า 'จะมีคนมาสร้างขึ้น และเราจะยกสิ่งสลักหักพังของมันขึ้น' พระเจ้าองค์เดียวกันนี้ผู้ทรงสร้างสิ่งสารพัดและทำลายแผนงานของคนชั่วคือพระเจ้าองค์เดียวกันผู้จะทรงรักษาคำตรัสของพระองค์ในการทำให้เยรูซาเล็มและยูดาห์กลับสู่สภาพเดิม นี่บอกเป็นนัยถึงการถูกทำลายและการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยของยูดาห์ซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคต กระนั้นพระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าจะทำให้พวกเขากลับสู่สภาพเดิมท่ามกลางการพิพากษานั้น

อสย 44:27-28 พระเจ้าองค์เดียวกันนี้เองทรงเป็นผู้กล่าวแก่ที่ลึกลับว่า 'จงแห่งเสีย เราจะให้แม่น้ำของเจ้าแห้ง' เนื้อความที่ตามมาช่วยให้เราเข้าใจ บริบทตรงนี้หันไปกล่าวถึงการทำให้กลับจากการเป็นเชลยในอนาคตของยูดาห์โดยไซรัสจากบาบิโลน ข้อความตรงนี้อาจมีความหมายเชิงอุปไมยซึ่งหมายถึงความล้มจมของบาบิโลน โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า บาบิโลนตั้งอยู่ระหว่างแม่น้ำไทกริสกับแม่น้ำยูเฟรติส การทำให้แม่น้ำแห้งอาจเป็นภาพเปรียบเทียบการล่มสลายของบาบิโลนซึ่งจะเป็นผู้พิชิตยูดาห์

กล่าวอย่างเจาะจงยิ่งขึ้น พระเจ้าองค์เดียวกันนี้เองทรงเป็น 28 ผู้กล่าวถึงไซรัสว่า 'เขาเป็นเมษบาลของเรา และเขาจะให้ความมุ่งหมายทั้งสิ้นของเราสำเร็จ' กล่าวถึงเยรูซาเล็มว่า 'จะมีคนมาสร้างเข้าขึ้น' และถึงพระวิหารว่า 'จะวางรากฐานของเจ้า'" ตอนนั้นไซรัสยังไม่เกิดเลยด้วยซ้ำ กระนั้นพระเจ้าก็จะทรงยกชูกษัตริย์เปอร์เซียผู้นี้ในประมาณอีก 175 ปีต่อมา เปอร์เซียพิชิตบาบิโลนแล้วในช่วงปีหลังๆของดาเนียลและไซรัสก็กลายเป็นกษัตริย์ของมันในประมาณปี 536 ก่อน ค.ศ. ในปีแรกแห่งการครอบครองของเขา เขาก็ตั้งใจที่จะอนุญาตให้พวกเขากลับไป

สร้างพระวิหารของพวกเขาขึ้นใหม่ที่กรุงเยรูซาเล็ม ดู เอสรา 1:1 กระนั้นในสมัยของอิสยาห์ ซึ่งเป็นเวลา 175 ปีก่อนหน้านั้น พระเจ้าก็ทรงบอกล่วงหน้าว่ากษัตริย์ต่างชาติองค์นี้จะบัญชาให้สร้างพระวิหารของพวกเขาขึ้นใหม่สักวันหนึ่ง

ภาพรวมของอิสยาห์ 45: บทนี้ขึ้นต้นด้วยคำพยากรณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับไซรัส จากนั้นจุดสนใจหลักก็หันไปยังอิสราเอลและสง่าราศีของพระเยโฮวาห์พระเจ้า โดยเตือนพวกเขาให้ระลึกถึงสิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ ตลอดทั้งบทนี้ พระเจ้าทรงเตือนอิสราเอลให้ระลึกว่าพระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวงซึ่งรวมถึงอิสราเอลด้วย พระองค์จึงทรงประกาศให้ทั่วทั้งพิภพหันมาหาพระองค์

อสย 45:1-3 พระเยโฮวาห์ตรัสกับผู้ที่ยกย่องพระเจ้าไซรัส ผู้ซึ่งเราได้จับมือเขาไว้ เพื่อปราบหลายประชาชาติให้อยู่ข้างหน้าท่าน และให้ปลดระวางพันธนาการของบรรดากษัตริย์ ให้เปิดประตูทั้งสองที่อยู่ข้างหน้าท่านและมีให้ประตูเมืองปิด ดังนั้นว่าประมาณ 175 ปีก่อนไซรัสนั่งบนบัลลังก์ของเขา พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรงช่วยเขา กษัตริย์เปอร์เซียผู้นี้ถูกเรียกว่า ผู้ถูกเจิมของพระเจ้า ความหมายก็คือว่าพระองค์ได้ทรงเลือกเขาและแต่งตั้งเขาให้กระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ ไม่มีคำถามเลยว่าไซรัสถูกแจ้งให้ทราบถึงบทที่ 45 ของอิสยาห์ตอนที่เขาขึ้นครองราชย์ พระเจ้าจึงทรงใช้กษัตริย์เปอร์เซียผู้นี้เพื่ออนุญาตให้เศรุบบาเบลและพวกยิวและคนรับใช้ประมาณ 50,000 คนกลับไปยังเยรูซาเล็มเพื่อสร้างพระวิหารของพวกเขาขึ้นใหม่ได้ พระเจ้าจึงทรงสัญญาต่อไซรัสล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรงช่วยเขาและปราบบรรดาประชาชาติที่เป็นศัตรูเพื่อเขา พระเจ้าจะทรงคว่ำเหล่ากษัตริย์ที่เป็นศัตรูเพื่อเขาและเปิดประตูที่ถูกใส่กลอนไว้เพื่อเขา กล่าวสั้นๆก็คือ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะอวยพรไซรัส

ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงสัญญาต่อไซรัสว่า 2 "เราจะไปข้างหน้าเจ้า และปราบที่คดีให้เป็นที่ตรง เราจะฟังประตูทองสัมฤทธิ์ให้เป็นขึ้นๆ และตัดลูกกรงเหล็กให้ขาด พระเจ้าทรงสัญญาว่า

จะช่วยไชรัสผู้สี่กต่างๆของเขาและจะประทานชัยชนะแก่เขา เห็นได้ชัดว่าไชรัสทราบถึงเรื่องนี้
ดู เอสรา 1:2

นอกจากนี้ พระเจ้าทรงสัญญากับไชรัสว่า 3 เราจะให้ทรัพย์สมบัติแห่งความมั่งคั่งแก่เจ้า และขุมทรัพย์ในที่ลับ เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่า คือเรา พระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ซึ่งเรียกเจ้าตามชื่อของเจ้า ประเพณีของยิวเชื่อว่าตอนที่เนบูคัดเนสซาร์กำลังจะตาย เขาตั้งใจว่าจะหวงความมั่งคั่งมหาศาลของตนไว้จากเอวิลเม ไรค์ผู้สืบทอดราชบัลลังก์ต่อจากเขา ดังนั้นเนบูคัดเนสซาร์จึงสั่งให้คนเอาทรัพย์สมบัติมหาศาลของเขาใส่ลงในภาชนะทองเหลืองหลายชิ้นและฝังในแม่น้ำยูเฟรติส ซึ่งถูกปิดซ่อนไว้จากผู้สืบราชบัลลังก์ต่อจากเขา ประเพณีของรับบีประกาศว่าเมื่อถึงเวลาที่ไชรัสจะสั่งให้สร้างพระวิหารขึ้นใหม่ พระเจ้าก็ทรงเปิดเผยแก่เขาว่าทรัพย์สมบัติของเนบูคัดเนสซาร์ถูกซ่อนไว้ที่ไหน ในการทำเช่นนั้น พระเจ้าทรงยืนยันแก่ไชรัสว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล

อสย 45:4 เหตุผลที่พระเจ้าทรงกระทำกิจในและผ่านทางไชรัสถูกกล่าวชัดเจน เพื่อเห็นแก่ยาโคบผู้รับใช้ของเรา และอิสราเอลผู้เลือกสรรของเรา เราจึงเรียกเจ้าตามชื่อของเจ้า เราให้นามสกุลเจ้า ทั้งๆที่เจ้าไม่รู้จักเรา จุดประสงค์ของพระเจ้านี้ก็เพื่อแสดงความสัตย์ซื่อต่ออิสราเอลประชาชนแห่งพันธสัญญาของพระองค์ต่อไป แม้เห็นได้ชัดว่าไชรัสไม่ได้เป็นผู้เชื่อคนหนึ่งในพระเยโฮวาห์พระเจ้า พระเจ้าก็ทรงสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์แก่กษัตริย์ต่างชาติผู้หนึ่งเพื่อจุดประสงค์ต่างๆของพระองค์เอง มันน่าจะเป็นเรื่องน่าประทับใจต่อไชรัสที่ชื่อของเขาปรากฏในคำพยากรณ์ของพวกเขา 175 ปีก่อนเขากลายเป็นกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ที่ได้เลื่อนยศเขาและพระเจ้าทรงอยากให้เขาทราบเรื่องนี้

อสย 45:5-8 นานมาแล้วก่อนไชรัสเกิด พระเจ้าทรงจัดเตรียมบทเรียนหนึ่งเกี่ยวกับว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใดไว้ในคำพยากรณ์ของอิสยาห์แล้ว เราเป็นพระเยโฮวาห์ และไม่มีอื่นใดอีก นอกจากเราไม่มีพระเจ้า เราคาดเอาเจ้า แม่เจ้าไม่รู้จักเรา ไม่มีพระเจ้าองค์อื่นนอกจาก

พระเยโฮวาห์พระเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ได้คาดเอาไว้ซริสต์ด้วยพละกำลัง แม้ว่าในขณะนั้นไซริสต์ไม่รู้จักพระองค์ก็ตาม

6 เพื่อคนจะได้รู้ตั้งแต่ที่ตะวันขึ้น และจากที่ตะวันตก ว่าไม่มีใครนอกจากเรา เราเป็นพระเยโฮวาห์ และไม่มีอื่นใดอีก พระเจ้ากำลังจะกระทำกิจผ่านทางไซริสต์เพื่อที่ว่าคนทั้งหลายตั้งแต่ทิศตะวันออกจนถึงทิศตะวันตกจะได้ทราบว่าไม่มีพระเจ้าองค์อื่นนอกจากพระเยโฮวาห์ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกในที่นี้อาจหมายถึงจักรวรรดิเปอร์เซีย ยูดาห์อยู่ทางทิศตะวันตกของมัน ขณะที่บาบิโลนและนครสำคัญอื่นๆของจักรวรรดินั้นอยู่ทางทิศตะวันออก พระเจ้ากำลังจะสำแดงให้มหาอำนาจของสมัยนั้นทราบว่าไม่มีพระเจ้าองค์อื่นนอกจากพระองค์

7 เราปั้นความสว่างและสร้างความมืด เราทำสันติภาพและสร้างวิบัติ เราคือพระเยโฮวาห์ ผู้กระทำสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น พระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้ที่สร้างกลางวันและกลางคืน พระองค์ทรงเป็นผู้สร้างของสิ่งทั้งปวง นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงเป็นผู้สร้างสันติภาพและวิบัติด้วย คำหลังนี้ (ราห์) อาจหมายถึงความยุ่งยากและความทุกข์ลำบาก รวมถึงสิ่งที่ผิดในด้านศีลธรรมด้วย พระเจ้าไม่เคยเป็นผู้สร้างสิ่งที่ชั่วร้ายในด้านศีลธรรมเลย อย่างไรก็ตาม มันยังเป็นสิทธิ์ของพระองค์เหมือนเดิมที่จะนำความทุกข์ลำบากมาให้ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ สิ่งทั้งปวงอยู่ในอำนาจของพระองค์

พระเจ้าจึงทรงเรียกฟ้าสวรรค์ให้เป็นพยาน 8 ฟ้าสวรรค์เอ๋ย จงโปรยฝนมาจากเบื้องบน และให้ท้องฟ้าหลังความชอบธรรมลงมา ให้แผ่นดินโลกเปิดออก เพื่อความรอดจะได้งอกขึ้นมา และยังความชอบธรรมให้พลุ่งขึ้นมาด้วย เรา คือพระเยโฮวาห์ได้สร้างมัน"

ที่น่าสนใจก็คือ การทรงเรียกให้ฟ้าสวรรค์โปรยความชอบธรรมลงมา แน่ทีเดียวฟ้าสวรรค์ประกาศสง่าราศีของพระเจ้า (เพลงสดุดี 19:1) ทั้งเพลงสดุดี 50:6 และ 97:6 กล่าวว่าฟ้าสวรรค์ประกาศความชอบธรรมของพระองค์ ความยุติธรรมและความชอบธรรมมีแหล่งที่มาของมันในสวรรค์ และพระเจ้าอาจทรงเรียกเชิงอุปไมยให้ฟ้าสวรรค์โปรยสิ่งเหล่านั้นลงมา ในลักษณะคล้ายๆกัน พระเจ้าทรงเรียกแผ่นดินโลกเองให้นำความรอดออกมาและให้ความชอบ

ธรรมพลุ่งขึ้นมาจากแผ่นดินโลก ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่า พระเจ้าไม่เพียงทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกเท่านั้น แต่พระองค์ทรงเป็นผู้ริเริ่มความจริงฝ่ายศีลธรรมและฝ่ายวิญญาณทั้งปวงด้วย – ความชอบธรรม พระองค์ทรงเป็นผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งปวง ทั้งที่เป็นวัตถุและวิญญาณ บทเรียนนี้มีไว้สำหรับไชริสและคนอื่นๆทั้งปวงที่ยอมอ่าน

อสย 45:9-10 เมื่อเห็นอย่างนี้แล้ว คำเตือนสองประการจึงถูกกล่าวแก่คนทั้งปวงที่ขึ้นสู่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่องค์นี้ **วิบัติแก่ผู้ที่ขึ้นสู่กับผู้สร้างของเขา** จงให้หม้อดินสู้กับบรรดาช่างปั้นหม้อแห่งแผ่นดินโลก ดินเหนียวจะพูดกับผู้ที่ปั้นมันหรือว่า "ท่านกำลังทำอะไร" หรือผลงานของท่านจะว่า "ท่านไร้มือ" ช่างเป็นเรื่อง โง่เงาที่จะทำให้ทนายพระผู้สร้างของตน หม้อดินในที่นี้หมายถึง เศษหม้อแตก นี้เท่ากับพระเจ้าตรัสว่า 'จงให้สิ่งต่ำด้อยเหล่านั้นสู้กันเอง' แต่ช่างเป็นเรื่อง โง่เงาที่คนอื่นๆหนึ่งจะสู้กับพระผู้สร้างของตน มันเป็นเหมือนกับดินเหนียวก้อนหนึ่งที่ท้าทายช่างปั้นหม้อและกล่าวหาเขาว่าไม่มีอำนาจหรือความสามารถที่จะปั้นมัน ช่างโง่สันติ กระนั้นมนุษย์ก็ทำเช่นนั้นต่อพระเจ้ามาตลอดหลายยุคสมัย

ในลักษณะคล้ายๆกัน พระเจ้าทรงประกาศวิบัติอีกประการ **10 วิบัติแก่ผู้ที่พูดกับบิดาว่า "ท่านให้เกิดอะไร" หรือกับผู้หญิงว่า "เธอคลอดอะไร"** ช่างเป็นเรื่อง โง่เงาที่เด็กคนหนึ่งจะถามพ่อแม่ของตนว่าทำไมพ่อกับแม่ถึงให้ฉันเกิดมาในโลก กระนั้นอิสราเอลก็ทำแบบเดียวกันต่อพระเจ้าของพวกเขา

อสย 45:11-13 พระเยโฮวาห์ องค์บริสุทธิแห่งอิสราเอล ผู้สร้างของเขาตรัสดังนี้ว่า "เจ้าถามเราถึงสิ่งที่จะเกิดมีมาถึงลูกหลานของเรา และถึงภาระงานแห่งมือของเรา เจ้าสั่งเรา **เชียว** พระเจ้าทรงพรรณนาถึงพระองค์เองในลักษณะสามประการ: (1) พระเยโฮวาห์ (2) องค์บริสุทธิแห่งอิสราเอล (3) และผู้สร้างของอิสราเอล อีกครั้งที่ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าและพระราชกิจในการทรงสร้างของพระองค์ถูกกล่าวถึง นี่ยังเป็นคำตรัสแก่ไชริสเหมือนเดิม พระเจ้าทรงท้าทายเขาให้ถามเกี่ยวกับลูกหลานของพระองค์ (นั่นคือ อิสราเอล) 'จงถามเกี่ยวกับสิ่งที่เราได้กระทำแล้ว'

คำตอบต่อคำท้าทายนี้ก็คือ 12 เราสร้างแผ่นดินโลก และเนรมิตมนุษย์บนนั้น เราเอง มี
ของเราซึ่งฟ้าสวรรค์ และเราบัญชาบริวารทั้งสิ้นของมัน พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นผู้ทรง
สร้างไม่เพียงแผ่นดินโลกเองเท่านั้นแต่มนุษย์ด้วย พระองค์คือผู้ที่ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และ
ดวงดาวต่างๆที่อยู่บนนั้น

13 ด้วยความชอบธรรมเราได้เร้าท่าน และเราจะกระทำทางทั้งสิ้นของท่านให้ตรง ท่าน
จะสร้างนครของเรา และให้พวกเชลยของเราเป็นอิสระ ไม่ใช่เพื่อสินจ้างหรือเพื่อสินบน" พระเย
โฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ยกชูไซรัสขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย
พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่กระทำทางของกษัตริย์ต่างชาติคนนี้ให้ตรง พระเจ้าจะทรงลดใจกษัตริย์ผู้
นี้ให้อนุญาตให้สร้างพระวิหารขึ้นใหม่และสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ด้วย เขาจะปล่อยให้พวกยิว
กลุ่มแรกกลับมายังแผ่นดินของตน นอกจากนี้ ไซรัสจะไม่เรียกร้องเงินหรือค่าใดอะไรเลย
สำหรับการอนุญาตของเขาให้พวกเขาได้กลับไป พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่จัดเตรียมเหตุการณ์อันน่า
ทึ่งเหล่านี้ให้เป็นไปเช่นนั้น

อสย 45:14 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "ผลแรงงานของอียิปต์และสินค้านำ
ของเอธิโอเปีย และคนเส-บา คนร่างสูงจะมาหาเจ้าและจะเป็นของเจ้า เขาจะติดตามเจ้า เขาจะ
ติดตามมาหาและกราบไหว้เจ้า เขาจะวิงวอนเจ้าว่า 'พระเจ้าอยู่กับท่านแน่ และไม่มีอื่นใดอีก
ไม่มีพระเจ้าอื่น'" เมื่อไซรัสปฏิบัติด้วยความกรุณาต่อเอสราและพวกยิวในอาณาจักรของเขา
พระเจ้ายิ่งจะทรงกระทำให้ประชาชาติอื่นๆ เช่น อียิปต์ เอธิโอเปีย และเซบา (คนเสบา) มานบน
อบต่อกษัตริย์เปอร์เซียผู้นี้ พวกเขาจะมาหาเขาโดยหมายเหตุนั้นว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ทรงสถิตอยู่
กับเขาอย่างแน่นอน

อสย 45:15-16 แท้จริงพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงซ่อนพระองค์ โอ ข้าแต่
พระเจ้าแห่งอิสราเอล พระผู้ช่วยให้รอด ในสมัยพระกัมภีร์เดิม พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เอง
แก่อิสราเอลเท่านั้น และจะว่าไปแล้วก็ทรงซ่อนพระองค์เองไว้จากประชาชาติอื่นๆ กระนั้นผู้

พยากรณ์ท่านนี้ก็คือสรรเสริญพระเยโฮวาห์ที่ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาและพระผู้ช่วยให้รอด
ของพวกเขา

16 เขาทุกคนต้องอับอายและขายหน้า ผู้สร้างรูปเคารพก็อดสูไปด้วยกัน อีกครั้งที่คำเตือน
ให้ระวังการนับถือรูปเคารพถูกทำให้ไว้ ข้อความนี้อาจมีไว้เพื่อประโยชน์ของไซรัส

ออสย 45:17 แม้ความสับสนของการนับถือรูปเคารพมีอยู่มากมายอย่าง
แน่นอน พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่า แต่อิสราเอลนั้นพระเยโฮวาห์ทรงช่วยให้รอดด้วยความรอด
เนื่องในนิศัย เจ้าจะไม่ต้องอับอายหรือขายหน้าตลอดไปเป็นนิศัย ความรอดเป็นขององค์พระผู้เป็น
เจ้า จบ! พระองค์ทรงเป็นผู้ที่จะช่วยอิสราเอลให้พ้นและทรงเป็นผู้ที่ช่วยคนเหล่านั้นที่วางใจ
พระองค์ให้รอดจนถึงวันนี้ นอกจากนี้ ความรอดของพระองค์ก็คงอยู่ตลอดไป มันอยู่เป็นนิศัย
ไม่มีผู้ใดที่วางใจพระเจ้าในเรื่องความรอดจะอับอายหรือขายหน้าเลยที่ได้ทำเช่นนั้น

วลีหลัง “ตลอดไปเป็นนิศัย” จริงๆแล้วมีความหมายว่า ‘ตลอดไปและตลอดไป’ ความ
รอดของพระเจ้าอยู่เป็นนิรันดร์ นั่นเป็นความจริงในสมัยนั้น มันเป็นความจริงในตอนนี พระเจ้า
ไม่ได้ประทานความรอดแก่เราจากนั้นก็จวนมันกลับไปเมื่อเราลืมเหลว ความรอดคงอยู่เสมอมา
และจะคงอยู่ตลอดไปในองค์พระผู้เป็นเจ้า! ไม่มีผู้ใดจะละอายที่ได้วางใจพระองค์เลย

ออสย 45:18-19 เพราะพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ พระเจ้าเองทรงปั้น
แผ่นดินโลกและทำมันไว้ พระองค์ทรงสถาปนามันไว้ พระองค์มิได้ทรงสร้างมันไว้ให้ยุ่งเหยิง
พระองค์ทรงปั้นมันไว้ให้มีคนอาศัย ตรัสดังนั้น "เราคือพระเยโฮวาห์ และไม่มีอื่นใดอีก อีกครั้ง
ที่พระเจ้าตรัสชัดเจนว่าพระองค์ทรงเป็นผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก แน่แน่นอนว่ามีไว้เพื่อ
ประโยชน์ของไซรัสและอิสราเอลที่กลับสัตย์ จุดประสงค์ของพระเจ้าในการทรงสร้างแผ่นดิน
โลกก็คือ เพื่อให้มนุษย์ได้อยู่อาศัย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นและไม่มีพระอื่นเลย

19 เรามิได้พูดในที่ลับ ในที่มืดแห่งแผ่นดินโลก เรามิได้กล่าวแก่เชื้อสายของยาโคบว่า
'จงแสวงเราในที่ยุ่งเหยิง' จุดประสงค์ต่างๆของพระเจ้าไม่ได้เป็นความลับ พระองค์ได้ทรง

ลำแดงน้ำพระทัยของพระองค์แล้ว ยิ่งกว่านั้นพระองค์ไม่เคยสอนอิสราเอลให้แสวงหาพระองค์
อย่างเปล่าประโยชน์เลย พวกยิวที่กลับสัจย์อาจคิดเช่นนั้น แต่มันไม่ใช่เลย

ตรงกันข้าม เราคือพระเยโฮวาห์ผู้ให้ความชอบธรรม เราแจ้งสิ่งที่ถูกต้องให้ทราบ พระ
ประสงค์และน้ำพระทัยของพระเจ้ามีรากฐานอยู่ในความชอบธรรม พระวาทะของพระองค์ที่มี
แก่อิสราเอลและแก่มนุษยชาติโดยทั่วไปล้วนชอบธรรมทั้งสิ้น บทเรียนหนึ่งที่ทำให้เราจัดระเบียบ
ชีวิตของเราเช่นนั้นก็มีแฝงอยู่ในนี้

อสย 45:20-21 **จงชุมนุม และมา มาให้ใกล้กันเข้า คือเจ้าทั้งหลายผู้รอดพ้นแห่ง**
บรรดาประชาชาติ เจ้าทั้งหลายไม่มีความรู้ คือผู้ที่ยกรูปเคารพสลักไม้ของเขาไป และอธิษฐาน
ต่อพระซึ่งช่วยเขาให้รอดไม่ได้ คนเหล่านั้น “ผู้รอดพ้นแห่งบรรดาประชาชาติ” อาจหมายถึงคน
ที่เหลืออยู่ของอิสราเอลที่อีกไม่นานจะเป็นผู้ลี้ภัยในบาบิโลน พระเจ้าจึงทรงเรียกพวกเขาให้กลับ
มายังแผ่นดินของพวกเขากายใต้เอเสรา พวกเขาอยู่ในแผ่นดินแห่งการนับถือรูปเคารพ (บาบิโลน
และเปอร์เซีย) อิสราเอลไปยุ่งกับการนับถือรูปเคารพแล้ว บัดนี้พวกเขาเป็นผู้ลี้ภัยในดินแดนต่าง
ประเทศทั้งหลายซึ่งอุดมไปด้วยการนับถือรูปเคารพ

เพราะการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลนกำลังใกล้เข้ามา พระเจ้าจึงทรงทำทนายคน
เหล่านั้นในอิสราเอลที่ชื่นชอบรูปเคารพทั้งหลายว่า **21** **จงแจ้งเรื่องและนำเข้ามาใกล้ เออ ให้เขา**
ทั้งหลายปรึกษากัน ใครเล่าสิ่งนี้ให้ฟังมานานแล้ว ใครแจ้งให้ทราบมาตั้งแต่เก่าก่อน ไม่ใช่
เราหรือ คือพระเยโฮวาห์ นอกจากเราไม่มีพระเจ้าอื่นเลย พระเจ้าผู้ชอบธรรมและพระเจ้าผู้ช่วยให้
รอด ไม่มีอื่นใดนอกเหนือเรา จงให้คนเหล่านั้นที่เมินพระเจ้าของตนเพื่อ ไปยุ่งเกี่ยวกับรูปเคารพ
ต่างๆประชุมปรึกษากัน รูปเคารพทั้งหลายของพวกท่านเป็นพระผู้สร้างของพวกท่านหรือ ตรง
กันข้าม พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าแต่องค์เดียวเท่านั้น พระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรมและพระเจ้า
ผู้ช่วยให้รอด ไม่มีพระเจ้าองค์อื่นเลย!

อสย 45:22-23 **พร้อมกันนั้น** พระเจ้าทรงร้องบอกประชาชาติทั้งปวงว่า **มวล**
มนุษย์ทั่วแผ่นดินโลกเอ๋ย จงหันมาหาเราและรับการช่วยให้รอด เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มี

อื่นใดอีก ความเรียบง่ายของความรอดปรากฏตรงนี้ เหมือนกับที่คนเหล่านั้นที่ถูกงัดในหนังสือ กัณดารวิถีแค่ต้องมองไปที่ทองสัมฤทธิ์นั้น โดยความเชื่อ ประชาชาติทั้งปวงก็แค่ต้องมองไปยัง พระองค์ผู้ทรงถูกพิพากษาเพราะความบาปของเราเช่นกัน ไม่กางเขนของพระเจ้าช่วยให้รอดของเราถูกตีอย่างแน่นอน พระราชกิจของพระคริสต์ถูกตีตรงนี้ จนถึงวันนี้ คนบาปทั้งหลายแค่ ต้องมองไปยังพระองค์โดยความเชื่อเพื่อที่จะได้รับความรอด แน่ทีเดียว พระองค์ทรงเป็น พระเจ้าและไม่มีองค์อื่นเลย!

23 เราได้ปฏิญาณโดยตัวเราเอง ถ้อยคำได้ออกไปจากปากของเราด้วยความชอบธรรมซึ่ง จะไม่กลับว่า 'หัวเข้าทุกหัวเข้าจะต้องถูกราบลงต่อเรา และลิ้นทุกลิ้นจะต้องปฏิญาณต่อเรา' พระเจ้าทรงปฏิญาณ โดยความสัตย์สุจริตของพระองค์เอง พระองค์ได้ประทานพระวาทะของ พระองค์แล้วในความชอบธรรม มันจะไม่ย้อนกลับมาอย่างเปล่าประโยชน์ วันนั้นกำลังจะมาเมื่อ หัวเข้าทุกหัวเข้าจะถูกราบลงและลิ้นทุกลิ้นจะรับสารภาพว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้ เป็นเจ้าเพื่อถวายเกียรติแด่พระบิดา นอกจากนี้ ในบริบทที่อยู่ติดกันนี้ ความคิดก็ชัดเจนว่าวันนั้น กำลังจะมาเมื่อลิ้นทุกลิ้นจะรับสารภาพว่าพระเยซูฮาวีห์ทรงเป็น "พระเจ้าและไม่มีอื่นใดอีก" วัน นั้นกำลังจะมาเมื่อการนับถือรูปเคารพจะถูกกำจัดให้สิ้นไป วันนั้นคือตอนที่องค์พระผู้เป็น เจ้าของเราเสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง มันจะเป็นวันที่ยิ่งใหญ่จริงๆ! อัครทูตเปาโลยกคำพูดจากเนื้อหาคำนี้ในทั้งโรม 14:11 และฟิลิปปี 2:10

อสย 45:24-25 ในวันนี้ แน่แน่นอนผู้หนึ่งจะพูดว่า 'ในพระเยซูฮาวีห์ข้ามีความ ชอบธรรมและอนุภาพ' มนุษย์ทั้งหลายจะมาหาพระองค์ บรรดาผู้ที่แค้นเคืองต่อพระองค์จะ อับอายขายหน้า ในพระคริสต์คือความชอบธรรมและผลกำลังของเรา มนุษย์ทั้งปวงจะมาหา พระองค์สักวันหนึ่ง นอกจากนี้ ในวันนี้ ศัตรูทั้งปวงของพระองค์จะเซ็งที่ตนเคยโกรธเคือง พระองค์ คำพยากรณ์ตรงนี้เห็นได้ชัดว่าเปลี่ยนไปกล่าวถึงพระเมสสิยาห์

25 **เชื้อสายทั้งสิ้นของอิสราเอลจะชอบธรรมและสฤติภูมิในพระเยซูฮาวีห์"** วันนั้น กำลังจะมาเมื่อประชาชาติอิสราเอลทั้งสิ้นจะถูกทำให้เป็นผู้ชอบธรรมโดยพระเมสสิยาห์ของ

พวกเขา เปาโลกล่าวถึงเรื่องนี้ในโรม 11:26 พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงบอกล่วงหน้าถึง วันแห่งการกลับใจรับเชื่อพระคริสต์ของคนอิสราเอล

ภาพรวมของอิสยาห์ 46: ในบทที่ 44 ความโง่เขลาของการนับถือรูปเคารพถูกกล่าวถึง ไปเยอะแล้ว หัวข้อหลักนั้นถูกกล่าวถึงต่อไปในบทนี้ อิสราเอลถูกเตือนสติให้ระลึกถึงฤทธิ์เดช ของพระเจ้าและความไว้ซึ่งฤทธิ์ของบรรดารูปเคารพ อย่งไรก็ตาม บริบทตรงนี้ก็คื ความไว้ ซึ่งฤทธิ์เดชของรูปเคารพเหล่านั้นของบาบิโลนที่จะขัดขวางมิให้พวกเขาได้รับความพ่ายแพ้โดย ไชรัสและคนเปอร์เซีย

อสย 46:1-2 "พระเบลก็เลื่อนลง พระเนโบก็ทรุดลง ปฐมากรของพระนี้อยู่บน สัตว์และวัว สิ่งเหล่านี้ที่เจ้าหามอยู่ก็มาบรรทุกเป็นภาระบนหลังสัตว์ที่เหน็ดเหนื่อย เบลและเน โบคือพระของคนบาบิโลน เชื่อกันว่า เบล คือชื่อเรียกภาษาบาบิโลนของ *บาอัล* วลีที่กล่าวว่า พวกมันทรุดลงก็หมายถึงความพินาศของพวกมัน เห็นได้ชัดว่านี่หมายถึงรูปเคารพเหล่านี้ซึ่ง หลังจากถูกหักออกเป็นท่อนๆแล้ว ก็ถูกบรรทุกบนหลังสัตว์และขนกลับไปเป็นของปล้นยัง เปอร์เซีย

2 มันทรุดลงและมันเลื่อนลงด้วยกัน มันช่วยป้องกันภาระนั้นไม่ได้ มันเองก็ตกไปเป็น เชลย ‘พระ’ เหล่านี้ซึ่งคนเคยเชื่อว่ามีฤทธิ์อำนาจก็ถูกพังลงและทำให้แตกเสียด เรื่องเสียดสีก็คือว่า พวกมันไม่อาจขัดขวางความพ่ายแพ้ของบาบิโลนได้และ “(พวก) มันเองก็ตกไปเป็นเชลย”

อสย 46:3-4 โอ วงศ์วานของยาโคบเอ๋ย จงฟังเรา คือบรรดาคนที่เหลืออยู่ใน วงศ์วานของอิสราเอล ผู้ซึ่งเราอุ้มมาตั้งแต่กำเนิด ชูมาตั้งแต่ในครรภ์ พระเจ้าตรัสสั่งอิสราเอลให้ ฟัง พระองค์ทรงเตือนพวกเขาให้ระลึกว่าพระองค์เองทรงเป็นผู้ที่ได้ให้กำเนิดพวกเขาในฐานะ ประชาชาติหนึ่ง 4 จนกระทั่งเข้าแก่ เราก็คือพระองค์นั้น เราจะอุ้มเจ้าจนเจ้าถึงผมหงอก เราได้ สร้าง เราจะชูไว้ เราจะอุ้มและเราจะช่วยให้พ้น พระเจ้าองค์เดียวกันนี้ผู้ทรงให้กำเนิดอิสราเอล ทรงสัญญาด้วยว่าจะดูแลพวกเขาและช่วยพวกเขาให้พ้น ทรงใช้ภาพเปรียบเทียบของการเกิดไปจนถึง

วัยชรา พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะสัตย์ซื่อต่อประชาชนที่ถูกเลือกสรรของพระองค์ตลอดสมัยประวัติศาสตร์ของพวกเขา

อสย 46:5 **เจ้าจะเทียบเราและทำให้เท่ากับผู้ใด และเปรียบเรา ว่าเราเหมือนกัน** พระเจ้าจึงทรงทำทนายอิสราเอลว่าพวกเขาจะเปรียบพระองค์ว่าเป็นเหมือนผู้ใด พระองค์ทรงเท่าเทียมกับผู้ใด ใครเป็นเหมือนพระองค์ คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว ไม่มีเลย!

อสย 46:6-7 **บรรดาผู้ที่โกยทองคำออกจากใต้และซังเงินในตาซัง จ้างช่างทองคนหนึ่ง และเขาก็ทำให้เป็นพระ แล้วเขาทั้งหลายก็กราบลง** เออ นมัสการเลย 7 เขาทั้งหลายเอารูปนั้นใส่บา เขามามไป เขาตั้งไว้ประจำที่ รูปนั้นก็อยู่ที่นั่น รูปนั้นไปจากที่ไม่ได้ แม้ผู้ใดจะมาร้องขอ รูปนั้นก็ไม่ตอบ หรือช่วยเขาให้รอดจากความยากลำบากของเขาได้ อีกครั้งที่ความโง่เขลาและความมั่งงำของการนับถือรูปเคารพถูกนำเสนอ บรรดาคนนับถือรูปเคารพจ้างช่างทองคนหนึ่งซึ่งทำรูปเคารพขึ้นมารูปหนึ่ง จากนั้นคนนับถือรูปเคารพที่โง่เขลาเหล่านี้ก็กราบไหว้ โลกะขึ้นนี้ทันที พวกเขาเริ่มอธิษฐานต่อมันให้ช่วยเหลือพวกเขา กระนั้น วัตถุที่ไม่มีชีวิตก็ช่วยใครให้พ้นไม่ได้เลย

อสย 46:8-9 **จำข้อนี้ไว้และจงเป็นลูกผู้ชายแท้ โอ เจ้าผู้ละเมิดทั้งหลาย จงนึกไว้ในใจ** พระเจ้าจึงทรงทำทนายประชาชนของพระองค์เองให้ระลึกและทำตัวเป็นลูกผู้ชายและไม่ใช่คนโง่ที่ทำตัวเป็นเด็กๆ พระองค์ทรงทำทนายอิสราเอลให้ระลึกถึงพระบัญชาต่างๆของพระเจ้าที่สั่งห้ามการนับถือรูปเคารพ

9 จงจำสิ่งล่วงแล้วในสมัยก่อนไว้ เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดอีก เราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดเหมือนเรา อิสราเอลถูกทำทนายให้จดจำสมัยแรกๆของประชาชาติของพวกเขาตอนที่พระเจ้าทรงสั่งห้ามการนับถือรูปเคารพ ให้จดจำความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า และจดจำว่าไม่มีผู้ใดที่เปรียบเหมือนพระองค์ เห็นได้ชัดว่าในสมัยของอิสยาห์ หนึ่งในความบาปที่อิสราเอลมักทำผิดบ่อยๆคือ การนับถือรูปเคารพ พระเจ้าทรงตำหนิพวกเขาเรื่องนั้น

อสย 46:10-11

พระเจ้าทรงพรรณนาถึงพระองค์เองต่อไปในการทรงเรียก

อิสราเอลให้จดจำพระองค์ ผู้แจ้งต่อนอบให้ทราบตั้งแต่เริ่มต้น และแจ้งถึงสิ่งที่ยังไม่ได้ทำเลยให้ทราบตั้งแต่กาลโบราณ กล่าวว่า 'แผนงานของเราจะยั่งยืน และเราจะกระทำให้ความประสงค์ของเราสำเร็จทั้งสิ้น' พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ทราบสมัยแรกๆ ของอิสราเอลจนถึงวันนั้น พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ทราบว่าสิ่งใดจะถูกทำให้สำเร็จจริง ยิ่งกว่านั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่คำปรึกษาของพระองค์จะยั่งยืนและเป็นผู้ที่จะทำให้พระประสงค์ต่างๆ ของพระองค์เองสำเร็จ

11 เรียกเหยี่ยวมาจากตะวันออก คือเรียกชายที่ทำตามแผนงานของเราจากเมืองไกล เออ เราพูดแล้ว และเราจะให้เป็นไป เรามุ่งแล้ว และเราจะกระทำด้วย ตรงนี้พระเจ้าทรงเปรียบไซรัสว่าเป็นเหมือนกับบนกล้าเหยื่อตัวหนึ่งซึ่งมาจากทิศตะวันออก (นั่นคือ เปอร์เซีย) ในบริบทที่ใหญ่กว่าของบทก่อนหน้า อีกครั้งที่นี่เป็นคำพยากรณ์อีกเรื่องเกี่ยวกับการที่พระเจ้าจะทรงยกชูไซรัสขึ้นเพื่อคว่ำบาบิโลน การสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้จะเป็นการทำให้แผนการของพระเจ้าสำเร็จ

อสย 46:12-13

พระเจ้าจึงทรงสั่งอิสราเอลให้ตั้งใจฟังให้ดี เจ้าผู้จิตใจคือดิ่ง เจ้าผู้

ห่างไกลจากความชอบธรรม จงฟังเราซิ คำว่า ใจคือดิ่ง มีความหมายว่า การมีใจที่คือร้อนหรือคือด้าน เห็นได้ชัดว่านี่หมายถึงยูดาห์ผู้ซึ่งในตอนนั้นอยู่ห่างไกลจากความชอบธรรมแล้ว แม้เฮเซคียาห์กษัตริย์ของพวกเขาเป็นชายคนหนึ่งที่ดีำเนินตามแบบพระเจ้า ประชาชาตินั้นทั้งหมดก็ไม่ใช่

13 เราจะนำความชอบธรรมของเรามาใกล้ มันจะไม่ไกลเลย และความรอดของเราจะไม่รอช้า เราจะใส่ความรอดที่ศิโยนเพื่ออิสราเอล สง่าราศีของเรา" แม้ยูดาห์ตกอยู่ในสภาพที่กลับสัถย์ พระเจ้าก็ทรงบอกล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรงช่วยยูดาห์ให้พ้นในความชอบธรรม บทถัดไปกล่าวถึงการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อบาบิโลนและนั่นอาจเป็นประเด็นที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้ แม้พระเจ้าจะทรงตีสอนยูดาห์เพราะการนับถือรูปเคารพของพวกเขา พระองค์ก็จะทรงช่วยพวกเขาให้พ้นและทำให้ศิโยน (นั่นคือ เยรูซาเล็ม) กลับสู่สภาพเดิม พระองค์ทรงเตือนพวกเขาให้ระลึกว่าอิสราเอลจะยังอยู่เหมือนเดิมเพื่อสง่าราศีของพระองค์ นอกจากนี้ อาจมีการบอกไปถึงความ

รอดอันยิ่งใหญ่กว่าของพระเจ้าด้วยเพราะว่าเยรูซาเล็ม (นั่นคือ ศิโยน) คือที่ๆความรอดในที่สุดของพระเจ้าถูกทำให้เป็นไปได้เมื่อพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนนั้นและทรงฟื้นคืนพระชนม์อีก

ภาพรวมของอิสยาห์ 47: บทนี้พรรณานถึงความพินาศที่จะมาของบาบิโลน ของคนเคลเดียและสาเหตุต่างๆของมัน

อสย 47:1-3 โอ ธิดาพรหมจารีแห่งบาบิโลนเอ๋ย จงลงมานั่งในพงคลี โอ ธิดาแห่งชาวเคลเดียเอ๋ย จงนั่งลงบนพื้นดิน ไม่มีบัลลังก์ เพราะเขาจะไม่เรียกเจ้าอีกว่า แม่เนื้ออ่อนแม่เนื้อละเอียด ความพินาศที่จะมาของบาบิโลนถูกบอกล่วงหน้า พวกผู้หญิงสูงศักดิ์ของบาบิโลนถูกใช้เป็นภาพเปรียบถึงความตกต่ำที่จะมา พวกเขาซึ่งเคยชินกับชีวิตอันสุขสบายของการเป็นชนชั้นสูงในบาบิโลนในไม่ช้าจะนั่งในพงคลี จะไม่มีเครื่องเรือนอันหรูหรา (นั่นคือ บัลลังก์) ให้พวกเขาได้นั่งอีกต่อไป พวกชนชั้นสูงแห่งบาบิโลนในไม่ช้าจะถูกบังคับให้ต้องใช้ชีวิตอย่างชาวบ้านธรรมดาๆ การถูกพิชิตและความรกร้างว่างเปล่ารอคอยราชินีแห่งประชาชาติทั้งหลายผู้ตั้งตัวเองขึ้นนี้

2 จับไม่เข้า โม่แป้งซี เอาผ้าคลุมหน้าของเจ้าออกเสีย ถอดเสื้อคลุมของเจ้าเสีย ไม่ต้องคลุมขาของเจ้า ลุยน้ำไป ภาพเปรียบของพวกผู้หญิงแห่งอาณาจักรนั้นที่ถูกทำให้ยากจนลงและเป็นทาสถูกกล่าวถึงต่อไป ซึ่งบ่งบอกถึงความยากลำบากที่รอคอยบาบิโลนอยู่ นครนั้นซึ่งเคยแต่งตัวงดงามในฐานะชนชั้นสูงแห่งประชาชาติทั้งหลายในไม่ช้าจะถูกบังคับให้ทำงานต่ำต้อยอย่างโม่แป้งคูดหญิงรับใช้ธรรมดาๆคนหนึ่ง แม้ว่าสตรีชนชั้นสูงในสมัยนั้นมีทรงผมที่สวยงามในวันนั้นผมของพวกนางจะถูกปล่อยลงไม่เป็นทรง เหมือนกับที่มันไม่งามที่สุภาพสตรีคนหนึ่งจะถลกกระโปรงขึ้นเพื่อลุยข้ามลำธาร บาบิโลนก็จะถูกทำให้ต่ำลงเช่นนั้น นอกจากนี้ มีการให้คำจำกัดความอย่างชัดเจนด้วยถึงความไม่สุภาพเรียบร้อยในการเผยตนขาของผู้หญิงคนหนึ่ง

3 เจ้าจะต้องถูกเปลื้องและเขาจะเห็นความอายของเจ้า เราจะทำการแก้แค้น และเราจะไม่พบเจ้าอย่างมนุษย์ แม้ความคิดใหญ่กว่าคือ ภาพเปรียบของความรกร้างว่างเปล่าที่ใกล้เข้ามาของบาบิโลน การประยุกต์ใช้โดยตรงก็อาจถูกสื่อตรงนี้ด้วย เมื่อคนมีเดียและคนเปอร์เซียเอาชนะบาบิโลนได้สักวันหนึ่ง แน่แน่นอนว่าพวกผู้หญิงแห่งอาณาจักรนั้นจะถูกบังคับให้ทำตัวไม่สุภาพเรียบร้อยเพราะความรุนแรงของสงคราม พระเจ้าทรงเตือนว่าการพิพากษานี้เป็นมาจากพระองค์ และพระองค์จะไม่ปฏิบัติกับพวกเขาอย่างกรุณาเลย “เราจะไม่พบเจ้าอย่างมนุษย์” ความคิดอันหลังนี้ก็คือว่า บาบิโลนจะไม่ถูกปฏิบัติต่ออย่างมีมนุษยธรรมเลย

ออสย 47:4-7

พระผู้ไถ่ของเรา พระนามของพระองค์คือ พระเยโฮวาห์จอม

โยธา ทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล เรื่องนี้ค่อยๆชัดเจนยิ่งขึ้น พระองค์ผู้อยู่เบื้องหลังการพิพากษาที่จะมานี้คือ พระเยโฮวาห์พระเจ้า นอกจากนี้ เห็นได้ชัดว่าพอถึงตอนจบแล้ว พระองค์จะทรงไถ่ผู้ดาห์ ให้เราสังเกตอีกครั้งว่าพระเจ้าทรงถูกพรรณนาว่าเป็น (1) องค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาและ (2) องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล พระเจ้าตรัสถึงพระองค์เองว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาใน 235 แห่งในพระคัมภีร์เดิม พระองค์ทรงเรียกพระองค์เองว่าเป็นองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล 31 ครั้ง

หลังจากตรัสเช่นนั้นแล้ว พระเจ้าก็ทรงให้คำเตือนของพระองค์แก่บาบิโลนต่อไป 5 โอธิดาแห่งชาวเคลเดียเอ๋ย นั่งเงียบๆ และจงเข้าไปในความมืด เพราะเขาจะไม่เรียกเจ้าอีกว่านางพญาแห่งราชอาณาจักรทั้งหลาย บาบิโลนได้ตกแต่งตัวเองเป็นราชินีแห่งประชาชาติทั้งหลาย ยิ่งกว่านั้น วิวรรณ์ 17 กล่าวถึงบาบิโลนว่าเป็นหญิงแพศยาคนสำคัญ ซึ่งขายตัวเพื่อผลกำไรท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงเตือนว่าวันนั้นกำลังจะมาเมื่อครั้งที่ประทุพผิตศีลธรรมฝ่ายวิญญาณ (และฝ่ายร่างกายด้วยอย่างแน่นอน) จะถูกทำให้ตกต่ำลง

ประเด็นตรงนี้ถูกนิยามอย่างชัดเจน 6 เรากวีต่อชนชาติของเรา เราทำให้มรดกของเราเป็นมลทิน เรามอบเขาไว้ในมือของเจ้า เจ้ามิได้แสดงความกรุณาต่อเขา เจ้าวางแอกอย่างหนักไว้บนบ่าของคนชรา เรื่องราวที่ใหญ่โตกว่าก็คือว่า พระเจ้าได้ทรงเตือนประชาชนของพระองค์

คือยูดาห์ เพราะความบาปของพวกเขา พระเจ้าทรงอนุญาตให้บาบิโลนพิชิตและกวาดต้อนพวกเขาไปเป็นเชลย กระนั้นบาบิโลนก็ทำเช่นนั้นอย่างโอหังและทารุณ บาบิโลนไม่ได้แสดงความเมตตาต่อพวกเขาเลย ดังนั้นพระเจ้าจะทรงเรียกเอาการตอบแทนจากพวกเขา

ความโอหังของบาบิโลนถูกเปิดเผยเพิ่มเติม 7 เจ้าว่า "ข้าจะเป็นนางพญาเป็นนิตย์" เจ้าจึงมิได้เอาเรื่องเหล่านี้เป็นที่สอสนใจ หรือจดจำบันปลายของเรื่องเหล่านี้ไว้ ความเย่อหยิ่งแห่งใจของพวกเขาได้หลอกลวงพวกเขา บาบิโลนคิดว่าจะอยู่ต่อไปในความโอหังของนาง อย่างไรก็ตาม นี่บอกเป็นนัยว่าพวกผู้นำของบาบิโลนเข้าใจว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงอนุญาตให้พวกเขากวาดต้อนยูดาห์ไปเป็นเชลย กระนั้นบาบิโลนก็เพิกเฉยความรู้ันั้นและไม่เบามือเลยในการจัดการกับยูดาห์ที่ตกเป็นเชลย ผ่านทางดาเนียล พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่พวกผู้นำแห่งบาบิโลนถึงภาพรวมใหญ่แห่งการจัดเตรียมของพระเจ้า พระประสงค์ของพระเจ้า และการที่พระเจ้าจะทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์สักวันหนึ่ง กระนั้นพวกผู้ปกครองแห่งบาบิโลนก็เพิกเฉยความรู้ันั้นเกี่ยวกับจุดจบของพวกเขา ดังนั้นพระเจ้าจะทรงจัดการกับพวกเขาอย่างรุนแรง

อสย 47:8-9 **ฉะนั้น เจ้าผู้รักความเพลิดเพลิน จงฟังเรื่องนี้ คือผู้หนึ่งอย่างไร**
กังวล ผู้คิดในใจของตนว่า "ข้านี้แหละ และไม่มีผู้ใดอื่นอีก ข้าจะไม่นั่งอยู่เป็นแม่ม่าย หรือรู้จักที่
จะพราวจากลูก" อีกครั้งที่ความเย่อหยิ่งและสภาพอันประมาทฝ่ายวิญญาณของบาบิโลนถูกเปิดเผย บาบิโลนคือนครหนึ่งซึ่งปล่อยตัวไปกับความเพลิดเพลินฝ่ายเนื้อหนัง พวกเขาคิดว่าตัวเองไม่มีวันพ่าย นครนี้คิดอย่างโง่เขลาและอย่างโอหังว่าตนจะไม่มีวันขาดผู้นำเลยและจะไม่สูญเสียลูกๆของตนให้แก่สงครามด้วย อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงมีข้อความหนึ่งสำหรับพวกเขา

9 ทั้งสองเรื่องนี้จะมาถึงเจ้าในขณะเดียวกันในวันเดียว คือความที่ต้องพราวจากลูกและ
ความที่เป็นแม่ม่าย จะมาถึงเจ้าอย่างเต็มขนาดทั้งที่มีวิทยาคมเป็นอันมาก และอนุภาพใหญ่ยิ่ง
ในเวทมนตร์ของเจ้า วันนั้นกำลังจะมาเมื่อบาบิโลนจะเป็นเหมือนหญิงม่ายคนหนึ่งซึ่งสูญเสียสามีของตนไปแล้ว นี่อาจหมายถึงตอนที่คนมีเดียและคนเปอร์เซียรุกรานบาบิโลนและฆ่าเบลชัสซาร์เสียชีวิต ดู ดาเนียล 5:30-31 คืนเดียวกันนั้น ทหารบาบิโลนจำนวนมหาศาลจะถูกสังหาร ในคืน

นั่นบาบิโลนจะกลายเป็นหญิงม่ายที่ปราศจากกษัตริย์และสูญเสียบุตรชายหลายคนของนางในการสู้รบ นอกจากความโห้งและการทำผิดศีลธรรมแล้ว บาบิโลนยังขึ้นชื่อในเรื่องการใช้ศาสตร์เร้นลับต่างๆด้วย ดู ดาเนียล 2:2 สำหรับเรื่องเหล่านี้ทั้งหมดพระเจ้าตรัสบอกล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรงทำให้บาบิโลนถูกพิชิตโดยเหล่าศัตรูของนาง นั่นคือ คนมีเดียและคนเปอร์เซีย ยิ่งกว่านั้นบรรดาผู้นำแห่งบาบิโลนย่อมทราบดีถึงคำพยากรณ์นี้ แต่เลือกที่จะเพิกเฉยมันเสีย

อสย 47:10-11 พระเจ้าทรงเตือนเพิ่มเติมอีกว่า **ด้วยว่าเจ้ารู้ลึกมันอยู่ในความชั่วของเจ้า เจ้าว่า "ไม่มีผู้ใดเห็นข้า" สติปัญญาของเจ้าและความรู้ของเจ้าทำให้เจ้าเงินไป และเจ้าจึงว่าในใจของเจ้าว่า "ข้านี้แหละ และไม่มีผู้ใดอื่นอีก"** บาบิโลนได้เริ่มวางใจในอุบายชั่วร้ายต่างๆ ของตัวเอง – อำนาจ ความมั่งคั่งและสติปัญญา (ที่คิดว่ามี) ของนางเอง นางคิดอย่างโง่เขลาว่าไม่มีใครทราบเกี่ยวกับนโยบายและเป้าหมายลับต่างๆของนาง กระนั้นการหลอกลวงของนางคือการหลอกตัวเอง บาบิโลนคิดว่าตัวนางเองไม่มีวันพ่ายจึงมีใจโห้ง

11 ฉะนั้นความชั่วร้ายจะมาเหนือเจ้า ซึ่งเจ้าจะไม่รู้ว่ามันขึ้นมาจากไหน ความเลวร้ายจะตกใส่เจ้า ซึ่งเจ้าจะไม่สามารถถอดถอนได้ และความพินาศจะมาถึงเจ้าทันทีทันใด ซึ่งเจ้าไม่รู้เรื่องเลย ด้วยคำพูดที่คมคายสามประโยค พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ทรงบอกล่วงหน้าว่าการพิพากษารอคอยพวกเขาอยู่ (1) ความทุกข์ลำบากจะบังเกิดแก่พวกเขาและพวกเขาจะไม่รู้ว่ามันมาจากไหน แน่แน่นอนว่ามันเกิดขึ้นในคืนนั้นเมื่อคนมีเดียและคนเปอร์เซียบุกเข้ามาในนครแห่งบาบิโลนตามที่บันทึกไว้ในดาเนียล 5:30-31 (2) การโจมตีนั้นจะรุนแรงเสียจนพวกเขาไม่สามารถเลื่อนมันออกไปได้ และ (3) บาบิโลนจะถูกทำลายในฐานะจักรวรรดิหนึ่งในคืนเดียวจนถึงขนาดที่ว่าไม่มีใครจะเข้าใจเรื่องนี้

อสย 47:12-13 พระเจ้าจึงทรงเหน็บแนมพวกโหราจารย์และบรรดาผู้ใช้ศาสตร์เร้นลับแห่งบาบิโลน **จงตั้งมันอยู่ในเวทมนตร์ของเจ้า และวิทยาคมเป็นอันมากของเจ้า ซึ่งเจ้าทำมาหนักหนักหนตั้งแต่สาวๆ ชะรอยมันจะเป็นประโยชน์แก่เจ้าได้ ชะรอยเจ้าจะมีชัย** นี้เท่ากับว่าพระเจ้าทรงทำทนายคนบาบิโลนให้แสวงหาเวทมนตร์ซึ่งเป็นศาสตร์เร้นลับต่างๆของตนและ

วิทยากรรมของคุณเพื่อที่จะช่วยเหลือพวกเขา นี่เท่ากับพระองค์ตรัสถามว่า ‘คุณคิดว่าพวกมันจะช่วยพวกเขาให้มีชัยในวันนั้นได้ไหม’

พระเจ้าทรงเยาะเย้ยพวกเขาต่อไปอีกว่า 13 เจ้าเห็นดเหน้อยกว่าที่ปรักษาเป็นอันมากของเจ้า ให้เขาลุกขึ้นออกมาและช่วยเจ้าให้รอด คือบรรดาผู้ที่แบ่งฟ้าสวรรค์และเฟ่งคูดวงดาว ผู้ซึ่งทำนายให้เจ้าในวันขึ้นคำว่าจะเกิดอะไรขึ้นแก่เจ้า แม้แต่คนบาบิโลนจำนวนมากก็เอือมระอา กับอิทธิพลของศาสตร์เร้นลับซึ่งมีอยู่ทั่วไปในแผ่นดินของคุณ พระเจ้าจึงทรงทำทนายพวกเขาอีกครั้ง ให้หันไปหา “บรรดาผู้ที่แบ่งฟ้าสวรรค์และเฟ่งคูดวงดาว ผู้ซึ่งทำนายให้เจ้าในแต่ละเดือน” เพื่อที่จะยื่นขึ้นและช่วยพวกเขาให้พ้นจากสิ่งที่กำลังจะมานั้น ความไร้สมรรถภาพของพวกเขาก็จะถูกเปิดเผยในวันนั้น

อสย 47:14-15 **ดูเถิด** เขาจะเป็นเหมือนตอข้าว ไฟจะเผาผลาญเขา เขาจะช่วยตัวเองให้พ้นจากกำลังของเปลวเพลิงไม่ได้ นี่ไม่ใช่ถ่านที่จะให้ใครอุ่น ไม่ใช่ไฟที่จะให้ใครผิง ในวันนั้นเมื่อพระเจ้าจะทรงพิพากษาบาบิโลน พวกโหรและผู้ใช้ศาสตร์เร้นลับของพวกเขาก็จะถูกทำลายตอข้าวที่อยู่หน้าเปลวเพลิง พวกเขาจะถูกทำลายอย่างย่อยยับจนถึงขนาดที่ว่าพวกเขาจะไม่เป็นเหมือนถ่านที่ให้ความอบอุ่นด้วยซ้ำ

15 บรรดาที่เจ้าทำงานด้วยกันนั้นจะเป็นเช่นนี้แก่เจ้า ผู้ซึ่งค้ามาอยู่กับเจ้าตั้งแต่สาว ๆ เขาต่างจะพเนจรไปมาในทางของเขาเอง ไม่มีผู้ใดจะช่วยเจ้าให้รอดได้ ไม่ใช่แค่พวกโหรของบาบิโลนจะถูกทำลายเท่านั้น แต่พวกพ่อค้าที่เจริญกับพวกเขาก็จะถูกทำลายด้วย พวกเขาจะหนีไปยังที่ๆ พวกเขาได้จากมา เศรษฐกิจแบบผู้บริโภ�ของสมัยนั้นจะถูกทำลาย

ภาพรวมของอิสยาห์ 48: คราวนี้จุดสนใจหลักจะกลับมายังอิสราเอล (นั่นคือ ยูดาห์) พระเจ้าทรงเรียกประชาชนที่มักกบฏของพระองค์อีกครั้ง ให้กลับมาด้วยการกลับใจใหม่ หากพวกเขายอมกลับมา พระองค์ก็ทรงสัญญาว่าจะประทานสันติสุขแก่พวกเขา กระนั้นพวกเขาก็ไม่ยอมกลับมา

อสย 48:1-2 ฟังข้อนี้ซิ โอ วงศ์วานของยาโคบเอ๋ย ผู้ซึ่งเขาเรียกด้วยนามของ
อิสราเอล และผู้ซึ่งออกมาจากน้ำทั้งหลายของยูดาห์ ผู้ซึ่งปฏิญาณในพระนามของพระเยโฮวาห์
และกล่าวถึงพระเจ้าของอิสราเอล แต่มิใช่ด้วยสัจจะและความชอบธรรม ความหน้าซื่อใจคดของ
อิสราเอล (นั่นคือ ยูดาห์) ถูกประจันหน้าโดยพระเจ้า พวกเขาดีแต่พูด แต่ไม่ทำตามทีพูด พวกเขา
ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ “มิใช่ด้วยสัจจะและความชอบธรรม” ยูดาห์มีรูป
แบบของการเป็นอย่างพระเจ้า แต่พวกเขาปฏิเสธความจริงและฤทธิ์เดชของมัน พวกเขามีรูป
แบบของศาสนา แต่พวกเขาอยู่ห่างไกลจากพระเจ้า

พวกเขาไม่รู้ภาษานั้น 2 เพราะเขาขนานนามของเขาเองตามนครบริสุทธิ และพึงอาศัย
พระเจ้าของอิสราเอล พระนามของพระองค์ว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธา พวกเขารับใช้พระเจ้าแต่
ปาก พวกเขาอ้างว่าวางใจในพระองค์ กระนั้นความซื่อสัตย์ของพวกเขาต่อพระเจ้าในความเป็น
จริงแล้วก็ว่างเปล่า

อสย 48:3-5 "สิ่งล่วงแล้วเราได้แจ้งให้ทราบแต่เก่าก่อน เออ มันไปจากปาก
ของเรา และเราได้เล่าให้ฟังทั่วแล้ว ในทันใดนั้นเราก็ได้กระทำและก็เป็นไปตามนั้น พระเจ้าทรง
เผยทางทั้งหลายของพระองค์แก่บรรพบุรุษของพวกเขาแล้ว พระองค์ทรงทำให้แน่ใจว่าการช่วย
ให้พ้นอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่มีต่ออิสราเอลในหลายศตวรรษก่อนหน้านั้นเป็นที่ประจักษ์

กระนั้นพระเจ้ก็ทรงทราบสภาพฝ่ายวิญญาณของอิสราเอล 4 เพราะเรารู้ยู่ว่าเจ้าคือด้าน
และคอของเจ้าก็คือเอ็นเหล็ก และหน้าผากของเจ้าเป็นทองสัมฤทธิ์ ยูดาห์ค่อแข็ง เยอหียังและคือ
รันต่อพระพักตร์พระเจ้าของเธอ

5 เราก้แจ้งเรื่องเหล่านั้นแก่เจ้าให้ทราบตั้งแต่เก่าก่อน ก่อนที่มันจะเกิดขึ้นเราก้ได้ว่าให้เจ้า
ฟังแล้ว เกรงเจ้าจะว่า `รูปเคารพของข้ากระทำเอง รูปเคารพสลักและรูปเคารพหล่อของข้า
บัญญัติมานมา' ตลอดหลายศตวรรษ พระเจ้าได้ทรงบอกอิสราเอลล่วงหน้าแล้วถึงเหตุการณ์ต่างๆ
ที่จะเกิดขึ้นเกรงว่าพวกเขาจะคิดว่ารูปเคารพทั้งหลายของตนได้กระทำสิ่งเหล่านั้น เครื่องหมาย
ของผู้พยากรณ์ของพระเจ้ก็คือว่า คำพยากรณ์ต่างๆของเขากลายเป็นจริง แน่แน่นอนว่ามันเป็นเช่น

นั่นเมื่อพระเจ้าผ่านทางเหล่าผู้พยากรณ์ของพระองค์ได้ตรัสล่วงหน้าถึงสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้น
อิสราเอลจึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย

อสย 48:6-8 พระเจ้าทรงผู้ค้ำของพระองค์กับอิสราเอลต่อไป เข้าไต่ยีนแล้ว จง
คอยดูสิ่งทั้งปวงนี้ และเจ้าจะไม่แจ้งให้ทราบหรือ พวกเจ้าไต่ยีนสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้ว – การที่
พวกมันถูกบอกล่วงหน้าแล้วก่อนพวกมันเกิดขึ้นและการที่พวกมันเกิดขึ้นตามที่พวกมันถูกบอก
ล่วงหน้าไว้เป๊ะๆ ตั้งแต่เวลานี้ไปเราเล่าสิ่งใหม่ให้เจ้าฟัง เป็นสิ่งที่ปิดซ่อนไว้ซึ่งเจ้าไม่รู้ นี่อาจ
เป็นการเปิดเผยใหม่ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับบาบิโลน พระเจ้าทรงเปิดเผยความจริงของพระองค์แก่ยู
ดาห์ที่มักกบฏแล้วแม้พวกเขามีสภาพที่กลับสัจย์ก็ตาม

7 เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นใหม่ ไม่ใช่ตั้งแต่เก่าก่อน ก่อนวันนี้เจ้าไม่เคยไต่ยีนถึง เกรงเจ้าจะพูด
ว่า 'ดูเถิด เรารู้แล้ว' ความคิดตรงนี้อาจเป็นการที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดการพิพากษาต่อผู้บาบิ
โลนแล้วก่อนที่มันเกิดขึ้นเสียอีก นอกจากนี้พระเจ้าทรงทราบถึงสิ่งเหล่านี้มาตั้งนานแล้วก่อน
หน้านั้น ยูดาห์ไม่อาจอ้างได้ว่าตนทราบอยู่ก่อนแล้วเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะมานั้นของพระเจ้า
ซึ่งมีต่อบาบิโลน

8 เออ เจ้าไม่เคยไต่ยีน เออ เจ้าไม่เคยรู้ เออ ตั้งแต่เวลานั้นหูของเจ้ายังไม่เปิด เพราะเรารู้
ว่าเจ้าจะประพฤติอย่างทรยศหนัก และรู้ว่า ตั้งแต่กำเนิดเขาเรียกเจ้าว่า ผู้ละเมิด แม้หลังจากที่
พระเจ้าทรงเปิดเผยแล้วว่าจะเกิดอะไรขึ้นในส่วนของอนาคตของพวกเขา ใจของพวกเขาที่มีด
บอดเสียจนพวกเขาไม่อาจเข้าใจได้ ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงทราบว่ายูดาห์จะไม่สัจย์ชื่อแม้ในยาม
ที่พวกเขารู้ว่าเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ไม่ต่างจากเพื่อนบ้านของพวกเขาที่เป็นคนต่างชาติ ยูดาห์เป็น
“ผู้ละเมิด” ตั้งแต่ในครรภ์ นี่อาจหมายถึงการที่ยาโคบเป็นผู้หลอกลวงมาตั้งแต่เกิด อย่างไรก็ตาม
ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า มนุษยชาติทั้งปวงเกิดมาเป็นคนบาป ยูดาห์ไม่ใช่ข้อยกเว้น

อสย 48:9-11 เพราะเห็นแก่นามของเรา เราจะหวังเหนี่ยวความกริ้วของเราไว้
เพราะเห็นแก่ความสรรเสริญของเรา เราจะระงับไว้เพื่อเจ้า เพื่อเราจะมีได้ตัดเจ้าออกไปเสีย มัน
เป็นเพราะพระประสงค์ของพระเจ้าเท่านั้นที่พระองค์มิได้ทรงทำลายยูดาห์เสีย พระองค์ทรง

กระทำพันธสัญญาหนึ่งไว้กับอับราฮัม อิสอัคและยาโคบ พระองค์จะทรงปกป้องความสัตย์
สุจริตแห่งคำตรัสของพระองค์ที่ให้ไว้แก่พวกเขา คำพยานแห่งพระนามของพระองค์ถูกเติมพัน
ไว้อยู่ เพื่อที่จะยังมีชนหมู่หนึ่งไว้สรรเสริญพระนามของพระองค์อยู่เหมือนเดิม พระเจ้าจึงทรง
ตั้งพระทัยว่าจะเว้นเสียจากการทำลายยูดาห์

10 คุณเกิด เราได้ถลุงเจ้าแล้ว แต่ไม่ใช่ด้วยเงิน เราได้เลือกสรรเจ้าในเตาของความทุกข์ใจ
ความหมายก็คือว่าพระเจ้าได้ทรงพยายามที่จะถลุงอิสราเอลและยูดาห์ แต่ไม่ใช่ด้วยเงิน พระเจ้า
มิได้พยายามที่จะชำระประชาชนของพระองค์ให้บริสุทธิ์ผ่านทางวิธีต่างๆของโลก แทนที่จะทำ
อย่างนั้น พระองค์ได้ทรงเลือกประชาชนของพระองค์ใน “เตาของความทุกข์ใจ” พระเจ้าได้ทรง
อนุญาตให้อิสราเอลผ่านเข้าในการทดสอบอันร้อนแรงต่างๆ ส่วนหนึ่งก็เพื่อชำระพวกเขาให้
บริสุทธิ์จากการละเมิดต่างๆของพวกเขา นำเศร้าที่แม่แต่จนทุกวันนี้ เรามักเรียนรู้เกี่ยวกับการ
มอบถวายหลังจากเผชิญกับความทุกข์ใจแล้วเท่านั้น ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงชำระประชาชนของ
พระองค์ให้บริสุทธิ์ (จนทุกวันนี้) ผ่านทางช่วงเวลาที่ยากลำบากต่างๆ

กระนั้น พระประสงค์ที่สูงส่งยิ่งกว่าก็ถูกสื่อตรงนี้ **11** เราจะกระทำเช่นนั้นเพราะเห็นแก่
เราเอง เพราะเห็นแก่เราเอง เพราะว่านามของเราจะถูกเหยียดหยามอย่างไรได้ สง่าราศีของเรา
เราจะไม่ให้ใครอื่น มันเป็นเพราะพระประสงค์ต่างๆของพระเจ้าเองในการรักษาพันธสัญญาของ
พระองค์กับอิสราเอล พระองค์จึงจะไม่ตัดพวกเขาออกเสียทั้งหมดในฐานะชนหมู่หนึ่ง เหลืออยู่
แต่ยูดาห์เท่านั้น ผ่านเตาไฟแห่งความทุกข์ใจ พระองค์จะทรงชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์เพื่อที่ว่า
พระนามของพระองค์จะได้ไม่ถูกหมิ่นประมาท ความสัตย์สุจริตของพระเจ้าตกเป็นเดิมพัน
พระองค์ทรงสัญญาแล้วว่าจะพิทักษ์รักษาเชื้อสายหนึ่งไว้ในยาโคบ พระองค์จะทรงทำตามนั้น
นอกจากนี้ พระเจ้าจะไม่ยอมแบ่งสง่าราศีของพระองค์กับใครอื่นด้วย – รูปเคารพทั้งหลายหรือที่
ไม่ใช่ก็ตาม

อิสยาห์ 48:12-13 **ฟังเราซิ โอ ยาโคบเอ๋ย และอิสราเอล ผู้ซึ่งเราเรียก เราคือพระองค์**
ที่เดียว เราเป็นต้นและเราเป็นปลายด้วย อีกครั้งที่พระเจ้าทรงเรียกประชาชนของพระองค์ให้ฟัง

พระองค์ จึงสังเกตว่าพระองค์ทรงเรียกอิสราเอลว่าเป็นผู้ถูกเรียกของพระองค์ พระเจ้าทรงเรียกชนหมู่หนึ่งออกมาสู่พระนามของพระองค์ในยาโคบ พระองค์ทรงทำเช่นนั้นด้วยในพระคริสต์อีกครั้งที่พระองค์ทรงพรรณนาถึงพระองค์เองว่าเป็นต้นและเป็นปลาย ดู อิสยาห์ 41:4, 44:6, วิวรรณ์ 1:11, 17, 2:19 และ 22:13

13 เออ มือของเราได้วางรากฐานแผ่นดินโลก และมือขวาของเราได้กางฟ้าสวรรค์ออก เมื่อเราเรียกมัน มันก็ออกมาอยู่ด้วยกัน ด้วยการมคมคายแบบกวี พระเจ้าทรงเตือนอิสราเอลให้ระลึกว่าพระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก แม้แต่พวกมันยังตั้งใจฟังเมื่อพระองค์ตรัส

อสย 48:14-15 **เจ้าทั้งปวง จงชุมนุมกันและคอยฟัง ผู้ใดในท่ามกลางพวกนั้นได้ประกาศสิ่งเหล่านี้** พระเยโฮวาห์ทรงรักท่าน ยูดาห์จึงถูกเรียกให้มายังการประชุมศักดิ์สิทธิ์เพื่อฟังคำทำทนายของพระเจ้า – ใครในพวกเจ้าได้ประกาศสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว แน่แน่นอนว่ายูดาห์ทำไม่ได้ อันที่จริง พระเจ้าตรัสชัดเจนว่าพระองค์ทรงรักประชาชนของพระองค์ ช่างเป็นความคิดอันเปี่ยมสุข!

ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงกระทำตามพระทัยของพระองค์ต่อบาบิโลน และพระกรของพระองค์จะต่อสู้กับชาวเคลเดีย วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระองค์จะทรงพิพากษาบาบิโลน

15 เรา นี้เราเองได้พูด เออ เราได้เรียกท่าน เราได้นำท่านมา และท่านจะจำเริญในทางของท่าน แม้เนื้อความตรงนี้ไม่ระบุเจาะจง ผู้ที่ถูกกล่าวถึงนี้ก็น่าจะเป็นไซรัส พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าแล้วถึงชัยชนะของเขาเหนือบาบิโลนในอิสยาห์ 45-47 พระเจ้าจึงจะทรงทำให้กษัตริย์ผู้นี้เจริญขึ้นเพื่อทำให้พระประสงค์ต่างๆของพระองค์สำเร็จ นั่นย่อมรวมถึงการอนุญาตให้พวกยิวกลับไปยังแผ่นดินของพวกเขาสักวันหนึ่งและสร้างพระวิหารของพวกเขาขึ้นใหม่ด้วย ดู อิสยาห์ 44:28- 45:1-4

อสย 48:16-17 จงเข้ามาใกล้เรา ฟังเรื่องนี้ ตั้งแต่เริ่มต้นเรามีได้พูดในที่ลับ

ตั้งแต่มันเกิดมา เราก็ได้อยู่ที่นั่นแล้ว" และบัดนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าและพระวิญญูณของพระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามา พระเจ้าทรงเรียกยูดาห์อีกครั้งให้ฟังคำตรัสของพระองค์ ยิ่งกว่านั้น พระเจ้ามิได้ตรัสอย่างลับๆ พระองค์ได้ทรงสำแดงอย่างชัดเจนแล้วแก่ประชาชนของพระองค์ เกี่ยวกับคำบัญชาต่างๆ พระประสงค์ต่างๆและคำพยากรณ์ต่างๆของพระองค์ โปรดสังเกตคำบรรยายลักษณะสามประการที่พระเจ้าทรงกล่าวถึงพระองค์เองตรงนี้ จากเนื้อความก่อนหน้า และที่ตามมา (ข้อ 14 และ 17) เห็นได้ชัดว่าพระองค์ผู้กำลังตรัสอยู่นี้คือ (1) พระเยโฮวาห์พระเจ้า จากนั้นพระองค์ยังทรงถูกเรียกว่าเป็น (2) องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า สุดท้ายมีการกล่าวถึง (3) พระวิญญูณของพระองค์ในการส่งพระเมสสิยาห์ (พระเยโฮวาห์) มา มีการกล่าวถึงพระเจ้าผู้ทรงมีสามพระภาคอย่างชัดเจนตรงนี้ หนึ่งในข้อบ่งชี้ที่ชัดเจนที่สุดของตรีเอกานุภาพที่ถูกพบได้ในข้อพระคัมภีร์เดียวกันก็อยู่ตรงนี้ นี่บอกเป็นนัยถึงพระบิดา พระบุตรและพระวิญญูณบริสุทธิ์

ด้วยการเกริ่นนำอันลึกซึ้งนั้น พระเจ้าจึงทรงประกาศว่า 17 พระเยโฮวาห์ ผู้ไถ่ของเจ้า องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า "เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้สั่งสอนเจ้าเพื่อประโยชน์ของเจ้า ผู้นำเจ้าในทางที่ควรเจ้าจะไป โปรดสังเกตอีกครั้งถึงการระบุรูปพรรณสามประการของพระเจ้า พระองค์ทรงพรรณนาถึงพระองค์เองว่าเป็น (1) พระผู้ไถ่ของพวกเขา (2) องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล และ (3) องค์พระผู้เป็นเจ้า (เยโฮวาห์) พระเจ้าของพวกเขา พระองค์เองทรงเป็นผู้ที่ได้สอนพวกเขา ยิ่งกว่านั้น คำสั่งสอนของพระเจ้านี้มีประโยชน์ในทุกด้านของชีวิต พระองค์เองทรงเป็นผู้ให้คำชี้แนะจากพระเจ้าสำหรับอิสราเอลประชาชนของพระองค์ พวกเขามีสิทธิพิเศษจริงๆ เราจะปฏิเสธคำปรึกษาของพระองค์ได้อย่างไร กระนั้นมนุษย์จนทุกวันนี้ก็ทำแบบนั้นจริงๆ

อสย 48:18-19 โอ ถ้าเจ้าได้เชื่อฟังบัญญัติของเราแล้ว ความสุขสมบูรณ์ของเจ้า

จะเป็นเหมือนแม่น้ำ และความชอบธรรมของเจ้าจะเป็นเหมือนคลื่นทะเล หนึ่งในคำพูดที่ทิ่มแทงจิตใจมากที่สุดในพระคัมภีร์ถูกพบตรงนี้ ถ้าอิสราเอลได้เชื่อฟังพระเจ้าของตน พระองค์ก็จะอวยพรพวกเขาด้วยสันติสุขไปแล้ว หนึ่งในผลลัพธ์ทั่วไปต่างๆของการเชื่อฟังพระเจ้าคือ

สันติสุข – สันติสุขในใจและสันติสุขกับคนเหล่านั้นที่อยู่รอบตัวเรา ภาพเปรียบของแม่น้ำสายหนึ่งก็เหมาะสม ทะเลต่างๆมักถูกซัดไปมาด้วยคลื่น แต่แม่น้ำทั้งหลายไหลอย่างเงียบเชียบและอย่างราบรื่นไปยังทะเล แม่น้ำต่างๆอาจโหมกระหน่ำอยู่เบื้องบน แม่น้ำสายหนึ่งก็ยอมไหลไปตามทางของมันอย่างเงียบสงบ

19 เชื้อสายของเจ้าจะเป็นเหมือนทรายเช่นกัน และลูกหลานจากบั้นเฒ่าของเจ้าเหมือนเม็ดทราย ชื่อของเขาจะไม่ถูกตัดออกเลย หรือถูกทำลายเสียจากหน้าเรา" ถ้าอิสราเอลได้เชื่อฟังพระเจ้าของเธอในตอนนั้น พระองค์ก็คงอวยพรลูกหลานของเธอไปแล้ว พวกเขาก็คงเป็นเหมือนทรายบนชายหาดไปแล้ว ชื่อของอิสราเอลก็คงไม่ถูกตัดออกในฐานะประชาชาติหนึ่งที่มีอธิปไตยซึ่งมันถูกตัดออกเช่นนั้นมาตั้งแต่สมัยของดาเนียลจนถึงปี 1948 ความเชื่อฟังเป็นหนึ่งในช่องทางสำคัญที่พระเจ้าจะทรงอวยพรประชาชนของพระองค์ผ่านช่องทางนั้น

อสย 48:20-21 จงไปเสียจากบาบิโลน จงหนีออกจากคนเคลเดีย จงประกาศข้อนี้ด้วยเสียงร้องเพลง จงเล่าให้ฟัง จงส่งออกไปถึงสุดปลายแผ่นดินโลกว่า "พระเยโฮวาห์ทรงไถ่ยาโคบผู้รับใช้ของพระองค์แล้ว" ความคิดตรงนี้ดูเหมือนจะเป็นตอนที่ไซรัสและจากนั้นก็อารทาเซอร์ซีสอนุญาตให้พวกเขากลับไปยังแผ่นดินของตนได้ คำบัญชานี้มีไปถึงพวกยิวในบาบิโลน คนส่วนใหญ่เริ่มสุขสบายในการกระจัดกระจายไปของตนแล้วและไม่อยากกลับไป แต่จุดประสงค์ของพระเจ้าก็คือ ให้พวกเขากลับไป นอกจากนี้ พวกเขาต้องสรรเสริญพระเจ้าด้วยในการทำเช่นนั้น โดยหมายเหตุว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงไถ่พวกเขาแล้วจากการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยของพวกเขา

21 เมื่อพระองค์ทรงนำเขาทั้งหลายไปทางทะเลทราย เขาก็มิได้กระหาย พระองค์ทรงกระทำให้น้ำไหลจากศิลาเพื่อเขา พระองค์ทรงฝ่าหินและน้ำก็ทะลักออกมา ความคิดตรงนี้ก็เหมือนที่พระเจ้าทรงเลี้ยงดูประชาชนของพระองค์อย่างเต็มทีตอนที่พระองค์ทรงนำพวกเขาออกมาจากอียิปต์ พระองค์ก็จะทรงเลี้ยงดูเมื่อถึงเวลาที่จะกลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

อสย 48:22 บทนี้ปิดท้ายด้วยคำสุภาษิตหนึ่งที่เป็นความจริง พระเยโฮวาห์
ตรัสว่า "ไม่มีสันติสุขแก่คนชั่ว" สำหรับคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อฟังและความ
ชอบธรรม (อิสยาห์ 32:17) มีพระสัญญาของพระเจ้าในเรื่องสันติสุข อย่างไรก็ตาม สำหรับคน
ชั่ว พระสัญญานั้นก็ตรงกันข้าม – ไม่มีสันติสุข นั่นเป็นความจริงในสมัยนั้น มันเป็นความจริงใน
ปัจจุบัน

ภาพรวมของอิสยาห์ 49: บทถัดไปนี้เป็นคำเทศนาอันยอดเยี่ยม โดยพระเยโฮวาห์ให้คน
ที่บ่วงได้ยินถึงการที่พระองค์ทรงเลือกอิสราเอลและจะทรงช่วยพวกเขาให้พ้น นอกจากนี้
พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะพิพากษาคนเหล่านั้นที่บีบบังคับประชาชนของพระองค์ ความจริงอันยิ่ง
ใหญ่ก็คือว่า พระเจ้าจะทรงทำให้พระสัญญาต่างๆที่เป็นพันธสัญญาของพระองค์กับอิสราเอล
สำเร็จและจะทรงยกชูพวกเขาในฐานะประชาชาติหนึ่งในวันแห่งพระเยโฮวาห์

อสย 49:1-3 โอ เกะทังหลายเอ๋ย จงฟังข้าพเจ้า เจ้าชนชาติทั้งหลายแต่ไกลเอ๋ย
จงฟัง พระเยโฮวาห์ทรงเรียกข้าพเจ้าตั้งแต่ในครรภ์ พระองค์ทรงกล่าวถึงชื่อข้าพเจ้าตั้งแต่อยู่ใน
ท้องมารดาข้าพเจ้า แม้ผู้พูดตรงนี้คือพระเจ้าเอง พระองค์ก็กำลังพูดแทนอิสราเอล ด้วยการม
คมคายแบบบกวี พระเจ้าทรงพรรณนาถึงการที่พระองค์ทรงเรียกและทรงปั้นอิสราเอลให้กลายเป็น
ประชาชนของพระองค์เอง ประชาชาติทั้งปวงถูกเรียกให้เป็นพยานถึงเรื่องนี้

2 พระองค์ทรงทำปากของข้าพเจ้าเหมือนดาบคม พระองค์ทรงซ่อนข้าพเจ้าไว้ในร่ม
พระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงทำข้าพเจ้าให้เป็นลูกศรขัดมัน พระองค์ทรงซ่อนข้าพเจ้าไว้
เสียนในแฉ่งของพระองค์ บริบทในทันทีคือ อิสราเอล แต่อาจมีภาพเล็งถึงพระบุตรของอิสราเอล
ด้วย – พระเยซูคริสต์ แม่ที่เดียว คำตรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเป็นเหมือนดาบคมเล่มหนึ่ง
หรือลูกศรขัดมันของลูกธนูดอกหนึ่งในแฉ่งของพระวาระของพระเจ้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร

3 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "เจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา โอ อิสราเอล ซึ่งเราจะได้รับ
เกียรติในเจ้า" แม้มีภาพเล็งที่ชัดเจนถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในข้อที่แล้ว บริบทโดยตรงก็เห็น

ได้ชัดเจนว่ากล่าวถึงอิสราเอล พระเจ้าทรงเลือกอิสราเอลเพื่อที่จะนำสง่าราศีมาสู่พระองค์ พระองค์ทรงทำเช่นนั้นด้วยในคริสตจักร – เพื่อนำสง่าราศีมาสู่องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ความคิดที่สำคัญที่สุดก็คือว่า พระเจ้าทรงเรียกอิสราเอลเพื่อเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อเป็นพยานของพระองค์ และเพื่อถวายสง่าราศีแด่พระองค์

อสย 49:4-5 **แต่ข้าพเจ้าว่า "ข้าพเจ้าได้ทำงานเปล่าตาย ข้าพเจ้าเปลืองแรงของข้าพเจ้าเปล่าๆ อนิจจัง แต่แน่ละ ความยุติธรรมอันควรตกแก่ข้าพเจ้าอยู่กับพระเยโฮวาห์ และงานของข้าพเจ้าอยู่กับพระเจ้าของข้าพเจ้า"** เห็นได้ชัดว่าผู้ที่ตอบกลับตรงนี้คือ อิสราเอล อย่างไรก็ตามก็ตามอาจมีภาพเล็งถึงพระเมสสิยาห์ในฉากหลังด้วยโดยไม่ต้องสงสัย พระเจ้าทรงคร่ำครวญที่ความพยายามต่างๆของพระองค์ที่มีต่ออิสราเอลดูเหมือนเปล่าประโยชน์ ความคิดนั้นพัฒนาอย่างเต็มเปี่ยมมากขึ้นในข้อถัดไป

5 และบัดนี้พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงปั้นข้าพเจ้าตั้งแต่ในครรภ์ให้เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อจะนำยาโคบกลับมาหาพระองค์อีก ตรัสว่า "ถึงแม้อิสราเอลจะไม่ถูกรวบรวมเข้ามา ข้าพเจ้าก็ยังได้รับเกียรติในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงเป็นกำลังของข้าพเจ้า" แม้ ผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์คือ อิสราเอลในหลายข้อแรกของบทนี้อย่างเห็นได้ชัด ตรงนี้ผู้รับใช้ผู้นี้ก็คือ พระคริสต์ ส่วนหนึ่งของการรับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในตอนนั้นและในอนาคตคือ การนำอิสราเอลกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขา พระเยซูทรงได้รับเกียรติในสายพระเนตรของพระบิดาในสวรรค์ของพระองค์ **คู มัทธิว 3:17 และ 17:5** แน่ทีเดียวการรับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์เป็นมาโดยกำลังของพระบิดาในสวรรค์ของพระองค์ มันอาจเป็นเช่นนั้นด้วยในการเสด็จกลับมาของพระองค์

อสย 49:6-7 **พระองค์ตรัสว่า "ซึ่งเจ้าจะเป็นผู้รับใช้ของเรา เพื่อจะยกบรรดาตระกูลของยาโคบขึ้น เพื่อจะให้อิสราเอลที่เหลืออยู่กลับสู่สภาพดีนั้น ดูเป็นการเล็กน้อยเกินไป เราจะมอบให้เจ้าเป็นความสว่างแก่บรรดาประชาชาติ เพื่อความรอดของเราจะถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลกทางเจ้า"** เห็นได้ชัดว่าผู้พูดคือ พระเจ้าพระบิดาเหมือนเดิม ผู้รับใช้ที่ถูกกล่าวถึงนี้คือ พระ

เยซูคริสต์ ส่วนหนึ่งของการรับใช้ของพระองค์คือ นำอิสราเอลกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขา และเห็นพวกเขากลับคืนสู่พระเจ้าของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ขอบเขตของการรับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่ถูกละทิ้งไว้ให้กว้างขึ้นเมื่อพระเจ้าพระบิดาทรงบอกล่วงหน้าว่าการรับใช้ของพระเยซูจะเป็นจุดความสว่างแก่คนต่างชาติ นอกจากนี้ พระองค์จะทรงหยิบนความรอดไปจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก จุดสนใจหลักของคำพยากรณ์นี้เห็นได้ชัดว่ากล่าวถึงพระเยซูคริสต์

7 พระเยโฮวาห์ ผู้ไถ่ของอิสราเอลและองค์บริสุทธิ์ ตรัสแก่ผู้ที่คนดูหมิ่นและแก่ผู้ที่
ประชาชาติรังเกียจ ผู้เป็นผู้รับใช้ของผู้ครอบครองทั้งหลาย ดังนี้ว่า "กษัตริย์ทั้งหลายจะทอด
พระเนตรและทรงลุกขึ้น บรรดาเจ้านายจะกราบลง เพราะเหตุพระเยโฮวาห์ผู้สัตย์ซื่อ องค์
บริสุทธิ์ของอิสราเอล จะทรงเลือกสรรเจ้า" เห็นได้ชัดว่าผู้พูดคือพระเจ้าพระบิดาผู้ทรงเรียก
พระองค์เองว่าพระเยโฮวาห์ ("the LORD") และ "ผู้ไถ่ของอิสราเอล" อย่างไรก็ตาม บุคคลที่สอง
ก็ถูกรวมอยู่กับพระองค์ด้วย - "องค์บริสุทธิ์ของพระองค์" เห็นได้ชัดว่านั่นคือพระเยซูคริสต์ องค์
พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเป็น "ผู้ที่คนดูหมิ่นและแก่ผู้ที่ประชาชาติรังเกียจ" เพราะว่าพระองค์
ทรงถูกดูหมิ่นและถูกปฏิเสธโดยคนทั้งหลาย โดยเฉพาะโดยคนอิสราเอล

พระเจ้าและพระบุตรของพระองค์จึงทรงออกข้อความหนึ่งไปถึงอิสราเอล แม้พวกเขาจะ
กลายเป็นผู้รับใช้คนหนึ่งไปยังประชาชาติอื่นๆ โดยปกครองเหนือคนเหล่านั้น วันนั้นก็กำลังจะ
มาเมื่อ "กษัตริย์ทั้งหลายจะทอดพระเนตรและทรงลุกขึ้น บรรดาเจ้านายจะกราบลง" ความคิด
ตรงนี้มองล่วงหน้าไปยังวันนั้นเมื่อพระเยซูคริสต์ทรงปกครองและครองราชย์ เหตุผลที่คนต่าง
ชาติทั่วโลกจะนบนาบเชื่อฟังเช่นนั้นก็คือ "เพราะเหตุพระเยโฮวาห์ผู้สัตย์ซื่อ องค์บริสุทธิ์ของ
อิสราเอล" ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงให้ความมั่นใจอิสราเอลว่าพระองค์ทรงเลือกพวกเขาเป็น
ประชาชนของพระองค์แล้ว ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า พระเจ้าทรงเลือกอิสราเอลให้เป็น
ประชาชนของพระองค์แล้ว แม้พวกเขาจะปฏิเสธพระเมสสิยาห์ของตน วันนั้นก็กำลังจะมาเมื่อ
พระองค์จะทรงปกครองและครองราชย์และประชาชาติทั้งปวงจะก้มกราบลงต่อพระพักตร์
พระองค์

อสย 49:8 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "ในเวลาอันชอบ เราได้ฟังเจ้า ในวันแห่งความรอด เราได้ช่วยเจ้า เราจะรักษาเจ้าไว้ และมอบให้เจ้าเป็นพันธสัญญาของมนุษยชาติ เพื่อสถาปนาแผ่นดิน เพื่อเป็นเหตุให้ได้รับมรดกที่ร้างเปล่านั้น

พระเยโฮวาห์ทรงมีคำประกาศหนึ่งแก่พระเมสสิยาห์ของพระองค์อีกครั้ง (นี่เป็นครั้งที่สองในบทนี้ที่วาลีเกรินนำ "พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า" ถูกพบ) แม้เนื้อหาก่อนหน้านี้กล่าวถึงพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ที่มีต่อพระบุตรของพระองค์ ตรงนี้ความคิดดูเหมือนวกกลับไปยังพันธสัญญาของพระองค์ที่มีต่ออิสราเอล ความคิดตรงนี้ก็ถือว่า พระเจ้าได้ทรงสดับฟังพวกเขาในเวลาอันเหมาะสม และในวันแห่งการช่วยให้พ้น พระเจ้าก็จะทรงช่วยพวกเขา พระองค์ทรงสัญญาแล้วว่าจะพิทักษ์รักษาประชาชนของพระองค์ อิสราเอลยังเป็นประชาชนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าอยู่เหมือนเดิมและพระเจ้าก็ทรงรับรองเรื่องนั้นอีกครั้งนี้ วันนั้นกำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะเป็นประชาชาตินครหลวงแห่งแผ่นดินโลกและจะได้รับการมรดกแม้กระทั่งสิ่งที่จนถึงบัดนี้ถูกมองว่าร้างว่างเปล่า อัครทูตเปาโลใช้ข้อนี้เป็นรากฐานหนึ่งสำหรับ 2 โครินธ์ 6:2

อสย 49:9-12 เพื่อเจ้าจะกล่าวแก่ผู้ถูกจำจองว่า 'ออกไปเถิด' ต่อบรรดาผู้ที่อยู่ในความมืดว่า 'จงปรากฏตัว' เขาทั้งหลายจะเลี้ยวชีวิตตามทาง และตามที่สูงทั้งหลายจะเป็นที่หากินของเขา ความคิดตรงนี้อาจหมายถึงคนเหล่านั้นที่เป็นเชื้อสายของอิสราเอลซึ่งซ่อนตัวอยู่ในฐานะนักโทษที่กระจายไปยังสี่ทิศของแผ่นดินโลก ข้อความสำหรับพวกเขาเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาก็คือ "จงปรากฏตัว" ในยุคเจ็ดปี ความคิดต่อต้านยิวจะพุ่งขึ้นถึงขีดสุดในการข่มเหงคนยิวทั่วโลก อย่างไรก็ตาม เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา พวกยิวที่ปิดบังตัวตนของตนก็ถูกเรียกให้แสดงตัว ในวันนั้นพวกเขาจะหากินดุจฝูงแกะในทุ่งหญ้าอันดีที่สุด

ในวันนั้น 10 เขาทั้งหลายจะไม่หิวหรือกระหาย ความร้อนหรือดวงอาทิตย์จะไม่ทำลายเขา เพราะพระองค์ซึ่งเมตตาเขาจะทรงนำเขาไป และจะนำเขาไปตามน้ำพุ เห็นได้ชัดว่าบริบทกล่าวถึงอิสราเอลในวันแห่งพระเยโฮวาห์ นี้ความสอดคล้องอย่างชัดเจนกับวิวรณ์ 7:16 ด้วย

ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า พระเจ้าจะทรงดูแลประชาชนที่ถูกบัพยหารุมเร้าของพระองค์ นั่นคือ อิสราเอล เป็นพิเศษในวันแห่งพระเยโฮวาห์

ในวันนั้น พระเจ้าทรงสัญญาว่า 11 เราจะทำภูเขาของเราทั้งหมดเป็นทางเดิน และทางหลวงของเราจะสูง ความคิดตรงนี้สอดคล้องกับของอิสยาห์ 40:4 อย่างใกล้ชิด เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา สภาพภูมิประเทศของอิสราเอลจะถูกเปลี่ยนแปลงเพื่อที่ประชาชนของพระเจ้าจะเดินทางมายังเยรูซาเล็มได้อย่างเสรี อาจมีความคิดฝ่ายวิญญาณตรงนี้ด้วยว่าในวันนั้น การเข้าหาพระเจ้าจะเป็นไปอย่างเสรีในพระคริสต์

12 ดูเถิด พวกเหล่านี้จะมาจากเมืองไกล และดูเถิด บ้างมาจากเหนือและจากตะวันตก และบ้างมาจากแผ่นดินสเวเน" เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา พวกยิวที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วโลกในการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย จะกลับมายังแผ่นดินของตน แผ่นดินสินิมซึ่งอาจหมายถึงดินแดนตะวันออกไกล ในความที่กว้างกว่าก็หมายถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก พวกยิวที่กระจัดกระจายไปยังสถานที่ไกลๆหลายแห่ง เช่น อเมริกา จะกลับมาในวันนั้น

อสย 49:13 พระเจ้าจึงตรัสสั่งว่า โอ ฟ้าสวรรค์เอ๋ย จงร้องเพลง โอ แผ่นดินโลกเอ๋ย จงถึงโลดเถิด โอ ภูเขาเอ๋ย จงเปรมปรีดิ์ร้องเพลง เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงเล้าโลมชนชาติของพระองค์แล้ว และจะทรงเมตตาแก่คนของพระองค์ ผู้ที่ถูกข่มใจ ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกถูกกำชับให้เปล่งเสียงร้องเพลงเพราะว่าพระเจ้าได้ทรงอวยพรประชาชนของพระองค์ในแผ่นดินของพวกเขาแล้ว ความคิดนี้คือถึงอิสราเอลอย่างชัดเจนในยุคพันปี สิ่งทรงสร้างทั้งปวงถูกเรียกให้ถวายสง่าราศีแก่พระเจ้าเพราะความสัตย์ซื่อของพระองค์ที่มีต่อประชาชนของพระองค์

อสย 49:14-17 แต่ศิโยนกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ได้ทรงละทิ้งข้าพเจ้าแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงลืมข้าพเจ้าเสียแล้ว" ในการตีสอนและความทุกข์ยากลำบากทั้งสิ้นที่อิสราเอลทนทุกข์เพราะความบาปของพวกเขา บางคนในพวกเขาสรุปว่าพระเจ้าทรงทอดทิ้งพวกเขาเสียแล้วและทรงลืมพวกเขาเสียแล้ว

พระเจ้าจึงทรงตอบกลับไปว่า 15 ผู้หญิงจะลืมนบุตรที่ยังกินนมของนาง และจะไม่เมตตาบุตรชายจากครรภ์ของนางได้หรือ "แม้ว่าคนเหล่านี้ยังลืมนได้ กระนั้นเราก็จะไม่ลืมนเจ้า พระเจ้าทรงใช้ภาพเปรียบของแม่คนหนึ่งที่จะไม่มีวันลืมนลูกชายของตนเลย เหมือนกับที่มารดาคนหนึ่งจะไม่มีวันลืมนเลือดเนื้อเชื้อไขของตน พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าพระองค์จะไม่มีวันลืมนประชาชนของพระองค์เด็ดขาด

16 คุณเถิด เราได้สลักเจ้าไว้บนฝ่ามือของเรา กำแพงเมืองของเจ้าอยู่ต่อหน้าเราเสมอ พระเจ้าทรงบอกอิสราเอลว่าพระองค์ทรงสลักชื่อของเขาไว้บนฝ่าพระหัตถ์ของพระองค์แล้ว ความหมายของ "กำแพงเมืองของเจ้า" อาจหมายถึงที่อยู่อาศัยเหล่านั้นของอิสราเอล พวกมันอยู่ในความคิดของพระเจ้าเสมอ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า พระเจ้ามิได้ทรงลืมนและจะไม่วันลืมนประชาชนของพระองค์เด็ดขาด พวกเขาอยู่ในพระคำริชของพระองค์เสมอ

17 ลูกหลานของเจ้าก็จะเร่งรีบ ผู้ทำลายเจ้าและบรรดาผู้ที่ทำให้เจ้าถูกทิ้งร้างก็จะออกไปจากเจ้า ความคิดตรงนี้อาจเป็นได้ว่าบุตรชายเหล่านั้นของอิสราเอลจะเร่งรีบที่จะขับไล่พวกผู้ทำลายของอิสราเอลออกไปเสีย การสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้จะเกิดขึ้นในวันแห่งพระเยซูฮว่าห์เมื่อพระเยซูคริสต์ประทานความช่วยเหลือแก่อิสราเอลในช่วงวันท้ายๆอันมีดมิดของยุคเจ็ดปี

อสย 49:18-21 จงเงยหน้าเงยตาขึ้นดูรอบๆ เขาทั้งหลายชุมนุมกัน เขาทั้งหลายมาหาเจ้า" พระเยซูฮว่าห์ตรัสว่า "เรามีชีวิตอยู่ตราบใด เจ้าจะสวมเขาทั้งหลายไว้หมดอย่างเครื่องอาภรณ์ เจ้าจะผูกเขาไว้อย่างเจ้าสาวประดับอาภรณ์ ความคิดตรงนี้อาจหมายถึงอิสราเอลในวันแห่งพระเยซูฮว่าห์ ในยุคพันปี ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติซึ่งอยู่รอบตัวพวกเขาจะจัดหาเสื้อผ้าและเครื่องประดับชั้นดีที่สุดให้แก่พวกยิว

19 เพราะว่าที่ที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและที่รกร้างของเจ้า และแผ่นดินที่ถูกทำลายของเจ้าจะแคบเกินไปด้วยเหตุมิชชาวมืองอยู่กันมาก และคนทั้งหลายที่กลืนเจ้าจะอยู่ห่างไกล ในวันนั้นแผ่นดินของพวกเขาก็จะเริ่มมีขนาดเล็กลงไปสำหรับพวกเขา อิสราเอลในตอนนั้นจะเจริญ

รุ่งเรืองและไหลบ่า นอกจากนี้ ประชาชาติเหล่านั้นซึ่งเคยเป็นศัตรูของพวกเขาและได้หาช่องที่จะกลืนพวกเขาก็จะพ่ายแพ้ตลอดไป

20 เด็กที่เกิดแก่เจ้าหลังจากสูญเสียไปแล้ว จะพูดที่หูของเจ้าอีกว่า 'ที่นี่แคบเกินสำหรับฉันแล้ว จงหาที่ให้นั่งอยู่' เหมือนกับในสมัยโยชูวาตอนที่เขาแบ่งแผ่นดินนั้นออกเป็นส่วนๆ และอัสสาห์ (บุตรสาวของคาเลบ) ขอที่ดินเพิ่ม (ผู้วินิจฉัย 1:13-15) ในวันแห่งพระเยโฮวาห์ อิสราเอลก็จะเติบโตและเจริญรุ่งเรืองจนถึงขนาดที่ว่าพวกเขาจะขอที่ดินเพิ่มจากพระเมสสิยาห์ของพวกเขา

21 แล้วเจ้าจะกล่าวในใจของเจ้าว่า 'ใครหนอได้ให้กำเนิดคนเหล่านี้แก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าสูญเสียลูกๆไปแล้ว และข้าพเจ้าก็โดดเดี่ยว ถูกกวาดไปเป็นเชลยและย้ายไปโน่นมานี่ แต่ใครหนอชุบเลี้ยงคนเหล่านี้ ดูเถิด ข้าพเจ้าถูกทิ้งอยู่ตามลำพัง แล้วคนเหล่านี้มาจากไหนกัน'" ในวันนั้น อิสราเอลจะอัศจรรย์ใจกับการที่พวกเขาได้รับพระพร แม้พวกเขาเคยถูกทำให้เจ็บช้ำอย่างหนักในการกระจัดกระจายไปของตน พวกเขาจะอัศจรรย์ใจเป็นที่สุดที่ตนได้ทวีจำนวนเพิ่มขึ้น

ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าในเรื่องนี้ทั้งหมดก็คือว่า เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา อิสราเอลจะงอกเงยและได้รับการอวยพรจากพระเจ้า แม้พวกเขาถูกข่มเหงโดยเหล่าศัตรูของพวกเขามาตลอดหลายศตวรรษ ในวันแห่งพระเยโฮวาห์ พวกเขาจะตั้งกับการที่พระเจ้าจะทรงอวยพรพวกเขา

อสย 49:22-23 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า "ดูเถิด เราจะยกมือของเรา กวักบรรดาประชาชาติ และยกสัญญาณของเราต่อชนชาติทั้งหลาย และเขาทั้งหลายจะอ้อมบรรดาบุตรชายของเจ้ามา และบรรดาบุตรสาวของเจ้านั้น เขาจะใส่บ่าแบกมา เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติของแผ่นดินโลกจะช่วยเหลือพวกยิวทั่วโลกในการกลับไปยังแผ่นดินของพวกเขา พวกเขาจะปฏิเสธต่อคนยิวเหมือนเป็นวีรบุรุษและวีรสตรี

23 บรรดาภคินีจะเป็นพ่อเลี้ยงของเจ้า และพระราชินีทั้งหลายจะเป็นแม่เลี้ยงของเจ้า เขาเหล่านั้นจะก้มหน้าลงถึงดินกราบเจ้า เขาจะเสียดวงคลิที่เท้าของเจ้า แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อวันนั้นมาถึง บรรดาผู้นำของประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติจะช่วยเหลือ

อิสราเอลเหมือนนางพยาบาลประคบประหงมดูแลเด็กทารก ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติและเหล่าผู้นำของพวกเขาในวันนั้นจะก้มกราบบนบอบต่ออิสราเอล ด้วยเหตุนี้ อิสราเอลจะทราบอย่างปราศจากคำถามเลยว่าพระเจ้าของพวกเขาทรงสัตย์ซื่อต่อพวกเขาอยู่เหมือนเดิม

นอกจากนี้ ผู้ที่รอคอยเราจะไม่ประสบความอาย" ช่างเป็นความจริงอันลึกซึ้ง ไม่มีผู้ใดที่รอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าจะอับอาย สับสนหรือขายหน้าเลย เหมือนที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้เขียนไว้ในอิสยาห์ 30:18 บรรดาผู้ที่คอยท่าพระองค์จะได้รับพระพร ความจริงนั้นยังคงอยู่เหมือนเดิมจนถึงวันนี้

อสย 49:24-26 จะเอาเหยื่อไปจากผู้มีกำลัง หรือจะช่วยเชลยของผู้ชอบธรรมให้พ้นได้หรือ คำถามนี้ไม่ต้องการคำตอบ – คำตอบถูกบอกเป็นนัยอยู่แล้ว เหยื่อย่อมไม่ถูกเอาไปจากผู้มีกำลัง และเชลยย่อมไม่ถูกช่วยให้พ้น หลังจากถูกจับไปแล้วอย่างชอบด้วยกฎหมาย

25 แน่นอนละ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "แม้เชลยของผู้มีกำลังก็ต้องเอาไป และเหยื่อของผู้น่ากลัวก็ต้องช่วยให้พ้น เพราะเราจะต่อสู้กับผู้ต่อสู้เจ้า และจะช่วยบุตรของเจ้าให้รอด แม้ปกติแล้วพวกเชลยไม่เคยถูกปล่อยตัว พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงต่อสู้เพื่ออิสราเอลและทำให้พวกเขาถูกช่วยให้พ้นในเวลาอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะช่วยลูกหลานของพวกเขาให้พ้น นั่นจะเกิดขึ้นจริงทั้งหมดในวันแห่งพระเยโฮวาห์

ในวันนั้นพระเจ้าทรงสัญญาว่า 26 เราจะให้ผู้บีบบังคับเจ้ากินเนื้อของตนเอง และเขาจะเมาโลหิตของเขาเองเหมือนเมาเหล้าองุ่น เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาที่อารมาเกด โคน บรรดาศัตรูของอิสราเอลจะถูกผลาญ โดยลมแห่งริมฝีพระโอษฐ์ของพระองค์ พวกเขาจะถูกทำลายจนสิ้นซาก

แล้วเนื้อหนังทั้งปวงจะทราบว่า เราคือพระเยโฮวาห์ เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเจ้า และพระผู้ไถ่ของเจ้า องค์อำนาจของยาโคบ" วันนั้นกำลังจะมาเมื่อมนุษยชาติทั้งปวงจะทราบด้วยกันทั้งหมดว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของอิสราเอล จะไม่มีคำถามในวันนั้นเลยว่าพระองค์ทรงเป็น "องค์อำนาจของยาโคบ"

ความจริงอันยิ่งใหญ่กว่าในเนื้อหาก่อนหน้านี้ก็คือว่า พระเจ้าในความสัตย์ซื่อของพระองค์ จะทรงทำให้พันธสัญญาของพระองค์ที่ทำไว้กับประชาชนของพระองค์สำเร็จ พระเจ้ามิได้ทรง สลัดทิ้งประชาชนของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงลืมนพันธสัญญาของพระองค์ที่ให้ไว้แก่พวกเขา พระองค์จะทรงทำให้พวกเขากลับสู่สภาพเดิมและทำให้พวกเขาเจริญขึ้นสักวันหนึ่ง วันนั้นคือ ตอนที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง พระองค์ทรงรักษาคำตรัส ของพระองค์เสมอ!

ภาพรวมของอิสยาห์ 50: บทนี้มีเนื้อหาทำนองเดียวกับบทที่แล้ว พระเจ้าจะทรงทำให้ พันธสัญญาของพระองค์ที่ทรงทำไว้กับอิสราเอลสำเร็จ อิสราเอลตอบกลับพระเจ้าของพวกเขา ในบทนี้ ผ่านทางคำพยากรณ์ มีการบอกล่วงหน้าไว้ว่าอิสราเอลจะเป็นพยานรับรองว่าพระเจ้า ทรงไถ่พวกเขาแล้วและทำให้พวกเขากลับสู่สภาพเดิมแล้ว และมีการนำเสนอภาพอันงดงามของ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราและการรับใช้บน โลกนี้ของพระองค์ด้วย

อสย 50:1-3 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "หนังสือหย่าของแม่เจ้า ผู้ซึ่งเราได้ไต่ ไปเสียนั้น อยู่ที่ไหนเล่า หรือเจ้าหน้าที่ของเราคนไหนเล่าที่เราได้ขายตัวเจ้าไป พระเจ้าผ่านทางผู้ พยากรณ์ท่านนี้ร้องกล่าวแก่อิสราเอล โดยทรงขอให้พวกเขาแสดงบันทึกที่ว่าพระองค์เคยทรง หย่าพวกเขา อิสราเอลเอามันมาแสดงไม่ได้เพราะว่าพระองค์ไม่เคยหย่าพวกเขาเลย ในทำนอง เดียวกัน พระองค์ทรงทำทนายพวกเขาให้แสดงบันทึกที่ว่าพระองค์เคยขายพวกเขาให้เป็นทาส อีก ครั้งที่อิสราเอลเอามันมาแสดงไม่ได้เพราะว่าพระเจ้าไม่เคยขายประชาชนของพระองค์เลย พวกเขา ยังเป็นของพระองค์เหมือนเดิมจนถึงวันนี้

ความจริงก็คือ **ดูเถิด** เพราะความชั่วช้าของเจ้า เจ้าจึงถูกขาย และเพราะความละเมิดของ เจ้า แม่ของเจ้าจึงถูกไล่ไป อิสราเอลจนถึงวันนี้ผจญความทุกข์ยากเพราะความบาปของพวกเขา เอง พวกเขาโทษใครไม่ได้ นอกจากตัวเองสำหรับความทุกข์ลำบากที่พวกเขาเผชิญ

พระเจ้าทรงทำทนายอิสราเอลด้วยคำถามหลายประการ 2 ทำไมนะ เมื่อเรามาจึงไม่มีใคร
เลย เมื่อเราร้องเรียกจึงไม่มีใครตอบ มือของเราสั้น ไข่มุขไม่ได้หรือ และเราไม่มีกำลังที่จะช่วยให้
ฟื้นหรือ พระเจ้าตรัสถามว่าไหนเมื่อพระองค์มาเสาะแสวงหาอิสราเอล จึงไม่มีใครตอบ นี่บอก
เป็นนัยว่าอิสราเอลได้เมินพระเจ้าของพวกเขา แล้วพระเจ้ายกตรัสถามว่าเป็นเพราะพระองค์ไม่มี
ฤทธิ์เดชที่จะช่วยพวกเขาให้ฟื้นหรือ คำตอบต่อคำถามนั้นก็ชัดเจน ปัญหาไม่ได้อยู่ที่พระเจ้า แต่
อยู่ที่อิสราเอล

พระเจ้าจึงทรงเตือนอิสราเอลให้ระลึกว่า ดูเถิด เราให้น้ำทะเลแห้งด้วยการขนาบของเรา
เรากระทำให้แม่น้ำเป็นถิ่นทุรกันดาร ปลาของแม่น้ำนั้นก็เหือดเพราะขาดน้ำ และตายเพราะ
กระหาย 3 เราห่มฟ้าสวรรค์ไว้ด้วยความดำมืด และเอาผ้ากระสอบมาคลุม" เกรงว่าพวกเขาถลัน
ไปเสียแล้ว พระเจ้าจึงทรงเตือนอิสราเอลให้ระลึกว่าโดยฤทธิ์เดชของพระองค์ฯ ได้ทรงทำให้
ทะเลแดงแห้งและทรงห้ามแม่น้ำจอร์แดนไม่ให้ไหล มันเป็นมาโดยฤทธิ์เดชของพระองค์ที่
พระองค์ทรงทำให้ฟ้าสวรรค์มืดไปเหมือนอย่างที่พระองค์ทรงกระทำในอียิปต์ (อพยพ 10:12-
23)

จากนั้นพระเจ้าทรงทำทนายอิสราเอลให้แสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงละทิ้งพวกเขาอย่างไร
หรือทรงช่วยพวกเขาให้รอดฟื้นไม่ได้ คำตอบต่อข้อกล่าวหาเหล่านี้ก็ชัดเจน อิสราเอลเองคือผู้ที่
ได้หันหลังของตนให้พระเจ้าของตนและไม่ไซ้ในทางกลับกัน

อสย 50:4-5 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ประทานให้ข้าพเจ้ามีลิ้นของบรรดาผู้
ที่พระองค์ทรงสอน เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้ที่จะคำชูผู้ที่เหน็ดเหนื่อยไว้ด้วยถ้อยคำ ทุกๆเช้าพระองค์
ทรงปลุก ทรงปลุกหูของข้าพเจ้าเพื่อให้ฟังอย่างผู้ที่พระองค์ทรงสอน จุดสนใจวกกลับมาที่ตัว
พระเมสสิยาห์เอง ดูเหมือนว่าตรงนี้พระองค์ตรัสแทนอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้ว พระเจ้าประทานลิ้น
ของผู้ที่เรียนรู้แล้วแก่พระเยซูจริงๆ พระองค์ทรงทราบวิธีตรัสคำพูดที่ปลอบประโลมจริงๆ
พระองค์ได้เปิดหูของพระองค์เพื่อฟังความเข้าใจ อิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วจะได้รับการอวยพรเช่น

นั่นสักวันหนึ่งเหมือนอย่างที่พระบุตรผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดของพวกเขา นั่นคือ พระเยซูคริสต์ได้รับการอวยพรเช่นนั้นจากพระเจ้าแล้ว

5 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ทรงเบิกหูข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ไม่ได้อัน ข้าพเจ้าไม่หันกลับ จุดสนใจยังอยู่ที่พระเมสสิยาห์เหมือนเดิม กระนั้นอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วในวันแห่งพระเยซูวาท์ก็อาจถูกสื่อตรงนี้ด้วย องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรามิได้ทรงคือดั่งและมีได้ทรงหันไปจากน้ำพระทัยของพระบิดาในสวรรค์ของพระองค์ ในสวนนั้นพระองค์ทรงร้องออกมาว่า “อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์เถิด” (ลูกา 22:42)

อสย 50:6-7 ไม่มีคำถามเลยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกกล่าวถึงตรงนี้ ข้าพเจ้าหันหลังให้แก่ผู้ที่โอบยตีข้าพเจ้า และหันแก้มให้แก่คนที่ตีงแเราข้าพเจ้าออก ข้าพเจ้าไม่หนีหน้าจากความอายแก่การถ่มน้ำลายรด การสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้ถูกพบในมัทธิว 27:26, มาระโก 14:65, ยอห์น 18:22 และมัทธิว 26:67 ด้วยความถูกต้องแม่นยำอันน่ากลัว ผู้พยากรณ์ท่านนี้บอกล่วงหน้าถึงการกระทำอัจริยะอันทารุณที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงยอมทนเพื่อเรา ขณะที่พระองค์ทรงเตรียมตัวที่จะถูกตรึงกางเขนเพื่อเรา

7 เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงช่วยข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงจะไม่ขายหน้า ความคิดของพระคริสต์ขณะที่พระองค์ทรงเตรียมใจรับความทุกข์ทรมานถูกกล่าวถึงตรงนี้ แม้พระองค์ทรงทราบดีถึงความทุกข์ทรมานอันน่ากลัวนั้นซึ่งรอคอยพระองค์อยู่ พระองค์ก็ทรงทราบด้วยว่าพระบิดาในสวรรค์ของพระองค์จะทรงช่วยพระองค์ ความคิดตรงนี้มองล่วงหน้าไปยังโมงยามอันมืดมิดที่สวนเกทเสมีนี่ขณะที่พระเยซูทรงเตรียมใจรอรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับพระองค์ เพราะพระองค์ทรงทราบว่าพระเจ้าจะทรงเป็นความช่วยเหลือของพระองค์ พระองค์จึงไม่ขายหน้า พระองค์ทรงทราบว่าพระเจ้าจะทรงช่วยพระองค์ให้พ้น

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงตั้งหน้าของข้าพเจ้าอย่างหินเหล็กไฟ และข้าพเจ้าทราบว่าข้าพเจ้าจะไม่ได้ขาย นี่อาจถูกทำให้สำเร็จจริงในลูกา 9:51 ในข้อนั้นพระเยซูเสด็จไปจากแคว้นกาลิลีเป็นครั้งสุดท้าย โดยมุ่งหน้าตรงสู่เยรูซาเล็ม และทรงทราบว่าอะไรรอคอยพระองค์อยู่ที่นั่น

ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ ความมุ่งมั่นแบบไม่ลดละ พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อที่จะทำให้น้ำพระทัยของพระบิดาสำเร็จและไม่มีอะไรจะหยุดยั้งพระองค์ได้ แม้ถูกทดลองอย่างหนักในสวนนั้น พระองค์ก็ทรงตั้งพระทัยที่จะทำงานนั้นที่พระเจ้าได้ทรงใช้พระองค์ให้มากระทำให้สำเร็จด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงทราบว่าพระองค์จะไม่ละอายเมื่อการทดสอบอันแสนสาหัสสิ้นสุดลง

ออสย 50:8-9 ในบริบทเดียวกันนี้ มีคำพยากรณ์ต่อไปเกี่ยวกับพระดำรัสของพระคริสต พระองค์ผู้ทรงแก้แทนข้าพเจ้าก็อยู่ใกล้ ใครจะสู้คดีกับข้าพเจ้า ก็ให้เรายืนอยู่ด้วยกัน ใครเป็นปฏิปักษ์ของข้าพเจ้า ก็ให้เขามาใกล้ข้าพเจ้า แม้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงทราบว่าพระองค์ทรงเผชิญกับการทดสอบที่แสนสาหัสที่สุดเท่าที่เคยมีมา พระองค์ก็ทรงทราบว่าผู้ใดจะทรงนับว่าพระองค์เป็นผู้ชอบธรรม – พระบิดาในสวรรค์ของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงถามอย่างมั่นใจว่าใครจะต้านทานพระองค์ได้ แม้แต่ความเกรี้ยวกราดของซาตานก็ไม่อาจต้านทานองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ในวันนี้

9 ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงช่วยข้าพเจ้า ใครจะกล่าวโทษข้าพเจ้าว่ามีความผิด ดูเถิด บรรดาเขาทุกคนจะร่อยหรอไปเหมือนอย่างเสื้อผ้า ตัวมอดจะกินเขาเหล่านั้นเสีย เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความช่วยเหลือของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจึงทรงทราบว่าไม่มีผู้ใดสามารถปรับโทษพระองค์ได้ - ไม่แม้แต่ซาตาน บรรดาคู่อริของพระองค์จะพินาศไปเหมือนเสื้อผ้าเก่าที่ตัวมอดกินเสีย

ออสย 50:10-11 ดังนั้นพระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงตรัสคำท้าทายหนึ่ง ใครบ้างในพวกเจ้าเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ และเชื่อฟังเสียงของผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ดำเนินในความมืด และไม่มีแสงสว่าง จงให้เขาวางใจในพระนามพระเยโฮวาห์ และฟังอาศัยพระเจ้าของเขา เหมือนกับที่พระเจ้าทรงช่วยผู้รับใช้ของพระองค์ (พระเยซูคริสต์) ให้พ้นในที่สุด พระองค์ก็จะทรงช่วยคนเหล่านั้นที่เกรงกลัวพระองค์และเชื่อฟังพระองค์ให้พ้นเช่นกัน แม้พวกเขาอาจเผชิญ

ความมืดแห่งความทุกข์ลำบากและความท้อใจ แต่ถ้าพวกเขาขอมองใจพระเจ้าของตนอย่าง
สุดจิตสุดใจ พระองค์ก็ทรงสัญญาว่าจะช่วยให้พ้น

ส่วนเหล่าศัตรูของพระเจ้าและประชาชนของพระองค์ คำเตือนนี้ก็ถูกให้แก่พวกเขา 11
ดูเถิด เจ้าทั้งสิ้นผู้ก่อไฟ ผู้เอาค้อนไฟคาดตัวเจ้าไว้ จงเดินด้วยแสงไฟของเจ้า และด้วยแสงค้อนไฟ
ซึ่งเจ้าได้ก่อ เจ้าจะได้รับอย่างนี้จากมือของเรา คือเจ้าจะต้องนอนลงด้วยความเศร้าโศก สำหรับ
คนเหล่านั้นที่คอยหาช่องที่จะจุดไฟแห่งความเป็นศัตรูต่อผู้ประชาชนของพระเจ้า พระเจ้าก็ทรง
เตือนว่าไฟนั้นจะย้อนกลับมาหาพวกเขาเอง พวกเขาจะเผชิญความเศร้าโศกใหญ่โต

*ภาพรวมของอิสยาห์ 51: พระเจ้าตรัสผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ด้วยความหนึ่งที่เป็นคำ
หนุนใจและคำเตือนสำหรับอิสราเอล ประชาชนของพระเจ้าจะได้รับการช่วยให้พ้น ถ้าพวกเขา
เมินเฉยพระสุรเสียงของพระองค์ พวกเขาจะถูกพิพากษา*

อสย 51:1-2 "จงฟังเราซิ เจ้าทั้งหลายผู้ติดตามความชอบธรรม เจ้าผู้แสวงหา
พระเยโฮวาห์ จงมองดูหินซึ่งได้ทรงสกัดตัวเจ้ามา และจงมองดูบ่อหินซึ่งทรงขุดเอาตัวเจ้าทั้ง
หลายมา พระเจ้าตรัสแก่ประชาชนของพระองค์โดยตรงผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ กล่าวอย่าง
เจาะจงยิ่งขึ้น ข้อความต่อไปนี้ก็ถูกกล่าวแก่คนทั้งหลายที่ติดตามความชอบธรรมและที่แสวงหา
พระเยโฮวาห์ เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงมีถ้อยคำที่หนุนใจสำหรับคนเหล่านั้นที่จริงจังกี่ยวกับ
ความชอบธรรมและการแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ พระองค์จึงตั้งคนเหล่านี้ว่า จงมองดู
หินซึ่งได้ทรงสกัดตัวเจ้ามา และจงมองดูบ่อหินซึ่งทรงขุดเอาตัวเจ้าทั้งหลายมา ความคิดนี้ก็ตรง
ไปตรงมา – จงมองดูรากเหง้าของพวกเจ้าและที่ๆพวกเจ้าจากมา ข้อถัดไปก็เจาะจงมากยิ่งขึ้น

2 จงมองอับราฮัมบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลาย และดูซาราห์ผู้คลอดเจ้า เพราะเมื่อมีเขาอยู่
แต่คนเดียว เราได้ร้องเรียกเขา และเราอวยพรเขา และกระทำให้เป็นคนมากมาย พระเจ้าทรง
เรียกอับราฮัมออกมาจากเมืองเออร์ของคนเคลเดียจริงๆ มันเป็นตัวอย่างหนึ่งที่แสดงถึงพระคุณ

ของพระเจ้า กระนั้นในอับราฮัม (และซาราห์ด้วยในระดับที่น้อยกว่า) จึงมีบทเรียนสำคัญๆเกี่ยวกับความเชื่อ ความเชื่อฟังและความชอบธรรม อับราฮัมเชื่อฟังพระเจ้าตลอดทั้งชีวิตของเขา อับราฮัมเชื่อพระเจ้าในสภาพการณ์แวดล้อมที่ยากลำบากที่สุด ชีวิตของเขามีลักษณะเฉพาะตัวเป็นความชอบธรรม ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงอวยพรเขาและทำให้เขาเจริญขึ้น ดู ปฐมกาล 22:16-18 และ 24:1

ออสย 51:3 ประเด็นที่พระเจ้ากำลังพยายามสื่อแก่อิสราเอลก็มีเพียงหนึ่งเดียว เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงเล่าโลมศิโยน พระองค์จะทรงเล่าโลมที่ทิ้งร้างทั้งถิ่นของเธอ และจะทำถิ่นทุรกันดารของเธอเหมือนสวนเอเดน และทะเลทรายของเธอเหมือนอุทยานของพระเยโฮวาห์ จะพบความชื่นบานและความยินดีในเธอ ทั้งการโมทนาและเสียงเพลง ชื่นชมจากพระเจ้าถึงบรรดาคนชอบธรรมในอิสราเอลก็หวนหู่ วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระเจ้าจะทรงเปิดหน้าต่างแห่งสวรรค์ด้วยการอวยพรบนแผ่นดินอิสราเอล เธอจะเป็นเหมือนสวนเอเดน พระพรทุกประการแห่งความเจริญรุ่งเรืองจะถูกพบที่นั่น – ความชื่นบาน ความยินดี การโมทนาพระคุณ และการร้องเพลง เวลาที่คำพยากรณ์นี้จะสำเร็จจริงย่อมมองล่วงหน้าไปยังวันแห่งพระเยโฮวาห์ เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาแล้วเพื่อปกครองและครองราชย์ในยุคพันปี

ออสย 51:4-5 พระเจ้าทรงมีข่าวดีเพิ่มอีกสำหรับประชาชนของพระองค์ **ชนชาติของเราเอ๋ย จงฟังเสียงของเรา โอ ชาติของเราเอ๋ย จงเงี่ยหูฟังเรา** เพราะราชบัญญัติจะออกไปจากเรา และความยุติธรรมจะออกไปเป็นความสว่างของชนชาติทั้งหลาย ให้เราสังเกตว่าพระเจ้าทรงกล่าวถึงอิสราเอลสองครั้งว่าเป็นประชาชนของพระองค์ พวกเขาเป็นของพระองค์! พระองค์จะทรงจัดเตรียมราชบัญญัติหนึ่งไว้สำหรับการพิพากษา (นั่นคือ ความยุติธรรม) ของพวกเขาเพื่อเป็นความสว่างสำหรับประชาชาตินั้น มันจะพำนักบนพวกเขาตั้งสันติภาพ

5 ความชอบธรรมของเราใกล้เข้ามาแล้ว และความรอดของเราได้ออกไปแล้ว แขนของเราจะพิพากษาชนชาติทั้งหลาย เกะทั้งหลายจะรอคอยเรา และเขาจะหวังคอยแขนของเรา ความคิดเบื้องต้นนี้อาจเป็น 'ผู้ชอบธรรมของเราใกล้เข้ามาแล้ว' การพิพากษาโดยพระกรขององค์

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าเห็นได้ชัดว่ามีต่อประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติ ความคิดในคำที่แปลเป็น *เกาะทั้งหลาย* ก็คือ 'แคว้นแคว้นต่างๆ' หรือแม้แต่ 'ประชาชาติต่างๆ' อย่างไรก็ตาม วันนั้นกำลังจะ มาหลังจากพระคริสต์เสด็จกลับมา เมื่อแม้แต่ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติของโลกจะรอ คอยองค์พระเจ้าและวางใจในความช่วยเหลือของพระองค์

อิสยาห์ 51:6-8 จงแหงนตาดูฟ้าสวรรค์ และมองดูโลกเบื้องล่าง เพราะว่าฟ้า สวรรค์จะสูญสิ้นไปเหมือนควัน และแผ่นดินโลกจะร่อยหรอไปเหมือนอย่างเสื้อผ้า และเขาทั้งหลายผู้อาศัยอยู่ในนั้นจะตายไปเหมือนกัน แต่ความรอดของเราจะอยู่เป็นนิรันดร์ และความชอบ ธรรมของเราจะไม่สิ้นสุดเลย นี่บอกเป็นนัยถึงคำพยากรณ์ตอนที่ฟ้าสวรรค์และแผ่นดิน โลกจะ สูญสลายและละลายไปด้วยความร้อนยิ่ง (2 เปโตร 3:12) อย่างไรก็ตาม ความรอดและการถูก ช่วยเหลือของประชาชนของพระเจ้าก็ดำรงอยู่ถาวร เมื่อพระเจ้าทรงช่วยเราให้รอด มันก็คงอยู่ ตลอดไป พระองค์ทรงรักษาคำสัญญาต่างๆของพระองค์ ความรอดของเรานั้นคงไม่หลุดหายชั่ว นิรันดร์ ไม่ว่าจะเป็พระเจ้าที่เป็พันธสัญญาของพระเจ้าที่ให้ไว้แก่อิสราเอลหรือความรอด ส่วนบุคคลที่มีอยู่ในพระคริสต์ ทั้งสองสิ่งก็ดำรงอยู่ช่วนิรันดร์ ยิ่งกว่านั้น ความชอบธรรมของ พระเจ้าก็ดำรงอยู่ถาวร มันคงอยู่ตลอดไป

7 จงฟังเรา เจ้าทั้งหลายผู้รู้ถึงความชอบธรรม ชนชาติซึ่งราชบัญญัติของเราอยู่ในใจ อย่า กลัวการตำหนิของมนุษย์ และอย่าวิตกต่อการกล่าวหาของเขาดู เขาเห็นได้ชัดว่าคำประกาศนี้มี ไปถึงอิสราเอล ประชาชนของพระเจ้า พวกเขาเป็นผู้ที่มีราชบัญญัติของพระเจ้าอยู่ในใจของตน อิสราเอลคือผู้ที่รู้จักความชอบธรรมของพระเจ้า สารระสำคัญขอข้อความของพระเจ้าถึงพวกเขา ก็คือ อย่ากลัวเลย แม้เหล่าคนชั่วข่มขู่บ่อยๆ ข้อความของพระเจ้าก็เรียบง่าย - “อย่ากลัวเลย”

8 เพราะว่าตัวมอดจะกินเขาเหมือนกินเสื้อผ้า และตัวหนอนจะกินเขาเหมือนกินขนแกะ แต่ความชอบธรรมของเราจะอยู่เป็นนิรันดร์ และความรอดของเราจะอยู่ตลอดทุกชั่วอายุ วันนั้นจะ มาถึงในไม่ช้าเมื่อเหล่าคนชั่วจะประสบความพินาศ เหมือนตัวมอดกัดกินเสื้อผ้าที่ทำด้วยขนสัตว์ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงมีเรื่องสำคัญสองเรื่องที่จะประกาศ: (1) ความชอบธรรมของพระองค์

ดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ และ (2) ความรอดของพระองค์คงอยู่ตลอดไป มันจะคงอยู่ต่อไปตลอดทุกชั่วอายุ พระสัญญาเหล่านั้นของพระเจ้าไม่มีวันหมดอายุ คำสัญญาของพระองค์ที่จะช่วยให้รอดคงอยู่ตลอดไป อีกครั้งที่ความรอดนิรันดร์และความมั่นคงปลอดภัยของประชาชนของพระเจ้าถูกกล่าวถึง

อสย 51:9-10 โอ ข้าแต่พระกรของพระเยโฮวาห์ จงตื่นเถิด ตื่นเถิด จงสวมกำลัง จงตื่นอย่างสมัยโบราณในชั่วอายุนานมาแล้ว ท่านไมไซหรือที่พันราบั และทำให้พญานาคได้รับบาดเจ็บ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ซึ่งกล่าวแทนคนอิสราเอลร้องขอให้พลังกำลังแห่งพระกรขององค์พระผู้เป็นเจ้าตื่นขึ้นเพื่อช่วยพวกเขาให้พ้น เหมือนกับที่พระเจ้าทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นมาแล้วในสมัยเก่าก่อน ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็ร้องขอการช่วยให้พ้นของพระองค์อีกครั้ง ราหับเป็นอีกชื่อหนึ่งของอียิปต์ พญานาคในบริบทนี้อาจหมายถึง ฟาโรห์แห่งอียิปต์ในสมัยของการอพยพ คำที่แปลเป็น พญานาค (*ทานนิม*) หมายถึง สัตว์ประหลาดในทะเลหรือแม่น้ำชนิดหนึ่ง ในบริบทของแม่น้ำไนล์ นี่อาจหมายถึงเหล่าจระเข้ของมันซึ่งอาจอ้างอิงถึงพวกผู้ปกครองของอียิปต์ ความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือ การขอพระเจ้าให้ทรงตื่นขึ้นเพื่อช่วยประชาชนของพระองค์ เหมือนที่พระองค์ทรงกระทำแล้วในอดีต

10 ท่านไมไซหรือที่ทำให้ทะเลแห้งไป คือน้ำของมหาสมุทรใหญ่ด้วย ซึ่งทำที่ลึกของทะเลให้เป็นหนทาง เพื่อให้ผู้ที่ได้ไถ่ไว้แล้วเดินผ่านไป นี่อ้างอิงถึงสมัยอพยพอย่างชัดเจนตอนที่พระเจ้าทรงแยกทะเลแดง ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงร้องขอพระเจ้าให้ทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นอีกครั้ง

อสย 51:11 ฉะนั้นผู้ที่ไถ่ไว้แล้วของพระเยโฮวาห์จะกลับ และร้องเพลงมาคิโยน ความชื่นบานเป็นนิรันดร์จะอยู่บนศิรชะของเขา เขาจะได้รับความชื่นบานและความยินดี ความโศกเศร้าและการไว้ทุกข์จะหนีไปเสีย ภาพของการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยปรากฏตรงนี้ กระนั้นพระสัญญาอันมหัศจรรย์ก็คือว่า เหล่าผู้ที่ถูกไถ่ไว้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะกลับมายังแผ่นดินของพวกเขาสักวันหนึ่ง การสำเร็จจริงของเรื่องนี้จะเกิดขึ้นในที่สุดในยุคพันปี ในวันนั้น

อิสราเอลจะกลับมายังแผ่นดินของตนด้วยการร้องเพลง ความชื่นบานและความยินดี ความโศกเศร้าและการไว้อาลัยจะเป็นเรื่องในอดีตในวันนั้น มันจะเป็นวันที่ยิ่งใหญ่จริงๆสำหรับอิสราเอล!

ออสย 51:12-13 **เรา คือเราเอง ผู้เล้าโลมเจ้า** แน่ทีเดียว พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งการปลอบประโลมใจทุกอย่าง (2 โครินธ์ 1:3) พระองค์ทรงเป็นผู้ให้กำลังใจที่ยิ่งใหญ่ของประชาชนของพระองค์ นั่นเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมสำหรับอิสราเอลและคริสตจักรสมัยพระคัมภีร์ใหม่

พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงถามคำถามชุดหนึ่งแก่อิสราเอลและความสัมพันธ์ของพวกเขาที่มีต่อพระองค์ **เจ้าเป็นผู้ใดเล่าที่กลัวมนุษย์ผู้ซึ่งต้องตาย คือกลัวบุตรของมนุษย์ซึ่งถูกทำให้เหมือนหญ้า** เมื่อสังเกตเห็นถึงคำสัญญาเรื่องการช่วยให้พ้นของพระเจ้า (นี่ยังไม่กล่าวถึงประวัติอันยาวนานของการช่วยให้พ้นครั้งต่างๆในอดีต) ทำไมประชาชนของพระเจ้าถึงต้องกลัวการคุกคามของเหล่าคนชั่ว คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว

นอกจากนี้ พระองค์ตรัสถามต่อไปอีกว่า **13 และที่ได้ลิ้มพระเยโฮวาห์ผู้สร้างของตนเสีย ผู้ทรงชิงฟ้าสวรรค์และวางรากฐานของแผ่นดินโลก และที่กลัวอยู่เรื่อยไปตลอดวัน** เพราะความเกรี้ยวกราดของผู้บีบบังคับ เมื่อเขาตั้งตัวเขาที่จะทำลาย และความเกรี้ยวกราดของผู้บีบบังคับอยู่ที่ไหนเล่า ทำไมประชาชนของพระเจ้าถึงลืมพระเจ้าของตนและพระผู้สร้างของตน พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งปวง แล้วทำไมเราถึงต้องกลัวคนชั่วและผู้ข่มเหง พระผู้ไถ่ของเราจะไม่ช่วยเราให้พ้นหรือ พระองค์มิได้ทรงทำเช่นนั้นมาตลอดหลายยุคสมัยแล้วหรือ พระองค์มิได้ทรงสัญญาว่าจะทำเช่นนั้นในตอนนี้อย่างหรือ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า เรามีพระผู้ไถ่ผู้ทรงฤทธิ์ พระเยโฮวาห์พระเจ้าคือพระนามของพระองค์ พระองค์ทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นแล้วและพระองค์จะทรงช่วยคริสตจักรให้พ้นตามน้ำพระทัยอันสมบูรณ์แบบของพระองค์

ออสย 51:14-16 **ผู้ใดที่เป็นขลยเร่งรีบเพื่อจะได้รับการปลดปล่อย เพื่อเขาจะไม่ตายในหลุม ทั้งอาหารของเขาจะไม่ขาด** ความคิดตรงนี้อาจมองล่วงหน้าไปยังการถูกกวาดต้อน

ไปเป็นเชลยยังบาบิโลนและการกระจัดกระจายไปเมื่ออิสราเอลซึ่งถูกเนรเทศไปนั้นโหยหาที่จะกลับไปยังแผ่นดินของตน

15 เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ผู้แบ่งแยกทะเลและคลื่นก็คะนอง พระนามของพระองค์คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระผู้ช่วยให้พ้นของพวกเขาจากการตกเป็นเชลยของพวกเขาหาใช่ใครอื่นนอกจาก “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา” แม้พระเจ้าจะทรงเตือนอิสราเอลโดยการเนรเทศพวกเขาไปเสีย กระนั้นพระองค์ก็ทรงเป็นผู้ที่จะช่วยพวกเขาให้พ้น เหมือนกับที่พระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากอียิปต์มาแล้ว พระองค์ก็จะทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากการตกเป็นเชลยต่างๆของพวกเขาเช่นกัน

16 และเราได้ใส่ถ้อยคำของเราในปากของเรา และซ่อนใจไว้ในร่มมือของเรา ซึ่งตั้งฟ้าสวรรค์ และวางรากฐานของแผ่นดินโลก และกล่าวแก่ศิโยนว่า “เจ้าเป็นชนชาติของเรา” พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ประทานพระวจนะของพระองค์แก่อิสราเอล ดังที่เปาโลเขียนไว้ในอีกหลายร้อยปีต่อมา “พวกเขาได้เป็นผู้รับมอบให้รักษาพระคำสัตย์ของพระเจ้า” (โรม 3:2) พระองค์ทรงใส่ถ้อยคำของพระองค์ไว้ในปากของพวกเขา ดู อิสยาห์ 59:21 นี้บอกเป็นนัยไม่เพียงการจิตใจของพระคัมภีร์เท่านั้น แต่มันเป็นการจิตใจด้านถ้อยคำด้วย พระเจ้าองค์เดียวกันนี้ทรงปกป้องประชาชนของพระองค์มาตลอด ภาพเปรียบเทียบก็คือสัตว์ตัวเล็กๆตัวหนึ่งที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ เช่น ลูกไก่ ซึ่งถูกปกป้องในร่มเงาของมือคนเรา พระเจ้าทรงสถาปนาฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกไว้เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงสั่งผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้กล่าวแก่ศิโยนว่า “เจ้าเป็นชนชาติของเรา” แม้ศิโยนคือภูเขาลูกหนึ่งในเยรูซาเล็ม ชื่อนี้ก็กลายเป็นคำเรียกหนึ่งสำหรับอิสราเอล และขยายออกไปถึงประชาชนของพระเจ้าโดยรวมด้วย

อสย 51:17-18 โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย จงปลุกตัวเอง จงปลุกตัวเอง จงยืนขึ้นเถิด เจ้าผู้
ได้คืบจากพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ ซึ่งถ้อยแห่งพระพิโรธของพระองค์ ผู้ได้คืบถึงตะกอน ซึ่ง
ถ้อยแห่งความโศก และดูคืบมันออก เยรูซาเล็ม (และขยายออกไปถึงยูดาห์ด้วย) เผลิญกับ

พระหัตถ์อันดีสอนของพระเจ้าแล้วผ่านทางคนอัสซีเรีย ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเตือนยูดาห์ให้ตื่นขึ้น การพิพากษาอันเลวร้ายยิ่งกว่ากำลังจะมาหากพวกเขาไม่กลับใจใหม่

18 ในบรรดาบุตรชายที่นางคลอดมาก็ไม่มีใครคนนาง ในบรรดาบุตรชายที่นางซุบเลี้ยง มากี่ไม่มีใครจูงมือนาง เหมือนกับที่คนเฒ่าคนหนึ่งโซเซไปมาบนถนนโดยไม่มีใครช่วยเหลือเขา ยูดาห์ก็จะเผชิญกับการพิพากษาของพระเจ้าที่เลวร้ายยิ่งกว่า มันรอคอยพวกเขาอยู่

อสย 51:19-20 สองสิ่งนี้ได้มาถึงเจ้า ผู้ใดเล่าจะเศร้าโศกเสียใจเพื่อเจ้า ได้แก่การ ล้างผลาญและการทำลาย การกัณดารอาหารและดาบ เราจะให้ใครไปปลอบประโลมเจ้าดีหนอ ความรกร้างว่างเปล่าและความพินาศรอคอยยูดาห์อยู่ - การกัณดารอาหารและดาบ ใครจะเสียใจ เพื่อพวกเขา ใครจะหาทางที่จะให้กำลังใจพวกเขา คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว – ไม่มีใครเลย พวกเขาได้รับคำเตือนแล้ว

20 บุตรชายของเจ้าสลบไปแล้ว เขานอนอยู่ที่ทุกหัวถนนเหมือนวัวป่าตัวผู้ติดขाय เขาทั้งหลายโศกโชนด้วยพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ และการขนาบของพระเจ้าของเจ้า นี่เป็นภาพของ วิกฤติที่ใกล้เข้ามา เยรูซาเล็มเป็นนครหนึ่งที่ตั้งอยู่บนเนินเขาหลายลูกเสมอมา นี่เป็นภาพของ พวกคนหนุ่มแห่งยูดาห์ที่นอนพ่ายเพื่ออยู่บนถนนสายต่างๆบนยอดเนินเขาเหล่านั้นของนครนั้น สาเหตุก็คือความเกรี้ยวกราดแห่งการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขา จุดสนใจหลักอาจมอง ล่วงหน้าไปยังการรุกรานครั้งต่างๆของบาบิโลนที่กระทำต่อยูดาห์

อสย 51:21-23 ฉะนั้นเจ้าผู้ถูกข่มใจ ผู้ซึ่งมีนเมาแต่มีใจด้วยเหล้าองุ่น จงฟังข้อนี้เถิด ยูดาห์และเยรูซาเล็มได้รับคำเตือนอย่างรุนแรง ความมีนเมาของพวกเขาคือ การติสอนอัน เต็มไปด้วยพิษร้ายของพระเจ้า กระนั้น ยังมีความหวังท่ามกลางคำเตือนอันมีดมนั้น **22** องค์ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงผู้คดีแห่งชนชาติของพระองค์ ตรัส ดังนี้ว่า "ดูเถิด เราได้เอาถ้วยแห่งความโศกมาจากมือของเจ้า แล้วตะกอนในถ้วยแห่งความ พิโรธของเรา เจ้าจะไม่ต้องดื่มอีก แม้พระเจ้าทรงเตือนเรื่องการติสอนที่ใกล้เข้ามา พระองค์เองก็ ทรงเป็นผู้ที่จะผู้คดีของพวกเขา พระองค์ตรัสล่วงหน้าถึงวันนั้นเมื่อพระองค์จะทรงเอาการ

พิพากษาที่เป็นการตีสอนของพระองค์ไปเสีย การพิพากษาของพระองค์ถูกเปรียบว่าเป็นเหมือน ตะกอน (กากที่เหลือในก้นขวดเหล้าองุ่น) ซึ่งมีรสขม กระนั้นวันนั้นก็กำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะไม่ถูกพระเจ้าตีสอนอีกต่อไป

ตรงกันข้าม วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระเจ้าจะทรงจัดการกับเหล่าศัตรูของยูดาห์ 23 แต่เราจะไถ่มันไว้ในมือของผู้ทรمانเจ้า ผู้ได้พูดกับจิตใจเจ้าว่า 'ก้มลง เราจะได้ข้ามไป' และเจ้าได้กระทำให้หลังของเจ้าเหมือนพื้นดิน และเหมือนถนนเพื่อให้เขาข้ามไป" เมื่อถึงเวลาอันเหมาะสม ด้วยแห่งความเกรี้ยวกราดของพระเจ้าจะถูกทดลองเหนือคนบาบิโลนผู้ซึ่งจะถูกพระเจ้าพิพากษาอย่างรุนแรงเพราะความโหดร้ายทารุณของพวกเขาที่กระทำต่อประชาชนของพระองค์ เพราะว่าบาบิโลนทำให้พวกยิวเจ็บช้ำอย่างทารุณ พระเจ้าจึงจะทรงจัดการกับพวกเขาอย่างรุนแรง

ภาพรวมของอิสยาห์ 52: บทต่อไปนี้เป็นนิมิตหนึ่งเกี่ยวกับเยรูซาเล็มในยุคพันปี มันเป็นคำพยากรณ์หนึ่งเกี่ยวกับการชื่นชมยินดีและชัยชนะ และยังเป็นบทนำสู่บทอันลึกซึ้งที่จะตามมาด้วย ในตอนท้ายของอิสยาห์ 52 พระเมสสิยาห์ผู้ทรงทนทุกข์ทรมาน - ผู้รับใช้ของพระองค์ - ถูกแนะนำให้รู้จัก

อสย 52:1-3 โอ ศิโยนเอ๋ย ตื่นเถิด ตื่นเถิด จงสวมกำลังของเจ้า โอ เยรูซาเล็ม กรุงบริสุทธิเอ๋ย จงสวมเสื้อฝางามของเจ้า เพราะผู้ที่ไม่เข้าสู่หนัดและผู้ไม่สะอาดจะไม่เข้ามาในเจ้าอีกเลย เยรูซาเล็มถูกเรียกให้ตื่นขึ้นจากความเชื่องซึมฝายวิญญานของมัน มันถูกเรียกให้คาดเอวของมันด้วยพละกำลังและแต่งตัวด้วยเสื้อฝางามที่สุดของมัน บริบทที่ตามมาจะกล่าวชัดเจนว่าช่วงเวลาในเรื่องนี้จะสำเร็จจริงคือในยุคพันปี - อาณาจักรของพระเจ้า เยรูซาเล็มถูกเรียกว่า "กรุงบริสุทธิ" (นี่เป็นหนึ่งในเก้าครั้งที่เยรูซาเล็มถูกพรรณนาถึงเช่นนั้น ในพระคัมภีร์)

วันนั้นกำลังจะมาเมื่อเยรูซาเล็มจะไม่ถูกเหยียบย่ำได้ฝ่าเท้าโดยพวกคนต่างชาติที่มา รุกรานอีกเลย จนถึงขณะนี้ พื้นที่หลายส่วนของเยรูซาเล็มถูกอาศัยอยู่โดยพวกคนต่างชาติที่ไม่

เข้าสู่หน้า แต่วันนั้นกำลังจะมาเมื่อเฉพาะคนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าและถูกสร้างใหม่แล้ว เท่านั้นจะอาศัยอยู่ในนครบริสุทธินั้น

2 โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย จงสลัดตัวจากผงคลี จงลุกขึ้น และนั่งลง โอ ธิดาแห่งศิโยนที่เป็น เชลยเอ๋ย จงแก้พันธนะออกจากคอของเจ้า ยูดาห์ (และเยรูซาเล็มในเชิงสัญลักษณ์) เคยถูกทำให้ เป็นทาสโดยคนบาบิโลน พวกเขาอาจเคยถูกใส่โซ่ล่ามคอ (อาจเป็นตอนที่ถูกพาเดินไปยังบาบิโลน) พวกเขาเคยถูกบังคับให้นั่งในผงคลีดินในฐานะเชลย กระนั้นพระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ ท่านนี้ก็ทรงพรรณนาถึงวันนั้นที่พระองค์จะทรงเหวี่ยงการตกเป็นเชลยทิ้งสิ้นไปเสียให้พ้น

3 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "เจ้าถูกขายเปล่าๆ และเจ้าจะถูกไถ่โดยไม่ใช่เงิน" ยูดาห์ถูกขายให้เป็นทาสแห่งการตกไปเป็นเชลยยังบาบิโลน อย่างไรก็ตาม ราคาของพวกเขาก็คือ ศูนย์ ความหมายก็คือว่าพวกเขากลายเป็นคนไม่มีค่าเลย อย่างไรก็ตาม ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าพวกเขาจะถูกไถ่โดยไม่ใช่เงินเช่นกัน แม้อาจมีการสำเร็จจริงในแบบจำกัดในการกลับจากการ เป็นเชลยซึ่งเริ่มต้นโดยเอสราและเนหะมีย์ การไถ่ที่ยิ่งใหญ่กว่าของอิสราเอลจะเกิดขึ้นในวัน แห่งพระเยโฮวาห์ แน่ทีเดียว การไถ่ของพวกเขา (และของเรา) เป็นมาโดยพระโลหิตอัน ประเสริฐของพระคริสต์ (มิใช่ด้วยเงินหรือทองคำ นั่นคือ เงิน) วันนั้นยังมาไม่ถึงสำหรับพวกยิว อย่างไรก็ตาม ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็บอกล่วงหน้าถึงการมาของมัน

อสย 52:4-6 ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลถูกเล่าย้อนสั้นๆจนถึงขณะนั้น เพราะ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า "แต่ก่อนนั้นชนชาติของเราลงไปสู่อียิปต์เพื่ออาศัยอยู่ที่ นั้น และชาวอัสซีเรียบีบบังคับเขาโดยปราศจากสาเหตุ" พระเจ้าทรงอนุญาตให้อิสราเอลถูก อียิปต์ตีสอน เมื่อไม่นานมานี้ พวกเขาก็ถูกตีสอนโดยอัสซีเรีย

5 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ฉะนั้นบัดนี้เรามีอะไรอยู่ที่นี้ ด้วยว่าชนชาติของเราถูกนำเอาไป เสียเปล่าๆ" พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ผู้ครอบครองของเขาทำให้เขาร้อง และเขากล่าวหยาบหยาม ต่อนามของเราทุกวันตลอดไป ความเป็นไปได้ของการตกไปเป็นเชลยยังบาบิโลนถูกนำเสนอ แม้บางคนกลับมาในสมัยของเอสรา เนหะมีย์ และอีกหลายศตวรรษต่อมา พวกยิวส่วนใหญ่ใน

โลกจนถึงวันนี้ก็ยังกระจัดกระจายไปอยู่และไม่ได้อยู่ในแผ่นดินของตน แม้พวกเขาเจริญขึ้นในอเมริกาในช่วงหลังๆ ยิวส่วนใหญ่ก็ยังถูกข่มเหงอย่างหนักในที่อื่นๆ ลองดูการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ของสงครามโลกครั้งที่สองก็ได้ พระนามของพระเจ้าแห่งอิสราเอลถูกหมิ่นประมาทโดยบรรดาผู้ที่ข่มเหงพวกยิวซึ่งเป็นคนต่างชาตินี่ชั่วช้า

6 เหตุฉะนั้นชนชาติของเราจะรู้จักนามของเรา เพราะฉะนั้นในวันนั้นเขาจะรู้ว่า "คือเรานี้แหละผู้พูด ดูเถิด คือเราเอง" แม้พวกยิวส่วนใหญ่ (จนถึงวันนี้) ไม่ได้เป็นแม่แต่ผู้เคร่งครัด ศาสนายิวแบบรับบี วันนั้นก็กำลังจะมาเมื่อพวกเขาจะรู้จักพระนามของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา พวกเขาจะเริ่มรู้จักพระเมสสิยาห์ของตน คือ พระเยซูคริสต์ พวกเขาจะเริ่มเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความรอดที่มีอยู่ในพระคริสต์

อสย 52:7-8 บริบทของข่าวประเสริฐของพระคริสต์ถูกนำเสนออย่างชัดเจน ตรงนี้ เท้าของผู้ประกาศข่าวประเสริฐมา ถึงมลักท่าใดที่บนภูเขา ผู้โฆษณาสันติภาพ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐแห่งสิ่งอันประเสริฐ ผู้โฆษณาความรอด ผู้กล่าวแก่ศิโยนว่า "พระเจ้าของเจ้าทรงครอบครอง" อัครทูตเปาโลยกข้อนี้ในโรม 10:15 ในบริบทของข่าวประเสริฐของพระคริสต์ การประยุกต์ใช้จริงๆ ก็คือในวันแห่งพระเยซูฮาวห์ – อาจเป็นในยุคเจ็ดปี และในยุคพันปี อย่างแน่นอน ในช่วงยุคเจ็ดปี นักเทศน์ยิวหนุ่ม 144,000 คนจะกระจายออกไปทั่วโลก รวมถึงบนภูเขาต่างๆ ของอิสราเอลด้วยเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ – แก่พวกยิวก่อนและแก่คนต่างชาติด้วย ในอิสราเอล พวกเขาจะประกาศว่าพระเจ้าของพวกเขาทรงครอบครองในตัวตนของพระเยซูคริสต์ ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ปรากฏชัดเจน ในวันนั้น อิสราเอลจะมองดูพระองค์ผู้ที่พวกเขาได้แทงและจะร้องออกมาเหมือนอย่างที่โรมัสได้กระทำ "องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์"

8 พวกยามของเจ้าจะเปล่งเสียง เขาจะร้องเพลงกัน เพราะเขาจะได้เห็นกับตาอย่างชัดเจน เมื่อพระเยซูฮาวห์จะทรงนำศิโยนกลับมา ในวันนั้น พวกยิวจะไม่เพียงหันมาหาพระคริสต์เท่านั้น แต่จะเห็นพระองค์หน้าต่อหน้าด้วย ในวันนั้น พระองค์จะทรงทำให้ศิโยน (นั่นคือ อิสราเอลและ

เยรูซาเล็ม) กลับคืนสู่สง่าราศีที่ถูกลบออกจากหน้าไว้ของมัน พวกเขาทั่วโลกจะร้องเพลงถวายแด่พระเมสสิยาห์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของตน นั่นคือ พระเยซูคริสต์ มันจะเป็นวันอันเปี่ยมสุขจริง ๆ

อสย 52:9-10 **เจ้าคือที่ที่สร้างแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย จงเปล่งเสียงร้องเพลงด้วยกัน**
เพราะพระเจ้าได้ทรงเล่าโลมชนชาติของพระองค์ พระองค์ได้ทรงไถ่เยรูซาเล็มแล้ว ขณะที่คำพยากรณ์นี้มองล่วงหน้าไปยังวันนั้นเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาแล้วในฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่งและอิสราเอลถูกไถ่ในระดับประชาชาติ ประชาชนของพระเจ้าก็ถูกเรียกให้ชื่นชมยินดีและร้องเพลงสรรเสริญถวายแด่พระเจ้าของตน ในวันนั้น พระเจ้าจะทรงปลดปล่อยประชาชาติของพระองค์และทรงไถ่เยรูซาเล็มทั้งหมด

10 พระเยโฮวาห์ทรงเปลือยพระกรอันบริสุทธิ์ของพระองค์ท่ามกลางสายตาของบรรดาประชาชาติ และที่สูญปลายแผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะเห็นความรอดของพระเจ้าของเรา ในวันนั้นเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาที่อาร์มาเกดโดน โดยช่วยอิสราเอลให้พ้นจากเหล่าศัตรูของพวกเขา ประชาชาติทั้งปวงจะเห็นการช่วยให้พ้นของพระเจ้าเพื่ออิสราเอล ผู้พยากรณ์ท่านนี้ใช้ภาพเปรียบถึงพระกรขององค์พระผู้เป็นเจ้า นี่บอกเป็นนัยถึงฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระกรอันทรงฤทธิ์ของพระเจ้าขณะที่พระองค์ทรงถลกแขนเสื้อขึ้นเพื่อลงมือ ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือฤทธิ์เดชอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเพื่ออิสราเอลในวันแห่งพระเยโฮวาห์ ประชาชาติทั้งปวงจะเห็นว่าพระองค์ทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นอย่างไร

อสย 52:11-12 **เจ้าทั้งหลายผู้ถือเครื่องภาชนะของพระเยโฮวาห์ ไปซิ จงไป ออกไปจากที่โน่น อย่าแตะต้องสิ่งซึ่งไม่สะอาด จงออกไปจากท่ามกลางเธอ จงชำระตัวของเจ้าให้บริสุทธิ์** แม้ไม่ชัดเจน ความคิดตรงนี้ก็อาจสอดคล้องกับของวิวรณ์ 18:4 และเยเรมีย์ 51:45 ที่พระเจ้าทรงเรียกประชาชนของพระองค์ให้ออกมาจากบาบิโลน (นั่นคือ โลก) การทรงเรียกนี้ก็คือ ให้พวกเขาที่กระจัดกระจายไปนั้นออกมาจากที่แห่งใดก็ตามที่พวกเขากำลังอาศัยอยู่และกลับมายังแผ่นดินอิสราเอล การสำเร็จจริงของเรื่องนี้ น่าจะเกิดขึ้นในวันแรกของยุคพันปีเมื่อพวกเขา

ที่ยังกระจัดกระจายไปทั่วโลกอยู่นั้นถูกเรียกให้กลับมายังแผ่นดินของตน คนเหล่านั้นโดยเฉพาะที่เป็นเชื้อสายของเลวีถูกสั่งให้เป็นคนสะอาด (นั่นคือ ปราศจากความบาป) หลังจากนั้นไม่นานพวกเขาจะถูกจ้างอีกครั้งให้ทำหน้าที่ปรนนิบัติในพระวิหารยุคพันปี

ในวันแห่งการรวบรวมกลับมาอีกเป็นครั้งสุดท้ายของอิสราเอล พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าว่าพวกเขา **12** จะไม่ต้องรีบออกไป และเจ้าจะไม่ต้องหลบหนีไป เพราะพระเยโฮวาห์จะเสด็จนำหน้าเจ้า และพระเจ้าแห่งอิสราเอลจะทรงระงับหลังเจ้า พวกยิวที่กลับมายังแผ่นดินของตนในยุคพันปีจะไม่ถูกรังแกหรือถูกรังความ พวกเขาจะไม่ถูกบังคับให้หนี ตรงกันข้าม องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงจัดเตรียมทั้งกองหน้าและกองหลัง (นั่นคือ ระงับหลัง) ให้พวกเขา ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าพวกยิวในวันนั้นจะมีการอวยพรและการปกป้องของพระเจ้าอยู่บนพวกเขา ขณะที่พวกเขากลับไปยังแผ่นดินของตน

อสย 52:13 จุศสนใจหลักของคำพยากรณ์นี้หันไปกล่าวถึงพระเมสสิยาห์บ้าง ดูเถิด ผู้รับใช้ของเราจะทำการอย่างมีสติปัญญา ท่านจะสูงเด่นและเป็นที่ยกย่อง และท่านจะสูงนัก พระเมสสิยาห์ของพระเจ้าทรงนี้ถูกเรียกว่าเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ การรับใช้ของพระองค์จะประกอบด้วยสติปัญญา พระองค์จะทรงมีสติปัญญาและความเข้าใจในการครอบครองของพระองค์ นอกจากนี้ ในกาลอันเหมาะสมพระองค์จะทรงถูกยกย่องในฐานะกษัตริย์ที่ปกครองเหนือทั้งพิภพโลก พระองค์จะเป็นองค์ผู้สูงสุด

อสย 52:14 สิ่งที่ทำให้พวกยิวจำนวนมากสับสนก็คือการที่พระเมสสิยาห์ของพวกเขาจะทนทุกข์และถูกทรมาณอย่างทารุณ กระนั้น อิสยาห์ก็พรรณนาภาพที่ถูกต้องอย่างน่าทึ่งของพระเยซูในการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์ขณะที่พระองค์เสด็จไปยังไม้กางเขนนั้น ด้วยคนเป็นอันมากตะลึงเพราะท่านจันใด หน้าตาของท่านเสียโฉมมากกว่ามนุษย์คนใด และรูปร่างของท่านก็เสียโฉมมากกว่าบุตรทั้งหลายของมนุษย์คนใด แม้เป็นคำพยากรณ์หนึ่ง ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็เขียนในรูปอดีตกาล ความคิดตรงนี้อาจหมายถึงอิสราเอลที่มองย้อนกลับไปในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์ที่พระองค์ผู้ซึ่งพวกเขาได้แทง เมื่อพวกเขาตระหนักว่าพวกเขาได้ทำอะไรต่อ

พระเมสสิยาห์ของตน พวกเขาที่จะตกตะลึง คำที่แปลเช่นนั้น (ฮอว์เมม) มีความหมายด้วยว่า ‘ตกใจกลัว’ ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงพรรณนาต่อไปถึงการถูกทรมาณอันน่ากลัวที่พระเยซูทรงยอมทนในหลายชั่วโมงนั้นก่อนการถูกตรึงกางเขนของพระองค์ พระองค์ทรงถูกทรมานตัวอย่างทารุณจนพระองค์ไม่ดูเหมือนมนุษย์อีกต่อไป บันทึกร่ำว่าประเสริฐทั้งสี่เล่มนั้นบันทึกว่าพระพักตร์ของพระองค์ถูกทรมานด้วยกำปั้นและไม่ตะบอง

แสงของโรมซึ่งถูกหาวลงบนแผ่นหลังของพระองค์ก็ทิ้งรอยยาวไว้เหมือนเนื้อแสมเบอร์เกอร์ดิบ แผลบวมและแผลฟกช้ำดำเขียวจากการทรมาณนั้นที่กระทำต่อพระองค์ทำให้พระองค์ดูไม่เหมือนมนุษย์เลย พระองค์ทรงถูกซ้อมอย่างหนักอาจมากกว่าที่มนุษย์คนใดเคยโดน

อสย 52:15 **ท่านก็จะกระทำให้บรรดาประชาชาติเป็นอันมากตกตะลึงฉันนั้น**
บรรดาข้าราชการก็จะปิดพระโอษฐ์เพราะท่านนั้น เพราะเขาทั้งหลายจะเห็นสิ่งที่ไม่มีใครบอกเขา และเขาจะพิจารณาถึงสิ่งซึ่งเขาไม่เคยได้ยิน แม้การแปลคำว่า *นอว์ซอว์* แบบดั้งเดิมคือ ‘ประพรม’ ในโครงสร้างฮีบรู (ซึ่งมันเป็นตรงนี้) มันก็มีความหมายได้ด้วยว่า ‘ทำให้ตกตะลึง’ นั่นอาจใช้ความหมายตรงนี้มากกว่า (บางคนพยายามใส่ความหมายของการให้บังพิศมามาตรกโดยการประพรมน้ำเข้ามาในข้อนี้ กระนั้นมันก็ห่างไกลจากทั้งบริบทและหลักศาสนศาสตร์ของพระคัมภีร์)

ความคิดตรงนี้อาจหมายความว่าพระเมสสิยาห์ผู้ทรงทนทุกข์ทรมาณซึ่งถูกพรรณนาถึงในข้อก่อนหน้าและข้อต่อไปจะทำให้บรรดาข้าราชการของประชาชาติต่างๆตกตะลึง โดยทำให้พวกเขาหุบปากด้วยความอัศจรรย์ใจ เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาเพื่อปกครองและครอบครอง บรรดาข้าราชการ (นั่นคือ เหล่าผู้นำ) ของประชาชาติต่างๆจะตกตะลึง พวกผู้ปกครองของโลกนี้ส่วนใหญ่แล้วก็ไม่รู้เลยว่าสักวันหนึ่งพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาในฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่งเพื่อปกครองและครอบครอง แม้ที่เดียวในวันนั้น พวกเขาจะเห็นประจักษ์กับตาตัวเองและได้ยินกับหูตัวเองถึงสิ่งที่พวกเขาตั้งใจและเต็มใจเพิกเฉย – ชัยชนะของพระคริสต์เหนือ

ประชาชาติต่างๆที่จับมือกันของโลกเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาเพื่อกุมบังเหียนการปกครองโลก
เมื่อสิ้นยุคเจ็ดปี

ดังนั้น ในหลายข้อทำยๆนี้ของอิสยาห์ 52 ทั้งการทบทวนทุกขั้ทรมานและสง่าราศีของพระ
เยซูคริสต์ พระเมสสิยาห์ของพระเจ้าถูกนำเสนอ นี่จึงเป็นบทนำสู่บทที่ 53 อันยิ่งใหญ่ของอิส
ยาห์ที่จะตามมา

ภาพรวมของอิสยาห์ 53: บางทีคำพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ของพระ
คัมภีร์ทั้งเล่มก็อยู่ตรงนี้แล้ว หนึ่งในคำพรรณนาที่เห็นภาพชัดเจนที่สุดของพระเยซูคริสต์บนไม้
กางเขนนั่นถูกนำเสนอ โดยนำเสนอรายละเอียดต่างๆที่ไม่พบแม้แต่ในคำพรรณนาของพระ
คัมภีร์ใหม่เกี่ยวกับการถูกตรึงกางเขนของพระองค์ นำแปลกที่ว่าเนื้อหาส่วนใหญ่ของบทนี้ถูก
นำเสนอในคำกริยาอุปสมบูรณ์กาลหรืออดีตกาล ซึ่งบ่งบอกว่าเหตุการณ์เหล่านั้นที่ถูกพรรณนา
ได้เกิดขึ้นไปแล้ว คำสรรพนามพหูพจน์บุรุษที่หนึ่ง พวกเราหรือของเราก็ถูกพบอยู่ทั่วบทนี้เช่น
กัน นี่จึงอาจหมายถึงพวกคนอิสราเอล ดังนั้น ภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในที่สุดก็คือ ภาพของ
อิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วซึ่งมองย้อนกลับมาในช่วงวันแห่งพระเยซูว่าด้วยความสำนึกผิดที่ตนได้
ปฏิเสธพระเมสสิยาห์ของตน

ออสย 53:1 ผู้พยากรณ์ท่านนี้ขึ้นต้นบทสำคัญนี้โดยการถามว่า **ใครเล่าได้เชื่อ**
สิ่งที่เขาได้ยินจากเราทั้งหลาย พระกรของพระเยซูว่าให้ได้ทรงสำแดงแก่ผู้ใด สองคำถามถูกถาม
(1) “ใครเล่าได้เชื่อสิ่งที่เขาได้ยินจากเราทั้งหลาย” จากวันนั้นมาจนถึงวันนี้ ยิวเหล่านั้นที่ยอม
แม้แต่สำรวจบทอันเปี่ยมสุขนี้ก็พยายามที่จะเข้าใจว่าพระเมสสิยาห์ของตนจะทบทวนทุกขั้ทรมานได้
อย่างไร นั่นเป็นจริงอย่างแน่นอนในสมัยของพระเยซู มันเป็นเรื่องจริงอย่างแน่นอนท่ามกลางพวกยิว
ในขณะนี้ด้วย ตรงกันข้าม พวกยิวส่วนใหญ่และแม้แต่พวกريبีของพวกเขาในปัจจุบันก็เมินเฉย
อิสยาห์ 53 พวกเขาแค่ไม่เชื่อมั่นเฉยๆ! และดังนั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงถามว่า “ใครเล่าได้เชื่อสิ่ง
ที่เขาได้ยินจากเราทั้งหลาย”

(2) พระกรของพระเยโฮวาห์ได้ทรงสำแดงแก่ผู้ใด อีกครั้งที่พระเจ้าทรงถูกกล่าวถึง ราวกับว่าพระองค์ทรงมีร่างกายแบบมนุษย์ – ทรงมีแขน อย่างไรก็ตาม ภาพเปรียบเทียบนี้ก็กล่าวถึง ฤทธิ์เดชของพระเจ้า ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ ‘ฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ถูกสำแดงแก่ผู้ใด’ เพราะว่าบริบทของทั้งบทนี้กล่าวถึงพระคริสตอย่างชัดเจน ฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่นำไปสู่ความ รอดจึงน่าจะเป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้ ตามประวัติศาสตร์แล้ว พระกรขององค์พระผู้เป็นเจ้าถูก สำแดงแก่และเพื่ออิสราเอล พวกเขาเป็นผู้ได้รับประโยชน์หลักจากมัน คำที่แปลเป็น สำแดง (กา ลาทห์) อยู่ในรูปสมบุรณ์กาล – ‘พระกรของพระเยโฮวาห์ได้ทรงสำแดงแก่ผู้ใด’ ปราศจากคำถาม เลยว่า มันได้ถูกสำแดงแก่พวกยิวก่อนและจากนั้นก็แก่คริสตจักรในภายหลัง

เมื่อเชื่อมสองวลีเกริ่นนำนั้นเข้าด้วยกัน ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงถามว่า ‘ฤทธิ์เดชของพระเจ้า ในการเชื่อว่าประเสริฐได้ถูกสำแดงแก่ผู้ใดแล้ว’ อิสราเอลในสมัยของพระเยซูส่วนแล้วก็ ปฏิเสธทั้งพระองค์และข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้า พวกเขายังทำเช่นนั้นต่อไปจนถึง ชั่วโมงนี้ อย่างไรก็ตาม วันนั้นกำลังจะมาในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์เมื่ออิสราเอลจะหันมาหา พระเมสสิยาห์ผู้ทรงทนทุกข์ทรมานและถูกปฏิเสธของพวกเขา ในวันนั้นคำถามทั้งสองนี้อาจถูก ถามแก่พวกยิว บางทีโดยผู้พยากรณ์ทั้งสองนั้นหรือนักเทศน์ยิวหนุ่ม 144,000 คนนั้น ข้อความ แห่งความรอดโดยทางพระเยซูคริสต์มีไปถึงพวกยิวก่อนเสมอจากนั้นก็ไปถึงพวกคนต่างชาติ ดัง นั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้และคนเหล่านั้นที่ประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกยิวจึงถามได้อย่างถูกต้องว่า พระกรของพระเยโฮวาห์ได้ทรงสำแดงแก่ผู้ใด มันถูกสำแดงแก่ประชาชนของพระองค์แล้ว

ออสย 53:2 คราวนี้จุดสนใจหลักกวมหาพระเมสสิยาห์โดยตรงในการเสด็จ มาครั้งแรกของพระองค์ เพราะท่านจะเจริญขึ้นต่อพระพักตร์พระองค์อย่างต้นไม้ที่อ่อนแอ และ เหมือนรากแตกหน่อมาจากพื้นดินแห้ง ท่านไม่มีรูปร่างหรือความสวยงาม พระเยซูคริสต์ในการ เสด็จมาครั้งแรกของพระองค์ทรงมาแบบลับๆ พระองค์มิได้เสด็จมาถึงอย่างกษัตริย์ผู้พิชิต การ ปรากฏตัวของพระองค์บน โลกนี้เป็นเหมือนต้นไม้ที่อ่อนแอ – ไม่มีการเสแสร้งและถ่อมตน พระเยซู ทรงเต็มพระทัยวางความเป็นกษัตริย์ของพระองค์ไว้ต่างหากและเสด็จมาเป็นทารกน้อยในราง หญ้าที่ต่ำต้อย พระองค์ทรงเติบโตขึ้นต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เด็กน้อยที่อ่อนสุภาพ

ยิ่งกว่านั้น พระองค์ได้เสด็จมาเหมือน “รากแตกหน่อมาจากพื้นดินแห้ง” รากปกติแล้ว ย่อมไม่แตกหน่อมาจากพื้นดินแห้ง อิสราเอลในสมัยพระเยซูมีลักษณะแห้งแล้งฝ่ายวิญญาณ พวกเขาไม่แตกหน่อมาจากพระเจ้าภายนอก แต่ฤทธิ์ของทางนั้นเขาปฏิเสธเสีย เมื่อยอห์นมา ประกาศเรื่องการกลับใจใหม่ก่อนจากนั้นพระเยซูก็ทรงประกาศด้วย คนอิสราเอลส่วนใหญ่ก็ไม่สนใจ พวกเขาเป็นทะเลทรายฝ่ายวิญญาณ

ยิ่งกว่านั้น พระองค์ “ไม่มีรูปร่างหรือความสวยงาม” คำที่แปลเป็น ความสวยงาม (ฮอว์คัวร์) ปกติแล้วมักแปลเป็น ‘สง่าราศี’ หรือ ‘ความโอ้อ่าตระการ’ ความคิดตรงนี้อาจหมายความว่าในการเสด็จมาครั้งแรกของพระเยซู พระองค์ไม่ทรงมีรูปแบบของความโอ้อ่าตระการหรือสง่าราศีของมันเลย พระองค์มิได้เสด็จมาพร้อมกับรูปลักษณะภายนอกของกษัตริย์องค์หนึ่ง พระองค์มิได้เสด็จมาพร้อมกับความสง่าผ่าเผยและพิธีรีตองของบุคคลผู้หนึ่งที่สามารถล้มล้างความเป็นเผด็จการของโรมได้ พระองค์กลับถ่อมพระองค์ลงและทรงรับสภาพของผู้รับใช้คนหนึ่งและทรงมีรูปร่างหน้าตาเหมือนผู้ขายธรรมดาๆคนหนึ่ง

และเมื่อเราทั้งหลายจะมองท่าน ไม่มี ความงามที่เราจะพึงปรารถนาท่าน คำที่แปลเป็น ความงาม (มาร์เอห์) มีความหมายขั้นพื้นฐานที่สุดว่า ‘รูปลักษณะภายนอก’ นี้ไม่ได้หมายความว่าพระเยซูทรงเป็นคนไม่หล่อหรือมีหน้าตาบ้านๆ แต่ความหมายก็คือว่า เมื่อพระองค์ทรงดำเนินบนแผ่นดินอิสราเอลในการรับใช้ครั้งแรกของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงนำเสนอตัวเองในฐานะราชาหรือในฐานะกษัตริย์องค์หนึ่ง พระองค์มิได้ทรงมีรูปลักษณะภายนอกของความเป็นกษัตริย์เลย ขณะนั้นอิสราเอลกำลังมองหาเครื่องประดับที่ปรากฏชัดภายนอกของพระเมสสิยาห์ผู้พิชิต พระเยซูเสด็จมาพร้อมกับคุณธรรมและอุปนิสัยแบบพระเจ้าทั้งสิ้นของผู้ที่พระองค์ทรงเป็นจริงๆ พระองค์แค่มิได้เสด็จมาถึงพร้อมกับความสง่าผ่าเผยและเสื้อผ้าอาภรณ์อันหรูหราของกษัตริย์องค์หนึ่ง ดังนั้นอิสราเอลจึงไม่สนใจในพระองค์

ออสย 53:3 ที่แย่งไปกว่านั้นก็คือ การที่พวกเขาปฏิเสธพระองค์อย่างสิ้นเชิง ท่านได้ถูกมนุษย์ดูหมิ่นและทอดทิ้ง เป็นคนที่รับความเศร้าโศกและคุ้นเคยกับความระทมทุกข์

และตั้งผู้หนึ่งซึ่งคนทนมองดูไม่ได้ ท่านถูกดูหมิ่น และเราทั้งหลายไม่ได้นับถือท่าน คำกริยาในข้อ 2 เป็นรูปอนาคตกาล ตรงนี้มันอยู่ในรูปปัจจุบันกาล พวกเขาวิตตั้งแต่สมัยของพระเยซูจนถึงปัจจุบันมีความรู้สึกแบบเดียวกันต่อพระองค์ พวกเขาได้ดูหมิ่นพระองค์และปฏิเสธพระองค์มาโดยตลอด ดู ยอห์น 1:11 แม้แต่พวกโรมก็ถ่มน้ำลายรดพระองค์ มีการกระทำไม่ก็อย่างที่แสดงถึงความดูหมิ่นเหยียดหยามมากไปกว่าการถ่มน้ำลายรดผู้อื่น

ตลอดการรับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระองค์ทรงเป็น “คนที่รับความเศร้าโศก และคู่กันเคยกับความระทมทุกข์” การที่พระองค์ทรงถูกปฏิเสธโดยประชาชนของพระองค์เองคงเป็นแหล่งที่มาของความเศร้าโศกสำหรับพระเยซู การเผชิญหน้ากับความน่าเกลียดน่าชังของความบาปตลอดชีวิตของพระองค์คงทำให้พระองค์หนักพระทัยยิ่งนัก การที่ทรงรู้ว่าแม้แต่หลังจากที่พระองค์ได้ทรงหลังพระโลหิตอันประเสริฐของพระองค์เพื่อที่ทุกคนทั้งหลายจะได้มีชีวิต – และทรงถูกปฏิเสธอยู่ดี – คงทำให้พระองค์ระทมทุกข์ยิ่งนัก พระทัยที่โศกเศร้าของพระองค์ปรากฏชัดในมัทธิว 23:37 เมื่อพระองค์ทรงทอดพระเนตรไปเหนือกรุงเยรูซาเล็มและทรงร้องออกมาว่า “โอ เยรูซาเล็มๆ ที่ได้มาบรรดาสาสคาพยากรรม และเอาหินขว้างผู้ที่ได้รับใช้มาหาเจ้า ถึงตาย เราใครจะรวบรวมลูกของเจ้าไว้เนืองๆ เหมือนแม่ไก่ก่อกลุมอยู่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าไม่ยอมเลยหนอ”

แน่นอนว่าความเศร้าโศกที่สุดของพระองค์คือตอนที่พระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปทรงกลายเป็นความบาปบนไม้กางเขนนั้นเพราะเห็นแก่เราและพระบิดาในสวรรค์ผู้เป็นที่รักของพระองค์ ทรงหันหลังให้พระองค์ ในโมงยามอันขมขื่นนั้น พระองค์ทรงร้องออกมาว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ไฉนพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย” บ่ายวันซีซะตานั้น พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์พร้อมกับพระทัยที่แตกสลาย ดู เพลงสดุดี 69:20

อิสราเอลในตอนนั้นและตอนนี้ได้หันหน้าของเราไปเสียจากพระองค์ ประชาชนของพระองค์เอง นั่นคือพวกเขา ไม่อยากเกี่ยวข้องกับพระองค์ตั้งแต่สมัยที่พระองค์ทรงดำเนินบนแผ่นดินโลกนี้จนถึงโมงปัจจุบันนี้

โปรดสังเกตว่ารูปกาลของคำกริยาเปลี่ยนอีกครั้ง ในข้อความส่วนหลังของข้อ 3 ผู้พยากรณ์ท่านนี้เขียนว่า “ท่านถูกดูหมิ่น และเราทั้งหลายไม่ได้นับถือท่าน” คราวนี้ภาพที่ปรากฏกลายเป็นรูปอดีตกาลแล้ว ฉากเหตุการณ์ที่น่าจะใช่ก็คือ ภาพของอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วในวันแห่งพระเยโฮวาห์ (นั่นคือ ยุคเจ็ดปีและยุคพันปี) เมื่อพวกเขา mong ย้อนกลับไปยังการที่พวกเขาได้ปฏิเสธพระเมสสิยาห์และพระผู้ช่วยให้รอดของตนอย่างน่าเศร้า พวกเขาทราบดีว่าพระองค์ทรงถูกดูหมิ่นเพราะว่าพวกเขามีความผิดในเรื่องเดียวกันนี้ ในวันนั้น อิสราเอลจะยอมรับด้วยใจชอกช้ำว่าตนมิได้นับถือพระองค์

อสย 53:4 อย่างไรก็ตาม เมื่อฟ้าคลุมหน้าแห่งความมืดบอดฝ่ายวิญญาณถูกเอาออกไปจากอิสราเอลในช่วงปีแรกๆของวันแห่งพระเยโฮวาห์ พวกเขาจะยอมรับอย่างเปิดเผยว่า แน่ทีเดียวท่านได้แบกความระทมทุกข์ของเราทั้งหลาย และหอบความเศร้าโศกของเราไป กระนั้นเราทั้งหลายก็ยังถือว่าท่านถูกตี คือพระเจ้าทรงโอบยตีและข่มใจ แน่ทีเดียว องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นที่รักของเราทรงแบกความระทมทุกข์และความเศร้าโศกแห่งความบาปของเราไป คำที่แปลเป็น ความระทมทุกข์ (โกลี) มีความหมายพื้นฐานว่า ‘โรคภัย’ หรือ ‘ความเจ็บปวด’ คำที่แปลเป็น ความเศร้าโศก (มัก โอเบ) มีความหมายว่า ‘ความเจ็บปวด’ หรือ ‘ความเศร้าโศกของความเจ็บปวด’ แน่ทีเดียว องค์พระผู้เป็นเจ้า “ทรงวางความชั่วช้าของเราทุกคนลงบนพระองค์” ที่น่าสนใจก็คือ ความหมายโดยนัยของการเชื่อมโยงกันระหว่างความระทมทุกข์กับความเศร้าโศก และโรคภัยกับความเจ็บปวด จุดที่เชื่อมโยงกันคือ ความบาป ความบาปไม่เพียงนำมาซึ่งความระทมทุกข์และความเศร้าโศกเท่านั้น แต่นำมาซึ่ง โรคภัยและความเจ็บปวดด้วย พระเยซูทรงแบกรับมันทั้งหมดบนไม้กางเขนนั้น ความบาปของเราทำให้พระองค์ต้องแบกรับความระทมทุกข์ ความเศร้าโศกและความเจ็บปวด

กระนั้นเมื่ออิสราเอลมองดูพระองค์ถูกตรึงบน ไม้กางเขนนั้นในวันซึ่งจะตานั้น พวกเขา ก็ถือว่าพระองค์ “ถูกตี คือพระเจ้าทรงโอบยตีและข่มใจ” เหมือนกับที่สหายไม่เอาถ่านทั้งสามคนของโยบคิดว่าความทุกข์ทรมานของเขาเกิดจากความบาปและความล้มเหลวต่างๆของเขาเอง อิสราเอลก็ถือว่าพระเยซูบน ไม้กางเขนนั้นทรงทนทุกข์เพราะความ โง่เขลาของพระองค์เองเช่น

กัน พวกเขาถึงขนาดคิดว่าพระเจ้ากำลังพิพากษาพระองค์เพราะความบาปของพระองค์เองด้วยซ้ำ พวกเขาช่างคิดผิดเหลือเกิน กระนั้นในวันแห่งพระเยซูฮาวี พวกเขาจะตื่นขึ้นสู่ความผิดพลาดอันเลวร้ายนั้นที่เหล่าบรรพบุรุษของเขาได้กระทำในการปฏิเสธพระเยซูเช่นนั้น ดู เอเสเกียล

36:31

ออสย 53:5 แต่ท่านถูกลบดาเจ็บเพราะความละเมิดของเราทั้งหลาย ท่านฟกช้ำเพราะความชั่วช้าของเรา การตีสอนอันทำให้เราทั้งหลายปลอดภัยนั้นตกแก่ท่าน ที่ต้องฟกช้ำนั้นก็ให้เราหายดี สักวันหนึ่ง พวกยิวทั่วโลกจะรับรู้ว่ามีพระเมสสิยาห์ของพวกเขาได้รับบาดเจ็บเพราะการละเมิดของพวกเขาในเทศกาลปัสกานั้นเมื่อนานมาแล้ว พวกเขาจะตระหนักว่าพระองค์ทรงถูกทำให้ฟกช้ำเพราะความชั่วช้าของพวกเขา พวกเขาจะเข้าใจว่าการตีสอนแห่งสันติสุขของพวกเขาตกบนพระองค์และว่าด้วยรอยเมี่ยมของพระองค์ พวกเขาจึงถูกรักษาให้หายได้ จงสรรเสริญพระเจ้า คริสตจักรซึ่งเป็นคนต่างชาติในพระคริสต์ได้เข้าใจแล้วว่าพระเยซูทรงทำอะไรเพื่อพวกเขาบนไม้กางเขนนั้น การเสียดสีอันทิ่มแทงของเรื่องนี้ทั้งหมดก็คือว่า ชนหมู่นิ่งซึ่งไม่ใช่ประชาชนของพระเจ้าได้ตระหนักถึงเรื่องนี้มาสองพันปีแล้วก่อนที่จะพวกเขียจะตระหนักเสียอีก

วันซึ่งจะตานั้นเมื่อนานมาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้แสนวิเศษของเราทรงได้รับบาดเจ็บเพราะการละเมิดต่างๆของเราจริงๆ พระองค์ทรงถูกทุบตี ถูกทำให้ฟกช้ำ และถูกทำให้เป็นแผลเพราะความบาปของเรา การสิ้นพระชนม์ของพระองค์คือ การรับโทษแทนอันยิ่งใหญ่เพื่อเราซึ่งทำให้เกิดการคืนดีกัน เพราะว่าพระองค์ทรงได้รับบาดเจ็บจริงๆในการถูกเมี่ยม เราในวันนี้จึงถูกรักษาให้หายฝ่ายวิญญาณ การสิ้นพระชนม์เพื่อรับโทษแทนเราของพระคริสต์ถูกแสดงให้เห็นภาพชัดเจนตรงนี้มากกว่าที่ใดในพระคัมภีร์ เราเข้าใจความจริงอันเปี่ยมสุขนี้แล้ว วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพวกเขียจะเข้าใจมันเช่นกัน

ออสย 53:6 กล่าวแทนชนชาติของเขาเอง ผู้พยากรณ์ท่านนี้ยอมรับอย่างเปิดเผยว่า เราทุกคนได้เดินไปเหมือนแกะ เราทุกคนต่างได้หันไปตามทางของตนเอง และพระเยซู

วาท่ทรงวางลงบนท่านซึ่งความชั่วช้าของเราทุกคน พวกยิวและคนต่างชาติเป็นเหมือนแกะที่หลงเจิ่นไปเหมือนกัน เราได้เดินหลงไปจากพระเจ้าทั้งในความไม่รู้ตัวและการกบฏอย่างจงใจ ลักษณะเฉพาะตัวที่บาปหนาและคือร้อนของใจมนุษย์ปรากฏชัดเจนในการที่ว่า “เราทุกคนต่างได้หันไปตามทางของตนเอง” สิ่งที่ตรงข้ามกับการกลับใจใหม่ปรากฏชัดตรงนี้ มนุษยชาติในฐานะเผ่าพันธุ์หนึ่ง (และเป็นรายบุคคลด้วย) ได้กบฏต่อพระเจ้าอย่างจงใจ เราได้หันไปทำตามใจชอบตนเอง เราต่างหันหลังของตนให้พระเจ้า เราได้ทำตามความสนใจและเป้าหมายต่างๆของตัวเองอย่างจงใจ ในฐานะผู้รับใช้ที่มักกบฏ เราเจ็ดหน้าใส่พระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณาของเรา

แม้ใจของเราเต็มไปด้วยการกบฏและความบาปแบบจงใจ พระเจ้าด้วยพระเมตตาและพระคุณก็ทรงวางภาระอันน่าเกลียดแห่งความบาปของเราลงบนพระบุตรผู้ทนทุกข์ของพระองค์ ขณะที่พระองค์ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขนนั้นในวันซีชะดานั้น ความบาปทั้งหมดของเราถูกนับว่าเป็นของพระองค์วันนั้น ความบาปโดยรวมของผู้ชายและผู้หญิงทุกคนที่เคยมีชีวิตอยู่ถูกวางเป็นภาระหนักลงบนหลังขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราผู้ทรงปราศจากบาปในตอนบ่ายอันมืดมิดนั้นแน่ทีเดียว พระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปทรงกลายเป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา แต่มันเป็นเช่นนั้นเพื่อที่ว่าเราจะถูกทำให้เป็นความชอบธรรมของพระเจ้าในพระองค์

ในชั่วโมงนั้นเองที่ดวงอาทิตย์ถูกทำให้มืดไปและแผ่นดินไหวสั่นสะเทือน เมื่อพระเจ้าทรงนับเอาความชั่วช้าของเราทุกคนให้ตกเป็นของพระองค์ พระองค์ก็ไม่อาจมองดูพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์ได้อีกต่อไป พระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปทรงกลายเป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา ในโมงอันมืดมิดนั้น เมื่อทรงดูออกในทันทีว่าพระพักตร์พระบิดาของพระองค์เบือนหนีไปจากพระองค์แล้ว พระเยซูก็ทรงร้องออกมาว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ไฉนพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย” พระบิดาทรงมี “พระเนตรบริสุทธิ์เกินที่จะทอดพระเนตรการชั่ว” และไม่อาจทอดพระเนตรดูความชั่วช้าได้ (ฮายาบุก 1:13) วันนั้นพระเยซูมิได้สิ้นพระชนม์พร้อมกับความบาปของเราเท่านั้น แต่เพราะความบาปของเราด้วย จงสรรเสริญพระเจ้า!

อสย 53:7 พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงคลใจผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้เห็นล่วงหน้าถึงพระราชกิจของพระคริสต์เพิ่มเติม ท่านถูกบีบบังคับและท่านถูกข่มใจ ถึงกระนั้นท่านก็ไม่ปริปาก เหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า และเหมือนแกะที่เป็นใบ้อยู่หน้าผู้ตัดขนของมันฉันใด ท่านก็ไม่ปริปากของท่านเลยฉันนั้น ขณะที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกปฏิบัติอย่างทารุณและทรงถูกทรมานและถูกเยาะเย้ย พระองค์ก็ไม่ทรงโต้ตอบเลย คู 1 เปโตร 2:23 แน่ทีเดียว องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นที่รักของเรา พระผู้เลี้ยงใหญ่ ทรงถูกพาไปจุดลูกแกะตัวหนึ่งที่จะถูกนำไปฆ่า ช่างเป็นการเสียดสีอันลึกซึ้ง แกะที่เจอกับผู้ตัดขนปกติแล้วก็ส่งเสียงร้อง กระนั้นพระเยซูก็ไม่ทรงบ่นหรือข่มขู่คนเหล่านั้นที่ทำร้ายพระองค์เลย ขณะที่พระองค์ทรงถูกไต่สวนและถูกข่ม ในศักดิ์ศรีแบบพระเจ้า ถ้อยคำของพระองค์ก็น้อยสุดๆ คู มัทธิว 26:62-63, 27:12-14; มาระโก 15:3-5; ลูกา 23:9 และยอห์น 19:9

อสย 53:8 ท่านถูกนำไปจากลูกและท่านไม่ได้รับความยุติธรรมเสียเลย วลีนี้อาจอ่านแบบตรงตัวได้ว่า ‘ท่านถูกพาไปจากการหน่วงเหนี่ยวและจากความยุติธรรม’ หลังทรงถูกจับกุมที่สวนเกทเสมณีและจากนั้นก็ถูกพาตัวไปหามหาปุโรหิต (ยอห์น 18:12) พระเยซูก็ทรงถูกคุมตัวไว้ต่อหน้าพวกคนสำคัญของพวกยิวก่อนไปปรากฏตัวต่อหน้าปีลาต จากนั้นพระองค์ก็ทรงถูกพาจากการคุมตัวนั้นไปยังกลโกธา ยิ่งกว่านั้น ผ่านเหตุการณ์เหล่านี้ทั้งหมด พระองค์ก็มิได้รับความยุติธรรมเลย คำพูดนี้ซึ่งถูกยกไปในกิจการ 8:33 อ่านว่า “ในคราวที่ท่านถูกเหยียดลงนั้น ท่านไม่ได้รับความยุติธรรมเสียเลย” พระเยซูไม่ได้รับแม้แต่ความยุติธรรมแบบธรรมดา

ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงถามว่า และผู้ใดเล่าจะประกาศเกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของท่าน พระองค์ไม่เหลือชนรุ่นหลังไว้เลย พระองค์ไม่ทรงมีบุตรฝ่ายร่างกาย แต่แม้ว่าพระเยซูไม่ทรงมีลูกหลานที่เกิดจากพระองค์เอง ในฝ่ายวิญญานพระองค์ก็ทรงมีลูกหลานจำนวนมหาศาลซึ่งไม่มีใครนับไหวอย่างแน่นอน

แน่ทีเดียว พระเมสสิยาห์ทรงถูกประหารชีวิต – ถูกตัดออกไปจากแผ่นดินของคนเป็น ต้องถูกตีเพราะการละเมิดของชนชาติของเรา การสิ้นพระชนม์แทนขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ

เราถูกกล่าวถึงชัดเจนอีกครั้ง มันเป็นเพราะความบาปของประชาชนของพระองค์เอง (พวกยิว ก่อน จากนั้นก็พวกคนต่างชาติ) ที่พระองค์ทรงถูกตีเช่นนั้น พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์แทนเรา

ออสย 53:9 รายละเอียดเพิ่มเติมของการสิ้นพระชนม์ขององค์พระผู้เป็น
เจ้าของเราถูกนำเสนอมากกว่า 700 ปีก่อนมันเกิดขึ้นจริง และเขาจัดหลุมศพของท่านไว้กับคน
ชั่ว ในความตายของท่านเขาจัดไว้กับเศรษฐี พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ตรงกลางระหว่าง
อาชญากรสองคนที่มีความผิด พวกเขาถูกประหารชีวิตเคียงข้างกันและถูกฝังในวันเดียวกันนั้น
กระนั้นการฝังพระศพของพระองค์ก็อยู่ในอุโมงค์ฝังศพของเศรษฐีคนหนึ่ง – ของโยเซฟชาว
บ้านอาริมาเธีย แม้แต่สถานที่ฝังศพขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราก็เป็นการทำให้คำพยากรณ์
สำเร็จ อุโมงค์นั้นซึ่งถูกสกัดด้วยมือที่พระเยซูทรงถูกฝังไว้ในนั้นเห็นได้ชัดว่าเป็นอุโมงค์ฝังศพที่
ถูกทำขึ้นเพื่อชายมั่งมีคนหนึ่ง

กระนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราก็ทรงทนทุกข์สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด แม้ว่าท่านมิได้กระทำ
การทารุณประการใดเลย และไม่มีการหลอกลวงในปากของท่าน แม้พระเยซูทรงทนทุกข์และ
ทรงสิ้นพระชนม์ในฐานะอาชญากรธรรมดาๆคนหนึ่ง พระวิญญูณบริสุทธิก็ประกาศชัดเจน
ผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ถึงความปราศจากบาปของพระองค์ พระองค์ไม่ทรงรู้จักความบาปและไม่
เคยทำบาปอะไรเลย – สักครั้งเดียว ในวันแห่งพระเยโฮวาห์ อิสราเอลที่เพิ่งถูกไถ่ใหม่ฯจะ
อัศจรรย์ใจเกี่ยวกับความเข้าใจใหม่นี้ของพวกเขา

ออสย 53:10 แต่ก็ยังเป็นน้ำพระทัยของพระเยโฮวาห์ที่จะให้ท่านฟกซ้ำด้วย
ความระทมทุกข์ เกรงว่าจะมีคำถามใดๆ ผู้พยากรณ์ที่ได้รับการคลอใจท่านนี้ก็กล่าวชัดเจนว่า
พระเจ้าพระบิดาทรงพอพระทัยกับสิ่งที่พระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์ทรงยอมทน อันที่จริง
พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ที่ทำให้พระองค์ต้องเจอกับความระทมทุกข์เช่นนั้น เหตุผลก็คือว่าในการ
ทำเช่นนั้น พระเยซูทรงทำให้แผนการอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในการไถ่มนุษยชาติทั้งปวงสำเร็จ
พระเยซูทรงเต็มพระทัยที่จะกลายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่อมนุษยชาติทั้งปวง

นอกจากนี้ ผู้พยากรณ์ท่านนี้หมายถึงการที่พระเยซูทรงกลายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
เพื่อเรา เมื่อพระองค์ทรงกระทำให้อวัยวะของท่านเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป พระคริสต์ทรงกลายเป็น
เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของเราเมื่อพระองค์ทรงทนทุกข์ ทรงหลังพระโลหิตและทรงสิ้นพระชนม์
บนไม้กางเขนนั้น ดู ฮีบรู 9:14, 26; 10:10

กระนั้น พระเจ้าก็ทรงทราบว่ามีอะไรรอคอยอยู่เบื้องหน้า ท่านจะเห็นเชื้อสายของท่าน
ท่านจะยึดวันทั้งหลายของท่าน นำพระทัยของพระเยซูไว้จะเจริญขึ้นในมือของท่าน พระเจ้า
ทรงรู้จักมวลชนจำนวนมากที่นั่น ซึ่งไม่มีผู้ใดนับไหว จากคนเหล่านั้นที่จะกลายเป็นเชื้อสาย
ฝ่ายวิญญาณของพระบุตรผู้ทรงถูกตรึงที่กางเขนของพระองค์ พระเจ้าจะทรงยึดวันทั้งหลายของ
พระองค์ด้วย นี่บอกเป็นนัยถึงการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูและชีวิตอันไม่รู้สิ้นสุดหลังจาก
นั้นของพระองค์ ดู เพลงสดุดี 89:29, 36 และฮีบรู 7:16 ความเป็นนิรันดร์ขององค์พระผู้เป็น
เจ้าของเราถูกสื่อชัดเจนนี้ แม้จะมีการสิ้นพระชนม์และการถูกฝังไว้ของพระองค์ก็ตาม ใน
พระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระองค์บนไม้กางเขนนั้น พระเยซูทรงทำให้ความพอพระทัยของ
องค์พระผู้เป็นเจ้าสำเร็จ แผนการนิรันดร์ของพระเจ้าเรื่องความรอดคือจุดประสงค์ของพระองค์
ในพระราชกิจของพระคริสต์บนไม้กางเขนขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา แผนการนั้นของ
พระเจ้าก็ถูกทำให้เจริญขึ้น มันกลายเป็นมีผลเต็มที่ พระเจ้าทรงอวยพรมันนับแต่นั้นเป็นต้นมา

อสย 53:11 ผู้พยากรณ์ท่านนี้บอกล่วงหน้าต่อไปว่าพระเจ้าพระบิดาจะทรงมี
ปฏิกิริยาอย่างไรต่อการทนทุกข์ของพระเยซูเพื่อเรา ท่านจะเห็นความทุกข์ลำบากแห่งจิต
วิญญาณของท่าน และจะพอใจ เมื่อพระเจ้าพระบิดาทอดพระเนตรลงมาจากสวรรค์และเห็นการ
ทนทุกข์ของพระเยซูเพื่อเรา พระองค์ก็ทรงพอพระทัย นี่บอกไปถึงพระราชกิจแห่งการลบล้าง
พระอาชญาของพระคริสต์ ดู โรม 3:25 และ 1 ยอห์น 2:2 คำว่า *การลบล้างพระอาชญา*
(*propitiation*) มีความหมายว่า ‘ความพึงพอใจโดยเครื่องสักการบูชาหนึ่ง’ พระเจ้าทรงถูกลบล้าง
พระอาชญา (นั่นคือ ทรงพอพระทัย) โดยเครื่องบูชาไถ่บาปของพระเยซูบนไม้กางเขนนั้น พระ
เยซูทรงชำระเต็มราคาแล้ว พระเจ้าทรงยอมรับเครื่องสักการบูชาอันปราศจากบาปของพระองค์
เพื่อเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่บาปหนา

โดยความรู้ของท่าน ผู้รับใช้อันชอบธรรมของเราจะกระทำให้คนเป็นอันมากนับได้ว่าเป็นคนชอบธรรม ในหลายยุคสมัยต่อมา ความรู้เกี่ยวกับข่าวประเสริฐของพระคริสต์ได้ทำให้มวลชนมหาศาลกลายเป็นคนชอบธรรมได้ หนึ่งในคำพยากรณ์ที่ชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับพระราชกิจในการทำให้คนเป็นคนชอบธรรมของพระคริสต์จึงถูกนำเสนอ ยิ่งกว่านั้น หลักเกณฑ์ของการทำให้เราเป็นคนชอบธรรมก็ถูกบอกล่วงหน้าด้วย: เพราะท่านจะแบกบรรดาความชั่วช้าของเขาทั้งหลาย พระเยซูทรงแบกรับความบาปของเราในพระกายของพระองค์เองบนไม้กางเขนนั้น เพราะเหตุนี้เอง เราจึงถูกนับได้ว่าเป็นคนชอบธรรม ดู โรม 3-4

ออสย 53:12 เพราะการทนทุกข์แทนเราขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระเจ้าจึงทรงสัญญาว่า ฉะนั้นเราจะแบ่งส่วนหนึ่งให้ท่านกับผู้ยิ่งใหญ่ และท่านจะแบ่งรางวัลกับคนแข็งแรงแรง

ตั้งแต่พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนนั้นและทรงฟื้นขึ้นอีก พระนามของพระองค์ก็ถูกยกย่องทั่วทุกหนทุกแห่ง นอกจากนี้ วันนั้นกำลังจะมาเมื่อทุกหัวเข่าจะคุกกราบลง และทุกลิ้นจะกล่าวยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของสรรพสิ่งทั้งปวง ในฐานะกษัตริย์ผู้พิชิตในการเสด็จกลับมาของพระองค์ พระองค์จะทรงแบ่งของริบของประชาชาติต่างๆแก่ประชาชนของพระองค์

การที่พระเจ้าทรงยกย่องเชิดชูพระองค์ก็เป็น เพราะท่านเทจิตวิญญาณของท่านถึงความมรณะ และถูกนับเข้ากับบรรดาผู้ละเมิด ท่านก็แบกบาปของคนเป็นอันมาก และทำการอ้อนวอนเพื่อผู้ละเมิด เพราะสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำเพื่อเรา “พระเจ้าจึงได้ทรงยกพระองค์ขึ้นอย่างสูงที่สุดด้วย และได้ทรงประทานพระนามเหนือนามทั้งปวงให้แก่พระองค์” (ฟิลิปปี 2:9) พระองค์ (1) ทรงเทจิตวิญญาณของพระองค์ถึงความมรณา ดู เพลงสดุดี 22:14 อารมณ์และความร้อนรนแห่งความกรุณาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่มีต่อเราจึงปรากฏชัดเจน (2) ดังที่ถูกทำให้สำเร็จแล้วบนเนินเขากัลโกธา นั้น พระองค์ทรงถูกนับเข้ากับบรรดาผู้ละเมิด (3) วันซึ่งจะตามัน พระองค์ทรงแบกรับความบาปของคนทั้งปวง (4) กระทั่งท่ามกลางความทุกข์ทรมานของ

พระองค์ พระองค์ก็ทรงทำการอ้อนวอนผู้คนเหล่านั้นที่ได้ทูลติพระองค์อย่างทารุณ ดู ลูกา
23:24

บทที่ 53 ของอิสยาห์จึงจบลงด้วยประการฉะนี้ ไม่มีคำถามเลยว่ามันเป็นหนึ่งในคำพยากรณ์อันยิ่งใหญ่ที่สุดเกี่ยวกับพระราชกิจรับโทษแทนเราที่ไม่กางเขนนั่นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา สิ่งที่น่าทึ่งมากยิ่งขึ้นไปอีกก็คือว่ามันถูกเขียนขึ้นมากกว่า 700 ปีก่อนพระเยซูทรงทำให้รายละเอียดเหล่านี้สำเร็จจริงที่กลโกธา

ภาพรวมของอิสยาห์ 54: ความสัมพันธ์ที่สำคัญอีกประการระหว่างอิสราเอลกับพระเยโฮวาห์ถูกแนะนำให้รู้จัก – อิสราเอลในฐานะภรรยาของพระเยโฮวาห์ หัวข้อหลักของบทนี้คือการกลับคืนสู่สภาพเดิมของอิสราเอลสู่สามีผู้ยิ่งใหญ่ของเธอ นั่นคือ พระเยโฮวาห์พระเจ้า คำพยากรณ์ตรงนี้มองล่วงหน้าไปยังอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วซึ่งถูกพากลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขาในวันแห่งพระเยโฮวาห์

ออสย 54:1 "จงร้องเพลงเถิด โอ หญิงหมั้นเอ๋ย ผู้ไม่คลอดบุตร จงเปล่งเสียงร้องเพลงและร้องเสียงดัง เจ้าผู้ไม่ได้เจ็บครรภ์ ด้วยว่าบุตรของผู้ที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวก็ยังมีมากกว่าบุตรของภรรยาที่ได้แต่งงาน" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ ด้วยท่วงทำนองอันคมคาย ผู้พยากรณ์ท่านนี้ร้องบอกอิสราเอลให้ร้องเพลงด้วยความชื่นบาน อิสราเอลถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนหญิงคนหนึ่งที่ไม่มียุติ กระนั้นวันนั้นก็กำลังจะมาเมื่อนางจะมีลูกเยอะแยะไปหมด อุปมาอุปไมยนี้กล่าวถึงอิสราเอลซึ่งถูกตีสอนก่อนในการตกเป็นเชลยของตน จากนั้นก็ได้กลับมาและได้รับพระพรในแผ่นดินของนางในวันแห่งพระเยโฮวาห์

ออสย 54:2-3 "จงขยายสถานที่แห่งเต็นท์ของเจ้า และให้เขาซึ่งม่านของที่อาศัยของเจ้าออก อย่าหวังไว้ ต่อเชือกของเจ้าให้ยาว และเสริมกำลังหลักหมุดของเจ้า ภาพเปรียบเทียบนี้กล่าวถึงคนเร่ร่อนในตะวันออกกลางคนหนึ่งกับเต็นท์ของเขา เช่น อับราฮัม เป็นต้น อิสราเอลถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนคนๆหนึ่งที่อาศัยอยู่ในเต็นท์แบบนั้น วันนั้นจะมาเมื่อเต็นท์นั้นจะต้องถูก

ขยายให้มีขนาดใหญ่ยิ่งขึ้น เชือกที่พยุงเต็นท์นั้นจะต้องถูกต่อให้ยาวและหมุดเต็นท์นั้นจะต้องถูก เสริมกำลัง สักวันหนึ่งอิสราเอลจะเข้าสู่โปรแกรมขยายขนาดครั้งสำคัญ

3 เพราะเจ้าจะกระจายออกไปทางขวาและทางซ้าย และเชื้อสายของเจ้าจะได้พวกต่าง ชาติเป็นมรดก และจะกระทำให้หัวเมืองที่รกร้างมีคนอาศัยอยู่ วันนั้นกำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะ ขยายออกไปทุกด้าน การรวมนครต่างๆของคนต่างชาติเข้าไว้ด้วยก็มีลักษณะตรงตามตัวอักษร และฝ่ายวิญญาณ ในยุคพันปีอิสราเอลจะผนวกพื้นที่ต่างๆซึ่งแต่เดิมเป็นของคนต่างชาติเข้าไว้ใน อาณาเขตใหม่ของมันที่ใหญ่โตกว่าเดิมอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม ตรงนี้มีการกล่าวถึงการรวม คนต่างชาติเข้าไว้ในอาณาจักรที่จะมาขึ้นในพระคริสต์อย่างไม่ต้องสงสัย เมื่อข่าวประเสริฐถูก ประกาศไปทั่วโลก (ของคนต่างชาติ) คนต่างชาติจำนวนมหาศาลบัดนี้ก็อยู่ในพระกายของพระ คริสต์และจะได้รับอาณาจักรนั้นเป็นมรดกเช่นกัน

อสย 54:4 **อย่ากลัวเลย เพราะเจ้าจะไม่ต้องอับอาย อย่าอดสูเลย เพราะเจ้าจะ ไม่ต้องละอาย เพราะเจ้าจะลืมความอายในวัยสาวของเจ้า และเจ้าจะไม่จำที่ชาติความเป็นม่าย ของเจ้าอีก** หนึ่งในวลี *อย่ากลัวเลย* ซึ่งมีอยู่มากมายปรากฏอีกครั้ง อิสราเอลได้รับการปลอบโยน ว่าอย่ากลัวเลย เพราะว่าพระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่า จะอวยพรพวกเขา พวกเขาไม่ต้องอับอายหรือ อดสูเพราะความบาป (ความอาย) ในอดีตของพวกเขาอีกต่อไปเลย ความอายนั้นอาจเป็นการ นับถือรูปเคารพและการกบฏของพวกเขาที่กระทำต่อพระเจ้าของพวกเขา วันนั้นกำลังจะมาเมื่อ อิสราเอลจะลืมความอายนั้นเสีย พวกเขาได้ตัดตัวเองออกจากพระเจ้าของตนเหมือนหญิงคน หนึ่งที่เป็นม่าย ซึ่งถูกตัดออกเสียจากสามีของตน กระนั้นวันนั้นกำลังจะมาเมื่อพวกเขาจะไม่ ประสบความยากลำบากเช่นนั้นอีกหรือแม้แต่จดจำเรื่องนั้นอีก วันนั้นคือตอนที่พระเมสสิยาห์ และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาเสด็จกลับมาและทรงฟื้นฟูอิสราเอลให้กลับเป็นราชินีแห่ง ประชาชาติต่างๆอีกครั้ง

อสย 54:5-6 **เพราะผู้สร้างเจ้าเป็นสามีของเจ้า พระนามของพระองค์คือพระเย โฮวาห์จอมโยธา และองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลเป็นผู้ไถ่ของเจ้า เขาจะเรียกพระองค์ว่าพระเจ้า**

ของสากลโลก ตรงนี้พระเจ้าทรงเปรียบอิสราเอลว่าเป็นเหมือนภรรยาของพระองค์ แม้นาง
นอกใจพระองค์ วันนั้นก็กำลังจะมาเมื่อพระองค์ในความสัจซื่อและความเมตตาจะทรงให้นาง
กลับคืนสู่พระองค์เอง ความคิดตรงนี้สอดคล้องกับเรื่องของโฮเซยาและนางโกเมอร์ ดู โฮเซยา 2
พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นพระผู้เนรมิตและพระผู้สร้างของอิสราเอลอย่างแน่นอน พระองค์
ทรงเป็นเหมือนสามีต่อนางด้วย แม้คริสตจักรคือเจ้าสาวของพระคริสต์ อิสราเอลก็ถูกเปรียบว่า
เป็นเหมือนภรรยาของพระเยโฮวาห์ ความเหมือนกันนั้นก็เป็เพียงเท่านั้น – คำเปรียบเปรยหนึ่ง
คุณสามีผู้สัจซื่อและเปี่ยมด้วยความเมตตาคนหนึ่ง พระเจ้าจะทรงรับประชาชนที่หลงเงินและ
นอกใจของพระองค์กลับคืนมาสักวันหนึ่ง – อิสราเอล โปรดสังเกตว่าพระเจ้าทรงเรียกพระองค์
เองว่า (1) “พระเยโฮวาห์จอมโยธา” (2) “ผู้ไถ่ของเจ้า” (3) “องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล” และ (4)
“พระเจ้าของสากลโลก”

6 เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงเรียกเจ้า ดังภรรยาผู้ถูกละทิ้งและโทมัสในใจ เหมือน
ภรรยาสาวเมื่อนางถูกทิ้ง" พระเจ้าของเจ้าตรัสดังนี้ ตลอดประวัติศาสตร์อันยาวนานของ
อิสราเอล พวกเขาได้หันหลังให้พระเจ้าของตนและพระเจ้าทรงทอดทิ้งพวกเขาในระดับหนึ่ง
พระองค์ได้เตือนพวกเขาและทรงเอาพวกเขาออกไปจากแผ่นดินของพวกเขาในที่สุด แต่วันนั้น
กำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะถูกพากลับสู่สภาพเดิม แม้นางได้เป็นเหมือนหญิงคนหนึ่งที่ถูกทอด
ทิ้งและโทมัสในใจก็ตาม อิสราเอลในความหมายเชิงอุปไมยเป็นภรรยาของพระเยโฮวาห์ในวัย
สาวของนาง (นั่นคือ ในช่วงต้นๆของประวัติศาสตร์ของนาง) ตลอดหลายศตวรรษ อิสราเอลเป็น
ภรรยาที่ไม่สัจซื่อต่อสามีของตนอย่างแน่นอน นางจึงถูกปฏิเสธ (นั่นคือ ถูกทิ้ง) โดยพระเจ้า
ของนาง ทั้งๆที่เป็นอย่างนั้น พระเจ้าจะทรงเรียกนางให้กลับมาหาพระองค์เองสักวันหนึ่งเหมือน
กับที่เรื่องราวอุปไมยของโฮเซยากับนางโกเมอร์บรรยายให้เห็นภาพชัดเจนดังนั้น

อสย 54:7-8 "เราได้ละทิ้งเจ้าอยู่หน่วยเดียว แต่เราจะรวบรวมเจ้าด้วยความ
เมตตา ยิ่ง อุปไมยนี้ถูกแสดงให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น ตลอดหลายศตวรรษ พระเจ้าได้ทรงทอดทิ้ง
อิสราเอลเสียแล้ว พระองค์ทรงอนุญาตให้พวกเขาถูกทดสอบด้วยการกระจัดกระจายไปซึ่งสี่
เนื่องต่อมาจนถึงทุกวันนี้ กระนั้นสำหรับพระองค์ผู้ที่หนึ่งพันปีก็เท่ากับหนึ่งวัน มันก็เป็นเพียง

ชั่วประเดี๋ยวเดียวเท่านั้น วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระเจ้าในพระเมตตาใหญ่ยิ่งจะทรงรวบรวม
อิสราเอลกลับมายังแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้ของนาง ภาพฉายให้ชมล่งหน้าของเรื่องนั้นได้เกิด
ขึ้นแล้วในศตวรรษที่ยี่สิบเมื่อพวกยิว โดยเฉพาะหลังสงครามโลกครั้งที่สองได้เริ่มกลับมา
ยังแผ่นดินของพวกเขาแล้ว แต่การสำเร็จจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าของพระสัญญาข้อนี้ยังไม่ถึง เมื่อพระ
เยซูคริสต์ พระเมสสิยาห์ของอิสราเอลเสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง
อิสราเอลจะถูกพากลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขาทั้งหมด พวกเขาจะถูกเลื่อนยศให้เป็น
ประชาชาตินครหลวงของแผ่นดินโลก พวกเขาจะถูกพากลับมามีสามัคคีธรรมโดยสมบูรณ์กับ
พระเจ้าคุณหญิงคนหนึ่งทีกลับมาใช้ชีวิตคู่กับสามีของตนอีกครั้ง

**8 เราได้ซ่อนหน้าของเราจากเจ้า ด้วยความพิโรธอันท่วมท้นอยู่ครู่หนึ่ง แต่ด้วยความ
กรุณาริรันดร์ เราจะมีเมตตาต่อเจ้า" พระเยโฮวาห์พระเจ้าผู้ไถ่เจ้าตรัสดังนี้** คริสตจักรจะไม่
ผ่านเข้าไปในยุคเจ็ดปีนั้น แต่อิสราเอลจะเข้าไป วันแห่งพระพิโรธนั้นส่วนหนึ่งแล้วจะมาเพื่อหัน
อิสราเอลกลับคืนสู่พระเจ้าของนางในความชอบธรรมและในความจริง ในวันนั้นพวกเขาจะ
ตระหนักว่าพระเยซูคริสต์คือ พระเมสสิยาห์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา เมื่อมองย้อนกลับ
ไปจากยุคพันปี วันแห่งความทุกข์ลำบากเหล่านั้นจะเป็นเหมือนชั่วครู่เดียว ในวันนั้นพระเจ้าใน
ความกรุณาริรันดร์จะทรงมีพระเมตตาต่ออิสราเอลประชาชนที่ไม่สัตย์ซื่อของพระองค์ อีกครั้งที่
พระเจ้าทรงเรียกพระองค์เองว่าพระเจ้าผู้ไถ่ของอิสราเอล การสำเร็จจริงในที่สุดของเรื่องนั้นจะเกิด
ขึ้นในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์เมื่อ (1) พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ไถ่ของอิสราเอลในฝ่าย
วิญญาณ และ (2) เมื่ออิสราเอลในฐานะประชาชาติหนึ่งถูกพากลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขาโดย
พระเจ้าเอง

อสย 54:9-10 "สำหรับเราเรื่องนี้เหมือนน้ำของโนอาห์ เพราะเราได้บัญญัติว่า
น้ำของโนอาห์จะไม่ท่วมแผ่นดินโลกอีกเลยฉันใด เราจึงได้บัญญัติว่า เราจะไม่มีโทษเจ้า และจะ
ไม่ขนาบเจ้าฉันนั้น พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้คราวนี้ทรงระลึกถึงพระสัญญาของ
พระองค์ที่เป็นพันธสัญญาต่อโนอาห์ ในปฐมกาล 9:9-17 พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะไม่
ทรงทำลายแผ่นดินโลกด้วยน้ำอีกเลย ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าคราวนี้ทรงสัญญาอิสราเอลว่า

พระองค์จะไม่ทรงโกรธพวกเขาอีกเลย บริบทของพระสัญญาที่อยู่ในวันแห่งพระเยโฮวาห์หลังจากที่พระเจ้าทรงทำให้อิสราเอลกลับสู่สภาพเดิมและไถ่อิสราเอลแล้ว พระองค์ไม่จำเป็นต้องติสอนอิสราเอลอีกต่อไปเลย

10 เพราะภูเขาจะพراกจากไป และเนินจะคลอนแคลน แต่ความกรุณาของเราจะไม่พรากไปจากเจ้า และพันธสัญญาแห่งสันติภาพของเราจะไม่คลอนแคลนไป" พระเยโฮวาห์ผู้มีความเมตตาต่อเจ้าตรัสดังนี้ แม้ภูเขาทั้งหลายจะถูกเคลื่อนออกไป พระเจ้าก็ทรงสัญญาอิสราเอลว่าวันนั้นกำลังจะมาเมื่อความเมตตาของพระองค์จะไม่พรากไปจากพวกเขาอีกเลย ในวันนั้นพันธสัญญาของพระองค์ที่ทำไว้กับพวกเขาจะไม่คลอนแคลนอีกเลย พระเจ้าจะทรงสำแดงความเมตตาต่ออิสราเอล ภาพที่ปรากฏนี้ยังเป็นของวันแห่งพระเยโฮวาห์เหมือนเดิม พระเจ้าจะทรงทำให้อิสราเอลกลับสู่สภาพเดิมในความเมตตาและทรงสำแดงความกรุณาต่อพวกเขาตลอดไปเป็นนิตย์

อสย 54:11-12 "โอ เจ้าผู้ถูกข่มใจ ถูกพายุพัดพา และขาดการเล่าโลม คุณเถิด เราจะวางศิลาของเจ้าไว้ในพลวง และวางรากฐานของเจ้าไว้ด้วยไพฑูรย์ ข้อความนี้ยังมีไปถึงอิสราเอลต่อไป ตลอดหลายศตวรรษ พวกเขาถูกข่มใจ ถูกพัดพาไปโน่นมานี่ และไม่ได้รับการปลอบประโลมอย่างแน่นอน (แน่นอนว่านี่เป็นเพราะความบาปของพวกเขา) อย่างไรก็ตาม วันนั้นกำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะถูกทำให้ใหญ่โต วลีที่กล่าวถึงก้อนหินต่างๆ ที่ถูกวางพร้อมกับสี่เหลี่ยมสวยงามและแม้แต่ไพฑูรย์ก็หมายถึงหินรากฐานที่มีราคาแพง หินเหล่านี้เป็นวัสดุสำหรับก่อสร้างพระราชวังต่างๆ ในอิสราเอลจนถึงวันนี้วัสดุก่อสร้างขั้นพื้นฐานคือ หินก่อ ข้ออ้างอิงตรงนี้ก็กล่าวถึงอิสราเอลซึ่งจะถูกสร้างขึ้นใหม่ตั้งเพื่อกษัตริย์ วันนั้นกำลังจะมาเมื่อนครต่างๆ ของอิสราเอลจะถูกสร้างขึ้นด้วยวัสดุและการออกแบบต่างๆ ที่มีราคาแพงที่สุด

12 เราจะทำหน้าต่างของเจ้าด้วยโมรา และประตูเมืองของเจ้าด้วยพลอยสีแดงเข้ม และชายแดนทั้งสิ้นของเจ้าด้วยเพชรนิลจินดา การสร้างอิสราเอลขึ้นมาใหม่ในวันนั้นจะเป็นความงามอันน่าตื่นตา การประดับประดาด้านสถาปัตยกรรมของอาคารต่างๆ ของพวกเขาจะใช้อัญมณี

ต่างๆ ความคิดตรงนี้สอดคล้องกับอันของกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งถูกพรรณนาไว้ในวิวรณ์ 21
อย่างไรก็ตาม บริบทตรงนี้ก็กล่าวถึงอิสราเอลที่ถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิมในยุคพันปี

ออสย 54:13-14 **บุตรทั้งสิ้นของเจ้านั้นจะเรียนรู้จากพระเยโฮวาห์ และบุตรของ**
เจ้าจะมีความปลอดภัยอย่างยิ่ง ในวันนั้น จะไม่เพียงมีพระพรด้านวัตถุใหญ่ยิ่งสำหรับอิสราเอล
เท่านั้น แต่พระพรต่างๆฝ่ายวิญญาณก็จะมหาศาลเช่นกัน **บุตรทั้งสิ้น**ของอิสราเอลจะถูกสอน
เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในวันนั้น นอกจากนี้ จะมีสันติภาพใหญ่ยิ่งในแผ่นดินนั้นในวันนั้น
ด้วยอันเป็นผลที่ตามมา

14 เจ้าจะได้รับสถาปนาไว้ในความชอบธรรม เจ้าจะห่างไกลจากการบีบบังคับเพราะเจ้า
จะไม่ต้องกลัว และห่างจากความสยดสยองเพราะมันจะไม่มาใกล้เจ้า ความชอบธรรมจะเป็น
ลักษณะเฉพาะตัวที่มีอยู่ทั่วไปของแผ่นดินนั้นในวันนั้น ด้วยเหตุนี้เอง ประชาชาติต่างๆที่ก้าวร้าว
จะไม่ได้รับอนุญาตให้รบกวนอิสราเอลอีกต่อไป จะไม่มีความกลัวสงครามหรือการโจมตีเลยใน
วันนั้น

ออสย 54:15-17 **ดูเถิด พวกเขาจะปลุกปั่นให้เกิดการแก่งแย่งเป็นแน่ แต่ก็มิใช่**
เพราะมาจากเรา ผู้ใดปลุกปั่นให้เกิดการแก่งแย่งกับเจ้า ผู้นั้นจะล้มลงเพราะเจ้า ในหลายศตวรรษ
ก่อนหน้านั้น พระเจ้าทรงยกชูประชาชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติเพื่อตีสอนอิสราเอล (เช่น อัส
ซีเรียและบาบิโลน) อย่างไรก็ตาม ในวันแห่งพระเยโฮวาห์ นั้นจะไม่เกิดขึ้นอีกเลย ธรรมเนียมดี
ถูกเสนอในการที่ว่าถ้าประชาชาติใดหาโอกาสที่จะโจมตีอิสราเอล พระเจ้าจะทรงทำให้
ประชาชาตินั้นล้มลง นั้นจะไม่เกิดขึ้นเลยในยุคพันปี กระนั้นพระเจ้ายกชูชัดเจนว่าหากแผ่นดิน
เกิดขึ้นจริง พระองค์ก็จะทรงปกป้องอิสราเอล

16 ดูเถิด เราได้สร้างช่างเหล็กผู้เป่าไฟถ่าน และทำให้เกิดอาวุธเหมาะกับงานของมัน เรา
ได้สร้างผู้ผลาญเพื่อทำลายด้วย ภาพประกอบของช่างตีเหล็กคนหนึ่งสร้างเครื่องมือหรืออาวุธ
ขึ้นหนึ่งชิ้นถูกพรรณนาไว้ ตลอดหลายศตวรรษ พระเจ้าได้ทรงยกชูประชาชาติต่างๆที่ก้าวร้าว
(นั่นคือ ผู้ผลาญ) เพื่อตีสอนประชาชาติอื่นๆที่บาปหนา อย่างไรก็ตาม ในวันแห่งพระเยโฮวาห์

นั่นจะไม่เกิดขึ้นกับอิสราเอลอีกเลย 17 ไม่มีอาวุธที่สร้างเพื่อต่อสู้เจ้าจะจำเริญได้ และเจ้าจะ
ปรับโทษล้นทุกล้นที่ลุกขึ้นต่อสู้เจ้าในการพิพากษา นี่เป็นมรดกของบรรดาผู้รับใช้ของพระเยโฮ
วาห์ และความชอบธรรมของเขามาจากเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ วันนั้นกำลังจะมา (ยุคพันปี)
เมื่อไม่มีประชาชาติใดจะโจมตีอิสราเอลเลย จะไม่มีแม้แต่คำข่มขู่ของเรื่องดังกล่าว (และเจ้าจะ
ปรับโทษล้นทุกล้นที่ลุกขึ้นต่อสู้เจ้าในการพิพากษา) นี่จะเป็นมรดกของประชาชนของพระเจ้าใน
วันนั้น ยิ่งกว่านั้น ความชอบธรรมของพวกเขาจะเป็นมาจากพระเจ้า

*ภาพรวมของอิสยาห์ 55: บทอันยิ่งใหญ่นี้มีลักษณะเป็นคำเทศนาหนึ่งมากกว่าเป็นคำ
พยากรณ์หนึ่ง พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ทรงเตือนสติประชาชนของพระองค์ให้เข้ามา
ใกล้พระองค์ ด้วยความร้อร่นอันคมคาย พระเจ้าทรงยืนยันความสัตย์ซื่อแห่งพระวณะของ
พระองค์ บทนี้ปิดท้ายด้วยคำพยากรณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับพระพรเหล่านั้นแห่งยุคพันปี โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งสำหรับอิสราเอล*

อสย 55:1-2 "โอ เชิญทุกคนที่กระหายจงมาถึงน้ำ และผู้ที่ไม่มีเงินมาซื้อกิน
เถิด มาซื้อน้ำองุ่นและน้ำนมเถิด โดยไม่ต้องเสียเงินเสียค่า คำเชิญชวนถูกกล่าวแก่คนทั้งปวงที่
กระหายและหิวฝ้ายวิญญาณ ภาพเปรียบเทียบคือ ความกระหายและความหิวฝ้ายร่างกาย อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้ก็กล่าวชัดเจนถึงความจริงฝ้ายวิญญาณ น้ำที่วางนี้ย่อมหมายถึงน้ำแห่งชีวิต
พระเยซูตรัสว่า "เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและอวสาน ผู้ใดกระหาย เราจะให้ผู้นั้นดื่ม
จากบ่อน้ำพุแห่งชีวิต โดยไม่ต้องเสียอะไรเลย" (วิวรณ์ 21:6) ในยอห์น 7:38 พระเยซูตรัสว่า "ผู้ที่
เชื่อในเรา ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้แล้วว่า 'แม่น้ำที่มีน้ำประกอบด้วยชีวิตจะไหลออกมาจาก
ภายในผู้นั้น' อีกครั้งในยอห์น 4:14 พระเยซูตรัสว่า 'แต่ผู้ใดที่ดื่มน้ำซึ่งเราจะให้แก่เขาผู้นั้นจะไม่
กระหายอีกเลย แต่น้ำซึ่งเราจะให้เขาผู้นั้นจะบังเกิดเป็นบ่อน้ำพุในตัวเขาพุ่งขึ้นถึงชีวิตนิรันดร์'
นอกจากนี้พระองค์ตรัสด้วยว่า "เราเป็นอาหารแห่งชีวิต ผู้ที่มาหาเราจะไม่หิวอีก และผู้ที่เชื่อใน
เราจะไม่กระหายอีกเลย"

สิ่งที่มีค่าประเสริฐมากกว่าอีกก็คือว่าน้ำที่ประกอบด้วยชีวิตและอาหารแห่งชีวิตนี้มีให้ฟรีๆแก่คนทั้งปวงที่จะรับมัน มันไม่ต้องเสียเงินและเสียค่าใดๆเลย พระเยซูทรงซื้อมันแล้วด้วยพระโลหิตอันประเสริฐของพระองค์

2 ทำไมเจ้าจึงใช้เงินของเจ้าเพื่อของซึ่งไม่ใช่อาหาร และใช้ผลแรงงานซื้อสิ่งซึ่งมีให้อิ่มใจจงเอาใจใส่ฟังเรา และรับประทานของดี และให้จิตใจปีติยินดีในไขมัน พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงตรัสถามว่าทำไมพวกเขาใช้จ่ายเงินที่หามาได้ยากนักหนาไปกับสิ่งที่บ่่อยครั้งไม่ทำให้อิ่มใจ ตรงกันข้าม พระเจ้าทรงเชิญชวนประชาชนของพระองค์ให้ตั้งใจฟังพระองค์ให้ดีๆและพวกเขาจะพบสิ่งที่บำรุงจิตวิญญาณซึ่งทำให้อิ่มอย่างสมบูรณ์ วลีที่กล่าวถึง *ไขมัน* หมายถึงความอุดมสมบูรณ์ของอาหาร ความคิดตรงนี้จึงหมายถึงอาหารชั้นดีที่สุดเท่าที่จะหาได้ ในการตั้งใจฟังพระเจ้าของพวกเขา พระองค์จะทรงอวยพรพวกเขาอย่างบริบูรณ์

เรื่องนี้ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้วในพระคริสต์ เพราะว่าในพระองค์มีน้ำและอาหารแห่งชีวิตอาหารนั้นที่พระเยซูประทานให้ก็บำรุงจิตวิญญาณและทำให้อิ่มบริบูรณ์ ยิ่งกว่านั้น สิ่งบำรุงที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงหยิบยื่นให้นั้นก็ถูกหยิบยื่นให้แก่เราฟรีๆ อย่างไรก็ตาม คำเตือนอันเฉพาเจาะจงนี้อาจมีไปถึงอิสราเอลในช่วงวันท้ายๆของยุคเจ็ดปี ในวันนั้น พวกเขาจะถูกเรียกให้กลับมาหาพระเจ้าของตนและมาหาพระเมสสิยาห์ของพวกเขา ในวันนั้นพระองค์จะประทานน้ำและอาหารแห่งชีวิตแก่พวกเขาเมื่อพวกเขาตั้งใจฟังคำเชิญอันเปี่ยมด้วยพระเมตตาของพระเจ้าให้มาหาพระคริสต์

อสย 55:3-4 เกรงว่าจะมีคำถามใดๆว่าการประยุกต์ใช้หลักของคำเชิญนี้คือ ใช้น้ำกับอิสราเอล ข้อความต่อไปนี้ก็ทำให้เรื่องนั้นชัดเจน **เอียงหูของเจ้า และมาหาเรา จงฟัง เพื่อจิตวิญญาณของเจ้าจะมีชีวิต และเราจะทำพันธสัญญานิรันดร์กับเจ้า คือความเมตตาอันแน่นอนของเราต่อดาวิด** คำเชิญชวนให้มาและฟังพระวาทะของพระเจ้าถูกหยิบยื่นให้อีกครั้ง พระสัญญานี้ก็คือ ชีวิต (นิรันดร์) สำหรับจิตวิญญาณ ในบริบทอันเฉพาเจาะจงนี้ พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงทำพันธสัญญาหนึ่งกับพวกเขา “คือความเมตตาอันแน่นอนของเราต่อดาวิด”

ความเมตตาของดาวิดอาจหมายถึง พันธสัญญาอันแน่นอนนั้นที่พระเจ้าทรงกระทำกับดาวิด ดู 2 ซามูเอล 7:8 และเพลงสดุดี 89:28 พระเจ้าได้ทรงกระทำพันธสัญญาหนึ่งกับอิสราเอลแล้วในอพยพ 24:8 นี้บอกเป็นนัยว่าพระเจ้าจะทรงทำพันธสัญญาใหม่กับอิสราเอล – พันธสัญญานิรันดร์ ไม่ว่านี่หมายถึงพันธสัญญาใหม่นั้นที่ทรงสัญญาไว้กับอิสราเอลในเยเรมีย์ 31:31 หรือเป็นพันธสัญญาใหม่แก่ก่อกองที่จะทรงกระทำในตอนต้นของยุคพันปีก็ไม่ชัดเจน ไม่ว่ากรณีใด วันนั้นจะมาสำหรับอิสราเอลซึ่งพระเจ้าจะทรงทำ (หรือยืนยันอีกครั้ง) พันธสัญญาใหม่กับพวกเขา มันจะมีพื้นฐานอยู่บนความเมตตาอันแน่นอนนั้นที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ต่อดาวิด

4 ดูเถิด เรากะทำให้ท่านเป็นพยานต่อชนชาติทั้งหลาย เป็นหัวหน้าและเป็นผู้บัญชาการเพื่อชนชาติทั้งปวง พระเจ้าประทานดาวิดให้เป็นกษัตริย์ของพวกเขา เขาเป็นพยานที่แสนวิเศษในเรื่องต่างๆเกี่ยวกับพระเจ้าแก่ประชาชนของเขา เขาเป็นผู้นำและผู้บัญชาการของพวกเขา ในทำนองเดียวกัน กษัตริย์องค์ใหม่กำลังจะเสด็จมาผู้ซึ่งจะทรงปกครองเหนืออิสราเอล พระนามของพระองค์คือ พระเยซูคริสต์

ออสย 55:5 ในวันนั้น ดูเถิด เจ้าจะร้องเรียกประชาชาติซึ่งเจ้าไม่รู้จัก และประชาชาติซึ่งไม่รู้จักเจ้าจะวิ่งมาหาเจ้าเหตุด้วยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และเพราะองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล เพราะพระองค์ทรงให้เจ้าได้รับเกียรติ การสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้กำลังเกิดขึ้นแล้ว คนต่างชาติทั้งหลายทั่วโลกในพระคริสต์มีความเห็นอกเห็นใจต่ออิสราเอล กระทั่งในยามนี้ก็ตาม อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงในที่สุดของคำพยากรณ์นี้ก็จะเกิดขึ้นในยุคพันปี ในวันนั้น ประชาชาติทั้งปวงที่เป็นคนต่างชาติจะเรียกอิสราเอลว่าผู้ที่ได้รับพระพร ดู มาลา คี 3:12 ในวันนั้น ประชาชาติทั้งปวงจะวิ่งมาหาอิสราเอลในฐานะประชาชาติราชินีแห่งแผ่นดินโลก เหตุผลก็คือว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล จะทรงให้อิสราเอลได้รับเกียรติในวันนั้น

ออสย 55:6-7 คังนั้น คำเชิญนี้จึงถูกกล่าวออกมา จงแสวงหาพระเยโฮวาห์ เมื่อจะพบพระองค์ได้ จงทูลพระองค์ ขณะพระองค์ทรงอยู่ใกล้ แม้มีการประยุกต์ใช้หลายแบบของ

คำเตือนนี้จนถึงชั่วโมงนี้อย่างแน่นอน การประยุกต์ใช้โดยตรงก็ใช้กับอิสราเอลในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์ วันแห่งพระคุณที่เรามีชีวิตอยู่ไม่ได้มีอย่างไม่จำกัด วันนั้นจะสิ้นสุดลงเมื่อถึงการรับขึ้น อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้ตามบริบทนี้ก็หมายถึงอิสราเอลในช่วงปีต่างๆของยุคเจ็ดปี ผู้พยากรณ์ท่านนี้ร้องบอกพวกเขาให้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าของขณะที่พระองค์ยังทรงถูกหาพบได้ จงร้องทูลพระองค์ขณะที่พระองค์ทรงอยู่ใกล้ นี่อาจเป็นส่วนหนึ่งของข้อความนั้นของพยาาน 144,000 คนนั้นขณะที่พวกเขากระจายตัวออกไปทั่วแผ่นดินโลกเพื่อประกาศพระคริสต์ใน ชั่วโมงอันมืดมิดเหล่านั้น บริบทที่ใหญ่กว่าของคำพยากรณ์ในเรื่องนี้ยังบ่งบอกด้วยว่าไม่ใช่พวกยิวทุกคนจะได้รับความรอดในวันนั้น บางคนจะเมินข่าวประเสริฐแห่งพระคุณที่ถูกเสนอแก่พวกเขา

7 ให้คนชั่วละทิ้งทางของเขา และคนไม่ชอบธรรมละความคิดของเขา ให้เขากลับยังพระเยโฮวาห์ เพื่อพระองค์จะทรงเมตตาเขา และยังพระเจ้าของเรา เพราะพระองค์จะทรงอภัยอย่างสิ้นเหลือ คนชั่วทั้งหลาย นั่นคือ คนต่างชาติในตอนี้และพวกยิวในตอนนั้นถูกเรียกให้กลับใจใหม่ ดู สุภาษิต 28:13 แน่แน่นอนว่ามีการประยุกต์ใช้ข้อเสนออันเปี่ยมสุขนี้ ณ เวลานี้ บรรดาคนชั่วและคนอธรรมยังมีคำเชิญให้กลับมาหาพระเจ้าอยู่ อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงในที่สุดของคำเชิญชวนอันยิ่งใหญ่นี้ก็อาจมีไปถึงพวกยิวในช่วงยุคเจ็ดปีดังที่หมายเหตุไว้ข้างบน ข่าวอันแสนวิเศษก็คือว่าเมื่อคนบาปทั้งหลายหันกลับมาหาพระเจ้าของตนจริงๆด้วยการกลับใจใหม่และความเชื่อ พระองค์ก็ “จะทรงเมตตาเขา” และ “จะทรงอภัยอย่างสิ้นเหลือ” นี่เป็นจริง ณ เวลานี้และจะเป็นจริงในวันนั้น

อสย 55:8-9 **เพราะความคิดของเราไม่เป็นความคิดของเจ้า ทั้งทางของเจ้าไม่เป็นวิถีของเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้** ทางทั้งหลายของพระเจ้าย่อมสูงกว่าทางทั้งหลายของเราอย่างไรขีดจำกัด พระองค์มิได้ทรงคิดเหมือนอย่างที่เราคิด พระองค์ทรงสูงกว่าอย่างไรขีดจำกัด **9 "เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกฉันใด วิถีของเราสูงกว่าทางของเจ้า และความคิดของเราก็สูงกว่าความคิดของเจ้าฉันนั้น การเปรียบเทียบนี้สมบูรณ์ เหมือนกับที่ฟ้าสวรรค์ย่อมอยู่สูงกว่าแผ่นดินโลก ทางทั้งหลายของพระเจ้าย่อมสูงกว่าทางทั้งหลายของเราเช่นกัน พระองค์ทรงอยู่**

คนละมิตีกับเรา พระองค์จะทรงอภัยอย่างสิ้นเหลือแก่คนเหล่านั้นที่หันมาหาพระองค์ด้วยการกลับใจใหม่และความเชื่อ ความเมตตาของพระองค์จึงอยู่สูงกว่าความเมตตาที่เราคุ้นเคยอย่างไร จิดจำกัด

อสย 55:10-11 ฟ้าสวรรค์ย่อมอยู่สูงกว่าแผ่นดินโลกฉันใด พระเจ้าก็ทรงทำให้ พระวณะของพระองค์สำเร็จฉันนั้น เพราะฝนและหิมะลงมาจากฟ้าสวรรค์ และไม่กลับที่นั่น เว้นแต่รดแผ่นดินโลก กระทำให้มันบังเกิดผลและแตกหน่อ อำนวยเมล็ดแก่ผู้หว่านและอาหารแก่ ผู้กินฉันใด เหมือนกับที่ฟ้าสวรรค์ (ซึ่งอยู่สูงกว่าแผ่นดินโลก) รดน้ำแผ่นดินโลกด้วยน้ำฝนที่ชุ่ม น้ำของมัน โดยนำมาซึ่งความชุ่มชื้นที่ให้ชีวิต 11 คำของเราซึ่งออกไปจากปากของเราจะไม่กลับ มาสู่เราเปล่า แต่จะสัมฤทธิ์ผลซึ่งเรามุ่งหมายไว้ และให้สิ่งซึ่งเราใช้ไปทำนั้นจำริญขึ้นฉันนั้น เหมือนกับที่น้ำฝนจากฟ้าสวรรค์ให้ชีวิตแก่แผ่นดินโลกที่อยู่เบื้องล่าง พระวณะของพระเจ้าก็จะ ทำเช่นนั้นด้วยในใจมนุษย์ เหมือนกับที่น้ำฝนทำให้ดินนุ่มและให้ความชุ่มชื้นซึ่งให้ชีวิต พระเจ้า ก็ทรงใช้พระวณะของพระองค์มาเพื่อนำมาซึ่งชีวิตฝ่ายวิญญาณในคนทั้งหลายเช่นกัน มันเป็นส่วนหนึ่งของความเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ มันคือน้ำแห่งชีวิตที่ถูกเสนอให้ฟรีๆ และ เหมือนกับที่น้ำฝนนำความเขียวชอุ่มแห่งชีวิตมาสู่ดินที่แห้งผาก พระวณะของพระเจ้านำชีวิต ฝ่ายวิญญาณมาสู่ใจดวงหนึ่งที่หิวกระหายเช่นกัน มันบรรลุผลตามที่พระเจ้าทรงหมายพระทัยไว้ และมันทำให้สิ่งซึ่งพระองค์ทรงใช้ไปทำนั้นจำริญขึ้น น้ำของพระเจ้า (นั่นคือ พระวณะของ พระองค์) มีให้ฟรีๆและให้ชีวิต มันทำให้น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จบนแผ่นดินโลก

อสย 55:12-13 จุดสนใจหลักวกกลับมาที่อิสราเอลในแผ่นดินของพวกเขาในยุค พันปี เพราะเจ้าจะออกไปด้วยความชื่นบาน และถูกนำไปด้วยสันติภาพ ภูเขาและเนินเขาจะเปล่ง เสียงร้องเพลงข้างหน้าเจ้า และต้นไม้ทั้งสิ้นในท้องทุ่งจะตบมือของมัน ในวันนั้นอิสราเอลจะ ชื่นบาน พวกเขาจะอาศัยอยู่ในความสันติ แม้แต่ภูเขาและป่าทั้งหลายของแผ่นดินนั้น หากพวก มันทำได้ ก็จะเปล่งเสียงด้วยความชื่นบาน คำกล่าวอันหลังนี้อาจเป็นคำพูดเปรียบเปรยถึงความ อุดมสมบูรณ์ยิ่งของแผ่นดินนั้น แผ่นดินนั้นจะออกผลิตผลมหาศาลเมื่อท่าฝนแห่งพระพรเทลง มาจากสวรรค์เบื้องบน

13 แทนต้นหนามใหญ่ ต้นสนสามใบจะงอกขึ้น แทนต้นหนามย่อย ต้นน้ำมันเจียวจะงอกขึ้นและแต่พระเยโฮวาห์ มันจะเป็นชื่อ เพื่อเป็นหมายสำคัญนิรันดร์ ซึ่งจะไม่ถูกตัดออกเลย" ในอิสราเอลในวันนั้น พี่พวกรวมแห่งแผ่นดินทะเลทรายจะไม่ถูกพบเลย – หนามใหญ่และหนามย่อย ตรงกันข้าม ต้นสนสามใบและต้นน้ำมันเจียวที่สวยงามและน่าปรารถนาจะมีอย่างบริบูรณ์ สิ่งเหล่านี้จะเป็นหมายสำคัญหนึ่งจากพระเยโฮวาห์แก่อิสราเอลซึ่งจะคงอยู่ต่อไปเป็นนิรันดร์

ภาพรวมของอิสยาห์ 56: เนื้อหาอันประกอบด้วยสี่บทเริ่มต้นตรงนี้พร้อมกับคำสั่งสอนต่างๆด้านจริยธรรมสำหรับประชาชนของพระเจ้าในสมัยนั้นและต่อเนื่องเรื่อยมา นี้ถูกแทรกด้วยคำเตือนต่อผู้พวกลูกผู้นำฝ่ายวิญญาณของสมัยนั้น

อสย 56:1-2 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "จงรักษาความยุติธรรมไว้ และกระทำ ความเที่ยงธรรม เพราะความรอดของเราใกล้จะมา และความชอบธรรมของเราจะเผยออก คำ คำขับสองประการตั้งแต่สมัยนั้นมาจนสมัยนี้ถูกกล่าว (1) “จงรักษาความยุติธรรมไว้” ความหมายก็คือ จงปฏิบัติอย่างยุติธรรมหรืออย่างสุจริต จากนั้นจง (2) “กระทำความเที่ยงธรรม” ความหมายก็คือ จงทำสิ่งที่ถูกต้อง

คำที่แปลว่า ความเที่ยงธรรม (*เซดาคาห์*) เป็นคำฮีบรูพื้นฐานๆที่หมายถึงความชอบธรรม อิสราเอลในสมัยนั้นถูกเรียกให้กระทำอย่างยุติธรรมและอย่างชอบธรรมเพราะว่าความรอดและความชอบธรรมของพระเจ้ากำลังจะถูกเผยออกอยู่แล้ว ความรอดและความชอบธรรมนั้นจะมาในตัวตนของพระเมสสิยาห์ พระเยซูคริสต์ แน่ทีเดียวความรอดมีอยู่ในพระคริสต์ ความชอบธรรมของพระเจ้านั้นมีอยู่ในพระองค์เช่นกัน นี้ถูกทำให้มีได้ในพระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขนนั้น

อิสราเอลในสมัยนั้นอาจไม่เข้าใจเรื่องนั้นดี อย่างไรก็ตาม พวกเขาที่ถูกเรียกให้กระทำอย่างยุติธรรมเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาถึงของพระมหากษัตริย์ของพวกเขา พวกเขา

ไม่ทำเช่นนั้น เจ็ดร้อยปีต่อมา ขอให้ผู้ที่ได้รับบัพติศมาถูกส่งมาประกาศเรื่องการกลับใจใหม่ เพราะถ้าอิสราเอล ไม่ได้เตรียมตัวให้พร้อมสำหรับพระเมสสิยาห์ของตน

2 ความสุขย่อมมีแก่ผู้กระทำเช่นนี้ และแก่บุตรของมนุษย์ผู้ยึดไว้มั่น ผู้รักษาวินสบบาโต ไม่เหยียดหยามวันนั้น และระวังมือของเขาจากการกระทำชั่วร้ายใดๆ" คนเหล่านั้นที่จัดเตรียม ชีวิตของตนเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาถึงของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของตนก็จะเป็นสุข กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ พวกเขาซึ่งยังอยู่ในยุคพระบัญญัติจะเป็นสุขเมื่อพวกเขาถือวันสบบาโต และหลีกเลี่ยงจากความชั่วร้ายในรูปแบบใดๆก็ตาม หลักการอันยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า พระเจ้าทรง สัญญาว่าจะอวยพรคนเหล่านั้นที่ (1) กระทำสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์พระองค์และ (2) ดำเนิน ชีวิตในความเชื่อฟังต่อพระองค์

ออสย 56:3-7 **อย่าให้บุตรชายของคนต่างชาติผู้เข้าจารีตถือพระเยโฮวาห์กล่าว ว่า "พระเยโฮวาห์ได้ทรงแยกข้าแ่จากชนชาติของพระองค์" และอย่าให้ขันทีพูดว่า "ดูเถิด ข้า เป็นคนไม้แห้ง" นี้กล่าวถึงพวกคนต่างชาติที่กลายเป็นยิวอย่างเต็มใจ – พวกเขาจารีตแห่งทางนั้น วลีที่กล่าวถึงพวกขันที ตรงนี้อาจไม่ได้หมายถึงพวกผู้ชายที่ถูกผ่าตัดให้เป็นหมัน (แม้อาจเป็น เช่นนั้นจริงก็ตาม) มากเท่ากับพวกผู้ชายที่มีได้ให้กำเนิดบุตร พวกเขาถูกเหยียดหยามและถูก ถือว่าเป็นชนชั้นต่ำสุดในยูดาห์ คนทั้งสองพวกตรงนี้ถูกหุนหันใจมิให้เวทนาตัวเองเกี่ยวกับปัญหา ต่างๆของตน**

4 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า "เรื่องขันทีทั้งหลายผู้รักษาวินสบบาโตของเรา ผู้เลือก บรรดาสิ่งที่พอใจเรา และยึดพันธสัญญาของเราไว้มั่น 5 ภายในนิเวศของเราและภายในกำแพง ของเรา เราจะให้สถานที่และชื่อแก่เขาเหล่านั้น ที่ดีกว่าบุตรชายและบุตรสาว เราจะให้ชื่อนิรันดร์ แก่เขาทั้งหลายซึ่งจะไม่ตัดออกเลย พระเจ้าทรงมีข่าวประกาศที่ให้กำลังใจสำหรับคนเหล่านี้ สำหรับขันทีเหล่านั้น (คนทั้งหลายที่ไม่มีบุตร) ที่เชื่อฟังพระองค์ พระองค์ก็ทรงสัญญาพระพร พิเศษ พวกเขาถูกสัญญาบำเหน็จพิเศษต่างๆ ในสวรรค์สักวันหนึ่ง อาจมีความสัมพันธ์กันระหว่าง ข้อความตรงนี้กับมัทธิว 19:12 ซึ่งไปคู่ได้ ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือพระพรนั้น ทั้งตอนนี้และ

ตลอดไปเป็นนิตย์ ถูกสัญญาไว้สำหรับคนเหล่านั้นที่เชื่อฟังพระเจ้า โดยเฉพาะในสภาพการณ์
แวดล้อมต่างๆที่ยากลำบาก

6 และบรรดาบุตรชายของคนต่างชาติผู้เข้าจารีตถือพระเยโฮวาห์ ปรนนิบัติพระองค์และ
รักพระนามของพระเยโฮวาห์ และเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ทุกคนผู้รักษาวินัยสะบาโต และมีได้
เหยียดหยาม และยึดพันธสัญญาของเรานั้นไว้ 7 คนเหล่านี้เราจะนำมายังภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา
และกระทำให้เขาขึ้นบานอยู่ในนิเวศอธิษฐานของเรา เครื่องเผาบูชาของเขาและเครื่องสักการ
บูชาของเขา จะเป็นที่ยอมรับานบนแท่นบูชาของเรา เพราะนิเวศของเราเขาจะเรียกว่าเป็นนิเวศ
อธิษฐาน สำหรับบรรดาชนชาติทั้งหลาย" ในลักษณะที่คล้ายกันกับขั้นที่เชื่อฟังเหล่านั้นข้าง
บน พระเจ้าทรงสัญญาพระพรพิเศษต่างๆสำหรับบรรดาคนเข้าจารีตทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติ
ซึ่งเชื่อฟังคำบัญชาต่างๆของพระเจ้า พวกเขาจะมีสิทธิพิเศษต่างๆทั้งในชีวิตนี้และในสวรรค์
ภาพที่เห็นอาจมองล่วงหน้าไปยังยุคพันปีเมื่อผู้เชื่อทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติจะมีสิทธิพิเศษต่างๆ
และพระพรต่างๆอย่างเต็มที่ร่วมกับอิสราเอล

ชายทั้งสองประเภทนี้ – พวกขั้นที่และพวกเข้าจารีตซึ่งเป็นคนต่างชาติ – ถูกมองว่าเป็น
ชนชั้นต่ำกว่าแม้ไม่ต่ำที่สุดในอิสราเอล กระนั้นเพราะคนเหล่านี้ได้เชื่อฟังพระวาระของพระเจ้า
มากยิ่งขึ้นกว่าคนอิสราเอลที่เหลือเสียอีก พระเจ้าจึงทรงสัญญาว่าจะอวยพรพวกเขาเป็นพิเศษทั้งใน
ชีวิตนี้และอาณาจักรของพระเจ้าที่จะมานั้น

โปรดสังเกตวลีสุดท้ายของข้อ 7 ด้วย: “เพราะนิเวศของเราเขาจะเรียกว่าเป็นนิเวศ
อธิษฐาน สำหรับบรรดาชนชาติทั้งหลาย” พระเยซูทรงยกคำพูดนี้ในมัทธิว 21:13 และในมาระ
โก 11:17 และลูกา 19:46 พวกเขาวิงวอนทุกวันนี้ยังไม่เปิดรับต่อแนวคิดที่ว่าพระวิหารของพวกเขา
ควรเปิดออกต่อคนต่างชาติทั้งหลาย กระนั้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา พระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม
ก็จะเป็นนิเวศอธิษฐานสำหรับคนทั้งปวงจริงๆ

อสย 56:8

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงรวบรวมอิสราเอลที่

กระจัดกระจาย ตรัสว่า "เราจะรวบรวมคนอื่นมาไว้กับเขา นอกจากคนเหล่านั้นที่ได้รวบรวมไว้

แล้ว" พวกที่กระจัดกระจายไป (พวกที่ถูกขับออกไป) ที่ว่านี้อาจหมายถึงพวกขันทิและพวกเข้าจาริตที่ถูกกล่าวถึงข้างบน พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะรวบรวมพวกเขาเข้ามาแม้ว่าพวกเขาถูกรังเกียจโดยพวกคนอิสราเอลที่เหลือก็ตาม อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงสัญญาด้วยว่าพระองค์จะ "รวบรวมคนอื่นมาไว้กับเขา นอกจากคนเหล่านั้นที่ได้รวบรวมไว้แล้ว" นี่อาจเป็นคำพยากรณ์แฝงที่กล่าวถึงคริสตจักรที่จะมานั้นซึ่งจะประกอบด้วยคนต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ อิสราเอลก็ไม่เคยมองคริสตจักรอย่างกรุณาเหมือนกัน กระนั้นพระเจ้ายกทรงกระทำกิจผ่านทางราศีของแผ่นดินโลกมาตลอดหลายยุคหลายสมัย ดู 1 โครินธ์ 4:13

ออสย 56:9-12 น้ำเสียงของบทนี้เปลี่ยนอย่างหน้ามือเป็นหลังมือตรงนี้ ขณะที่เนื้อหาก่อนหน้านี้เป็นคำหนุนใจสำหรับคนเหล่านั้นที่เชื่อฟังและสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าของตน (แม้มิได้รับการนับถือจากคนอิสราเอลก็ตาม) คราวนี้น้ำเสียงตรงนี้ก็กล่าวถึงการพิพากษาที่มีต่อพวกชนชั้นสูงของอิสราเอล เจ้า บรรดาสัตว์ป่าทุ่ง มากินชิ ทั้งเจ้าบรรดาสัตว์ในป่า แม้บางคนได้พยายามที่จะประยุกต์ใช้ข้อนี้กับพวกคนที่เก็บกวาดซากศพหลังยุคเจ็ดปี บริบทก็ไม่ได้กล่าวถึงช่วงเวลานั้น แต่เนื้อดูเหมือนจะกล่าวถึงการพิพากษาที่จะเกิดขึ้นแก่พวกคนเยอหัยังและคนโอหังแห่งอิสราเอล พวกเขาไม่สัตย์ซื่อต่อสิ่งต่างๆของพระเจ้าและคูหมั่นคนเหล่านั้นที่มีสถานะต่ำกว่า – พวกขันทิและพวกเข้าจาริตที่ถูกกล่าวถึงข้างบน

เหยื่อของนกเหล่านั้นถูกหมายเหตุไว้ 10 ยามของเขตาบอด เขาทั้งปวงไร้ความรู้เขาทั้งปวงเป็นสุนัขใบ้ เขาหาไม้ได้ ได้แต่หลับ ได้แต่นอน รักแต่่งวง ยามที่ว่านี้อาจเป็นพวกผู้นำของอิสราเอล ในสมัยของพระเยซู พระองค์ทรงเรียกพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีว่า "ผู้นำตาบอดนำทางคนตาบอด" (มัทธิว 15:14) ยามที่ตาบอดก็เป็นคำกล่าวที่ขัดแย้งกันเอง กระนั้นพวกผู้นำฝ่ายวิญญาณของอิสราเอลก็ตาบอดฝ่ายวิญญาณ พวกเขาไม่รู้ว่าตนกำลังพูดเรื่องอะไรอยู่ – โฉดเขลา สุนัขเฝ้ายามที่หาไม้ได้ แต่เป็นใบ้ ก็แทบไม่มีค่าเลย สุนัขเฝ้ายามที่ขี้เกียจซึ่งนอนหลับแทนที่จะเฝ้ายามก็เป็นเช่นนั้น พวกผู้นำฝ่ายวิญญาณของยูดาห์ก็เป็นเช่นนั้น มันเป็นเรื่องจริงในสมัยของอิสยาห์ มันเป็นเรื่องจริงในสมัยของพระเยซู มันยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมในวันนี้

ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงเตือนว่า 11 เอ เขาเป็นสุนัขตะกอละซึ่งไม่รู้จักอิม เขาเป็นผู้เลี้ยงแกะที่เข้าใจไม่ได้ เขาทุกคนกลับไปตามทางเขาเอง ต่างก็หาทำไรใส่ตนเอง ไม่เว้นสักคน พวกเขาผู้นำฝ่ายวิญญาณของอิสราเอลเป็นเหมือนสุนัขที่สนใจแต่ความอิมท้องของตัวเอง พวกเขาเป็นเหมือนคนเลี้ยงแกะที่ไม่สนใจฝูงแกะของตนเลย แต่สนใจเฉพาะผลประโยชน์ของตัวเองจากเขตของตน

นอกจากนี้ พวกเขายังเป็นคนเสื่อมทรามเสียทั้งสิ้น 12 เขาทั้งหลายว่า "มาเถิด ให้เราเอาเหล้าองุ่น ให้เราเติมเมรัยให้เต็มตัวเรา และพรุ่งนี้ก็จะเหมือนวันนี้ใหญ่โตเกินขนาด" 'พวกนักบวช' ของสมัยนั้นเป็นคนเสื่อมทราม มันยังเป็นจริงเหมือนเดิมในสมัยของพระเยซู พวกเขามีความผิดในเรื่องการเมาเหล้าพอๆกับชาวโลกที่อยู่รอบตัวพวกเขา น่าเศร้าที่พวกนักบวชที่มีแนวคิดเสรีและละทิ้งความจริงจนถึงวันนี้ก็ไม่แตกต่างมากนัก

ภาพรวมของอิสยาห์ 57: คำกล่าวโทษที่มีต่อพวกผู้นำที่นำข้อเท็จจริงของยูดาห์ซึ่งถูกเริ่มต้นในบทที่แล้วดำเนินต่อไป กระนั้นในท่ามกลางความมืดหม่นนี้ ยังมีแสงเรืองรองแห่งพระสัญญาสำหรับบรรดาผู้ที่ดำเนินตามทางของพระเจ้า

อิสยาห์ 57:1-2 **คนชอบธรรมพินาศ และไม่มีใครเอาใจใส่** บรรรยากาศด้านศีลธรรมและจิตวิญญาณในยูดาห์ได้เสื่อมโทรมลงจนถึงขนาดที่ว่าไม่มีใครสนใจคนชอบธรรมคนหนึ่งพินาศ จากนั้นความจริงประการหนึ่งซึ่งผิดปกติธรรมดาถูกนำเสนอ **คนที่มิใช่เจมตาดูกเอาไปเสีย ไม่มีใครพิจารณาว่าคนชอบธรรมถูกเอาไปเสียจากความชั่วร้ายที่จะมา** ความคิดตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าในวันอันมืดมิดเหล่านั้น พระเจ้าทรงอนุญาตให้คนดีและคนใจเมตตาตาย เพื่อที่พวกเขาจะไม่ต้องเจอกับการพิพากษาที่จะมานั้น การกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลนกำลังเข้ามาใกล้พร้อมกับความสยดสยองของสงครามและการทำให้พ่ายแพ้ของมัน แม้ไม่กั้นในยูดาห์สนใจว่าคนชอบธรรมพินาศ พระเจ้าก็กำลังพาบางคนไปสวรรค์ในตอนนั้นเพื่อที่พวกเขาจะไม่ต้องเจอกับวันอันเลวร้ายเหล่านั้นที่ใกล้เข้ามา

สำหรับคนชอบธรรม พระเจ้าทรงสัญญาว่า 2 เขาจะเข้าไปในสันติภาพ ผู้ดำเนินในความเที่ยงธรรมของเขา ก็จะพักอยู่บนที่นอนของเขา มีบำเหน็จสำหรับคนชอบธรรม – อาจในชีวิตนี้ และในสวรรค์ที่จะมาอย่างแน่นอน (ดู เพลงสดุดี 58:11)

อสย 57:3-7 พระเจ้าทรงตำหนิพวกคนนับถือรูปเคารพในยูดาห์ แต่เจ้าทั้งหลาย บรรดาบุตรชายของแม่มด เชื้อสายของคนลวงประเวณีและหญิงแพศยา จงเข้ามาใกล้ที่นี่ บริบทที่ตามมาจะกล่าวชัดเจนว่าพระเจ้ากำลังตรัสแก่คนเหล่านั้นในยูดาห์ที่นับถือรูปเคารพ ตรงนี้พระองค์ทรงเชื่อมโยงการนำสะอิดสะเอียนเช่นนั้นกับความบาปอื่นๆ – ศาสตร์เร้นลับและการเล่นซู้ ที่เห็นได้ชัดก็คือ ความหมายโดยนัยที่ว่าคนเหล่านั้นที่นับถือรูปเคารพก็ทำการเล่นซู้หรือใช้เวทมนตร์เช่นกัน นอกจากนี้ บุตรของคนบาปเหล่านั้นก็มีแนวโน้มที่จะปฏิเสธความจริงของพระเจ้าพอๆกัน นั่นเป็นจริงในตอนนั้น มันก็เป็นจริงในวันนี้เช่นกัน

4 เจ้าทั้งหลายพูดเย้ยหยันใคร เจ้าอ้าปากเย้ยแลบลิ้นหลอกผู้ใด เจ้าเป็นลูกแห่งการละเมิด เป็นเชื้อสายแห่งความมุสามิใช่หรือ นี่หมายถึงการพูดจาอวดดีและคำพูดเยาะเย้ยของพวกคนนับถือรูปเคารพ พวกเขาเยาะเย้ยความจริงของพระเจ้าอย่างเปิดเผย ดังนั้น พระเจ้าจึงกล่าวโทษพวกเขาว่าเป็น “ลูกแห่งการละเมิด” มันไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปมากนักในหลายศตวรรษต่อมา

คนนับถือรูปเคารพที่ชั่วร้ายเหล่านี้ถูกพระเจ้ากล่าวโทษเพิ่มเติมอีกว่า 5 คือเจ้าผู้ร้อนเร้า ด้วยรูปเคารพภายใต้ต้นไม้เขียวทุกต้น ผู้นำลูกของเจ้าในหุบเขาใต้ชอกหิน ความน่าสะอิดสะเอียนของการนับถือรูปเคารพในยูดาห์ถูกพรรณนาเพิ่มเติม คำที่แปลเป็น ร้อนเร้า (คอว์มาม) ในบริบทนี้อาจหมายถึง การถูกปลุกเร้าทางเพศ การนับถือพระบาอัลและรูปแบบอื่นๆของการนับถือรูปเคารพที่เป็นพระต่างด้าวเกี่ยวข้องโดยตรงกับการลามกและการกระตุ้นกำหนัดอย่างเปิดเผย ซึ่งรวมถึงการขายบริการทางเพศในพิธีกรรมด้วย ยิ่งกว่านั้น การบูชารูปเคารพแบบอื่นๆ เช่น การบูชาพระโมเลค ยังเกี่ยวข้องกับการบูชาขี้ญี่เด็กๆที่ไร้เดียงสาในหุบเขาต่างๆด้วย

การนับถือรูปเคารพรูปแบบอื่นๆในยูดาห์เกี่ยวข้องกับการเทเครื่องดื่มบูชาในลำธารต่างๆด้วย 6 สวนของเจ้าอยู่ท่ามกลางหินเกลี้ยงกลางแห่งลำธาร มัน มันเป็นส่วนของเจ้า เจ้าได้เท

เครื่องคัมพูชาและถวายเป็นบุญบูชาให้แก่นัน เราจะรับการเล่าโลมในเรื่องสิ่งเหล่านี้หรือ พวกเขาไม่เพียงทำให้น้ำของตนเสียไปในฝ่ายวิญญาณเท่านั้น ในการทำเช่นนั้น พวกเขาก็ทำให้น้ำที่ดื่มกินเสียไปจริงๆด้วย การนับถือรูปเคารพมีอยู่ทั่วไปในทุกหย่อมหญ้าของยูดาห์ในสมัยนั้น

กระนั้นคนอื่นๆ 7 บัญชาสูงเด่น ก็ได้ตั้งที่นอนของเจ้าไว้ และที่นั่นเจ้าไปถวายเป็นเครื่องสักการบูชา หากหุบเขาและลำธารต่างๆยังไม่พอ คนอื่นๆก็ปีนขึ้นไปบนเนินเขาสูงๆแห่งยูดาห์เพื่อถวายเป็นเครื่องสักการบูชาแก่รูปเคารพต่างๆของตน การนับถือรูปเคารพแทรกซึมไปทั่วแผ่นดินยูดาห์ในศตวรรษสุดท้ายของการมีตัวตนอยู่ของมัน นี่บอกเป็นนัยถึงการทำผิดศีลธรรมเพิ่มเติม แม้กระทั่งบนยอดเขาเหล่านั้น

อสย 57:8-12 พระเจ้าทรงกล่าวโทษยูดาห์ต่อไป เจ้าได้ตั้งอนุสาวรีย์ของเจ้าไว้ หลังประตูและเสาประตู เจ้าจึงเปิดผ้าคลุมที่นอนของเจ้า เจ้าขึ้นไปบนนั้น เจ้าทำให้มันกว้าง และเจ้าตกลงกับมันเพื่อเจ้าเอง เจ้ารักที่นอนของมัน และเจ้าได้มองดูการเปลือย นี่บอกเป็นนัยถึงการนับถือรูปเคารพฝ่ายวิญญาณของยูดาห์ ที่ถูกพรรณนาตรงนี้มีไว้ใช้แค่การนับถือรูปเคารพเพิ่มเติมในห้องนอนของคนๆหนึ่งเท่านั้น แต่การเล่นซู้ด้วย ดูจรรยาผู้นอกใจคนหนึ่ง ยูดาห์ได้เล่นซู้ต่อพระเจ้า นางได้ร่วมหลับนอนกับการนับถือรูปเคารพ

9 เจ้าเดินทางไปหากษัตริย์พร้อมกับน้ำมัน และทิวน้ำหอมของเจ้า เจ้าได้ส่งทูตของเจ้าไปไกล แม้ให้ลงไปจนถึงนรก การประพาดตัวขัดแย้งกันเองของยูดาห์ถูกหมายเหตุเพิ่มเติม เหมือนที่หญิงเล่นซู้คนหนึ่งจะใช้น้ำหอมเพื่อล่อลวงซู้รักของตน ยูดาห์ก็แสวงหาการนับถือรูปเคารพเพิ่มเติมเช่นกัน กระนั้นในขณะเดียวกัน พวกเขาก็ส่งเงินสนับสนุน ‘พวกมิชชันนารี’ ยิวเพื่อเสาะแสวงหาบรรดาคนที่เข้าจาริดใ้ นับถือศาสนาอื่น ยูดาห์ไม่เพียงเป็นภาพของการขัดแย้งกันเองเท่านั้น แต่นางทำตัวต่ำลงอย่างสุดๆโดยการเล่นซู้ฝ่ายวิญญาณของนางด้วย อีกทฤษฎีหนึ่งก็คือว่า ยูดาห์ถึงขนาดส่งผู้สื่อสารต่างๆออกไปเพื่อเสาะแสวงหาการนับถือรูปเคารพรูปแบบอื่นๆที่ตนจะนำมาปฏิบัติได้

10 เจ้าเหน็ดเหนื่อยเพราะระยะทางไกลของเจ้า ความบาปเป็นเรื่องน่าเหน็ดเหนื่อยเสมอ ในไม่ช้ายูดาห์ก็ค้นพบว่าการนับถือรูปเคารพของนางไม่ได้นำมาซึ่งความปิติยินดีหรือสันติสุขเลย แต่เจ้ามิได้พูดว่า "หมดหวัง" เจ้าประสบชีวิตแห่งมือของเจ้า และเจ้าจึงมิได้โทษเศรษฐี แม้เหน็ดเหนื่อยกับความน่าสะอิดสะเอียนของการนับถือรูปเคารพ ยูดาห์ก็ไม่เคยรับสารภาพว่าไม่มี ความหวังในรูปเคารพต่างๆของพวกเขาเลย ยูดาห์ยังยึดติดอย่างตื้อรั้นกับความเชื่อที่ว่าพวกเขา ได้พบชีวิตฝ่ายวิญญาณที่แท้จริงแล้วในรูปเคารพต่างๆของพวกเขา – รูปเคารพที่ถูกทำขึ้นด้วย มือของพวกเขาเอง ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ยอมกลับใจใหม่ พวกเขาไม่เป็นทุกข์โศกเพราะความ บาปของตน

11 เจ้าครั้นคร้ามและกลัวใคร เจ้าจึงได้มูสาอยู่นั่นเองและไม่นึกถึงเรา และไม่เอาใจใส่เรา สักนิด พระเจ้าตรัสตามยูดาห์ว่าพวกเขากลัวใครจนถึงขนาดที่พวกเขาโกหกว่าตนไม่มีส่วน เกี่ยวข้องอันใดเลยกับพระเยโฮวาห์ พระองค์ตรัสถามว่าทำไมพวกเขาถึงลืมพระองค์เสียแล้ว จากนั้นพระเจ้ายิ่งตรัสถามว่า เรามิได้ระงับปากอยู่เป็นเวลานานแล้วดอกหรือ อย่างนั้นซีเจ้าจึงไม่ ยำเกรงเรา เพราะว่าจนถึงขณะนั้นพระเจ้ายังมิได้ทรงหันพระพิโรธของพระองค์ต่อผู้ยูดาห์ พวกเขา จึงไม่ยำเกรงพระองค์ นี่บอกเป็นนัยว่ามันกำลังจะเปลี่ยนไปแล้ว พระพิโรธของพระองค์กำลังจะ มาและพวกเขาจะได้รับการเรียนอันแสนเจ็บปวดเพื่อที่จะยำเกรงพระองค์

12 เราจะบอกถึงความชอบธรรมและการกระทำของเจ้า แต่มันก็จะไม่เป็นประโยชน์แก่ เจ้า วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระเจ้าจะประกาศถึงความชอบธรรมทั้งสิ้นของยูดาห์และมันจะไม่ เป็นประโยชน์อันใดเลย ในวันแห่งการพิพากษาที่จะมานั้น ความชอบธรรมที่ยูดาห์อ้างว่ามีนั้น จะไม่เป็นประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย การเสียสติก็คือว่าพวกเขายิวในขณะนั้นและจนถึงทุกวันนี้ ชอบพุดในแง่ของความชอบธรรม พวกเขาคิดว่าตัวเองเป็นคนชอบธรรมของแผ่นดินโลก กระนั้นพระเจ้ายิ่งตรัสว่าความชอบธรรมที่พวกเขาคิดว่ามีนั้นจะไม่เป็นประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย พวกเขามีความผิดจำเพาะพระพักตร์พระองค์ นั่นเป็นจริงในขณะนั้น มันยังเป็นจริงอยู่ เหมือนเดิมจนถึงวันนี้สำหรับยิวและต่างชาติเหมือนกัน

อสย 57:13-14

เมื่อเจ้าร้องออกมาก็ให้สิ่งที่เจ้าสะสมไว้ช่วยเจ้าให้พ้นซี แต่ลมจะพัดมันไปเสียหมด เพียงลมหายใจจะหอบมันออกไป พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าถึงวันนั้นเมื่อยุคาค้าจะร้องขอความช่วยเหลือ พระองค์เสนอแนะให้พวกเขาร้องทูลต่อบรรดารูปเคารพที่พวกเขาสะสมไว้ อย่างไรก็ตาม ในวันนั้นแม้แต่ลมก็จะพัดรูปเคารพที่ไม่มีฤทธิ์เหล่านั้นไปเสีย พวกมันจะพิสูจน์ตัวเองว่าช่วยอะไร ไม่ได้เลย – ขณะที่เปล่าประโยชน์ แต่ผู้ที่วางใจในเราจะได้แผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ และจะได้ภูเขาบริสุทธิ์ของเราเป็นมรดก ตรงกันข้าม คนเหล่านั้นที่วางใจองค์พระผู้เป็นเจ้าจะพบการช่วยให้พ้นของพระองค์ วันนั้นกำลังจะมาเมื่อคนเหล่านั้นจะถูกทำให้เป็นขึ้นจากตายเพื่อที่จะได้แผ่นดินอิสราเอลเป็นกรรมสิทธิ์และจะพบมรดกหนึ่งที่เยรูซาเล็ม นี่บอกเป็นนัยว่าคนเหล่านั้นคือคนชอบธรรมที่แท้จริง เพราะว่าความชอบธรรมของพระเจ้าเป็นมาโดยความเชื่อ – ความเชื่อในพระเยซูคริสต์ พระเมสสิยาห์ของพระเจ้า

14 และจะมีเสียงว่า "พุนดิน พุนดินขึ้น และจงเตรียมทาง รื้อถอนอุปสรรคเสียจากทางของชนชาติของเรา" ในวันนั้นเมื่อพระเจ้าจะประทานบำเหน็จแก่พวกยิวที่เป็นคนชอบธรรมในแผ่นดินของพวกเขา (หลังจากพวกเขาถูกทำให้เป็นขึ้นจากตายแล้ว) พวกเขาก็จะถูกทำให้เจริญขึ้น หินสะดุดทั้งหลายจะถูกเอาออกไปเสียและหนทางมาสู่กรุงเยรูซาเล็มก็จะถูกทำให้เป็นเหมือนซูเปอร์ไฮเวย์ จุดสนใจหลักก็คือ การเริ่มต้นของยุคพันปีเมื่อพวกยิวที่ถูกไถ่แล้วและถูกทำให้เป็นขึ้นจากตายแล้วในแผ่นดินของพวกเขาจะมีพระพรเต็มเปี่ยมของพระเจ้าอยู่บนตัวพวกเขา

อสย 57:15-16

องค์ผู้สูงเด่น คือผู้อยู่ในนิรันดร์กาล ผู้ทรงพระนามว่าบริสุทธิ์ ตรัสดังนี้ว่า "เราอยู่ในที่ที่สูงและบริสุทธิ์ และอยู่กับผู้ที่มีจิตใจสำนึกผิดและถ่อม เพื่อจะรื้อฟื้นจิตใจของผู้ใจถ่อม และรื้อฟื้นใจของผู้สำนึกผิด จุดสนใจหลักยังอยู่ที่คนเหล่านั้นที่เป็นคนชอบธรรมอย่างแท้จริงในยุคาค้าต่อไป แต่ก่อนอื่นขอให้เราสังเกตว่าพระเจ้าทรงพรรณนาถึงพระองค์เองอย่างไร พระองค์ทรงกล่าวถึงพระองค์เองว่า (1) องค์ผู้สูง (2) เเด่น (3) ผู้อยู่ในนิรันดร์กาล และ (4) ผู้ทรงพระนามว่าบริสุทธิ์ ความหมายโดยนัยต่างๆของความจริงแต่ละประการเหล่านี้ก็ลึกซึ้งจริงๆ

อย่างไรก็ตาม พระองค์ผู้ทรงอยู่สูงและทรงมหิทธิฤทธิ์ก็ทรงสัญญาว่าจะอยู่กับคนเหล่านั้นที่มีจิตใจสำนึกผิดและถ่อมลง แน่ทีเดียววันนั้นกำลังจะมาเมื่อคนใจถ่อมจะถูกยกชู แม้ประชาชนของพระเจ้ามักเป็นกษัตริย์ต่ำต้อยและมีจิตใจถ่อมในชีวิตนี้ วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพวกเขาจะถูกยกชูเพื่ออาศัยอยู่กับพระคริสต์ ในวันนั้น พระเจ้าจะทรงรื้อฟื้นใจและจิตวิญญาณของบรรดาผู้รับใช้ที่ถ่อมใจของพระองค์ การสำเร็จจริงในที่สุดของเรื่องนี้จะเกิดขึ้นในยุคพันปีสำหรับทั้งพวกยิวและคนต่างชาติที่ถูกไถ่แล้ว

16 เพราะเราจะไม่ต่อสู้แย้งอยู่เป็นนิตย์ หรือโกรธอยู่เสมอ พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะไม่ทรงต่อสู้กับประชาชนที่คือคิงของพระองค์เสมอไป วันแห่งการไถ่ของพระองค์กำลังใกล้เข้ามา วลีสุดท้าย เพราะจิตวิญญาณจะอ่อนลงต่อหน้าเรา คือบรรดาจิตวิญญาณที่เราได้สร้างแล้ว อาจแปลได้ว่า ‘แม้จิตวิญญาณจะอ่อนลงต่อหน้าเรา คือบรรดาจิตวิญญาณที่เราได้สร้างแล้ว’ ความหมายก็คือว่า แม้จิตวิญญาณของประชาชนของพระองค์อาจล้มเหลว พระเจ้าก็จะไม่ต่อสู้กับพวกเขาเสมอไป แม้การพิพากษาเพราะความบาปกำลังใกล้เข้ามา วันทั้งหลายที่ดีกว่าก็จะตามมาหลังจากนั้นเป็นต้นไป การสำเร็จจริงในที่สุดจะเกิดขึ้น ในยุคพันปีและหลังจากนั้นเป็นต้นไป

อสย 57:17-18 ทั้งการพิพากษาและพระเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อยูดาห์ปรากฏให้เห็นในสองข้อต่อไปนี้ เราโกรธเพราะความชั่วช้าแห่งความโลภของเขา เราตีเขา เราซ่อนตัวและโกรธ แต่เขายังหันกลับมาเดินตามขอบใจของเขาอยู่ กล่าวโดยสรุปก็คือ พระเจ้าทรงสรุปย่อการพิพากษาของพระองค์ที่มีต่อยูดาห์ ความบาปของพวกเขาได้ยั่วพระพิโรธของพระเจ้า กระนั้นวันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระเจ้าจะตรัสว่า **18** เราได้เห็นวิธีการของเขาแล้ว แต่เราจะรักษาเขาให้หาย เราจะนำเขา และสนองเขากับผู้วิทูกซ์ให้เขาด้วยการเล่าโลม" แม้ถูกพระเจ้าตีสอนอย่างหนัก วันนั้นก็กำลังจะมาเมื่อพระเจ้าจะทรงเสร็จสิ้นการพิพากษาประชาชนของพระองค์ เมื่อวันนั้นมาถึง พระองค์จะทรงรักษายูดาห์และอิสราเอลให้หายและทรงคืนพระพรทั้งปวงให้แก่พวกเขา แน่แน่นอนว่าอย่างหลังนี้จะเกิดขึ้น ในยุคพันปี

อสย 57:19-21

ในลำดับแบบย้อนกลับ พระเจ้าตรัสซ้ำทางเลือกสองประการนั้น

ที่มีให้แก่ประชาชนของพระองค์ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราสร้างผลของริมฝีปาก สันติภาพ สันติภาพแก่คนไกลและคนใกล้ และเราจะรักษาเขาให้หาย" พระเจ้าทรงเป็นพระผู้สร้างริมฝีปาก ทั้งปวงและของประทานในด้านการพูดซึ่งมาจากริมฝีปากนั้นๆ ดังนั้น พอเดือนเราให้ระลึกถึง เรื่องนั้นแล้ว พระองค์ก็ทรงเสนอสันติภาพแก่คนทั้งปวงทั้งที่อยู่ไกลและอยู่ใกล้ รวมถึงการ รักษาให้หายอย่างสมบูรณ์ในฝ่ายวิญญาณและร่างกายด้วย คนเหล่านั้นที่ยอมมาหาองค์พระผู้ เป็นเจ้าจะพบสันติสุขกับพระเจ้า สันติสุขของพระเจ้า และการรักษาให้หายฝ่ายวิญญาณซึ่งมีอยู่ ภายใน

20 แต่คนชั่วนั้นเหมือนทะเลที่กำลังเดือด เพราะมันนิ่งอยู่ไม่ได้ และน้ำของมันก็กวนตมและ เล่นขึ้นมา คนชั่วก็อยู่ในสภาพที่ตรงกันข้ามเลย พวกเขาไม่รู้จักสันติสุข พวกเขาอาจพบความ สนุกสนาน ชื่อเสียงและเงินทอง แต่พวกเขาไม่มีสันติสุข ตรงกันข้ามพวกเขาเป็นเหมือนทะเลที่ ถูกพายุซัดไปมาขณะที่มันซัดคลื่นเข้าหาชายหาดอย่างต่อเนื่อง ทะเลที่ถูกพายุซัดเป็นภาพที่ตรง ข้ามกับสันติสุข เมื่อคลื่นซัดเข้าใกล้ชายฝั่ง มันก็กวนตมและเล่นขึ้นมาจนทำให้น้ำขุ่นและ สกปรก น้ำที่ควรจะได้ใสสะอาดและมีสีฟ้าก็จะสกปรก ขุ่นและเป็นสีน้ำตาลในระหว่างและหลัง จากเกิดพายุ เหล่าคนชั่วที่หันหลังของตนให้พระเจาก็เป็นเช่นนั้น พวกเขาเป็นเหมือนทะเลที่ถูก ลมซัดไปมาซึ่งไม่มีความสงบเลย

แน่นอนว่า 21 พระเจ้าของข้าพเจ้าตรัสว่า "ไม่มีสันติสุขแก่คนชั่ว" สิ่งหนึ่งที่คนบาปทั้ง หลายไม่มีก็คือ สันติสุขแห่งใจ ยิ่งสันติสุขกับพระเจ้ายิ่งไม่มีเข้าไปใหญ่ สันติสุขอยู่ร่วมกับคน ชั่วไม่ได้เลย ทันททีความดีใจของความบาปเริ่มมัวหมองและความน่าตื่นเต็นของมันเริ่มนำ เบื่อ คนชั่วก็ถูกทิ้งไว้โดยปราศจากสันติสุข แม้เป็นจริงในขณะนั้น มันก็อาจจริงยิ่งกว่าเดิมเสีย อีกในวันนี้

ภาพรวมของอิสยาห์ 58: ผู้พยากรณ์ท่านนี้ร้องบอกยูดาห์ให้กลับใจใหม่ต่อไป ความบาปอื่นๆของพวกเขาถูกกล่าวถึง

ออสย 58:1 "จงร้องดังๆ อย่าอ้อมไ้ จงเปล่งเสียงของเจ้าเหมือนเปาแตร จงแจ้งแก่ชนชาติของเราให้ทราบถึงเรื่องการละเมิดของเขา แก้วศ่วานของยาโคบเรื่องบาปของเขา พระเจ้าทรงเรียกอิสยาห์ให้เทศนาต่อผู้ความบาปต่างๆของประชาชนของพระองค์ ตัวผู้เขียนเองเคยได้ยิน ‘พวกนักเทศน์แบ้พิศที่เน้นหลักข้อเชื่อเดิม’ คำหานักเทศน์คนอื่นๆที่ ‘เจ้าอารมณ์’ และเทศนาเสียงดัง กระนั้นพระเจ้ก็ทรงเรียกอิสยาห์ให้เปล่งเสียงของตนเหมือนแตรและร้องดังๆ การเทศนาต่อผู้ความบาปควรมีเสียงดัง เห็น ได้ชัดว่าความบาปนั้นมีอยู่ทั่วไปในยูดาห์ พระเจ้าทรงเรียกอิสยาห์ให้เทศนาต่อผู้มัน

ออสย 58:2-3 แต่เขายังแสวงหาทุกวันและปิตินดีที่จะรู้จักทางของเรา เหมือนกับว่าเขาเป็นประชาชาติที่ได้ทำความชอบธรรม และมีได้ละทิ้งกฎแห่งพระเจ้าของเขา เขาก็ขอข้อกฏอันเที่ยงธรรมจากเรา เขาทั้งหลายก็ปิตินดีที่จะเข้ามาใกล้พระเจ้า พระเจ้าทรงต่อว่ายูดาห์ในเรื่องการเสแสร้งแห่งศาสนาของพวกเขา พวกเขาทำที่ว่าแสวงหาพระเจ้าทุกวันในการนมัสการที่พระวิหารตามที่มีกำหนดไว้ พวกเขาแสวงว่าปิตินดีในทางทั้งหลายของพระเจ้า โปรดสังเกตว่าพวกเขาได้ทำ (รูปอดีตกาล) ความชอบธรรม ยูดาห์ถนัดในการประดับประดาภายนอกของการเคร่งในธรรมแบบจอมปลอม กระนั้นใจของพวกเขาที่อยู่ห่างไกลจากพระเจ้า

พวกเขาจึงถามว่า 3 `ทำไมข้าพระองค์ทั้งหลายได้ออดอาหาร และพระองค์มิได้ทอดพระเนตร ทำไมข้าพระองค์ทั้งหลายได้ถ่อมตัวลง และพระองค์มิได้ทรงสนพระทัย' ดูเถิด ในวันที่เจ้าอดอาหาร เจ้าทำตามใจของเจ้า และบีบบังคับคนงานของเจ้าทั้งหมด บางคนในยูดาห์จึงถามว่าทำไมพระเจ้าถึงไม่แยะแสดการอดอาหารและการ ‘ถ่อมตัวลง’ แบบภายนอกของพวกเขา พวกเขาทำเป็นว่าแสวงหาพระเจ้า แต่พระองค์ทรงเมินพวกเขาเสีย เหตุผลถูกพบในข้อ 1 – ความบาปของพวกเขา!

อสย 58:4

คูเถิด เจ้าอดอาหารเพียงเพื่อวิวาทและต่อสู้และเพื่อต่อยด้วยหมัด
ชั่วร้าย การอดอาหารอย่างของเจ้าในวันนี้จะไม่กระทำให้เสียงของเจ้าได้ยินไปถึงที่สูง พระเจ้า
ทรงต่อว่ายูดาห์เรื่องความหน้าซื่อใจคดของพวกเขา พวกเขาอดอาหาร โดยพยายามแสดงให้เห็น
ว่าตนเคร่งในธรรมแต่ภายนอกขณะที่พวกเขายังวิวาทและต่อสู้ในท่ามกลางพวกเขาตนเองอยู่
พระองค์ทรงสั่งพวกเขาให้หยุดการหน้าซื่อใจคดเช่นนั้นเสีย การอธิษฐานเช่นนั้นย่อมไม่ได้รับการ
การต้อนรับในสวรรค์

อสย 58:5-7

อย่างนี้หรือเป็นการอดอาหารที่เราเลือก คือวันที่คนข่มตัว การก้ม
ศีรษะของเขาลงเหมือนอ้อเล็ก และปูผ้ากระสอบและจี๋ให้รอนงใต้เขา อย่างนี้หรือเจ้าจะเรียกการ
อย่างนี้ว่าการอดอาหาร และเป็นวันที่พระเยโฮวาห์โปรดปรานอย่างนั้นหรือ ตรงกันข้าม ข้อ
กำหนดของพระเจ้าสำหรับการอดอาหารและการอธิษฐานก็คือ ที่คนๆหนึ่งจะ “ข่มตัว” การ
อธิษฐานและการอดอาหารที่แท้จริงเป็นช่วงเวลาหนึ่งสำหรับการที่คนๆหนึ่งถ่อมตัวลงต่อพระ
พักตร์พระเจ้า แม้ว่านี่คือสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ เห็นได้ชัดว่ามันไม่ใช่สิ่งที่ยูดาห์คิดไว้ในใจ
ดังนั้นพระเจ้าจึงตรัสถามว่าการอธิษฐานและการอดอาหารแบบของพระองค์เป็นสิ่งที่พวกเขา
รับได้หรือไม่ มีการบอกเป็นนัยว่าพวกเขาไม่ได้ ยูดาห์สนใจในการหน้าซื่อใจคดแบบเสแสร้ง
มากกว่าการถ่อมตัวลงอย่างแท้จริงต่อพระพักตร์พระเจ้า

ตรงกันข้าม พระเจ้าทรงเตือนยูดาห์ให้ระลึกว่า 6 การอดอาหารอย่างนี้ไม่ใช่หรือที่เรา
ต้องการ คือการแก้พันธะของความชั่ว การปลดปล่อยภาระหนัก และการปล่อยให้ผู้ถูกบีบ
บังคับเป็นอิสระ และการหักแอกเสียทุกอัน สิ่งที่พระเจ้าทรงสนพระทัยก็คือ ที่ยูดาห์จะมีส่วนใน
การกลับใจใหม่อย่างแท้จริง – ที่จะผ่อนปรนการปฏิบัติอันอยู่ดีธรรมที่กระทำต่อพวกคนรับใช้
และการบีบบังคับที่กระทำต่อคนเหล่านั้นที่เป็นหนี้ ถ้าการอธิษฐานและการอดอาหารของพวกเขา
เขาจะเป็นที่พอพระทัยต่อพระเจ้า ยูดาห์ก็ต้องเปลี่ยนวิถีทางต่างๆของตน – ที่จะหักแอกแห่งวิธี
ปฏิบัติต่างๆอันบาปหนาซึ่งพวกเขาคุ้นเคยเหลือเกิน

พระเจ้าทรงเตือนยูดาห์ให้ระลึกอีกว่า 7 ไม่ใช่การที่จะปันอาหารของเจ้าให้กับผู้หิว และ
นำคนยากจนไร้บ้านเข้ามาในบ้านของเจ้า เมื่อเจ้าเห็นคนเปลือยกายก็คลุมกายเขาไว้ และไม่ซ่อน
ตัวของเจ้าจากญาติของเจ้าเอง ดอกหรือ การเคร่งครัดในทางของพระเจ้าและการกลับใจใหม่
ที่แท้จริงคือการสำแดงความกรุณาต่อคนเหล่านั้นที่ขัดสน นี่บอกเป็นนัยว่าคนมากมายในยูดาห์
ปฏิบัติอย่างทารุณและอย่างอยุติธรรมต่อเหล่าคนรับใช้และลูกหนี้ของพวกเขา มีบอกเป็นนัยว่า
การปฏิบัติอย่างทารุณนี้ยังมีไปถึงแม้แต่บรรดาญาติสนิทด้วย

ความจริงอันยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าทางของพระเจ้าและการเคร่งครัดในธรรมที่แท้จริงเกี่ยวข้อง
กับการกลับใจใหม่ การปฏิบัติอย่างยุติธรรมต่อผู้อื่น และการสำแดงความกรุณาต่อคนเหล่านั้นที่
ขัดสน ยูดาห์เต็มใจที่จะทำการเสแสร้งว่าตนเคร่งครัดในธรรม แต่พวกเขาไม่ทำสิ่งอื่นๆที่เหลือเลย
สักอย่างเดียว พวกเขาเป็นคนหน้าซื่อใจคด พระเจ้าจึงทรงกำชับอิสยาห์ให้ร้องดังๆต่อผู้ความ
บาปของพวกเขา

อิสยาห์ 58:8-9 เมื่อยูดาห์พร้อมที่จะถ่อมใจลงอย่างแท้จริงต่อพระพักตร์พระเจ้า
เพื่อปฏิบัติอย่างเมตตาและอย่างยุติธรรมต่อคนเหล่านั้นที่ขัดสน พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่า แล้ว
ความสว่างของเจ้าจะพุ่งออกมาอย่างอรุณ และแผลของเจ้าจะเรียกเนื้อขึ้นมาอย่างรวดเร็ว ความ
ชอบธรรมของเจ้าจะเดินนำหน้าเจ้า และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์จะระงับหลังเจ้า ด้วยการม
คมคายแบบกวี พระเจ้าทรงสัญญาว่าเมื่อการกลับใจใหม่ ความเมตตา และความชอบธรรมเช่น
นั้นก่อตัวขึ้น เมื่อนั้นพระเจ้าก็จะทรงแผ่การอวยพรของพระองค์ลงบนพวกเขาดูแสงจ้ายามเช้า
เมื่อนั้นพระองค์จะประทานสุขภาพและความเจริญให้แก่พวกเขา เมื่อพวกเขายอมกลับใจใหม่
เช่นนั้น เมื่อนั้นความชอบธรรมของพวกเขาก็จะนำหน้าพวกเขาไปดุจผู้พิทักษ์ด้านหน้า และจาก
นั้นสง่าราศีของพระเยโฮวาห์จะระงับหลังเจ้า

คำที่แปลเป็น ระงับหลัง (ออร์ชาฟ) มีความหมายว่า 'ผู้พิทักษ์ด้านหลัง' ในบริบทนี้ ความ
คิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า เมื่อยูดาห์จะดำเนินอย่างยุติธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า เมื่อนั้นความชอบ
ธรรมของพวกเขาก็จะนำหน้าพวกเขาไปเหมือนเป็นหน่วยระงับหน้าและพระเจ้าจะทรงเป็นผู้

พิทักษ์ด้านหลังของพวกเขา นี่บอกเป็นนัยถึงการทำให้เจริญขึ้นและการปกป้องคุ้มครองโดยพระเจ้า

นอกจากนี้ 9 แล้วเจ้าจะทูล และพระเยโฮวาห์จะทรงตอบ เจ้าจะร้องทูล และพระองค์จะตรัสว่า 'เราอยู่นี่' ถ้าเจ้าจะเอาออกไปจากท่ามกลางเจ้าเสีย ซึ่งแอก ซึ่งการชี้หน้า และซึ่งการพูดอย่างไร้สาระ เมื่อการดำเนินตามแบบพระเจ้าที่แท้จริง การดำเนินชีวิตอันชอบธรรม และความเมตตาถูกนำไปปฏิบัติ แล้วพระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงสดับฟังคำอธิษฐานของประชาชนของพระองค์ เมื่อพวกเขาเอาแอกแห่งการบีบบังคับออกไปเสียจากคนเหล่านั้นที่อยู่ได้ พวกเขา เมื่อพวกเขาหยุดขึ้นไว้อย่างเป็นศัตรูและเลิกพูดจาอย่างคนหน้าซื่อใจคด แล้วพระเจ้าจะทรงสดับฟังคำอธิษฐานของพวกเขา กล่าวโดยสรุปก็คือ เมื่อยุคใหม่เริ่มเที่ยงธรรมในการดำเนินชีวิตของตน แล้วพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะฟังคำอธิษฐานของพวกเขา ดู เพลงสดุดี 34:15, สุภาษิต 15:8 และ 1 เปโตร 3:12

อสย 58:10-12 ผู้พยากรณ์ท่านนี้เสนอข้อเสนอ ถ้า/แล้ว อีกชุด ถ้าเจ้าทุ่มเทชีวิตของเจ้าแก่คนหิว และให้ผู้ถูกข่มใจได้อิ่มใจ แล้วความสว่างของเจ้าจะโผล่ขึ้นในความมืด และความมืดคลุ้มของเจ้าจะเป็นเหมือนเที่ยงวัน เมื่อยุคใหม่จะแสดงความกรุณาและความเมตตาต่อคนเหล่านั้นที่เดือดร้อนซึ่งอยู่รอบตัวพวกเขา แล้วพระเจ้าจะประทานความสว่างให้แก่พวกเขาในความมืด (คำที่แปลว่า ความมืดคลุ้ม (โศก) ปกติแล้วถูกแปลเป็น 'ความมืด') พระองค์จะประทานความสว่างแห่งเที่ยงวันแก่พวกเขาในช่วงเวลาแห่งความมืด ความหม่นมัว และความสิ้นหวัง แต่พระสัญญานี้มีเงื่อนไขอยู่บนการดำเนินชีวิตอันเที่ยงธรรมอย่างแท้จริง

ยิ่งกว่านั้น 11 และพระเยโฮวาห์จะนำเจ้าอยู่เป็นนิตย์ และให้จิตใจเจ้าอิ่มในฤดูแล้ง และกระทำให้กระดูกของเจ้าอ้วนพี และเจ้าจะเป็นเหมือนสวนที่มีน้ำรด เหมือนน้ำพุ ที่น้ำของมันไม่ขาด เมื่อประชาชนของพระเจ้าจะหันเสียจากการเสแสร้งแบบคนหน้าซื่อใจคดและการเคร่งในธรรมเนียมจอมปลอมมาสู่การดำเนินตามแบบพระเจ้าที่แท้จริง ความเมตตาและความชอบธรรม แล้วพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะนำทางพวกเขา จะทำให้พวกเขาอิ่ม (แม้ในยามที่คนอื่น ๆ ทนทุกข์กับ

ภัยแล้งก็ตาม) และจะทำให้พวกเขาเจริญขึ้น ความหมายของการทำให้กระดูกอ่อนพีเป็นคำพูดเปรียบเทียบแบบตะวันออกกลางที่หมายถึงการถูกทำให้เจริญขึ้น ภาพเปรียบเทียบเพิ่มเติมของการอวยพรที่ถูกหมายเหตุไว้คือ ภาพของสวนที่มีน้ำรดและน้ำพุที่ไม่เคยเหือดแห้ง การอวยพรเช่นนี้ถูกสัญญาแก่คนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตอย่างเที่ยงธรรม

12 และพวกเจ้าจะได้สร้างสิ่งสลักหักพังโบราณขึ้นใหม่ เจ้าจะได้ซ่อมเสริมรากฐานของคนหลายชั่วอายุมาแล้วขึ้น เจ้าจะได้ชื่อว่า 'เป็นผู้ซ่อมกำแพงที่พัง ผู้ซ่อมแซมถนนให้คืนคงเพื่อจะได้อาศัยอยู่' เมื่อยูดาห์สำแดงการดำเนินตามแบบพระเจ้าและความเที่ยงธรรมที่แท้จริงแล้ว แผ่นดินของพวกเขาจะได้รับการอวยพรด้วยความจำเริญ นครต่างๆของพวกเขาที่พังลงจะถูกบูรณะและถูกสร้างขึ้นใหม่ พวกเขาจะมีชื่อเสียงในการฟื้นฟูสภาพเดิมของตน กิตติศัพท์และชื่อเสียงจะถูกเพิ่มเข้ากับพระพรเหล่านั้นที่พระเจ้าจะทรงนำมาสู่ประชาชนของพระองค์ ถ้าการกลับใจใหม่ที่แท้จริงและการดำเนินตามแบบพระเจ้าถูกนำกลับคืนมาสู่แผ่นดินของพวกเขา

อสย 58:13-14 เงื่อนไขสุดท้ายสำหรับการอวยพรของพระเจ้าถูกประกาศให้ทราบ ถ้าเจ้าหยุดเหยียบย่ำวันสะบาโต คือจากการทำตามใจของเจ้าในวันบริสุทธิของเรา และเรียกสะบาโตว่า วันปิติยินดี และเรียกวันบริสุทธิของพระเยโฮวาห์ว่า วันมิเกียรติ ถ้าเจ้าให้เกียรติมัน ไม่ไปตามทางของเจ้าเอง หรือทำตามใจของเจ้า หรือพูดถ้อยคำของเจ้าเอง ถ้ายูดาห์จะหันกลับมาสู่การให้เกียรติวันสะบาโต พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าจะอวยพรเพิ่มเติม ในสมัยนั้นเช่นเดียวกับที่เป็นในปัจจุบัน ผู้คนเพิกเฉยวันที่พระเจ้าทรงแยกไว้ต่างหากในแต่ละสัปดาห์ มันคือวันสะบาโตในขณะนั้นและวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม แม้แต่ประชาชนของพระเจ้าก็มักมองว่าวันนี้เป็นวันสนุกสนานและวันแห่งการละเล่นแทนที่จะเป็นวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า – วันหนึ่งสำหรับสันตนาการ งานพิเศษ หรือความสนุกสนานรื่นเริง กระนั้นพระเจ้าแม้กระทั่งในปัจจุบันก็ทรงปรารถนาให้วันหนึ่งจากเจ็ดวันถูกแยกไว้ต่างหากสำหรับการหยุดพักและการนมัสการ – วันหนึ่งเพื่อถวายเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้าแทนที่จะเป็นการทำตามวิถีทางต่างๆของเราเองและความเพลิดเพลินของเราเอง

เมื่อประชาชนของพระเจ้า (ในตอนนั้นและในปัจจุบัน) จะถวายเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้า เช่นนั้น พระองค์ก็ทรงสัญญาว่า 14 แล้วเจ้าจะได้ความปิติยินดีในพระเยโฮวาห์ และเราจะให้เจ้า ขึ้นชื่ออยู่บนที่สูงของแผ่นดินโลก และเราจะเลี้ยงเจ้าด้วยมรดกของยาโคบบิดาของเจ้า เพราะ โอรสของพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแล้ว" เมื่อประชาชนของพระเจ้าจะให้เกียรติวันหนึ่งจากเจ็ดวัน (วันสะบาโตของพระคัมภีร์เดิมหรือวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าของพระคัมภีร์ใหม่) พระเจ้าก็ทรง สัญญาว่าพระองค์จะทรงอวยพรพวกเขาเพิ่มมากขึ้นอีก การอวยพรถูกปฏิญาณ โดยพระเจ้าโดย อิงความสุจริตแห่งคำตรัสของพระองค์ เมื่อเราให้เกียรติวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าก็ทรง สัญญาว่าจะอวยพรเรา

แม้การถือวันสะบาโตเป็นส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัติของโมเสส หลักการอันยิ่งใหญ่ กว่าของวันหนึ่งที่แยกออกจากเจ็ดวันก็มีมาก่อนสมัยพระราชบัญญัติของ โมเสสและเป็นหลัก การหนึ่งที่ดำรงอยู่ชั่ววันรันดร์ พระบัญชาที่นั้นถูกออกในสวนแห่งเอเดนและดำรงอยู่เรื่อยมาจนถึง ทุกวันนี้ ดู ปฐมกาล 2:3

ภาพรวมของอิสยาห์ 59: สภาพที่กลับสัจย์ของยูดาห์ในสมัยของอิสยาห์ถูกกล่าวถึงเพิ่ม เต็ม ตอนจบของบทนี้มองล่วงหน้าไปยังการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ยังอิสราเอลและ อาณาจักรของพระองค์

อิสยาห์ 59:1-2 บริบทยังเป็นอันเดียวกับของบทที่แล้วเมื่อพระเจ้าทรงวิงวอนยู ดาห์ให้กลับใจเสียใหม่จากการดำเนินชีวิตอันบาปหนาของพวกเขา พร้อมกับเงื่อนไขเหล่านั้น ที่ยังมีผลอยู่ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ร้องออกมาว่า ดูเถิด พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์มิได้สั้นลง ที่จะ ช่วยให้การรอดไม่ได้ หรือพระกรรมถึง ซึ่งจะไม่ทรงได้ยิน ปัญหาของคำอธิษฐานที่ไม่ได้รับคำตอบ ไม่ได้เป็นความผิดของพระเจ้า ไม่มีความอ่อนแอหรือข้อบกพร่องในส่วนของพระองค์เลย

ตรงกันข้าม 2 แต่ว่าความชั่วช้าของเจ้าทั้งหลายได้กระทำให้เกิดการแยกระหว่างเจ้ากับ พระเจ้าของเจ้า และบาปของเจ้าทั้งหลายได้บังพระพักตร์ของพระองค์เสียจากเจ้า พระองค์จึง

มิได้ยื่น ความบาปแยกเราออกจากพระเจ้า เมื่อความบาปยังไม่ถูกสารภาพและยังไม่ถูกกลับใจใหม่ในใจของเรา พระเจ้าก็จะไม่ฟัง ความบาปจึงเป็นอุปสรรคใหญ่ต่อคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ อาจมีความบาปหลายอย่างที่เราระทำ แต่สำหรับคริสเตียนทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้ว บ่อยครั้งความบาปคือสิ่งที่เรามีได้กระทำ – การไม่กระทำสิ่งที่เราควรกระทำ ไม่ว่าจะกรณีใด ความบาปในชีวิตของเราทำให้พระเจ้าหันพระกรรมของพระองค์ไปเสียจากคำอธิษฐานของเรา ดู เพลงสดุดี 66:18, เศคาริยาห์ 7:11-13 และสุภาษิต 28:9

อสย 59:3-7 ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเริ่มร่ายยาวความบาปต่างๆของยูดาห์ เพราะมือของเจ้ามลทินด้วยโลหิต และนิ้วมือของเจ้าด้วยความชั่วช้า ริมฝีปากของเจ้าได้พูดคำเท็จ ลิ้นของเจ้าพึมพำความอธรรม ท่ามกลางพวกเขามีคนเหล่านั้นที่มีความผิดในเรื่องความทารุณและการทำให้โลหิตตก คนอื่นๆซึ่งแม้ไม่มีความผิดในเรื่องการทำให้โลหิตตก ก็มีความผิดในเรื่องความบาปต่างๆที่รุนแรงน้อยกว่าซึ่งกระทำด้วยนิ้วของพวกเขา – อาจเป็นการชักยอก การฉ้อโกง และความไม่ซื่อสัตย์โดยรวม การหลอกลวงและความบาปทุกรูปแบบที่กระทำด้วยคำพูดเป็นสิ่งที่แพร่หลายในแผ่นดินนั้น ไม่ว่าจะเป็คำพูดโกหกหรือคำหยาบคายต่างๆ ความบาปของริมฝีปากก็มีอยู่ทั่วไปในยูดาห์

4 ไม่มีผู้ใดฟ้องอย่างยุติธรรม ไม่มีผู้ใดขึ้นศาลอย่างสัตย์จริง เขาทั้งหลายวางใจอยู่กับสิ่งที่ไม่เป็นสาระ เขาพูดเท็จ เขาตั้งครรภ์ความชั่วและคลอดความชั่วช้า ไม่มีความสนใจในเรื่องความยุติธรรมหรือความจริงในแผ่นดินนั้นเลย พวกเขาวางใจในสิ่งไร้สาระ ตรงกันข้าม คำโกหกต่างๆ การประทุษร้าย และแม้แต่ความบาปมากยิ่งขึ้นกว่าเดิมก็เป็นเรื่องปกติธรรมดา วัฒนธรรมของแผ่นดินนั้นชุ่มโชกไปด้วยความชั่ว

5 เขาพักใจงูทับทาง เขาทอใยแมงมุม เขาผู้กินไฟนั้นก็ตาย แม้ไข่ลูกใดถูกทุบ งูร้ายก็เป็นตัวขึ้นมา เหมือนกับที่งูพิษออกไข่เต็มรังซึ่งเต็มไปด้วยงูพิษตัวน้อยๆ ยูดาห์ก็พักความชั่วร้ายทุกรูปแบบเป็นตัวเช่นกัน การกินไข่ที่มีลูกงูพิษอยู่ข้างในก็เท่ากับเป็นการกินงูเห่าตัวเล็กๆหรืองูพิษอื่นๆเช่นนั้น แม้แต่ลูกงูพิษตัวหนึ่งก็มีพิษมากพอที่จะฆ่าคนที่กินมันเข้าไปได้ ความคิดที่ยิ่งใหญ่

กว่าก็สื่อถึงความชั่วและพิษร้ายไม่รู้สิ้นสุดซึ่งมีอยู่คดเคี้ยวในยูดาห์สมัยนั้น ความบาปทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เน่าเสียและเต็มไปด้วยพิษร้าย

ดังนั้น 6 โยของมันเป็นใช้เป็นเชื้อไฟไม่ได้ คนจะเอาสิ่งที่มีมันทำมาคลุมตัวไม่ได้ กิจการของมันเป็นการชั่วช้า และการกระทำอันทารุณก็อยู่ในมือของเขา แม้โยแห่งการหลอกหลวงถูกถักทอขึ้นเพื่อปกปิดความบาปอื่นๆ โยดังกล่าวก็ไม่เคยปกปิดอะไรได้เลย พวกมันไม่เคยปกปิดความบาปของคนๆหนึ่งเลย สิ่งเหล่านี้คือสภาพที่เกิดขึ้นในยูดาห์สมัยนั้น ความบาปและความทารุณมีอยู่ทั่วไป

7 เท้าของเขารឹងไปหาความชั่ว และเขาร่งไปหลังโลหิตไร้ความผิดให้ถึงตาย ความคิดของเขาเป็นความคิดชั่วช้า การล้างผลาญและการทำลายอยู่ในหนทางของเขา ความทารุณและการทำให้โลหิตตกเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสมัยนั้น แม้แต่ความคิดของคนส่วนใหญ่ก็เป็นเรื่องของการตอบโต้เอาคืนและความชั่ว ความบาปจึงกลายเป็นวงจรอุบาทว์ของการแก้เผ็ดกันและกัน

อสย 59:8-11 ผลอันขมขื่นของความบาปเช่นนั้นจึงเป็นผลลัพธ์ที่ตามมา เขาไม่รู้จักทางแห่งสันติสุข ไม่มีความยุติธรรมในวิถีของเขา เขาได้ทำให้ถนนของเขาคดโค้ง ผู้ใดที่เดินในนั้นจะไม่รู้จักสันติสุข ความบาปย่อมทิ้งความปั่นป่วนไว้ข้างหลัง สิ่งที่ตรงข้ามกับความบาปคือ สันติสุข ทั้งสองสิ่งไม่อยู่ร่วมกันและอยู่ร่วมกันไม่ได้ ไม่มีความยุติธรรมสำหรับคนเหล่านั้นที่ชีวิตของเขามีความบาปเป็นลักษณะเฉพาะตัว พวกเขาพบแต่วิถีทางคดเคี้ยวต่างๆ ผลลัพธ์ก็คือ ไม่มีสันติสุข – ไม่มีสันติสุขภายในและไม่มีสันติสุขกับผู้อื่น

9 เพราะฉะนั้นความยุติธรรมจึงอยู่ห่างจากเราทั้งหลาย และความเที่ยงธรรมตามเราไม่ทัน เราทั้งหลายคอยท่าความสว่างและ ดูเถิด ความมืด คอยท่าความสุกใส แต่เราดำเนินในความมืดคลุ้ม การพิพากษาที่ถูกกล่าวถึงนี้อาจหมายถึงความยุติธรรม คำที่แปลเป็นความยุติธรรม (เชคอฮ์คอฮ์) เป็นคำฮีบรูพื้นฐานที่หมายถึง ‘ความชอบธรรม’ ความบาปแพร่พันธุ์เป็นความอยุติธรรมและความไม่ชอบธรรมมากกว่าเดิม มันก่อให้เกิดความมืดและความ

คลุมเครือ นรกจะเป็นสถานที่ที่น่ากลัวจริงๆเพียงเพราะการกระจุกตัวกันของความบาปและคนบาปทั้งหลายในสถานที่แห่งนั้น นั่นในตัวมันเองก็จะทำให้มันเป็นสถานที่แห่งความทุกข์เวทนาชั่วฉับนิรันดร์ ความบาปนำมาแต่ความมืดคลุ้มและความยากลำบาก

10 เราทั้งหลายคลำหากำแพงเหมือนคนตาบอด เรากล่ำหาราว่ากันว่าเราไม่มีลูกตา เราสะดุดในเวลาเที่ยงเหมือนในเวลากลางคืน เราอยู่ในที่โดดเดี่ยวเหมือนคนตาย เมื่อความบาปแพร่หลาย ความมืดบอดฝ่ายวิญญาณก็เข้ามา ยูดาห์คลำปะปะไปมาเหมือนคนตาบอดเพราะความบาปของพวกเขาเอง พวกเขาสะดุดไปตลอดชีวิตเหมือนคนตาบอดคนหนึ่งอาจสะดุดในเวลาเที่ยงวัน สูดท้ายพวกเขาก็สะดุดเข้าไปในความรกร้างว่างเปล่าเพราะความมืดบอดซึ่งเกิดจากความบาปของพวกเขา แม้ที่เดียวความบาปทำให้คนตาบอด เจ็บปวดและถูกจองจำ

11 เราทุกคนรางเหมือนหมี และพิลาปเหมือนนกเขา และมองหาความยุติธรรม แต่ไม่มีเลย หากความรอด แต่ก็อยู่ไกลจากเรา นี่เป็นภาพของลูกหมีตัวหนึ่งที่ร้องครางในยามที่มันประสบความลำบาก เสียงร้องของพวกเขาเป็นเหมือนเสียงนกเขาที่ร้องพิลาปอย่างโหยให้ นี่บอกเป็นนัยถึงความโศกเศร้าและความทุกข์ใจซึ่งมาจากความบาป พวกเขามองหาความยุติธรรมและการช่วยให้พ้น แต่มันก็อยู่ห่างไกลออกไป ดังนั้นความบาปจึงนำมาแต่ความทุกข์ลำบากและความปวดร้าวใจ แม้สภาพการณ์แวดล้อมเปลี่ยนแปลง หลักการนั้นก็ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ความบาปในวันนี้จะนำมาแต่ความทุกข์ลำบากเหมือนกับที่มันเป็นในสมัยนั้น

อสย 59:12-14 เพราะการละเมิดของข้าพระองค์ทั้งหลายทิวขึ้นต่อพระพักตร์พระองค์ และบาปของข้าพระองค์ก็ปรักปรำข้าพระองค์ เพราะการละเมิดของข้าพระองค์อยู่กับข้าพระองค์ ส่วนความชั่วช้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็รู้จัก นอกเหนือจากความทุกข์ลำบากทั้งสิ้นที่ถูกพรณนาไว้ข้างบนแล้ว ความบาปของประชาชนของพระเจ้าก็ถูกบันทึกไว้แล้วต่อพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ทรงทราบมันทั้งหมดและความบาปของเราก็จะเป็นพยานปรักปรำเราสักวันหนึ่งที่การพิพากษา ยิ่งกว่านั้น คนบาปทั้งหลายก็ทราบถึงความผิดของตนดี

13 คือการละเมิด การปฏิเสธพระเยโฮวาห์ การหันไปจากการติดตามพระเจ้าของเรา การพูดที่เป็นการบิบบังคับและการกบฏ การก่อและการกล่าวคำเท็จจากใจ ลึกลงไป ยูดาห์รู้ว่าตนได้ละเมิดและโกหกต่อพระเจ้าของตน พวกเขาเห็นว่าตนเองเป็นคนที่กลับสัจย์ นอกจากนี้ พวกเขาที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดในเรื่องความบาป การกบฏและใจชั่วของตน พวกเขาเห็นว่าตนมีความผิดต่อพระพักตร์พระเจ้า

14 ความยุติธรรมก็หันกลับ และความเที่ยงธรรมก็ยืนอยู่แต่ไกล เพราะความจริงล้มลงที่ถนนเสียแล้ว และความเที่ยงตรงเข้าไปไม่ได้ ความยุติธรรมและความชอบธรรมอยู่ห่างไกลจากพวกเขา ความจริงก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้รับบาดเจ็บ เช่นเดียวกับความเที่ยงตรง – ความเที่ยงธรรม

อสย 59:15-16 จุดสนใจหลักของบทนี้คราวนี้เปลี่ยนจากความมืดสนิทฝ่ายวิญญาณและฝ่ายศีลธรรมของยูดาห์เป็นการปรากฏตัวของพระผู้พิพากษาและพระผู้ไถ่ผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขา เออ สัจจะขาดอยู่ และผู้ใดที่ปราศจากความซื่อสัตย์ทำให้เป็นเหยื่อ พระเยโฮวาห์ทรงเห็น แล้วไม่เป็นที่พอพระทัยพระองค์ที่ไม่มีความยุติธรรม การขาดความจริงและความชอบธรรมในยูดาห์ก็รุนแรงจนถึงขนาดที่ว่าเกรงการแทรกแซงของพระเจ้าเท่านั้นจะบรรเทามันได้ พระเจ้าทรงเห็นความชั่วของประชาชนของพระองค์และไม่ทรงพอพระทัยกับมัน ดังนั้นพระองค์จึงเตรียมพร้อมที่จะเข้าแทรกแซง

16 พระองค์ทรงเห็นว่าไม่มีคนใดเลย ทรงประหลาดพระทัยว่าไม่มีใครอ่อนน้อมเพราะฉะนั้นพระกรของพระองค์เองก็นำความรอดมาสู่พระองค์ และความชอบธรรมของพระองค์ชูพระองค์ไว้ เห็นได้ชัดต่อพระเจ้าว่าไม่มีใครสามารถเปลี่ยนแปลงวิถีของเหตุการณ์ต่างๆในยูดาห์ได้เลย ไม่มีใครที่สามารถเข้าแทรกแซงและเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆได้ ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงหมายมั่นพระทัยที่จะเข้าแทรกแซงด้วยพระองค์เองและนำการช่วยให้พ้นมาสู่ประชาชนที่ป่วยด้วยโรคบาปของพระองค์ ความชอบธรรมของพระองค์ก็ชูพระองค์ให้ปฏิบัติด้วยความเมตตา แม้ยูดาห์ไม่สมควรได้รับความกรุณาของพระเจ้าอย่างแน่นอน กระนั้นในความเมตตาของพระองค์ แผนการอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ในเรื่องความรอดก็เริ่มปรากฏให้เห็น

อสย 59:17-19

พระองค์ทรงสวมความชอบธรรมเป็นทับทรวง และพระมาลา

แห่งความรอดอยู่เหนือพระเศียรของพระองค์ พระองค์ทรงสวมฉลองพระองค์แห่งการแก้แค้น เป็นของคลุมพระกาย และเอาความกระตือรือร้นห่มพระองค์ นี่เป็นภาพของพระเจ้าซึ่งสวม ยุทธภัณฑ์คู่มือทหารคนหนึ่งเตรียมพร้อมเข้าสู่รบ แน่แน่นอนว่าเป็นคำพูดเปรียบเปรยและการใช้คำพูดเปรียบเปรยให้พระเจ้ามี่ลักษณะเหมือนมนุษย์ โดยให้ภาพประกอบแบบมนุษย์ที่คนทั้งหลาย จะเข้าใจได้ (อาจเป็นไปได้ว่านี่เป็นที่มาของคำพรรณนาของเปาโลเกี่ยวกับยุทธภัณฑ์ของคริสเตียน ซึ่งถูกพบในเอเฟซัส 6:14, 17 – ทับทรวงแห่งความชอบธรรมและหมวกเหล็กแห่งความรอด) ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าพระเจ้าจะทรงเตรียมพร้อมที่จะเข้าแทรกแซง โดยแก้แค้นประชาชน ที่บาปหนาของพระองค์ก่อนเป็นอันดับแรก

18 พระองค์จะทรงชำระให้ตามการกระทำของเขา คือพระพิโรธแก่ปรีภัยของพระองค์ และสิ่งสนองแก้ศัตรูของพระองค์ พระองค์จะทรงมอบการสนองแก่เกาะทั้งหลาย พระเจ้ากำลัง เตรียมพร้อมที่จะตอบแทนแก่ยูดาห์ซึ่งค่าตอบแทนแห่งความบาปของพวกเขา นอกจากนี้ การพิพากษาของพระองค์ก็จะขยายออกไปยังประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติที่ชั่วร้ายเช่นกัน (คำที่แปลเป็น เกาะทั้งหลาย (อียิปต์) มีความหมายได้ด้วยว่า ‘แวนแคว้นต่างๆ’ และขยายรวมถึง ‘ประชาชาติต่างๆ’ ด้วย) ในกรณีของยูดาห์ การพิพากษาของพระเจ้าจะตกลงมาในรูปของการกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลนในอีกไม่ถึงหนึ่งร้อยปีต่อมา มันจะขยายออกไปไกลกว่าเดิมในการพิพากษาอิสราเอลโดยพวกโรมหลังการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู การพิพากษานั้นสืบเนื่อง ต่อมาจนถึงวันนี้ในการกระจัดกระจายไปของพวกยิว

กระนั้น ท่ามกลางการพิพากษาอันร้ายแรงของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์ ความเมตตาของพระองค์ก็จะมา 19 เขาจึงจะยำเกรงพระนามพระเยโฮวาห์จากตะวันตก และ สง่าราศีของพระองค์จากที่ตะวันออก เมื่อศัตรูมาอย่างแม่น้ำเชี่ยว พระวิญญูณของพระเยโฮวาห์ จะยกธงขึ้นสู้มัน วันนั้นจะมาเมื่อแม่แต่ยิวเหล่านั้นที่กระจัดกระจายไปตั้งแต่ทิศตะวันออกออกไป จนถึงทิศตะวันตกทั่วแผ่นดิน โลกจะยำเกรงพระองค์ การสำเร็จจริงในที่สุดของคำพยากรณ์นี้จะ เกิดขึ้นอย่างแน่นอนในยุคเจ็ดปี แมื่อกองทัพต่างๆของซาตานและปฏิบัติภัยต่อพระคริสต์จะยกมา

ต่อสู้ออกสู้รบกับพวกคานาอัน เพราะว่า “พระวิญญาณของพระเจ้าจะยกธงขึ้นสู้มัน” (ดู วิวรณ 12:15-16) การพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อประชาชาติที่ยังดำเนินต่อมาจนถึงวันนี้ กระนั้นวันนั้นที่กำลังจะมาเมื่อพระองค์จะทรงลุกขึ้นด้วยความเมตตาเพื่อปกป้องประชาชนที่ถูกรังแก รังแกเร้าของพระองค์ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ใจของยาโคบ

ในคำพยากรณ์ที่น่าทึ่งนี้ การพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อพวกยิว ตั้งแต่สมัยของอิสยาห์เรื่อยมาจนถึงยุคเจ็ดปี ก็ปรากฏให้เห็น กระนั้นในช่วงวันท้ายๆของมัน พระองค์จะทรงเข้าแทรกแซงด้วยความเมตตาและการช่วยพวกเขาให้พ้น

อสย 59:20-21 ในวันนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "และพระเจ้าผู้ไถ่จะเสด็จมายังศิโยนมายังบรรดาผู้อยู่ในยาโคบผู้หนีจากการละเมิด" แน่แน่นอนว่าพระเจ้าผู้ไถ่ที่ว่านี้หาใช่ใครอื่นนอกจากพระเมสสิยาห์ผู้นั้น นั่นคือ พระเยซูคริสต์ ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ใจของยาโคบในยุคเจ็ดปี พระเยซูคริสต์จะทรงเปล่งเสียงคำรามออกมาจากสวรรค์เพื่อปกป้องประชาชนของพระองค์ที่ถูกรังแกแห่งอารมาเคโดน ในวันนั้น พระองค์จะทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้รอดจากสิ่งที่อาจกลายเป็นความพินาศอย่างแน่นอน พระสัญญานี้มีให้เป็นพิเศษแก่คนเหล่านั้น "ผู้อยู่ในยาโคบผู้หนีจากการละเมิด"

เมื่อวันนั้นมาถึง พระเจ้าก็ทรงให้พระสัญญาที่ 21 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "และฝ่ายเรา นี้เป็นพันธสัญญาของเราทั้งหลาย คือวิญญาณของเราซึ่งอยู่เหนือเจ้า และคำของเราซึ่งเราใส่ไว้ในปากของเจ้าจะไม่พรากไปจากปากของเจ้า หรือจากปากเชื้อสายของเจ้า หรือจากปากของเชื้อสายแห่งเชื้อสายของเจ้า ตั้งแต่เวลานี้ไปจนกาลนิรันดร์" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ วันนั้นกำลังจะมา (นั่นคือ ในยุคพันปี) เมื่อถ้อยคำต่างๆของพระเจ้าจะอยู่ในปากประชาชนของพระองค์และลูกหลานของพวกเขา พระวาระของพระองค์จะอยู่ในปากของพวกเขาตลอดไป วันนั้นในยุคพันปียังไม่ถึง แต่มันก็จะมาอยู่ดี ในวันนั้น พระวิญญาณของพระองค์จะสถิตอยู่บนประชาชนของพระองค์และถ้อยคำต่างๆของพระองค์จะอยู่บนลิ้นของพวกเขาตลอดไป

ภาพรวมของอิสยาห์ 60: จุดสนใจหลักของบทที่แสนวิเศษนี้คือการครอบครองในยุคพันปีของพระเยซูคริสต์ กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ พระพรต่างๆและสง่าราศีต่างๆของอิสราเอลในวันนั้นถูกจาระไน

อิสยาห์ 60:1-3 "จงลุกขึ้น นายแสง เพราะว่าความสว่างของเจ้ามาแล้ว และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ขึ้นมาเหนือเจ้า ความคิดในตอนต้นจริงๆแล้วก็คือ 'จงตื่นขึ้นอย่างสดใส' ความสว่างแห่งอิสราเอล นั่นคือ พระเมสสิยาห์ของนาง ได้เสด็จมาแล้วเหมือนรุ่งอรุณยามเช้า คุณดวงอาทิตย์ขึ้นพระเมสสิยาห์ นั่นคือพระเยซูคริสต์จะทรงผงาดขึ้นเหนืออิสราเอลคุณดวงอาทิตย์ฉายแสงแต่ละเช้า อิสราเอลจึงถูกเรียกให้ตื่นขึ้นฝ่ายวิญญาณและล้างการนอนหลับฝ่ายวิญญาณไปเสียจากดวงตาของตน

2 เพราะว่า คุณเถิด ความมืดจะคลุมแผ่นดินโลก และความมืดที่บจะคลุมชนชาติทั้งหลาย แต่พระเยโฮวาห์จะทรงขึ้นมาเหนือเจ้า และเขาจะเห็นสง่าราศีของพระองค์เหนือเจ้า แน่ทีเดียว ความมืดฝ่ายวิญญาณได้ปกคลุมแผ่นดินโลกมาตลอดหลายร้อยปีและ โดยเฉพาะในช่วงยุคเจ็ดปีก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เพียงนิดเดียว ในวันนั้นมันจะมีมืดมืดที่สุดก่อนรุ่งสาง กระนั้น ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงขึ้นเหมือนดวงอาทิตย์มาเหนือประชาชนของพระองค์ ในตัวตนของพระเมสสิยาห์ของพระองค์ นั่นคือ พระเยซูคริสต์ ในวันนั้นสง่าราศีของพระเจ้าจะปรากฏชัดเจนเหนืออิสราเอลเมื่อพระมหากษัตริย์ของนางทรงปกครองจากศิโยน

3 และบรรดาประชาชาติจะมายังความสว่างของเจ้า และกษัตริย์ทั้งหลายยังความสดใสแห่งการขึ้นของเจ้า ในวันนั้น ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติของโลกจะแห่กันมายังเยรูซาเล็มเพื่อนมัสการพระมหากษัตริย์องค์นั้นผู้ทรงเป็นความสว่างของโลก อันที่จริง บรรดากษัตริย์และผู้นำของประชาชาติต่างๆจะมาแสดงความจงรักภักดีต่อพระองค์ผู้ทรงเป็นจอมกษัตริย์ในวันนั้น

อิสยาห์ 60:4-5 จงเงยตาของเจ้ามองให้รอบและดู เขาทั้งปวงมาอยู่ด้วยกัน เขาทั้งหลายมาหาเจ้า บุตรชายทั้งหลายของเจ้าจะมาจากที่ไกล และบุตรสาวทั้งหลายของเจ้าจะรับการ

เลี้ยงจากเจ้า ในอาณาจักรของพระเจ้า (นั่นคือ ยุคพันปี) อิสราเอลจะกลายเป็นประชาชาตินครหลวงของแผ่นดินโลก ประชาชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติจะไม่เพียงมองอิสราเอลด้วยความสะพรึงและความเคารพเท่านั้น แต่การรวบรวมอิสราเอลเป็นครั้งสุดท้ายกลับมาจากแผ่นดินของพวกเขาจะถูกบอกล่วงหน้าอีกครั้งด้วย บุตรชายและบุตรสาวทั้งหลายจากที่ไกลย่อมนำคนกลุ่มสุดท้ายที่มาจากจักรวรรดิกระจายไป พวกเขาจะกลับมาทุกคนในวันนั้น

5 แล้วเจ้าจะเห็นและโศกเศร้าด้วยกัน ใจของเจ้าจะเกรงกลัวและใจกว้างขึ้น เพราะความอุดมสมบูรณ์ของทะเลจะหันมาหาเจ้า ความมั่งคั่งของบรรดาประชาชาติจะมายังเจ้า ความหมายอาจเป็นไปได้ว่าในอาณาจักรของพระเจ้าที่จะมานั้น (นั่นคือ ยุคพันปี) อิสราเอลจะเห็นด้วยความตะลึงว่าประชาชาติต่างๆแห่งแผ่นดินโลกจะมานอบต่อพวกเขา วลีที่กล่าวถึงทะเลอาจหมายถึงมวลมนุษยชาติอันล้นหลาม ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า ความเคารพและแม้แต่ความมั่งคั่งของโลกจะมีแก่อิสราเอลในวันนั้น

อสย 60:6-8 มวลอุธูจะมาห้อมล้อมเจ้า อุธูหนุ่มจากมีเดียนและเอฟาห์ บรรดาเหล่านั้นจากเซบาจะมา เขาจะนำทองคำและกำยาน และจะบอกข่าวดีถึงกิจการอันน่าสรรเสริญของพระเยโฮวาห์ ความคิดตรงนี้ก็ก็คือว่า ความมั่งคั่งของประชาชาติเพื่อนบ้านทั้งหลายจะหลั่งไหลมายังอิสราเอลในอาณาจักรนั้น นอกจากนี้ ประชาชาติเหล่านี้ที่เป็นคนต่างชาติจะสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าทั้งในอิสราเอลและขณะที่พวกเขากลับไปยังประชาชาติบ้านเกิดของตนด้วย

7 ผู้งแพะแกะทั้งสิ้นแห่งเคดาร์จะรวมมาหาเจ้า แกะผู้ของเนบะโยทจะปรนนิบัติเจ้า มันจะขึ้นไปบนแท่นบูชาของเราอย่างเป็นที่โปรดปราน และเราจะให้บริเวณแห่งสง่าราศีของเราได้รับสง่าราศี เคดาร์และเนบะโยทเป็นบุตรชายของอิซมาเอลและขยายรวมถึงชนอาหรับต่างๆในปัจจุบันด้วย ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าในอาณาจักรของพระเจ้านั้น แม้แต่ประชาชาติอาหรับทั้งหลายที่อยู่ใกล้เคียงก็จะจัดหาสัตว์ต่างๆมาเป็นเครื่องสักการบูชาในพระวิหารยุคพันปีที่เยรูซาเล็ม พระเจ้าจะทรงรับเครื่องสักการบูชาเหล่านั้นและในการทำเช่นนั้นก็จะทรงนำสง่าราศีเพิ่มเติมมาสู่พระวิหารของพระองค์ด้วย

ในการทำงานเดียวกัน คำถามนี้จึงถูกถามขึ้นมาว่า 8 เหล่านี้เป็นใครนะที่บินมาเหมือนเมฆ และเหมือนนกเขาไปยังหน้าต่างของมัน ความคิดตรงนี้อาจเป็นบทสรุปของความคิดข้างบน ในวันนี้ อิสราเอลจะอัศจรรย์ใจกับบรรดามิตรสหายของนางที่แห่กันมาหานางคูดุสนางเขา บรรดาประชาชาติที่เป็นคนต่างชาติในวันนี้จะแห่กันมายังอิสราเอลในสันติภาพและมิตรภาพ คูดุสนางเขา

อสย 60:9-10 แนนอนเกาะทั้งหลายจะรอคอยเรา กำปั่นแห่งทารซิชก่อน เพื่อนำ บุตรชายของเจ้ามาแต่ไกล นำเงินและทองคำของเขามาด้วย เพื่อพระนามแห่งพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้า และเพื่อองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำให้เจ้าได้รับสง่าราศี คำที่แปลเป็น เกาะทั้งหลาย (อียิปต์) มีความหมายตรงตัวเหมือนเดิมว่าเกาะต่างๆหรือชายฝั่งต่างๆและหมายรวมถึงแคว้นแคว้นต่างๆด้วย มันเป็นส่วนหนึ่งของหนึ่งซึ่งหมายถึงประชาชาติทั้งหลาย (ที่เป็นคนต่างชาติ) ทารซิชเป็นเมืองท่าที่อยู่ห่างไกลซึ่งขึ้นชื่อในสมัยโบราณในเรื่องการพาณิชย์ของมัน ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติของโลกจะช่วยขนส่งพวกยิวที่กระจัดกระจายไปกลับมายังแผ่นดินอิสราเอลในตอนต้นของยุคพันปี จากนั้นพวกเขาจะนำความมั่งคั่งมาด้วย “เพื่อพระนามแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และเพื่อองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำให้เจ้าได้รับสง่าราศี” คนทั้งโลกจะมาแสดงความจงรักภักดีต่ออิสราเอลในอาณาจักรของพระเจ้าที่จะมานั้น

นอกจากนี้ 10 เหล่าบุตรชายของคนต่างด้าวจะสร้างกำแพงของเจ้าขึ้น และกษัตริย์ของเขาจะปรนนิบัติเจ้า ในอาณาจักรที่จะมานั้น (นั่นคือ ยุคพันปี) คนต่างชาติจะช่วยในการสร้างเยรูซาเล็มยุคพันปีขึ้นมาใหม่ บรรดาผู้นำของประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติจะกลายเป็นข้ารับใช้สำหรับรัฐอิสราเอลในวันนี้

เพราะด้วยความพิโรธของเรา เราตีเยนเจ้า แต่ด้วยความโปรดปรานของเรา เราได้กรุณาเจ้า ในตอนกลางของคำพยากรณ์อันยิ่งใหญ่นี้ พระเจ้าทรงหยุดชั่วคราวเพื่อเตือนอิสราเอลให้ระลึก

ว่าด้วยความพิโรธพระองค์ได้ทรงเขียนพวกเขาในช่วงยุคเจ็ดปีนั้น อย่างไรก็ตาม ด้วยความโปรดปรานและความเมตตา พระองค์ก็จะทรงอวยพรพวกเขาอย่างบริบูรณ์ในยุคพันปี

อสย 60:11-14 คำพรรณนาเกี่ยวกับการอวยพรอิสราเอลในวันนั้นดำเนินต่อไป ประตูเมืองของเจ้าจึงจะเปิดอยู่เสมอ ทั้งกลางวันและกลางคืนมันจะไม่ปิด เพื่อคนจะนำความมั่งคั่งของบรรดาประชาชาติมาให้เจ้า พร้อมด้วยกษัตริย์ทั้งหลาย ในสมัยโบราณ ประตูนครถูกปิดตอนกลางคืนเพื่อความปลอดภัย ในอาณาจักรที่จะมานั้น จะไม่มีความจำเป็นที่ประตูบ้านหรือประตูเมืองจะถูกใส่กลอนเลย บรรดาประชาชาติที่เป็นคนต่างชาติซึ่งมีความประสงค์ดีต่ออิสราเอลจะหลั่งไหลเข้ามาในประเทศนั้นทั้งกลางวันและกลางคืน คำที่แปลเป็น ความมั่งคั่ง (คาร์ทฮิล) อาจหมายถึงกองทัพทหาร แต่แปลได้ด้วยว่า ‘พละกำลัง’ นั่นอาจเป็นความหมายตรงนี้ พละกำลังของประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติจะถูกเสริมเข้ากับอิสราเอล

12 เพราะว่าประชาชาติและราชอาณาจักรที่จะไม่ปรนนิบัติเจ้าจะพินาศ เออ บรรดาประชาชาติเหล่านั้นจะถูกทิ้งร้างอย่างสิ้นเชิง ตรงกันข้าม ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติซึ่งไม่ยอมปรนนิบัติอิสราเอลจะพินาศ พระเจ้าจะไม่ทรงอวยพรพวกเขา

13 สง่าราศีแห่งเลบานอนจะมายังเจ้า คือต้นสนสามใบ ต้นสนเขาและต้นไม้ที่เขียวชะอุ่มตลอดปีด้วยกัน เพื่อจะกระทำให้ที่แห่งสถานบริสุทธิ์ของเรางดงาม และเราจะกระทำให้ที่แห่งเท้าของเรารุ่งโรจน์ ป่าทั้งหลายแห่งเลบานอนที่อยู่ทางทิศเหนือจะจัดหาผลิตภัณฑ์ไม้ทุกชนิดให้แก่อิสราเอลซึ่งต้องใช้ในการประดับประดาพระวิหารยุคพันปี งานไม้และไม้ซุงสำเร็จของพวกเขา มันจะทำให้ขอบเขตของพระวิหารงดงามเพื่อที่พระเมสสิยาห์จะเสด็จดำเนินในนั้นได้

14 บุตรชายของคนเหล่านั้นที่ได้บีบบังคับเจ้าจะมาโค้งลงต่อเจ้า และบรรดาผู้ที่ดูหมิ่นเจ้าจะกราบลงที่ฝ่าเท้าของเจ้า เขาทั้งหลายจะเรียกเจ้าว่า ‘เป็นพระนครของพระเยโฮวาห์ ศิโยนแห่งองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล’ ในอาณาจักรที่จะมานั้น ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติซึ่งเคยบีบบังคับคนยิวอย่างรุนแรงหรือเคยเป็นศัตรูต่อรัฐอิสราเอลจะมานอบนอบต่อพวกเขา บางทีประชาชาติอาหรับบางพวกที่ต่อต้านยิวอย่างหนัก และพวกลูกหลานของพวกเขาชาติด้วย ในวันนั้น

จะมาก้มกราบลงต่อหน้าอิสราเอลและยอมรับว่าเยรูซาเล็มคือนครขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรง
เป็นองค์บริสุทธิ์ แม้แต่เหล่าศัตรูในอดีตของอิสราเอลก็จะเคารพยำเกรงพวกเขาในวันนั้น

อิสยาห์ 60:15-16 **ในเมื่อเจ้าได้ถูกละทิ้งและเป็นที่ถูกเกลียดชัง และไม่มีใครผ่านเข้ามา
เลย เราจะกระทำให้เจ้าโอ้อาตระการเป็นนิรันดร์ เป็นความชื่นบานทุกชั่วอายุ แน่แน่นอนว่าเคยมีหลาย
ครั้งตลอดหลายร้อยปีที่ปาเลสไตน์ถูกหลีกเลียงโดยคนทั้งปวง แม้ว่ามันเป็นเส้นทางธรรมชาติ
สายหนึ่งระหว่างตะวันออกและตะวันตกก็ตาม แม้พวกยิวเคยถูกเกลียดชังโดยคนมากมาย วัน
นั้นก็กำลังจะมาเมื่อพวกเขาจะเป็นความชื่นบานของประชาชาติต่างๆ**

16 เจ้าจะได้ดูน้ำนมของบรรดาประชาชาติ เจ้าจะได้ดูนมของบรรดาภักษัตริย์ ความคิด
ตรงนี้ก็คือน่าประหลาดใจในวันนั้นจะได้รับประโยชน์จากความเจริญรุ่งเรืองของประชาชาติทั้ง
หลายที่เป็นคนต่างชาติ แม้แต่บรรดาภักษัตริย์และผู้นำประเทศที่เป็นคนต่างชาติก็จะมี ความกรุณา
ต่ออิสราเอล และเจ้าจะรู้ว่า เราพระเยโฮวาห์ เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเจ้า และพระผู้ไถ่ของเจ้า
องค์อำนาจของยาโคบ เมื่อวันแห่งพระเยโฮวาห์มาถึงในยุคพันปี จะไม่มีคำถามในหัว
อิสราเอลเลยว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า โปรดสังเกตว่าพระองค์ทรงพรรณนาถึงพระองค์
เองในสามประการ: (1) พระผู้ช่วยให้รอดของเจ้า (2) พระผู้ไถ่ของเจ้า และ (3) องค์อำนาจ
ของยาโคบ

อิสยาห์ 60:17-18 **แทนทองสัมฤทธิ์ เราจะนำมาซึ่งทองคำ และแทนเหล็ก เราจะนำ
มาซึ่งเงิน แทนไม้ ทองสัมฤทธิ์ แทนหิน เหล็ก เราจะกระทำให้สันติภาพเป็นผู้ครอบครองของ
เจ้า และความชอบธรรมเป็นนางงานของเจ้า ในอาณาจักรที่จะมานั้น พระเจ้าจะทรงทำให้
อิสราเอลเจริญขึ้น พระองค์จะประทานทองคำแทนทองเหลืองและเงินแทนเหล็กแก่พวกเขา
แทนไม้พระองค์จะประทานทองเหลืองแก่พวกเขาและพระองค์จะประทานเหล็กแทนก้อนหิน
ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่าพระเจ้าจะทรงอวยพรอิสราเอลในทุกๆด้าน บรรดาผู้ครอบครอง
แห่งแผ่นดินนั้นจะเข้ารับตำแหน่งในสันติภาพ และคนเหล่านั้นที่ใครเป็นหนี้ไว้ เหล่าลูกหนี้จะ
ถูกปฏิบัติอย่างยุติธรรม**

18 ในแผ่นดินของเจ้าเขาจะไม่ได้ยินถึงความทารุณอีก ในเขตแดนของเจ้า ถึงการล้างผลาญหรือการทำลาย แต่เจ้าจะเรียกกำแพงของเจ้าว่า 'ความรอด' และประตูเมืองของเจ้าว่า 'ความสรรเสริญ' จะไม่มีความรุนแรงในรูปแบบใดๆอีกเลย ไม่ว่าจะ เป็นอาชญากรรม สงคราม หรือการก่อการร้ายในอิสราเอล ตรงกันข้าม กำแพงและประตูเมืองของเยรูซาเล็มจะถูกเรียกว่า ความรอดและความสรรเสริญ พวกมันจะถูกเรียกเช่นนั้นเพราะพระองค์ผู้ทรงเป็นความรอดและความสรรเสริญ

อสย 60:19-20 ดวงอาทิตย์จะไม่เป็นความสว่างของเจ้าในกลางวันอีก หรือดวงจันทร์จะไม่ให้แสงแก่เจ้าในกลางคืนเพื่อเป็นความสุกใส แต่พระเยโฮวาห์จะทรงเป็นความสว่าง เป็นนิത്യของเจ้า และพระเจ้าของเจ้าจะเป็นสง่าราศีของเจ้า ความคิดตรงนี้อาจมองเลยยุคพันปี เข้าไปในอาณาจักรนิรันดร์นั้นเมื่อพระเมษโปดกทรงเป็นความสว่างของอาณาจักรนั้น ดู วิวรรณ์ 21:23 และ 22:5 ในวันนั้น สง่าราศีของพระเจ้าจะเป็นความสว่างของโลก

20 ดวงอาทิตย์ของเจ้าจะไม่ตกอีก หรือดวงจันทร์ของเจ้าจะไม่มีข้างแรม เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงเป็นความสว่างนิรันดร์ของเจ้า และวันที่เจ้าไว้ทุกข์จะหมดสิ้นไป ความคิดตรงนี้ชวนให้นึกถึงอาณาจักรนิรันดร์นั้นอีกแล้วเมื่อดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะไม่เป็นแหล่งที่มาหลักๆของแสงสว่างอีกต่อไป ตรงกันข้าม องค์พระผู้เป็นเจ้าเอง นั่นคือ พระเมษโปดกของพระเจ้าจะทรงเป็นความสว่างของโลก ในวันนั้น การไว้ทุกข์ในอิสราเอลจะกลายเป็นเรื่องหนึ่งในอดีต

อสย 60:21-22 ชนชาติของเจ้าจะชอบธรรมทั้งสิ้น เขาจะได้แผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์เป็นนิത്യ หน่อที่เราปลูก และผลงานแห่งมือของเรานั้น เพื่อเราจะรับสง่าราศี ในอาณาจักรของพระเจ้าที่จะมานั้น ความชอบธรรมจะมีชัย คนทั้งปวงที่เข้าในอาณาจักรนั้นจะชอบธรรมในพระคริสต์และพระองค์จะทรงปกครอบและครอบครองในความชอบธรรม นั่นจะเป็นจริงเป็นพิเศษสำหรับอิสราเอลในวันนั้น ดังนั้นพวกเขาจะได้รับแผ่นดินนั้นที่ทรงสัญญา

พวกเขาไว้มานานเป็นมรดกตลอดไปเป็นนิรันดร์ พวกเขาจะถูกหมายเหตุน่าเป็นหน่อของพระเจ้า และผลงานแห่งพระหัตถ์ของพระองค์เพื่อที่ว่าพระองค์จะทรงได้รับสง่าราศี

22 ผู้เล็กน้อยที่สุดจะเป็นพันๆ และผู้หนักที่สุดจะเป็นประชาชาติอันมีอนุภาพ เราคือพระเยโฮวาห์ ถึงเวลาเราก็จะรุ่ง" ประวัติศาสตร์ทั้งสิ้นของอิสราเอลถูกสรุปได้เป็นคำสุภาษิตหนึ่ง พวกเขาซึ่งเคยเป็นผู้เล็กน้อยได้กลายเป็นผู้ยิ่งใหญ่ – โดยเฉพาะเมื่อวันแห่งพระเยโฮวาห์มาถึง แต่ความจริงอันยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าเองทรงเป็นผู้ที่ทำให้เรื่องนี้สำเร็จ

ภาพรวมของอิสยาห์ 61: คำพยากรณ์เรื่องอิสราเอลในยุคพันปีมีต่อไป แต่คราวนี้จุดสนใจหลักอยู่ที่พระเมสสิยาห์และการกระทำกิจอันแสนวิเศษของพระองค์ท่ามกลางพวกเขา

อิสยาห์ 61:1-3 "พระวิญญาณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐมายังผู้ที่ลุ่มใจ พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้าให้รักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ ให้ร้องประกาศอิสราภาพแก่บรรดาชน และบอกการเปิดเรือนจำออกให้แก่ผู้ที่ถูกจองจำ คราวนี้จุดสนใจหลักมุ่งเข้าไปที่พระเมสสิยาห์และพระราชกิจของพระองค์ ข้าพเจ้าที่วานี้เห็นได้ชัดก็คือ พระเยซูคริสต์ เมื่อพระเยซูทรงเริ่มพระราชกิจบนโลกนี้ของพระองค์ในเมืองนาซาเร็ธ พระองค์ก็ทรงยืนในธรรมศาลาที่นั่นวันสะบาโตหนึ่ง และอ่านจากข้อความตอนหนึ่งในหนังสืออิสยาห์ โดยประยุกต์ใช้มันกับพระองค์เอง ดู ลูกา 4:14-21 (และมัทธิว 4:12-16 และมาระโก 1:16) ความจริงตรงนี้ก็คือน่าประหลาดใจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าสถิตอยู่บนพระองค์ การเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์บนคนๆหนึ่งเป็นคำเรียกหนึ่งในพระคัมภีร์ซึ่งเปรียบได้กับคำเรียกของพระคัมภีร์ใหม่ของการประกอบ (เต็มล้น) ด้วยพระวิญญาณ ในแบบเดียวกัน พระเยซูทรงกล่าวถึงการถูกเจิมเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ การเจิมด้วยพระวิญญาณของพระคัมภีร์เดิมเปรียบได้อีกครั้งกับการเต็มล้นด้วยพระวิญญาณของพระคัมภีร์ใหม่ เมื่อพระเยซูทรงเริ่มการรับใช้ของพระองค์บนโลกนี้ มันก็อยู่ในการเต็มล้นและฤทธิ์เดชของพระ

วิญญาณบริสุทธิ์ ฤทธิ์เดชเดียวกันนั้นก็มิให้อย่างมหัศจรรย์แก่ผู้เชื่อทุกคนเมื่อพวกเขาขอบบอบ
ต่อพระวิญญาณของพระเจ้า

ขณะที่พระเยซูทรงประยุกต์ใช้ข้อความตอนนี้กับพระองค์เอง พระองค์ก็ทรงหมายความว่า
พระเจ้าได้ทรงใช้พระองค์มาเพื่อ (1) “ประกาศข่าวประเสริฐมายังผู้ที่ถ่อมใจ” คำที่แปลเป็น ถ่อม
ใจ ตรงนี้ (อ่อว์ นอว์ฟ) มีความหมายว่าต่ำต้อยหรือถ่อมตน ในลูกา 4:18 คำนี้ถูกแปลเป็น คน
ยากจน ความหมายอาจเป็น คนยากจนในจิตวิญญาณ – คนที่มีใจถ่อม ประเด็นก็คือว่าพระเยซู
มิได้เสด็จมาหาพวกชนชั้นสูงทางศาสนาที่คิดว่าตัวเองชอบธรรมและหยิ่งโง่ในสมัยนั้น ตรง
กันข้าม พระองค์เสด็จมาประกาศข่าวประเสริฐแก่คนธรรมดาสามัญในสมัยนั้น ยิ่งกว่านั้น
พระองค์เสด็จมาเพื่อ (2) “รักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ” ในพระคริสต์มีการรักษาให้หายสำหรับใจ
ที่แตกสลาย พระองค์ยังเสด็จมาเพื่อ (3) “ร้องประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย และบอกการเปิด
เรือนจำออกให้แก่ผู้ที่ถูกจองจำ”

ความคิดตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าในพระคริสต์มีเสรีภาพจากพันธนาการของความบาปและ
พญามาร น่าสนใจที่ว่าบันทึกของลูกา ณ จุดนี้อ่านว่า “ให้ร้องประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย
ให้ประกาศแก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีก ให้ปล่อยผู้ฟกช้ำเป็นอิสระ” (ลูกา 4:18) ความคิดที่ยิ่ง
ใหญ่กว่าตรงนี้ก็คือ คนเหล่านั้นที่ถูกทำให้ตาบอด ถูกจองจำและถูกทำให้ฟกช้ำโดยความบาป
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงจัดเตรียมการช่วยให้พ้นจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด

2 เพื่อประกาศปีแห่งความโปรดปรานของพระเยโฮวาห์ ตอนที่พระเยซูทรงเริ่มต้นการ
รับใช้ของพระองค์บนโลกนี้ มันเป็นเวลาที่จะพระเจ้าทรงเลือกสรรไว้แล้ว มันเป็นเวลาที่จะพระเจ้า
ทรงโปรดปรานให้อิสราเอลกลับใจใหม่ เหมือนที่เปาโลเขียนไว้ “คูเถิด บัดนี้เป็นเวลาอันชอบ
คูเถิด บัดนี้เป็นวันแห่งความรอด” (2 โครินธ์ 6:2) พระเยซูเสด็จมาและเสนอข่าวประเสริฐแห่ง
อาณาจักรนั้นแก่อิสราเอลเมื่อเวลาครบสมบูรณ์และในเวลาอันโปรดปรานของพระเจ้า พวกเขา
เมินข้อเสนอที่เสียหรือไม่กี่ปฏิเสธมันไปเลย ที่สำคัญยิ่งกว่าก็คือว่าเมื่อพระเยซูทรงยืนในธรรม
ศาลานั้นของเมืองนาซาเร็ธและอ่านข้อความตอนนี้ของอิสยาห์ พระองค์ก็ทรงหยุด ณ จุดนี้

พระองค์มิได้อ่านต่อ นี่เป็นข้อเสนอของพระเจ้าแก่อิสราเอล ไม่ใช่แค่เรื่องความรอดฝ่ายวิญญาณเท่านั้น แต่เป็นการช่วยให้พ้นระดับประชาชาติผ่านทางพระเมสสิยาห์ของพวกเขาด้วย พระองค์ได้เสด็จมายังพวกของพระองค์ และพวกของพระองค์นั้นหาได้ต้อนรับพระองค์ไม่

ดังนั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงกล่าวต่อไปว่า (4) และวันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของเรา เพื่อเหล่าบรรดาผู้ที่ไว้ทุกข์ ความคิดตรงนี้กระโดดข้ามยุคคริสตจักรไปยังอิสราเอลในยุคเจ็ดปี หลังจากได้ปฏิเสธข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรนั้นและพระมหากษัตริย์องค์นั้นเอง อิสราเอลจึงจะเจอกับวันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของเรา พระเยซูมิได้อ่านข้อความตอนนี้ มันไม่ได้ประยุกต์ใช้กับการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์ ตรงกันข้าม มันมองล่วงหน้าไปยังยุคเจ็ดปี กระนั้น ท่ามกลางช่วงเวลาแห่งความทุกข์ใจของยาโคบนั้น มีพระสัญญาเรื่อง “การปลดปล่อย” สำหรับ “บรรดาผู้ที่ไว้ทุกข์” แม้พระเจ้าจะทรงเตือนอิสราเอลในวันนั้น พระองค์ก็จะทรงอยู่ที่นั่นเพื่อปลดปล่อยพวกเขาในความทุกข์โศกของพวกเขา ความเมตตาของพระเจ้าของเราก็อยิ่งใหญ่จริงๆ!

3 เพื่อจัดให้บรรดาผู้ที่ไว้ทุกข์ในศิโยน เพื่อประทานความสวยงามแทนขี้เถ้าให้เขา น้ำมันแห่งความยินดีแทนการไว้ทุกข์ ผ้าห่มแห่งการสรรเสริญแทนจิตใจที่ท้อถอย เพื่อคนจะเรียกเขาว่าต้นไม้แห่งความชอบธรรม ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปลูกไว้ เพื่อพระองค์จะทรงได้รับสง่าราศี คราวนี้ความคิดตรงนี้ก็มองเลยยุคเจ็ดปีไปยังยุคพันปี แม้อิสราเอลจะถูกเตือนอย่างหนักในช่วงยุคเจ็ดปี พระเจ้าก็ทรงมีพระพรพิเศษต่างๆสำหรับพวกเขาในภายหลัง พระองค์จะประทานสิ่งเหล่านี้แก่พวกเขา (1) “ความสวยงามแทนขี้เถ้า”, (2) “น้ำมันแห่งความยินดีแทนการไว้ทุกข์” และ (3) “ผ้าห่มแห่งการสรรเสริญแทนจิตใจที่ท้อถอย” ขณะที่อิสราเอลเคยเป็นเหมือนอยู่ทำงานศพ ในวันนั้นพระเจ้าจะประทานแก่พวกเขาว่าพวกเขาอยู่ทำงานวิवाห์ เป้าหมายที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ “เพื่อคนจะเรียกเขาว่าต้นไม้แห่งความชอบธรรม ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปลูกไว้ เพื่อพระองค์จะทรงได้รับสง่าราศี” ในโลกแห่งพืชพรรณ ไม่มีอะไรที่มีค่ามากไปกว่าต้นไม้ต้นหนึ่ง ต้นไม้แห่งความชอบธรรมสื่อถึงผลกำไร ความสัตย์สุจริตและความเที่ยงธรรม อิสราเอลในอาณาจักรที่จะมานั้นจะมีลักษณะเด่นเป็นความชอบธรรม นอกจากนี้ มันจะปรากฏชัดเจนในวัน

นั่นว่าพวกเขาถูกปลุกเช่นนั้น โดยองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระองค์จะทรงได้รับสง่าราศีโดยการนั้น
ทั้งหมดนี้เป็นผลลัพธ์ของการรับใช้ของพระเมสสิยาห์ – พระเยซูคริสต์

ออสย 61:4-6 ในวันนั้น เขาทั้งหลายจะสร้างที่ที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าแต่โบราณขึ้น
ใหม่ เขาจะก่อซากปรักหักพังแต่ก่อนขึ้นมาอีก เขาจะซ่อมห้วเมืองที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่านั้น คือที่ที่
รกร้างมาหลายชั่วอายุคนแล้ว ในยุคพันปี อิสราเอลจะสร้างนครต่างๆขึ้นใหม่ซึ่งเคยเป็นซาก
ปรักหักพัง นครต่างๆที่ถูกทำลายโดยสงครามหรือการปล่อยปละละเลยจะถูกสร้างขึ้นใหม่
แม้แต่นครเหล่านั้นที่เป็นซากปรักหักพังมาตั้งแต่สมัยโบราณ

5 คนต่างถิ่นจะยืนเคียงฝู่งแพะแกะของเจ้าทั้งหลาย บุตรชายทั้งหลายของคนต่างด้าวจะ
เป็นคนไถนาและคนแต่งเถาองุ่นของเจ้า ในอาณาจักรของพระเจ้าที่จะมานั้น คนต่างด้าว (นั่นคือ
คนต่างชาติ) จะดูแลฝู่งแพะและพืชผลของอิสราเอล นี่บอกเป็นนัยว่าคนต่างชาติจะเป็นคนรับใช้
ของพวกเขาในวันนั้น

6 แต่เจ้าทั้งหลายจะได้ชื่อว่า ปุโรหิตของพระเยโฮวาห์ คนจะเรียกเจ้าทั้งหลายว่า เป็นผู้
ปรนนิบัติของพระเจ้าของเรา เจ้าทั้งหลายจะได้รับประทานความมั่งคั่งของบรรดาประชาชาติ
และเจ้าจะอวดในสง่าราศีของเจ้าทั้งหลาย ในยุคพันปี อิสราเอลจะถูกมองอย่างรวมๆว่าเป็น
ปุโรหิตของพระเจ้า พวกเขาจะถูกพิจารณาว่าเป็นผู้ปรนนิบัติของพระเจ้าในฐานะประชาชาติ
หนึ่ง ดังนั้นพวกเขาจะได้รับความมั่งคั่งของประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติและอิมเมโม
ความอบอุ่นของคำสรรเสริญของประชาชาติอื่นๆ อิสราเอลจะเป็นประชาชาตินครหลวงของ
โลกอย่างแท้จริงในวันนั้น

ออสย 61:7-9 แทนความอายของเจ้าทั้งหลาย เจ้าจะได้ส่วนสองส่วน แทนความ
อดสู เจ้าทั้งหลายจะเปรมปรีดีในส่วนของเขา เพราะฉะนั้นในแผ่นดินของเขาทั้งหลาย เขาจะได้
สองส่วนเป็นกรรมสิทธิ์ ความชื่นบานเป็นนิตย์จะเป็นของเขา ขณะที่พวกเขามีความทุกข์ลำบาก
เป็นสองเท่าและความอับอายมาตลอดหลายศตวรรษแล้ว ในวันนั้นพวกเขาจะได้รับเกียรติเป็น
สองเท่า พวกเขาจะชื่นชมยินดีในการอวยพรสองเท่าของพระเจ้าที่มีแก่พวกเขา

8 เพราะเราคือพระเยโฮวาห์รักความยุติธรรม เราเกลียดการขโมยเพื่อได้เรื่องเผาบูชา เราจะนำกิจการของเขาด้วยความจริง และเราจะกระทำพันธสัญญาอันมั่นคงกับเขา เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความยุติธรรมและทรงรักการพิพากษา (นั่นคือ ความยุติธรรม) พระองค์จึงจะปฏิบัติต่อประชาชนของพระองค์ในความจริง พระองค์ทรงสัญญาต่อไปอีกว่าจะกระทำพันธสัญญาอันมั่นคงกับอิสราเอล ความคิดตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าพระองค์ทรงรื้อฟื้นพันธสัญญาอันมั่นคงแห่งพระคุณของพระองค์กับอิสราเอล (ในบริบทนั้น พระเจ้าทรงออกความเห็นว่าเป็นเรื่องน่าประหลาดใจที่พระองค์เกลียดชังเครื่องสักการบูชาทั้งหลายที่อยู่ธรรมหรือลือลั่นซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็นเรื่องที่ปกติธรรมดาในสมัยของอิสยาห์ เห็นได้ชัดว่า บางคนขโมยสัตว์ต่างๆมาเพื่อถวายพวกมันเป็นเครื่องเผาบูชาที่พระวิหาร พระเจ้าทรงเกลียดชังการทำเช่นนั้น นอกจากนี้ นี้จะไม่เกิดขึ้นในช่วงยุคพันปี)

ในวันนั้น 9 เชื้อสายของเขาทั้งหลายจะเป็นที่รู้จักกันท่ามกลางบรรดาประชาชาติ และลูกหลานของเขาในท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย ทุกคนที่ได้เห็นเขาจะจำเขาได้ว่าเขาเป็นเชื้อสายซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการ" ลูกหลานของประชาชนของพระเจ้าจะเป็นที่รู้จักแก่คนทั้งปวง พฤติกรรมและการวางตัวอันชอบธรรมของพวกเขาจะแสดงให้เห็นว่าพวกเขาเป็นของพระเจ้าและได้รับการอวยพรจากพระองค์ จะไม่มีคนหนุ่มสาวที่มักกบฏในอิสราเอลในวันนั้น

อสย 61:10-11 ข้าพเจ้าจะเปรมปรีดิ์อย่างยิ่งในพระเยโฮวาห์ จิตใจของข้าพเจ้าจะสิงโลดในพระเจ้าของข้าพเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงสวมข้าพเจ้าด้วยเสื้อผ้าแห่งความรอด พระองค์ทรงคลุมข้าพเจ้าด้วยเสื้อแห่งความชอบธรรม อย่างเจ้าบ่าวประดับตัวด้วยเครื่องประดับ และอย่างเจ้าสาวตกแต่งตัวด้วยเพชรนิลจินดา ผู้พูดตรงนี้น่าจะเป็นคนอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วในยุคพันปี (จะว่าไปแล้ว นี่ก็ใช้ได้กับประชาชนทั้งปวงของพระเจ้าแห่งทุกยุคสมัย) บรรดาผู้ที่ถูกไถ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงจะชื่นชมยินดีอย่างมากในองค์พระผู้เป็นเจ้าในวันนั้น พวกเขาจะให้การว่าพระเจ้าได้ทรงสวมพวกเขาด้วยเสื้อผ้าแห่งความรอด กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ พระองค์ได้ประทานเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรมของพระเยซูคริสต์แก่ประชาชนของพระองค์แล้ว ประชาชนของพระเจ้าได้ถูกประดับประดาฝ่ายวิญญาณแล้วเหมือนกับที่เจ้าสาวหรือเจ้าบ่าว

จะแต่งตัวสำหรับงานวิวาห์ของตน อาจมีการอ้างอิงแบบแฝงๆถึงคริสตจักรและงานสมรสของ
มันกับพระเมษโปดก ดู วิวรรณ์ 19:7-8 และ 21:2 อย่างไรก็ตาม ภาพอันแสนวิเศษจริงๆของความ
รอดของเราก็ถูกพรรณนาตรงนี้ มันเป็นเหมือนเครื่องแต่งกายหนึ่งที่เราสวมใส่พร้อมด้วยความ
ชอบธรรมของพระเยซูคริสต์ ในวันนั้น อิสราเอลจะชื่นชมยินดีในความรอดของพวกเขาเช่นกัน

11 เพราะแผ่นดินโลกได้เกิดหน่อของมัน และสวนทำให้สิ่งที่หวานในนั้นงอกขึ้นมา

ฉันใด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงทำให้ความชอบธรรมและความสรรเสริญงอกขึ้นมาต่อ
หน้าบรรดาประชาชาติฉันนั้น เหมือนกับที่สวนหนึ่งทำให้พืชผลที่ถูกหวานในนั้นงอกขึ้นมาเต็ม
แถว ความชอบธรรมก็จะงอกขึ้นมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าไปถึงประชาชาติทั้งปวงในวันนั้นเช่น
กัน

ภาพรวมของอิสยาห์ 62: การกลับสู่สภาพเดิมและพระพรต่างๆของอิสราเอลใน
อาณาจักรของพระเจ้าถูกสาธยายเพิ่มเติม

ออสย 62:1-2 **เพื่อเห็นแก่ศิโยน ข้าพเจ้าจะไม่ระงับเสียง และเพื่อเห็นแก่**

เยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าจะไม่นิ่งเฉยอยู่ จนกว่าความชอบธรรมของกรุงนี้จะออกไปอย่างความสุกใส
และความรอดของกรุงนี้อย่างคบเพลิงที่ถูกอยู่ ผู้พูดตรงนี้ไม่ชัดเจนแต่ดูเหมือนว่าจะเป็นมากกว่า
ผู้พยากรณ์ท่านนี้ นี่อาจเป็นพระเมสสิยาห์เอง ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือในช่วงยุคพันปี พระเยซู
คริสต์จะไม่ทรงนิ่งเฉยจนกว่าความชอบธรรมและความรอดของอิสราเอลเป็นที่ประจักษ์แก่คน
ทั้งปวงคุณดวงสว่างจ้าดวงหนึ่งในความมืด

2 บรรดาประชาชาติจะเห็นความชอบธรรมของเจ้า และกษัตริย์ทั้งหลายจะเห็นสง่าราศี
ของเจ้า และเขาจะเรียกเจ้าด้วยชื่อใหม่ ซึ่งพระโอรสผู้ของพระเยโฮวาห์จะประทาน ในอาณาจักร
ของพระเจ้าที่จะมานั้น ประชาชาติทั้งปวงจะเห็นความชอบธรรมและสง่าราศีแห่งอิสราเอล ชื่อ
ใหม่นั้นที่พวกเขาจะถูกเรียกไม่ได้ถูกกล่าวถึง บางคนคาดเดาว่าคือ เยโฮวาห์ซิคเคนุ ซึ่ง
หมายความว่า ‘พระเยโฮวาห์ทรงชอบธรรม’ อย่างไรก็ตาม อาจเป็นไปได้ว่าชื่อใหม่นั้นที่พระเจ้า

ประทานให้แก่อิสราเอลเชื่อมโยงกับพระนามของพระเยซูหรือพระคริสต์ อาจเป็นไปได้ว่า ‘พระคริสต์ทรงเป็นความชอบธรรมของเรา’

อสย 62:3-5 **เจ้าจะเป็นมงกุฎแห่งสง่าราศีในพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ และ**
เป็นราชมงกุฎในพระหัตถ์แห่งพระเจ้าของเจ้า ประชาชนของพระเจ้านั้นจะเป็นเหมือน
มงกุฎอันเปี่ยมด้วยสง่าราศี – ราชมงกุฎ – ในพระหัตถ์ของพระเจ้า ความคิดก็คือสง่าราศีซึ่งจะ
ปรากฏชัดเจนสำหรับอิสราเอล

4 เขาจะไม่ขนานนามเจ้าอีกว่า "ถูกทอดทิ้ง" และเขาจะไม่เรียกแผ่นดินของเจ้าอีกว่า
"ซึ่งร้างเปล่า" แต่เขาจะเรียกเจ้าว่า "เฮฟซีบาห์" และเรียกแผ่นดินของเจ้าว่า "บิวลาห์" เพราะ
พระเยโฮวาห์ทรงปิตินดีในเจ้า และแผ่นดินของเจ้าจะแต่งงาน อิสราเอลจะไม่ถูกมองว่าเป็นผู้
ถูกทอดทิ้งหรือร้างเปล่าอีกต่อไป ตรงกันข้าม พวกเขาจะถูกเรียกว่า *เฮฟซีบาห์* ซึ่งหมายความว่า
‘ความปิตินดีของเราอยู่ในนาง’ *แผ่นดิน* ของอิสราเอลจะถูกเรียกว่า *บิวลาห์* ซึ่งหมายความว่า
‘แต่งงาน’ ความคิดตรงนี้แตกต่างจากหญิงม่ายที่ยากจนและบ่งบอกถึงความเจริญรุ่งเรือง
พระเจ้าจะทรงปิตินดีในอิสราเอลในวันนั้นและจะทรงอวยพรพวกเขาอย่างบริบูรณ์

5 เพราะชายหนุ่มแต่งงานกับหญิงพรหมจารีฉันใด บุตรชายทั้งหลายของเจ้าจะแต่งงาน
เจ้าฉันนั้น และเจ้าบ่าวเปรมปรีดิ์เพราะเจ้าสาวฉันใด พระเจ้าของเจ้าจะเปรมปรีดิ์เพราะเจ้าฉัน
นั้น ความหวานชื่นของคู่บ่าวสาวที่ฉลองอันนิมูนและใช้ชีวิตคู่หลังจากนั้นเป็นภาพเปรียบเทียบนี้
ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงปิตินดีเพราะอิสราเอลเหมือนสามีหมาดๆชื่นชมยินดีในภรรยาสาวผู้
อ่อนหวานบริสุทธิ์ของตน

อสย 62:6-7 **โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย บนม้าแห่งของเจ้า เราได้วางยามไว้ ตลอดกลาง**
วันและตลอดกลางคืน เขาทั้งหลายจะไม่ระงับเสียงเลย เจ้าทั้งหลายผู้ที่กล่าวถึงพระเยโฮวาห์ไม่
ต้องระงับเสียง 7 และอย่าให้พระองค์หยุดพักจนกว่าพระองค์จะสถาปนาและกระทำกรุง
เยรูซาเล็มให้เป็นที่สรรเสริญในแผ่นดินโลก ความคิดตรงนี้ก็คือนั้นในวันนั้นพระเจ้าจะทรงเป็น
ยามผู้หนึ่งเพื่อเยรูซาเล็ม พระองค์จะทรงเป็นการปกป้องคุ้มครองของพวกเขา พระองค์จะไม่

ทรงเงิบเสียงหากเกิดความยุ่งยากขึ้นมา (ความคิดอย่างหลังนี้เป็นเชิงสมมติอย่างสิ้นเชิง ซึ่งแสดงให้เห็นภาพว่าพระเจ้าจะทรงดูแลประชาชนของพระองค์) ดังนั้น ประชาชนของพระเจ้าในวันนั้นจึงถูกเรียกมิให้เงิบเสียงเลยในการสรรเสริญของพวกเขาถวายแด่พระเจ้า

อสย 62:8-9 พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ และด้วยพระกรอานาภาพของพระองค์ว่า "แน่นอนเราจะไม่ให้ข้าวของเจ้าเป็นอาหารของศัตรูของเจ้าอีก และบรรดาบุตรชายของคนต่างด้าวจะไม่ดื่มน้ำองุ่นของเจ้า ซึ่งเจ้าตรากตรำได้มานั้น 9 แต่ผู้ใดที่เกี่ยวเก็บไว้จะได้กินและสรรเสริญพระเยโฮวาห์ และบรรดาผู้ที่เก็บรวบรวมจะได้ดื่มในลานสถานอันบริสุทธิ์ของเรา" ในอาณาจักรที่จะมานั้น คนอื่นจะไม่มาปล้นหรือขโมยพืชผลของประชาชนของพระเจ้าอีกเลย ตรงกันข้าม อิสราเอลจะชื่นชมยินดีกับผลแห่งการลงแรงของตนในความบริสุทธิ์แด่พระเจ้าของตน นี่บอกเป็นนัยถึงสันติภาพใหญ่ยิ่งและความเจริญรุ่งเรืองในวันนั้น

อสย 62:10-12 จงไป จงไปทางประตูเมือง จัดเตรียมทางไว้ให้ชนชาตินี้ จงพูนจงพูนทางหลวงขึ้น จงเก็บกวาดหินเสียให้หมด จงยกสัญญาณไว้เหนือชนชาติทั้งหลาย ในลักษณะที่คล้ายกันกับอิสยาห์ 40:3-4 ทางหลวงสายหนึ่งที่มุ่งตรงสู่เยรูซาเล็มถูกบัญชาเพื่อที่ว่าประชาชนของพระเจ้าจะได้เดินทางบนนั้นโดยไม่ถูกขัดขวาง ความหมายของสัญญาณ อาจสื่อถึง 'ป้ายสัญญาณ' เช่น ป้ายสัญญาณต่างๆบนทางหลวง ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือการเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ยังอิสราเอล อิสราเอลถูกบัญชาให้เตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาถึงของพระองค์

11 ดูเถิด พระเยโฮวาห์ได้ทรงร้องประกาศให้ได้ยินถึงปลายแผ่นดินโลกว่า "จงกล่าวแก่ธิดาของศิโยนว่า `ดูเถิด ความรอดของเจ้ามา ดูเถิด รางวัลของพระองค์ก็อยู่กับพระองค์ และพระราชกิจของพระองค์ก็อยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์'" คำป่าวประกาศของพระเจ้าในตอนต้นของยุคพันธินี้ไปถึงพวกยิวที่กระจัดกระจายไปทั่วโลก คำประกาศนี้ก็คือว่าความรอดของพวกเขาในตัวตนของพระเมสสิยาห์ของพวกเขาได้มาถึงแล้ว นอกจากนี้ บำเหน็จของพระองค์ก็

อยู่กับพระองค์ ดู วิวรณ์ 22:12 พระองค์จะประทานบำเหน็จแก่ประชาชนของพระองค์ตามการงานของพวกเขาที่ทำเพื่อพระองค์หลังจากได้รับความรอดแล้ว

12 และคนจะเรียกเขาทั้งหลายว่า "ประชาชนบริสุทธิ์ ผู้รับไถ้ไว้แล้วของพระเยโฮวาห์" และเขาจะเรียกเจ้าว่า "หามาได้ เมืองที่มีได้ถูกทอดทิ้ง" ในวันนั้นพวกยิวจะมีชื่อเสียงขจรขยายไปทั่วโลกในฐานะผู้ถูกไถ้แล้วขององค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาจะไม่ถูกมองว่าเป็นผู้ถูกทอดทิ้งไปทั่วโลกและแผ่นดินของพวกเขาถูกทอดทิ้งอีกต่อไป แต่สิ่งที่ตรงกันข้ามจะเป็นจริง พวกยิวที่ถูกไถ้แล้วจะถูกเสาะแสวงหาและถูกเชิดชู แน่แน่นอนว่าสาเหตุของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดก็คือว่าพระผู้ไถ้ของพวกเขาได้ทรงช่วยพวกเขาให้รอดแล้ว

ภาพรวมของอิสยาห์ 63: อิสยาห์ 63 นำเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทสรุปอันน่าตื่นตะลึงของยุคเจ็ดปี จากนั้นความคิดก็วกกลับมายังอิสราเอลในวันแห่งพระเยโฮวาห์

อสย 63:1 นี่ใครหนอที่มาจากเมืองเอโดม สวมเสื้อฝ้าย้อมสีจากเมืองโบสร่าห์ พระองค์ผู้ซึ่งโอ้อ่าในเครื่องทรงของพระองค์ เสด็จมาด้วยกำลังยิ่งใหญ่ของพระองค์ "นี่เราเองร้องประกาศในความชอบธรรมและมีอำนาจที่จะช่วยให้รอด" บริบทที่ตามมาเปิดเผยจากหลังของคำประกาศนี้ โบสร่าห์คือเมืองหนึ่งในเอโดม (หรือ โมอับ) ในภูมิศาสตร์สมัยใหม่ มันตั้งอยู่ในจอร์แดนตอนใต้ ทางเหนือของเอตัท คำถามนี้จึงถูกถามขึ้นมาว่า "นี่ใครหนอที่มาจากเมืองเอโดม สวมเสื้อฝ้าย้อมสีจากเมืองโบสร่าห์" บริบทที่ตามมาจะแสดงให้เห็นชัดเจนว่า พระองค์ผู้จะเสด็จมาจากโบสร่าห์พร้อมกับเสื้อฝ้าย้อมสี (นั่นคือ สีแดง) หาใช่ใครอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์ในการสู้รบแห่งอารมาเกด โคน พระองค์เองทรงเป็นผู้ซึ่งโอ้อ่าในเครื่องทรงของพระองค์และเสด็จมาด้วยกำลังยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์เองและพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ทรงเป็นผู้ตรัสในความชอบธรรมเท่านั้นและทรงมีอำนาจที่จะช่วยให้รอด

ปริศยานี้ถูกไขในการเข้าใจว่าการสู้รบแห่งอารมาเกด โคนมีขนาดใหญ่กว่าที่ราบเอสตราเอโลนซึ่งอยู่ในหุบเขาอิสราเอลมากนัก โดยขยายออกไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้จากเมกิดโด

ในอิสราเอลตอนเหนือและตอนกลาง วิวรรณ์ 14:20 บ่งบอกว่าการสู้รบแห่งอารมาเกดโคนจะขยายออกไปเป็นระยะทางถึง 1,600 เฟอ์รลอง (สามร้อยกิโลเมตร) ขึ้นอยู่กับว่าเฟอ์รลองหนึ่งคิดเป็นระยะทางเท่าไร การวัดนั้นก็แปลงเป็นระยะทางได้ระหว่าง 175 กับ 200 ไมล์ หากเราเอาวงเวียนมาวางบนแผนที่อันหนึ่ง โดยเริ่มจากเมกิดโดทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ โดยให้เยรูซาเล็มอยู่ตรงกลาง และโบสราห์อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ เราก็จะได้ระยะทางประมาณ 1,600 เฟอ์รลอง เห็นได้ชัดว่าการสู้รบแห่งอารมาเกดโคนจะครอบคลุมดินแดนอิสราเอลทั้งหมด โดยมีการสู้รบย่อยๆ ในหุบเขาอิสเรเอลซึ่งอยู่ติดกับเมกิดโด ในเยรูซาเล็ม และในประเทศจอร์แดน (นั่นคือเอโดม) กองทัพต่างๆ ของประชาชาติทั้งหลายที่จับมือกันและปฏิบัติต่อพระคริสต์จะกระจายกำลังไปทั่วภูมิภาคนี้ อย่างเห็นได้ชัด พระเยซูจะทรงสังหารพวกเขาด้วยลมแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา โดยทำการแก้แค้นต่อพวกเขา

ออสย 63:2-4 ทำให้ไม่เครื่องทรงของพระองค์จึงสีแดง และเสื้อผ้าของพระองค์เหมือนกับของคนที่ย่ำในบ่ออย่างงุ่น เห็นได้ชัดว่านี่เป็นคำพยากรณ์ถึงพระเยซูคริสต์ตอนที่พระองค์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง ในวิวรรณ์ 19:13 พระเยซู (ในวันนั้น) ทรงถูกพรรณนาว่า “ทรงฉลองพระองค์ที่จุ่มเลือด และพระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ "พระวาเทของพระเจ้า"” นอกจากนี้ การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ณ อารมาเกดโคนก็ถูกพรรณนาถึงในวิวรรณ์ 14:18-20 โดยใช้คำพูดเกี่ยวกับบ่ออย่างงุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ภาพเปรียบนั้นถูกพบอย่างชัดเจนดังนี้

พระเยซูทรงตอบกลับคำถามนั้นในข้อ 2 ว่า 3 "เราได้ย่ำบ่ออย่างงุ่นแต่ลำพัง และไม่มีใครจากชนชาติทั้งหลายอยู่กับเราเลย เราจะย่ำมันด้วยความโกรธของเรา เราเหยียบมันด้วยความพิโรธของเรา โลหิตของเขาจะพรมอยู่บนเสื้อผ้าของเรา และเราจะทำให้เสื้อผ้าของเราเปื้อนหมดเสื้อผ้าของพระองค์ซึ่งเปื้อนเลือดเห็นได้ชัดว่าเป็นผลมาจากการสู้รบเหล่านั้นที่พระองค์ทรงสังหารเหล่าคนชั่วด้วยลมแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์ (โลหิตที่อยู่บนเสื้อผ้าของพระองค์อาจเป็นพระโลหิตอันประเสริฐของพระองค์เองด้วย) แม้วิวรรณ์ 19:14 กล่าวถึงหมู่กองทัพแห่งสวรรค์ที่กลับมาพร้อมกับพระองค์ในวันนั้น ข้อความตรงนี้ก็กล่าวชัดเจนว่าการสู้รบครั้งนี้เป็น

ของพระองค์และของพระองค์แต่เพียงผู้เดียว พระองค์เสด็จกลับมาเพื่อย่ำเหล่าศัตรูของพระองค์ ด้วยความโกรธของพระองค์และเหยียบพวกเขาด้วยความพิโรธของพระองค์ พระองค์เสด็จกลับมา “ในเปลวเพลิงจะลงโทษสนองคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า และแก่คนที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา คนเหล่านั้นจะได้รับโทษอันเป็นความพินาสนิรันดร์ ฟ้นไปจากพระพิภพองค์พระผู้เป็นเจ้า และจากสง่าราศีแห่งพระอานุภาพของพระองค์” (2 เธสะโลนิกา 1:8-9)

ในบริบทนั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้บันทึกว่า 4 เพราะวันแค้นอยู่ในใจของเรา และปีแห่งการไถ่ของเราได้มาถึง เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา มันจะเป็นทั้งวันแห่งการแค้นและปีที่ประชาชนของพระองค์ นั่นคือ พวกยิว ถูกไถ่อย่างครบถ้วน

อสย 63:5-6 เรามอง แต่ไม่มีผู้ใดช่วยเหลือ เราประหลาดใจว่าไม่มีผู้ชูไว้ เพราะฉะนั้นแขนของเราเองจึงนำความรอดมาให้เรา และความพิโรธของเรา ชูเราไว้ พระราชกิจของพระเยซูถูกกระทำโดยพระองค์ผู้เดียวมาตลอด พระองค์ทรงเป็นผู้ที่เนรมิตสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดิน โลกและไม่ใช่คณะทูตสวรรค์เป็นผู้สร้าง พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ได้หลังพระโลหิตอันมีค่า ประเสริฐของพระองค์และกระทำให้เกิดความรอด และพระองค์จะทรงเป็นผู้ที่สังหารเหล่าคนชั่วที่อธรรมาเถิด โศกนาฏกรรมนี้อาจเป็นไปได้ว่าไม่มีผู้ใดที่จะช่วยเหลือเหล่าคนชั่วในวันนั้น พระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นจอมกษัตริย์ทรงเป็นผู้นำความรอดมา ให้เราสังเกตการกล่าวถึงพระกร (แขน) ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอีกครั้ง มันเปี่ยมด้วยฤทธานุภาพอันยอดเยี่ยม ความร้อนรนของพระองค์เพื่อประชาชนของพระองค์คือแรงผลักดันเดียวที่กระตุ้นพระองค์ให้ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากเหล่าคนชั่วในวันนั้น

ดังนั้น พระเยซูทรงปฏิญาณว่า 6 เราจะย่ำชนชาติทั้งหลายลงด้วยความโกรธของเรา เราทำให้เขาเมาด้วยความพิโรธของเรา และเราจะทำให้กำลังของเขาถดถอยลงบนแผ่นดินโลก” เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงยับยั้งอย่างรุนแรงแห่งพระพิโรธของพระเจ้าในวันนั้น พระองค์จะทรงเหยียบย่ำบรรดากองทัพของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์และประชาชาติเหล่านั้นที่จับมือกัน ถ้วยที่พระองค์จะ

ทรงทำให้พวกเขาเมื่อนั้นยอมเป็นเหล่าองุ่นแห่งความเกรี้ยวกราดแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ที่มี
พรรณนาไว้ในข้อความก่อนหน้าก็คือ หนึ่งในภาพเหล่านั้นที่ชัดเจนที่สุดของการเสด็จกลับมา
ของพระคริสต์ ณ อารมาเกด โคนในพระคัมภีร์เดิม พระองค์เสด็จกลับมาเพื่อทำลายปณิธานต่อ
พระคริสต์ (และกองทัพต่างๆของมัน) และเพื่อช่วยพวกยิวประชาชนของพระองค์ให้พ้น

ออสย 63:7-9 หัวข้อหลักของบทนี้เปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือตรงนี้ คราวนี้
ผู้พูดคือ อิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วในวันแห่งพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงความเมตตาแห่งพระ
เยโฮวาห์ และการสรรเสริญของพระเยโฮวาห์ ตามบรรดาซึ่งพระเยโฮวาห์ประทานแก่พวกเรา
และความดียิ่งใหญ่ต่อวงศ์วานของอิสราเอล ซึ่งพระองค์ทรงอนุมัติให้ตามพระกรุณาของ
พระองค์ ตามความเมตตาอันอุดมสมบูรณ์ของพระองค์

เมื่ออิสราเอลถูกไถ่แล้ว ทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกาย โดยพระเยซูคริสต์ในช่วงวัน
ท้ายๆของยุคเจ็ดปี พวกเขาก็ชื่นชมยินดีในพระผู้ช่วยให้รอดของตน ในวันนั้น อิสราเอลที่ถูกไถ่
แล้วจะร้องเพลงสรรเสริญถวายแด่พระเยซูคริสต์เพราะความเมตตาของพระองค์ที่มีแก่พวกเขา
พระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากการบีบบังคับอันขมขื่นของปณิธานต่อพระคริสต์และความ
เกลียดชังของประชาชาติทั้งหลาย ที่สำคัญยิ่งกว่านั้น ในวันอันมีดมิดเหล่านั้นของยุคเจ็ดปี
พวกเขาได้หันมาหาพระองค์ในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา พวกเขา
จึงสรรเสริญพระนามของพระองค์

8 เพราะพระองค์ตรัสว่า "แม่ที่เดียวเขาเป็นชนชาติของเรา บุตรผู้จะไม่พูดมุสา" และ
พระองค์ได้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา คราวนี้หัวข้อหลักเปลี่ยนเป็นพระเมสสิยาห์ขณะที่
พระองค์ทรงรับรองว่าอิสราเอลเป็นประชาชนของพระองค์ ความเห็นที่ว่าพวกเขาไม่มูสาอาจ
หมายถึงพวกอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้ว ในวันนั้น พระองค์ทรงกลายเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา
ในทุกด้านและทรงทำให้พวกเขาเป็นคนบริสุทธิ์

9 พระองค์ทรงทุกข์พระทัยในความทุกข์ใจทั้งสิ้นของเขา และทูตสวรรค์ที่อยู่ต่อพระ
พักตร์พระองค์ช่วยเขาทั้งหลายให้รอด พระองค์ทรงไถ่เขาด้วยความรักของพระองค์ และด้วย

ความสงสารของพระองค์ พระองค์ทรงยกเขาขึ้นและหอบเขาไปตลอดกาลก่อน ความเห็นอกเห็นใจขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราปรากฏให้เห็น พระองค์ทรงเห็นใจในความอ่อนแอต่างๆของเรา (ฮีบรู 4:15) เมื่ออิสราเอลถูกทำให้เจ็บช้ำ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราก็ทรงรู้สึกเจ็บช้ำด้วย แต่พระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้รอดโดยการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ “ทูตสวรรค์ที่อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์” อาจหมายถึงพระเมสสิยาห์เอง เหตุจูงใจของพระองค์ในการไถ่อิสราเอลคือความรักและความสงสารของพระองค์ที่มีให้พวกเขา ดังนั้นตลอดหลายศตวรรษ พระองค์จึงทรงแบกพวกเขาและทรงอุ้มพวกเขาไว้เหมือนพ่อแม่อุ้มลูกของตน

อสย 63:10-14 จุดสนใจหลักตอนนี้วกกลับมายังประวัติศาสตร์อันบาปหนาของอิสราเอล แต่เขาทั้งหลายได้กบฏ และทำให้พระวิญญูณบริสุทธิของพระองค์เสียพระทัย ฉะนั้นพระองค์จึงทรงหันเป็นศัตรูของเขาทั้งหลาย และพระองค์ทรงต่อสู้กับเขาทั้งหลายเอง แม้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงแสดงความรักและความสงสารต่อประชาชนของพระองค์มาตลอดหลายศตวรรษ พวกเขาที่ยังกบฏต่อพระองค์ พวกเขาทำให้พระวิญญูณของพระเจ้าขัดเคืองและเสียพระทัย ดังที่พระคัมภีร์เดิมบันทึกไว้หลายแห่ง พระเจ้าจึงทรงต่อสู้กับประชาชนของพระองค์เองในการติสอนพวกเขา การกวาดค้อนไปเป็นเกลี้ยงยังอัสซีเรียและบาบิโลนคือตัวอย่างหลักๆของการติสอนนั้น

ดูเหมือนว่าหัวข้อหลักตรงนี้เปลี่ยนจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าเป็นอิสราเอล 11 แล้ว พระองค์ทรงระลึกถึงสมัยเก่าก่อน ถึงโมเสส ถึงชนชาติของพระองค์ว่า "พระองค์ผู้ทรงนำเขาทั้งหลายขึ้นมาจากทะเลพร้อมกับผู้เลี้ยงแพะแกะของพระองค์อยู่ที่ไหน พระองค์ทรงอยู่ที่ไหน ผู้ซึ่งบรรจุนพระวิญญูณบริสุทธิของพระองค์ท่ามกลางเขา ภาพเหตุการณ์ตรงนี้อาจเป็นอิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปีซึ่งเริ่มต้นขึ้นฝ่ายวิญญูณมาสู่พระเจ้าของพวกเขา ในวันนั้นพวกเขาจะถามว่าพระเจ้าผู้ทรงช่วยบรรพบุรุษของเราให้พ้นในอียิปต์ทรงอยู่ที่ไหน พระองค์ผู้ประทานพระวิญญูณบริสุทธิของพระองค์แก่อิสราเอลทรงอยู่ที่ไหน

พระองค์ทรงอยู่ที่ไหน 12 ผู้นำเขาทั้งหลายทางมือขวาของโมเสสด้วยพระกรอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ผู้แยกน้ำออกต่อหน้าเขาทั้งหลาย เพื่อสร้างพระนามนิรันดร์ให้พระองค์เอง เมื่อพระเจ้าทรงได้รับความสนใจจากอิสราเอลในช่วงวันท้ายๆของยุคเจ็ดปี อิสราเอลก็เริ่มถามว่าพระเจ้าของพวกเขาผู้ทรงช่วยพวกเขาในสมัยอดีตทรงอยู่ที่ไหน

พระเจ้าองค์นั้นทรงอยู่ที่ไหน 13 ผู้ได้นำเขาทั้งหลายข้ามทะเลนั้นเหมือนม้าในถิ่นทุรกันดาร เพื่อเขาทั้งหลายจะมีได้สะดวก ในวันนั้น อิสราเอลจะเริ่มเสาะแสวงหาพระเจ้าของตนจากก้นบึ้งหัวใจของตนเป็นครั้งแรกในรอบหลายยุคสมัย

ในวันนั้น พวกเขาจะแสวงหาพระองค์ 14 อย่างสัตว์เลี้ยงไปยังหุบเขาฉันได กระทั่งในสมัยอดีตเมื่อพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ประทานให้เขาหยุดพักกันนั้น" ฉะนั้นพระองค์จึงทรงนำชนชาติของพระองค์ เพื่อจะสร้างพระนามอันรุ่งโรจน์แก่พระองค์เอง ในวันแห่งพระเยโฮวาห์ อิสราเอลจะนึกย้อนถึงวันเหล่านั้นเมื่อพระเจ้าทรงอวยพรพวกเขาด้วยพระวิญญาณของพระองค์ในการประทานการหยุดพักแก่พวกเขา ในวันนั้น พระเจ้าจะทรงนำประชาชนของพระองค์อีกครั้งและพระนามของพระองค์จะได้รับสง่าราศี ความไม่มีชีวิตของศาสนายิวแบบรับบีจะเป็นเรื่องหนึ่งในอดีต หลังจากหลายพันปีของการติดตามการงานต่างๆที่ตายแล้วของศาสนายิวแบบรับบี (นั่นคือ แบบคนฟาริสี) อิสราเอลจะแสวงหาพระเจ้าของตนอีกครั้งด้วยจิตวิญญาณและความจริง ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงได้รับสง่าราศี

อสย 63:15-16 คราวนี้บั้นนี้เปลี่ยนไปกล่าวถึงคำอธิษฐานของอิสราเอลในวันนั้น อิสยาห์จึงเขียนเชิงเป็นคำพยากรณ์ไว้ว่า ขอทอดพระเนตรลงมาจากฟ้าสวรรค์ และทรงฟังดูจากสถานบริสุทธิ์และรุ่งโรจน์ของพระองค์ ความกระตือรือร้นและอนุภาพของพระองค์อยู่ที่ไหน พระทัยกรุณาและพระเมตตาของพระองค์ต่อข้าพระองค์อยู่ที่ไหน ได้ถูกยึดไว้แล้วหรือ ในช่วงวันท้ายๆของยุคเจ็ดปี คำอธิษฐานของอิสราเอลเห็นได้ชัดว่าจะเป็นการขอให้พระเจ้าทรงระลึกถึงประชาชนของพระองค์ พวกเขาร้องทูลพระองค์อย่างมีสำนวนโวหารให้ทรงมองลงมาจากสวรรค์ (สถานที่แห่งความบริสุทธิ์และสง่าราศีของพระเจ้า) ในการทำเช่นนั้น พวกเขาจึงถามว่า

ความรื้อร่นและพละกำลังที่เคยมีแต่ก่อนขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเพื่อที่จะปกป้องประชาชนของพระองค์อยู่ที่ไหน พระทัยกรุณาและพระเมตตาของพระเจ้าที่แต่ก่อนเคยมีแก่อิสราเอลอยู่ที่ไหน

16 แน่นอนพระองค์ทรงเป็นพระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย แม้อับราฮัมมิได้รู้จักข้าพระองค์ และอิสราเอลหาจำข้าพระองค์ได้ไม่ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาและพระผู้ไถ่ของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระนามของพระองค์ดำรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาล ในช่วงวันท้ายๆของยุคเจ็ดปี อิสราเอลจะร้องทูลต่อพระเจ้าว่าพระองค์ทรงเป็นพระบิดาของพวกเขา แม้ว่าอับราฮัมและยาโคบไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับพวกเขาก็ตาม เป็นครั้งแรกในรอบหลายศตวรรษที่พวกเขาจะร้องทูลต่อพระเจ้าในความจริงเกี่ยวกับพระผู้ไถ่ของพวกเขา พวกเขาจะกล่าวยอมรับพระลักษณะอันเป็นนิรันดร์แห่งพระนามของพระองค์

อสย 63:17 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ไฉนพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์ทั้งหลายผิดไปจากพระมรรคาของพระองค์ และกระทำใจของข้าพระองค์ให้แข็งกระด้างจนข้าพระองค์ไม่ยำเกรงพระองค์ ขอพระองค์ทรงกลับมาเพื่อเห็นแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์คือตระกูลทั้งหลายอันเป็นมรดกของพระองค์ นี่เป็นเสียงของพวกยิวที่ดำเนินตามแบบพระเจ้า กระนั้นก็รู้สึกยุ่งยากใจในช่วงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี คำที่แปลเป็น กระทำให้ข้าพระองค์ทั้งหลายผิดไป (ทอว์ออร์) อยู่ในโครงสร้างฮีบรูและมีความหมายว่า ‘เดินหลงไป’ ซึ่งน่าจะใช่ความหมายตรงนี้ พวกเขาจะร้องทูลต่อพระเจ้าและถามว่าทำไมพระองค์ถึงทรงทำให้พวกเขาเดินหลงไป และทรงอนุญาตให้พวกเขาทำใจของตนให้แข็งกระด้างต่อพระองค์ แต่พวกเขาก็ทูลขอให้พระเจ้าทรงกลับมาปกป้องพวกเขาเพราะว่าพวกเขาเป็นผู้รับใช้ของพระองค์และเป็นตระกูลเหล่านั้นแห่งมรดกของพระองค์ ที่ถูกบันทึกไว้ตรงนี้คือ คำทูลขออันโศกเศร้าของอิสราเอลที่กลับใจใหม่แล้วเมื่อพวกเขาบอบใจที่แข็งกระด้างมานานของตนให้แก่พระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาในช่วงยุคเจ็ดปี

อสย 63:18-19 ขนชาติแห่งความบริสุทธิ์ของพระองค์ได้อาศัยอยู่ที่นั่นแค่ประเดี๋ยวหนึ่ง ปฏิบัติของข้าพระองค์ทั้งหลายได้เหยียบย่ำสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ลง ความ

คิดตรงนี้อาจหมายถึงอิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปีที่นิกยอนถึงการที่พวกเขากลับมาอยู่ในแผ่นดินของตนได้ไม่ทันไร พวกคนต่างชาติที่มีใจแข็งทื่อภายใต้การนำของปฏิภักย์ต่อพระคริสต์ก็มาเหยียบย่ำเยรูซาเล็มและพระวิหารที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ในช่วงยุคเจ็ดปี (บางคนได้ประยุกต์ใช้ข้อความตอนนี้กับการรุกรานเหล่านั้นของบาบิโลนและแม้แต่การทำลายเยรูซาเล็มโดยฝีมือพวกโรมด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตาม บริบทก็กล่าวชัดเจนถึงวันแห่งพระเยซูฮาวาห์)

19 ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นของพระองค์ พระองค์ไม่เคยปกครองพวกเขาเลย เขาไม่ได้เรียกพวกเขาโดยพระนามของพระองค์ ในวันนั้น อิสราเอลจะเตือนพระเจ้าให้ทรงระลึกว่าพวกเขาเป็นประชาชนของพระองค์และว่าพระองค์ไม่เคยปกครองเหนือประชาชาติเหล่านั้นที่เป็นคนต่างชาติที่ไม่นับถือพระเจ้าซึ่งโจมตีพวกเขาเลย แน่แน่นอนว่าผู้ที่เป็หัวใจในการโจมตีอิสราเอลในวันนั้นจะเป็นประชาชาติอาหรับเหล่านั้นที่นับถือศาสนาอิสลามและมีใจคิร้าย แน่แน่นอนว่าพวกเขาไม่เคยเรียกตัวเองด้วยพระนามของพระเจ้าแห่งอิสราเอลเลย

ภาพรวมของอิสยาห์ 64: ความคิดที่ถูกพัฒนาในบทที่แล้วดำเนินต่อไป อิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วในช่วงวันท้ายๆของยุคเจ็ดปีร้องขอการช่วยให้พ้นต่อพระเจ้าของตน

อสย 64:1-3 **โอ** ถ้าหากว่าพระองค์จะทรงแหวกฟ้าสวรรค์เสด็จลงมาได้หนอ เพื่อภูเขาจะไหลลงมาต่อพระพักตร์พระองค์ ดูเหมือนว่าอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วในช่วงวันท้ายๆของยุคเจ็ดปีจะร้องทูลต่อพระเจ้าให้ทรงแหวกฟ้าสวรรค์และเสด็จลงมาด้วยฤทธานุภาพในแบบที่ว่าภูเขาทั้งหลายละลายไปต่อพระพักตร์พระองค์ คำพูดหลังนี้เป็นคำพูดเปรียบเทียบที่ถูกพบหลายแห่งในพระคัมภีร์เดิม ดู ผู้วินิจฉัย 5:5, อิสยาห์ 34:3, อาโมส 9:13 และนาฮูม 1:5 คำอธิษฐานนั้นจะได้รับคำตอบเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง โดยทรงแหวกภูเขามะกอกเทศออกเป็นสองส่วนเมื่อพระองค์ทรงลงมาที่นั่น ดู เศคาริยาห์ 14:4

2 ดังเมื่อไฟที่ทำให้ละลายไหม้อยู่ และไฟกระทำให้น้ำเดือด เพื่อให้พระนามของพระองค์เป็นที่รู้จักแก่ปฏิภักย์ของพระองค์ เพื่อบรรดาประชาชาติจะสะเทือนต่อพระพักตร์พระองค์

ความคิดที่ถูกเริ่มในข้อที่แล้วดำเนินต่อไป อิสราเอลในวันนั้นจะอธิษฐานขอให้พระเจ้าของตนเสด็จมาในเปลวเพลิงเพื่อสนองโทษเหล่าศัตรูของพระองค์ แน่ทีเดียว ประชาชาติต่างๆที่มีใจคิดร้ายต่ออิสราเอลในวันนั้นจะตัวสั่นต่อพระพักตร์พระองค์ผู้ทรงเป็นจอมกษัตริย์ ดู 2 เรซะ โลกิกา 1:8-9 และวิวรณ์ 19:11-15 พระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานของประชาชนของพระองค์เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง

3 เมื่อพระองค์ทรงกระทำสิ่งน่ากลัวที่พวกเขาพระองค์คาดไม่ถึง พระองค์เสด็จลงมา ภูเขาที่เคลื่อนที่ลงมาต่อพระพักตร์พระองค์ ในวันนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงกระทำหลายสิ่งที่น่าสะพรึงกลัวซึ่งอิสราเอลจะไม่เตรียมใจไว้มาก่อนเลย ลักษณะภูมิประเทศของแผ่นดินอิสราเอลจะถูกเปลี่ยนแปลงไปอย่างรุนแรงเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา ดู อีสยาห์ 40:4 และเศคาริยาห์ 14:10

อสย 64:4-5 โอ ข้าแต่พระเจ้า ตั้งแต่เริ่มแรกของโลก ไม่มีผู้ใดได้ยิน หรือทราบด้วยหู หรือตาได้เห็น สิ่งทั้งหลายซึ่งพระองค์ทรงเตรียมไว้เพื่อบรรดาผู้ที่รอคอยพระองค์ นอกเหนือพระองค์ ช่างเป็นความคิดอันเปี่ยมสุข! เหมือนกับที่อิสราเอลที่ถูกไถ่ไว้ไม่อาจคาดคิดมาก่อนถึงสิ่งมหัศจรรย์เหล่านั้นที่พระเมสสิยาห์ของพวกเขาจะทรงกระทำเมื่อพระองค์เสด็จกลับมา บรรดาผู้ที่ถูกไถ่แล้วของทุกยุคสมัยก็ไม่อาจมองเห็นสง่าราศีเหล่านั้นที่รอคอยประชาชนของพระเจ้าอยู่ เราไม่อาจจินตนาการออกว่าอาณาจักรยุคพันปีอันแสนวิเศษจะเป็นอย่างไร ยิ่งสวรรค์เองยิ่งไม่ต้องพูดถึง เราไม่เคยได้ยินหรือเห็นสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนเหล่านั้นที่ได้ปรนนิบัติพระองค์อย่างสัตย์ซื่อ อัครทูตเปาโลยกข้อความนี้ใน 1 โครินธ์ 2:9 พระพรหลายประการถูกสัญญาไว้สำหรับคนเหล่านั้นที่รอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้า ดู เพลงสดุดี 27:14, 37:7 และอิสยาห์ 40:31

อิสราเอลในวันนั้นจะนึกย้อนว่า 5 พระองค์ทรงพบเขาที่ซึ้นบานและกระทำความชอบธรรม บรรดาผู้ที่จำพระองค์ได้ในวิธีการของพระองค์ ดูเถิด พระองค์ทรงกริ้ว เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายทำบาปแล้ว ข้าพระองค์ทั้งหลายยังอยู่ในบาปเป็นเวลานาน และข้าพระองค์ทั้งหลายจะ

รอด พระเจ้าจะทรงพบและอวยพรคนเหล่านั้นที่ชื่นชมยินดีในความชอบธรรมและกระทำความชอบธรรมในวันนั้น ความหมายก็คือว่าพระเจ้าจะทรงมีพระพรพิเศษสำหรับคนเหล่านี้ แม้พระเจ้าทรงกริ้วกับอิสราเอลเพราะใจที่แข็งกระด้างของพวกเขาตลอดหลายศตวรรษ ในวันนั้นพวกเขาจะสารภาพความบาปของตนต่อพระองค์ ในวันนั้นอิสราเอลจะสารภาพว่าในการปรนนิบัติพระองค์ มีการดำรงอยู่ต่อไปชั่วนิรันดร์ อิสราเอลจะเริ่มรู้ว่าพระเมสสิยาห์ของพวกเขาจะทรงช่วยพวกเขาให้รอด

อสย 64:6-7 ในคำสารภาพที่จริงใจที่สุดอย่างหนึ่ง อิสราเอลยอมรับต่อพระเจ้าของพวกเขาในวันนั้นว่า **ข้าพระองค์ทุกคนได้กลายเป็นเหมือนสิ่งที่ไม่สะอาด และการกระทำอันชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งสิ้นเหมือนเสื้อผ้าที่สกปรก ข้าพระองค์ทุกคนเหี่ยวลงอย่างใบไม้และความชั่วช้าของข้าพระองค์ทั้งหลายได้พัดพาข้าพระองค์ไปเหมือนลม** ในการหันมาหาพระเจ้าของพวกเขาในวันท้ายๆของยุคเจ็ดปี อิสราเอลจะถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้า พวกเขาจะสารภาพความบาปของตน โดยรับรู้ความชั่วของตน นี่เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์อันยาวนานของพวกเขา อิสราเอลจะยอมรับอย่างเปิดเผยและพร้อมใจกันว่าพวกเขาเป็นคนไม่สะอาดต่อพระพักตร์พระเจ้า ความชอบธรรมทั้งสิ้นที่พวกเขาอ้างว่ามีจะถูกมองว่าเป็นเหมือนเศษผ้าที่สกปรก ความคิดตรงนี้มีความหมายตรงตัวว่าผ้าอนามัยที่เปราะเปื้อน ความคิดดังกล่าวก็น่าสะอิดสะเอียน กระนั้นอิสราเอลก็จะยอมรับในที่สุดถึงสภาพอันบาปหนาน่าสะอิดสะเอียนของตนต่อพระพักตร์พระเจ้าของตน

วลีที่กล่าวถึงการกระทำอันชอบธรรมทั้งสิ้นของพวกเขาอาจหมายถึงส่วนต่อเติมของรับบี 613 ข้อที่ถูกเพิ่มเข้ากับพระราชบัญญัติของโมเสสซึ่งพวกยิวที่เคร่งครัดกระทั่งในสมัยนี้คิดว่าหากถูกถือรักษาไว้ก็จะก่อให้เกิดความชอบธรรม เมื่อตระหนักถึงสภาพอันบาปหนาของตนต่อพระพักตร์พระเมสสิยาห์ผู้จะเสด็จมาของพวกเขา อิสราเอลก็รับรู้ว่าพวกเขาเป็นเหมือนใบไม้ที่เหี่ยวแห้งซึ่งถูกลมพัดไป ความหมายตรงนี้ก็คือการเป็นคนไร้ค่า เราได้เห็นตรงนี้ถึงการฟ่องใจเรื่องความบาปและการกลับใจใหม่ของอิสราเอลในวันที่พวกเขาหันมาหาพระเมสสิยาห์ของตน

แน่ทีเดียว คนบาปเป็นเหมือนสิ่งไม่สะอาดต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้บริสุทธิ์ ชีวิตที่แปดเปื้อนความบาปของเราไม่ได้มีค่าต่อพระเจ้ามากไปกว่าใบไม้ที่เหี่ยวแห้งใบหนึ่งที่ถูกลมพัดไป

อิสราเอลในวันนั้นจะอธิษฐานต่อไปว่า 7 ไม่มีผู้ใดร้องทูลต่อพระนามของพระองค์ ที่เราตนเองให้ยึดพระองค์ไว้ เพราะพระองค์ทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากข้าพระองค์ทั้งหลาย และได้ผลาญข้าพระองค์ทั้งหลายเพราะเหตุความชั่วช้าของข้าพระองค์ อิสราเอลที่กลับใจใหม่จะยอมรับอย่างเปิดอกว่าพวกเขา ในฐานะหมู่ชนหนึ่ง มิได้ร้องเรียกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าในความจริง ไม่มีใครยึดพระองค์ไว้เลย พวกเขายอมรับเรื่องความว่างเปล่าของศาสนายิวแบบรับบีที่เน้นการงานต่างๆ ที่ตายแล้วซึ่งยึดพวกยิวไว้แน่นมานานหลายศตวรรษเหลือเกิน มันเป็นส่วนนั้นในสมัยของพระเยซู มันยังเป็นเช่นนั้นเรื่อยมาจนถึงวันนี้และจะเป็นเช่นนี้ต่อไป จนกว่าพระเจ้าทรงเอาผ้าคลุมหน้าแห่งความมืดบอดฝ่ายวิญญาณออกไปจากอิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปี ในวันนั้น อิสราเอลจะยอมรับอย่างเปิดอกว่าพระเจ้าได้ทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์ไว้จากพวกเขาและทรงผลาญพวกเขาตลอดหลายศตวรรษเพราะความบาปของพวกเขา

อสย 64:8-9 ในวันนั้น อิสราเอลจะอธิษฐานต่อไปว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่บัดนี้พระองค์ยังทรงเป็นพระบิดาของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นดินเหนียว และพระองค์ทรงเป็นช่างปั้น ข้าพระองค์ทุกคนเป็นผลพระหัตถ์กิจของพระองค์ พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์หลายท่านทรงเปรียบพระองค์เองว่าเป็นเหมือนช่างปั้นหม้อและอิสราเอลเป็นเหมือนดินเหนียว กระนั้น ตลอดหลายศตวรรษ อิสราเอลก็ขัดขึ้นน้ำพระทัยของพระองค์ ดู อีสยาห์ 29:16, เยเรมีย์ 18:4-6 และ โรม 9:21 อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี พวกเขาจะยอมรับตนเองต่อพระผู้สร้างของพวกเขาและพระเจ้าของพวกเขา ในวันนั้นอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วจะนบনอบเชื่อฟังต่อพระเจ้าของตนอย่างสุดจิตสุดใจ

พวกเขาจึงจะวิงวอนว่า 9 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขออย่าทรงกริ้วนัก และขออย่าทรงจดจำความชั่วช้าไว้เป็นนิตย์ ดูเถิด ขอทรงพิเคราะห์ ข้าพระองค์ทั้งสิ้นเป็นชนชาติของพระองค์ เมื่อระลึกถึงประวัติศาสตร์อันยาวนานของพวกเขาซึ่งเป็นการกบฏและการมีใจแข็งกระด้างต่อ

พระเจ้า ในวันที่จะมานั้น อิสราเอลจะวิงวอนต่อพระเจ้านี้ให้ทรงจดจำความบาปของพวกเขาอีกต่อไป พวกเขาจะสารภาพอย่างเปิดเผยว่าตนนบนอบต่อพระเจ้า

อสย 64:10-11 หัวเมืองบริสุทธิ์ของพระองค์กลายเป็นถิ่นทุรกันดาร ศิโยนได้

กลายเป็นถิ่นทุรกันดาร เยรูซาเล็มเป็นที่รกร้าง อาจมีการสำเร็จจริงแบบคู่ตรงนี้ ผู้พยากรณ์ท่านนี้อาจมองล่วงหน้าไปยังการถูกทำลายของยูดาห์และเยรูซาเล็มโดยคนบาบิโลน กระนั้นบริบทที่ใหญ่กว่าก็มีลักษณะเป็นอวสานกาล ในช่วงยุคเจ็ดปี เมื่ออิสราเอลถูกรุกรานโดยกองทัพที่คิดร้าย เหล่านี้ของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ นครต่างๆของพวกเขาและแม้แต่กรุงเยรูซาเล็มก็จะถูกทำลาย

11 นิเวศอันบริสุทธิ์และงามของข้าพระองค์ทั้งหลาย ที่ซึ่งบรรพบุรุษของข้าพระองค์สรรเสริญพระองค์ถูกไฟเผาเสียแล้ว และสิ่งอันน่าปรารถนาของข้าพระองค์ทั้งสิ้นได้ถูกทิ้งร้าง ไม่มีคำถามเลยว่าคนบาบิโลนทำลายพระวิหารของซาโลมอนและว่าพวกโรมเผาพระวิหารที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ อย่างไรก็ตาม บริบทก็กล่าวถึงตอนสิ้นยุคเจ็ดปีเหมือนเดิม ไม่มีคำถามเลยว่าพระวิหารในยุคเจ็ดปีจะถูกสร้างขึ้น เห็นได้ชัดว่าก่อนสิ้นยุคเจ็ดปีนั้น มันจะถูกทำลายพร้อมกับสมบัติทางวัฒนธรรมอื่นๆของพวกยิวที่เยรูซาเล็ม

อสย 64:12 บทนี้ปิดท้ายด้วยคำวิงวอนสุดท้ายของชนส่วนที่เหลือซึ่งถูกไถ่ในวันนั้นที่ขอให้พระเจ้าทรงเข้าแทรกแซงและช่วยพวกเขาให้พ้น โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เป็นอย่างนี้แล้ว พระองค์ยังจะทรงยับยั้งพระองค์ไว้หรือ พระองค์จะทรงเงยบอญและข่มใจพวกข้าพระองค์อย่างถึงขนาดหรือ คำวิงวอนของบรรดาผู้ที่ถูกไถ่แล้วในวันนั้นก็คือ ที่พระเจ้าจะทรงหยุดการรกร้างว่างเปล่าเหล่านั้นที่กำลังเกิดขึ้นในนครและแผ่นดินอันเป็นที่รักของพวกเขา พระองค์จะทรงกระทำเช่นนั้นจริงๆ!

ภาพรวมของอิสยาห์ 65: ในบทที่แล้ว อิสราเอลผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ร้องทูลต่อพระเจ้าหลังจากที่พวกเขากลับใจเชื่อในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์ ในบทนี้เราพบคำตอบของพระเจ้าที่มีต่อคำอธิษฐานของพวกเขา พระเจ้าทรงเล่าย้อนว่าตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา คน

ต่างชาติได้หันมาหาพระองค์ในพระคริสต์ขณะที่อิสราเอลไม่หันมา อย่างไรก็ตาม บทนี้ปิดท้ายด้วยพระสัญญาของพระเจ้าเรื่องฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ในอาณาจักรนิรันดร์นั้น

ออสย 65:1 "คนเหล่านั้นที่มีได้ขอพบเรา แสวงหาเรา คนเหล่านั้นที่มีได้

แสวงหาเราได้พบเรา เราว่า 'เราอยู่ที่นี้ เราอยู่ที่นี้' ต่อประชาชาติที่เขาไม่ได้เรียกโดยนามของเรา เห็นได้ชัดว่าผู้พูดคือ พระเจ้าเอง ตลอดหลายศตวรรษแห่งยุคสมัยคริสเตียน คนต่างชาติได้หันมาหาพระเจ้าโดยทางพระคริสต์ พวกเขาได้เสาะแสวงหาและพบพระเจ้าแม้พวกเขาไม่ใช่ประชาชนที่เลือกสรรของพระเจ้ำก็ตาม อัครทูตเปาโลกล่าวเรื่องนี้ชัดเจนเมื่อเขาขกข้อความตอนนี้ในโรม 10:20 โดยประยุกต์ใช้กับผู้เชื่อทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติ ชนต่างชาติทั้งหลายมิได้เสาะแสวงหาพระเจ้ามาตลอดหลายศตวรรษ กระนั้นในพระคริสต์พวกเขาก็พบพระเจ้าแล้วขณะที่พวกเขายังไม่ได้พบ คนต่างชาติไม่เคยถูกเรียกว่าเป็นประชาชนของพระเจ้า แต่ในพระคริสต์พวกเขาก็ถูกเรียกเช่นนั้น นี่ตรงข้ามกับอิสราเอลผู้ซึ่งเป็นประชาชนของพระเจ้าแต่ก็ยังไม่เป็นผู้ที่ได้ปฏิเสธพระคริสต์ ดู 1 เปโตร 2:10 ด้วย

ออสย 65:2-5 จากนั้นพระเจ้าทรงระลึกถึงการที่พระองค์ได้เสาะแสวงหา

อิสราเอล เรย่นมือของเราออกตลอดวันต่อชนชาติที่มักกบฏ ผู้ดำเนินในทางที่ไม่ดี ติดตามอุบายของตนเอง ชนชาติที่มักกบฏนี้หาใช่ใครอื่นนอกจากอิสราเอล ความคิดที่ว่าพระเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์ออกก็เป็นการกระทำที่สื่อถึงการต้อนรับ แต่อิสราเอลก็ยังงใจทำตามใจชอบตัวเอง อยู่ดี อัครทูตเปาโลอ้างอิงถึงคำพูดตอนนี้ในโรม 10:21

3 ชนชาติที่ยั่วเย้าเราให้กริ้วต่อหน้าอยู่เสมอ ทำการสักการบูชาตามสวน และเผาเครื่องหอมอยู่บนกองอิฐ ทั้งๆที่พระเจ้าทรงเชื่อเชิญให้กลับมามาอย่างกรุณา อิสราเอลก็สาละวนอยู่กับการถวายเครื่องสักการบูชาแก่รูปเคารพต่างๆ พวกเขาทำเช่นนั้นนั้นในสวนหลังบ้านของตนซึ่งเป็นที่ๆพวกเขาได้สร้างแท่นบูชาเล็กๆขึ้นจากกองอิฐ ที่นั่นพวกเขาเผาเครื่องหอมถวายแก่บรรดาพระต่างตัวของตน

4 ผู้ยังคงอยู่ท่ามกลางอุโมงค์ฝังศพ และค้างคืนในโบสถสถาน ผู้กินเนื้อหมู และใน
ภาษาของเขามีแกงซึ่งทำด้วยเนื้อที่นำสะอิดสะเอียน บางคนในอิสราเอลได้เสื่อมทรามลงไปสู่
การเป็นหมอผี พวกเขาค้างคืนในสุสานต่างๆเพื่อพยายามที่จะปรึกษากับพวกคนตายหรือติดต่อ
สื่อสารกับวิญญาณของคนที่ยังตายไปแล้ว พวกเขายังกินเนื้อหมูและน้ำแองที่ทำด้วยเนื้อหมูอีกด้วย
แน่นอนว่านี่เป็นเรื่องต้องห้ามในพระราชบัญญัติของโมเสส

5 ผู้กล่าวว่า 'ออกไปห่างๆ อย่าเข้ามาใกล้ เพราะข้าบริสุทธิกว่าเจ้า' เหล่านี้เป็นควันอยู่ใน
จมูกของเรา เป็นไฟซึ่งไหม้อยู่วันยังค่ำ ดูเหมือนว่าพวกคนนับถือรูปเคารพและผู้ละเมิดพระราช
บัญญัติที่เป็นยิวเหล่านี้ยังมีหน้ามากล่าวแก่คนอื่นว่าตนเป็นผู้บริสุทธิกว่าพวกเขา คนเหล่านี้จึง
เป็นคนหน้าซื่อใจคดที่หยิ่งโส และพระเจ้าตรัสว่าพวกเขาเป็นกลิ่นเหม็นในรูพระนาสิกของ
พระองค์ ความหมายก็คือไฟกองขยะที่คุกรุ่นอยู่ตลอดทั้งวันพร้อมกับกลิ่นเหม็นแสบจมูก
อิสราเอลได้กลายเป็นเหมือนกลิ่นเหม็นนั้นนั้นต่อพระเจ้าต่อพระพักตร์พระองค์

อสย 65:6-7 ดูเถิด มิเขียนไว้ต่อหน้าเราว่า 'เราจะไม่นิ่งเฉย แต่เราจะตอบ
สนอง เออ เราจะตอบสนองไว้ในนอกของเขา พระเจ้าทรงมีข่าวที่จะประกาศ พระองค์ทรงมี
บันทึกครบถ้วนเกี่ยวกับความบาปเหล่านั้นของอิสราเอล พระองค์จะไม่ทรงนิ่งเฉยต่อไปแล้ว
เกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่พระองค์ทรงตั้งพระทัยที่จะตอบสนองความบาปของพวกเขาลงบนพวกเขา
การพิพากษากำลังจะมา

7 ทั้งความชั่วช้าของเจ้าและความชั่วช้าของบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายรวมกันด้วย"
พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "เขาได้เผาเครื่องหอมบนภูเขา และกล่าวหยาบช้าต่อเราบนเนิน เราจึง
จะดวงกิจการเก่าเข้าไปในอกของเขา" พระเจ้าทรงจำได้ดีถึงการนับถือรูปเคารพของอิสราเอล
และมันได้เกิดขึ้นต่อเนื่องมาเป็นเวลานานแล้ว พวกเขาได้หมิ่นประมาทพระนามของพระองค์
โดยการถวายเครื่องสักการบูชาแก่รูปเคารพต่างๆบนยอดภูเขาทั้งหลาย พระองค์จึงจะทรง
ตอบแทนพวกเขาในการพิพากษาตามความบาปของพวกเขา

อสย 65:8-10

พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "น้ำองุ่นใหม่หาได้จากพวงองุ่นและเขากล่าวว่า 'อย่าทำลายมันเสีย เพราะมีพระพรอยู่ในนั้น' ฉะนั้นเราก็จะกระทำด้วยเหินแก่ผู้ใช้ของเรา และไม่ทำลายเขาหมดทีเดียวฉนั้นนั้น พระเจ้าทรงใช้ภาพเปรียบของสวนองุ่นหนึ่งต่อไป ผู้ดูแลเถาองุ่นขอร้องมิให้ทำลายพืชผลทั้งหมดเพราะว่ายังมีองุ่นดีๆ เหลืออยู่บ้างและเอาไปทำน้ำองุ่นดีๆ ได้ ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะไม่ทรงทำลายอิสราเอลเสียทั้งหมด แต่จะทรงเหลือชนส่วนหนึ่งไว้บ้าง

9 เราจะนำเชื้อสายออกมาจากยาโคบ และผู้รับมรดกของเขาทั้งหลายของเราจากยูดาห์ ผู้เลือกสรรของเราจะได้รับมันเป็นมรดก และบรรดาผู้ใช้ของเราจะอาศัยอยู่ที่นั่น พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะไม่เพียงสงวนชนกลุ่มหนึ่งไว้ในอิสราเอลเท่านั้น แต่จะทรงสถาปนาพวกเขาขึ้นมาใหม่ในแผ่นดินของพวกเขาด้วย นี่จะเกิดขึ้นเมื่ออิสราเอลจะถูกฟื้นฟูและอวยพรในแผ่นดินนั้น การสำเร็จจริงในที่สุดของเรื่องนั้นจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะถึงยุคพันปี อาจมีภาพเล็งหนึ่งตรงนี้เกี่ยวกับพระคริสต์ในฐานะเชื้อสายที่ออกมาจากยาโคบและผู้เลือกสรรของพระเจ้า

กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ 10 ซาโรนจะเป็นลานหญ้าสำหรับฝูงแพะแกะ และหุบเขาอาโคร์จะเป็นที่ให้ฝูงวัวนอน เพื่อชนชาติของเราที่ได้แสวงเรา พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าว่าบรรดาที่ราบชายฝั่งของซาโรน (เขตแดนตอนใต้ของเทลอาวีฟในปัจจุบัน) จะกลายเป็นสถานที่สำหรับฝูงแพะแกะที่จะเจริญเติบโตในอิสราเอล หุบเขาอาโคร์มีความหมายตรงตัวว่าหุบเขานั้นที่อากาศถูกหินขว้างจนตาย ดู โยชูวา 7:26 มันจะอยู่ในพื้นที่ส่วนตะวันออกของอิสราเอลและบางคนคิดว่ามันหมายถึงหุบเขาเหล่านั้นที่อยู่ใกล้เยรูซาเล็ม ความคิดตรงนี้ก็ถือว่าหุบเขาอาโคร์คือสถานที่หนึ่งแห่งความทุกข์ลำบาก แต่วันนั้นกำลังจะมาเมื่อมันจะกลายเป็นสถานที่หนึ่งอันสงบสุขที่ฝูงแพะแกะจะนอนพักได้ กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ มันมีไว้สำหรับประชาชนของพระเจ้า (นั่นคือพวกยิว) ที่ได้แสวงหาพระองค์ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าจะทรงให้แผ่นดินอิสราเอลกลับคืนสู่ความสงบสุขและความเจริญรุ่งเรืองสักวันหนึ่งสำหรับยิวเหล่านั้นที่หันมาหาพระองค์ และแสวงหาพระองค์ อีกครั้งที่เรื่องนั้นจะเกิดขึ้นจริงในที่สุดในช่วงยุคพันปี

อสย 65:11-13

แต่เจ้าทั้งหลายจะทอดทิ้งพระเยโฮวาห์ ผู้ลี้มภูเขาบริสุทธิของเรา ผู้จัดสำรับไว้ให้แก่พระโชค และจัดหาเครื่องดื่มบูชาให้แก่พระเคราะห์ นำเสรีาที่อิสราเอลในสมัยของอิสยาห์คือ คนเหล่านั้นที่ทอดทิ้งพระเจ้าของตน พวกเขาได้เมินเฉยพระวิหารที่เยรูซาเล็ม ตรงกันข้าม พวกเขา กลับหันไปปรนนิบัติรูปเคารพต่างๆ และจัดสำรับเครื่องสักการบูชาต่างๆแก่บรรดาพระต่างด้าว

พระเจ้าจึงทรงเตือนว่า 12 เพราะฉะนั้นเราจะนับรวมเจ้าทั้งหลายไว้กับดาบ และเจ้าทุกคนจะต้องหมอบลงต่อการสังหาร การพิพากษากำลังจะมาสำหรับบรรดาผู้นับถือรูปเคารพแห่งอิสราเอล การกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลน ซึ่งตามมาด้วยการเข่นฆ่าพวกยิวโดยคนต่างชาติตลอดหลายศตวรรษกำลังรอคอยคนเหล่านี้อยู่ เพราะเมื่อเราเรียก เจ้าไม่ตอบ เมื่อเราพูด เจ้าไม่ฟัง แต่ได้กระทำชั่วในสายตาของเรา และเลือกสิ่งที่เราไม่ปีติยินดีด้วย" อิสราเอลได้เมินพระเจ้าของตนเสียแล้ว พวกเขาหันหลังของตนให้แก่พระองค์เพื่อยั่วยุพระองค์โดยวิธีปฏิบัติต่างๆอันบาปหนาของตน

13 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสดังนี้ว่า "ดูเถิด ผู้รับใช้ทั้งหลายของเราจะได้รับประทาน แต่เจ้าทั้งหลายจะหิว ดูเถิด ผู้รับใช้ของเราจะได้ดื่ม แต่เจ้าจะกระหาย ดูเถิด ผู้รับใช้ของเราจะเปรมปรีดี แต่เจ้าจะได้อาย พระเจ้าตรัสล่วงหน้าถึงวันนั้นเมื่อคนเหล่านั้นที่ปรนนิบัติพระองค์จะได้รับความจำเริญและคนเหล่านั้นที่ทอดทิ้งพระองค์จะถูกพิพากษา การประยุกต์ใช้ตรงนี้ไม่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม มันอาจหมายถึงการที่ผู้เชื่อทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติ (ในพระคริสต์) จะถูกทำให้จำเริญขึ้นและได้รับพระพรสักวันหนึ่งขณะที่อิสราเอลที่มักกบฏได้รับความทุกข์ทรมานและถูกพระเจ้าตีสอน มันเป็นเช่นนั้นจริงๆมาตลอดสองพันปีหลังนี้ บทนี้ขึ้นต้นด้วยการที่พระเจ้าตรัสล่วงหน้าถึงผู้เชื่อทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติ พวกเขาอาจเป็นการประยุกต์ใช้ตรงนี้ พระเจ้าทรงอวยพรคริสตจักรแล้วขณะที่อิสราเอลถูกตีสอนแล้ว

อสย 65:14-16

ดูเถิด ผู้รับใช้ของเราจะร้องเพลงเพราะใจยินดี แต่เจ้าทั้งหลายจะร้องออกมาเพราะเสียใจ และจะครวญครางเพราะจิตระทม ความคิดที่ถูกเริ่มต้นข้างบนดำเนิน

ต่อไป พระเจ้าตรัสล่วงหน้าถึงวันนั้นเมื่อเหล่าผู้รับใช้ (ที่เป็นคนต่างชาติ) ของพระองค์จะร้องเพลงด้วยความชื่นบานขณะที่อิสราเอลร้องออกมาด้วยความ โศกเศร้าในการถูกตีสอนของตน ศตวรรษที่ยี่สิบยอมจะเป็นภาพประกอบหนึ่งของเรื่องนี้แน่นอนเพราะว่าคริสตจักรทั้งหลายที่เชื่อพระคำภีร์ได้ผลิดอกออกผลทั่วโลกพร้อมกับบทเพลงสรรเสริญต่างๆถวายแด่พระเจ้าขณะที่อิสราเอลทนทุกข์เพราะการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ (the Holocaust)

15 เจ้าทั้งหลายจะทิ้งชื่อของเจ้าไว้แก่ผู้เลือกสรรของเราเพื่อใช้แข่ง และองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงสั่งหารเจ้า แต่จะทรงเรียกชื่อผู้รับใช้ของพระองค์ด้วยชื่ออื่น ชื่อ ยิว จะกลายเป็นคำแข่งและลัทธิต่อต้านยิวจะมีชัย ผู้เลือกสรรที่วานีนี้อาจหมายถึงอิสราเอลในฐานะประชาชนที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้า ตลอดหลายศตวรรษนับตั้งแต่สมัยพระคริสต์เป็นต้นมา พวกยิวเป็นชนชาติหนึ่งที่ถูกข่มเหงอย่างแน่นอน พวกเขาเผชิญกับการเข่นฆ่าอันน่ากลัวมาตลอดสมัยยุคกลาง ตั้งแต่การสังหารหมู่ในศตวรรษที่ 19 ในยุโรปจนถึงความสยดสยองของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ (the Holocaust) เนื้อความตรงนี้กล่าวชัดเจนว่าการพิพากษาดังกล่าวเป็นมาโดยพระหัตถ์ของพระเจ้า คู เยเรมีห์ 24:9 เช่นกัน อีกชื่อหนึ่งที่เหล่าผู้รับใช้ของพระเจ้าจะใช้เรียกตัวเองคือ คริสเตียน อย่างไม่ต้องสงสัย วันนั้นจะมาเมื่อคนต่างชาติทั่วโลกจะปรนนิบัติพระเจ้าภายใต้ธงสัญญาของพระเยซูคริสต์

16 ดังนั้น ผู้ใดที่ขอพรให้ตนเองในแผ่นดินโลก จะขอพรให้ตนเองในพระนามพระเจ้าแห่งสัจจะ และผู้ใดที่ปฏิญาณในแผ่นดินโลก จะปฏิญาณในนามพระเจ้าแห่งสัจจะ เพราะความลำบากเก่าแก่นั้นก็ลี้มเสียแล้ว และซ่อนเสียจากตาของเรา คนทั้งหลายที่ปรนนิบัติพระเจ้าโดยพระนามของพระเยซูคริสต์จะถวายสารทุกข์แด่พระเจ้าด้วยจิตวิญญาณและความจริงและจะยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความจริง ในหลายศตวรรษหลังสมัยพระคริสต์ ผู้เชื่อทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติทั่วโลกได้ปฏิญาณโดยพระเจ้าแห่งความจริงและมีใจโดยพระต่างด้าวทั้งหลายที่อิสราเอลได้ลดตัวลงไปปฏิญาณนั้น ผู้เชื่อทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติจะหันจากการนับถือรูปเคารพในอดีตของตนและลี้มมันไปเสียเมื่อพวกเขาหันมาหาพระคริสต์ พระเจ้าจึงจะหันไปเสียจากการพิพากษาของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา นั่นถูกทำให้สำเร็จแล้วเมื่อคริสเตียนทั้งหลายที่

เป็นคนต่างชาติตลอดหลายศตวรรษได้หันจากการนับถือรูปเคารพของตนเพื่อปรนนิบัติพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์และแท้จริงในพระคริสต์ แน่แน่นอนว่าการสำเร็จจริงในที่สุดของเรื่องนี้จะเกิดขึ้น ในยุคพันปี

ออสย 65:17-19 จุดสนใจหลักคราวนี้กระโดดข้ามยุคคริสตจักรและเลยยุคพันปี ไปยังอาณาจักรนิรันดร์นั้น เพราะ ดูเถิด เราจะสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะ สิ่งเก่าก่อนนั้นจะไม่จำกันหรือนึกได้อีก หลังจากยุคพันปี พระเจ้าจะทรงทำลายฟ้าสวรรค์และ แผ่นดินโลกในปัจจุบันด้วยความร้อนอันแรงกล้า (ดู 2 เปโตร 3:10-13) และเนรมิตสร้างฟ้า สวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ ดู วิวรณ์ 21:1-4 เช่นกัน นอกจากนี้ในวันนั้น เห็นได้ชัดว่าจะ ไม่มีการระลึกถึงความบาปและความเศร้าโศกทั้งสิ้นที่ความบาปนำมาอีกต่อไป (วิวรณ์ 21:4)

18 แต่งขึ้นบานและเปรมปรีดีเป็นนิตย์ในสิ่งซึ่งเราสร้างขึ้น เพราะ ดูเถิด เราสร้าง เยรูซาเล็มให้เป็นที่เปรมปรีดี และชนชาติของเมืองนั้นให้เป็นความชื่นบาน ในวันนั้น จะมีการ ชื่นบานและความชื่นชมยินดีในการเนรมิตสร้างใหม่ของพระเจ้า มันจะไม่ได้รับผลกระทบจาก การทำลายของความบาปอีกต่อไป นอกจากนี้ เยรูซาเล็มใหม่จะเป็นสถานที่แห่งการชื่นชมยินดี และไม่ใช่ว่าการพิพากษาซึ่งมันต้องทนทุกข์บ่อยเหลือเกินมาตลอดหลายยุคสมัย ดู วิวรณ์ 21-22 มันจะเป็นนครนิรันดร์ของพระเจ้า มันจะเป็นวันที่ยิ่งใหญ่จริงๆ! มันจะเป็นนครหลวงแห่ง สวรรค์ตลอดไป

19 เราจะเปรมปรีดีด้วยเยรูซาเล็มและชื่นบานด้วยชนชาติของเรา จะไม่ได้ยินเสียง ร้องไห้ในเมืองนั้นอีก และเสียงกรวยคราง วันนั้นจะมาเมื่อพระเจ้าจะทรงชื่นชมยินดีเพราะ เยรูซาเล็ม พระองค์ทรง โศกพระทัยเพราะมันมาแล้วอย่างแน่นอน แม้แต่พระเยซูก็ทรงพระ กัมแสงเพราะเยรูซาเล็ม ดู มัทธิว 23:37 การพิพากษาของพระเจ้าจะไม่ตกลงบนนครบริสุทธินี้ อีกเลย ในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่นั้น และโดยเฉพาะในเยรูซาเล็มใหม่ จะไม่มีการ ได้ยินเสียงร่ำไห้หรือเสียงร้องไห้อีกเลย

อสย 65:20

ในนั้นจะไม่มีทารกที่มีชีวิตเพียงสองสามวัน หรือคนแก่ที่มีอายุ

ไม่ครบกำหนด ความคิดก็คือว่าในเยรูซาเล็มใหม่นั้น จะไม่มีการเสียชีวิตของเด็กทารกอีกต่อไป ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความโศกเศร้ายิ่งนัก จะไม่มีการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรอีกต่อไป ดังที่ปรากฏชัดเจนในวิวรณ์ 21:23-22:2 จะมีประชากรชาติต่างๆ 'ที่เป็นมนุษย์' ในแผ่นดินโลกใหม่ ดูเหมือนว่าคนเหล่านี้เป็นพวกที่นอกเหนือจากคริสตจักรที่ถูกไถ่แล้วและถูกทำให้เป็นขึ้นแล้ว ในร่างกายที่ได้รับสง่าราศีแล้วของเรา และไม่รวมถึงอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้ว ถูกทำให้เป็นขึ้นแล้ว และได้รับสง่าราศีแล้ว จะมีการคลอดบุตรและชีวิตมนุษย์ปกตินอกเหนือจากคริสตจักรที่ถูกทำให้เป็นขึ้นแล้ว สำหรับผู้ที่ถูกไถ่แล้วจะไม่มีการเสียชีวิตอีกต่อไป ความคิดตรงนี้ดูเหมือนจะเปลี่ยนไปกล่าวถึงยุคพันปี

เพราะเด็กจะมีอายุหนึ่งร้อยปีจึงตาย และคนบาปที่มีอายุเพียงหนึ่งร้อยปีจะเป็นที่แข่ง สิ่งที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้อาจเป็นชีวิตในช่วงยุคพันปีก่อนถึงฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ (มีฉะนั้นจะมีการเสียชีวิตในแผ่นดินโลกใหม่ซึ่งวิวรณ์ 21:4 ปฏิเสธ) ความคิดตรงนี้อาจเป็นได้ว่าวัยหนุ่มสาวจะยืดยาวถึงหนึ่งร้อยปีเหมือนกับที่มันเคยเป็นจริงๆ ไม่นานนักหลังจากการเนรมิตสร้าง คำที่แปลเป็น เด็ก (นาห์อาร์) อาจหมายถึงชายหนุ่มคนหนึ่งก็ได้ซึ่งอาจเป็นความหมายตรงนี้ ในช่วงยุคพันปี คนหนึ่งคนใดที่ถูกพบว่าใช้ชีวิตในความบาปจะถูกแข่งสาป อาจถึงขั้นเสียชีวิต ประเด็นก็คือว่า คนจะไม่ทนต่อความบาปเลยในวันนั้น แม้พวกเขามีชีวิตถึงหนึ่งร้อยปีก็ตาม

อสย 65:21-23

ในยุคพันปี อิสราเอลจะสร้างบ้านและเข้าอาศัยอยู่ในนั้น เขาจะ

ปลูกสวนองุ่นและกินผลของมัน วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระเจ้าจะทรงอวยพรประชาชาติอิสราเอลอย่างมหาศาล นอกจากนี้ 22 เขาจะไม่สร้างและคนอื่นเข้าอาศัยอยู่ เขาจะไม่ปลูกและคนอื่นกิน อิสราเอลจะไม่ต้องเป็นกังวลเกี่ยวกับแผ่นดินของตนอีกต่อไปว่าจะถูกรุกรานและทรัพย์สินสิ่งของๆตนถูกยึดไป นี่บอกเป็นนัยถึงสันติภาพโดยสมบูรณ์ในวันนั้น

เพราะอายุขานชาติของเราจะเป็นเหมือนอายุของต้นไม้ และผู้เลือกสรรของเราจะใช้ผล
งานน้ำมือของเขานาน เหมือนกับที่ต้นไม้มากมายอายุยืนยาวหลายร้อยปี อิสราเอลก็จะเป็นเช่น
นั้นด้วย นี่บอกเป็นนัยถึงอายุยืนยาวที่พระเจ้าจะประทานให้ในวันนั้น พวกเขาจะยินดีกับการ
ตราครุฑของตน – ในสันติสุขและความเจริญรุ่งเรือง

23 เขาทั้งหลายจะไม่ทำงานโดยเปล่าประโยชน์ หรือคลอดบุตรเพื่อความสยดสยอง
เพราะเขาเป็นเชื้อสายของผู้ที่ได้รับพรของพระเยโฮวาห์ กับลูกๆของเขาด้วย เมื่อพระคริสต์เสด็จ
กลับมาและสถาปนาอิสราเอลในแผ่นดินของพวกเขา พวกเขาจะเจริญขึ้นอย่างมหาศาลด้วยการ
อวยพรของพระเจ้าที่อยู่เหนือพวกเขาและลูกหลานของพวกเขา

อสย 65:24 และต่อมา ก่อนที่เขาจะร้องเรียก เราจะตอบ ขณะที่เขายังพูดอยู่ เรา
จะฟัง ในวันนั้น ประชาชนของพระเจ้าคาดหวังได้ว่าคำอธิษฐานของตนจะได้รับคำตอบทันที
อันที่จริงพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะตอบก่อนที่พวกเขาขอหรือขณะที่พวกเขายังอธิษฐานอยู่ด้วยซ้ำ
มันจะเป็นวันอันยิ่งใหญ่จริงๆ

อสย 65:25 สุนัขป่าและลูกแกะจะหากินอยู่ด้วยกัน สิงโตจะกินฟางเหมือนวัว
และพงคลีจะเป็นอาหารของงู มันทั้งหลายจะไม่ทำอันตรายหรือทำลายตัวภูเขามิสฐานของเรา"
พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ สภาวะต่างๆของสิ่งเนรมิตสร้างเห็นได้ชัดว่าจะกลับไปสู่สภาพต่างๆที่
เหมือนสวนแห่งเอเดน สัตว์ต่างๆที่กินเนื้อจะกลายเป็นสัตว์กินพืช สุนัขป่าหรือสิงโตจะไม่กิน
ลูกแกะอีกต่อไป พวกมันจะหากินด้วยกันอย่างสามัคคีและสันติ นี่บอกเป็นนัยว่าพวกสัตว์นั้นกล้า
จะไม่มีอยู่ในอาณาจักรที่จะมานั้นของพระเจ้า แม้แต่งูก็จะเลิกกินสัตว์อื่นเป็นเหยื่อ พวกมันจะ
หากินจากพงคลีดิน จะไม่มีสัตว์ใดทำอันตรายสัตว์อื่นที่เขรูลาเต็ม เนื้อความที่ใหญ่กว่าบอกเป็น
นัยว่าสภาวะเหล่านี้จะเกิดขึ้นทั่วโลก แผ่นดินโลกจะถูกแปลงสภาพให้กลายเป็นอุทยานสวรรค์
แบบสวนเอเดนในวันนั้น

ภาพรวมของอิสยาห์ 66: บทปิดท้ายนี้ของอิสยาห์มีเนื้อหาคล้ายๆกับบทก่อนหน้า พระเจ้าตรัสล่วงหน้าถึงการพิพากษาที่มีต่ออิสราเอลอันเปี่ยมด้วยรูปเคารพขณะที่ทรงสัญญา พระพรใหญ่ยิ่งสำหรับคนเหล่านั้นที่เชื่อและเชื่อฟัง มีคำพยากรณ์หนึ่งที่ชัดเจนเกี่ยวกับการเสด็จ มาของพระคริสต์ในทั้งการเสด็จมาครั้งแรกและครั้งที่สองของพระองค์ จากนั้นบทนี้ ซึ่งเหมือนกับบทก่อนหน้า ก็กล่าวล่วงหน้าถึงพระพรต่างๆเพิ่มเติมในอาณาจักรที่จะมานั้นของพระเจ้า มีการกล่าวถึงเพิ่มเติมเกี่ยวกับฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่

อิสยาห์ 66:1-2 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "สวรรค์เป็นบัลลังก์ของเรา และแผ่นดินโลกเป็นแท่นวางเท้าของเรา นิเวศซึ่งเจ้าจะสร้างให้เรานั้นจะอยู่ที่ไหนเล่า และที่พำนักของเราอยู่ที่ไหน ด้วยการอารัมภบทอัน โอ้อวดระการ พระเจ้าทรงเตือนอิสราเอลให้ระลึกว่าสวรรค์คือบัลลังก์ของพระองค์และแผ่นดินโลกคือแท่นวางพระบาทของพระองค์ เรือนแบบไหนจะถูกสร้างได้สำหรับพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นและทรงสถิตอยู่ทุกแห่งหน คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว ความยิ่งใหญ่ของพระองค์อยู่เหนือสรรพสิ่งทั้งปวง ความโอ้อวดระการของพระองค์นั้นอยู่สูงที่สุด น่าสนใจที่ว่าสเทเฟนยกข้อความตอนนี้ในกิจการ 7:48-50

2 สิ่งเหล่านี้มือของเราได้กระทำทั้งสิ้น บรรดาสิ่งเหล่านั้นจึงเป็นขึ้นมา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ พระเจ้าไม่เพียงสถิตในฟ้าสวรรค์เท่านั้น แต่อันที่จริงพระองค์ทรงเป็นผู้เนรมิตสร้างสิ่งเหล่านั้นทั้งสิ้นด้วย ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ไม่อาจพรรณนาได้เลย

"แต่คนนี่ต่างหากที่เราจะมอง คือเขาผู้ที่ถ่อมและสำนึกผิดในใจ และตัวสั้นเพราะคำของเรา ทั้งๆที่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ไร้ที่สิ้นสุด กระนั้นพระเจ้ายิ่งทรงเห็นแก่คนเหล่านั้นที่มีใจถ่อมและตัวสั้นเพราะพระวาระของพระองค์ ความคิดอันหลังนี้บอกเป็นนัยไม่เพียงความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น แต่ความเชื่อฟังที่มีต่อพระวาระของพระองค์ด้วย ความคิดอันยิ่งใหญ่ว่าก็คือว่า พระเจ้าผู้ทรงไร้ขีดจำกัด ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นและทรงสถิตอยู่ทุกแห่งหนทรงเห็นแก่คนต่ำต้อยทั้งหลายที่มีใจถ่อม ที่ยำเกรงพระองค์และที่เชื่อฟังพระวาระของพระองค์

อสย 66:3-4

พร้อมกับฉากหลังที่โอบอ้อมถ่วงถ่วง คราวนี้พระเจ้าทรงประจักษ์

หน้าอิสราเอลด้วยทัศนคติต่างๆที่ชั่วช้าของพวกเขา เขาผู้มาวิ้วรากับเขามาคน เขาผู้ถวายนก
แกะเป็นเครื่องบูชาราวกับเขาตัดคอสุนัข เขาผู้ถวายนกเครื่องบูชาราวกับเขาถวายนกเขียดหมู เขาผู้เผา
เครื่องหอมราวกับเขาสาธการรูปเคารพ คนเหล่านี้ต่างก็เลือกทางของเขาเอง และจิตใจของเขา
ปิติยินดีอยู่ในสิ่งน่าสะอิดสะเอียนของเขา สภาวะต่างๆในสมัยของอิสยาห์ในอิสราเอลก็เลวร้าย
จนถึงขนาดที่ว่าคนๆหนึ่งไม่แตกต่างอะไรจากการฆ่าวัวผู้ตัวหนึ่ง การถวายนกแกะตัว
หนึ่งเป็นเครื่องสักการบูชาก็ไม่ได้มีน้ำหนักหนักไปกว่าการถวายนกเขียดหมูตัวหนึ่ง สมัยนั้นมีการดู
หมิ่นสิ่งต่างๆของพระเจ้าจนถึงขนาดที่ว่าบางคนไม่สนว่าตนถวายนกเขียดสะเอียนอย่าง
เลือดหมูเป็นเครื่องสักการบูชาหรือไม่ เครื่องหอมถูกเผาถวายรูปเคารพต่างๆ มีการดูหมิ่นพระ
ราชบัญญัติของพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง พวกเขาปิติยินดีในความวิปริตและความน่าสะอิดสะเอียน
พวกเขาได้เลือกสิ่งน่าสะอิดสะเอียนต่างๆของตนเอง

ดังนั้นพระเจ้าทรงเตือนว่า 4 เราก็คงเลือกการหลอกลอนมาให้เขาด้วย และนำสิ่งที่เข
กล่าวมาถึงเขา คำที่แปลเป็น การหลอกลอน (ทาลูว) มีความหมายด้วยว่า 'สิ่งรบกวนจิตใจ
ต่างๆ' ซึ่งน่าจะใช่ความหมายตรงนี้ อิสราเอลได้เลือกสิ่งน่าสะอิดสะเอียนต่างๆของตน พระเจ้า
จะทรงเลือกการพิพากษาของพวกเขา เพราะเมื่อเราได้เรียก ไม่มีผู้ใดตอบ เมื่อเราพูด เขาไม่ฟัง
แต่เขาได้กระทำชั่วต่อหน้าต่อตาของเรา และเลือกสิ่งที่เราไม่ปิติยินดีด้วย" เมื่อพระเจ้าทรงเรียก
อิสราเอลผ่านทางผู้พยากรณ์ต่างๆและผ่านทางพระวจนะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระองค์
พวกเขาก็เมินมันเสียอย่างสิ้นเชิง ความบาปของอิสราเอลเป็นสาเหตุของการพิพากษาแบบตีสอน
ของพระเจ้า พวกเขาโทษใครไม่ได้นอกจากตัวเอง

อสย 66:5-6

เจ้าผู้ตัวสั้นเพราะพระวจนะของพระองค์ จงฟังพระวจนะของ

พระเยโฮวาห์ "พี่น้องของเจ้าผู้ซึ่งเกลียดชังเจ้า และเหวี่ยงเจ้าออกไปเพราะเห็นแก่นามของเรา
ได้พูดว่า 'ขอพระเยโฮวาห์ทรงรับเกียรติ' แต่พระองค์จะได้ปรากฏและเป็นความชื่นบานของเจ้า
และเขาเหล่านั้นแหละจะต้องได้รับความอาย อย่างไรก็ตาม ส่วนคนเหล่านั้นในอิสราเอลที่ยัง
ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าจะอวยพร แม้ชนส่วนที่เหลือนั้นซึ่งดำเนินตาม

แบบพระเจ้าถูกข่มเหงโดยพวกยิวที่หน้าซื่อใจคด พระเจ้าก็จะทรงเป็นความชื่นบานของพวกเขา วันนั้นกำลังจะมาเมื่อคนเหล่านั้นที่อวดในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะมีชัย วันนั้นจะเป็นตอนที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา

6 เสียงอึ้งคะนึงจากในเมือง เสียงจากพระวิหาร พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์กำลังให้การตอบแทนต่อศัตรูของพระองค์ สิทธิอำนาจของพระเจ้าแห่งสวรรค์สัญญาความช่วยเหลือดังกล่าวแก่ผู้ที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าและพระองค์ทรงสัญญาการตอบแทนต่อเหล่าศัตรูของพระองค์

ออสย 66:7-9 ก่อนที่นางจะปวดครรภ์ นางก็คลอดบุตร ก่อนที่ความเจ็บปวดจะมาถึงนาง นางก็ให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง คราวนี้จุดสนใจหลักหันไปที่อิสราเอลและการประสูติของพระเมสสิยาห์ของนาง ในการคลอดบุตรแบบปกติ หญิงคนหนึ่งย่อมเจ็บท้อง (นั่นคือ ปวดครรภ์) อย่างไรก็ตาม ในกรณีของอิสราเอล นางให้กำเนิดพระเมสสิยาห์ของตนก่อนที่นางเจ็บท้องใกล้คลอด (นั่นคือ ปวดครรภ์) แน่แน่นอนว่านี่หมายถึงการเสด็จมาครั้งแรกของพระเยซูคริสต์ ดู วิวรรณ์ 12:1-2, 5 เช่นกัน

8 ใครเคยได้ยินสิ่งอย่างนี้บ้าง ใครเคยได้เห็นสิ่งอย่างนี้บ้าง ไม่มีใครเคยได้ยินว่าเด็กคนหนึ่งถูกคลอดออกมาก่อนการปวดครรภ์ แผ่นดินจะเฝือกขึ้นในวันเดียวหรือ ประชาชาติจะคลอດมาในครู่เดียวหรือ ความคิดตรงนี้มองล่วงหน้าไปยังการเบ่งบานของอาณาจักรของพระเจ้า เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาเป็นครั้งที่สอง ในวันนั้น อิสราเอลจะถูกสถาปนาขึ้นใหม่หมดให้เป็นประชาชาตินครหลวงแห่งแผ่นดินโลก – ในวันเดียว

เพราะพอศิโยนปวดครรภ์ เธอก็คลอดบุตรทั้งหลายของเธอ อันที่จริงอิสราเอลจะ ‘ปวดครรภ์’ พวกเขาจะเจ็บท้องใกล้คลอดในช่วงยุคเจ็ดปี และจากนั้น ราวกับในวันเดียว พระเมสสิยาห์ของนาง นั่นคือ พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่งเพื่อให้กำเนิดลูกๆของนางในอาณาจักรของพระเจ้า ดู วิวรรณ์ 12:1, 2, 5 อีกเหมือนเดิม โปรดสังเกตว่า

หลังจากการปวดกรรมนี้แล้ว บุตรทั้งหลาย (พหูพจน์) จึงถูกคลอดออกมา ก่อนการปวดกรรม
อิสราเอลได้ให้กำเนิด พระบุตร (เอกพจน์) ของนางแล้ว

พระเจ้าจึงตรัสถามว่า 9 เราจะนำมาถึงกำหนดคลอด แล้วจะไม่ให้คลอดหรือ" พระเยโฮ
วาห์ตรัสดังนี้ "เราผู้เป็นเหตุให้คลอด จะปิดกรรมหรือ" พระเจ้าของท่านตรัสดังนี้ พระเจ้าทรง
ให้มาถึงกำหนดคลอดแล้วและจะไม่ทรงให้คลอดหรือ คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว วันนั้นกำลังจะ
มาเมื่ออิสราเอลจะไม่เพียงตั้งกรรมเท่านั้น (พระเยซูบุตรชายของนาง) แต่พระเจ้าจะทรงให้พระ
บุตรองค์นั้นออกมาไม่เพียงในการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์เท่านั้น แต่ในการเสด็จมาครั้งที่
สองของพระองค์ด้วย

อสย 66:10-11 จงเปรมปรีดีกับเยรูซาเล็มและยินดีกับเธอ นะบรรดาเจ้าที่รักเธอ
จงเปรมปรีดีกับเธอด้วยความชื่นบาน นะบรรดาเจ้าที่ไว้ทุกข์เพื่อเธอ คนทั้งปวงที่รักเยรูซาเล็ม –
พวกยิวที่ถูกไถ่แล้วตลอดจนคนต่างชาติที่ถูกไถ่แล้ว – ถูกเรียกให้ชื่นชมยินดีกับเยรูซาเล็มกับ
การเสด็จมาของพระบุตรผู้ยิ่งใหญ่ของนาง คนเหล่านั้นที่ได้ไว้ทุกข์เพราะการพิพากษาของ
เยรูซาเล็มในอดีตจะชื่นชมยินดีในวันนั้นได้

11 เพื่อเจ้าจะได้ดูและอึ้งใจด้วยอกอันประเล้าประโลมของเธอ เพื่อเจ้าจะได้ดื่มให้
เกลี้ยง ด้วยความปิติยินดี จากสง่าราศีอันอุดมของเธอ ภาพเปรียบเทียบนี้เป็นของแม่ลูกอ่อนคน
หนึ่งและพระพรต่างๆแห่งน้ำนมที่ให้ชีวิตของนาง การประยุกต์ใช้ก็เกี่ยวข้องกับวันนั้นหลังจาก
ที่พระเยซูเสด็จกลับมา คนทั้งปวงที่ชื่นชมยินดีเพราะเยรูซาเล็มถูกเรียกให้มาสู่พระพรเหล่านั้นที่
จะมีให้จากนาง เหมือนกับที่น้ำนมของมารดาคนหนึ่งเป็นพระพรแก่ทารกน้อย ในวันนั้น บรรดา
ผู้ที่ถูกไถ่ไว้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะเปรมปรีดีในความอุดมสมบูรณ์แห่งสง่าราศีของเยรูซาเล็ม
ยุคพันปีนั้น

อสย 66:12-13 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "ดูเถิด เราจะนำสันติภาพมาถึง
เธออย่างกับแม่น้ำ และสง่าราศีของบรรดาประชาชาติ เหมือนลำน้ำที่กำลังล้น และเจ้าทั้งหลาย
จะได้ดูค เธอจะอึ้งเจ้าไว้ที่บั้นเอวของเธอ และเข่าขึ้นลงที่เข่าของเธอ 13 ดังผู้ที่มารดาของตน

เล่าโลม เราจะเล่าโลมเจ้าเช่นนั้น และเจ้าจะรับการเล่าโลมในเยรูซาเล็ม วันนั้นกำลังจะมาเมื่อ เยรูซาเล็มจะรีนเริงกับสันติภาพคุดจแม่น้ำ ทะเลต่างๆมักถูกรบกวนด้วยคลื่นที่ลมซัด แต่แม่น้ำสาย หนึ่งย่อมไหลอย่างเงียบสงบไปยังปลายทางของมันไม่ว่าสภาพอากาศข้างบนจะเป็นอย่างไร ก็ตาม หลังจากที่พระเยซูเสด็จกลับมาแล้ว ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติจะหลั่งไหล มายังเยรูซาเล็มในสันติภาพและการสรรเสริญ อิสราเอลในวันนั้นจะเป็นเหมือนเด็กที่ร่าเริงคน หนึ่งบนหัวเข่ามารดาของเธอ เหมือนกับที่มารดาคนหนึ่งจะปลอบโยนลูกน้อยของตน พระเจ้าก็ จะทรงปลอบประโลมประชาชนของพระองค์ในวันนั้นเช่นกัน ดู อีสยาห์ 40:1

อสย 66:14-16 **เมื่อเจ้าเห็นอย่างนี้** ใจของเจ้าจะเปรมปรีดี กระดูกของเจ้าจะ กระชุ่มกระชวยอย่างผักหญ้า และเขาจะรู้ว่าหัตถ์ของพระเยโฮวาห์อยู่กับผู้รับใช้ของพระองค์ และความพิโรธต่อผู้ศัตรูของพระองค์ วันแห่งพระเยโฮวาห์จะเป็นช่วงเวลาแห่งพระพรใหญ่ยิ่ง สำหรับบรรดาผู้ที่ถูกไถ่แล้วและแห่งการพิพากษาใหญ่ยิ่งต่อผู้เหล่านี้ชั่ว อิสราเอลจะถูกยกให้ สูงขึ้นในแบบที่ไม่มีประชาชาติใดเคยถูกยกมาก่อนให้เป็นประชาชาตินครหลวงแห่งแผ่นดิน โลก อย่างไรก็ตาม เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา ณ การสู้รบแห่งอารมาเกดโคน พระพิโรธของ พระเจ้าก็จะสำเร็จต่อเหล่าประชาชาติที่ชั่วแห่งแผ่นดินโลก

15 เพราะ ดูเถิด พระเยโฮวาห์จะเสด็จมาด้วยไฟ และรถรบของพระองค์เหมือนลมหมุน เพื่อสนองเขาด้วยความกริ้วของพระองค์อย่างเกรี้ยวกราด และด้วยการขนาบของพระองค์ พร้อมด้วยเปลวเพลิง เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง พระองค์ จะเสด็จมาในเปลวเพลิง จะลงโทษสนองคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า และแก่คนที่ไม่เชื่อฟังข่าว ประเสริฐของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดู 2 เทสะ โลกิกา 1:7-8 และวิวรณ์ 19:11 นี้ อ่างอิงชัดเจนถึงการสู้รบแห่งอารมาเกดโคน

16 เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำการพิพากษาด้วยไฟ และด้วยพระแสงของ พระองค์เหนือเนื้อหนังทั้งสิ้น และผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงสังหารเสียจะมีมากมาย ในวันนั้น พระเจ้าจะทรงจัดการกับประชาชาติที่ชั่วเหล่านั้นของแผ่นดินโลกด้วยทั้งพระแสงแห่ง

พระโอษฐ์ของพระองค์ (วิวรณ์ 19:15) และในเปลวเพลิง (2 เศษะโลนิกา 1:7-8) ยอดผู้เสียชีวิต จะสูงจนน่าตกใจเมื่ออาร์มาเกดโค่นสิ้นสุดลง ดู วิวรณ์ 14:20

ออสย 66:17-18 คนทั้งหลายที่กระทำตัวให้บริสุทธิ์และชำระตัวให้บริสุทธิ์ อยู่ข้างหลังต้นไม้ต้นหนึ่งท่ามกลางสวน ที่กำลังกินเนื้อหมูและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน และหนู จะถูกเผาผลาญเสียด้วยกัน" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ มีการอ้างอิงชัดเจนถึงการปฏิบัติที่น่าสะอิดสะเอียนของพวกคนนับถือรูปเคารพในสมัยของอิสยาห์ เห็นได้ชัดว่าพวกเขาต้อนรับประทานเนื้อหมูและสัตว์มลทินอื่นๆในความเป็นส่วนตัวแห่งสวนต่างๆของตน กระนั้น เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาจะมีคนชั่วอื่นๆพร้อมกับวิธีปฏิบัติที่น่าสะอิดสะเอียนอื่นๆซึ่งจะถูกเผาผลาญด้วยลมแห่งริมฝีพระโอษฐ์ของพระองค์ ดู อิสยาห์ 11:4

18 "เพราะเราทราบการงานของเขาและความคิดของเขา และเราจะมารวบรวมบรรดาประชาชาติและภาษาทั้งสิ้น และเขาจะมาเห็นสง่าราศีของเรา พระเจ้าทรงทราบดีถึงความคิดและความมุ่งหมายต่างๆของเหล่าคนชั่ว พระองค์ทรงทราบในขณะนั้น พระองค์ทรงทราบในตอนนี้อยู่ พระองค์จะทรงทราบเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา ดังนั้นพระองค์จะทรงรวบรวมประชาชาติที่ปวงเข้าด้วยกันให้มายังอาร์มาเกดโค่นเพื่อที่จะเห็นสง่าราศีแห่งพระคริสต์ของพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาในหมู่เมฆแห่งสวรรค์ด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง

ออสย 66:19-21 และเราจะตั้งหมายสำคัญไว้ท่ามกลางเขา และเราจะส่งผู้รอดพ้นจากพวกเขานั้นไปยังบรรดาประชาชาติ ยังกาธาซิม ฟูลและลูด ผู้โก่งธนู ยังทุบัลและยวาน ยังเกาะทั้งหลายที่ไกลออกไป ที่เขายังไม่ได้ยินชื่อเสียงของเราและเห็นสง่าราศีของเรา และเขาจะประกาศสง่าราศีของเราท่ามกลางบรรดาประชาชาติ ความคิดตรงนี้อาจมองล่วงหน้าไปยังการรับใช้ของนักเทศน์ยิวหนุ่มที่ถูกไถ่แล้ว 144,000 คนนั้นในช่วงยุคเจ็ดปี พวกเขาจะถูกส่งไปยังสุดปลายแผ่นดินโลก – ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติ – โดยประกาศข่าวสารเรื่องพระคริสต์แก่พวกยิวและคนต่างชาติในช่วงยุคเจ็ดปี

ในวันนั้น (และอาจด้วยความช่วยเหลือของ 144,000 คนนั้น) 20 เขาจะนำพี่น้องทั้งสิ้นของเจ้าทั้งหลายจากบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นเป็นเครื่องถวายบูชาพระเยโฮวาห์ มาด้วยม้า ด้วยรถรบ ด้วยเกวียนประทุน ด้วยล้อและด้วยอูฐโหนกเดียว ยังเยรูซาเล็มภูเขาบริสุทธิของเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ "เช่นเดียวกับคนอิสราเอลนำัญญูบูชาใส่ภาชนะสะอาดมายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เมื่อยุคพันปีเริ่มต้นขึ้น พวกเขาทั่วโลกจะถูกรวบรวมกลับมายังแผ่นดินของตน และมายังเยรูซาเล็มบนยานพาหนะทุกรูปแบบเท่าที่จะหาได้ พวกเขาจะกลับมาด้วยความเชื่อเพื่อนมัสการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระมหากษัตริย์ของพวกเขาที่พระวิหารยุคพันปีซึ่งถูกสร้างขึ้นใหม่นั้น

21 และเราจะเอาเขาบางคนเป็นปุโรหิตและเป็นพวกเลวี" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ เอเสเคียล 40-46 กล่าวชัดเจนว่าจะมีพระวิหารยุคพันปีซึ่งถูกสร้างขึ้นใหม่และจะมีการรื้อฟื้นระบบของคนเลวีและปุโรหิตขึ้นใหม่ อิศยาห์กล่าวถึงเรื่องนี้แบบผ่านๆขณะที่เอเสเคียลให้รายละเอียดมากมายเกี่ยวกับมัน

อสย 66:22 "เพราะฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ซึ่งเราจะสร้าง จะยังอยู่ต่อหน้าเราฉันใด" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ "เชื้อสายของเจ้าและชื่อของเจ้าจะยังอยู่ฉันนั้น" พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ตรัสถึงฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ที่จะมาฉันนั้นเหมือนเป็นภาพเปรียบเทียบหนึ่งของการที่อิสราเอลจะแบ่งบานจนกลายเป็นประชาชาตินิรันดร์ ฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่จะคงอยู่ตลอดไปฉันใด อิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วก็จะเป็นอย่างนั้นด้วย พวกเขาจะคงอยู่เรื่อยไปตราบนานชั่วนิรันดร์

อสย 66:23-24 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "และต่อมาทุกวันขึ้นค่ำ และทุกวันสะบาโต เนื้อหนังทั้งสิ้นจะมานมัสการต่อหน้าเรา ในอาณาจักรที่จะมานั้นของพระเจ้า (นั่นคือ ยุคพันปี) จะมีการประชุมมนัสการตามกำหนดที่พระวิหารในเยรูซาเล็ม นอกจากนี้ ไม่ใช่แค่อิสราเอลเท่านั้นที่จะมานมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ประชาชาติทั้งปวงก็จะมาด้วย ประชาชาติทั้งปวงจะมานมัสการพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอด และพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขา

24 และเขาจะออกไปมองดูซากศพของคนที่ได้ละเมิดต่อเรา เพราะว่าหนอนของคนเหล่านี้จะไม่ตายไป ไฟของเขาจะไม่ดับ และเขาจะเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อเนื้อหนังทั้งสิ้น" เห็นได้ชัดว่าจะมี 'อนุสรณ์สงคราม' ของคนชั่วเหล่านั้นที่ต่อสู้พระคริสต์ในช่วงยุคพันปี นี่อาจต่อเนื่องเข้าไปในอาณาจักรนิรันดร์นั้นด้วยซ้ำ พระเจ้าจะทรงเก็บเครื่องเตือนใจหนึ่งไว้เพื่อเตือนใจว่าคนเหล่านั้นที่กบฏต่อพระองค์ถูกพิพากษาอย่างสาสมอย่างไร